አንድ ለአምስት

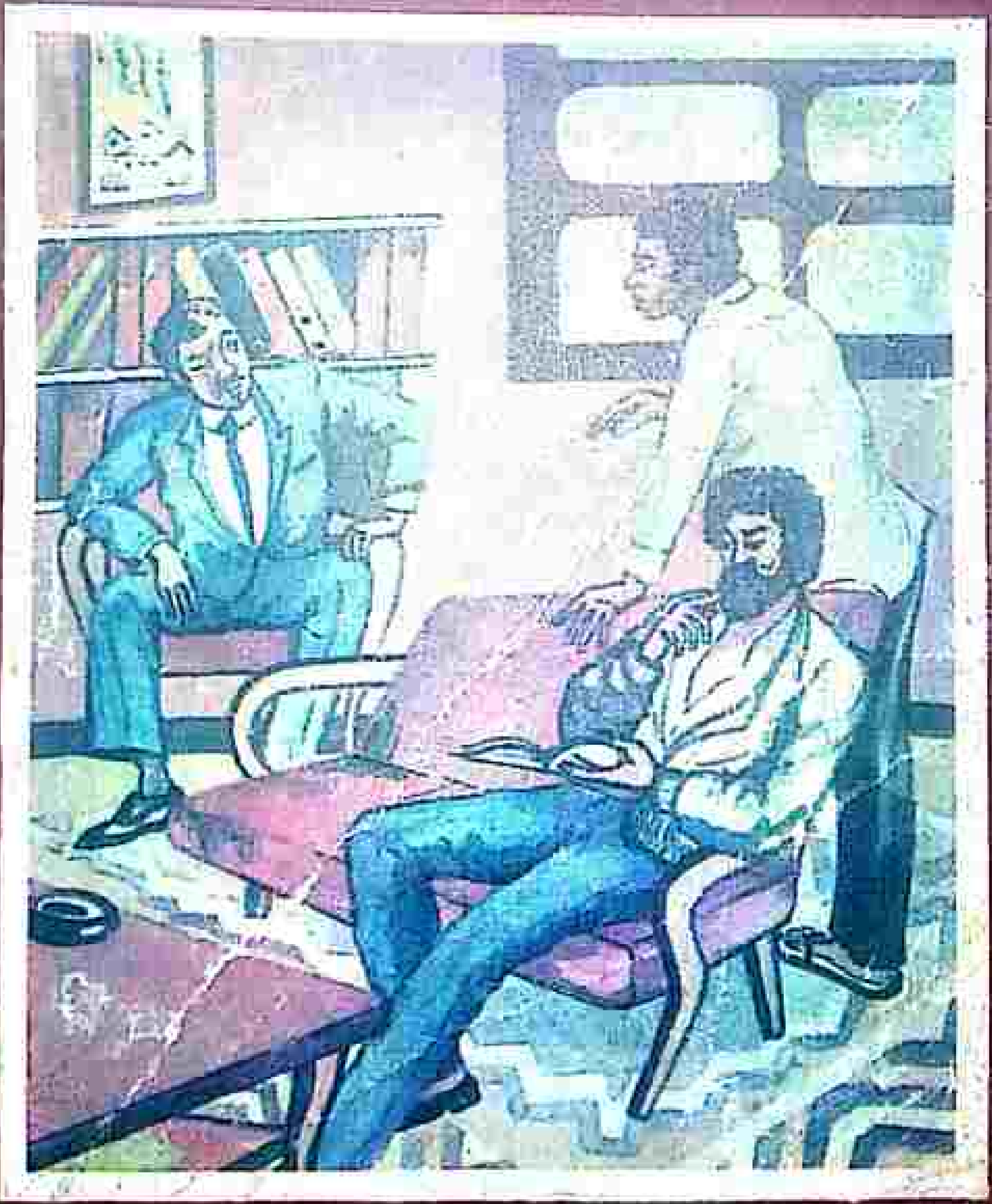

ከአስፋው ዳምጤ

t.me/OLDBOOKSPDF

አንድ ለአምስት

ከአስፋው ዳምጤ

ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት

፲፱፻፹

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት
Kuraz Publishing Agency

ስልክ / TEL. 11 27 19

ፖስታ ሣ.ቁ. / P. O Box 30933

አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

ADDIS ABABA
ETHIOPIA

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

የሽፋን ሥዕል — ከሉቃስ አግረ

ንግድ ማተሚያ ቤት

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ማውጫ

1. እንደ መግቢያ .... ፫
2. ምዕራፍ አንድ
መነሾዉ 1
3. ምዕራፍ ሁለት
በማገሥቱ 31
4. ምዕራፍ ሦስት
ወንድይራድ ተፈሬ 63
5. ምዕራፍ አራት
'ሐሙስ የቀን ቅዱስ' 90
6 ምዕራፍ አምስት
'ብርሊ ከነቃ ....' 180
7. ምዕራፍ ስድስት
ልክ በሳምንቱ 254
8. ምዕራፍ ሰባት
እሑድ 278
9. ምዕራፍ ስምንት
የተረፈዉ ተገኘ 300
10. ምዕራፍ ዘጠኝ
የሁለተኛዉ ሣልስት ዕለት 307
11. ምዕራፍ ዐሥር
የፍጻሜዉ ዋዜማ 342
12. ምዕራፍ ዐሥራ አንድ
ዝግጅት 403
13. ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት
ውሳኔ 429
14. ምዕራፍ ዐሥራ ሦስት
ፈረሰ 438

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ አንድ

መ ነ ሸ ዉ

ወሩ ታኅሣሥ ፣ ቀኑ ቅዳሜ ፣ ሰዓቱ ዐሥር ተኩል ግድም ነው። ሥፍራዉ አዲስ አበባ ዳርቻ ፣ ከላምበረት ወዲያ ከትምህርት ቤቱ ወዲህ ፣ ከደሴ መንገድ በስተሰሜን ፣ አዳገቱ ላይ ነው ። ቤቱ ትልቅና ዘመናዊ ፣ ግቢዉ ሰፊና ባላትክልት ፣ አጥሩ የሽፍሻፌ ፣ የግቢዉ በር የብረት ነው ።

አረንጓዴ የብረት በሩን ዘበኛዉ ተሰማ ከፍቶ ፣ አንዲት ጥቁር አውቶሞቢል—ኦፔል ካዴት—የቀኝ ወገን አግጣጫ ማሳያ ምልክቷን ፣ ብልጭ— ድርግም እያደረገች ወደ አውራ ጐዳናዉ አዘቅዝቃ ፈረጠጠች ። ስትደርስ ተንሸጥሺጣ ቆመች ። በውስጧ ያለው የሚነዳት ወጣት ብቻ ነው ።

ወጣቱ በለጠ ፣ ልቡ በጣም መጣደፉና ከግሥጋሤው በመገታቱ መበሳጨቱ በጉልህ የሚነበብባቸው ዐይኖቹን ፣ እፊቱ በግራና በቀኝ መንገዱን እያዘበት እንስሶች ላይ አንከባለላቸው ። ዐይን የሚገድል ቢሆን ኖሮ ፣ በለጠ ጡጫ ጡጫ በሚያህሉ ዐይኖቹ ሁሉንም እያሉበት ፍግም ለማድረግ ባልተመለሰም ነበር ። ዳሩ ግን .... እንስሶቹ በበኩላቸው ፣ የማንንም መንገድ የያዙ ፣ ወይም ማንንም ከትልቅ ቀጠሮ የሚያስተጓጉሉ ሳይመስላቸው ፣ ያመኪና መንገዱን ወረው ፣ ወደ ከተማዉ ሕይወቱን ይዘውለት ያዘግማሉ ። እንኳን ሰዉ ፣ አጋሰሱ ፣ አህያዉ ፣ በሬዉና በጉ ዐፈርና አቧራዉን ጠልቶ አስፋልቱን መንገድ ወድዷል ። የአስፋልት መንገድ የሚሠራው ለነርሱ ሳይሆን ‘ ለተሽከርካሪ ነው ’ የሚባለውን ፣ ወይ አልሰሙም አለበለዚያም ሰምተው ከጉዳይ አልጣፉትም ። ስለዚህ ፣ ዛሬም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እንደ ሰሞኑ ፣ ዕንጨትና ኩብት ፣ ቅጠሉና እህል ፣ ቅቤና ዶሮ ይዘው ወደ ሁዳዱ ከተማ ይጐርፋሉ ።

ከተማዉ ፣ ከወትሮዉ ይበልጥ ሆዱ ሰፍቷል ። ገና ደርቧል ። ስለዚህ ፣ በሰው ጫንቃ ፣ በከብት ጀርባ ፣ እንዲሁም በገዛ እግሩ የሚመጣውን ተበዪ ሁሉ ፣ አይጠግቤው ከተማ በሩን ወለል ፣ እጆቹን ዘርጋ አድርጎ ይቀበላል ።

ማልዶ ገብቶ ሸክሙን ያራገፈው ገጠሬ ፣ እነሆ ቀሎት ይመለሳል ። ከልዋጩ ሸርፎ ፣ ሲገባ ፣ ለምላስና ለጉሮሮ የሚጥም ፣ እያራመደ መንገድ የሚያሳጥር የከተማ ምርት ሸምቶ በሆዱ- ጥቂት በጭንቅላቱም - ተሸክሞ ያገሩን ዘፈን እየዘፈነ ወደ ማደሪያዉ ይጓዛል ።

ከዚህና ከሌላዉ ሸመታው የተረፈ ልዋጭ ያለውም ፣ ሳይከብደው በኪሱ ይዞታል ። ቀሪው ቀላል ነው ። የሚነዳቸው ተቀንሶ ውለታል ፣ አህዮችና አጋሰሶች ብቻ ናቸው ። ለበሬና ለበግማ እንዴ ከገቡ ከተማ መቼ ተመልሶ መውጣት አለ ! አህዮችም ሸክም ቀሎላቸዋል - አብዛኛዎቹ ሌጣ ናቸው ። ከተማ ያገቡት ዕንጨትና ቅጠል እዚያው ዐመድ ይሆናል ፣ ቅቤዉም ይቀልጣል ፤ ማሩም በተራቸው እሰው ሆድ ውስጥ እሚገቡት በሬና በግ ሆድ ይገባል ።

በለጠ የመኪናዉን ልጓም ሳንዳፍታ በእግሩ ረግጦ ፣ ዐይኖቹን እዚህ ትርምስ ላይ ሲያንቀዋልል ፣ ጐልቶ የሚታወቀው እንቅፋ ትነቱና አዘግይነቱ ብቻ ነው ። አውራ ጐዳናዉ እናት ገጠርንና ልጅዋን ከተማን የሚያስተሳስረው የሕይወት እትብት መሆኑንና ፣ እንቅፋት ሆነውበት ፊቱ የሚጓዙትም እንስሳት የተሸከሙት ለከተማዉ ሕይወት መሆኑን ለማሰብ ጊዜውና የነበረበት ሁናቴ አላመቸውም ።

አሁን መላ ሀልውናዉን ሰቅዘው የያዙት ፣ የቅዳሜ ማታው ትዝታና ፣ መቼ ደርሼ ወጣቷን አገኝቻት የሚለው ስሜት ናቸው ። ወጣቷን ያለፈው ቅዳሜ ከተዋወቃት እንሥቶ የከረመው መክረም ፣

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

መክረም አይባልም ። ስንት ጊዜ ሲደውልላት ፡ ወይም ቢሮዋ ለመሔድ ከጅሎ ነበር ። ግን ፣ ብዙ ነገር በማሰብ እራሱን እየታገለ ስሜቱ የመራውን ሁሉ ከመፈጸም ተቆጠበ ። ሆኖም ፡ በሥራ መግቢያና መውጫ ሰዓት በመሥሪያ ቤቷ በኩል በመኪናው ዐለፍ ገደም ማለቱ አልቀረም ። አንድ ሁለቴም ሳታየው አይቷታል ። ግን እርሷን በሩቁ ማየት ችግሩን አባሰበት እንጂ አልጠቀመውም.....

በለጠ የመኪናውን መስኮት እየነፋ አውራ ጐዳናው ጉብቶ ወደ ላም በረት አግጣጫ አመራ ። በግራና በቀኝ ያለውን የእንስሳት ጉርፍ ይይ እንጂ አያስተውልም ። በዐይን ሕሊናው የሚታየው የወጣቷ ብሩህ ገጽና ተጐናጽፋት የነበረው ያንሆለለው ፈገግታ ነው ። በዕዝነ ልቡናው የሚሰማው ከሙዚቃ የሚልቀው ድምጿ ነው......

በለጠ ቅዳሜለት ልጅቷን ለመተዋወቅ ምክንያት ከሆነው ከዚያ ከዳንስ ግብዣ ለመቅረት አስቦ ነበር ። ዳሩ ግን ፡ ሲስተር ትሁንዘር ፡ 'ከግብዣዬ ዛሬም ከቀረህ እቀየምሃለሁ' ስላለችው ሊያስከፋት አልፈለገም ። በዚህ ላይ ፡ አበራ በላይ 'አብረን ካልሔ ድን 'ብሎ ወጥሮ ስለ ያዘውና ፡ አበራ እስ ጣባዩ ችክ ብሎ 'አብረን ካልሔድን' ያለበትንም ምክንያት በማወቅ ፡ የአበራን ፈቃድ ለመ ፈጸም ፣ ትሁን ዘርንም ላለማስቀየም ሲል ነበር የሔደው ።

ሲስተር ትሁን ዘር ፡ እርሱ የሕግ ፡ እርሷ የነርስነት ትምህርት ለመቀጠል እንግሊዝ አገር ሔደው ፡ ለንደን ያወቃት ወጣት ናት ። አበራ ደግሞ እንደኛና ሁለተኛ ደረጃ ት/ ቤትና ዩኒቨርስቲ ኮሌጅ አብረውት ከተማሩትና ፡ አሁንም አብረውት ከሚኖሩት ሦስት ወን ደላጤ የቅርብ ጓደኞቹ አንዱ ነው . . . .

አበራ ደብረቱን ይዞ ፣ በለጠ ግን ብቻውን ያን ምሽት ግብ ዣው ሥፍራ ሲደርሱ ፣ ገበያው ደርቶ ጠበቃቸው ። እነ አበራ ፊጥ ነው አካባቢያቸውን ሲመስሉ ፣ በለጠ ግን ረዘም ላለ ጊዜ በሐሳብ ተመስጦ ቆየ ።

ወደ አራት ስዓት ተኩል ላይ ፡ በለጠ ከሐሳብ ዓለም ተመልሶ ወደሚደንሱት ቡድኖች አግጣጫ ዐይኖቹን ሲወረውር ፣ አንዲት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣት አንገት ላይ ዐረፉ ። ከራሰ ጠጉሯ እስከ እግር ጥፍሯ ተመለከቷት ። ፊቷ ወደ ሌላ አግጣጫ ስለ ተመለሰ ዐይኖቿን ለማየት አልቻለም . . . .

በለጠ ቆንጆ የምትባል ሴት ሲያይ ፊጥኖ ዐይኖቿን ለማየት ይጣደፋል ። ምክንያቱም ዋና መልክ ዐይን ነው ባይ ነውና ። ጓደኞቹ ' በለጠ መልኩ ዐይኑ ብቻ ስለሆነ ፣ ሌላዉንም ውብ ወይም አስቀያሚ ነው የሚለው ዐይኑን ብቻ እያየ ነው ' እያሉ ያሾፉበታል ። የበለጠ ዐይን ውብት ዋናዉ ትልቅነቱ አይደለም ፤ ገላጭና ተናጋሪነቱ እንጂ ። አሎሎ ለማከልማ የበግ ዐይንስ አለ አይደለም! ዐይን በግረጠ ውብ አይባልም . . . .

በለጠ ፊቷ ዞሮ ዐይኖቿን እስኪያይ ድረስ ፡ ቁመናዋን ፣ አለባበሷን ፣ አደናነሷን ይመለከት ጀመር . . . .

አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች መልከ መልካም ወይም ቆንጆ የሚባል ሰው ሲያጋጥማቸው ፣ ይኸን ትጽል የሚያሰጠው ምን ምን እንዳለው ይሻሉ ። ምክንያቱም ውብም ቢባል ፣ የሌለው ፣ የሚጎድለው ካለው ይበዛልና ። በለጠ ግን ምንድር ነው የሌላት ? - የሚጎድላት ? - ብሎ እንከን ፍለጋ ገባ ። ያላትን ከመቁጠር የሌላትን መቁጠሩ ቀላል መስሎ ታየውና ።

ገና ምንም ስሐ ሳያገኝባት ፣ በድንገት አስደናኟ ሲያሽከረክራት ፊቷ ወደ በለጠ በኩል ዞረ ። ዐይኑ ገጿ ላይ ሲንቀዋለል ፣ ዐይን ላይን ግጥም አሉ ። እርሱ እንዴም ዐይኑን ሳያረግብ ፣ እርሷም ዐይኗን ሳትሰብር ሲተያዩ ፣ አሁንም አስደናኟ አሽከርክሮ አግጣጫዋን ለወጠው። ወዲያው ሙዚቃው አልቆ ወደ መቀመጫቸው ሔዱ ።

አበራ ከዳንስ ተመልሶ ሲቀመጥ ፣ ወጣቷን ያውቃት እንደሆነ በለጠ ጠየቀው ። አበራ ግን ፈገግ ብሎ ፣ ' አንተ ካላወቅኻት እኔ እንዴት ላውቃት እችላለሁ ' አለውና ልጅቱ ማን እንደ ሆነች ለመለየት ሙከራ ያዘ ።

በለጠ ' ጉራ ከሚነፋባቸው ' ነገሮች አንዱ ፣ በፈንጠዝያ ዓለም ያሉትን ወጣት ሴቶች ሁሉ ዐውቃለሁ ነው ። ዘወትር ፣ ' ማ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ግቢያዉ ጨረታ ውስጥ እንዳለ ፣ ማ በጋብቻ ምክንያት — በግብር እንኳ ባይሆን በስም — ከነበያው እንደ ወጣ ፣ ማ በፍቺ ወይም በዕድሜ መፍቀድ ምክንያት በይፋ ለቅርሜ አገበያው እንደ ቀረበ ጠንቅቆ የማውቀው ጉዳይ ስለሆነ ፣ ስለ ፈለጋችሁት ጠይቁኝ ’ እንዳለ ነው ። ስለዚህ ፣ የአበራ ነገር እካሔድ አልተሰወረበትም ......

ብዙ ጊዜ ሳያባክን በለጠ ወጣቷን መላልሶ ዳንስ ጋበዛት ። በወሬ ወሬ በቅርብ ትምህርቷን ፈጽማ ከአሜሪካን አገር መመለሷን ፣ ግብዣው በታ ብቻዋን መምጣቷን ተገነዘበ ።

ዕኩለ ሌሊት ላይ ወደ ቤቷ ለመሔድ ስትነሣ ፣ እንድትቆይ ለማድረግ በልዩ ልዩ ዘዴ ሞክሮ የማይሆን ስለሆነ ፣ እቤቷ ለማድረስ ፈቃደኝነቱን ገለጸ ። ወጣቷ ግን አመስግና በመኪናዋ መምጣቷን አሳወቀችው ። በማግሥቱ እሑድ ቀጠሮ ቢጠይቅ የማይቻላት ሆኖ ፣ ለባሬዉ ቅዳሜ ተቀጣጥረው ተለያዩ . . . . . , . .

በለጠ ከሒሳቡ እየተጫዋወተ ወደ ቀጠሮው ግሥጋሤውን ቀጠለ። ‘እስተያየቷ የበሰለ ፣ የምትናገረውንና የምታደርገውን የምታውቅ ፣ በራሷዋ ሙሉ እምነት ያላት . . . ቆንጆ. . . የተማረች ፣ የምትሰብ ፣ ግን የማታስጠጋ ! ዐይኖቿዋ — ጥቋቁርና ጥልቅ ዐይኖቿዋ ! . . .’

ዐይኑ ከመንገዱ ፣ እጁ ከመሪዉ ፣ እግሩ ከቤንዚን መስጫዉ ላይ ፣ ልቡ ግን ከልጅቱ ጋር ሆነው ሲገሠግሥ ፣ የካ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን አሚወስደው መንገድ መገንጠያ ዘንድ ሲደርስ ፣ በድንገት እንዲት አህያ ከኮን መጥታ እመኪናው ፊት ድቅን እለች ብት . . . .

* * *

ማሎን በሌ ነው ። ዕቃዎቹም በውድነቱ ከታወቀው ከሞገ ቮልድ ሱቅ የተገዙ ናቸው ። ወለሉን ከመነን እጅ ጥበብ የተገዛ ወፍራም የአበባ ምንጣፍ ከዳር እዳር አልብሶታል ። ሣሎኑ መሻል እንዲት አጭር ጠረጴዛ የበሞኑን ጋዜጦችና አንዳንድ መጽሔቶች ተሸክማ ቆማለች ። በደቡብ ግድግዳው ወገን ፣ አንድ ትልቅ ቴሌቪዥ ንና ሬዲዮ - ግራማፎን አጠገብ ላጠገብ ቆመዋል ። በምዕራብ ግድ ግዳው በኩል ደግሞ ፣ አንድ ቴፕ ሪኮርደር እያሉ የቴፕ ክሮች አዝሉ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አንዲት ትንሽ ጠረጴዛ ላይ ቁጭ ብሏል ። አጠገቡ አንድ ትልቅ የመጻሕፍት መደርደሪያ ጥቂት ያማርኛ ፣ በርከት ያሉ የፈረንሣዊ ኛና ብዙ የእንግሊዝኛ መጻሕፍት ይዞ ይገኛል ።

ዛሬ እንዳጋጣሚ ማሎን ውስጥ ያሉት ሁለት ወጣቶች ብቻ ይሁኑ እንጂ ፣ አብዛኛውን ጊዜ በዚህ ቀንና በዚህ ሰዓት እያሌ ወጣ ቶች ይሰበሰቡበታል ። የዓለም ጉዳዮችና ችግሮች — ከኢምንት እስከ ትላልቅ — የዓለም ሰዎች — ከልሒቅ እስከ ደቂቅ — የሚ ተነተኑበት ፣ የሚሸነሸኑበት ፣ የሚተቹበት ቦታ ነው ። የሣሎን ውስጥ ግድግዳዎች አይናገሩም እንጂ ቢናገሩ ፣ ባለፉት አያሌ ወራት እዚህ ሣሎን ውስጥ የፈሰሰው ልዩ ልዩ ረቂቅ አስተያየትና ጥልቅ ሐሳብ መላ ዓለምን የሚያቋና ነበር ።

ሁለቱ ወጣቶች ሻያቸውን ጨርሰው ፣ አበራ ያማርኛ ሙዚቃ ያዳምጣል ። ወንድይራድ ደግሞ ትልቁ ሶፋ ላይ በጀርባው ተንጋሎ ፣ በግራ እጁ የሚያነበው መጽሐፍ ይዞ ፣ በቀኝ እጁ ሴባና አውራጣቶች ጢሙን ይገምታል . . .

ጥቂት ቆየት ብሎ ተስፋዬ መስቲካውን እያኘከ ከመታጠ ቢያ ቤት ወደ ሣሎን መጣ ። ሲያላምጥ ገና ሲሰማው ፣ አበራ ውስጥ ውስጡን ተናደደ ። የተስፋዬ መስቲክ አስተኛኘክና የወንድይራድ ጢሙን ማልመዝመዝ ሁሌ ያንጫንጨታል ። ይችን በሽታውን ሁለቱም ስለሚያውቁ ፣ ትገ፤ ሲላቸው እሱቱ እነዚህን ነገሮች ላለ ማድረግ በየበኩላቸው ይሞክራሉ ። ተስፋዬ የሲጃራ ሱሱን ማስ ወገድ ካቃተው መስቲካውን እንደዚህ ማኘክ ከሚቀጥል ወደ ማጨሱ መመለሱን አበራ ይመርጣል ። ወንድይራድም ቅሜም ወይም ቅማል የሚቀምል ከመምሰል እንዳባቶቻችን ጢሙን ባምስ ቱም ጣቶቹ ቁልቁል ቢመዠርገው አበራ ባልከፋው ነበር ።

“በለጠ ሔዶ እንዴ ? ” አለ ተስፋዬ ፣ አበራን እያየ ።

አበራ ፣ ተስፋዬ ሲያኝክ እየት እደረገውና ዝም አለ ።

“ ማንም አልሰማኝ መሰለኝ ። በለጠ ሔዷ ወይ ነበር ያልኩት ። ”

“ እዎን ” አለ አበራ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንዴት ዐይነት ነች ልጅቱ ? " አለ ተስፋዬ ፤ ያሰበውን ነገር ሁሉ አሳጥሮ ።

"እንዴት ፡ 'እንዴት ዐይነት ?' "

"ቆንጆ ነች ? ቀይ ነች ? ጥቁር ነች ? ወጣት ወይስ አሮጊት ?" አለ ተስፋዬ እንደ መበሳጨት ብሎ ።

"ቆንጆ ወጣት ነች ። "

ተስፋዬ ጣዕሙ ያለቀውን መስቲካ ከወንድይራድ ሲጃራ መኩ ስተሪያ ውስጥ ጣለውና ፤ "እንደ በለጠ አነጋገርማ እንደሰዋ ያለ ሴት ' ድሮም አልነበረም ፡ አሁንም የለ ፤ ወደፊትም አይኖርም ' ። ብቻ ፡ የሱን ነገር ታውቃለህ ፡ ሳያት ሁሉ ዘወትር እንደ ደነገጠ ነው ። ስለዚህ ልቡን ስለ ነደፈችው ሴት ትክክለኛ ግምት ይሰጣል ብዬ እሱን መስማት ትቻለሁ" አለ ።

"ለምን ልጁን ለቀቅ አታደርገውም ? ባንተ ፍቅር ነገር አል ገባ ። "

" ምን ላድርግ ፤ ያናድደኛል ! ወንድ ልጅ ለሴት እንደዚህ መሆን የለበትም ። "

"እንዴት ነው መሆን የሌለበት ? "

"ባያት ሴት ሁሉ መነደፍ ። 'የነደፈችውን' ሁሉ ለማግባት መወጠን ። "

"ያያትን ሴት ሁሉ የሚያሳድድ ማን ሆነና ነው ? " አለ አበራ ፤ በምጸት ።

"እኔ ልጁ ታድያ እነድፋለሁ እንጂ አልነደፍ ። እንደሱ ልቤ ንና ገንዘቤን በማይረቡ ሴቶች ላይ አላባክን . . . . . ያኔ የጥብቅና ጽሕፈት ቤት የከፈተ ጊዜ ያከማቸውን ብር ሁሉ የት አደረሰው ? ለሴቶች ስጦታ መግዣ አይደለም ያዋለው ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ ኮስተር ብሎ ፣ “ ሰው ለፍቶ ገንዘብ የሚያፈራው እሚፈልገው ነገር ላይ ለማዋል ነው ። ሁለተኛ ደግሞ ፣ ልቡ ማፍ ቀር የማይችል ሲያዝን እንጂ ሊኮራበት አይገባም ። ማፍቀር የሚ ችል ልብ ባላቸውም ፣ ልበ ድፍን ሲያሾፍ አይቻለውም ። ማፍቀር ለማይችሉ ሁሉ ሊታዘንላቸው ይገባል ። ሦስተኛ ደግሞ ፣ እንደ ሆነሩ ፣ እንደ ባህሉ ቶሎ አግብተው ቤተሰብ ለማቆም በሚጣጣሩ ወጣቶች ፣ ሳይሽድሚ ልካቸውን ‘ በወንደላጤነት መኖርን እንመርጣ ለን ’ የሚሉትን ለማፌዝ መሞከራቸው አጉል ይመስለኛል ” አለ ።

ወንድይራድ ዐይኖቹ እመጽሐፉ ላይ ይንቀዋለሉ እንጂ ፣ ወደ ፊት አይሔዱም ። የአበራንና የተሰፋዬን ንትርክ ለመስማት ጆሮ ዉን ጣል አድርጓል . . . .

“ ነገሩን አንተ አከረርከው እንጂ እኔ ለማለት የፈለግሁት ፣ በዚያን ሰሞን የደረሰበት ነገር ተመልሶ እንዳይደርስበት እንጠብ ቀው ነበር . . . . እኔ የዛሬ ዐሥራ አምስት ቀን በደረሰበት የተ ቀጣ መስሎኝ ነበር ። እሱ ግን ተጠብሶ ጥሬ ይሆናል ። ስለዚህ ፣ ይኸኛውም ሳይከር ብንመክረው ይሻላል — ዝግ ብሎ እንዲይዘው” አለ ተስፋዬ ።

“እንዴት ልንጠብቀው እንችላለን ? ሕፃን አይደለም ። ሰው እሚማረው በምክር ሳይሆን እራሱ ሲደርስበት ነው ። እኔ እንጃ ብቻ . . . በበኩሌ ፣ በእንደዚህ ዐይነት ነገር ያልተጠየቅኸውን ምክር ልስጥህ ብትለኝ አልቀበልም ። ”

“ በሴት ነገር እንኳ በኔና ባንተ መካከል ልዩነት ያለ አይመ ስለኝም ። ”

“ እሱስ ትንሽ ልዩነት አለ ። እኔ የምይዛቸውን ሴቶች እንደ ሰው አከብራቸዋለሁ እንጂ ፣ እንዳሻንጉሊት አልጫወትባቸውም” ሲል አበራ ፣ ተስፋዬ ሰዓቱን አየ ። የብርቱካን ቀጠሮ ሰዓት እየተ ቃረበ መሔዱን ተገነዘበ ።

የተስፋዬንና የአበራን ንትርክ ሳይከር ባጭሩ ለመቅጨት ፣ “እንደዚህ ልቡ ተሰቅሎ መኪና መንዳቱ ፣ እኔም ደስ አላለኝም ፣ ያውም በሱ አነዳድ ! ” አለ ወንድይራድ ፣ ጣልቃ ገብቶ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ያንተ ተጠንቅቆ መንዳት ብቻ እኮ ካደጋ አይሰውርህም ። ስንቱ ነው እቆመበት የሚገጭ ” አለ አበራ ።

“ ለዚህ ነውና መጠንቀቅ የሚያሻው ። የመኪና አደጋ እኮ በሌላ መገጨት ብቻ አይደለም ፤ ሌላዉን መግጨትም አለ ። ካል ተጠነቀቁ የቆመ መኪና መግጨትም ይመጣል ። ስንት ሰዎች ናቸው በገዛ እጃቸው ነድተው ከድልድይ እየዘለሉ ወንዝ የሚገቡ ” አለ ተስፋዬ ።

“ እነርሱማ የትራፊክ ፖሊስ የመሰለ ሰው ወደዚያ እየመራ ቸው ነው አሉ ! ” አለ አበራ ፤ ፈገግ እንደ ማለት ብሎ ።

“ እነሱ እነሱ ሰክረው ነው ። ልብ ብላችሁ እንደሆን የዚህ ዐይነቱ አደጋ ሁሉ ደረሰ የሚባለው ከእኩለ ሌሊት በኋላ ነው ” አለ ወንድይራድ ፤ ነገሩ ወደ ዋዛ ፈዛዛ በመመለሱ እየተደሰተ ።

“ነውና ! ኢጋንንት ከተማውን የሚወርሩት በዚያን ሰዓት አይደለም ! ” አለ አበራ ።

“ እሱን ተወው ። በሙሉ ብርሃን ፤ እጠራ ሜዳ ላይ — ሰውም መኪናም ሳይኖር ማንም ሳይነካቸው — ከመጠንቀቅ ጉድለት የተ ነሣ በገዛ እጃቸው የሚገለበጡ ስንት ሰዎች አሉ ” አለ ወንድይ ራድን እየተመለከተ ተስፋዬ — ያበራን ፌዝ ተወት አድርጐ ።

“ካልክስ ፤ ከመኪና መንገዱ ውጭ ፤ እግረኛው መንገድ ጠርዝ ላይ በጥሞና የቆመውን የመብራት ዕንጨት ፤ በመኪናው ተምትሞ የነቀለ እኔ የማውቀው አንድ ሰው አለ ። ብቻ ፤ ያደጋ መድ ረሻው እቅጣጫ ብዙ ስለሆነ ፤ እሱን ሁሉ ካሰብን መኪና መን ዳት አንችልም ” አለ አበራ ።

“ ባጭሩ ምንድር ነው የምትለው ፤ መጠንቀቅ አያስፈልግም ነው ? ” አለ ተስፋዬ ።

“የለም ፤ መጠንቀቅ የማይቀር ነው ። የሌላውን ሳይሆን የራ ስን አካልና ሕይወት ለማዳን ። ብቻ ፤ አደጋን ፈጽሜ እስወግዳለሁ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብሎ ማሰብ ከንቱ ነው ማለቴ ነው ። ስንት ሰዎች እሉ ዱጡን ብለው እሰው መኪና ፊት ሳይታሰብ ዐውቀው ዘው የሚሉ ” አለ አበራ ።

“ታዲያስ ዐውቀው ከገቡ ይዳጡ ማለትህ ነው ? ”

“እይ ተጠንቅቀህ ስትሔድ ድንገት አንድ ሰው ከጐን ገብቶ ልትድጠው ስለምትችልና የምታደርገው ጥንቃቄ ሁሉ መና ሊቀር ስለሚችል ፣ ሁሉም ነገር እንዲያው አቦሰጡኝ ነው ማለቱ ይመስለ ኛል ” አለ ወንድይራድ ።

“ምን ድንገት ከጐን መግባት ብቻ ! ኧረ በቀጥታ ዱጡኝ ብሎ የሚገባ ሞልቶአል . . . .

“ብቀደምለት እኔና ከፍሎም የፊት በርን ዳገት ስንወጣ ከኛ ከፍ ብሎ አንድ ሰውዬ እመኪናው መንገድ መኻል ገብቶ ሽቅብ ይሔዳል ። ገና ሳንደርስበት መምጣታችንን በክላክስ አሰማነው ። እሱ ግን ደንታ አላሳየም ። እየተጠጋነው ስንሔድ ክላክሱን ክፍሉም በኃ ይልና ለረጅም ጊዜ ነፋለት ። ሰውዬው ግን ዞር ብሎ አይቶን ጉዞዉን ቀጠለ ። አሁንም በተዕግሥት ክላክሱን እያሰማ ሔዶ እሰውዬው ኋላ ሲደርስ መኪናውን አቆመ ። ሌሎች ከላይ የሚመጡ ባለመ ኪኖች ክላክስ እየነፉ ፣ እየጮሁ ፣ እየተሳደቡ ሲመቻቸው ያልፉ ነበር ።

“በኋላ ፣ ሰውዬው ወደኛ ዞረና መኪናዋን በጡጫ ነርቶ ፣ ‘እስቲ ወንድ ከሆንክ ዳጠኝ ! ’ እያለ እግሩን እንፈራጦ ከመኪ ናዋ ጋር ትግል ለመግጠም ይጠብቀን ጀመር ። ጥቂት ተፋጥጠን ከቆምን በኋላ ወረድኩና ፣ ‘ምነው ወንድሜ ለምን እንዲህ ትሆና ለህ ? እባክህን መንገዱን ልቀቅልን እንሒድበት ’ ብለው ፣ ‘ ቀላል እኮ ነው ጉዳዩ ። የናንተ ቆርቆሮ እኔን ለመፍጨት ዐቅም አላት ። ወንድ ከሆናችሁ በላዬ ንድዋት ። ያኔ እንተያያለን ’ አለ ። ‘ከተጨፈ ለቅህ በኋላ ምኑን እንተያየዋለን ። ከተጨፈለቁ በኋላ መቸ ማየት ይቻላል ? ? ’ ። ‘ ሰው ድጦ እኮ እንደዚህ በዋዛ መሔድ የለም ፣ የመንግሥት አገር እኮ ነው . . . . አሁንስ ቆርቆሮ ካገር ሊያስወ ጣን ነው እንዴ ? በል ዳጠኝ . . . . ያለ የሌለ ሀብትህን ነው የማሸ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጥህ' አለኝ ። እኔም 'እይ ፤ ወንድሜ ! አንተ ብትሞት ወይ ከፉ የአካል ጉድለት ቢደርስብህ የምታገኘው የገንዘብ ካሣ ምን ይረባሃል ? እኔስ ካለኝ ንብረቴ ተሽጦ ብከሥህ ንብረት ሊተካ ይችላል። ተበድሬ ብከሥህ ብድሩ ይከፈላል ። አንተ ግን ከሞትክ ገንዘቡ ለዘመዶችህ እንጂ ላንተ አይረባህም ። ከፉኛ ብትቆስል ገንዘቡን በልተህ ከጨረስክ በኋላ ዕድሜ ልክህን አካለ ስንኩል ሆነህ ትቀራለህ'' ስለው ፡ ከፍሎም ከመኪናው ውስጥ አንገቱን ብቅ አድርጐ በንዴት ፡ 'አንተ ደግሞ ምን ዲስኩር ታደርግልታለህ ። ይኸ የሚገባው ቢሆን ቀድሞ እዚህ ባልቆመ ነበር ። ዞር በል እስቲ ከፊሰ ፋሞ ይጠብቃት ' አለና የመኪናውን ሞተር ማሾህ ጀመረ ። በዚያን ሰዓት እያለሁ ሰው ተሰብስቦ ነበርና ፣ ግማሹ ሰውየው እንዲወጣ ሃይ ሃይ ሲል ጥቂቶች ደግሞ ፡ 'ወንድም ዞር በል እንጂ የሰው ጉማ ታበላሻለህ ' እያሉ ያሾፉ ነበር ። በመካከሉ አንድ ፖሊስ መጥቶ ገላገለን ። ''

አበራ መተረኩን አብቅቶ ፣ በአበራ አሉረታ - ባይነት የሚብሰለሰለው ተሰፋዬ ተቃውሞውን ሲሠነዝር ሲዘጋጅ ፣ ስልኩ ተንቃጭሎ አቋረጠው . . . . .

ወጥቤቱ ከበደ የሻይ ዕቃዎቹን እንዳነሥቶ ከጨረሰ በኋላ ፣ ምግብ ቤቱን ያጸዳዳ ነበርና ፣ ስልኩን አንሥቶ ፡ " ሃሎ " አለ ።

ጥቂት ካዳመጠ በኋላ ፡ "የሉም ፤ መልክት አለ ? . . . . እሺ" ብሎ ስልኩን ዘጋው ።

" ማነው ? " አለ ተሰፋዬ ፣ ከበደን እየተመለከተ ።

" እኔ እንጃ ! ስማቸውን አልተናገሩም ። ብቻ ፣ ሴት ናቸው ። ጋሼ በለጠን ነው የፈለጉት " ብሎ ከበደ ወደ ወጥቤቱ ሔደ ።

ከበደ ፣ አካለ ግዙፍ ነው ። 'ለወታደር ፖሊስነት ሰውነቱ የሰጠ ነው — ትንሽ ትምህርት ቢጨምርበት — ' የሚል ሐሳብ በተሰፋዬ አዕምሮ ውስጥ ሸው አለ ። በዚች ጊዜ ውስጥ በክርክሩ ምክንያት የጀመረው ንዴት ጠፍቶ ፣ " እርግጠኛ ነኝ ፣ አበርሽ እንዲ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ያው ልክራክር ብለሽ ነው እንጂ፣ የበለጠ በስሜት ሰመመን ውስጥ ሆኖ መኪና መንዳት እንደኛው ሳያሠጋሽ ቀርቶ አይደለም ። ያውም በበሉ አፈጣጠንና አደጋ መዳፈር ላይ ደግሞ ተጨምሮ . . . . ”

እስና ተስፋዬ ሰዓቱን ተመለከተ ። “የፈጣሪ ያለህ ! የቀጠሮዬ ሰዓት ማለፉ አይደለም እንዴ ? ” ብሎ ወደ መኝታ ቤቱ ፈጥኖ ሔደ . . . . .

ስፌ አልጋው ተንጥፏል ። ካልጋው ግራና ቀኝ አራስጌው እቆሙት ኮሞዲኖዎች ላይ ያሉት ነገሮች ተደራጅተዋል ። ከፍሉን ከግራ ወደ ቀኝ ፣ ከቀኝ ወደ ግራ አስተዋለው ። ሁሉም ነገር አቅድ አግኝቷል ። ቁምሳጥኑን ከፈተ ። እቁምሳጥኑ ግራ በር ጀርባ ላይ ባለው መስተዋት ፊቱን ተመለከተ ። ‘ውብ ወጣት ነኝ ’ አለ እመስተዋቱ ውስጥ ሆኖ የሚያየው የቀይ ዳማ ፊት ። ‘ሴቶቹ ሲያዩኝ ቢደነግጡ አይፈረድባቸውም ፤ ወይው አይደለም ። ተመልከት ቁመት ፣ ዘንካታ ሰውነት ፣ ሰንደዶ አፍንጫ ፣ ዐይንስ ፣ ጠጉርስ ! ምን ይወጣለታል ? ’ ከዚያ ፈገግ አለ ፣ የሚተያዩት ሁለት ገጾች ባንድነት ። አለባበስ ማወቅስ ቢሆን የሚለው ሐሳብ በጭንቅላቱ ውስጥ ሽው ሲል ፣ ተስፋዬ ዐይኑን ከመስተዋቱ ላይ ነቅሎ ወደ ተሰቀሉት ልብሶች ወርወር አደረገው ። ተጠርገውና ተተኩሰው የተሰቀሉትን ሱፍ ልብሶቹን ከግራ ወደ ቀኝ ቃኛቸው ። አንዱን አወረደ ። ልብሱን መቀየር ጀመረ ። ኮቱንና ሸሚዙን ከመልበሱ በፊት ወደ መታጠቢያ ቤት ገባ ። አንድ ትልቅ ፎጣ በሱሪው ላይ አገልድሞ ፊቱንና ጠጉሩን አጽድቶ ተመለሰ ። ከዚያ ከኋያ ከሚበልጡት ሸሚዞቹ ውስጥ ለሰሉቱ ይስማማል የሚለውን መረጠ ። ክራባቶቹ ሠላሳ ሁለት ናቸው ። አንዱን መረጠ ። መልበሱን ቀጠለ . . . .

አበራ ተነሥቶ የቱጥን ክሮች እያነሣ ይመርጥ ጀመር . . .

ተስፋዬ ለባብሶ ጨርሶ ነበርና ፣ ተመልሶ ሣሎን መጣ ። ጥቁር ሰማያዊ ሱፍና ነጭ ሸሚዝ ለብሱዋል ። ደማቅ ክራባት አስሮ ፣ ተመሳሳይ ቀለም መሐረብ በላይ ግራ ኪሱ ወትፎአል ። ያደረገው መጫሚያ ጥቁር ነው ። ልብሱን ፣ ሰውነቱ ተቀብሎት አምሮበታል ። የገጹ ቀለም የሚደነቅ ነው ። ከተስፋዬ አበራ በቅላት ይብለጥ እንጂ ፤ በደምግባት አይስተካከለውም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ አንዱ ሶፋ ላይ ተለጥጦ ተቀምጦ ፣ የተዘረጉ እግሮቹን አነባብሮ አንዲት አጭር መቀመጫ ላይ አሳርፎ ፣ እንደሚጸልይ ሰው እጆቹን አጋጥሞ በአውራ ጣቶቹ ጉራዱ አፍንጫውን እየጭ ዝቆ ፣ ሙዚቃ ሲሰማ ተስፋዬ አስተዋለውና ፣ "እንዴት ነው ፣ ዛሬ ምንም ፕሮግራም የለህም ? " ሲል ጠየቀው ።

" የለኝም . . . . . ' ያቺ አሮጊት ' ወደ ዐሥር ሰዓት ተኩል ላይ እደውልልሃለሁ ብላኝ ነበር ። እንደ ልማዷ ሰዓት አሳልፋለች። የሰዋን ስልክ እጠብቃለሁ ። "

"ምነው እባክህ ፣ ደብራቱን ነው እንዴ 'አሮጊት' የምትላት?" አለ ተስፋዬ የተቆጨባት በመምሰል ። ነገር ግን ፣ ዘወትር አበራን ያቺ አሮጊትህ ' የሚለው እሱው ነው ።

" ምን ማለትህ ነው ፣ ኻያ አምስት ዓመት ሲሆናት እኮ ነው ! " አለ አበራ ፣ በምጸት ።

" ታዲያ በኻያ አምስት ዕድሜ ሆኑ እንዴ አሮጊት የሚኮ ነው ? ተው ጡር አትናገር ፣ በሴት ልጅህ ይደርሳል ። አንተም ሴት ልጅ ወይፊት ይኖርሃል " አለ ተስፋዬ ፣ ማልሙጡን በመቀጠል ።

" አብጀለሁ እንዴ ልጅ የምወልደው — ያውም ሴት ልጅ ! "

" ቃለሚን ለማግባት ቆርጠህ አልነበረም ? ከቀለሟ ጋር ትጋብታችሁ ቢሆን ኖሮ እኮ ይኸኔ አንድ ሁለት ሴት ልጆች ታደርጉ ነበር ። ደግሞስ ፣ የልጅህን ጾታ አንተ ሆንክ የምትወስነው?"

" ኖሮን ያዝልኝ ። ደግሞ የሞተውን እንሥተህ እንደ ምክ ንያት አትስጠኝ ። "

" ምን ታውቃለህ ፣ ሌላ እሰዋን የመሰለች ታጋጥምህ ይሆ ናል ። "

" ይህ የመሸጋገሪያ ዘመን የምትሉት እስኪያልቅ ፣ እኔ ያንተ ወንድም እንኳን ልጅ መውለድ ሚስትም አላገባ ። እሱን ከተሻ ገርን በኋላ ያኔ ጠይቀኝ ። እኔም እስከዚያ አስብበታለሁ ። "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ለመሆኑ መቼ ይመስልሃል ይኸ ዘመን የሚያልቀው ? እኔ ነፍስ ካወቅሁ ጀምሮ እንዲሁ እንደ ተሸጋገርን ነው ። መቼ ነው ተሻግረነው የምናርፈው ! "

" ምናልባት ዐሥር ዓመት ፣ ወይ በላይ ወይ በታች ። እንጃ ! "

" እስቲ ዐሥሯን ዓመት እንኳ ባሁኑ ዕድሜህ ላይ ደምራትና ውጤቱን ንገረኝ ። "

" ለምን ? " አለ አበራ ፣ ነገሩ ገብቶት ፊቱን በፈገግታ ለመሙላት በከንቱ እየጣረ ።

" አይ ፣ በዚያን ጊዜ የሚፈልግህ ይኖር እንደሆን ለማግመት !! . . . ዱሩ እያወቅሁት ምን አስጠየቀኝ ። አንተ እንደሆነ የምትኖረው ከዕለት ወደ ዕለት እያልህ ነው ። ስለ ነገ አታስብም ። ተሳስተህም ያሰብህ እንደሆን የሚታይህ ብርሃን ብቻ ነው " አለ ተስፋዬ ።

" አቤት ! አቤት ! አንተማ ስታስብና ስታቅድ አንጀት ስታርስ ! ለያውስ ስንት ዓመት ሙሉ የቀጠቀጥኸው ስለ ኢኮኖሚና ስለ ማቀድ አይደለ ! " አለ አበራ ፣ በፌዝ ።

" አሀ ! አንተ የተማርከውን የጋዜጣ ትምህርት በሥራ ላይ ለማዋል ነዋ ፣ ሁሉን ነገር ወደ ትችትና ወደ ንትርክ የምትቀይረው ! "

" አትሳሳት ፣ ወሬና ክርክር የጋራ ሀብታችን ነው ። 'ጋዜጠኛ ነገረኛ' የምትሉም የመሃይም አስተያየት ነው . . . . በል አሁን የቀጠርህ ሰዓት — " ብሎ የጀመረውን ዐረፍት ነገር ሳይጨርስ አግጣጫ ቀይሮ ፣ " ለመሆኑ ዛሬ አንተን ያዘዘባት ማን ነች ? " አለ አበራ ።

" ተድላና ደስታ ያዘዘላት በል ። . . . . ብርቱካኔ ናት ። "

" ሁሉአገርሽስ ? — አሁንማ እንደ ሸሚዝ ሳይሆን ፣ እንደ ክራባት ሆነ የምትቀያይራቸው ። "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" በከተማችን ከከራባቱ ቤቱ መርከሱ እስካሁን አልተገለ ጠልህምና ነው የምትደነቀው ? . . . ይግረምህ እንግዲያው ፤ ዘን ድሮ ጸሞ ሥራዬ ብለው በየቤቱ የሚወለዱት እነሱ ብቻ ናቸው ! ! "

" የቆጠረ አይመስልም ? " አለ አበራ ።

ተስፋዬ ሰዓቱን እንደ ገና አየት አርጐ ፤ " በል እዚሁ እና ቁም . . . . ወንድይራድ ቆረጥህ ባለመሔዱ ? "

" አዎ ! " አለ ወንድይራድ ቀና ብሎ ።

" ወንዴ እውነቱን ነው ። ለማብሰል ብቻህን ያለታዛቢ ይመ ችሃል ። "

" ማንን ፤ ብርቱካንን ? " ብሎ ከት ብሎ እየሣቀ ተስፋዬ ከቤት ወጣ ።

እበረንዳው ላይ ቆሞ የቀኑን ብሩህነት ፤ የአካባቢውን ልም ላሜና ባሻገር እስከ የረር ተራራ ያለውን ውበት እየተመለከተ ፤ የውጭውን ቀዝቀዝ ያለ ንጹሕ አየር አንድ ሁለቴ ባፍንጫው ሳብ ለቀቅ ሲያደርገው ሕይወት በጣም ጣመው ። ባልተረዳው ደስታ ልቡ ሞላ ። ሰውነቱን የበለጠ ቀለለው ። ነገር ግን ወዲያው ፤ በድ ንገት ፤ ለቅጽበት ፤ ግንባሩ ተቋጥሮ ተፈታ ። ደረጃውን ወርዶ ወደ መኪናው ሲሔድ ፤ ' የዘረፉ ወሬ የሚታመን ነው ? እውነት እንደ ዛቱብኝ ሲፈጸም ? እሰቲ ሲሆን ልየው ! ' የሚለው ሐሳብ በአዕ ምሮው እየተንቀዋለለ እመኪናው ውስጥ አብሮት ገባ ።

ዘበኛዉ ተሰማ የመኪናዋን ድምፅ ሲሰማ ከወደ ማድቤቱ በኩል እየሮጠ መጣ ። ወዲያው በሩን ከፈተ ። ፔጆው ከግቢው እየ ተጀነነ ወጣ ። አውራ መንገዱ ሲደርስ ተስፋዬ አቆመ ። ወደ ቀኝና ወደ ግራ መኪና እንዳለ እየዞረ ሲያይ ፤ በስተግራው አንድ አምሳ ሜትር ያህል ርቀው አውራ ጐዳናው መካከል ሰዎች እጅብ ብለው አየ ። ከዚያ መኪናዉን ወደ ማኽል ከተማ አስፈተለከው ። ዳሩ ግን ፤ ርቆ ሳይሔድ ፍሬን ለመያዝ ተገደደ ። በግና አህያ እያደናቀፈ ፤ ግሥጋሚውን ቀነሰበት. . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተሰማ ፣ በሩን ዝግ ብሎ እየዘጋ እጅብ ያሉትን ሰዎች አትኩሮ ቢመለከት ፣ ይደባደባሉ ። ሁለተኛውን መዝጊያ ሳይገጥም ቆመ ፤ ሐሳቡን ጥሎ ወሬ ማየቱን ቀጠለ ። ሁካታውና ጩኸቱ አየለ ። ሉሉታው በረከተ ።

አበራ ከቤት ወጥቶ ፣ “ ምንድር ነው ? ” ብሎ ጠየቀ ።

ተሰማ ፣ “ እዚያ ባቡር መንገዱ ላይ ሰዎች ይደባደባሉ መሰ ለኝ ” አለ ።

“ በል ዝጋውና ና ። አለበለዚያ ተባራሪ ድንጋይ እናትህን ይልሃል ። ”

“ እስታሁንስ የሚናረቱት በዱላ ይመስላል . . . . ብቻ ማማው በኋላ ምስክርነቱ ነው እንጂ ” አለና ተሰማ ፣ ለመጨረሻ ጊዜ እጀቡ ላይ ዐይኖቹን ሰኩቶ የሚበቃውን ያህል ከተመለከተ በኋላ ፣ በሩን ዘግቶ ለንብርቱ ለማውራት ወደ ማድቤት አመራ ።

ከበደ ብቅ ብሎ ፣ “ ስልክ ይፈልግዎታል ” አለው አበራን ። ራመድ ራመድ ብሎ እቤት ገብቶ ስልኩን ቢያነሣ ፣ ደብሪቱ ነች ።

“ እንዴት ነሽ ? ”
“ አለን ፣ ይመስገነው . . . . ”
“ ምክንያቱስ ? ” አለ ፣ ማንባሩ እየተቋጠረ ።
“ እሱ ሌላ ጊዜ ሊሆን አይችልም ? ”

“ መቼ ? ” አፍንጫው መነፋፋት ጀመረ ። ሲናደድ አፍን ጫው ይነፋፋል ።

“ ነገስ ? ”

“ እሱስ ፣ ከፈለግሽ አጥጋቢ ምክንያት ልትሰጫቸው ትችይ ነበር ። ”

“ አባክሽ ማምለጫ ሰበብ አትፈልጊ አይደለም ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለማናቸውም ፤ ደኅና ሁኚ ” ብሎ ስልኩን ሲዘጋ ፤ አበራ ብስል ቀይ ገጹ ዱሮ ገና በንዴት ልውጥውጥ ብሏል ። በቀጥታ ወደ መኝታ ቤቱ ገባ ። ራስጌ በቀኝ በኩል ካለችው ኮሞዲኖው ውስጥ አንድ ነገር አውጥቶ አደረት ኪሱ እየከተተ ከቤት ወጣ ።

“ እኔም ሽርሽር መሔድ አማረኝ ” አለ ወንድይራድ ፤ አበራን በረንዳ ላይ ደርሶበት ።

“ ምነው ተስፋዬን አላሰኘኸም አላልከውም ? ”
“ አሁን አሰኘኸ . . . ለመሆኑ ወዴት ነው ያሰብኸው ? ”
“ ወደ ደብረ ብርሃን አግጣጫ ። ”

“ እንግዲያው ፤ የኪ በር አውርደኝና ስትመለስ ከወደ ለገጣፎ አጠገብ ታገኘኛለህ ። ”

“ እሺ ፤ ና እንሒድ . . . ግን ፤ ለምን ይኸን እንደምታደርግ ያልገባኝ እንዳይመስልህ ! ” አለ አበራ ።

“ በላ የሰውን ሐሳብ ማንበብ እችላለሁ በለኛ ። ሳይኮሎጂ እንኳ የተማርኩት እኔ ነበርኩ ። እኔ ሳይኮሎጂስቱ ማድረግ የማል ደፍረውን ታዲያ አንተ ጋዜጠኛው ዘለህ ትገባበታለህ ? ” አለ ወንድይራድ ፤ የአበራን መቆጣት ከተረዳ በኋላ ወደ ሌላ አቅጣጫ ነገሩን እያመራ ።

አበራ ምንም ሳይመልስ መኪናው ውስጥ ገባ ። የደብሪቱ ቀጠሮ ማፍረስ እጅግ አናድዶታል ። ግን ፤ አሁን ንዴቱን ያባሰበት መናደዱን ከአንጋገሩ ደብሪቱ ማወቋን ማመኑ ነው ። የወንድይራድም አብሮት መምጣት መፈለግ አላስደሰተውም ። ብቻውን መሆን ፈልጎ ነበር — ስለ ደብሪቱ ለማሰብ ።

ደብሪቱ ቆንጆ አይደለችም ። ግን የደስ ደስ አላት ። ለአበራ ደግሞ በተለይ ጥርሶችዋ ያምሩታል ። ብዙ ሣቅና ፈገግታ ትወዳለች ፤ በተለይ ከአበራ ጋር ስትሆን ። ምንም እንኳ ለደብሪቱና በጠቅላላውም ለሰዉ ሁሉ — ለጓደኞቹም ጭምር — ስለርስዋ እስከ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቢሀ ደንታ የሌለው ቢያስመስልም ፣ ከቤት ወዳጆቹ ሁሉ ይበልጥ ልቡ ወደ ደብረቱ ያጋድላል ። ከቀለሟ ወዲህ 'ቤት አላምንም ፣ ማግ ባትም አልፈልግም' ብሎ ስለ ቆረጠ ፣ የልቡን ወደ ደብረቱ መሳብ እጥብቅ ይጠላል ፤ ይከላከላል ። ስለዚህ ከርስዋ የሚገናኘው ዐልፎ ዐልፎ ነው ። ደብረቱም አበራ ሜወታ ስለሚያውቅና ደስም ስላ ሚላት — ምንም እንኳ ሁለቱም በየፊናቸው ከሌሎች ጋር ቢወ ዳጁ — አበራ ሲጠራት 'አቤት' ብላ ትመጣለች ። ዛሬ ግን አልቻ ለችም ። አበራም በዚሀ ባልታሰበ ' አልቻልኩም መምጣት ' ተበ ሳጨ . . . .

ገብቶ እጠገቡ እንደ ተቀመጠ ፣ ወንድይራድ አበራን ለማ የት ዞር ሲል ፣ አበራ መኪናውን ማስነሣት ጀምሯል ። ግማሽ ገጹ ላይ የወንድይራድ ዐይኖች ተንቀዋለሉ ። የአበራ ከርደድ ያለ አጭር ጠጕር ከግንባሩ ቀዳት ሸሸት ብሏል ። ጆሮዉም እንዳፍንጫዉ ትንሽ ናት ። ወንድይራድ ዐይኖቹን ከአበራ ላይ ንቅሎ ዝም አለ ።

ተሰማ ሮጦ በሩን ሲከፍት ፣ ፊያት — መኖ ኸያ እምቡዶ ወጣች ። አውራ ጐዳናው ላይ ስትደርስ ወደ ደብረ ብርሃን አግ ጣጫ ፊቷን መልሳ ተፈተለከች . . . .

ልክ የካ በር መቃልቆያ ላይ ሲደርስ ፣ ወንድይራድ ከአበራ መኪና ወረደ ። ምንም እንኳ ከአሜሪካን አገር ከተመለሰ ዓመት ቢያልፈው ፣ መኪና አልገዛም ። ለመግዛትም ብቃ — ነገር አስበበት አያውቅም ። ምክንያቱም ፣ መንፈሱ ጤና ቢሆን ፣ ወደ አሜሪካን አገር ተመልሶ ፣ 'በማስ ሳይኮሎጂ' የዶክትሬት ዲግሪ አግኝቶ ለመመረቅ ያስባል ። መንፈሱ ሲታወክ ደግሞ ፣ እንኳን መኪና ኑሮ ራሱ ያስጠላዋል ። በተጨማሪም ፣ ብዙ ጊዜ በመኪና ከመሔድ በእግር መሔድን ይመርጣል ። ምክንያቱም መኪና እየ ነዱ ማሰብ አይቻልም ። እያስነዱም ቢሆን ፣ የተፀነሰው ሐሳብ ደርጅቶ ሳይወለድ ከተነሡበት እፈለጉበት ሥፍራ ፈጥኖ ይደረ ሳል ። በእግር መራመድ ግን ቀልብን ሰብስቦ ለማሰብ ፣ ስለ አንድ ጕዳይ ለማውጠንጠን ያመቻል ብሎ ስለሚያምን ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወንድይራድ እንገቱን አቀርቅሮ ፣ ያስፋልቱን መንገድ ተከትሎ ወደ ባሮ ወንዝ አቆለቆለ ።

ወንድይራድ መልኩ ጠይም ፣ ቁመቱ ረጅም ፣ ሰውነቱ ቀጭን ነው ። አሰ ውሀና አለ ሳሙና ሌላ ነገር የማይነካው ድፍን ጥቁር ጠጉሩ ፣ ሁለት ምስቴ የመስተካከያ ጊዜው ያለፈበት ይመስላል ። በደንብ ያልተያዘ ጢሙም ተንዠርግጓል ። ይኸን እያዩ የመሥሪያ ቤቱ ባልደረቦች 'ጉፍላው መጣ ፣ ጉፍላው ሔደ ' ይሉታል — ሳይሰሙ ። ግን ፣ እነርሱ አላወቁም እንጂ — ቢሰሙትም ኖሮ ደንታ አይኖረውም ነበር ፤ ከልጅነቱ እንሥቶ የቅጽል ስም ተሰይቶት እያውቅምና . . . ' ወንድይራድ ሞኙ ' ፣ ' ወንድይራድ ሚንጦ ' ፣ ' በሌቶ አይጠረቄ ' ፣ ' የመጽሐፍ ነቀዝ'' ፣ ''ሸም ዳጅ'' ፣ 'ወንድይራድ መዝገበ ቃላት ' . . . . .

ከእንግዲህ ወዲህ የሥራ ባልደረቦቹ ፣ ' ጉፍላዉ' ፣ የቅርብ አለቃዉ ፣ ' ችኮ ' የሚሉት ሲያጡ ነው ። ትናንት ካለቃው ጋር የመጨረሻውን ግጭት አድርጎ ሥራውን ለቅቋል ። ለጓደኞቹ ሥራ ውን መተዉን ገና አልነገራቸውም . . . . .

ወንድይራድ እንዳቅረቀረ ፣ እርምጃውን አንዴ እያፈጠነ ፣ አንዴ ዝግ እያደረገ ፣ ቋልቋሉቱን ዘለቀ ። የፈጠጡት ዐይኖቹ ፣ በግራና ቀኝ ቃፊር የቆሙት ጃርዎቹ ፣ ዞላ ውሰዋል ። አሁን ፋታ ያጡት ዐይኑ - ሕሊናውና ዕዝኑ - ልቡናው ናቸው ። ወንድይራድ የሚመለከተው ወደ ውስጥ ፣ የሚያዳምጠው ከውስጥ ነው ። የገና ጀንበር ጨለማን በጀርባዋ አዝላ ወደሌት ማረፊያዋ እንደ ምትገሠግሥ እንኳ ልብ አይልም ። ከበድኑ በቀር ወንድይራድ እለ በት የለምና . . . . .

* * *

አበራና ወንድይራድ እንደ ወጡ ሰልኩ ተደውሎ ፣ ከበደ መል እክት ተቀብሎ ወደ ማድቤት ሲመለስ ፣ ብርቄ ፣ '' ማናት ደሞ ?'' ብላ ጠየቀችው — መልሱን ለማወቅ በመፈለግ ሳይሆን እንዲያው በመሰልቸት ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ሴት አያሰችም ፤ ወንድ ነው ። "
" ወንዶች ለመሆኑ ይኸን ስልክ ያውቁታል እንዴ ! "

" ኡ ኡ እቴ ! የነጋዴዎች ምሥጢር ጠባቂ መኮኑ ነው ! "

" እንቺ ይኸ መላስሽ ፣ ምን ይሻለው ይሆን ? — " ብሎ ያሰበውን ተናግሮ ሳይጨርስ ስልኩ ወዲያው መልሰ ጮኸ ።

' የዚህ ቤት ስልክ አንዳፍታ አያርፍም ። ዘላለም እንደ ደወለ ነው ። ቅዳሜና እሑድማ ሲጮህ ነው የሚውለው ። ኮሬንቲ ዉን የሚጨርሰው እሱ ነው ' እያለች ብርቱ ስታነበንብ ፣ ከበደ ወደ ግሎን መሮጥ ጀምሮ ነበር ። " እባክህ ተወው ። በኋላ ይደውላሉ ከፈለጉ " ብትለውም እየሮጠ ሔዶ ስልኩን አነሣ ። ብርቱም መጥታ ምግብ ቤቱ ስትደርስ ቆማ ታዳምጥ ጀመር ።

" ሃሎ ! " አለ ከበደ ። ጥቂት ዝም ካለ በኋላ ፣ የቢቱን የስልክ ቁጥር ተናገረ ።

" የሉም ፤ ሁሉም ወጥተዋል ። "
" ማታ ሲመጡ እምነግራቸው መልክት እንዳለ ? "

" እረ በቁልቢጨ !! . . . የት ? " አለ እሬቱ ላይ ድንጋጤ በጉልህ እየተነበበ ።

" የት ናቸው — አሁን ? "

" እሺ — እሺ ። " ስልኩን ዘጋና ከዚያ ፣ እስልክ ማውጫዉ ላይ ያለችውን ደብተር አውጥቶ ያገላብጥ ጀመር ። ሰትምህርቱ ጀማሪ ስለሆነ ፣ የተበጫጨሩትን ፊደሎችና ቁጥሮች በቀላሉ መለየት ተሣነው ። ብቻ ፣ የሚይዘው የሚያደርገው ስላጣ ፣ ደብተሩን ከፊት ወደ ኋላ ፣ ከኋላ ወደ ፊት ያገላብጥ ጀመር ። ' ለማን ልንገር ፣ የትስ ልሒድ ? ' እያለ በሐሳብ ተጨነቀ ፤ ተጠበበ ። ዳሩ ግን ፣ ደብተሩን ከማገላበጥ ፣ እጁን ከማፍተልተል ሌላ ምንም ያደረገው ነገር አልነበረም ። ብርቱም ይኸ ሁሉ ሲሆን ደንገጥ ብላ ትመለከተው ነበርና ተጠግታ ፣ " ምንድነው ? " አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አሁን የዴወሉት ሰው ጌቶች‘የመኪና አደጋ አግኝቷቸዋል’ አሉ ። ወደ ትራፊክ ቢሮ ሔዱ ነው የሚሉት ” አለ ከበደ ።

“ ውይ . . . . ማንኛው ? ” አለች ብርቄ ።

“ ጋሼ በለጠ ። ”

“ ታዲያ ምን ይሻላል ? ”

“ አንዱን ጓደኛቸውን ባገኝ ብዬ ነበር ፤ በስልክ ። ”

“ ባሁን ሰዓት በቅዳሜ ምድር ማን ቤት ይገኛል ብለህ ነው ?” አለች ብርቄ ።

“ ምን ይታወቃል ፤ ድንገት ። ”

“ አይ ! ባክህ ቅዳሜ እንኳን መኪና ያለው ቀርቶ የሌለውም በሌይቸንቶና ባቶቡስ ሽርሽር ይሔዳል ። ባለቤት ቀርቶ የታደለ አሽከርና ገረድም ከየመቤቱና ጌታዉ ጋር ቅዳሜና እሑድ በመ ኪና ይንሸራሸራል ። እኔ ብቻ — ብቻ ነኝ ዘላለም ያልታደልኩ ። አንድ ቀን ለርሙ እንኳ ሰው ወስዶኝ የማላውቅ — ሽርሽር፤በመኪና” አለች ብርቄ ፤ እየተከዘች ።

“ አንቺ ደሞ አረመኔዋ ነሽ ! አሳዳሪያችን አደጋ ደርሶባቸው አንቺ ይሄን ነው አሁን የምታስቢው ? ” አላት ከበደ ፤ በመታ ዘብ ።

“ ታዲያ ምን እንዳስብ ትፈልጋለህ ? እረ ለኔ ማን ያስብል ኛል ? እኔ ራሴ ለራሴ ካላሰብኩ ። ደሞስ እኔ ለጌቶች ቸስብኩ አላሰ ብኩ ምን ፋይዳ እንዲሠራ ነው ? . . . . አሁን ያንተ ማሰብ ምን ይጠቅማቸዋል ፤ ጌቶችህ ? ” አለች ብርቄ ፤ እነጋገሩ እናደዳትና ።

“ እሱስ ውነትሽን ነው ። ምንም ማረግ አልችልም ። ቢሆንም ፤ መቼስ ሰው ለሰው መጥቀሙ የት ይቀራል ? ” አለ ከበደ ፤ እያሰበ ። ከዚያም ፤ ድምፁን ለዘብ አድርጐ ፤ “ አጠገባ ቸው ብሆን ኖሮ ደስ ባለኝ ነበር ። ጋሼ በለጠ ለኔ በጣም ደጊ ናቸው” አለ ከበደ ፤ ትክዝ ብሎ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" አጠገባቸውስ ብትሆን ምን ልትፈጥር ነው ! አንተ ቀብ ሆነህ ልታስፈታ ነው ? ወይስ ሹሞቹን አነጋግረህ ልታስለቅቃ ቸው ነው ? እኮ ምን ለመፍጠር ነው ? " ብላ ብርቄ ጥቂት አበሸ ቀችው ። የከበደ እንደዚህ ማለትና መሆን የባሰውን አናደዳት ። በልቧም ' በኋላ የመጣ ዐይን አወጣ ' አለች ።

" እላላካቸዋለሁ — ሌላ ማድረግ ባልችል " አለ ከበደ ፣ ቆጣ ብሎ ።

" እባክህ ችሩ ነገር ሰው አለመጐዳቱ ነው ። ከዖ በተረፈ እን ዲያው ነው ። እሳቸው መኪናዋ ብትሰበር ያሥሯታል ፣ ወይ አዲስ ይገዛሉ ። ገንዘብ ተርፎአቸዋል ። ' ገንዘብ ካለ በሰማይ መንገድ አለ' ይባላል ከነተረቱ ። አንተ ለማይታሰብለት ታሰባለህ ። ምነው ለሳ ቸው እንደምታስብ ለኔ አታስብልኝ ፣ ለደሃዋ ? " አለች ብርቄ ።

" አንቺ ደሞ ምን አደጋ ደረሰብኝ ልትዪ ነው ? "

" እኔ አደጋ ቢደርስብኝ ምን ይወጠኛል — ለራሴ መናጢ ደሃ ! "

" እኮ ደኅና ነሽ ፣ ጤና ነሽ ፣ ምን ይታሰብልሻል ነው የም ልሽ ። "

" አይ ጋሼ ብሩ ። እሳቸው ነበሩ ሰው ማለት ። ቃዲያ ፣ ደግ ሰው ሁልጊዜ አይቆይም — አባረሯቸው ። አይ ደግነታቸው ! . . . ባለሞያ ነበሩ — ሴት እንኳ አትተካከላቸውም ። ወጡ በያይነቱ ነበር ! . . . ታዲያ ምንም ቢሆን ትንሽ ሳያቀምሱኝ አይቀሩም ነበር — ለነጌቶች ከሚቀርበው ዐይነት ሁሉ ። ችር ነበሩ በጣም ። ሽታው በሽታ ይጥላችኋል ይሉ ነበር — ያልቀመሰን እንደሆን ፣ እኔንም ጋሼ ተሰማንም . . . " እያለች ብርቄ ፣ በትዝታ ደመና በነነች ።

ከበደ ደብተሯን ተወት አድርጐ ፣ " እንዲህ አርጐም ችር የለ ፣ በሰው ገንዘብ . . . እናንተው ከተካፈላችሁ ፣ ለመሆኑ ለባለ ቤቶቹ ምን ያቀርብ ኖሯል ፣ ያንች ቸር ጋሼ ብሩ ? " አላት ከበደ ። ብርቄ እንዳለችው ፣ ለጌታው አንዳች እርዳታ ለማድረግ አለመቻ ሉን ልብ ስላመነ ፣ ተስፋ ቈርጦ ነገሩን ወደ መተዉ ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" በርከት አርገው ነበር ፣ ሁሉንም ነገር ሲገዙ ። እንዳያንስ ተረፍረፍ አድርገው ነበር የሚሠሩት ። "

" ውሃ ባናቱ አወጡ አይጨምሩበትም ነበራ ! " አለ ከበደ ፣ ፈገግ እያለ ።

" አይ የምን ውሃ ከልሶ ማንበጭበጭ ነው ? በዛ አድርጎ መሥራት ነው እንጂ ! " አለች ፣ ካንጀቷ ።

" እናንተ የምትበሉት ውስጥ ማለቴ አደለም እኮ ! የናንተ ከተጨለፈ በኋላ ለነጌቶች እሚቀርበው ውስጥ ማለቴ ነው ። "

" የለም ! የለም ! ለሁላችንም እንዲበቃ አርገው ነበር የሚሠሩት " አለች ብርቄ ፣ የከበደን ፈዝ ልብ ሳትል ። ገና ከት ዝታ ደመናዉ ውስጥ ጨርሳ አልወጣችም ።

" እንዲያው ጠዋት ማታ ግብር ትበሉ ነበር በይኛ ! "

" በጋሼ ብሩ ጊዜ ሁሉ ነገር በሽበሽ ነበር ። ምን ይሆናል ፣ አባረሯቸው — እሳቸውን የመሰለ ባለሙያ ! "

" ለመሆኑ ፍራንኩ እንዴት ወር ያደርስ ኖሯል ልጁ ? ባለ ቤቶቹም ቢሆኑ የሚያስጭኑት እህል የለ ፣ ሽምተው ነው ። የወር ደሞ ዛቸውን ጠብቀው ነው ። "

" አይ ሞኞ ! " አለች ብርቄ ፣ በዚህ የዋህና ደንቆሮ በምት ለው ሰው አስተያየት እየተደነቀች ። " የነሱ ደሞዝ የኔና ያንተ መሰለህ ? ከእነሱ አንዳቸው በወር የሚበሉትን ደሞዝ እኛ ባመ ትም አናገኘው ። ታዲያ ያ ራሱ የትና የት ነው ? ቁጠር ቢሉህ ቁጥሩ ይደናገርሃል . . . . ታዲያ ትንሽ ከነሱ ምግብ ብንበላ ምን እን ጎዳቸዋለን ? . . . እኔ ከሰው ይበልጥ አልበላ — ያው አንድ ሆድ ነው ያለኝ ። "

" እነሱም ሠርተው ፣ እኛም ሠርተን ነው የምናድረው ። ፈረ ንጅ አገር ሔደው ስንት ዓመት የተማሩት ብዙ ደሞዝ ለማግኘት ፣

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ለመኖም ፣ ለመሸለም ሲሉ ነው ። ምን ክፋት አለበት ለፍተው ብዙ ቢበሉ ። ለኛም ቢሆን የወር ደሞዛችንን ይከፍሉናል ። ቀለባችንንም አላጓደሉብን — ይሸምቱልናል ። ታዲያ እነሱ አያዩም ብለን የኛን ትተን የነሱን ብንበላ ፣ ብንጠጣ እግዚያሄር አያየንም ? የበላንበት እጃቸውስ አይጥለንም ! ? . . . የለም ፣ ደግ አይደለም ! ”

“ የጋገርነውን እንጀራ ፣ የሠራነውን ወጥ ብንበላ እግዜር አይቆጣም ። ካልክስ መምሩ መጣፉ የሚለው ‘ ሠርታችሁ ብሉ ነው ’ ብለዋል ። ታዲያ እኔ ሠርቼ ነው በሳት ተቃጥዬ ! እንዲያው አይደለም ። በሳት ተቃጥዬ ፣ ነድጄ ፣ ዐይኔ በጭስ አልቅሶ የጋገርኩትን ነጭ ጤፍ ጥዬ ፣ ለማን አባቱ ይድላው ብዬ ነው ጥቁር ጤፍ የምበላው ? ” አለች ብርቄ ፣ እየበሸቀች ። የሚያበሳጫት ከጥቁር ጤፍ መብላቱ ይልቅ የከበደ ለጌቶቹ ዘወትር ጥብቅና መቆም ነው ።

“ የምትሠሪው በብላሽ አይደለም ፣ በደሞዝ ነው ። ታዲያ ደሞዝ በወር በወር ቁጭ ብለሽ መብላት ነው የምትፈልጊው ? በወር ሠላሳ አምስት ብር የምትበይው ለምን ይመስልሻል ? እንጀራ እንድትጋግሪ ነው — የኛ ቤት ወይዘሮ ! ሲጋገር ደሞ እሳት ተነዶ ነው እንጂ እንዲያው አይደለም ። እሳት ሲነድ ፣ ጭስ ይጨሳል ። ይኸ ከድሮ ጀምሮ ያለ ነው ። ላንቺ ሲባል አዲስ አልሆነ ። ታዲያ ምን ይሁን ትያለሽ ? ” አላት ከበደ ፣ ንግግሩ ከቧልት እየራቀ ።

“ እኔስ የምሠራው ይበላል ። እነሱ ሲጭሩ የሚውሉት ወረቀት ይበላል ? . . . እኛ የኔ ዘመድ ፣ ጋሼ ወልደየስ — ታውቃቸዋለህ ፣ እኛ ተላላኪው ? ” አለች ፣ የንግሯን አግጣጫ እየቀየረች ።

“ ዐውቀዋለሁ ። ”

“ እሳቸው እንደ ነገሩኝ ፣ ብዙዎቹ አንድም ወረቀት ሳይጭሩ ብዙ ቀን ይቀመጣሉ አሉ — ቡና ሲጠጡ — ቀኑን ሙሉ ። ተላላኪው ሁሉ ቡና ሲያግዝ ነው አሉ የሚውለው . . . . እሁንማ ሴቶች ተላላኪዎችም አሉ አሉ ። ታዲያ እነሱ ከኔ እኩል ሠላሳ ብር ነው የሚያገኙ ። አንዳንዶችማ እስከ ዐርባ ብር ይበላሉ ፣ ቡና

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብላመላለሱ ብቻ ። እግዜር ያሳይህ ፣ ዐርባ ብር ! እኔ በሳት ተቃ ጥዬ ሠላሳ አምስት ብር ! ”

“ ተይው ገባኝ ። ከዚያ ከተላላኪ ወዳጅሽ ሰምቶሽ ነው ለካ በዚህ ሁሉ ነገር እንደዚህ ልቤን የምታደርቂኝ ። ዳዊት ደጋሚም እንደዚህ እያንበሰብሰው — የተማረው ። ”

“ ‘ዳዊት ደጋሚ’ ምን ያሰኝሃል ? እኔም እኮ ትንሽ ተምሬ ነበር ፡ እዚያ ደሴ ። ግን ዕድሉ ሰንኩል ሆኖ ነው ከተማሪ ቤት ከትንሽ ጊዜ በኋላ የወጣሁት ። ጌታው አቶ ሞት አባትና እናቴን ባንድ ዓመት ውስጥ አሳጥቶኝ ነው ፣ እንደዚህ ገረድ ሆኜ የቀረሁት ። የዕ ድል ጉዳይ ነው ! ” አለች ብርቄ ፣ ምርር እያለች ።

“ ታዲያ ያንች ዕድል ሰንኩል በሆነ ሌላው ሰው ምን ያርግ ትያለሽ ? ”

“ አንተንስ ጌቶችህ አሽከር ቀጠርን አይበሉ ፣ ጠበቃ ነው የገዙት ። ”

“ የምን ጥብቅና ፣ የምናገረው ለክሬ ነው ። እንኳ ብትሆኚ ፣ የበላሽበትን ወጪት ሰባሪ ነሽ ። በጃቸው በሌትሽ ጠጥተሽ ሾር ታስቢያለሽ ! ደግ አደለም ” አለ ከበደ ፣ እራሱን እየነቀነቀ . . . “ኧረ ለመሆኑ ይኸ ጋቢሽ ውነት የሥጋ ዘመድሽ ነው ? ወይስ ጋሼ ተሰማን ለማታለያ የፈጠርሽው ዝምድና ነው ? ”

“ ምንሽ ነው ልትለኝ ነው ደግ ? . . . . ዕድሌ ! ኮ ነው ። ሁሉም ምቀኛ ያዝብኛል ” አለች ፣ ዱብዳ ጥያቄው ያስደነገጣት መሆኑን ለመሸፋፈን እየሞከረች ።

“ ምቀኝነት አደለም ። ዘዴኛ ነሽ ማለቴ ነው ። ለራስሽ ታውቂበታለሽ ። ”

“ አንተም ካወቅህበት ደኅና መኖር ትችላለህ ። ብቻ አንተ ገና የገባህ አልመሰለኝም ። ለነጌቶች አሳቢ ዋና ሎሌ ነህ — ያሳደ ጉት ውሻ እንኳ — ” ስትል ፣ ከበደ ዞር ብሎ ሳታስበው በጥፊ ድር ግም አደረገባት ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብርቱም ከው ብዛ ደንገጠች ። ያላሰበችው ፤ ያልጠበቀችው አደጋ ነበር ። ከበደ ሳይዳ በሚያህል እጁ አሳስተረፋትም ። ብርቱ እጭር ቀጭን ነች ። ከበደ ጠርብ የሚያህል ነው ። የርሱ ጥፊ አግኝቷት የምትተርፍ አይመስልም ። ሆኖም ፤ ምንም እንኳ ጆሮግን ድጥን ቢነዝራት ከወለሉ ላይ አልተዘረረችም ።

" እንዴት ባራያ ሥላሴ የተፈጠረውን ሰው ከውሻ ታመሳስያለሽ ? እንዴትስ ብትንቂኝ ነው እንደዚህ የምትናገሪኝ ? " አላት ከበደ ፤ በቁጣ ።

በበድብ ልትለቀቅበት ከጅላ ነበር ። ዳሩ ግን ፤ ከከበደ ፤ እንዲህ ሽምግሌዉ ተበግ ግንም ሊያሰጥላት እንደማይችል በውቃ ፤ " ውሻ ነህ አላልኩም ። በጣም ታማኝ ነህ ማለቴ ነበር ። እኔማ ላሽከርነቱ አዲስ ስለሆንክ ላንተው ማዘኔና ማሰቤ ነበር ። ለብዙ ጊዜ ፤ ብዙ ቤት ሠርቻለሁ ። ብዙ ጉድ አይቻለሁ ። የሚጠቅም ምክር ቢጠሁህ እንዢ እስቲ አሁን ምን አጠፋሁ ፤ እንደዚህ የምትመታኝ ? እግዜር ይበቀልኝ ! የቀባጠኔን ነው " ብላ እኩርፋ ወደ ማድ ቤት እየተጕኖቀረች ሔደች ። ከበደም ቆየት ብሎ ወደዚያው በኩል ሔደ . . . .

* * *

እንደ ምንም እግባብቶ አባቱን አዲስ አበባ አምጥቶ ለማሳከም ፤ እጕናፍር ትናንት ከቀትር በኋላ ደብራቦ ሔዶ ዛሬ በዐሥራ አንድ ሰዓት ግድም መመለሱ ነው ።

ያባቱ እርስት የሚገኘው ከአውራ ጐዳናው አንድ ዐሥራ አምስት ኪሎ ሜትር ያህል ወጣ ብሎ በሰሆን ፤ የከብቶች መንገድ እየተከተለና አንዳንዴም ለጥ ያለ ሜዳ ፍለጋ ግቻ ለግቻ ፎከሰዋንን እያዘለለ ስለ ነበረ የሔደው ፤ አቧራና ላብ ተዋሕደው የወለዱት ትንትን እጕናፍርን እንቅልፍ አላስወሰደውም ነበር ። የተኛው ካቢያም እተነጠፈባት እንዲት ድንክ አልጋ ላይ ስለ ነበር ፤ ቋንጫና ቁሀንም እንቅልፉን ደፍሮ እንዲቀርብ አላደረገትም ። ከሁሉም ይልቅ እንቅልፍ የነሣው የአባቱ ቁርጥ ያለ እንቢታ ነበር ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አባቴ ባላምበራስ ወድንህ የሰው ነገር የማይሰሙ ሐሳበ - ግትር ሰው ናቸው ። ከዱሮም ጀምሮ በሐኪም መድኃኒት ፈዋሽነት እምነው አያውቁም ። የሚያምኑበት ጠበል ደግሞ ተሞክሮ እስካሁን ፈውስ አልሆናቸውም ። ጸሎተኛዋ የአጐናፍር የእንጀራ እናትም ባለቤታቸው ለማያምኑበት ጠንቋይ በሽሽግ ሒደው እያሉ ጊዜ በከንቱ ከመስገድ አላቋረጡም ። ይሁን እንጂ ፣ አንዴ ፣ ‹ ተሽሏቸው ድነው መነሣታቸው ነው › ሲባል አንዴ ደግሞ ፣ ‹ አሁንስ አይተርፉም መሞታቸው ነው › ሲባል ፣ እነሆ ያልጋ ቁራኛ ከሆኑ ፣ ዓመት አለፋቸው ።

የአጐናፍር ምኞት ፣ አዲስ አበባ ሐኪም ተሞክሮ የማይሆን ከሆነ ፣ ከጀርመን ወዳጆቹ ጋር ተላልኮ እዚያ ድረስ ሒደው አባቱ እንዲታከሙ ለማድረግ ነበር ። እርሳቸው ግን ፣ ‹ እኔ ወድንህ ፣ ከሞቀ ቤቴ ጠጥቼ የትም ወድቄ አልቀርም ። ብሞትም እገዛ አልጋዬ ላይ ነው የምሞተው ። ይኼ የመጨረሻ ቃሌ ነውና ስለዚህ ጉዳይ ሁለተኛ እንዳታነሣብኝ › ብለው ተስፋውን ጉምደው ነው አጐናፍርን የመለሱት ።

ከዱሮ ጀምሮ አጐናፍርና አባቱ እንደ አንዳንድ አባትና ልጆች ተቀራርበው አያውቁም ነበር ። እናቱ ሞተው አባቱ እኝህን የእንጀራ እናቱን አግብተው ልጆች መውለድ ከጀመሩ በኋላማ የባሰውን አባትና ልጅ ተራራቁ ። በቀጥታ ንግግር የሚያደርጉባቸው ጊዜያት በጣም የተወሰኑ ነበሩ ። ከዚያም ፣ ታላቅ እኅታቸው አዲስ አበባ ሰርቀው አምጥተው ትምህርት ቤት ስላስገቡት ፣ አባቱ እርሱንም እኅቱንም ለብዙ ዓመታት አኩርፈዋቸው ነበር ። በመጨረሻም ፣ ጀርመን አገር ለትምህርት ሔዶ ብዙ ዘመን ስለኖረ ፣ የአባትና ልጅ መራራቅ እየቀጠለ ሔደ ።

ከጀርመን አገር ከተመለሰ ወዲህ ግን ፣ ይኸን ሁናቴ ለመለወጥ በመካከላቸው በኖረው ገደል ላይ መገናኛ ድልድይ ለመሥራት ከመሞከር አልቦዘነም ። ነገሩ ግን ቀላል ሆኖ አይታየውም ። በተለይም ፣ የእንጀራ እናቱ አኳኋን ጥረቱን የሚቃረን እንጂ ፣ የሚያበረታታ ሆኖ አላገኘውም ። ሆኖም ፣ አባቱ ምን ያህል እንደሚ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ወዱት ፣ እንደሚኮሩበት ፣ እንደሚመኩበት በውጭ ካንዳንድ ያባቱ ወዳጆች መረዳት ስለ ቻለ መከራውን ለማጽረጥ አልፈለገም ። ለሕክምና አዲስ አበባ እንዲመጡ የወተወተበት ሁለተኛው ምክንያት ፣ በቅርብ አብሬያቸው ለመሆን ጥሩ ዕድል ይሆንልኛል በማለት ነበር ።

ዳዊት ደጋግሞ የእንጀራ እናቱም ይኸን ዕድል እንዳያገኙ ሐሳቡን በማቃለል ፣ "ትልቁ ሐኪም እግዚአብሔር ነው ። ፍቱን መድኃኒት ጠበል ነው" እያሉ የመሃይም ባላቸው እንቢታ እንዲጠነክር አደረጉ ። ትልቁ ሐኪም እግዚአብሔር መሆኑን ካመኑ ለምን ለጠንቋይ እንደሚሰግዱ አጎናፍር አልገባውም ። በዕድሜ ከአባቱ ይበልጣሉ እየተባሉ የሚታሙት እኚህ ደልዳላ ወይዘሮ ፣ የትልቅ ሰው ወገን ናቸው ፣ የመጀመሪያ ባላቸው ደጃዝማች ነበሩ ይባላል ። መጀመሪያ አባቱ ቤት የገቡ ጊዜ ወይዘሮዋ እንዴት ይንቀባረሩና ይበጣጠሉ እንደ ነበር አጎናፍር አሁንም ትዝ ይለዋል . . .

ይሁንና ፣ የመጨረሻ መከራው ከሸፎ ፣ ወይዘሮዋ አሸንፈው ፣ አባቱን ሳይዝ ባዶ እጁን አዲስ አበባ ተመለሰ ። አጎናፍር ፣ "እፓርታማው" እንደ ተመለሰ ፣ እካላት መታጠቢያ ቸንቆሮውን ቀዝቃዛ ውሃ ከሞላው በኋላ ገብቶ ተዘፈቀ ። በቀዝቃዛ ውሃ መታጠብ ፈጽሞ አይወድም ። አሁን ግን ፣ አሽከሩ የወር ፈቃድ ለምናት ዘመዶቹ ዘንድ ባላገር ገናንና ጥምቀትን ለመዋል ስለ ሄደና ፣ እርሱ ራሱ ደግሞ ደብራብ የሔደው ውሃ ማሞቂያውን ሳያያይዝ ስለ ነበር ፣ ምርጫው በገዛ ላቡ ተለውሶ እላዩ የተለደፈውን የደብራብን አቧራ ቅንቅን ችሎ ውሃ እስኪሞቅ ከመጠበቅ በቀዝቃዛ ውሃ መታጠብ ግድ ስለ ሆነበት ነው ።

እንደ ነገሩ ታጥቦ እንደ ጨረሰ ከሁለቱ ቅርብ ጓደኞቹ አንዱ የሆነው በለጠ ደበላ ወዲያው ስልክ ደወለ ። እጥፉት ተጣቀቀ ።

በለጠ የመጀመሪያ ፣ የልጅነት ጓደኛው ነው ። በለጠ አጎቱ ዘንድ ፣ አጎናፍር አክስቱጋ ሆነው ፣ እቄስ ትምህርት ቤት አብረው ነው ዳዊት የደገሙት ። እመንግሥት ትምህርት ቤት ሲገቡ ግን ፣ በለጠ ተፈሪ መኰንን ትምህርት ቤት ቦታ ተገኘለት ለአ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጐናፍር ስለ ታጣ ፣ ለሠፈሩ እንግዳ ከነበረው ከአድማሱ ጋር ኮከበ ጽባሕ ተመሳሳሽ ት/ቤት — ቀበና — እጐናፍር አብሮ ገባ ። ከዚያን ጊዜ እንሥቶ ሁለቱ ወዳጅነታቸው እየጠበቀ ሔደ፤ የበለጠ ባልንጀርነት ለእጐናፍር ሁለተኛ ደረጃ ወረደ ። ስለዚህ ፣ እጐናፍር በዕረፍት ወራት ከጀርመን እንግሊዝ አገር ይሻገር የነበረው አብዛኛውን ጊዜ ለአድማሱ ሲል ነበር ። አንደኛ ምሥጢረኛው እርሱ ሆኗል ።

ይሁን እንጂ ፣ እጐናፍር ስለ ምሥጢር አንድ ልዩ እምነት አለው ። ይኸውም ፣ እውነተኛ ምሥጢር ከባለቤቱ መውጣት የለበትም የሚል ነው ። ምክንያቱም ፣ ምሥጢሩ ወጥቶ ቢገኝ ፣ ከባለቤቱ ሰምቶ ካወጣው ሰው ይልቅ ምሥጢሩን አፅፋዩ ራሱ እጥፌ ነውና ። ምንው ቢሉ ፣ ባለቤቱ መጀጠር ያቃተውን ምሥጢር ሰሚውን ቻል ማለት ትክክለኛ ፍርድ ስለማይመስል ነው ። ሌላው ዐይነት ምሥጢር ደግሞ ፣ ‘ባይወጣ መልካም ፤ ድንገት ወጥቶ ቢገኝ ሊከተለው የሚችለውን ሁሉ እጋፈጣለሁ ’ የሚባለው ዐይነት ነው ። ይኸን ዐይነቱም ቢሆን ከብደቱ እኩል አይደለም ። ሳንድ ጓደኛ ብቻ የሚነገር አንደኛ ደረጃ ምሥጢር አለ ። ወጥቶ ቢገኝ ሁለቱን ያቆራርጣል ። ለሁለት ቢበዛ ለሦስት የታመኑ ሰዎች ብቻ የሚነገር የሁለተኛ ደረጃ ደግሞ አለ ። መውጫ ቀዳዳው የበዛ ስለ ሆነ ፣ ‘ከወጣም ይውጣ ’ የሚባል ዐይነት ነው ። ቀጥሎ ፣ ‘ላንተ ብቻ ’ እየተባለ ለአያሌ ሰዎች የሚነገርም ‘ምሥጢር ’ አለ ። ‘ምሥጢር ’ የሚለው ቃል ሰዎችን የመናገር ሲቃ ስለሚያሲዝ፣ለብዙ ተራ ወሬዎች እንደ ማሠራጫ መጣሪያ የሚጠቀሙበት ሞልቶ ሞልቷል ።

ሰሚ የማያገኘውን ጉዳይ ለአንድ በወሬኛነቱ ለታወቀ ሰው ‘ምሥጢር ’ ብሎ በመግለጥና በሹክሹክታ የተነገረው እንደሆን ፣ ነገሩ መልኩን ለውጦ ከመቅጽበት እንደ ሰደድ እሳት አገር ምድር ያዳርሳል ። ለእጐናፍር ምሥጢር እንደዚህ ብዙ መልክ አለው . . .

አድማሱ አውሮጳ ስለሆነ ፣ እጐናፍር በለጠን ደውሎ እንዳ ጣው ፣ ወይዶትም ላለመሔድ ወስኖ ሳሎኑ ሶፋ ላይ ተንጋሎ ስላ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ባቱ ነገር ያስብ ጀመር ። በተናገሩት ጊዜ ያላጤነው አንድ ነገር አሁን ትዝ አለው ። ‘ ሌላው ሁሉ ቀርቶብኝ ፣ ከሞቴ በፊት አያት ለመሆን ምናለ ብታበቃኝ ’ ያሉት በሰዝን ልቡናው አሁን ተሰማው ። በሐሳቡ በሮ ጀርመን አገር በርሊን ከተማ በቅጽበት ደረሰ ። ድምፁን ከፍ አድርጐ ፣ “አይሰማሙም” ብሎ ፈጥኖ ተመለሰ ። ከዚያ ፣ ብድግ ብሎ እመኝታ ቤቱ ያለችውን ትንሽ የንባብ ጠረጴዛ ኪሶች አንድ ባንድ ይበረብር ጀመር . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ሁለት

በማግሥቱ

ጠዋት ነው ። ከዳግማዊ ሚኒልክ ሆስፒታል በሥጋት የሚጠብቁት ሰልክ እስካሁን አልተደወለም ። በለጠ ፣ ተሰፋዬ ፣ አበራና ወንድይራድ ቁርሳቸውን ይበላሉ ። ጸጥታ በሞላ ቤቱ ሠፍኗል ። የሚሰማው ሹካና ቢላዋ ከሳሀን ጋር ሲጋጩ ፣ ወይም ማንኪያና ስኒ ወይ ሲኒና ማስቀመጫዉ ሲገናኙ ፣ የሚወለደው ድምፅ ብቻ ነው ። አንዳንድ ጊዜ ብቻ ፣ ከበደ ከወጥቤት ወደ ምግብ ቤት ፣ ከምግብ ቤት ወጥቤት ሲመላለስ ፣ በመጫሚያዉና በወለሉ መገናኘት የሚፈጠረው ኳኳታና ሲጥሲጥታ ጸጥታውን ያደፈርሰዋል ። መጫሚያዉ የከበደን ክብደት መሸከም አቅቶት አቤቱታ የሚያቀርብ ይመስላል ። ከበደም ድምፁን ለማፈን በመጫሚያው ደረት እየረገጠ ወዲያና ወዲህ ሲመላለስ ፣ ለታዛቢ አቤቱታውን ለማጨንገፍ የሚጥር ይመስላል ።

እቤቱ ያሉት ሰዎች ሁሉ ምንም ባፋቸው ባይናገሩ ፣ ሁሉም ከየሐሳባቸው ጋር ይጫወታሉ — ከበደ እንኳ ሳይቀር ። ' እንዴት መጋጨታቸውን ሰምቼ አንድ ነገር እንኳ ሳላደርግ ቀረሁ ? በውነት መጥፎ ሰው ነኝ ። ከተማዉ እረመኔ አርጎኛል . . . . ቁም - ነገሩን ረስቼ በማይረባ ነገር ተታለልሁ . . . ፊታቸውን ሳየው ፣ ጋሼ በለጠ የሠራሁባቸውን በደል ፊቴን አይተው ፣ ውቃቢያቸው ነግሯቸው ፣ የሚያውቁብኝ ይመስለኛል ። ግን ፣ ምንም ለማድረግ አልቻልኩም ነበር ። ሳላስብ ቀርቼ እንኳ አልነበረም ' ይላል ከበደ ፣ በልቡ . . .

በለጠ ፣ ስለ ደረሰበት አደጋና ስለ ተንገላው ቀጠሮ ጸጥ ብሎ ከራሱ ጋር ያወጋል ። ' እርግጥ ፈጠን ብዬ ነበር እምነዳው ። ሆኖም

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ጥፋቱ የኔ አልነበረም ፤ ሊመጣጠን አይቶ አህያዋን መትቶ ኢሬቱ ያስገባት እግረኛ እንጂ ። እሺ ፤ ይኹን ይሁን ። እሰዋን ሳልድጣት — ቢበዛ ጨርሬያት — ለማለፍ ስሞክር ፤ በቂ ርቀት የነበረው ባለ ላንድሮቨሩ ሊያይ ይችል ነበር — እንዲያውም እርግጠኛ ነኝ አይቷል ። እግዜር ይይለትና ዝም ብሎ መጣ . . .

በሊጠ ተጋጭቶ ለጥቂት ጊዜ ምድርና ሰማይ ተደባልቆበት ፤ ያለበትን የማያውቅ በድን ሆኖ ከቆየ በኋላ ፤ ነቅቶ አካባቢውን መገንዘብ ሲጀምር ፤ ከሰዎቹ ሁካታና ጩኸት ፤ በርሱ የተጎዳ ሰው እንዳለ ተረዳ ። 'ሞቷል' ብለው አስበው የነበሩት ሰዎች ደንግጠው ፤ ከመቃብር እንደ ተነሣ ሰው እንደ ጉድ በሊጠን ሲመለከቱት ፤ እሱ ግን አበዩ ውስጥ ወደ ወደቁት ሽማግሌ ሔዶ ነፍሳቸው እንዳለች አወቀ ። ለአደጋው ምክንያት በሆነው ላንድሮቨር ፤ ከጥቂት ሰዎች ጋር ሆነው ወደ ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል በፍጥነት በረሩ ። ከሽማግሌዉ ጋር አብሮ የነበረ አንድ ጠና ያለ ሰው ፤ " ወንድሜ ! ወንድሜ ! አዬ ክፉ ዕድል ። ምነው የቁልቢው ገብርኤል በዕለት ቀንህ ይኸን መዓት አወረድክባቸው . . . " እያለ ላንድሮቨሩ ውስጥ ጩኸቱን ቀጠለ . . . በሊጠ ግን ፤ ሆስፒታል ቶሎ ከመድረስ ሌላ አንድም ጥርት ያለ ሐሳብ አእምሮው አልገባም ።

ሰውዬው ግን ፤ በተለይ ለማንም ሳይሆን ፤ ስለ ሽማግሌዉ ይናገራል ። " እግዚአብሔር ያሳያችሁ ፤ ዐሥራ አንድ ዓመት ሙሉ ! ያሥራ አንድ ዓመት ክፉ ባላጋራ ርስታቸውን ነቅሎ ሲሞግታቸው ! ከአውራጃ ፤ ጠቅላይ ግዛት ፤ ከዚያ ከፍተኛ ፤ ከዚያ ጠቅላይ ፍርድ ቤት ፤ ፍርድ ማጣሪያ — ስንት ዓመት ሙሉ ። ንብረታቸው ፈርሶ ፤ ልጆቻቸው እዚህ ከተማ ገብተው ቀልጠው ቀርተው ! ! . . . አይ ፍርጃ ! አይ ያርባ ቀን ዕድል ! ዐሥራ አንድ ዓመታቸው ይኸው ኅዳር ዐሰፊ ሲሟገቱ ፤ ሲንገላቱ ። ትናንት ጥዋት ረቱ ! ይህኑ ቸር ወሬ ለእኅታቸው ለማሰማት ሲሔዱ ነው ። ምነው በቀረባቸው ኖሮ . . . ታዲያ ፤ ያ ባላጋራቸው አንድ ቀን ከደባባይ ሲመለሱ ፤ ' ረትተኸኝ አንድ ቀን አታድር ። ታየኛለህ ' ብሎ ዛተ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብኝ ሲሉኝ ‘ እገድልሃለሁ ’ ብሎ ማስፈራራቱ መሰለኝ እንጂ መተት የሚያደርግባቸው መኝ መሰለኝ . . . ” እያለ ስሙዩው ያነበንባል . . .

በለጠ ፡ ይኽ ሁሉ ሲሆን የገባበት ግጥ ምን ያህል ጥልቅ እን ደሆኑ ስገጹው አልተሰማውም ነበር ። ሆስፒታል ደርሰው ፡ ሽማ ግሌው በሞት ጥላ ሥር እንደ ነበሩ ዐይናቸው ተከድኖ ቃል እንደ ማይተነፍሱ ሲመለከት ፡ ትራፊክ ፖሊስ ጽ/ቤት ሔዶ ቃሉን ሲሰጥ ፡ ቤቱ ተመልሶ ራቱን በልቶ ሲተኛ ሁሉ ፥ የሚያደርገው ፡ የሚናገረው በልማድ እንጂ እያጤነው አልነበረም ።

ሁኔታው ጥርት ብሎ የታየው ፡ ሌሊት ቃዥቶ ከተነሣ በኋላ ነበር ። ‘ ቢሞቱስ ? — እረ እስካሁን ሞተውስ እንደሆን ? ’ የሚ ለው ሐሳብ በአዕምሮው ውስጥ ሽው ሲልበት ፡ አልጋዉ ውስጥ እንዳለ ብርድ ብርድ አለው ። ከዚያ ተነሥቶ መኝታ ቤቱ ውስጥ ሲንጐራደድ ለሙነቱ በሳብ ተጠመቀ ። ዐይኑን ሳይከድን ነጋ ። ከሥር እስከ ጫፍ ደጋግሞ በሐሳብ ሲሲ ወጣው ፡ አሁን ተሳምደ ቃል ። ሥጋቱ ባይጠፋም ፡ አሁን በጥሞና ማሰብ ችሏል . . . . .

በሁኔታቸው ሰውጥ የተፈጠረ እንደሆን ‘ እደውልልሃለሁ ’ ያለው ዶክተር ግደኛው እስካሁን ስላልደወለ ነገሩ ባይብስ ነው ብሎ በለጠ ገምቷል ።

በለጠ ሻዩን ሩት እያለ የሐሳብ ጉዞውን ቀጠለ ። ‘— ልጅ ቱስ ? በርሷ ጦስ እዚህ ሁሉ ጣጣ የገባሁላት ? . . . ሳልደውል ምን ሳልል ቀጠሮ በማፍረሴ ይኸኔ ተደፈርኩ ፡ ተሰደብኩ ብላ ጦፋ ለች . . . . አይ ይኸ ቀላል ነው . . . . ግን ፡ ዋናው ነገር ያደጋው ውጤት በወደፊት ግንኙነታችን ላይ ምን ያመጣ ይሆን ? . . . ’

ተስፋዬም በበኩሉ ፡ በሐሳብ ባሕር ገብቶ ይዋኛል ። ‘ ያን ነገር ትላንት ምነው ባልተናገርኩ ኖሮ ። ልክ ያሚረትኩበት መሰ ለኝ . . . አንዳንዴ እኮ ከውስጥ የሚሰማንን ቅሬታ ፡ ጥርጣሬና ፍራቻ አውጥቶ መናገር ጥሩ አይመስለኝም ። ሕልም እንደ ፈቺው ነው ይባል የለ ? በአፍ ይሔዳል ይላሉ ። እርግጥ ፡ በዘመናዊ የሥነ - ፍጥረት አስተሳሰብ ይኽ የማይታመን ፡ እንዲያውም የሚያሥቅ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነገር ነው ! የተማሩ ሰዎች የሚያምኑት አይደለም ፤ እኔም አላምን በትም ። የምን ማማረት ! . . .

'ነገር ግን ፤ በዘመኑ ጥበብና ዕውቀት መሠረት ለማስረዳት ያልተቻሉ ስንት ነገሮች አሉ ። ለምሳሌ ፤ ሕንድ አገር ተማሪ በነበ ርኩ ጊዜ የጊዎች ስለሚባሉት የሕንድ ባሕታውያን የሰማኋቸው የሚያስደንቁ ነገሮች ፤ በዘመናችን የምዕራባውያን ጥበብ መሠ ረት ፍቺ የሚገኝላቸው አይመስሉም ። አያሌ ድርጊቶቻቸው ፤ በውነቱ ከተዓምራት የሚቈጠሩ ናቸው ። ከዚያ ቀደም ያላነበበ ውን 'ሰንከሳር' የሚያህል መጽሐፍ ፤ በሩጫ አገላብጦ እንዳነበ ተረ ዳሁ ያለው አንድ ዮጊ ምን ይባላል ? ሐሰት ነው እንዳይባል ፤ እምስክሮች ፊት ታይቶ የተፈተነ ነው ። በየር እንዳይገባ በሰም እተለ በደ ሳጥን ውስጥ በዘበኞች እየተጠበቀ ብዙ ቀን ውሎ አድሮ የተ ነሣው የሊላጠ ዮጊስ እንዴት ነው ?

'እርግጥ ፤ ልዩ ልዩ ያነባበብ ዘዴ በመማር አንዳንድ ሰዎች ተራው ሰው ከሚያነብበት ፍጥነት እጅግ የላቀ የንባብ ፍጥነት ሊኖራቸው ችሏል ። ነገር ግን ፤ በነርሱና በዮጊው መካከል የሚገ ኘው የመፍጠንና የመረዳት ችሎታ ልዩነት ፤ በአንዲት ኩሬና በአንድ ውቅያኖስ መካከል ካለው ልዩነት ይበልጣል ። በትም ህርት ወይም በአነባበብ ዘዴ የተፈጠረ ልዩነት ነው ለማለት የሚ ቻል ነገር ፈጽሞ አይደለም ። አንድ ሰው ሳይተነፍስ የሚቆይበት ጊዜ የሚለካው በደቂቃ ሲሆን ፤ የተባለው ዮጊ ግን ፤ ለብዙ ቀናት ሳይተነፍስ ቆይቶ ተነሣ ። እንዴት ይህ ሊሆን ቻለ ? እርግጥ ፤ አን ዳንድ ዐይነት መድኃኒቶች ሰውን ሞት አፋፍ አድርሰው — አፋ ፉን ጨርሰው ሳያወርዱት — በሞትና በሕይወት መካከል ለብዙ ሰዓቶች እንጠልጥለው የሚያቆዩ እንዳሉ ይነገራል ። ሆኖም ፤ እነዚህ መድኃኒቶች ለብዙ ቀኖች አይሠሩም ። ይኸውም ብቻ ሳይ ሆን ፤ ታሪኩቹን የጻፈው እንግሊዝ እንደዚህ ዐይነት ነገር እንዳይ ደረግ ቀደም ብሎ አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረጉን ጨምሮ ገል ጽዋል ። ስለዚህ ፤ የሰው አዕምሮ መርምሮ ፍች ያላገኘላቸው ብዙ ነገሮች መኖራቸው የማይካድ ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ሆኖም ፣ ትናንት ባላወራነው ጥሩ ነበር . . . ግን እኮ ከዚህም የባሰ አደጋ ሊደርስበት ይችል ነበር ። ሰውዬው ጠና ያሉ ናቸው ። እስቲ እዚያው እወደቁበት ድርቅ ቢሉስ ኖሮ ! — አሁንስ መት ረፋቸው መቼ ለየ ? ’ ተስፋዬን ነገሩ ዘገነነው ።

እሱ ራሱ ከበለጠ በኋላ በዚያው መንገድ ከእኩል ሰዓት ያህል በኋላ ዐልፎ ነበር ። የበለጠን የተጨረማመቱች መኪና ትናንት ሳያያት በማለፉ ተገረመ ። ልብ እንጂ ዐይን ልብ አይልም ። እሱ ያኔ በልቡ የነበረው የመሥሪያ ቤቱ ገበጣ ጨዋታ ነበር ። ስለ ብር ቱካኑም እንኳ አያዐብም ነበር . . . . . ‘ እዎ ፣ ብርቱካን ’ አለ ተስፋዬ ፤ እሁንም በሐሳቡ ፣ ‘ እዚን መተው አለብኝ ። ገና ካሁት እሞኖቼ የሆንኝ ለማስመሰል ትሞክራለች . . . . . . ሴቶች ከመ ቿው ነው ፍቅር የሚይዛቸው ! ! ’ . . . . . .

ደብሬ፡ እስ ‘መቻኗን’ እንደ ደወለችለት ከቤት ተጣድፎ መው ጣቱ አበራን አሁን አስቆጭቶታል ። ምክንያቱም እኩል ሰዓት ያህል እንኳ እቤት ቆይቶ ቢሆን ኖሮ ፣ ስለአደጋው እቤት የተደረ ገው ስልክ ጥሪ ይደርሰው ነበርና ነው ። ‘ መጥፎ አጋጣሚ ነበር ። ለሽርሽር አልወጣም ብሎ የነበረው ወንድይራድ እንኳ ፣ በኔ ብስ ጭት ሳቢያ ወጣ ። ግን እኮ ! ከዚህ የባሰ አደጋ ሊደርስ ይችል ነበር። እስቲ እንደበቱ ተይዞ በሽማግሌው ቦታ ሆስፒታል ያለው በለጠ ቢሆንስ ኖሮ ? አይጣል ፤ አይጣል ነው አይጣል ! እሳቸውስ በዕ ድሜም ገፍተዋል ! ብዙም ነገር አይተዋል ። በለጠ ገና ወጣት ፤ ወደ ፊት አገሩን ማገልገል የሚችል ፤ ገና ሕይወቱን ሲጀምር ፤ ገና ምንም ነገር ሳይፈጥር ቢቀሥፍ ፤ በብሐት ለእብ! . . . . እሁንም ቢሆን የገባበት ችግር ቀላሉ አይደለም ። ግን ፣ ከመሞት ወይም አካለ ስንኩል ከመሆን ፤ ለሀሳጠ ፤ መቃሰር ወይም ብዙ ገንዘብ መክፈል ዐሥር ጊዜ ይሻለዋል . . . ’ እያለ አበራ በበኩሉ በሐሳብ ይነጉዳል . . . . .

ወንድይራድም ከላደጋውና ስለ ሕይወት ያውጠነጥናል ። ‘ከዐ ሥራ አንድ ዓመት ሙግት በኋላ ረቱ ። ዕለቱን በመኪና ተመቱ ! ! . . . . . እቤት የሕይወት ተረብ ፤ የኑሮ ፌዝ ! ገፋ ያገ ፤ ለቃቅ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እያደረገችው ድመት በአይጥ እንደምትጫወትው ዐይነት ፈሊጥ ! . . . የስንት ዓመት መውጣት ፤ መውረድ ፤ መማሰን ፤ መልፋትና መድከም ። ድል ነሥቶ ፤ ድል መሆን . . . . የሕይወት ቀልድ — የኑሮ ቧልት ፤ አሳይቶ መንሣት ። . . . . አረጋዊ ከሞቱ ፤ ዐረፉ ። ከተረፉ ፤ ጤናማ አካል አጥተው ፤ ገንዘብ . . . የሕይወት ዚቅ ' . . .

ወጣቶቹ በየፊናቸው እንደዚህ ከየሐሳባቸው ተያይዘው ፤ በጸጥታ ቁርሳቸውን በልተው ሊጨርሱ ጥቂት ሲቀራቸው ፤ ስልክ ተንቃጭሎ ፤ በቤቱ ውስጥ ድምፅ ካለመኖሩ ተጨማሪ ኃይል አግኝቶ ፤ በከፍሉ የሰፈነውን ጸጥታ እንዳከርሚ እሁሰት ሰነጠቀው ። የበለጠን ልብ አሰበት አቆመው ። የጓደኛቹንም ልብና ሳንባዎች አለ ፍቃዳቸው አፈጠነባቸው ።

ከበደ ከስልኩ ድፍረትን ያገኘ ይመስል ፤ የወጥ ቤቱን በር ከፍቶ መጫሚያውን እያንሸጠሸጠ ፤ በፈጥኖ — ፎርምጃና በሩጫ ማሀል እየተምዘገዘገ ሔዶ ስልኩን አነሣው ። ይኸ ሁኔቴ ቤቱን ያሰረውን ምትሀት እንደ ፈታው ሁሉ ፤ በጠረጴዛው ዙሪያ ያሉት ወጣቶች ተነፈሱ ።

" አሎ " አለና ከበደ ፤ በለጠን ፤ " ለርስዎ ነው " ብሎ ስልኩን አስቀምጦለት ሔደ ።

በለጠ ሔዶ ስልኩን አንሥቶ ፤ " ሃሎ ! " አለና ወዲያው ፤ " እንደምን አረፈድክ ፤ አጐናፍር " አለ ። " በስንት ኖሯል ፤ የደወልከው ? . . . አልነበርንም ። እኔም ቀደም ብዬ ወጥቼ በዚያን ሰዓት የት እንደ ነበርኩም እንጃ ! ምናልባት ትራፊክ ቢሮ ? . . . ምን እባክህ ፤ አንድ ተንኮለኛ ሰው ፤ እኔ መምጣቴን አይቶ አንድ አህያ ወደ መንገዱ ማሀል አስገብቶ ፤ ከሰዋ አመልጣለሁ ብዬ ስጠመዝዝ አንድ ባለ ላንድሮቨር ገጭቶ ፤ አንድ እግረኛ ሽማግሌ አስገጨኝ ። እኔስ ደኅና ነኝ ። ፍጹም ምንም አልሆንኩም ። ይገርምሃል ፤ እስካሁን ግመን አቅቶኛል ። መኪናዋ ግን በጣም ተጐድታለች ። "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አዎ ። ሽማግሌውም በጣም ተጐድተዋል ። ” . . .

“ አዎን ፡ አሰን ። ” . . .

“ ጥሩ ፡ ብቅ በል ። ”

በለጠ ስልኩን ዘግቶ ወደ ሳሎን ሔደ ። የቀሩት ሻያቸውን እየ ጨራረሱ ከጠረጴዛው ተነሡ ። በለጠ ጸጥታው እጅግ ከበደው ። የተፈጠረው ብርሱ ምክንያት ስለሆነ ማስወገዱ የሱ ግዴታ መስ ለው ። እርግጥ የጸጥታው ክብደት ከመጀመሪያው ቀለል ያለ ነው። በስልኩ ምክንያት ትንሽ ቀነስ ብሏል ። ከአጐናኖር በኋላ ስልኩ እያከታተለ ይደውል ጀመር ። በለጠን የሚያውቋት ሰዎች ስላደ ጋው እንደ ሰሙ ፡ ‘እንኳን አተረፈህ’ ለማለትና ወሬዉን ከምንጩ ለማግኘት ይደውሉ ጀመር ። ‘ አንዳንዶቹ ለማን ብለው የሚነግ ሩት ነገር በጣም አስደንቀው ። ከደረሰው አደጋ ጀምሮ ‘ አይተር ፍም ’ ወይም ‘ ሞቷል ፡ አሉ ’ እስከሚለው የተነዛውን ተባራሪ ወሬ ሁሉ በትዕግሥት አዳመጠ ። የመጨረሻዉን ጥሪ መልሶ እንደ ጨረሰ ስልኩን ዘግቶ ሶፋው ላይ ቁጭ አለ ።

“ ትሰማላችሁ ይኸን ወሬ ? ” አለ በለጠ ። ሁሉም ፊታቸ ቸውን ወደ እሱ አዞረው ፡ ‘ ምን ? ’ የሚል ጥያቄ ይዘው መል ሱን የሚጠብቁ ሰድስት ዐይኖች እሩሱ ላይ ሰኩበት ።

“ በለጠ በመኪና አደጋ ሞተ የሚል ወሬ ይወራል ነው እኮ የሚሉኝ ፡ ·አሰፋ ። ”

“ ሰው እኮ ‘አከሌ ወደቀ’ ሲባል የሰማ እንደሆን ‘ተሰበረ’ ነው የሚል . . . . ተሰበረ የተባለ እንደሆነ ደግሞ ሞተ ተብሎ ይወራል ” አለ አበራ ።

ወሬ የሚያወራ ሰው እንዲጣፍጥ ምናምን ካልበረዘበት የት ይሆናል ? ” አለ ተስፋዬ ።

ከዚያ በኋላ ጸጥታው እንደገና ተመለሰ ። ወደ ቴፕሪኮርደሩ ኢያመራ ፡ ‘ይገርማል’ አለ አበራ ። አሁንም ነገሩ አልቀጣጠል አለ ። ጸጥታው አሸነፈ ። አበራ ቴፕሬኮርደሩን አስነሥቶ ተመልሶ ተቀመጠ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በለጠ ከጠበቃቸው ሁለት ስልኮች አንዱም ሳይደወል ቀረ ። በተለይ በተስፋ የጠበቀው አንደኛው ባለ መደወሉ ጥቂት አዘነ ። እሱም ለመደወል ተቸገረ ። ሆኖም ፣ ነገ ቢሮዋ ሔዶ — እስከዚያ ከሌላ ሰው ብትሰማም ባትሰማም — ስለ ቅጠሮዉ መሰናከል ሊያብራራላት ወስኖ መኪና ወደ ማዳመጡ ልቡን አዞረ . . . . .

ቆየት ብሎ ፣ ያጥሩ በር ተከፍቶ አንዲት መኪና አጥር ግቢው ስትገባ ፣ በለጠ በድምጿ ፎክስዋገን መሆኗን ለይቶ ማን እንደመጣ ዐወቀ ። ተነሥቶ ወደ በረንዳው ወጣ ። ተስፋዬና አበራም ብድግ ብድግ እያሉ ተከታትለው ወጡ ። ወንድይራድ ግን ወደ መታጠቢያ ቤት አመራ ።

ሰካስ እውጭ በጣም ውብና ብሩህ ቀን ኖሯል ። ይኸን ልብ ሳይሉ እቤታቸው ውስጥ የየራሳቸው እስረኞች ሆነው እስካሁን አረፈዱ ። አሁን ግን ውጭውን ሲያዩት ጥቂት ሳይቆጫቸው አልቀረም ። ሆኖም አየሩንና የአካባቢውን ትዕይንት እስኪበቃቸው በሕዋሶቻቸው ተመግበው ሲረኩ አልቻሉም — እንግዳቸውን ወደ ቤት መምራት ነበረባቸውና ።

አጐናፍር ከመኪናው ወጣ ። እንደ ወንድይራድ መልኩ ይጠይማል ። ቁመቱ ግን መካከለኛ ነው — አጭርም ረጅምም ለማለት አያስደፍርም ። መልከ መልካም አይባልም ። መልከ-ጥፉ ነው ለማለትም ያስቸግራል ። እንዲያው ተራ መልክ ነው ። አጥንተ ሰፊ ፣ ወንዳወንድ ነው ። በለጠ ቀደም ቀደም ይል ነበርና አጐናፍር በመጀመሪያ ከርሱ ጋር ተጨባበጠ ። አጐናፍር በተለይ ጓደኝነቱም ለበለጠ ነው ። የቀሩትን ያወቃቸው በበለጠ ሳቢያ ነው ። ከዚያ ተስፋዬንና አበራን በየተራ ጨበጣቸው ። በዚህ ጊዜ ወንድይራድ ከቤት ብቅ ብሎ ነበርና ፣ በሩቅ "ሐይ" አለው ። አጐናፍርም ታጅቦ ወደ ቤት ሲመጣ ጨበጠው ።

"እንዳደጋው ከባድነት ውነትም ምንም አልሆንክም" አለ አጐናፍር ። በለጠ ፈገግ ብሎ የተጫረና የተላጠበትን ቦታ ደባብሶ ዝም አለ ።

" ከሞት ጥርስ መኻል ነው የወጣው " አለ አበራ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምንም ነገር አልተሰማህም ያደጋው ጊዜ ? ” አለ አንግና ፍር ፤ ሥጋት በሚታይበት አነጋገር ።

“ የመጀመሪያዎቹን ጥቂት ሴኮንዶች ያለሁበትን ወይም ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር ። ሁሉም ነገር ድፍን ድፍንፍን ብሎብኝ ነበር — ምን አላይ ፤ ምን አልሰማ ። ከዚያ ዐይኔ ቀስ እያለ እየጠራ አካባቢዬ ታየኝ ። ጆሮዬ ግን ታሽጐ እሁኳታ ማህል በድንገት እሽጉ የተቀደደ ያህል መጀመሪያ ጮኸብኝ ። ከዚያ ቀጥዬ ሰውነቴን ብመለከት ምንም ቁስል አላገኘሁ ፤ ሕመምም አልተሰማኝ ። ይኸው እስከሁን ደኅና ነኝ ። ”

“ ነገ ሆስፒታል ሔደህ ብትመረመር መልካም ይመስለኛል ” አለ አንግናፍር ፤ ሐሳብ ገብቶት ፊቱ ጥቂት ተጭምም ብሎ ። “ ተመርምረህ ውጤቱን ሳታውቅ ደኅና ነኝ ብለህ ችላ አትበል — አይታወቅም ። ”

“ ጉዳት ቢኖር እስከሁን ይታወቀኝ ነበር ። ” በለጠ ‘ አልሔድም ’ ብሎ ክርክር መፍጠር አልፈለገም ።

“ ምን ይታወቃል ? ”

“ እንጃ ፤ እኔ ግን አይመስለኝም ” ብሎ ነገሩን ዘጋ ።

በዚህ ጊዜ ገብተው ሳሎን ተቀምጠዋል ። ሙዚቃዉ ገና አላለቀም ። አንግናፍር እሳሎን ጠረጴዛው ላይ ያሉትን ጋዜጦችና መጽሔቶች እያገላበጠ እንደ ዘበት ሲመለከት ፤ ሰንበት ካሉት ጋዜጦች አንዱ ፤ ከውጪ አገር ስለ ተመለሱ ተማሪዎች ጥቂት ዜናና እንድነት ሆነው የተነሡት ፎቶግራፍ አለበት ። ከወጣቶቹ መካከል አንዷት የሚያውቃትን ልጅ አየ ። በአንድ ጊዜ ልቡ ተሸበረ ። ጋዜጣዉ የወጣበትን ቀን ቢያይ ወደ ቃኘሥ መጀመሪያ ግድም ነው ። ጋዜጣውን መልሶ እያስቀመጠ ፤ ‘ የት ? እንዴት አገኛት ይሆን ? ’ አለ በሐሳቡ ።

“ ሻይ ወይ ቡና ይሻልሃል ? ” ብሎ በለጠ ፤ አንግናፍርን ከሐሳብ ጉዞዉ አቋረጠው ።

“ ቁርሴን አሁን ከረፈደ ነው የበላሁት — እሑድ አይደለ ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አሁን የቡና ሰዓት ነው ፤ አምስት ሆኗል እኮ ” አለ ተስፋዬ ፤ ወደ በለጠ ዞር ።

“ አልሰማህም እንዴ ፤ ዛሬ እኮ እሑድ ነው ” አለ አበራ ፤ ተስፋዬን እየተመለከተው ።

“ ታዲያስ ? ” አለ ተስፋዬ ፤ ነገሩን ከቡናዉ ጋር ማዛመድ ሲጊዜው ግር ብሎት ።

“ ቢሮ አይደለህም ማለቴ ነዋ ! ”

“ በሠለጠኑት አገሮች በቅርበና በምሳ መኻል ቡና ፤ በምሳና በራት መኻል ሻይ ፤ ይጠጣል ” አለ ተስፋዬ በስጨት እያለ ። ቀጥሎም ፤ “ ሰዓቱም ፤ ለቡና ከቅትር በሬት ከአምስት ሰዓት እስከ ተኩል ፤ ለሻይ ከቅትር በኋላ ከዐሥር ሰዓት እስከ ተ ኩል ነው ” አለው አበራን ፤ በፌዝ ።

“ ምን ቁርጠኝ የሠለጠኑ ሰዎችን ልማድና ባህል አዘነጋለሁ ” አለ አበራ ፤ ፈገግ ብሎ ።

“ ይኽ ባህል ሊባል ይችላል ? ” ሲል ጠየቀ ወንድይራድ ።

“ ልማድ ይመስለኛል ” አለ አበራ ።

“ ልማድ ሁሉ ተደምሮ በጅምላ ሲሆን አይደለም እንዴ ታዲያ ባህል ተብሎ የሚጠራው ” አለ ተስፋዬ ።

“ እንዲህ ከተባለማ በዘመናችን የተለመደው አቢሮ ቡና መጋትም ያገራችን ባህል መሆኑ ነዋ ? ” አለ አበራ ።

“ አዎ — አዲስ እኛ የጨመርነው ” አለ ተስፋዬ ።

“ እርግጥ ያገር ባህል ነው ሊባል ይችላል ። ግን ፤ አዲስ እኛ የፈጠርነው አይደለም ። ይኸን ለመገንዘብ ፤ እስቲ በማናቸውም ሰዓት በየመንደሩ እንሒድ ። ወገኖቻችን ከአየል እስከ በረካ እያሉ እግን እያጨሱ ፤ ‘ የቡና ቁርስ ’ እየበሉ ፤ ቡና ሲያንቃርሩ እናገኛቸዋለን ። በልጅታችን ወቅት ፤ ‘ኑ ቡና ጠጡ በል ’ እየተ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ባልፎ ስንኳትን አልኖርንምና ነው ፣ አሁን አዲስ እኛ የፈጠርነው ልማድ ነው እያልን የምናስተጋባው ? ” አለ በለጠ ፣ ጥቂት እንደ መንጫንጭ ብሎ ። አጉል ክርክር መነሣቱ ነው ብሎ ደስ አላለውም ።

አበራም የተናገረው በቁም ነገር ሳይሆን እንዲያው ለክርክር ያህል ስለ ነበር ፣ የበለጠ አንጋገር ጥቂት ሳያስደንቀው አልቀረም ። “ ሆኖም ፣ የወረስነው ባህል ነው ብንልም ፣ አንዳንድ ለውጥ አድርገንበታል ። ለምሳሌ ፣ ዕጣን በማጨስ ፋንታ ሲጋራ ነው የም ናጨሰው ። የምንጠጣውም አቦል ብቻ ነው ፣ አቦል፣ ረኛ፣ በረካ ስንል አንውልም ። ” ተስፋዬ ፈገግ ብሎ ፣ በለጠን ተመለከተ ።

“ ምንም ያደረግነው ለውጥ የለም ። ቡና መጠጣቱ ፣ ለቡና ቁርስ ሰው ማግኘቱ ያው ነው ። ሲጋራ ማጨስ ለምትለውም ነገር ፣ አባቶቻችን ሱረት ሲያኙ ቀምባሆ ሲጎርሱ ፣ ጋያ ሲያጨሱ ኑረ ዋል ” አለ በለጠ ፣ ትላልቅ ዐይኖቹን እያንከባለለ ፣ “ ባሠመረልን ክብ ውስጥ የምንሽከረከር ፣ እውነተኛ የኅብረተሰባችን ፍጡራን ነን ። የቀነስነው እንደሆነ እንጂ የጨመርነው ነገር የለም ። ስለ ዚህ ፣ አብዛኛው የሚሰነዝርብን ወቀሳና ዘለፋ — እንደ እውነቱ ከሆነ — አይመለከተንም ። ታዲያ ፣ ሌላው የሚለውን ሁሉ እኛ እንደ ገደል ማሚቶ ማስተጋባት ይገባናል ወይ ? ”

“ ጉድለት ፈጽሞ ስለሌለን ፣ ከነቀፋ ነጻ ነን ነው የምት ለው ? ” አለ ተስፋዬ ፊጣ ብሎ ።

“ አልወጣኝም ። እኔ የምለው ለትንሹ ለትልቁ ፣ ለሆነ ላል ሆነው ነገር ሁሉ የኛ ትውልድ ተጠያቂ አይደለም ። በኅብረተ ሰቡ ለሚገኘው ጉድለት ሁሉ እኛ ተወቃሾች አይደለንም . . . ያልተጣራ ትችትና ከንቱ ወሬ በረከተ ” አለ በለጠ ፣ ነገሩን እያ ከረረ ። ዳሩ ግን ፣ ያልፈለገው ክርክር እንዲቀጥል አደረገ እንጂ እንደ ተመኘው ባጭሩ አልቀጨውም ።

“ አንተ ባልከው መሠረት እኮ ከሔድን ፣ በዚህ ማዘን የለብ ንም ። ምክንያቱም ፣ ያሉባልታ ፋብሪካ ያደረገን ኅብረተሰቡ ነዋ ! ” አለ አበራ ፣ በምጸት ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የተበሳጨ ትዕግሥት እጅግ መንምኖለች ። “ እኔ እንደሚታየኝ በለጠ የምትለው እርስ በርሱ የሚፋረስ ነገር ነው ። ባንድ በኩል ፣ ኅብረተሰቡ የፈጠረብንን የእሱባልታ መውደድ ፣ ነገር ሳናግራ ‘ ሆኑ ’ ወይም ‘ነው ’ ማለታችንን ትቃወማለህ ። በሌላ በኩል ደግሞ ፣ የኅብረተሰባችን ፍጡራን በለሆንን ፣ ብንግርም ፣ እንወቀስም ትላለህ ። ከሁለቱ አንዱን መምረጥ አለብህ ። ሁለት ወዶ አይሆንም ።

በለጠን ተሽቀዳድሞ ፣ አገ፦ናፍር ቆብ ጣልቃ ገባ ። “ በደፈናው ኅብረተሰቡ ሲባል ሌላ ነገር ይመስላል ። ግን ፣ ኅብረተሰቡ ምንድን ነው ? ወይም ማነው ? እኔ ፣ አንተ ፣ እሱ . . . ሁላችን ተደምረን አይደለ ? የእያንዳንዳችን ፈቃድ ፣ ስሜትና እምነት ፣ ገን ባሉና አስተያየት ተደምሮ አይደለ ? ይሁን እንጂ ፣ ኅብረተሰባችን ውስጥ እኛና የኛ አስተያየት ፣ እምነት . . . . . ወዘተ . . . ምን ያህል ክብደት አለን ? የበለጠ ጥያቄ ይኸ ይመስለኛል ” አለ አን፦ ናፍር ፣ ቀዝቀዝ ባለ አነጋገር ።

“ የኅብረተሰቡን ጠቅላላ አመለካከት ለመለወጥ ተማርን የተባልነው ብዛቱም ፀቅሙም አይኑረን ። ግን ፣ ባንዳንድ ነገር—” ብሎ ተበሳጭ ሳይጨርስ ፣ ስልኩ ተንቃጨለ ። በአቅራቢያው የነ በረው አበራ ነበርና አነሣው ።

“ ሃሎ . . . አ ! እንቺ ነሽ ? ” አለ ፣ ከርዳዳ ጠጉሩን በግራ እጁ ወደ ኋላው እንደ ማስተኛት እያለ ። ግን ፣ የሚተኛ ነገር የለም — ጠጉሩን አሳጥሮ ተቆርጦታል ። ደስ አለው ፤ የደወለችው ደብሪቱ ነች።

“ ለምን ይከፋኛል ? ” አለ እስልኩ ጆሮ ውስጥ ፣ ድምፁን እሹክሹክታ አድርሶና ዝግ እያለ ። ጸጥ ብለው የነበሩትም ጓደኞቹ ድምፃቸውን ዝቅ አድርገው ወሬ ቀጠሉ ፣ የስልኩን ንግግር ላለ ማዳመጥ ።

“ የለም ፣ ፍጹም ደኅና ነው ። ” ምናልባት የደወለችው ስለ በለጠ አደጋ ማወቅ ስትል ብቻ ይሆናል ብሎ ቅሬታ ገባው ። ስላ ደጋው ሊያብራራ አልፈቀደም ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አሁን አይመቸኝም ፡ እንግዲ አለብኝ . . ይልቅ ማታ ራት ልጋብዝሽ ። ”

“ ማን ነች እሷዋ ? . . . አ — አዎ ። ”

“ ምናል ቃዲያ ። ራቃችንን በልተን ቀስ ብለን ለዳንሱ እን ደርሳለን ። ”

“ እሺ . . . በይ እስክዚያው ፤ ሰላም ። ”

ተስፋዬ የሚለውን ነገር ሲያሰላስል ነበርና ፡ እንዲቀጥል የሚ ጠበቅ መሆኑን ሲገነዘብ ፡ “ በደፈናው ከምንከራከር እስቲ አንድ ነገር ወስደን እንመልከት ። በአካባቢያችን ከሚነኑት ነገሮች አንዱ አሉባልታ ፤ ያልተጣራ ዜና ማዛመት ፤ ባጭሩ ከንቱ ወሬ ነው ። እንዲህ ዐይነት ሁናቴ እይሎና ሥር ሰዶ የሚገኘው መሃይምነት በሠፈነባቸው ኅብረተ - ሰቦች ዘንድ ነው ፤ ይላሉ ሊቃውንቱ ።

“ ይህ አባባል ፡ ትምህርትና ዕውቀት እየተስፋፉ ሲሔድ ይኸ ነገር እየመነመነ ሔዶ ይጠፋል ወደ ማለት ያደርሰናል ። ምክንያ ቱም ፡ አንደኛ ፤ ማናቸውንም ጉዳይ በጽሑፍ የማሥፈር ልማድ ከትምህርት ሊገኝ ይችላልና ። ሁለተኛ ፤ ዕውቀት ሲስፋፋ ‘ እን ዴት ? ምን ? ለምን ? ወዴት ? ’ የሚል የአስተሳሰብ ዝንባሌ ይፈ ጠራልና ።

“ በቃል የተነገረ ነገር ፣ ካንዱ ወደ ሌላው ሲሸጋገር እየተጨ መረበትና እየተጓደለት ስለሆነ ፡ መጀመሪያዉና መጨረሻዉ ሁለት የተለያዩ ነገሮች ይሆናሉ ። ለማገናዘብና ለማጣራትም ያዳግ ታሉ ። በጽሑፍ ሲሆን ግን ፣ ይህ ችግር አይኖርም ። ትምህርት የተ ስፋፋበት ኅብረተሰብ ፣ ‘ እንዴት ? ምን ? ለምን ? ’ የሚሉ ጥያቄ ዎች ስለሚያበዛ ፣ ከንቱና ያልተጣራ ወሬ ማዛመት ይመነምናል የሚባልበት ስለዚህ ነው ።

“ እኛ ዘንድ ግን ፣ ትምህርት በተስፋፋ ቁጥር አሉባልታና ከንቱ ወሬ ፣ እንኳን ሊጠፋ — ኧረ እሱን እንተወው — እንኳን ሊመ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነምን ፣ ከናካቴው እየተበፋፋ ሲሔድ ነው የሚታየው ። ይህ መጥፎ ልማድ ቤቱን የሠራው ‘ አልተማረም ’ እሚባለው ሕዝብ ላይ ብቻ ቢሆን እንኳ ፣ በጀ ። ግን ፣ ‘ ተምረዋል ’ እምንባለውም ላይ ነው ። ታዲያ ይኸን ተገንዝበን ፣ አምነን ፣ ከራሳችን ለማስወገድ በመሞከር ፈንታ ፣ በኅብረተ - ሰቡ አመካኝተን እንዴት መቆ መጥ እንችላለን ? እንዴትስ የኛ ትውልድ ከወቀሳ ሲድን ይች ላል ? ዐይናችንን ከፍተናል ካልን ማሻሻል አለብን ። ”

አበራ ቀበል አርጐ ፣ “ እሩቅ አትሒድ ፤ ቅድም እየደወሉ ‘ ሞተሃል ’ ተብሎ ይወራል ያሉህን ያዝልኝ ። እርግጥ ትናንት የመ ኪና አደጋ ደርሶብህ ነበር ። ይኸ አንድ ሐቅ ነገር ነው ። ደግሞ ፣ አደ ጋው ሲደርስብህ የተመለከት የሚያውቅህ ሰው ነበር እንበል ። በለጠ ተጋጨ ብሎ አውርቶ ይሆናል ። ከዚያ ወሬው ሲዛመት ‘ ከተጋጨ ’ ወደ ‘ ከሩኛ ቆሰለ ’ ፣ ወደ ‘ አይተርፍም ’ ፣ በመጨረ ሻም ‘ ሞተ ’ እሉ እሚለው ደረጃ ደረሰ ። ታዲያ ይኸ አያስገር ምም ! ” አለ ።

ተስፋዬ ቀበል ብሎ ፣ “ በጣም የሚያስደንቀው ደግሞ ፣ ‘ እን ዲህ ሆነ አሉ ’ ሲባል ፣ ‘ ባይኔ አይቻለሁ ፣ በጆሮዬ ሰምቻለሁ ’ የሚል አለመገኘቱ ነው ። አንዱ ተነሥቶ ፣ ‘ እንዲህ ሆነ አሉ ’ ሲል ፣ እሪ ይገርማል ብሎ አድማጩ — ሲሆን ጨማምሮበት — በበኩሉ ያንኑ ያስተላልፋል እንጂ ፣ ‘ ማን ? ’ ፣ ‘ እንዴት ? ’ ብሎ አይጠይቅም ። አሉን አድጦት ድንገት ለሚጠይቅም ፣ እከሌ ነው ሲባል ፣ እከሌ ከከሌ ሲል ፣ በመጨረሻ ‘ እንዲህ ሆነ አሉ ’ ን ብቻ ጨብጦ ፣ ‘ ማን ’ ግን እንዳለ ምንጩን ሳይደርስበት ይቀራል ” አለ ።

“ ክርክሩ ይኸ አይደለም ። ትንሽ ትልቁ ፣ ወጣት ሽማግ ሌው ፣ ወንድ ሴቱ በወሬ ናዳ የሚነዳ መሆኑን አላወጣሁትም ። ‘ ሌላ ቢቀር ተማረ የሚባለው ወንድና ሴት ወጣት ሁሉ ለምን ባል ተጣራ ፣ ባልተረጋገጠ ወሬ ይመራል ። በቂ ማስረጃ ሳይጨብጥ ልቡ የሚመኘውንና እንዲሆን የሚፈልገውን ነገር ፣ ሳይሆን ‘ ሆነ ’ ብሎ ያወራል ፣ ወይም መሰማት የሚመኘውን እንዲያወሩለት ለምን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይፈልጋል ? ’ ነው የምትሉት ። ‘ አንድ ሰው ተማረ ከተባለ ፣ መመራመር ፣ ማጣራት ፣ ሐቁን መሻት አለበት ’ ነው ፣ የናንተ አባባል ። እርግጥ በወሬኛነትና በአሉባልተኛነት የተማረና ያል ተማረው ዛሬ አይለይም ፤ ሁሉም አንድ ሆኗል ። ከዚህ አስተያየ ታችሁ ጋር እኔ ጠብ የለኝም ። እኔ የምለው ተማረ የሚባለው ወገን መወገዝ አለበት የምትሉትን አልቀበልም ነው የምለው ። ምክን ያቱም ፤ ተማረ የምትሉትን ካልተማረው እንዳይለይ ፤ እንዳልተ ማረ እንዲሆን ያደረገ ማነው ? ብትወዱም ብትጠሉም ኅብረተ ሰቡ ነው ! ” አለ በለጠ ።

አጐናፍር ፣ ተሰፋዬን ተሽቀዳድሞ ፣ “ አስተዳደጋችንን እስቲ እንዳፍታ እንመልከት ” አለ ። እንዲቀጥል ተሰፋዬ ዝም ማለ ቱን አይቶ ፣ “ በኛ ባህል ፣ አንድ ልጅ ብዙ ጥያቄ እንዲጠይቅ የሚ ያበረታታው የለም ። እንዲያውም ፤ በዋቂ የሚነግረውን መስማ ትና መቀበል ፣ በዋቂ እንደሚለው ማድረግ አለበት ።

“ ከልጁ የሚፈልገው ጥሩ ጠባይ ፣ ‘ እህ ብሎ መስማት ፣ አቤት ብሎ መላክ ’ እንጂ ፣ መጠየቅና መመራመር አይደለም ። ለሁሉ ነገር ጥያቄ ማቅረብ ከዘወተረ — ከበዛ — ጥፊ ፣ አርጩሜ ወይም ኩር ኩም ይቀምሳል ። ተማሪ ቤትም መሔድ ሲጀምር ይኸው ነገር ይቀ ጥላል ። መምህሩ የሚነግረውን መስማትና ማስታወስ ፣ በጥቁር ሰሌዳ ላይ የሚጽፈውን በደብተር ገልብጦ ማጥናት ነው ፣ ጥሩና ጎበዝ ተማሪ የሚያሰኘው ። ተማሪዉ በጥያቄ ብዛት መምህ ሩን ቢያውክ ፣ አስተማሪዉን እንደ መፈታተን ተቈጥሮበት ጣጣ ያገኘዋል ። እንደዚህ ዐይነቱ አስተዳደግ ፣ የሰሙትንና የተነገሩ ትን መልሶ ማሰማትንና መንገርን ያስከትላል እንጂ ፣ የመመራ መርንና የማጣራትን ልምድ በወጣቱ አዕምሮ አይቀረጽም — ” እያለ ሲቀጥል ሲል ተሰፋዬ አቋረጠው ።

“ አንደኛዉ ፣ አጐናፍር እንደምትለው ፣ ጥያቄ በጠየቀ ቍጥር ልጁ ወይም ተማሪዉ አይመታም ። ‘ዝም በልም ’ አይባልም ። እርግጥ ፣ መልሱ ከወላጆቹና ከመምህሩ ዕውቀት የላቀ ዕውቀትን ለሚጠይቅ ጥያቄ ፣ ልጁ አጥጋቢ ወይም በቂ መልስ ላያገኝ ይችል ይሆናል ። ሁለተኛ ፣ በተማሪ ቤት ሳለን አስተማሪዎቻችንን ለመ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ፊታቸንና ለማሳፈር የምንሞክር እንዳንድ ተማሪዎች እንደ ነበርን እንዘንጋ ። በቅንነት ለማወቅና ለመረዳት ሲሉ ብቻ የሚጠይቁትን ቅጣት እያገኛቸውም ። ስለዚህ — ” ብሎ ተስፋዬ ሊቀጥል ሲል ፣ በለጠ “ ቆይ እንጂ ፤ እንግዳችን አስጨርሰው መጀመሪያ ” ብሎ አቋረጠው ።

እንግዳችንም በመቀጠል ፣ “ . . . ከትምህርት ዐልፎ ወደ ሠራተኛነት ዓለም በሚገባ ጊዜም የሚገጥመው ያው ነው ። አንድ ሠራተኛ ፤ አለቃው ከሚለው ተቃራኒ ሐሳብ እንዲያቀርብ አይፈቀድም ። ምክንያቱም ያለቃውን ሐሳብ መቃረን አለቅየውን እራሱን እንደ መቃወም ይቈጠራልና ። አለቅየው እግዚአብሔርን ፈርቶ ሠራተኛውን ሊጐዳው ባይችል እንኳ ፤ ያቂምበታል ። ወደፊትም ቁም ነገር ያለበት ጉዳይ ውስጥ እንዲሳተፍ ዕድል አይሰጠውም ። ስለዚህ ፤ ሠራተኛው በአንድ ጉዳይ አስተያየቱን እንዲሰጥ ወይም አጥንቶ ማስታወሻ እንዲያቀርብ ሲጠየቅ ፣ አለቃውን የሚያስደስተውን መርጦ ያቀርባል ። ለድርጅቱ የሚያስፈልገው ግኝት እንኳ ቢሆን አለቃው የሚፈልገውን ውጤት ማቅረብ ይቻላል ። ስለዚህ ፣ ሠራተኛው የሚያጠናው ዋናውን ጉዳይ ሳይሆን አለቃውን ነው ። ማለት ፣ አለቃው የሚወደውንና የሚጠላውን — ሰው እንኳ ሳይቀር ። የወሬኛነታችን ፣ ‘ እንዲህ አሉ አሉን ’ ማዘውተራችን ከዚህ የመነጨ ነው ” ብሎ እንግዳቸር ደመደመ ።

ከላሊቃና ስለ ጭቅጭቅ እንግዳቸር የተናገረው ፣ የተስፋዬን ልብ በድንገት ደቃው ። ከመሥሪያ ቤቱ አንድ ትልቅ ሹም ጋር ከጥቂት ቀናት በፊት እስብሰባ ላይ የደረሰው የሐሳቦች መቃረንና ፣ በዚሁ ሳቢያ ‘ ገጠር ሊዛወር ነው ’ የሚለው የመሥሪያ ቤቱ የሰሞን ወሬ ተስፋዬን ትዝ አለት ። ‘ ምናልባት የሚጠሉኝ ሰዎች ፈጥረው ፣ ወይም “ እንዲህ ከሆነ ፣ እንዲህ ይሆናል ” ብለው ገማቾች የሚያነፍሱት ወሬ ሊሆን ይችላል ’ አለ በልቡ ።

አበራ የተስፋዬን ዝምታ አይቶ ፣ “ እንግዳዮር እኮ ይኸን የምትለው ፤ ልክ አዲስና በኛ ኅብረተሰብ ውስጥ ብቻ እንዳለ አድርገህ ነው ። የቱ ኅብረተሰብ ነው ፣ አባል ግለሰቦቹን ከደንገገው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የአባባሏና ያደራረግ ሥርዓት ውጭ እንዲፈነጩ ወደ የለቀቃቸው ፣ ብድፍን ዓለም ታሪክ ውስጥ አንድ አታገኝም ። ታዲያ በሥ ጋዊ ሥልጣኑ ከደረጃ ወደ ደረጃ እየተሸጋገሩ ብዙዎቹ የሔዱት እንዴት ነው ? አንዳንድ ሰዎች ከባህላቸውና ከልማዳቸው ውስጥ ጉጂ የሆኑትን ለመለወጥ ፈሳቸውን መሥዋዕት በማድረጋቸው ነው ። አዲስ ሐሳብ ፣ አዲስ አሠራር ሲያጋጥማቸው ለወገናቸው ፣ ለኅብረተሰባቸው የሚበጀውን እየመረጡ ፣ ታግለው ተቀባይነት እን ዲያገኝ እያደረጉ ነው ። ታዲያ እኛ ዝም ብለን ኅብረተሰቡ ነው ሸባ ያረገን ብንል የሚመስል ነገር ነው ? ” አለ ።

በለጠ ፈጥኖ መመለስ ጀመረ ። “ አበራ ለምን ለማለት የም ሞክረውን ማየት ትፈራለህ ? አንተ የምትለውን አላጣሁትም ። የኔ ክርክር እኮ የምትላቸው ዐይነት ሰዎች ለምን ከመካከላችን የሉም ? ነው ። ለምሳሌ ፣ አንተ ኅብረተሰብ ወደ ፊት የሚራመድ በትን ምስጢር ያገኘህ መስሎህ ትናገራለህ ። ታዲያ ምን ያዘህ ? ልንገርህ ምን እንደ ያዘህ ። የያዘህ ኅብረተሰቡ ከልጅነትህ እስካ ሁን በህልውናህ ያገባልህ ረቂቅ ልጓም ነው ። ”

“ ለምን ክርክሩን የአበራ የግል ጉዳይ ታደርገዋለህ ? ” አለ ተስፋዬ ፣ እንደ መናደድ እያለ ። “ የሁላችንም ጉዳይ ነው ። አበ ራን እንደ ጠየቅኸው አንተም ትጠየቃለህ !! ”

“ አዎ ፣ እጠየቃለሁ ። መልሴም ፣ ኅብረተሰብ እንደ ረጋ ኩሬ አይደለም ነው ። ዘወትር እንደ ቀንዘ ፣ እንደ ተለወጠ ነው ። ለውጥ የማይቆም ኃይል ነው ። የሚያቆመው አንዳች ዐይነት ኃይል በዓ ለም አይገኝም ። ስለዚህ ፣ ኅብረተሰባችን ተለውጧል ፤ አሁንም እየተለወጠ ነው ፤ ወደፊትም ይቀጥላል ። ማናቸውም ኅብረተሰብ ዘወትር የለውጥ ዘር እንዳረገዘ ነው ። ስለዚህ አትሳሳት” አለ በለጠ ።

“ ያንተ መልስ እንግዲህ እጃችንን አጣምረን መቀመጥ ብቻ ነው መሆኑ ነው ! ” አለ ተስፋዬ ፣ በፌዝ ።

“ አዎ ። እኔ እኔ በመሆኔ ብቻ ፣ የዕለት ተግባሬን በማከናወኔ ብቻ ለለውጡ ድርሻዬን አከላለሁ ። እኛ እኮ ፣ እስተሳሰባችን ፣

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አባባላችን ፣ አበላላችን ፣ አለባበሳችን ፣ በጠቅላላው ፣ ስለ ዓለም፣ ስለ ሕይወት ያለን አመለካከት ተለውጧል ። እርግጥ ለውጡ ፍጹም አይደለም ። ግን ፣ እንዳንመለስ ሆነን መለወጣችን መለወጥ ነው ”

ብሎ በለጠ ቆመ ።

“ እንዴ ! ” አለ ተስፋዬ ፣ “ ክርክሩ መጀመሪያውኑ የተነ ሣው ፣ የተማርነው ትምህርት ምንም ለውጥ አላመጣም አልነበረም እንዴ ? ልክ እንዳልተማረ ሰው የማይመስል ወሬ አንቀባበል ፣ ከልብ ወለድ የሚቄጠረውን ነገር ማመን አጠቃን በማለት አልነ በረም እንዴ ? ” አለ ተስፋዬ ፣ እየተብሰለሰለ ።

አጕናፍር ተሽቀዳድሞ ፣ “ ጉሱማ ነው — ክርክራችን መሥ መሩን አሁንም አለቀቀም ። በለጠ ያለው ፣ በብዙ ነገር ተለውጠ ናል ፤ ለውጡ ግን ፍጹም አይደለም ነው ። በኔ አስተያየት ደግሞ ፣ ፍጹም መሆንም አይችልም ። ምክንያቱም ፣ ዘመናዊውን ትምህ ርት ለመቅሰም ከመነሣታችን አስቀድሞ አእምሯችን የታነፀው በወላጆቻችንና በአካባቢያችን አማካይነት በኅብረተሰባችን ነው ። በኅብረተሰባችን የሠለጠነው ፣ ከልጅነት እስከወቅት ያባትን ፣ በጕልማስነት የመምህርን ፣ በሥራ ዓለምም የአለቃን አስተያ የት ፣ አሜን ብሎ የመቀበል ሥርዓት ነው ” ሲል አጕናፍር ፣

በለጠ አቋርጦ ፣ “ ስለዚህ ፣ የኅብረተሰቡን ልጓም ጨርሰን አላ ወለቅንም ። እስከ ዛሬም በዓለም ዝናው የተናኘ ፣ ለሰው ልጅ ደኅ ንነት የሚበጅ አንድ ሐሳብ ያመነጨ ወይም አንድ ነገር ፈልስፎ ለዓለም ያበረከተ ፣ የሥነ - ፍጥረት ሊቅ (ሳይንቲስት) ያላፈራነ ውም ፣ በዚሁ ምክንያት ነው ” ብሎ በለጠ ነገሩን ደመደመ ። ከዚህ በላይ ክርክር ለመቀጠል ልቡ አልፈቀደም ። ቴፕሬከርደ ሩን አጥፍቶ ሲመለስ ፣ ከሳሎኗ ጠረጴዛ ላይ አጕናፍር ተመልክቶ ከላይ ያስቀመጠውን ጋዜጣ አንሥቶ ሶፋው ላይ ተቀመጠ . . .

“ እስከ ዛሬ በዓለም ዝነኛ የሆነ ሳይንቲስት ያላፈራነው እንኳ ዘመናዊ ትምህርት ወዳገራችን ከመጣ በጣም አጭር ጊዜው ስለ ሆነ ነው ” አለ ተስፋዬ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ ዋና ምክንያቱ ይኸ አይመስለኝም ። ከዚህ በላቀ ያለና መሠረታዊ ይመስለኛል ። የሥነ ፍጥረት ሊቃውንት እንደሚሉት ዐይነት ሰዎች እንደሆኑ እስቲ እንዳናቸው እንመልከት ። በጥሞና ማድመጥና መመልከት ፣ ማውጠንጠን ፣ ማንበብና መመራመር ፣ ማገናዘብና ማረጋገጥ ፣ የምርምራቸውን ውጤት እውነትነት ደጋግሞ በልዩ ልዩ ዘዴ መፈተን የሚወድ አእምሮ ያላቸው ሰዎች ናቸው ። ምንንም ነገር ፣ ማንንም ሰው በእምነት ብቻ አይቀበሉም ። ተመራምረው የደረሱበትን ነገርም ለመግለጥና ለማስረዳት ፣ ብዙና ኃያል ተቃዋሚ ቢኖርም ፣ ፈርተው ወደ ኋላ አይሉም ። እነ ዚህን ነገሮች ገንዘቡ ያደረገ ሰው ብቻ ነው ሊቅና ዐዋቂ መሆን የሚ ችል ። ስለዚህ ፣ ከልጅነት እስከ ዕውቀት የተነገሩትን ሳይመረምሩ ፣ ምክንያቱን ጠይቆ ሳይረዱ ፣ የመቀበልና እንደ በቀቀን ያንኑ የመድገም ልምድ የተገነባበት ኅብረተሰብ ፣ የተባሉትን ዐይነት ሊቃውንት ሊያፈራ አይችልም ” አለ አንጐናፍርም . . .

በለጠ ክርክሩን ማድመጥ ትቶ ፣ ጋዜጣውን ትክ ብሎ ይመ ለከታል ። ቀደም ብሎ አንጐናፍር አይቶት የነበረውን ፣ ከወጭ አገር የተመለሱ ወጣቶች አንድነት የተነሡትን ፎቶግራፍ ነው የሚመ ለከተው ። እወጣቶቹ ማህል ታፈረች አለች ። ዐይኖቹን ከላይዋ ሳይነቅል ፣ በቀን ሕልም ጭልጥ አለ ፣ በለጠ . . .

“ ታዲያ ! እኛ በቀቀን አንሁን አይደለም እንዴ የምንለው ? ክርክርህ እኮ አልገባኝም ፣ አንጐናፍር ። ተማርን የምንለው እንኳ የሰማነውን ከመናገራችን ወይም የተባልነውን ከመድገማችን በፊት እናጣራ ፣ እንመራመር ነው እኮ የምንለው እኔና አበራ —” ሲል ተስፋዬ ፣ ወንድይራድ አቋረጠው ።

የጓደኞቹ ክርክር ሲጋጋል ፣ ወንድይራድ ማዳመጡን ትቶ በሐሳብ ባሕር ሰጥሞ ነበር ። አሁን ግን ከሔደበት ተመልሶ ያዳ ምጥ ነበርና ፣ “ የክርክራችሁ ዋናው ቁልፍ ‘ የተማረ ’ እሚለው ቃል ላይ ይመስለኛል ። ‘የተማረ’ የሚባለው ማነው ? ትምህርት መስጫ ድርጅቶች ውስጥ ረጅም ጊዜ በማሳለፍ ብቻ ‘የተማረ’ ሊባል ይች ላል ወይ ? ወይስ ልዩ ልዩ የምስክር ወረቀቶች ያለው ሲሆን ነው ?

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወይንስ ፈተና ዐልፎ የምስክር ወረቀቱን ለማግኘት ሲል ለዚሁ ዓላማ የሚያግዙትን መጻሕፍት አንብቦ በኋላ የሚረሳው ሁሉ ነው ‘የተማረ’ የሚባለው ? ” አለ ።

“ ገብቶኛል ወዴት ለመሔድ እንደምታስብ ። ዐውቃለሁ ፤ አብዛኛው ሰው ተማሪ ቤት የሚገባው ፣ መጻሕፍት የሚያነበው ፣ በዕውቀት ጉጉት ልቡ ቆሞ ሳይሆን ፣ ፈተና ዐልፎ ምስክር ወረ ቀት ለማግኘት መሆኑን ። ምስክር ወረቀቱን አግኝቶ ትምህርት ከተወ በኋላ በዓመት አንድ መጽሐፍ እንኳ የማያነበው የቀድሞ ተማሪ ቁጥር የበረከተ መሆኑን አላጣሁትም ። ሆኖም ከፍጹም መሃ ይምን እኩል ልትቈጥራቸው አትችልም ። ደግሞም ፣ የኔና ያበራ ክርክር ይኸ ሁናቴ መለወጥ አለበት ነው ። እናስብ ፣ እንመራመር ነው ። የኢንባለጠ ክርክር ፣ እንደዚህ ዐይነት ባሕርይ ያሳደረብን ኅብረተሰቡ ስለሆነ ፣ እኛ እንወቀስም ነው ” አለ ተስፋዬ ።

ተስፋዬ ለሙን ሲጠቅስ ፣ እንደ ሕልም የጓደኞቹን ክርክር ይሰማ የነበረው በለጠ ነቃ ።

“የምስክር ወረቀት ሰው ሁሉ የሚያሳድደው እኮ በየቦታው ለሥራ አስፈላጊ ስለሆነ ነው ” አለ አጕናፍር ።

በለጠ ቀበል አርጎ ፣ “ አንድ ሰው ሲማር ዕውቀት ለማግ ኘት ፣ አእምሮውን ለማነፅ ሳይሆን ፣ ‘የምስክር ወረቀት እጁ ለማግ ባት ሲል ነው’ በሚባለው እስማማለሁ ። ነገር ግን ፣ ይኸን መጥፎ ልማድ የወለደውና እየኰተኰተ ያሳደገው ፣ ኅብረተሰቡ ለወረቀት የሚሰጠው ከፍተኛ ግምት ነው ። የዕድል በር ከፋች ቁልፍ ስላደ ረገው ነው ። ስለዚህ ፣ በማናቸውም የግለሰብ ጉድለት በምትለው ውስጥ የኅብረተሰቡን እጅ ብትሻ ታገኘዋለህ ” አለ ።

“ ታዲያ ነገሩ እጉል መሆኑን ካወቅን መለወጥ የለብንም ? ” አለ ተስፋዬ ።

“ ከኅብረተሰቡ ልጓም እምልጫለሁ ካልክ ሞክር ። ግን ከለ ከለህ ? እኔ እንደሚታየኝ ግን ኅብረተሰቡ ኃያል ፣ ግለሰቡ ደካም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሆኖ ነው ። ሁላችንም መስለን የምናድር ነን ። የኅብረተሰቡ ተጽዕኖ ተዋሕዶናልና ግላዊ የምንለው አስተሳሰብና አመለካከት አይታየንም ። ስለዚህ ፣ የመጀመሪያው ትግል ከየራሳችን ጋር ይሆናል። በበኩሌ ያለችኝን እጭር ዕድሜ በዚህ ላይ ላባክናት አልፈቅድም።” ብሎ በለጠ ጋዜጣዉን ያዘ ወደ መኝታ ቤቱ ገባ ።

በለጠ ክርክሩን ለመዝጋት አስቦ ቢሔድም ፣ አጎናፍር እንዴ ተናግሮ ለመደምደም ፈለገ ። “ አሁን በለጠ እንዳለው ፣ የኅብረተሰቡ ተጽዕኖ ተዋሕዶናል ። ስለዚህ ነው አንድ ነገር ትክክል አለመሆኑን እያወቅን ፣ በይፋም እየገለጥን ፣ ለማሻሻል ወይም ለመለወጥም እየፈለግን መቀየሩ የሚሳነን ። ቀላል ነገር ወስደን እን መልከት ። ሰው ማማት ። ሐሜት እሚዉን የሚያቆሽሽ ፣ ታማሚዉን ምናልባት ሊጎዳ የሚችል መሆኑን ከመካከላችን የማያውቅ ፣ የማያምን ያለ አይመስለኝም ። ሆኖም ፣ ሁላችንም ዘወትር እናደርገዋለን ። ለምን ? ከትንግርት ከታምር የሚቈጠር ነገር ስንሰማ ፣ እንዲሆን የምንመኘው ፣ ወይም ቢሆን ደስ የሚለን ነገር ከሆነች ፣ ከመቀበልም ሀልፈን እያጋነንን እናስራጫለን ፣ ለምን ? መመራመር ፣ ማጣራት ፣ የማይመስል ነገር ሲመጣ መጠራጠር ይገባል ብለን እናምናለን ። ግን አናደርገውም ፤ ለም ? በመገንዘብና ትክክለኛውን ነገር በግብር በመግለጥ መካከል ያለችውን ፈፋ መዝለል ታዲያ ለምን ያቅተናል ? መልሱ ፣ የሚይዘን ያካባቢያችን ፣ የኅብረተሰባችን ሰንሰለት ነው ወደ ማለት ይመራልና ። ”

“ ከኃላፊነታችን ማምለጫ ኅብረተሰቡን መውቀስ —. ” ብሎ ጀመረና ፣ ተስፋዬ ቆመ . . . .

አበራ መጥሪያውን ደውሎ ከበደ ሲመጣ ፣ “ ምሳ ” አለው ።

“ ቡና ፣ የትኛውን ላፍላ ? ”

“ የፈረንጁን ። ”

አጎናፍር ለጊዜው ግር ሰላለው ፣ “ ምን ማለት ነው የፈረንጅ ? ” ብሎ አበራን ጠየቀው ። ከበደ ወጥ ቤት ተመልሶዋል ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ክበደ በጀበና የሚፈላውን ያበሻ ፣ በስኒ የሚፈላውን ደግሞ የፈረንጅ ቡና ነው የሚለው ። ”

“ እኔ ደግሞ በጥቁርና በነጭ ቡና ማሀል — ” ብሎ አገሩ ፍር ሳይጨርስ ፣ አበራ በሣቅ ይንከተከት ጀመር ።

ግራ ገብቶት የሚመለከተውን እንግዳፍርን እያየ ፣ ሣቁን እየ ተናነቀ ፣ “ ክበደ መጀመሪያ የተቀጠረ ጊዜ ፣ አንድ ቀን ‘ ነጭ ቡና ስጠኝ ’ አልኩት ። ያንለት ብታየው ኖሮ ስቀህም አታባራ ነበር ። መጀመሪያ የሰማኝ አልመሰለውም ነበር ። ስደግምለት የምቀልድ መሰለው ። ከምሬ የምናገር መሆኑን ሲረዳ እንዴት እንደ ተመለከተኝ አሁንም ይታየኛል ። ያበደኩ ነበር የመሰለው ። ‘ ያል ተቆላውን ማለትም ? ’ ብሎ ሲጀምር ፣ ‘ የለም ፣ የቆርቆሮውን ቡና በፈላ ወተት ስጠኝ ማለቴ ነው ’ አልኩት ። የተጉለጐለው ዐይኑ ተመልሶ ገባ ” አለ አበራ ። ነገሩን በመቀጠልም ፣ “ ብታየው ፣ እንዴት ያለ ኩሩ ኢትዮጵያዊ ይመስልሃል ። ለሱ አለ ኢትዮጵያ አገር የለ ፣ የኢትዮጵያ ካልሆነ በቀር ሌላ ምንም ነገር አይጥመው ፤ አሁን ይኸን የፈረንጅ ቡና የሚለውን ሲያንቋሽሽ ብትሰማው ። ‘ ሰው እንዴት ሙቅ ውሃ ይጠጣል ? ’ ነው የሚለው እኛ የማ ንሰማው ሲመስለው ። ጣዕም የሌለው ምግብ ሁሉ የፈረንጅ ነው ። ለምሳሌ የማይፋጅ ቃሪያ የሆነ እንደሆን ‘ ይኸስ እንደ ፈረንጅ ቃሪያ ነው ። ውሃ ውሃ ይላል ’ ፣ ይልሃል ” አለ አበራ ።

“ ይገርማል ! ‘ አንዱ ባንዱ ሲሥቅ ጅንበር ጥልቅ ’ የሚባ ለው እውነት ነው ። አሁን ፈረንጆች ፣ አፍሪቃውያን ዐይጥ ይበ ላሉ እያሉ ያንቋሽሻሉ ። እነሱ ግን ዕንቁራሪት ድንቅ ምግብ ብለው ይበለቅጣሉ ። እስቲ ከዕንቁራሪትና ከዐይጥ ምኑ ይመረጣል ! ሁሉም ያው ናቸው ። የባሕር ቅንቡርስ ፣ ጥሬ ያሣ ዕንቁላል ፣ የዱሊ ሾርባ ፣ ቀንድ አውጣ ፣ — እረ የማይበሉት ምን አለ ! ታዲያ የሌ ላውን ሕዝብ ምግብ ሲሆን ፣ የማያውቁት ነገር ሲሆን ፣ ፊጥነው ያጥላላሉ ” አለ እንግዳፍር ።

“ እነሱ ጌታዬ ሙች በዚህ ብቻ ነው ፣ በሁሉም ነገር ነው እንጂ የራሳቸውን ከፍ ከፍ ፣ የሌላውን ዝቅ ዝቅ የሚያደርጉ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አንዳንዱ ነገራቸው ታዲያ በጣም ያሥቀኛል ። ለምሳሌ ፤ የቀለምን ነገር እናብተውል ። ነጭ ቀለም ከጥቁር ይበልጣል እያሉ ይለፍፋሉ ። ግን ፣ በሙቀቱ ወራት ራቁታቸውን ፀሐይ ላይ ተሠጥተው ይውላሉ — ለመጥቆር ። እከሌ ወይም እከሊት ጥሩ ቡናማ ቀለም ሆኗል ወይም ሆናለች እየተባባሉ ይሞጋገሳሉ ። ባፋቸው ቢክዱም በግብር የሚገልጡት በቆዳቸው አለመደሰታቸውን ነው . . . ደግሞም ፣ ብዙዎቹን ቆዳቸውን ስታየው እውነት አላቸው ያሰኝሃል ” አለ አበራ ።

“ በላ አንተ ደግሞ የኛ ቆዳ ከነጭ ይበልጣል እያልክ ሰበክ ” አለ ወንድዬራድ ፣ ዝም ብሎ ሲያደምጥ ቆይቶ ።

“ እኔ ምን አሰበከኝ የሚበልጥ ይበልጣል ። ‘ ጥሩ ጠጅ ያላት ፣ አሻሻጭ አያስፈልጋትም ’ እንደሚባለው ነው ። ”

“ እንደውነቱ ከሆነ እኮ በቀለምና በዘር መኩራት ፣ ከታሪክና ከሥልጣኔ ደረጃ ጋር የተያያዘ ነው ። በሥጋዊ ሥልጣኔ ወደፊት የተራመዱት ነጭ ወገኖች በለሆኑ ነው የቀረውን ዝቅ አድርገው የሚመለከቱት ። ሀብታሞቹ እነሱ ፣ ኃያሎቹ እነሱ ” አለ አንሙናጉር ።

“ መናቁ በዕውቀት ብልጫ ቢሆን ኖሮማ ፣ እንዴት አንድ አውሮፓዊ ወይም አሜሪካዊ ነጭ ገጠሬ ወይም የሆቴል ቤት አሳላፊ ፣ ስንት ዲግሪ ያለውን ጥቁር ምሁር ሊንቅ ይችላል ? ግን ቢያደርገት ኖረዋል ። እኔ እኮ የማይገባኝ — በስመ ነጭ ሁሉ አልበርት አይንስታይን አይደለ ! ስንት ሚሊዮን ከብት ነጭ አለ — ደንቆሮ ! ” አለ አበራ ።

“ ታልክስ ፣ ንቀትና ኩራት የሚያጠቃቸው ዐላዋቂዎቹን ነው ። ያወቁ የጠየቁማ እንደዚህ ዐይነቱ ጥቃቅን ልዩነት መሠረታዊ እንዳልሆነ ያውቃሉ ። አንዱን ሰው ከፍ ወይም ዝቅ የሚያደርገው ፣ ችሎታውና ጠባዩ መሆኑን ዐዋቂዎቹ ያውቃሉ ” አለ አንሙናጉር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተስፋዬ የወሬው አግጣጫ ከተለወጠ እንሥቶ ጣልቃ ሳይ ገባ ያዳምጥ ነበር ። አሁን ግን ዝም ማለት ስላልቻለ ተራ ይጠብቅ ፤ " መናቅና ማክበር የማንም ሞኖፖል አይደለም ። በግለሰብ ፤ በኅብረተሰብ እንዲሁም በብሔሮች ደረጃ የኖረ ፤ ያለ ፤ የሚኖር ነገር ነው ። እርግጥ ፤ ምዕራባውያን የቀረውን ዓለም — ነጭ ያል ሆነውን ዘር ሁሉ — ዝቅ አርገው ያያሉ ። ይኸም የመነጨው ከኃ ይል ፤ ከሀብትና ከሥልጣኔ ደረጃቸው ነው ። እኛ ታዲያ ፤ 'ሁላችንም በአርአያ ሥላሴ የተፈጠርን ስለሆንን ፤ እኩል ነንና እባካችሁ እንደኩያችሁ ቁጠሩን' እያልን ጉንጫችንን እናለፋለን ። መከበርን ፤ እንደኩያ መቈጠርን ከፈለግን ፤ አይለን ፤ ሠልጥነን ከብረን መገኘት አለብን ። ይኸ ብቻ ነው የሚያዋጣው መንገድ ። ጌቶቼ ፤ ጃፓንን መመልከት ነው ። የቀለምና የዘር ልዩነት እሃይማኖት ደረጃ በደረሰበት አገር — ደቡብ አፍሪቃ — እንኳ ብጫዎቹ ጃፓኖች ነጮች ተብለው ተመዝግበዋል ። ቆዳቸው ወደ ነጭነት ይጠጋል በማለት አይደለም ፤ 'ነጭ ያደረጓቸው' ። በሱ ቢሆንማ ስንቶች እነሱን የመሰሉ ብጫዎች በእስያ ሞልተዋል ። ዋናው ምክንያት ጃፓን ሁሉን ቀድማ ከአሜሪካ የምትወዳደር አገር ስለሆነች ነው ! ! . . . እኛ ግን " አለ ወደ ቀድሞው ክርክራቸው አርእስተ-ነገር እያሰላ ፤ 'ኅብረተሰቡ በረቂቅ ልጓም ይዞን ነው' እንላለን ። የጃፓን ጠቅላላ አቋዋምና የሺ ዘመናት ታሪክና ባህል ያለው ኅብረተሰብዋ ከኛ ኅብረተሰብ የላላ ልጓም ኖሮት ነው ? አይደለም ። እነሱ ከቻሉ እኛን እንዴት ሊያቅተን ይችላል ? ያውም ጃፓንን በተፈጥሮ ሀብት ረገድ ያየናት እንደሆነ የኛን ያህል እንኳ አልታደለችም " አለ ተስፋዬ ።

" ምናልባት የጥያቄህ መልስ በመጨረሻ ያልከው እንደሆን ፤ 'ችግር ብልሃትን ይወልዳል' ይባል የለ ? " አለ እጎናፍር ።

" ለሁሉ መሸሻ መንገድ ትፈልጋለህ ፤ አንተ ደግሞ !" አለው እጎናፍርን ፤ ተስፋዬ በማመናጨቅ ። " የተፈጥሮ ሀብት ተነፍገን ቢሆን ኖሮ ፤ ይኸኔ በሥጋዊ ሥልጣኔ እንገፋ ነበር ማለትህ ነው ? የጃፓንን በዚህ አሳበብክ ፤ ያሜሪካንንስ — በተፈጥሮ ሀብት የበለጸገች ሆና በሥጋዊ ሥልጣኔም የገፋችውን ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጐናፍር ፈገግ ብሎ ፣ “ አሜሪካ ወጣት አገር ናት ። ደግሞም ሕዝቡ ከያለበት የመጣ ስለሆነ ፣ እስከዚህ ባህሉና ልማዱ ሥር የሰደደ አይደለም ። እንዲያውም ፣ አንድ ኅብረተሰብ አላት ለማለት መቻሉን እጠራጠራለሁ ። ማለቴ ፣ በዚህ ረገድ ከጥንታውያን አገሮች ጋር የምትወዳደር አይደለችም ። ስለዚህ ፣ አዲስ ነገር ለመቀበልና ለመከተል — ” ሲል ቀዝቀዝ ባለ አነጋገር ፣ ተስፋዬ ፈጥኖ አቋረጠው ።

“ መስኮብስ ? ”

“ በመሠረቱ የአውሮፓ አገር ናት ! ” አለ አጐናፍር ።

“ ወሬ ሀብት ሆኖ የሚሸጥ ቢሆን ኖሮ ፣ እኛ ሀብታሞች እን ሆን ነበር ” አለ ተስፋዬ ፣ በንዴት እየተብሰለሰለ ።

“ አሁን ገና አንጀት የሚያርስ ነገር ተናገርክ ። አንተ ብቻ ዛሬ ከንጋ ያፈሰስከው እንኳ ተለቅሞ ቢሸጥ አገራችን ትከብር ነበር !” አለ ወንድይራድ ፣ በምጸት ፈገግታ ፊቱን አጐናጽፎ ።

ተስፋዬ ክፉኛ ገላመጠው ። ወንድይራድ ግን ፈገግታው ቀጠለ ። ከዚያ አለንጋ ጣቶቹን ይጐነጉንና ይፈታ ጀመር ። ወንድ ይራድ እንዲህ ሲያደርግ ክርክር ሊያነሣ ነው ማለት ነው ። ሲያስብ ሲያነብና ሲጽፍ ጢሙን ይጐትታል ። ሲናገርና ሲከራከር ግን ጣቶቹን ይጐነጉናል ፤ ይተረትራል ። ይኸ የታወቀ ጠባዩ ስለሆነ ፣ አበራ ዐይን ዐይኑን እያየ የሚያመጣውን ይጠባበቅ ጀመር ።

“ እስቲ አንድ ነገር ሁላችሁንም ልጠይቃችሁ ። ዘወትር ወሬና ክርክራችሁ ፣ በሥልጣኔ ወደፊት ስለ መግፋት ነው ። የት ለመድረስ ነው ? ” አለ ወንድይራድ ።

“ የትም !! ” አለ ተስፋዬ ፣ በማመናጨቅ ።

“ እሠለጠኑት አገሮች ላይ ” አለ አበራ ፣ ወንድይራድ የሚ ያመጣውን እየተጠባበቀ ።

“ ለምን ? ” ሲል ጠየቀ ወንድይራድ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« ይኸን ለማስረዳት ጊዜም አይበቃ ። አንተም እስከ ዛሬ ካሌ ተረዳኸው መቼም አይገባህ ። ነገር ግን ፤ ያዘጋጀኸው ዲስኩር እን ዳለ ፤ እንስማው ” አለ ተስፋዬ ።

« እኔ እኮ ካንጂቱ ነው ” አለ ወንድይራድ ።

« እኔ መቼ ካንገትህ ነው አልኩ ። ”

« በሉ ተዉት ! ” ብሎ ወንድይራድ ብድግ አለ ። ወደ መኝታ ቤቱ አግጣጫ አመራ ።

ወንድይራድ ከሳሎን እንደ ወጣ ፤ በለጠ ጋዜጣውን ይዞ ሳሎን መጣ ። የወጣቶቹን ፎቶግራፍ ከጋዜጣዉ ላይ ቆርጦ መኝታ ቤቱ ትቶታል ። ጋዜጣዉን መልሶ ሲያስቀምጥ ፤ አጐናፍር ተመለከተ ። በለጠ ፎቶዉን ቆርጦ ማስቀረቱ ፤ አጐናፍርን ከነከነው ። እወጣቶቹ ማሀል ያሉት ሁለት ሴቶች ብቻ ናቸው ። ‘ ለየትኛዋ ሲል ነው የወሰደው ? ’ የሚል ጥያቄ በልቡ ተተከለ ። በለጠ ግን ያጐ ናፍርን ጋዜጣዉን ማየትና በልቡ ነገር መግባት አላስተዋለም . . . .

ምሳ ደረሰ ። አጐናፍር ‘ ካሚረካ ስለ ተመለሰችው ልጅ ’ ፤ በለጠ ስለ ታፈረችና ስለ ተገጨች ሽማግሌ እያፈራረቀ ፤ ወንድይራድ ስለ ሥራ መተውና ወደፊት ማድረግ ስላለበት ነገር ፤ ተስፋዬ መሥሪያ ቤቱ ስለ ሰማው ወሬ ፤ እንዲሁም ፤ አበራ ስለ ደብሪቱ ፤ ሁሉም በየፊናቸው እያሰላሰሉ ይበሉ ጀመር . . . .

ምሳቸውን ጨርሰው ቡናቸውን ሲጠጡ ፤ ስልክ ተደውሎ ፤ ከበደ ለበለጠ ሰጠው ። ከዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ነው ። የደ ወለው የበለጠ ጓደኛ የሆነዉ ዶክተር ነው ። ስልኩን ሲያስቀምጥ በለጠ ፊቱ ጥቁር አለ ። ጓደኞቹ ‘ ምንድር ነው ? ’ ሲሉ መልስ ሳይሰጣቸው መኝታ ቤቱ ገብቶ ቀረ . . . .

* * *

ከበደ ምሳ አብልቶ ፤ እሱም በልቶ ማድቤት ሲመጣ ፤ እነብ ርቄም ምሳቸውን ጨርሰው የቡናዉ ሁለተኛ ተቀድቶ ፤ ሦስተ ኛዉ ተጥዶ ደረሰ ። ብርቄ ዘመዴ ነው የምትለው ፤ ተላላኪዉ ወልደ ሥላሴ ሊጠይቃት መጥቷል ። ተላላኪነቱ አተስፋዬ መሥ ሪያ ቤት ስለሆነ ብርቄን እዚህ ቤት ያስቀጠራት እሱዉ ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ጠማና ስኒህን ልይልህ " አለችው ብርቄ ከበደን ።

" ሁሌ ስኒ እንደ ዘቀዘቅሽ ። እንደዜ አይዝልሽ " አለና ከበደ፣ ቡናውን ፉት ይል ጀመር ።

ዘበኛው ተሰማ ፣ ' መንገድ ይልዎታል ' ብላው ተናዷል ። ወልደ ሥላሴን ግን ' ገንዘብ ታገኛለህ ' ስላለችው ለመጣበት ዓላማ የሚያመች ስለ ሆነለት ደስ ብሎታል ።

ከበደ ቡናውን ጨልጦ ስኒውን እየሰጣት ፣ " በይ መርዶ ውን ንገሪኝ " አላት ።

ብርቄ ስኒውን አጠገቧ ሕለው ሳህን ላይ ዘቀዘቀችው ። ቀጥሎ የቀረውን የቡና ዝቃጭ ለማጠንፈፍ እረከቡቱ ላይ ደፍታ አስቀመ ጠችው ። ጥቂት ቆይታ አንሣችውና ከምሯ ትከ ብላ አስተዋለችው። ስታስተውል ቆየች ።

" ምንው ዝም አልሽ ? እሱንም እንደኔው ' መንገድ ' ይለ ዋል ? " አለ ተሰማ ፣ ምሬት በተበረዘበት ፌዝ ።

" ወይስ የባሰ ጉድ ነው ? ' ጉድጓድ ይልሃል ' ብለሽ እንዳታ ሟርችብኝ ፣ ልባርጊ " አለ ከበደ ሥጋትና ፍራቻ በተቀየጠበት የውሸት ቀልድ ።

ወልደ ሥላሴ ግን ፣ በተጨፋኑ ፈገግታ ፊቱን አልብሶ በት ዝብት ይመለከታቸዋል ። ብርቄ የስኒ ማንበቡን ነገር በቁም ነገር ነው የያዘችው ።

" ብዙ ገንዘብ ታገኛለህ ይልሃል " አለች ብርቄ፣ ኖራ ኖራ ።

" ሁላችሁም ገንዘብ የምታገኙት ከየት መጥቶ ነው ? " አለ ተሰማ ፣ በታከተ ድምፅ ።

" እግዜር ላንዱ ሲሰጥ ከሌላው ወስዶ ነው ይባላል " አለ ወልደ ሥላሴ፣ ዛሬ ብርቄ ዘንድ የመጣበት ምክንያት ትዝ ብሎት ።

ከበደ በበኩሉ ደስ ደስ እያለው ፣ " ሎተሪ ይደርሰን ይሆ ናላ " አለ ። ሎተሪ ግን አልገዛም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሎተሪም ቢሆን እኮ ፣ አሸናፊዎቹ የሚወስዱት ፣ ያልወጣላቸው ሰዎች ቲኬት ከገዙበት ገንዘብ ውስጥ ነው ። ያው እግዜር ከአንዱ ወስዶ ለሌላው ሰጠው ማለት ነው ” አለ ወልደ ሥላሴ . . .

የሎተሪ ነገር ሲነሣ ብርቄ ስሜቷ ተቀሰቀሰ ። ከዱሮ ጀምራ ሎተሪ ዘወትር ትገዛለች ። መጀመሪያ ትገዛ የነበረው እንኳ ብዙ ሳታስብበት ዕድሴን ልሞክር በሚል ስሜት እየተመራች ነበር ። ከግርድና ወጥታ እመቤት ለመሆን ያላት የጋለ ፍላጐት በሎተሪ ላይ የተመሠረተ አልነበረም ። ሠርታ ፣ አጠራቅማ ከዚያ ጠጅ ነጋዴ ሆና ራሷን የቻለች እመቤት ለመሆን ነበር ። በዚህ በኩል እመቤት ለመሆን የነበራት ምኞት ከዓመት ወደ ዓመት እየመነመነ ሔዶ ተስፋ ወደ መቁረጥ ተቃርቦ ሳለ ፣ አንድ ቀን አንድ ሊስትሮ የዐሥር ሺ ብር ሎተሪ ደረሰው የሚል ወሬ ሰማች ። ከዚያ ወዲያ የሎተሪ ነገር ሌላ መልክ ያዘ ። ዱሮ እንደ ሱስ ሆኖ የሎተሪ ቲኬት ትገዛ ነበር እንጂ ፣ ወጣ አልወጣ እንቅልፍ አይነሣትም ነበር ። እንዲያውም ‘ እኔ ዕጣ አይሆነኝም ’ ወይም ‘ ሎተሪ ላለው እንጂ ፣ ለደሃ አይወጣም ’ ባይ ነበረች ። ከሊስትሮው ዕድል ወዲህ ግን ከግርድና መንጥቆ እመቤትነት ደረጃ የሚያወጣት አለ ሎተሪ ሌላ ነገር የለም ብላ አምናለች ። ገዝታም እስኪወጣ ድረስ እንደ እርጉዝ ቀኑን ትቈጥራለች . . . . . . : .

ቡናው ፈልቶ እንደ ወጣ ፣ ተሰማ ፣ “ በይ ስጪኝና ልሒድበት ” አለ በመቸኮል ።

“ ቆዩ እንጂ ይስከን ፤ አተላውን እንጠጣ ! ” አለች ብርቄ ።

“ ለመጠንቀል ከናተላው ስትቀጂው አይሻልሽም ? ” አለ ተሰማ ።

“ ተቆጡ መሰለኝ ። እሷ የት ታውቃለች ብለው ነው ? እውነተኛ ፀዋቂዎቹ ‘ ወይ ባቦል ወይ በሦስተኛ ነው የሚነግረው ’ ነው የሚሉት ። እሷ ግን ቡና የያዘ ስኒ ስታይ ብቻ ዝም ብላ መዘቅዘቅ ነው ! ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ለምንድነው አቦልና ሦስተኛ ብቻ ሲሆን የሚይዘው ? " አለች ብርቄ ፤ የማወቅ ፍላጎቷ ተቀስቅሶ ።

" አቦል ቡና እንደ ሕፃን ነው ። ሕፃን ንጹሕ ስለሆነ ፤ ይታ የዋል ። ሦስተኛዉ ደሞ ዕድሜውን አከትሞ ፤ ዐፈር ለመሆን እንደሚጠብቅ ሽማግሌ ነው ። ሁለቱ ውሸት አያውቁም ይባ ሉዋ " አለ ወልደ ሥላሴ ።

" የኔን ካላመናችሁ ተዉት ። እኔ አምንበታለሁ " አለች ብርቄ በመናደድ ።

ከዚያ ቡናው ተቀዳ ፤ ሁሉም ጠጡ ፤ ብርቄ እንደ ልማድዋ ስኒዎቹን ዘቀዘቀች ። ያንኑ መልሳ ተናገረች ። ተሰማ ስለ ደገመች በት የባሰውን ተናዶ ወጣ ። ከበደም ከእልፍኝ ተጠርቶ ወደዚያ ሲሔድ ፤ ብርቄና ወልደ ሥላሴ ብቻቸውን ቀሩ ።

" በይ ልሒድ " አለ ወልደ ሥላሴ ።

" ምን አስቸኰለህ ፤ ዛሬ እሑድ ነው ። "

" ዕቁብ አለብኝ . . . በያ ታዲያ ያን ያልኩሽን ? "

" እኔ ምንም የለኝ ። "

"ምን ታደርጊዋለሽ በወር ሠላሳ አምስት ብር እየተቀበልሽ ? "

" አሳዳሪነትህ ከቀረ ቆይቷል እኮ ! ረሳኸው መሰለኝ . . . በገዛ ገንዘቤ የፈለግሁትን ባደርግ አንተ ምን አገባህ ! "

" የለም ይኸን ማለቴ አይደለም ። እኔ ሠላሳ አምስት ብሬን ለቤት ኪራይ ፤ ለቀለብ ፤ ለዕቁብ . . . " ብሎ ሊቀጥል ሲል አቋርጣ ፤

" ለጠጅ !! " አለችው ።

" ምነው ስታውቂው ። እኔ ሰው ካልጋበዘኝ መች እጠጣና። ገንዘቡ እንዲያውም ዐመድ ነው ፤ ብን ብሎ ያልቃል ። ከዚያችው ላይ ተጠጥቶላትማ ምን ይኮናል ። ትንሽም የሚረዳኝ ብሪቱ ሽሮና

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በርበሬ ፣ እንጀራ እየነገደች ፣ ጠላ እየሸጠች ከምታገኘው ጋር ሆኖ ነው ። አለዚያ የት ይቻላል ? ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

“ ምን ? እንዳዝንልህ ነው ? አሁን እርሳው ። የምታሳዝነኝ ያቺ ብሬቱህ ነች ። ቂልዋ ፣ ባል ተገኘና በሳት ትቃጠላለች ። ልክ እንደኔ ምንም ባልገባኝ ጊዜ አደርግ እንደ ነበር ። አንተማ ምን ይታዘንልሃል ። ማረግ አልወድልህ ብሎ ነው ከኔ ጋር የተጣላኸው። እኔ ፈረንጆች ቤት እየሠራሁ በወር በወር ሠላሳ ብር አምጥቼ በሙሉ አስረክብህ ነበር ። ልብሴን እንኳ የምገዛው ላመት ባል በሚሰጠኝ ጉርሻ ነበር ። የነሱን ውራጅ ሁሉ ነበር የምለብሰው ፣ ባንተ ስል ! እጅሬ ቃዲያ ‘ እንዴ ለሰቁበ ከፈልኩት ፣ እንዴ ሰዓ ከፈልኩት ’ እያልክ የለፋሁበትን ገንዘቤን ሁሉ አጨበጨብክበት . . . . ካንተ ቤት ከወጣሁ ይኸው አለፈልኝ ። የማንንም ውራጅ አለብ ስም ። ”

ወልደ ሥላሴ ውስጥ ውስጡን በንዴት መብሰልሰል ጀመረ፡ ‘ ያ የለመደችው ዱላ ቀርቶባት እኮ ነው እንዲህ የምትረገረግብኝ ’ እያለ ስትወርድበት ዝም ብሎ ይመለከታታል ። ነገር ግን ፣ ተቆጥቶ እንዳይሔድ ከቤቱ ባዶ ስለሆነና ብርቄ ገንዘብ እንዳላት ስላወቀ እንደ ምንም ብሎ ትንሽ ገንዘብ ለማግኘት ፈለገ ። ስለዚህ ፣ በትዕግሥት “ እኔና አንቺ እኮ ከእንግዲህ ወዲህ ባልና ሚስት ባን ሆንም ዘመድ ነን ” ሲል ፣

“ እረ ይኸ ከበደ የሚባለው ክፉ አሽከር ዐውቆአል መሰለኝ ። ‘ ውንት ምንሽ ነው ? ’ አለኝ ትላንት ” አለች ብርቄ ፣ ባልና ሚስት ሲል ነገሩ ትዝ ብሏት ።

“ እንዲያው በመሳ ነው ፣ ወይስ በርግጥ ያውቃሉ ፤ ሁለቱም?” አለ ወልደ ሥላሴ ፣ ደንገጥ ያለ እየመሰለ ።

“ ዘበኛዉ እንኳ ምንም የሚጠረጥሩ አይመስለኝም ። ”

“ እባክሽ አበድሪኝና ልሔድበት ” አለ ወልደ ሥላሴ ፣ ኮስተር ብሎ ፣ በጣም የተጣደፈም መስሎ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ‘አበድሪኝ ?’ ” ብላ ኩት ብላ ሣቀች ። “ ይቺ ነች ጨዋታ ! ከመቼ ወዲህ ነው ደሞ እንዲህ የምትለው ? አንድ ጊዜ ከወሰድህ ወዲያ ለመሆኑ ትመልሳለህ እንዴ ? እንደ ልማድህ ፣ ‘ስጪኝ’ ብትል አይሻልም ? ”

“ አሁን የምጠይቅሽ ብድር ነው ” አለ አሁንም መልሶ ።

“ መቼ ልትሰጠኝ — ዕቁብ ስትቀበል ? ”

“ እዎ ፣ የቀረነው ሦስት ብቻ ነን ። ”

“ በዚህ በቁብ ከኔ እንኳ ስንቴ ወሰድክበት ። ከሌላውሳ የወሰድኸውን ያላንተና ያለእግዚር ማን ያውቃል ! ”

“ አሁን ታበድሪኛለሽ አታበድሪኝም ? ” አለ ወልደ ሥላሴ፣ ቁርጥ ባለ አነጋገር ።

“ ስንት ? ”

“ ምነው ቅድም ነግሬሽ — ዐሥር ብር ። ”

“ ይኸን ያህልስ የለኝም ። ግማሹን እሰጥሃለሁ ። ያውም ላመትባሉ ልብስ እገዛበታለሁ ካልኩት ላይ ቀንሼ ነው አምስት ብሬንም የምሰጥህ ። ሰማህ ? ‘ እሰጥሃለሁ ’ ፣ አላበድርህም ” አለች ብርቄ ።

ወልደ ሥላሴ ውስጡ ተነፈሰ ። የምትጐድለውን አምስት ብር ደግሞ የሚያሟላበት ዘዴ ፈጥኖ ተገለጠለት ። ግን ይኸን ዘዴ ሳይ ሠራበት አስቀድሞ እሷ እንድትሞላለት ጠንከሮ መከራከር ፈለገ ። “ መልካም ፤ አምስቱን ስጪታ ካደረግሽው የቀረውን በብድር ስጪኝ ” አላት ።

“ አሬ አባቴ ይሙት ፣ ቅዱስ ገብርኤልን ቀይ ሶልዲ ከዚህ በላይ አልሰጥህም ” አለችው ፣ ቈርጥ አድርጋ ።

“ እንግዲያው ያምስት ብር ሎተሪዎች እሱኝ ፣ ግገርኝ ። ”

“ ያንት ገድ ሲኔ ሆኖኝም አያውቅም ” አለችው ፣ እያሰበች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንቺ ስትገገርኝ እኮ ያንኙ ዕድል ይሆናል ” እለና ግቅ ብሎ፣ “ ቅድም በሄውን እንቺው ራስሽ አላንበብሽው ? ይቀናሻል ። ”

እም ፣ በሄጠ ! ትገዞ እሳት ። እስቀድማ እየገዛች ቀኑ እስኪ ደርስ የሚያዛት ቢታ አልቻል ስላላት ፣ መጠጫው ቀን ሲቃረብ መግዛት ጀምራለች ። ስለዚህ ፣ የዚህን ወር ሎተሪ እስካሁን አልገዛችም ። ‘ ሳያልትብኝ ከሱ ዝም ብዬ ልግዛ ’ ብላ ቆረጠች ። “ ሁሉም እንድ ዐይነት ቁጥር ነው — እምስቴም ? ”

“ ቆይ እስቲ ” እለና ከመቅጽበት ከደረት ኪሱ ቦርሳውን እውጥቶ የሎተሪ ትኬቶቹን መዘዛቸው ። “ ሁለቱ አንድ ቁጥር ናቸው ። ሦስቱ ግን የተለያየ ቁጥር ነው ያላቸው ” እላት ወልደ ሥላሴ ፣ ቁጥራቸውን እያነበበና እያለተያየ ።

‘ ግዴለም ፣ ካራቱ ቁጥሮች ባንዱ እላጣም ’ ብላ በልቧ ፣ ቲኬቶቹን ተቀብላ ገንዘቡን ለማምጣት ወደ ሌላው ክፍል ሔደች ።

እሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ብርቱ ቁልፏን እውጥታ ፣ ሣጥኗን ከፈተች ። እጅዋን እሣጥኑ ውስጥ ፣ ከልብሶቿ ሥር ሰደደችና በጣቶቿ ፈልጋ ገንዘቧን ያደረገችባትን ትንሽ አገልግል እወጣች ። የወርቅ ቀለበቶችና ጌጣጌጦችም አገልግሏ ውስጥ ይገኛሉ ። የሎተሪ ቲኬቶቹን እዚያ ውስጥ ካደረገች በኋላ ፣ ሁለት ቢጫ የአምስት ብር ወረቀቶች እውጥታ አገልግሏን ከድና እቦታዋ መለሰች ። ከዚያ ወልደ ሥላሴ ዘንድ ተመልሳ ፣ “ ይኸውልህ የቲኬቱ አምስት ብር ” ብላ ስትሰጠው ፣ እሱን ለመቀበል ቀኝ እጁን ዘርግቶ ፣ ዐይኑ ግን ሌላዉን እጅዋን ይመለከታል ።

“ ይኸውልህ ደግሞ አበድሪኝ ያልከኝ ” ስትለው ጥቂት ሥቅቅ አለ ። “ እኔ ግን ፣ ላመትባል ስጦታ ብዬ ልሰጥህ ” ስትል ደግሞ ፊቱ ፈገግ አለ ።

ገንዘቡን ተቀብሎ ሲወጣ ፣ ባለቤቶቹ እውጭ አንኳኳፍርን ይሸኙ ስለ ነበረ ፣ ወደ ኋላ ቀረት አለ ። ከዚያ እነሱ ወደ ቤቱ ሲገቡ ተሰማን ተሰናብቶ ወጥቶ ሔደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ሦስት

ወንድይራድ ተፈራ

ተስፋዬ ገና ጠዋት ቢሮ እንደ ገባ ፤ ‘ ወደ ገጠር ሊዛወር ነው ’ የተባለውን ወሬ እርግጠኛነት ለማጣራት ፤ በቀጥታ እተክበሩ እቶ ድፋባቸው ዘንድ ሔዶ እባቸውን ራሳቸውን ለመጠየቅ ቃጥቆት ነበር ። ነገር ግን ፤ ወሬውን ቀድሞውኑ ለግሁ ብሎ ሹክ ያለለት ፤ ዘርፉ የሚባለው የሥራ ባልደረባው ሃይ ሃይ ብሎ አከላከለው። ግን ፤ በሌላ በብዙ በኩል ሞክሮ አንድ የሚጨበጥ ነገር ሳያገኝ ስለቀረ፤ ‘የጠላት ወሬ ነው ’ ወደ ማለቱ አዘነበለ ። እድሮበት የነበረውን ሥጋት ተስፋዬ ከልቡ እውጥቶ ጣለው ።

እሁን በልቡ ውስጥ ያለው የብርቱካን ነገር ነው ። ዕጮኛዋ ልታስመስለኝ ሞከረች ብሎ በመፉጠት ፤ ዛሬ ማታ ሲኒማ ሊወስዳት ቀጥሯት የነበረውን ፤ ምክንያት ፈጥሮ እፍርሷል ። ‘ ጥፋቱ የገዛ እራሷ ነው ’ እለ በሐሳቡ ። ‘ መጀመሪያውኑ “ እኔ ካንቺ ሴት ጋር ለመቆራኘት ዓላማ የለኝም ” ብዬ ካስጠነቀቅኋት በኋላ ፤ “ፍቅር ያዘኝ” የምትለውን እቲሆ ባቲሆ እልቀበልም። ለመሆኑ ሴቶች ከመቼው ነው ፍቅር የሚይዛቸው ? ’ ብሎ በልቡ ተደነቀ ። በብር ተካን ፈንታ ትርንጎን ሲኒማ ይዞ ሊሔድ ጋብዟት እሺ ብላለች ። እሱንና ትርንጎን ያስተዋወቀቻቸው ብርቱካን እራሷ ናት ።

ይኸን እያሰበ ፤ በለጠ እሱን ወደሚጠብቅበት ሥፍራ ተስፋዬ ፔገሮውን ጋለበ . . . . . .

በለጠ በበኩሉ ፤ ዛሬ ሥራ ሳይገባ ነው የዋለው ። መጀመሪያ መኪናውን እስንቅቶ ጋራዥ ካስገባ በኋላ ፤ ሳይወላውል

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

በቀጥታ ታሪረች ባንጃው ቢሮ ሔዶ ነበር ። ቡና ጋብዛው ፣ ቀጠሯቸውን ከሳደናቀፈው አደጋ አሜውቷት ፣ በፈገግታዋ ረክቶ ሞለዉ ግን እንደ ተመኘው ምሳ ሊጋብዛት ሳይችል ቀረ - እንዲት ባልን ጀራዋ ከሱ ቀድማ ጋብዛት ነበርና ። ሆኖም ፣ የፊታቸው ቅዳሚ አብረው ሊንሸራሽሩ ተቃጥረው ተለያዩ ። እስከ ቅዳሜ እንዴት እንደሚደርስ ባያውቅም ፣ ስሜቱ እንደ መራው ከልክ ያለፈ ጉጉት ማሳየት አልፈቀደም ። ጉጉቱን ለሷ ማሳወቁን ፣ ተኩስ ሳይጀመር እጅ እንደ መስጠት ቈጠረው ። በተጨማሪም ፣ ታሪረች ነገሩን በቀዘቀዘ አርጋታ የያዘችው ስለ መሰለው ፣ ልቡ ንድዶ ቢያልቅም በሷ ፊት ቅጠብ ማለትን መረጠ ።

ቀጥሎ ፣ አደጋ አደረሰባቸው ሽማግሌ ዘንድ ሆስፒታል ሔዶ ሁኔታቸውን ጠየቀ ። ከትናንቱ አልባሰባቸውም ፣ አልተሻላቸውም። የትናንቱን ሌሊት እያድሩም ብሎ እጅግ ሠግቶ ስለ ነበር ፣ ያሁኑ ሁኔታቸው የሚያስተማምን ባይሆንም ጥቂት ተስፋ ሰጠው ።

አሁን ፣ ወደ አንድ ጓደኛው ቤት ምሳ ግብዣ ለመሔድ ተስፋ ፉን እየጠበቀ የሽማግሌውን ብርታት ያደንቃል ። ' እርስታ ቸውን አላስወሰድም ብሎ ያን ያህል ዘመን ከባላጋራቸው ያቋቋማ ቸው ጽኑ ፈቃድ ፣ አሁንም ሞትን ገትሮ ለነፍሳቸው ይሟገ ታል . . . . ጠንካራ መንፈስ — ጽኑ ፈቃድ የሚመነጨው ከእምነት ነው ። እምነት ኃይል ነውና ። አባቶቻችን የሚያምኑ ባቸው ፣ ሕይወታቸውን አሳልፈው ለመስጠት የማይመለሱላቸው ነገሮች ነበሯቸው ። እኛ ልጆቻቸው ግን ይኸን ከነሱ መውረስ ያቃ ተን ይመስላል ። የሚያምንበት ፣ የሚቆምለት ፣ የሚሞትበት ዓላማ የሌለው ሰው ብኩን ነው . . . .

* * *

ወንድይራድ ትናንት ከማታ እንሥቶ ሌሊቱን ሁሉ መኝታ ቤቱ ተቀርቅሮ ያነብ ፣ ያስብ ፣ ይጽፍ ስለነበር ፣ ጓደኞቹ ከእኩለ ሌሊት በኋላ ከየሔዱበት ሲመለሱ ሁሉ ገና አልተኛም ነበር ። ሆኖም እነሱን ለማነጋገር ከመኝታ ቤቱ አንዴም አልወጣም ነበር ። እንደ ሮጠ ወይም እንደ ዘለለ ሰው ፣ ሰውነቱ እንደ ብረት ግሎ እያላበው ፣ ብዙ ዘመንና ሰፊ አገር አብራው በነበረችው ፣ “ ኢስ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ተርብሩክ ’ ብዕሩ አንድ አንድ ነገር ጽፎ እንቬሎፕ ውስጥ አሽጉብት ፤ ኮምዲኖው ኪስ ውስጥ ከቆለፈበት በኋላ የመንፈስ ዕረፍት አግኝቶ ፤ ጎሕ ሲቀድ እንቅልፍ ወሰደው ። ጠዋት ለቁርስ ፤ በሰዓት ለምሳ አልተነሣም ። ጓደኞቹ ዛሬ ለምሳ ቤት የማይመጡ ስለሆኑ ፤ ከበደ ምሳ በሰዓቱ ቢያዘጋጅም ሊቀሰቅሰው አልደፈረም ።

አሁን ፤ ከእንቅልፉ ቢነቃ ሰዓቱን ቢመለከት ፤ ዕለተ ሰኞ ተገባዶ ፤ ሰዓቱ ወደ ዘጠኝ ተጠግቷል ። ካልጋው ወርዶ መታጠቢያ ቤት ገባ ። መስተዋቱ ውስጥ የሚመለከተው ገጽ ለማያውቀው ያስደነግጣል ። ዐይኖቹ ሲጠጣ አድሮ እንቅልፍ እንዳጣ ሰካራም ዐይኖች በርበሬ መስለዋል ፤ ደፍርሰዋል ። የመኮርኮሚያው ቀን ዐልፎ የሰነበተው ጠጉሩም ብትንትን ፤ ጭብርርር ብሏል ። አንዴ በግራ ፤ አንዴ በቀኝ እጅ አውራና ሌላ ጣቶቹ ሲለብና ሲያልመዘምዝ ያደረው ጢሙ እንዳይሆን ሆኗል ። ረጅም ፤ ቀጭን ፤ ጠይም ፊቱ የባሰውን ሞግጓል ። የጉንጮቹ አጥንቶች ፈጠጥ ብለዋል ፤ ይኸን አስተውሎ ዱሮ ተማሪ ቤት ፤ ‘ ወንድይራድ ሞኜ ’ ይሉት የነበረው ትዝ ሲለው ፤ መስተዋቱ ውስጥ ያለው ገጽ የጠወለገ ፈገግታ አሳየው ።

ፊቱን ታጥቦ ፤ ጥርሱን ፍቆ ፤ ጸጉሩን አበጥሮ ወደ ምግብ ቤቱ እስከ ነፒጃማው ሔደ ። ከበደ ምሳውን ኣሙቆ እስኪያቀርብ ሳሎን ተመልሶ ፤ ቴፕሪኮርደሩን አስነሥቶ ያማርኛ ሙዚቃ ይሰማ ጀመር ። አዎ ፤ ይሰማል እንጂ ሙዚቃውን አያዳምጥም ። ድንገት በፍጥነት ብድግ ብሎ ወደ መኝታ ቤቱ ተመለሰ ። ወዲያው አንድ መጽሐፍ ይዞ መጣ ። እልባቱን አደረገበት ቦታ ገልጦ መጽሐፉን ማንበብ ጀመረ ። ሁለት አንቀጽ አንብቦ እንደ ጨረሰ ያነበበው አንዱም ስላልገባው ፤ እንደገና ከመጀመሪያው ጀመረ ። አሁንም ውጤቱ ያው ሆነ—አእምሮው አንድም ነገር ከመጽሐፉ አላነሣም ። መጽሐፉን አሽቀንጥሮ ሊወረውር ሲቃጣ ፤ ከበደ ምሳ መቅረቡን ሲናገር አንድ ስለሆነ ፤ መጽሐፉን ሶፋዉ ላይ ጣል አርጎ ገበታ ቀረበ ።

ሆዱ ምግብ ይፈልጋል ። ጉሮሮዉ ግን ወደ ሆዱ ማስተላለፍ እቃተው ።

ጥቂት እንደቀማመሰ ሁሉንም ትቶ ተነሣና ፤ ከበደን “ ቡናውን አምጣ ” ብሎ ሳሎን ሔደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ክበደ ያልተበላውን ምግብ ተመልክቶ፣ አልጣፈጠው እንደ ሆነ በማለት ፤ “ ዕንቁላል ልጥበስልዎት ? ” አለው ፤ ቡናውን እፊቱ እያስቀመጠ ።

“ የለም ፤ የለም ” አለ ወንድይራድ ። ከዚያ፣ ተነሥቶ መደ ፈን የቀጠለውን ቴፕሪኮርደር አጥፍቶ፣ የፈረንጅ ሙዚቃ ለመስ ማት ግራማፎኑን አስነሣ ። ‘ ካርመን ’ የሚባለውን የኦፔራ ሙዚቃ በጣም ይወደዋል ። አሜሪካን አገር አንድ ሰው ቤት ራት ተጋብዞ ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማውለት ልቡን ሰውሮት ነበር ። ዛሬ ግን ምንም የማይሰማው ሆነ . . . . . . የተረፈችውን ቡና ጭልጥ አድርጎ ፤ ከበደ ድጋሚውን እስኪያመጣ ተነሥቶ ግራማፎኑን አጠ ፋው ። ሳሎኑ ውስጥ ይንጐራደድ ጀመር ። ከበደ ቡናውን ድጋሚ አምጥቶ ፣ ከተጠጣ በኋላ ሲኒውን ይዞ ወደ ወጥ ቤት ሲመለስ ፣ ወንድይራድ መኝታ ቤቱ ገብቶ ልብሱን ለበሰ ። ሳሎን ተመልሶ መንጐራደዱን ለጥቂት ጊዜ ቀጠለ ። ከዚያ ከቦዩን ጠርቶ ውስኪ አስመጥቶ ትልቁ ሶፋ ላይ ቁጭ አለ ። ወንድይራድ በድንገት ውስ ኪውን ጭልጥ አድርጎ ተነሣ ። ጥቂት ወዲያ ወዲህ ካለ በኋላ ፣ ጭንቀቱ አልቻል ስላለው ከቤቱ ወጣ ።

በረንዳው ላይ ባንድ ሁለት ደቂቃ ያህል ቆመ ። በጣም ብሩህ ቀን ነው ። ነፋስ ከወደ ሰሜን - ምሥራቅ ይነፍሳል ። ጸሩ ግን፣ የቀኑ ብሩህነት የውስጡን ደንዳናና የጭንቀት ጭለማ ሊያስወግ ድለት ፤ ነፋሱንም ሊበትንለት አልቻለም . . . .

ተሰማ እየተግተረተረ ከውጪ ሲገባ ሲያየው ፤ ወንድይራድ ተቆጥቶ ጠራው ። ተሰማ አራምባና ቆቦ እየረገጠ መጥቶ በረንዳው ደረጃ አጠገብ ሲደርስ ቆሞ ይዋዥቅ ጀመር ። “ አንተ ፈጽሞ አል ቻልም አልክ አደለ ? ” አለ ወንድይራድ ።

“ ም - ም - ን - ን - አጠ - ጠ - ፋሁፋሁ ጌታዬ ? ” አለ ተሰማ።

“ ምን አጠፋሁ !! ‘ የሌባ ዐይኑ ደረቅ መልሶ ልብ ያደርቅ ’ ። ስንቴ ነው የተነገርከው ስለዚህ ስለ ስካርህ ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"ኽ - ሬ - ሬእ - ኔ - ም - እ - ል - ጠ - ጡ - ጣ - ሁ ። ሰ - ው - ው - ኸ - ኘ - ኙ - ቜ - ቼ - መ - ም - ጣቴ - ቴ ነው ።"

" በሉ ተወው ። ነገ ዕቃህን ጠቅልለህ ሒድ ። ሒሳብህን ፣ ተያ ዥህን ይዘህ በትመጣ እከፍልሃለሁ " እያለ ወንድይራድ ፣ ደረጃ ዉን ወርዶ ወደ ውጪዉ በር አመራ ።

ባጠገቡ ሲያልፍ ፣ ተሰማ እጅ ለመንሣት ጐንበስ ሲል የስ ውነቱ ክብደት ወደ አንድ ቡኩል አድልቶ ጉለሰለ አለ ። ወንድ ይራድ ፀልፎት በለ ነበር አላየውም ። ከበደና ብርቄ ግን ፣ በወጥ ቤቱ መስኮት ብኩል ተሸሽገው ያዩና ያዳምጡ ስለ ነበር ፣ ሁኔታውን ተመለከቱ ። ብርቄ ማቀቻ ። ከበደ ምንም ሳይል ራሱን ነቀነቀ ።

ከዚያ ተሰማ ተነሥቶ እየተወላከፈ ወንድይራድን ቀድሞ በሩን ለመክፈት መሮጥ ጀመረ ። ተሰማ በሩ ዘንድ ሲደርስ ፣ ወን ድይራድ እንደኛዉ ትልቅ መዝጊያ ላይ እንደ ኬስ ፣ የተሰጠፈችውን ለሰው መግቢያና መውጫ የምታገለግለውን - በር ከፍቶ መውጣት ላይ በለ ነበር ፣ ተሰማ እበሩ ማዕዘን ላይ ከመደገፍ በስተቀር ምንም ማድረግ አልቻለም ። ወንድይራድ እንደ ወጣ ፣ ተሰማ ጐጆዉ ውስጥ ገብቶ በጀርባዉ አልጋዉ ላይ ተዘረረ ። ወንድይ ራድ አውራዉ መንገድ ደርሶ ፣ ወደ ትግሬ ቤቱ አግጣጫ ፣ እንገቱን አቀርቅሮ መራመድ ጀመረ . . . .

እፀረቀት ላይ እስፍሮ ፣ ሌንቬሎፕ ውስጥ አሽጐ ጠዋት ሲነጋጋ የተኛ ጊዜ ፣ ለብዙ ጊዜ የቆየበትን የመንፈስ ጦርነት እስከ ወዲያኛው ማቆም የቻለ መስሎት ነበር ። ግን ፣ ቅድም ካልጋው ሲነሣ ይኸ የሕልም እንጀራ ሆኖ አገኘው ። ጦርነቱ ቀጥሏል ! አሁን በውስጡ የሚያፍጋው ጦርነት የተፀነሰው ፣ የመንፈስ ሰላም የተነፈገው ፣ እንደ ጥላው ቁራኛ የሆነዉ ፈተናዉ የተወለ ደው አሜሪካን በሔደ በሁለተኛዉ ዓመት ነበር ።

መጀመሪያ ፣ ስመ ጥር በሆነው ፕሪንስተን ዩኒቨርስቲ ሥፍራ አግኝቶ አሜሪካ አገር ሲሔድ ፣ በትምህርት ረገድ ከነበረው የም ኞቱ ቁንጮ ስለ ደረሰ ፣ እሱ ከዚያ አዘቅት ተነሥቶ ለፕሪንስ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተን ዩኒቨርስቲ ክበቃ ፣ ‘ አንድ ሰው ከተጣጣረ እፈለገበት መድረስ ይችላል ። በሕይወትም መሻሻልና ወደፊት መራመድ አለ ። ለየ ችግሩ ሁሉ እጥጋቢ መፍትሔ አለ ፣ ይገኛል ’ ብሎ አማኝ ሆኖ ነበር ። በዚያን ወቅት ፣ ወንድይራድ ሕይወቱን ከልጅነት ወደ ዐዋ ቂነት ፣ ከድንቁርና ወደ ዕውቀት ፣ ከድህነትና ካሽከርነት ወደጌት ነትና ወደ አዛዥነት የመሸጋገሪያ ጊዜ ሆኖ ነበር ያገኘት ። እር ግጥ ፣ አያሌ ፈተና ነበረበት ። ግን ፣ ሁሉንም እያለፈው ፣ ከደረጃ ወደ ደረጃ እየወጣ ፣ እያሸነፈ ፣ የመጨረሻ ውጤቱ እምሮለት ነው፣ ይኸን አበኝቶት የነገረው ።

ችግርስ ብዙ አይቷል ። ፈተናው ሲወለድ ነው አብሮት የተ ወለደው ። ወንድይራድ የተወለደ ዕለት አባቱ ሞቱ ። ‘ ገደቢስ ፣ ገፊ ነው’ ተብሎ ፣ ባላወቀው ባላደረገው፣ ታማ ። ወጣት አባቱ የሩቅ ዘመዳቸው ለሆን ባለርስት ጪሰኛ ነበሩ ። ባለቤታቸው ሲሞቱ እናቱ እራሱን ወንድይራድን ታቅፈው ለባላቸው ዘመድ ጠቅል ለው ግርድና ገቡ ። የወንድይራድ እናት ልጅ ግር ስለ ነበሩና ፣ ‘ እሜቴ ’ ባለቤታቸውን፣ ‘ ዐይናቸው እያርፍም ’ የሚል እምነት ስለ ነበራቸው ፣ በገና ለገናው ቀንተው ፣ የወንድይራድን እናት ፍዳ ቸውን ያሳዩዋቸው ጀመር ። አዛባ መዛቅ ፣ እበት መጠፍጠፍ ፣ ኩበት መልቀም ፣ ዕንጨት መስበር ፣ ከጅረት ውሀ ማመላለስ ፣ የወንድይራድን እናት የወጣትነት ጊዜ በፍጥነት አገባደደው ።

ወንድይራድ ከፍ እያለ ሲሔድ ፣ የናቱን ጥቃት እያየ ይቆጭ ጀመር ። ገና የሰባት ዓመት ልጅ ሆኖ ፣ እንድ ቀን እናቱ፣ ሆድ ቁር ጠት አሟቸው እዛባውን በጊዜ ሳይዝቱ በመቅረታቸው ፣ ‘ እሜቴ ’ ዱላ ቀረሽ ስድብ አውርደውባቸው እናቱ ሲያለቅሱ አይቶ ፣ ወንድ ይራድ እናቱን ካጽናና በኋላ ፣ ‘ እሜቱን ’ እያለቀሰ ሙልጭ አድርጎ ሰደባቸው ። ቢጠሉት አይሆን የሚባል አሽከር ታዞ ፣ ባልተወለደ አንጀቱ ወንድይራድን ጥብቆውን አውልቆ በአርጩሜ የልጅ ገላውን ሞሽለቀው ። ወንድይራድ በልጅ ልቡ ቂም አደረበት ። ለቢጠሉት አይሆንና ‘ ለእሜቱ ’ ያልተመኙላቸው ፣ ያላለመ ላቸው ዐይነት ‘ እሡቃቂ ’ አሟሟት አልነበረም . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የጊታዉ፣ ልጆች አንድ ቄስ ተቀጥረውላቸው ያማርኛ ትምህርት ሲጀምሩ ፤ ወንድይራድ አብሮ እንዲማር ባለቤቶቹም አላሰቡበት ! ቄሱም የገረድ ልጅ በመሆኑ እሱን ማስተማር ግዴታቸው አላደረጉትም ። ሆኖም ፣ ማንም ልብ ሳይለው ፤ ወንድይራድ ልጆቹ ሲማሩ እየሔደ ይመለከት ጀመር ። አንድ ቀን ፣ ትልቁ የጊቶች ልጅ 'አበጊዳ' ሲቈጥር ተሳስቶ፣ አጠገቡ የነበረው ወንድይራድ ሲያርመው መምህሩ ተመልክተው ፣ ነገሩ ስለ ደነቃቸው ፣ ቊጠር ብለው ወንድይራድን ቢሰጡት ፣ አብዛኛውን ፊደል ለይቶ አገኙት ። 'ሳይማር ይኸን ያህል ያወቀ ቢማርማ የት ይደርሳል' ብለው ፣ ከሌሎቹ እኩል ያስተምሩት ጀመር ። ያሳዩትን ሁሉ ባንዴ ቀልብ እያደረገ አልቻል አለ ። መምህሩ ፣ ' ወንድይራድ የቀለም ሰው ነው ። ወደፊት ትልቅ ሊቅ ይወጣዋል ' ብለው ቢተነብዩ ' እሜቴ ' ሰምተው ፣ በቅጣ ወደ ጥጆች እረኝነት አሠማሩት ።

በሦረኛ ዓመቱን እንዳጋመሰ ፣ ከጥጆች ጥበቃ ተመርቆ ፣ ከብት እረኝነት ሲዛወር ፣ የጊታዉ ልጆች ዳዊት ደግመው አዲስ አበባ ተልከው ነበርና፣ ስለ አዳሪ ተማሪ ቤትና ስላዲሳባ ኑሮ እውነቱንም ውሸቱንም እያጋነኑ ሲተርኩለት ፣ ወንድይራድ ልቡ ወደ አዲስ አበባ ይኮበልል ነበር ። ክረምት መጥቶ በሔደ ቁጥር፣ ጠፍቶ አዲስ አበባ የመሔድ ስሜቱ እጅግ እየበረታ ሔደ ። ዳሩ ግን ፣ 'እመንገድ አንዱ አፍኖ ይወስደኛል' በማለት አጥብቆ ፈራ ። ያዲስ አበባ መንገድ ጨለማ ሆነበት ።

ወንድይራድ እንደዚህ በምንታታ ልቡ ሲከፈል ፣ አንድ ቀን አንድ አጋጣሚ ነገር ሐሳቡን ቆረጠለት ። ከሚያግዳቸው በጐች አንዷን ቀበሮ በላት ! ምርጫው ፣ ከቢጠሉት አይሆን አርጩሜና እንደ ጨለማ ከሚታየው ካዲስ አበባ መንገድ ሆነ ። አንድ ዋና የማይችል ሰው ከአንበሳ ሲሸሽ ዐይኑ እያየ ባሕር ውስጥ ዘሎ እንደሚገባ ፣ ወንድይራድም ከቢጠሉት አይሆን አለንጋ ሲሸሽ አዲስ አበባ ገብቶ ፣ ማደሪያውን ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን ፣ ማኅበሩን ከለማኞች አደረገ ። የሞትና የሽረት ጉዳይ ነበር ። በልመና ጥበብ ፈጥኖ ሠለጠነ ። ያልቆሰሉ ቅልጥሞቹን በቆሻሻ ጨርቅ እያሰረ ፣ ሳይሰበር እያነከሰ ፣ ቃሎቹን እያዜመ ፣ መንግ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሥቶ ሰማይን አመጽዋኞች ፊት እንደ መስተዋት እየደቀነ ፥ ፊጠናውን እየገመረ...

ከዕለታት አንድ ቀን ፥ እሙት ሜልቱ የሚባሉ ባልቴት የማርያምን ቤተክሲያን ሲለሙ መጥተው ወንድይራድን ሲለምን አዩት ። ልባቸው ድንግጥ አለባቸው ። ዐሥር ሳንቲም ከሰጡት በኋላ ይጠይቁት ጀመር ። ወንድይራድ ‘ ማርያም ትስጥልኝ ’ ብሎ ትቷቸው ሲሔድ ከጀሉ ነበር ። ግን እርሱንም አንድ ነገር ያዘው ። መልሰ ይሰጥ ገባ ። ያነጋገሯቸው መለስለስ ፥ የፊታቸው ርኅራኄና ደግነት መንፈሳዊ ለእናት ፍቅርና ለብሰቢ ወገን ትቃትት የነበረችውን የልጅ ልቡን ዓንድ ጊዜ ማረኳት ። እርግጥ ፥ ወንድይራድ ለዕድሜው እጅግ በስሏል ፤ ጠጥሯል ፤ ሰውን ከዕድሜ ያበልጥ ፊተና ያበሰልጥልና ። ቤት ሰጆኝ ፋር የሚመርጥ የለምና እሙት ሜልቱን ተከትሎ ቤታቸው ገባ ። ሁሉቱም ተደሰቱ ። እሙት ሜልቱ ፥ ወንድይራድ ‘ በጣም ይመስለኛል ’ የሚሉት ትንሹ ልጃቸው አባዲና ፖሊስ ኮሌጅ በመግባቱ ብቻቸውን ስለ ነበሩ ፥ የሚያነጋግሩት ሰው ፥ የሚልኩት ልጅ አገኙ ። ወንድይራድ ፥ በጉልበተኞች ከመደብደብና ከመቀማት ፥ ካቅም የሚበልጡትን እዘንግቶ መትቶ ከመሸሽ ፥ ኳሁን አሁን ያዙኝ ብሎ ከመጨነቅ ዐረፈ ።

እሙት ሜልቱ ዘንድ በሔደ በሦስተኛው ወር ፥ ጐረቤታቸው ይኖር የነበረ ፥ አንድ የተፈሪ መኰንን ትምህርት ቤት አስተማሪ መኪናውን ሲያጥብ አንድ ቀን አይቶ ወንድይራድ ሳግዝ አለ ። አጥበው ሲጨርሱ ፈረንጁ ለሙኒ በጠውና ለወደፊቱ ሥራዬ ብሎ ቢያጥብለት በሳምንት ሁለት ብር እንደሚከፍለው ነገረው ። ወንድይራድ ተግቶ ሲሠራ ፈረንጁ ባየ ጊዜ ፥ አበባ ማጠጣቱንም ደርቦ እንዲሠራ በወር ዐሥር ብር ቀጠረው ። ቤተኛ ሆነ ። ፈረንጁ ፥ ወንድይራድ በቋንቋው ሊያነጋግረው መጣጣሩን አይቶ ፥ በብልህነቱና ፥ በተለይም በታታሪነቱ ተደንቆ ፥ ሲመቸው ያስተምረው ጀመር ። ወንድይራድ ከሰውዬው ልጆች ጋር ተስማምቶ ፥ አብሯቸውም ለማጥናት ይሞክር ጀመር ። ከቤት ልጆቹ ጋር ወንድይራድ መደባለቁን ፈረንጁ አልወደደም ። በሌላ በኩል ደግሞ ፥ ወን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ድይራድ ለትምህርት ያለውን ጉጉትና ተቀባይነት 'ኢያየ ዞር' በል ማለቱ ከበደው ። ስለዚህ አስታራቂ ዘዴ ፈልጐ አገኘለት ።

ወንድይራድ ተፈሪ መኮንን ትምህርት ቤት ቦታ ተገኘለት !! ሦስት አራት ቀን ጠሙን ከርሞ እህል ለመጀመሪያ ጊዜ እንዳየ ሰው ፣ እየተስገበገበ ትምህርቱን ይከመኩም ገባ ። ከአምስት ዓመት በኋላ ከሰድስተኛ ክፍል ሰባተኛና ስምንተኛ ዘሎ ዘጠነኛ ክፍል ሲገባ አዳሪ ሆነ። በጊዜያቱ ትምህርቱን የጀመረ ኮሌጅ በሚጨርስበት ዕድሜ ፣ ወንድይራድ ከታናናሽ የትምህርት ቤት ጓደኞቹ ከአበራ ፣ ከተ ሰፋዬና ከበለጠ ጋር የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን አጠናቀው ዩኒቨርስቲ ኮሌጅ ገቡ ። ጓደኞቹን እንደ ልማዱ በትምህርት እንደ ቀደማቸው ፣ ዩኒቨርስቲ ኮሌጅን ጨርሶ እሱ ፣ ፕሪንስተን ዩኒቨ ርስቲ ፣ አሜሪካ ፣ ጓደኞቹ ወደ አውሮፓና ወደ ሕንድ ተበታተኑ ።

ስለዚህ ፣ ወንድይራድ አሜሪካን አገር ሲሔድ ፣ ተስፋዉና ምኞቱ ሲግይጠቃለ ፣ ሕይወትም የዕድገት መሰላል ሆና እየታየ ችው ስለ ነበር ፣ ለጨለማ ሰሜት ጊዜ አልነበረውም ። ትልቁ ሐሳቡ ትምህርቱን ጨርሶ ፣ አገሩ ተመልሶ በልፋት ብዛት የወጣት አሮ ጊት የሆኑትን እናቱን አቀማጥሎ ለማኖር ነበር ።

ግን ምን ይሆናል ፣ ሞት ቀደመው ! አሜሪካ በሔደ በሁለተ ተኛዉ ዓመት አጋማሽ ላይ ፣ እናቱ ማረፋቸውን ሰማ ። መሪር ለቅሶ አለቀሰ ። ከዩኒቨርስቲ ኮሌጅ እንደ ወጣ ሥራ ይዞ እናቱን አዲስ አበባ ለማምጣት የወሰነውን ለውጦ ወደ አሜሪካን አገር ለመሔድ የመረጠበትን ቀን አማረረ ። አልጠግብ ባይ ልቡንም ረገመ ።

የናቱ ሞት መርዶ ለወንድይራድ ሕይወት አዲስ ምዕራፍ ፣ ለኑሮው ጉዞ ትልቅ መገንጠያ ሆነ ። በሕይወት መስክ ላይ ሩጫ ውን ገታ አድርጎ ፣ ወደ ኋላና ወደ ፊት ፣ ግራና ቀኝ ፣ ማስተዋል ጀመረ ። የሩቅ ዓላማውን ፣ የቅርብ ዕቅዱን ዋጋ አውጠነጠነ ። የሕ ይወትን ትርጉም ጠየቀ ። እነሆ ያኔ ሁለተኛዉ ወንድይራድ ተወ ለደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የማኅሊያ መንጥር ሲያደርግ ፣ ዱሮ የማይታዩት እያሌ ነገሮች ለመጀመሪያ ጊዜ እንደሚታዩት ዐይን - ድኩም ሰው ፣ የሕይወት ሁለተኛዋና ፥ ለልብ ባይ በቅጥ ያልተበወረው መልከዋ ፣ ለወንድይራድ በዚያን ጊዜ ተገለጠለት ። ሰዎችን ፣ ድርጊቶችንና ሐሳቦችን ከልዩ አቅጣጫ ይመለከት ገባ ።

ከሰዎች ጋር የነበረውን ግንኙነት ቀንሰ ፣ በዕለት ኑሮውም ሰብሰብ ፥ ቆጠብ ማለት አመጣ ። አሜሪካ መጀመሪያ እንደ መጣ ፣ አገሬውን ለመምሰል ፣ ለትንሽ ለትልቁ ይገለፍጥ የነበረውን ፣ ከትንሽ ከትልቁ ጋር በሰላምታ ትከሻ በመዳፍ ይዳሽት የነበረውን ድንገት በማቆሙ ፣ ባካባቢው ያሉት ሰዎች ጥቂት ግር አላቸው ። የአእምሮውን ጤንነት መጠራጠር ጀመሩ ። የማስተርስ ዲግሪውን በኢኮኖሚ ልማት ሲያገኝ ጥቂት ወራት ሲቀረው ፣ እሱን ትቶ ወደ ሳይኮሎጂ ትምህርት ሲዛወር እና ጢሙን ማሳደግ ፣ ጠጉሩን ማስረዘም ሲጀምር ፣ ስለ ማንበሩ የነበራቸው ጥርጣሬ ፈጽሞ ተወገደ ። አመኑ።

አንዳንዴ ሲያስፕው ደግሞ፣ ከርከራቸው ማሀል የገባ እንደሆነ የማይባለውን እያለ ይበጠብጣቸው ነበር ። ለምሳሌ ፣ ብርበ ነገሠበት ዘመንና ጥና ቤተ መንግሥቱን እነዐበት አገር እየኖረ፣ የገንዘብን ዋጋ ቢሰንት ይተቻል ። አድማጮቹ ይኸን ሰምተው ፡ ‘ ልቡ ወደ ምሥራቅ ከድቷል ’ ሲሉ ፣ ‘ በየኅብረተሰቡ ውስጥ ጉዝጓዝ ለሆነው ለአብዛኛው ዜጋ ደኅንነት የሚያመጣው ሥርዓትና አቋምም ገና ወደ ፊት ይመጣል ’ ፣ ብሎ ይኸ ሰዉ ነጭ ይጠላል ያሰኛቸዋል ። ባጭሩ በሚለውና በሚያደርገው ባካባቢው ካሉት ሰዎች ጋር አልጣጣም አለ ።

የጥንቱ ወንድይራድ ዐልፎ ዐልፎ ብቅ ይል የነበረው ፣ ከበለጠ ዘንድ ከለንደን ፣ ከአበራ ዘንድ ከፓሪስ ፥ ከተሰፋዬ ዘንድ ከቦምቤይ ደብዳቤዎች ሲደርሱትና ፣ ወዲያው ቁጭ ብሎ ለነሱ መልስ ሲጽፍ ነበር ። ያኔ ፣ በሐሳቡ ፣ ጊዜና አገር አቋርጦ አዲስ አበባ ይመለሳል ። ከጥንቱ ወንድይራድ ጋ የሚያገናኙት ሰንሰለቶች ጓደኞቹና ደብዳቤዎቻቸው ነበሩ ። ደብዳቤዎቹን ሲያነቡ አስተያየቱ እንደ የራሳቸው አስተያየት በብዙ መንገድ መለወጡን ጓደኞቹ ሊገነዘቡ ቢችሉም፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህን ወቅት የቱን ያህል ወንድይራድ እንደ ተለወጠ አላወቂም። ወንድይራድም በበኩሉ ፤ ይህ በውስጡ የሚፈላው ሐሳብ ሁሉ ፤ አብዛኛዉ ሰው ተቀብሎ፣ በኑሮዉ ከሚመራበት ሐሳብ ሁሉ ጋር የሚቃረን ከመሆኑም በላይ ፤ የራሱንም የአዘቦት አባባልና አኗኗር የሚጋጭ በመሆኑ ጓደኞቹ እንዲያውቁ ለማድረግ አልደፈረም ።

ሆኖም ፤ እንደማይመለስ ሆኖ መለወጡ መለወጥ ነበር ። ስለ ተለወጠ ተሥቃየ ፤ መንፈሱ ተጨነቀ ። የምክር መድኃኒት ፍለጋ ቃላቅ ፈላስፎች የተባሉትን ሰዎች መጻሕፍት ሳይታክት አነበበ ፤ ተመራመረ ። ሥራቸው ሁሉ የቃላት ጨዋታ መስሎ ታየው ፡ሰውና ኑሮው ከጥንት እስከዛሁን አለመለወጣቸውንና ለውጥ ፤ መሻሻል ፤ የወደፊት እርምጃ የሚባለው ሁሉ ‘ ከንቱ ፌዝ ነው ’ ፣ ብሎ አመነ ።

ወዛገሩ ሲመለስ አንድ ዓመት ያህል ሲቀረው ፤ መንፈሱ ጨርሳ ቆሰለች ። አልችል አለ ። አንድ ቀን ‘ አፓርትመንቱ ’ መኝታ ቤት ተጋድሞ ሲያውጠነጥን ፣ በመኻሉ በድንገት ተነሥቶ ጮኸ ። ‘ ኧረ አንተ ማነህ ? አንተ ምን አገባህ ? እስከዚህ በማደግህ ዕድልህን ማመስገን ይገባሃል . . . እንደ ሌሳዉ ሁሉ ባገኘኸው ዕድል ተጠቀምበት . . . በዓለም መኖር ዓለምን መስሎ ነው ’ አለ ። በዚች ዕለት ሦስተኛው ወንድይራድ ተፀነሰ ፤ ቀስ በቀስ በሚቀጥሉት ወራት ፅንሱ አድጎ ተወለደ ።

ወንድይራድ ባንድ አካል ሦስት ሆነ ። እነዚህ ሦስቱ በተዋሕዶ ሳይሆን በደባልነት እውስጡ ገብተው ፣ አገሩ አብረውት ገቡ ። የመጀመሪያዉ ፤ ‘ ትልቅ መሥራትና ትልቅ መሆን ’ የሚለውና ፤ ሁለተኛው ፤ ‘ ሁሉም ነገር ዋጋቢስና ከንቱ ነው ’ የሚለው ፤ በውስጡ ተፋትገው ሳይሸናነፉ ፤ ሦስተኛዉ ፤ ‘ ማወቁ የማይበጅህን ነገር ከመከታተል ፣ ከመመራመር እንደ ሌላው ሁሉ ዓለሞን ምሰል’ የሚለው ፍልስፍና ገብቶ ተዘፈዘፈባቸው ። ቀላል መውጫን ስለሚያመለክት ሁለቱን ጨርሶ ባይደመስሳቸውም አላላውስ ብሏቸው ቆየ . . .

ዛሬ ሌሊት ተነሥተው ጦርነት አድርገው ፤ ‘ ሁሉም ነገር ዋጋ ቢስ ነው ’ ባዩ ወንድይራድ አይሎ ፣ የቀሩትን ሁለቱን ተጫናቸው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ እምነት ላይ የተመሠረተ ውሳኔውም ፥ ኋላ እንዳይከይ ፥ በወረቀት ሰፍሮ ታሸገበት ።

ቅድም ከቤቱ ከመውጣቱ በፊት ፣ ውሳኔውን ለመሰረዝ ማወላወል ጀመረ ። ስለዚህ ፣ ችግሩ መልሶ አሾር ገባ ። አሁንም ጦርነቱ ቀጥሏል ። አንዴ፡ አንዱ ወገኑ ፣ አንዴ፡ ሌላዉ ፣ አንዴ፡ ሦስተኛዉ ፥ ‘ እኔ አንተ ነኝ ። አንተ እኔ ነህ ። እኔ የምልህን ስማ ! የምልህን አድርግ ’ እያሉ በተራ ቀሰፈው ያዙት . . . .

በዚህ ጊዜ ፣ አንድ ሰውዬ ሦስት አህዮች እያነዳ ፣ አራተኛዋ ላይ ቂጭ ብሎ ፣ እየዘፈነ ከወደ ኋላው ደረሰ ። ወንድይራድ ለመጀመሪያ ጊዜ የሁሉጡን ዘግተ የወጭ ዐይኑን ከፍቶ ዞር ብሎ አየው ። ሰውዬው በዕድሜ ምናልባት አርባዎቹ ይሆናል ። ብሩህ ሰማያዊ ኮትና ቁምጣ ሱሪ ለብሷል ። አንገቱ ላይ ነጠላዉን እንደ ፎጣ ጠምጥሟል ። እራሱ ላይ በጅ የተሠራ የሰንደይ ባርኔጣ አድርጓል ። እግሩ ላይ ሰማያዊና ነጭ ቀለም የሆነ የሸራ መጫሚያ ሰክቷል ። በጁ የባሕር ዛፍ ዘንግ ይዟል ። ሁለቱ አህዮች ሌጣ ናቸው ። ሦስተኛዋ ግን ፣ ባዶ ስልቾችና መጫኛዎች ተጭናለች ። ያን ወጣት ገጠሬ ፣ እንደ ዘበት ወደ ወንድይራድ አግጣጫ ዐይኖቹን ሲወረውር ፣ ወንድይራድ ሲመለከተው ስላየ ዐይኑን ሰበረ ። ከዚያ አንድ ነገር ትዝ ያለው ይመስል ከተቀመጠባት አህያ ላይ ዱብ ብሎ ፣ ከሌጦቹ አንዷን ይዞ ተቀመጠባትና ዘፈኑን እየዘፈነ ጉዞውን ቀጠለ . . . .

ወንድይራድ ፥ ‘ አንተ የታደልክ ነህ ። የምትፈልገውን ታውቃለህ ’ አለ በሐሳቡ ፥ ‘ የምትፈልገውንም በታገኝ በቀላሉ ትደሰታለህ ። ምኞትህና ፍላጎትህ ካቅምህ በላይ አይደለም ። በኔና ባንተ መካከል ያለው ገደል እጅግ ሰፊ ነው ። መንሾዉ ግን ጥቂት መጻሕፍት ናቸው ። እነሱን ስላላነበብህ ምን ቀረብህ ? እኔስ አንብቤ ምን አገኘሁ ? . . . ’

ሰውየው እየራቀ ሔደ ። ዘፈኑና ድምፁ ግን እየደከሙ ሔዱ እንጂ ጨርሰው ገና አልጠፉም ።

ወንድይራድ ፥ ‘ ይህ ሰው ይኸን ጊዜ እቤቱ እስከዚህ አይመቸው ይሆናል ። ግን ፣ ወደ ቤቱ የሚሔደው እየዘፈነ ነው ። እኔ ቤቴ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በጣም ይመቸኛል ፤ የሥጋ ኑሮዬ ይደላኛል ። ነገር ግን ፣ ወደ ቤቴ ስሔድ እንደዚህ ደስ ብሎኝ አያዘፍነኝም ’ አለ ፣ አሁንም በልቡ ።

ራሱን ከገጠሬው በሐሳብ ማነጻጸሩን ቀጠለ ። ‘ አሁን ከሁለታችን ማነው የታደለ ? እሱ ቢጠየቅ የኔን ኑሮ ይመርጥ ይሆናል ። በበኩሌ ግን፣ የሱ ኑሮ ከኔው የተሻለ ነው ብዬ እመርጣለሁ ። ድካም ቢቀድመውና ቢከተለውም ፤ የሱ ኑሮ ደስታ አለበት ። ምኞቱና ፍላጎቱ ጻር ድንበር አለው ። ለማይሆን ነገር አይጨነቅም ። ካቅሙ በላይ አይንጠራራም ። በሕይወቱ ውስጥ ፍቺ የማያገኝለት ስንቅ ቅልሽ የለበትም ። ለሁሉ ነገር መንፈሱን የሚያረካ ምክንያትና መልስ አለው ። እኔ ይኸ ሁሉ የለኝም ።

‘ ብስጭት የለበትም ፣ መከራ አያጋጥመውም ማለት አይደለም ፤ አለበት ችግር ። ሆኖም ፤ ችግሩ መፍትሔ ማግኘት የሚችል ነው ። አይቆጣም ፣ አይናደድም ፤ ዘወትር ሰላም ነው ማለትም አይደለም። ግን ፤ ቁጣዉ እንደ ፈላ ቡና ግንፍሎ ሲበቃው ያከትማል ። በጭንቅላቱና በልቡ የሚፈላው የኔዉ ሐሳብና ስሜት ግን ፥ እንደ ወጥ ይንተከተካል ፤ ነፍሴንም በዝግታ እንደ ነቀዝ ይበላዋል . . . እኔ የተማርኩ ፤ እሱ ግን መሃይምን ነው ተባለ ። ቃዲያ የየትኛችን ተሻለ ? መማር ጥሩ ነው ፤ ዐይን መከፈት ነው ፣ ይባላል — ደርሶ የተከፈተ ዐይንን የሚያረካ ድንቅ ትርዒት እንዳለ ሁሉ !! የፍየሎቹን ጉሮኖ አቆጡ ሥር ላደረገው ሰው ፤ ለሽታ የሰላ አፍንጫ ፣ በሽታ ለመሸመቻ እንደሁ እንጂ ለምን ይረባዋል ? እንዲሁም ፣ ድርጊት የማይከተለው ማወቅም የመንፈስ ጤንነት ጠር እንጂ ለማንም የሚረባ አይደለም . . . . . በምን ምክንያት ማወቅ ካለማወቅ ይሻላል ? . . . የሕይወትን ፈገ ማስተዋል ፤ የኑሮን ርካሹነቢስና ጭራቃዊ ገጽ መመልከት ምኑ ይናፈቃል ? . . . . ተማርኩ ብሎ ፤ ያወቀ መስሎት ላይ ላዩን ለሚጋልብም ቢሆን ፤ መማር ማለት ፣ ምኞትንና ፍላጎትን ማሳደግና ማጻበር ነው ። የዚህ ዐይነት ትምህርት ውጤት ፣ ምኞቱ ችሎታውን ፤ ፍላጎቱ ዐቅሙን ፤ ቀድመው ፣ ኋላ ትተው ፤ ርቀው እንዲሔዱ ማድረግ ነው ። መንጠራራት ፣ መንጠራራት ፤ ከልደት እስከ ሞት እጅ መዘርጋት ። ይኸም ቢሆን ያው ሥቃይ ነው ። ምክንያቱም . . . . መመኘት ፤ የተመኙትን ሲያገኙ ፣ ያንን ትቶ ሌላ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መሻት ። ያንን ሲያገኙ እንደገና እንደገና ሌላ መመኘት ፣ እጅ መዘርጋት . . . . ይኸ ሁሉ የት ለመድረስ ፣ ምን ለማግኘት ነው ? ሩቅ ሆኖ የሚያምረው ፣ ያለ የሚመስለው ፣ ቀርበው ሲያዩት አስከፊ ነው ፣ ሲጨብጡትም ጉም ነው ። ስለዚህ ፣ ሕይወት ትርጉም የሌላት የቀን ቅዠት ናት ። የሚታሰበው ሐሳብና የሚፈጸመው ድርጊት ሁሉ ባዶና ከንቱ ነው ።

'ሁሉ ከንቱ' የሚለው ወንድይራድ ኻነሆ ለጊዜው አይሎ ፣ በወረቀት ሰፍሮ በኤንቨሎፕ ተደፍኖ የተቀመጠው ውሳኔ ጸና ።

' እሁን ' አለ ወንድይራድ ፣ በድንገት የቀኝ ኋሊት ዞሮ ፣ ወደ ቤቱ መመለሻውን አግጣጫ ይዞ ፣ ' አንድ ልበ ድፍን ፣ ቆዳ ደንዳና ፣ በውስ የሚተራመሰውን ሐሳብ ቢሰማ ፣ ከስለት ይበልጥ አንጀት የሚቆርጥ ሣቁን ይለቅብኛል . . . አንዱ ባንዱ ሲሥቅ ጀንበር ጥልቅ ! - . . . .

* * *

ከበደና ብርቄ እማድ ቤት ናቸው ። ብርቄ ቡና ቆልታ ትወቅጣለች ። ጀበናው ተጥዶ ፣ ውሃው ይፈላል ። " ጨርሶ ከልቤ አልወጣ አለ " አላት ከበደ ።

" ምኑ ? - የስኒው ነገር ? " ስትል ጠየቀችው ብርቄ ።

"እእ!"

" እኔ አልነገርኩህም ? አንተ የሰው ነገር አትሰማም እንጂ !" አለች ብርቄ ፣ ድል አድራጊነት እየተሰማት ፣ " እያሳስትም ሰልህ። ስኒው የሚለው አንዱ መሬት ጠብ አይልም ። "

" ይገርማል እኮ ! "

" ብቻ ፣ እንደዚህ ቶሎ መድረሱ ደግሞ አያስገርምም ? "

" እሱን እኮ ነው የምልሽ ። "

" ጋሼ ተሰማ ግን በጣም አሳዘኑኝ . . . ብቻ ፣ እበዙት እኮ ፣ ስንት ቀን ተመከረው አይሰሙም " እያለች ፣ ቡናውን ወቅጣ ጨረሰች ። እጀበናው ጨመረችውና ዕጣን ፍሊጋ ተነሣች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከበደም ተሰማን ለመቀስቀስ ወጣ ። ወደ ዘበኛዉ ቤት ሲጠጋ የተሰማን የጉረንን ኩርፊያ ሰማ ። ደርሶ ፣ ዘበኛ ቤቷ ውስጥ አንገቱን ቢያገባ ፣ ተሰማ አልተነጠፈ አልጋው ላይ በጀርባው ተንጋሏል ። እፉ ከፊት ብኋል ። ለሀጩ በግራ አገጩ ላይ ወርዷል ። ኩርፊያውንም በሰፊው ይዟል ። ከበደ ለመቀስቀስ ጥቂት አመነታ ። ባንዱ በኩል ፣ ጥቂት ቢተኛ ስካሩ ጨርሶ ያልፍለት ይሆናል ብሎ ገመተ ።

ማመንታቱን የብርቄ ከማድቤት መጣራት አስወገደው ። ሁሉም ነገር መዘጋጀቱን በማወቅ ፣ አሳቡን ቆርጦ ተሰማን እንዲነሣ ጠራው ። ተሰማም ፣ ‘ አቤት ! አቤት ! ’ ብሎ ደንብሮ ሲነሣ ፣ ከበደን እበሩ ላይ ቆሞ አየው ። እግሩ መሬት እንደ ረገጠ ፣ አልጋው ላይ ቁጭ አለና በግራ እጁ ፣ አፉን አገጩን እያባበሰ መንቃት ጀመረ ። ለጥቂት ሰዓት ያህል ድብን አርጎ እንቅልፍ ይዞት ስለተኛ ስካሩ በርዶለታል ። ግን ፣ ለካር በዚያ ሰፈር ማለፉን ለማስታወስ ያህል ራስ ምታት ተከቶለት ሔዷል ። ተሰማ ራሱን በሁለት እጆቹ ይዞ ዐይኖቹን ጨፍኖ ጥቂት አዳመጠው ። ይከከዋል ! ይፈልጠዋል ! !

“ ቡና ሲጠጡበት ይሻልዎታል ። ይምጡ ፣ ፈልቷል ” አለ ከበደ ፣ የተሰማን ሐሳብ ያነበበ ይመስል ።

ተሰማ ምንም ሳይናገር ከበደን ተከትሎት ወደ ማድ ቤት ሔደ ። የዕጣኑ ጭስ ቤቱን አውዶታል ። እብርቄ ፊት ስድስት ስኒዎች እረከቦቱ ላይ ተደርድረዋል ። አተላቸውን ይጠብቃሉ ። ዕድለኞቹ የትኞቹ ሦስቶች እንደሆኑ ገና አልታወቀም ። እረከቦቱ ጐን ከብርቄ ቀኝ የቡና አተላ ማጠራቀሚያዉ ፣ የተላላጠ ሳህን ተቀምጧል ። “ ትንሽ ተሻለዎት ? ” አለች ብርቄ ፣ ያዘን ሰው በሚመስል ድምፅ።

ተሰማ ገና የተላላጠውን ሳህን ሲያይ አገልግሎቱ ምን መሆኑን ስለሚያውቅና ፣ በቅርብ ጊዜ ደግሞ ፣ ‘ መንገድ ይልዎታል ’ ያለችው ትገዝ ብሎት ሰውነቱ ሁሉ ተለዋውጦ ፣ በጉ መልስ መስጠት አልቻለም ። ዝም አለ ።

ብርቄም ስትፈራ ስትቸር ደግማ ጠየቀችው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ይሻለኛል እንቺ እያለሽ ። በሽታዬ እንቺ . . . " አለ ተሰማ ፣ ቆጣ ብሎ ።

" ምን አጠፋሁ እኔ ? " አለች ብርቄ ፣ ደንገጥ ብላ ።

" ምን አደረግሁ ! ' መንገድ ይልሃል ' እያልሽ ስታሟርች ብኝ አልከረምሽም ? " አላት በንዴት እየጋለ ። ራስ ምታቱም በተጨማሪ ያበሳጨዋል ።

" ሰኒው ያለውን እንበብክ እንጂ ሌላ ምን አልኩ ? "

" ምናባትሽ ታንቢያለሽ ፣ ታሟርቻለሽ እንጂ ! ! "

" በንጉሥ አይስደቡኝ ! በሕግ አምላክ ! . . . . "

በዚህ ጊዜ ፣ በተሰማና በብርቄ መካከል ቆመና ፣ " ይተዉ እባክዎ ፣ ጋሼ ተሰማ ። እቢ ምን ታውቃለች ብለው ነው ? " አለ ከበደ ።

" ማወቋ መቸ ነው፣ ማሟረቷ ነው እንጂ . . . ሰውየው ፣ ' በእልሜ ጭራ ይገፍ ዝንብ እሽ ስል አደርኩ' ቢለው ፣ እልም - ፈቺው 'ልትቆመጥ ነው' ብሎ አሟርቶበት አልተቆመጠም እንዴ ! ! ታዲያ ሰውየው ምን ሆንክ ቢሉት ' እልም - ፈቺ ቆመጠኝ ' አለ ይባላል ። አሁንም ፣ ይቺ ፣ ' መንገድ ይልሃል ፣ መንገድ ይልሃል ' እያለች ስታሟርት ብኝ ፣ ይኸው ከደኅና ሥራዬ ወጣሁ — መንገድ ይበልሽ የጐዶቲዉ ገብሬል ! ! "

" እኔ ጠጅ ተጋቱ ብዬዎታለሁ እንዴ ታዲያ ! " አለች ብርቄ፣ ከበደ መካከላቸው መቆሙ ድፍረት ሰጣትና ። " አሁንስ አበዙት ! ምነው እቴ ፣ ኤድጭ ! "

" በሽታ ይጋትሽና ደሞ እንዴት ትናገራለች ! " አለና ተሰማ፣ ከበደን ሳያስበው ገፍትሮት በልፎ ፣ አከታትሎ በጥፊ አንድ ሁለት ጊዜ አጮላት ። ብርቄም ሳታስበው ነበርና የሆነው ፣ የመጀመሪያዉ ጥፊ ሲያርፍባት በርግጋ ወደ ኋላ እንደ ተለጠጠች ፣ ሁለተኛዉ ስላገኛት ፣ ሚዛኗን አሳጥቶ ፣ ከነበርጩማዋ በጀርባዋ ወለሉ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ተዘረጋች ። የግራ እግሯ ረከቦቱን ከሥሩ አንሥቶ አየር ላይ ስለ ለቀቀው ፣ ረከቦቱ በጐኑ ወርዶ ወለሉ ላይ ተተመተመ ። ስድስቱ ሲኒዎችም ፣ እያንዳንዳቸው ዘጠኝ ትንንሽ ሆኑ ! ተሰማ እወይቀች በች ሲረግጣት እግሩን አነሣ ። ከበደ ፈጥኖ ከኋላ ጥርቅም አርጐ ይዞ ካጨናገፈው በኋላ ፣ “ ጋሼ ተሰማ ምን መሆንዎ ነው ? እረ አይሆንም ! ” አለ ።

“ ልቀቀኝ ነው የምልህ ! እሷ ከጠገበች ቆይታለች ! ” እያለ ከከበደ ለማምለጥ ፣ ይኽ ሲያቅተው ፣ እንደ ምንም በርግጫ እንዲ ሊሳት ተሰማ ይታገል ጀመር ።

ብርቄም ፣ የመጀመሪያዉ ድንጋጤ ዐልፎላት ቀልቧን ገዝታ ፣ ፈጥና ተነሥታ ርቃ ቆማ ፣ “ አልተረፍኩም ! ትፈንክቻለሁ ! ” እያ ለች ፣ ከኋላ ራሰዋን እየዳበሰች እጅዋን ታይ ጀመር ። እውነትም ጥቂት ደም ወጥቷት ኖሯል — ስትወድቅ እራሰዋ ያረፈው እንድ ግርንቡድ ላይ ነበርና ! ደሙን ስታይ ‘ እረ ! አለች ። ‘ ሞትኩ ፣ አልተ ረፍኩም አለች ! !

ከበደ በጣም ተጨነቀ ። ብንድ በኩል ተሰማን ፣ ‘ ይተዉ ’ እያለ ይታገላል ። ነገር ግን ፣ ተሰማ መጋበዙን ፣ ብርቄ ማንብነቧን አንተው አሉ ። ሆኖም ፣ ሽማግሌዉ ተሰማ ከከበደ ዕቅፍ ማምለጥ ቀርቶ ፣ ከበደ አመቻችቶ ኪያዘው በኋላ መላወስ አልቻለም ። ከዚያ ፣ ከበደ ተሰማን ተሸክሞት ወደ ውጭ ሲወጣ ፣ ወንድይራድ በወጣበት በር ሾልኮ ሲገባ ፣ አንድ ሆነ ። ሁለቱ አሽከሮች ተደና ግጠው እንደዚያው ቀሩ ።

ወንድይራድ ከሔደበት የሐሳብ ዓለም ፈጥኖ ተመለሰ ። ነገሩ ባይገባውም ፣ አኳኋናቸው አሥቂኝ መስሎ ታየው ! ሆኖም ምንም ሳይል ወደ ቤት ሲያመራ ፣ የብርቄ የጕላ ማንብን ብተሰማው ።

ከበደ ፣ ተሰማን እመሬት አቁሞ ፈጥኖ ማድቤት ገብቶ ብር ቄን ዝም ማሰኘት ይሞክር ጀመር ። ‘ ፖሊስ ጣቢያ እስወስጄ ቁንጫ ሲበላው ያድራል ’ እያለች ትፎክራለች ። እርስዋን አግባብቷት በረድ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ሲልላት ወደ እልፍኝ ሲሔድ ተነሣ ። ተሰማ ዘበኛ ቤቷ በር ላይ
ራሱን ይዞ ቆሞ እየውና ፤ ‘ አስፐሪን ያስፈልገዋል ’ ብሎ እያሰበ ከበደ
እልፍኝ ገባ ። እምግብ ቤቱ ብቅ ሲል ፤ ወንድይራድ ከመኝታ ቤቱ
ወደ ሳሎን ሲደርስ አገኘው ።

“ ውስኪ ሰጠኝ ” አለ ወንድይራድ ፤ ሶፋ ላይ እየተቀመጠ ።

ከበደ ፈጥኖ የታዘዘውን እያቀረበ ፤ “ ጌታዬ ፤ አንድ የዛሬን
ቢያልፍቸው ? እሳቸው እንዲያው አሰኮናኝ ናቸው ። እንዲያው
የዛሬን ይማሯቸው ። እሳቸው መቼም አሰኮናኝ ናቸው ” አለ ።

“ ሰንቱ ነው ይቅርታ የማደረግለት ? እስኪ መቼ — እሰከን
ዘረፍ ድረስ ? . . . ከዚህ ቀደም ሰክሮ ተኝቶ ፤ ሌሊት በሌባ ግቢያች
ንን አስደፈረ ። ”

“ ጥፋቱስ ጥፋት ነው ። እንዲያው መውደቂያ የሌላቸው አስ
ኮናኝ ናቸው የማለት ነው እንጂ ። ”

“ የሰካራም ዘበኛነት ዱሮውንም ቀልድ ነው ” አለና ወንድ
ይራድ ፤ ውስኪውን ተጎነጨ ። ‘ ሰካራም ’ የሚለው ቃል አእም
ሮዉ ውስጥ እንደ መረዋ ደወለ ።

“ አዎ ጌታዬ የውነትዎን ነው ። እሬ የሚናገሩበት አፍም የላ
ቸው ። ብቻ መቼም ፤ ለነፍስዎ ሲሉ ማለቴ ነው ” ሲል ከበደ ፤
ወንድይራድ ዝምታውን ቀጠለ ። ሐሳብ እንደ ገባው ከበደ ሲመለ
ከት ፤ መራራቱ ሳይሆን አይቀርም በማለት ፤ “ ቢያዩ ጌታዬ ፤ ሰው
ዬው ሰማይ ተደፍቶባቸዋል ። እጅግ ሆድ ብሷቸው ፤ ቅድም ልጅ
ቱን በትንሽ ነገር በጣም አምርረው ተጣሏት ። እንዲያው በጭፍ
ሰለሆኑ ትንሽ ትልቁ ያበሳጫቸዋል ” አለ ከበደ ።

“ ከበደ ! ምንድር ነው የምትለው ? ሲነግሩህ አይገባህም ? ”
አለ ወንድይራድ ፤ ቆጣ ብሎ እያየው ። ከበደ እንደ መደንገጥም እንደ
ማፈርም ፊቱ ለወጥ ብሎ ወደ ወጥቤቱ ሲያመራ ፤ ወንድይራድ
አይቶ ፤ ንዴቱ መለስ አለ ። ጸጸት ገባውና ፤ “ ስማ ፤ ከበደ ” አለው ።
ከበደ ቆም ሲል ፤ “ አስብበታለሁ ” አለ ። ከበደ እጅ ነሥቶ ወጣ . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወንድይራድ የተበሳጨው በከበደ አልነበረም ። ኧረ በቶሰ ማም አልነበረም ። የተበሳጨው በራሱና በሁናቴው ምጸት ነው ። ቶሰማን ጠጅ ጠማህ ብሎ ከሥራ ሲያሰናብተው ፣ ራሱ ውስኪ ጨልጦ ወጥቶ ነበር ። አሁንም ውስኪ ጨብጧል ። ባሽከር የሚያጸ ይፈው ስካር ፣ በባለቤት ያምራልን ? ወይስ እሱ አሳዳሪ ስለሆነ ገማች እንጂ ተገማች አለመሆኑ ነው ? . . .

ከበደ ገና ማድቤቱ ሳይገባ ፣ ብርቄን እውስጥ ሆና ብቻዋን ስት ዝትና ስትፎክር ፣ ስታንበንብ ሰማ ። ሲገባ ልብሷን ለውጣ ፣ ሻሽ ዋን ስታሳስር ደረሰባት ። አግባቢቷት ነገሩን የተወችው መስሎት ነበረ ፤ ለካ እስዋ አልተወችውም ። ስለዚህ ፣ ጥቂት እንደ መበሳ ጨት አለ ፣ በልቡ ። እሷን ግን ፣ " የት ለመሔድ ነው እንዲህ የምት ሽቀረቀሪው ? " አላት ፤ በቀልድ ድምፅ ።

" ዛሬ እኝህ ፈረንጅ ሰነራም ፣ ፖሊስ ጣቢያ ቁንጫ ሲበላቸው ያድሯታል ። ማ ማንን ይፈንክታል ? ይኸ እኮ የመንግሥት አገር ነው ። ለጥጋበኛ እበ ቀጪ ዳኛ አለ ። እንዲህ ነችና ብርቄ ! እኔ ነኝ ተፈንከቼ የምተረው ! "

" አባክሽ ብርቄ ፣ ድጋና የበረደውን ነገር እንደገና አትቆሰ ቅሺ ። ጋሼ ተሰማ ተበሳጭተው ነው " አላት ከበደ ፣ በማስተዛ ዘን ክንፈሩን እየመጠጠ ።

" ታዲያ የተበሳጩ እንደሆነስ ? እኔ ላይ ነው እንዴ ብስጭ ታቸውን የሚወጡት ? ድሮውኑ ከጠጁ ቀነስ ማረግ ነበራ ! እኔ እስቲ ምን አልኳቸው ? ለሰካራቸው ማብረጃ ቡና ባፈላሁላቸው ነው ? የለም ፣ ዛሬ አልለቃቸውም ። "

" አሁን መሽቷል ፣ ፖሊስ ጣቢያውም ሩቅ ነው ። ቅርብም ቢሆን አይሆንም ። በደም ፍላት የሆነ ነገር ስለሆነ መርሳት ይሻ ላል " ሲላት ከበደ — ተናዳ ፣ " አዎ ። ያልተነካ ግልግል ያውቃል ። ከተናደዱ ለምን ባንተ ንዴታቸውን አልተወጡብህም ? እኔ ደካማ ሴት ሆንኩና ለኔ በረቱ ። ወንድ ብሆን ኖሮ እንኳን በጥፊ ሊመቱኝ ዝንቡን እንኳ እሽ አይሏትም ነበር ። ዕድሜ ለመንግሥት ለደካማም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ኢጋኸ ሕግ አለ ። አንተም ብትሆን አይተሃል ፤ ለማተብህ ስትል እውነቱን ትመሰክራለህ ። ”

“ ይልቅስ እራስሽ እንዴት ነው ? ተጐድተሻል ? ” አላት ፤ የነገሩን አቅጣጫ ለውጦ ።

“ ምን ተርፌያለሁ ! ”

“ እስቲ ልይልሽ ? ”

ነጭ ሻሽዋን ፈታች ። ራስዋን በብርሃኑ በኩል አድርጋለት ፤ ከኋላ ተመለከተው ። ጠጉሯ አጭር ስለሆነ ፤ በጣቷ ያመለከተች በትን ቦታ ገላልጦ ለማየት አላወከውም ። ትንሽ ቁስል ናት ። ደሟም ቆሟል ። ከበደን በጣም ያስደነቀው ፤ ነጭ ሻሽዋን ለማሰር ስትል ከመቸው ራስዋን ታጥባው እንደ ነበረ ነው ። እንዳልተጐዳች ካረጋገጠ በኋላ ትከሻዋን ያዝ አድርጐ ፤ “ በይ ዐርፈሽ ተቀመጭ ፤ ደኅና ነሽ ” አላት ።

“ ምን ደኅና ነኝ ፤ ቁስሉን አያየኸው ? ”

“ ፖሊስ ይኽን ቢያይ ‘ አትቀልጅ ’ ነው የሚልሽ ። እኔም ፖሊስ ብሆን የምለው ይኽንኑ ነው ” እያለ ትከሻዋን እየዳሰሰ ያግባባት ጀመር ። ያ ሁሉ ጩኸትና ድንፋታ ሰከነ ። ከበደ ይኸኛው እንደ ተሳካለት ከተገነዘበ በኋላ ፤ “ በይ እንግዲህ ይኽንን ጠጡኝ እያለ የሚለምነንን ቡና እኔ ከእልፍኝ ስኒ አምጥቼ በኋላ እንጠጣዋለን ” አላት ።

ትዝ አላት የቡናው ነገር ። ለካስ ቡናው ተረስቶ ኖሯል ! ዕጣኑ ጨሶ አልቋል ። ቡናውም ከትሞ ቀዝቅዞአል ። ምድረ ስኒ ግን ደቅ ቋል ።

“ የዚህ የጥቁር ቡና አምላክ ይይላቸው ! እኝህ ከፉ ሰው ” አለች ብርቄ ፤ እንደገና ነገር ለመጀመር ።

“ በይ በኔ ይሁንብሽ ። ሁሉንም ተዪው ” አለና ከበደ ፤ ወደ ርሱ ሳብ አርጐ ጉንጯን ሳም አደረጋት ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" እንደሳቸው ቢሆን ግን — " ስትል አቋርጦ ፤ " እንደዚህ ነው እንጂ ! ጐሽ የኔ ሸጋ " አላትና ወጣ ። እውጭ ላይን ይዞአል ። ተሰማን እጐጆው አጠገብ ተክዞ አገኘው ። ያስፕሪኑ ነገር ትዝ አለ ውና ፤ ተመልሶ ካንድ ብርጭቆ ውሃ ጋር ይዞለት ሔደ ።

" ታዲያስ ? " አለው ከበደ ።

" ምን ታዲያስ አለው ? "

" ምን አሰቡ ? " አለው ፤ አስፕሪኑንና ውሃውን እየሰጠው ።

" ምን አስባለሁ ? " አለ ተሰማ ፤ እየተቀበለ ።

" እንዴ ! ይቅርታ ይለምኗ ። እንዲያው ዝም ይላሉ ? . . . ይልቅ ቶሎ ይግቡና ፤ ' የዛሬን ይማሩኝ ' በሏቸው ። "

" ከዚህ ቀደም ብዙ ጊዜ አሳልፈውልኛል ። አሁንስ በጄ አይ ሉኝም ። አፈን በከንቱ አላጠፋም ። እኔ እህል ውሃዬ ከዚህ ቤት ያለቀው ያቺ ክይሲ የተቀጠረችለት ነው ። እኔ ጥቁር ሰው ኩኮቤ አደለም ። ገፊዬ እንደ ሆነች ገና ስትመጣ ዐውቄዋለሁ ! " አለ ፤ የመ ማበት አበሳ የማይታሰፍ መሆኑን በማመን ።

" እባክዎ ይሒዱና እጫማቸው ላይ ወድቀው ይለምኗቸው ፤ አይጨክኑብዎትም ። "

" ተወኝ እባክህ ፤ አይሆንም ። አሁንስ አንዳቸውም እሺ አይ ሉኝ ። ከንቱ ነው ። እኔ ዱሮውኑ ዐውቄዋለሁ ፤ እህል ውሃዬ አል ቆአል ። "

" ይልቅ ፤ ' ሒደው ከእንግዲህ ወዲህ አይለምደኝም ፤ የዛሬን ' ይተውኝ ይበሏቸው ። "

" ውሸት አታናግረኝ ፤ ' ጠጅ እተዋለሁ ' ብዬ አልናገርም ። ብፈ ልግም አልችልም እንጂ ! "

" ምን ያረግልዎታል ? ከሥራዎ ፤ ከጤንነትዎ ይበልጣል ጠጅ ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እባክህ ወንድሜ ልተውም ብል አልችልም ስሏህ ። ከል ጅነት እስከ ዕውቀት የኖርኩበትን አሁን በስተርጅና ልተውህ ብለው የት ይሆናል ። ከዚህ ቀደም ያልሞከርኩ ይመስልሃል ? ብቻ አይ ሆንም ። ”

“ ታዲያ ቢጠጡስ ፣ በልክ ቢሆን ምናለ ? ሁሉም ነገር በልኩ ሲሆን ጥሩ ነው ። ከልኩ ካለፈ ማር ይመራል ይባላል ። ጨርሰው ለመተው ካልቻሉ በልኩ ያርጉት . . . አሁን ለማናቸውም ይም ጡና ጋሼ ወንድይራድን ይቅርታ ይጠይቁ ። በኔ ይሁንብዎ . . . ታዲያ አይራዎን ፣ ‘ ጠጅና ሀረቴ መጠጣቴን የምቀጥል መሆኔን ይወቁልኝ ’ እንዳይሏቸው ” ብሎ ከበደ አጥብቆ ያዘ ።

“ አይ አላቸው ‘ ሁለተኛ ጠጅ አልቀምስም ብለህ ማል ’ ካሳ ሉኝ አላነሣውም ። ‘ ማል ’ ካሉኝ ግን አይሆንም ። እኔ እንዲያውም እንደዚህ ያባሰብኝ ማላዬን ደጋግሜ ማፍረሴ ነው ። ስንቴ ማላ ዬን አፍርሻለሁ ፣ ስንቴ ተስዬ አቃተኝ መሰለህ ። ከንቱ ነው ። ባል ተሳልኩት ታቦት የለም ። ብቻ ፣ አቃተኝ ተሸነፍኩ ! ”

“ ታዲያ ቢጠጡም በፊታድም ቀን ፣ ሰላ ሥራ ሌደው ፣ ማንም ሳያይዎ ቢሆን ምናለበት ? እርስዎስ ቢሆን በእኩለ ቀን መጠጣ ትዎ የሚገባ ነው ? ”

“ አሁን ዛሬ ያን ዘመዴን ልሸኝ ሔጄ ስንቴ ተግደረደርኩ መሰለህ — አልጠጣም ብዬ ? በመጨረሻው ያው እንዳየኸው ሆነ ። እንዲያውም የሚብሰብኝ ዛሬ ምንም አልቀምስም ያልኩለት ነው ። ”

“ ግዴለም ። ይበሉ አሁን እንሒድና ጌቶችን ይለምኗቸው ። አሁን ዋናው ነገር ይሄ ነው ” አለና ከበደ ፣ ወንድይራድ ወደ ተቀ መጠበት ሳሎን አመራ ።

ተሰማ ፣ ከበደን ተከተለ ። እበሩ ዘንድ ሲደርስ ከበደ ቆም አለና ፣ “ ይበሉ ይግቡ ፣ ሳሎን ናቸው ” አለው ። ተሰማ ፈራ ተባ እያለ በሩን ከፍቶ ሲገባ ፣ ወንድይራድን ፊት ለፊት ሮቴው ላይ ቁጭ ብሎ አየው ። ፈጥኖ ሔዶ እግሩ ላይ ወደቀ ። “ ጌታዬ ጥፋተኛ ነኝ ፣ ይማሩኝ ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይኽ የሆነው ወንድይራድ ሳያስበው ድንገት ስለ ነበረ ፣ ለጊዜው የሚያስበውና የሚለው ተሳነው ። ብቻ ፣ በዘልማድ እግሩን ለማሸሽ ሞከረ ። ነገር ግን ተሰማ ጥርቅም አርጎ ይዞታል ።

“ ምን መሆንህ ነው ? ”

“ ይማሩኝ ፣ ጥፋተኛ ነኝ ” አለ ተሰማ አሁንም ።

“ እንዴ ጡር ልታደርግብኝ ነው ፣ እግሬ ላይ የምትወድቀው ? ተነሣ ባክህ — በል እኮ ልቀቀኝ ! — በል እሺ ! ”

“ ይቅር — ”

“ እሺ አልኩህ እኮ ! እሺ ! እሺ ! ” ብሎ ወንድይራድ ወተወተ ። የሽማግሌዉ እግሩ ላይ መውደቅ መንፈሱን አሸበረው ።

ተሰማ ፈጽሞ አይሆንም ብሎ ያመነው ነገር እንዲህ ባንዴ በመሆኑ በጣም ደስ አለው ። “ ዋጋዎን በሰማይ ያገኙታል ። እኔማ በምን ዐቅሜ መክፈል እችላለሁ ” አለ ከወደቀበት እየተነሣ ።

“ ትችላለህ ” አለው ወንድይራድ ።

“ እዬ ! እንዴታባቴ አርጌ ። ብችልማ ምናባቴ ቀርጦኝ ። ብቻ አልችልም እንጂ ። የኖንተን ውለታ ሊከፍልልኝ የሚችል አንድዬ ብቻ ነው ። ”

“ አንተው ትችላለህ — ይኸን መጠጥህን በመተው ! ”

ተሰማ አጥቱ ፈሰሰ ። ተስፋው እንደገና መነመነ ። ውለታዬን ለመክፈል መጠጥህን አቁም ያለውን ዱብ ዕዳ መመለስ አለበት ። ስለዚህ ጥቂት ጸጥ ካለ በኋላ ፣ በትካዜ ዝግ ብሎ “ እዬ ጌታዬ እሱንስ — ” ብሎ ሳይጨርስ ፣ እበሩ ጥግ እውጭ ሆኖ ያዳምጥ የነበረው ከበደ ፣ ተሰማ ‘ ይኸን ማድረግስ አልችልም ’ ብሎ ነገር ሊያበላሽ ነው ብሎ ፣ በሩን እንኳኩቶ ዘው አለ ።

“ ምንድር ነው ? ” አለው ወንድይራድ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" የለም ምንም አይደለም ። በሩ ግርበብ ብሎ ሳይ ጊዜ ለመዝጋት ነው " አለ ከበደ ። ቀጥሎም ወደ ተሰማ እያየ ፣ " ይበሉ እንጂ አበሩ ዘንድ ይሁኑ ። እነ ጌቶች መምጫቸው ደርሰዋል ። ከበር ይጠብቁ " አለው ።

ተሰማ ምንም ሳይል እጅ ነሥቶ ውልቅ አለ ።

ወንድይራድ ፣ ከበደ ወደ ወጥቤት ሲያመራ ጠራውና ፣ " ከዛሬ ጀምሮ ፣ " ብሎ ሲጀምር ከበደ ደነገጠ ። ሊያሰናብተኝ ነው ብሎ አመነ ። ወንድይራድ ግን ነገሩን በመቀጠል ፣ " ' ውስኪ ስጠኝ ' ስልህ ፣ ከነጠርሙሱ አታቅርብልኝ ። በብርጭቆ ቀድተህ አምጣ" አለው ።

ከበደ ነፍሱ ተመልሳ ፣ ጠርሙሱን እያነሣ ፣ " ልጨምርልዎ ከመውሰዴ በፊት ? " አለው ።

" በቃኝ " አለ ወንድይራድ ። በሐሳቡና በድርጊቱ መካከል ዘወትር የሚገነዘበው መቃረንና መፋረስ አሁንም ተደገመበት ። 'ኑሮ ትርጒም የለውም ፣ ሁሉ ነገር ከንቱ ነው የሚለውን ካመነ፣ የሽማግሌው መጠጣት ወይ አለመጠጣት ምን ልዩነት አለው ? ወይም ፣ መጠጥ ጥሩ ነው ካለ ፣ እሱ ሲጠጣ ለምን ሽማግሌውን ይከለክለዋል ? የለም መጥፎ ነው ካለ ደግሞ ፣ መጠጥ መጥፎነቱ ለሽማግሌው ብቻ ሲሆን ነው ወይ ? በሌላ ላይ ስናየው ያስከፋል የምንለውን ነገር ፣ እኛ ስናደርግ ፣ በኛ ላይ ሲሆን ያምራል ብለን ነውን ? . . . ሽማግሌውስ መጠጥ የሚጠጣው ደስታን ለማግኘት ነው ። እኔ ግን ከኑሮ ውጥንቅጥ ለመሸሽ ነው ። እርግጥ ፣ በመጨረሻ የሁለቱም ውጤት አንድ ሊሆን ይችላል ። ብቻ ፣ የትኛው ዓላማ የተሻለ ነው ? ' ወንድይራድ ይኸን እያውጠነጠነ ወደ መኝታ ቤቱ ገባ . . . .

* * *

አጕናፍር ፣ ትናንት እነተሰፋዬ ቤት ፣ ኢጋዜጣ ላይ የልጅቱን ፎቶ ካየበት ጊዜ አንሥቶ እስካሁን ከሐሳቡ አልጠፋችም ። ስለ ሌላ ጉዳይ ሲያስብ ፣ ሌላ ነገር ሲያደርግ ውሎ ፣ ዞሮ ዞሮ ልቡ እሷጋ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ይመስላል። ቁርጥ ያለ ሐሳብ የለውም እንዴ ፈልጎ ሲያገኛት ያስባል ። እንዴ ደግሞ እስዋን የሚፈልግበት በቂ ምክንያት ያጣና ይተወዋል ።

እሁን እቢሮዉ ተቀምጦ — የቀትር ኋላ ሻዩን ፉት እያለ — ለለርከዋ ያስባል ። ትዝ ይለዋል — የዛሬ ሦስት ዓመት ግድም — የዕረፍቱን ወራት ከጓደኛዉ ከአድማሱ ጋር ለማሳለፍ እንግሊዝ አገር ሔዶ — ለንደን ከተማ ነበር መጀመሪያ ያያት ። ያኔ ነበር ፥ በሕይወቱ ጠረር ላይ እንደ ተወርዋሪ ኮከብ ድንገት በራ ገብታ ታይታ ፥ በቅጽበት ወጥታ ጠፍታ የቀረችው ። መጀመሪያ እንኳ ፥ ወደር የሌለውን ውበቷን ተመልክቶ ፥ ‘ ይህች የቧልትና የጨዋታ ሰው እንጂ ቁም ነገር ሲገኝባት ቀርቶ ባጠገቧም አያልፍ ’ ብሎ ፥ ሲቀርባት አልፈቀደም ነበር ። ውበቷን ፥ ርቱዕ አንደበቷንና ከእሚ ራካን አገር መመለሷን ፥ አንድነት ሲደምራቸው ያገኘው የሐሳብ ግምት ፥ ተንደላቀውና ተሞላቀው ኖረው ፥ ብልሹ ከሆኑ ሴቶች አን ደኛዋ መሆን አለባት የሚል ነበር ። አጋጣሚ በግድ አቀራርቧቸው ካወቃት በኋላ ግን ፥ ባሕርይዋን ፥ እምነትዋንና የኑሮ ዓላማዋን ሲረዳ ፥ አንድን ሰው በፋቱ ላይ ላዩን ብቻ አይቶ ፥ ‘ የዚህ ዐይነቶች አብዛኛዎቹ እንዲህ ከሆኑ ፥ ይኸም እንደዚያው ነው ’ ብሎ መፍ ረድ ከፍተኛ ስሕተትና በደል ነው ወደ ማለት ደረሰ . . .

ቆንጆ ሴቶች ፥ ገና ከሕፃንነታቸው ወቅት ጀምሮ ወንዶች ሁሉ ዐይናቸውን ስለሚጥሉባቸውና ፥ ጥቂት ከፍ ሲሉም ስለሚራኮቱባ ቸው ፥ ‘ እለኔ ማን አለ ? ’ ብለው ፥ ዓለም የምትዞረው በዐሕይ ዙሪያ መሆኑ ቀርቶ ፥ በነሱ ዙሪያ የምትሽከረከር ስለሚመስላቸው ፥ ቁም ነገርና ትምህርት ሳይዘልቃቸው አእምሮአቸውና አስተያየታ ቸው እንጭጭ ሆኖ ይቀራል ። ስለዚህ ፥ በቅርብ ላለና ለሚታይ ፥ ለሚዳሰስ ነገር ተገዢዎች ሆነው ይኖራሉ ። ‘ እግዜር ሲሰጥ ሁሉ ንም አሟልቶ አይደለም ’ እንደሚባለው ውበትን ተጐናጽፈው ፥ እንጐላቸው ግን ለዕድሚያቸው ተገቢ የሆነ የዕውቀትና የአስተያ የት ብስለት አይኖረውም ። ምክንያቱም ፥ የአእምሮአቸው ዕድ ገት ፥ በወንዶች ዘንድ ተፈላጊ መሆናቸውን በተገነዘቡበት ጊዜ እን በረበት ደረጃ ቆሞ ስለሚቀር ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይች ወጣት ግን በጣም ቆንጆ ነች ። ምንም አይወጣላት ። ቁመቷ ልከኛ ፤ ሰውነቷ ሳይወፍር ሳይቀጥን ተመዝና የተሠራ ፤ አፍንጫዋ በንደዶ ፤ ዐይኗ የሚያባብል ጥቁር አሎሎ ፤ አፍና ከን ፈሯ የመሳእክት ፤ አንገት ብርሌ ፤ ተረከዝ ሎሚ ፤ ባት ትርንጎ ፤ የቁ ተገልጾ የት ይተዋል ። እንዲያውም በዩፈናው ለስሎቹ አንድ ወይ ሁለት ውብ ነገሮች ሲሰጥ ፤ ለሰዋ አንድም ሳይቀር ሁሉንም ለግሷታል ። ከሁሉ የሚደንቀው እግሯ ነው ። ያገራችን ቆንጆዎች ውበታቸው ከአንገት በላይ ነው ። የእግር ነገር አያነሣም ። እንዲ ያውም ነውር ነው ፤ እግር አይታይም ። ' ምን እግር እግር ያያል ፤ ውሻ ይመስል ? ' ነው የሚባለው እስተናነቱው ! እግር ማየት የመጣው ከፈረንጆች ተለምዶ ነው እንጂ ያገራችን ልማድ አይደ ለም ይባል ። እዚህ ላይ የሚረሳው ፤ የዱሮ ወንዶች ስለ እግር ብዙ ያልተጨነቁት ፤ ሴቶቻችን ረጅም ቀሚስ ይለብሱ ስለ ነበር ቅልጥ ማቸው አይታይም ነበርና ነው ። ስለሚታየው የእግር ጫማቸው ግን ፤ አከሊት ያላት ' የቢት ወይዘሮ እግር ' ወይም ' ክቢላ የወንድ እግር ' ነው እያሉ አስተያየት መስጠታቸው አልቀረም ። ምንስ ጥንታዊ ወንድ ቢሆን ፤ በዘመኑ የነበሩት ሴቶች እንደ ዛሬዎቹ ልጆ ቻቸው እግሮቻቸውን እስከ ጉልበቶቻቸው በላይ የቀሚስ መጋረ ጃቻቸውን ገፈው ለተመልካች ዐይን ቢያቀርቧቸው ኖሮ ፤ ' ይኸ ሙቀጫ ነው ፤ ይች ሰንበሌጥ ፤ ይህ ደጋን ነው ፤ ይኸ ደግሞ ቀጥ ያለ ፤ ይኸ ቅርጽ አለው ፤ ይህ ግን ቅርጽ የለሽ ነው ' ማለቱ ይቀር ኖሯል ? ሆኖም ቁንጅናም ሆነ አስቀያሚነት ፤ ባለቤቶቹ ራሳ ቸው ያልፈጠሩት ስለሆነ ፤ ሊመሰገኑበትም ሊወቀሱበትም አይ ገባም . . .

አጕናፍር ስለ ወጣቷ ቁንጅና ያንሰት የተሰማው ፤ ' ለምን ቆንጆ ሆንች ' የሚል ስሜት ሳይሆን ፤ ' ቆንጆ ስለሆንች ቆንጆዎች የሚደርስባቸው ነገር ሁሉ ይደርስባታል ፤ ይኸ ደግሞ ፤ ቁም ነገር የሚገኝባት አይደለችም ' የሚል ስሜት ነበር ። በኋላ ሲያውቃት ስለ ርስዋ የነበረውን አስተያየት መለወጥ ተገደደ ።

በእንግሊዝና በጀርመን አገር አብረው ላንድ ሳምንት ያህል እየተዘዋወሩ አገር ሲጐበኙ ፤ የስሜት መሳብ ደርሶበት ነበር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነገር ግን ፣ ስሜቱን እልቡ ውስጥ አርቆ ቀብሮ ፣ ሌላ ወሬ ሲያወራላት ባጀ ። ይኸን ያደረገበትን ምክንያት አሁን እያስታወሰ ፣ ‘ ምክንያቱም እጅግ ደፍሬ ላንዲት ደቂቃ ፣ ለመጀመሪያና ለመጨረሻ ጊዜ ያሰብኩ ጊዜ ፣ ያገኘሁት መልስ ርኅራኄ ስላልነበረው ነው ። ነገሩን ያኔ ስመለከተው ፣ ባጭሩ እንደሚከተለው ሆኖ ታየኝ ። ልጅቱ እራሟ እሳት ወይም የላትም ። ካላት ነገሩ ባጭሩ ተቆረጠ ። ከሌላት እስዋን የመሰለች ወጣት አዲስ አበባ የታጀበው ተኩላ ገና እኔ ትምህርቴን ፈጽሜ ወደ አገሬ ከመመለሴ በፊት ይናጠቃታል ። ስለዚህ ፣ እፌን ከማጠፋ በሰላም ተሰነባብተን ነገሩን እንደሚጣፍጥ ሕልም መቁጠር ይሻላል ብዬ ነገሩ በዚሁ አቆመ ’ አለ እጐናፍር ፣ በሐሳቡ ።

ሆኖም ፣ አሁን ፈልጐ ያለችበትን ሁናቴ ማወቅ ፈለገ ። ‘ መቼ ነው ውጭ አገር ተመልሳ የሔደችው ? አሁን እንዴት ትሆን ? ሌጣ ናት ወይስ አግብታለች ? . . . . ’

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ አራት

“ ሐሙስ የቀን ቀዱስ ”

በመሥሪያ ቤቱ ቅጥር ግቢ ውስጥ ያሉት ሠራተኞች ፥ ምስት ዘበኞች ፥ ሁለት አትክልተኞችና አንዳንድ የቢሮ ጽዳት ሠራተኞች ናቸው ። እጅና እግር የሚቈርጠው የሌሊት ብርድ ፥ ለፀሐይዋ ሙቀት ሥፍራ እየለቀቀ ገለል በማለት ላይ ይሁን እንጂ ፥ ጨርሶ አልሔደም ። ስለዚህ ዘበኞቹ አሁንም ገና ከሌሊቱ ሙሉ ትጥቃቸው ጋር ናቸው ። ወፋፍራም ነጠላዎቻቸው ሥር ሙሉ የቀን ልብስ እንደ ለበሱ ናቸው ። አንዱ የሹራ መጫሚያ ፥ ሁለቱ የባስቲክ ቡት መጫሚያዎች አድርገዋል ። የቀሩት ደግሞ ከሞቃት ቤቶቻቸው የመጡት ጠዋት ስለሆነ ፥ ብርዱን በሙሉ ትጥቅ እንደሚጋፈጡት ጠላት ባይቈጥሩትም ፥ እነሱም በቀን ልብሳቸው ላይ ነጠላ ደረብ ማድረጋቸው አልቀረም ።

የቢሮ ሠራተኞቹ መምጫ ሰዓት ገና ስለሆነ ፥ ሰዎቹ ተሰብስበው ፀሐይ እየሞቁ ያወጋሉ ። ሽምግል ያሉት ዘበኛ ፥ ተረካቢዎቹ የቀን ዘበኞች ስላልመጡላቸው ይነጫነጫሉ ፤ ይበሳጫሉ ። ባለቤታቸው ታመዋል ። ወረፋ ሳይበዛ በጠዋት ወደ ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ወስደው ለማሳካም አቅደው ነበር ።

ሽማግሌዉ መቁነጥነጣቸውን አይቶ እንደኛዉ አትክልተኛ ፥ “ ለምን እርስዎ ወደ ቤት አይሔዱም ? እነሱ ሁለቱ ያስረክቡ ” አላቸው ።

“ አላስረከበኝም እሱ ብሎ ይከሰኛል — አስተዳዳሪው ላይ . . . ከንፉ እንኳን ይህን ያህል ምክንያት አግኝቶ ትንሽ ነገር ነው የሚፈልገው ” አሉ ሽማግሌዉ ዘበኛ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ታዲያ ቢከስዎስ ? ‘ እሱ በጊዜ አልመጣም ’ አይሉም እንዴ ፣ እርስዎ ? ” አለ ሁለተኛው አትክልተኛ ።

“ ጊዜውስ ገና ነው ። ከዚህ ቀደም ተካሰን ፣ አስተዳዳሪዉ የቀን ዘበኛ በሁለት ተኩል ይግባ ብለው በይነዋል ” አሉ ሽማግሌው ።

“ ታዲያ ይኸ ትክክል ፍርድ ነው እንዴ ? እርስዎ ማታ ከዐሥራ ሁለት ጀምረው ፣ ሌሊቱን ሁሉ በብርድ ተኮራምተው አድረው ፣ ደሞ ጠዋት እንደገና እስከ ሁለት ተኩል ? ” አለ የመጀመሪያው አትክልተኛ ።

“ እሱስ ለኔም ጊዜ ያው ነው ። ተራዬ ሲደርስ በሁለት ተኩል ነው የምገባው ። ብቻ ትላንት ማታ ፣ ‘ እባክህ በአንድ ሰዓት ተረከበኝ ። ሚስቴን አሟታልና አኪም ጋ እወስዳታለሁ ’ ብዬው እሺ ብሎኝ ነበር ። ታዲያ ይኸው እስካሁን አልመጣም ” አሉ ፣ እየተቁነጠነጡ ።

“ ምናልባት አንድ ነገር አግኝቶት እንዳይሆን ? ” አለ ባለ ሸራ መጫሚያው ዘበኛ ።

“ ምን ያገኘዋል ። እንዲያው ረስቶት ይሆናል እንጂ ! ” አሉ ሽማግሌው ዘበኛ ፣ ተክዘ እያሉ ።

“ ምን ይታወቃል ? ወይ ጐረቤት ሰው ሞቶ ይሆናል — ስንት ነገር አለ ! ” አለ ሁለተኛው አትክልተኛ ።

“ ምንም ሆነ ምን ፣ እኔን ምንም አልበጀኝ ” ሲሉ ሽማግሌው ፣ አንድ አምስት የሚሆኑ ሰዎች አጥር ግቢው ገብተው እያ ወሩ ቀስ ብለው ወደ ዘበኞቹ ዘንድ ያዘግማሉ ። ሽማግሌው ዞር ብለው እንደ ዘበት ባይናቸው ቃኙዋቸው ። ከመካከላቸው አንድም የቀን ዘበኛ የለም ። ሁሉም የጽዳት ሠራተኞችና አንዳንድ ተላላኪዎች ናቸው ። ሽማግሌዉ ከሰዎቹ መካከል አንደኛዉን መለየት አቃታቸው ። ዐይናቸው በመድከሙ መስኢቸው ፣ ቀረብ ሲል ለመለየት ፣ ዐይናቸውን ከላዩ ሳይነቅሉ ይመለከቱት ጀመር ። ነገር ግን ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሰዎቹ እየቀረቡ ቢሔዱም ፣ ማን እንደሆኑ ማወቅ አልቻሉም ። ስለ ዚህ አንደኛውን ዘበኛ ጠየቁት ። እሱም አያውቃቸውም ። በኋላ አን ደኛው አትክልተኛ ፣ " የትኛውን ነው የሚሉት ? " አላቸው ።

" ያ ቀይ ሹራብና ጥቁር ሱሪ የለበሰው ። "

አትክልተኛው ትኩር ብሎ እየወና ፣ " ፊቱን አይቸዋለሁ — እዚህ ግቢ ውስጥ — ማን እንደሆነ ግን እንጃ " አለና ፣ ሁለተኛ ውን አትክልተኛ እያየ ፣ " አንተ ታውቀዋለህ ? " አለው ።

" አዎን ! የቡና ቤቱ ሠራተኛ ነው ። ትርብ ቀን ነው የተቀ ጠረው ። ምናልባት ሳምንት ቢሆነው ነው . . . ነገረኛ ብጤ ነው" አለ ሁለተኛው አትክልተኛ ። " ትትላንት ወዲያ ጠዋት ተው ስለው ፣ አበባ የማጠጣበትን ላስቲክ እላዩ እየዳመ ውሃ እንዳይተላለፍ እያደረገ ሲያስቸግረኝ ነበር ። የገንዘብ ቤቱ ኃላፊ የሚስታቸው ወን ድም ይሁን ዘመድ ነው አሉ መሰለኝ ። "

ከዚያ ሰዎቹ አጠገባቸው ደርሰው የተለመደውን የሀገር ሰላ ምታ እጅ እየተነሣሡ ከተሰጣጡ በኋላ ፣ የፈረንጆቹ መጨባበጥ ሰላምታ ትርምስ ለጠቀ ። ሰዎቹ ዐልፈው ሔዱ ። ሰዓቱ ወደ ሁለት ግድም ስለሆነ ፣ አትክልተኞቹና የጽዳት ሠራተኞቹ ወደ ሥራቸው ተሠማሩ ። ሌሎች ሠራተኞችም ከየአቅጣጫው እየተንጠባጠቡ መምጣት ቀጠሉ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፣ የቀን ዘበኞቹ ሹም መጥቶ የሌሊቶቹ ወደየቤቶቻቸው ማዝገም ጀመሩ . . . .

ሁለት ሰዓት ተኩል ላይ ፣ እንዳፍር ፎልክስቫገኑን እያሠገረ መጣ ። መኪናዋን ደህና ቦታ አቆምና በጥንቃቄ ቆልፎ ወደ ቢሮ ገባ ። ቢሮው ውስጥ የጽዳት ሠራተኛዋ ስታጸዳ አገኛት ። ገና በሩን ሲገባ ለጥ ብላ እጅ ነሣች ። እጅግም ልብ ሳይል ፣ ሰላምታ ሰጣትና ሔዶ እወንበሩ ላይ ቁጭ አለ ። ሹልክ ብላ ወጣች ። ይኸንንም ልብ አላለም . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የአገሎናፍርን ደረጃና ማዕረግ ለመረዳት ፣ የሱን ዋና መሥሪያ ቤትና እንዲሁም የሌሎቹንም አቋምና አከፋፈል መመልከት ይጠቅማል ። በየመሥሪያ ቤቱ የፕሮቶኮሉ አኪያሔድ እንደሚከተለው ነው ።

አንደኛ ፡ ጠቅላይ ሹም
ሁለተኛ ፡ ጠቅላይ-ሹም-አከል
ሦስተኛ ፡ ምክትል ጠቅላይ ሹም
አራተኛ ፡ ረዳት ጠቅላይ ሹም
አምስተኛ ፡ ዋና ሹም
ስድስተኛ ፡ ምክትል ዋና ሹም
ሰባተኛ ፡ ረዳት ዋና ሹም
ስምንተኛ ፡ ሹም
ዘጠነኛ ፡ ምክትል ሹም
ዐሥረኛ ፡ ረዳት ሹም
ዐሥራ አንደኛ ፡ ኃላፊ
ዐሥራ ሁለተኛ ፡ ምክትል ኃላፊ
ዐሥራ ሦስተኛ ፡ ረዳት ኃላፊ

በየመሥሪያ ቤቱ ካንድ ጠቅላይ ሹም በላይ አይኖርም ፤ ከዚህ በታች ማዕረግ ያላቸው ግን ሁለትም ሦስትም ሊኖሩ ይችላሉ ። እንዲያውም ፡ ደረጃዉና ማዕረጉ ዝቅ እያለ ሲወርድ ፣ የሹሙም ቁጥር ይበዛል ። ስለዚህ ፣ እንዲጋጣሚ ሆኖ አንድ ሆኑ እንጂ ፣ በአጐናፍር መሥሪያ ቤትም ሁለት ወይም ሦስት ጠቅላይ-ሹም አከሎች ሊኖሩ ይችሉ ነበር ። ምክትል ጠቅላይ ሹማምንት ግን አንድ አምስት ያህል አሉ ።

አገሎናፍር የዘኮፍሉ ረዳት ዋና ሹም ነው ። ከበታቹ አንድ ዐሥር ሰዎች ከበላዩ ምክትል ዋና ሹሙና ዋና ሹሙ አሉ ። ስለዚህ በማዕረግና በሥልጣን በከፍሉ ሦስተኛ መሆኑ ነው ። ይችን ማዕረግና ደረጃ ያገኘው መሥሪያ ቤቱ በገባ ባጭር ጊዜ ውስጥ ስለሆነ ፣ ባንድ ካንድ የሥራ ባልደረቦቹ ላይ ፣ የቅናትና የምቀኝነት መንፈስ ማሳ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ድሩ አልቀረም ። ‘ ሥፍራው ይገባናል ፤ ብዙ ዘመን አገልግለናል ’ የሚሉ ፣ የከፍቱና የመሥሪያ ቤቱ ነባር ሠራተኞች አሉ ።

አጐናፍርንም የሚመለከቱት እንደ ‘ ውጪ ሰው ’ ነው ። አጐና ፍር ከጀርመን አገር እንደ ተመለሰ ፤ መጀመሪያ ሥራ የያዘው እዚህ መሥሪያ ቤት አልነበረም ። ሥራ የጀመረው ዚመንስ እሚባለው ጀርመን ኩባንያ ውስጥ ነበር ። ወደዚህ መሥሪያ ቤት ካንድ ዓመት ተመንፈቅ በፊት ሲዛወር የበቃው ፣ በቴክኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹም ማግባባት ምክንያት ነበር ። የተገናኙትም ፣ የጀርመን የባ ህል ኢንስቲቲውት አድርጎት እነበረ አንድ ኮክቴል ግብዣ ላይ ነበር ። የኮክቴል ግብዣ ፣ የዕድሜንና የማዕረግን ግድብ እየናደ ፤ ትንሽ ትልቁን ማገናኘት ጠባዩ ነውና ፤ አጐናፍርና የቴክ ኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ተዋውቀው ረዘም ላለ ጊዜ በሰፊው አወጉ ። የኮክቴል ሌላ ጠባዩ ደግሞ ፤ ምላስን ከማሰሩ በፊት መፍታት ስለሆነ ፣ አጐናፍር ተዝናንቶ ለወትሮው ከሚያደር ገው ዐልፎ ስለ ብዙ ጉዳዮች አስተያየቱን ይሰነዝርና ይተች ነበር ። በመጨረሻ ፤ ሹሙ በድንገት ፣ መሥሪያ ቤታቸው ለመዛ ወር ፈቃደኛ እንደሆነ ሲጠይቁት ፤ አቅማማ ። እንባቡት ። ‘ . . .እር ግጥ መንግሥት ከግል ድርጅቶችና ከኩባንያዎች የሚተካከል ደሞዝ መክፈል አይችልም ። ግን ፤ መንግሥት በመሾም ፣ ማዕረግ በመስ ጠትና በመሸለም ይክሳል ። ደግሞም ፣ በንጹ የተማሩ ወጣቶች ፤ ዕድ ግብር ከፍሎ ላስተማራቸው ሕዝብ ማገልገል ግዴታቸውም ፤ ዕድ ላቸውም ነው ። ከገንዘቡም ከሹመቱም ብልጫ ያለው ፤ ወገንን በቅንነት ከማገልገል የሚገኘው የመንፈስ እርካታ ነው . . . ’ እያሉ ወጥረው ያዙት ።

ከብዙ ጓደኞቹ ዘወትር የሚሰማውና ፤ ብዙ ጊዜ እሱም ፤ ‘ ራሴን አገልግዬ ከተጠቀምኩ ፤ ራሴን ከቻልኩ ፤ ወገኔን እንዘኩ ማለት ነው ። እኔና የቅርብ ዘመዶቼ በኅብረተሰቡ ላይ ሸክም እን ዳንሆን ማድረጉ ራሱ በቂ አገልግሎት ነው ። ከዚህ በላይ ግዴታ የለብኝም ። የኩባንያ የሰላም ኑሮ እያለ ፤ ማን ፈተናና ትግል ውስጥ ይገባል . . . ’ የሚለው ሐሳብ — እንጐሉ ውስጥ ቢጉላላም — ሲገልጸው አልደፈረም ። ራስ ወዳድነቱን በግብር የሚገልጠው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አንሶ ፤ ለኛህ ሰው በአንደበቱ ተናግሮ ማረጋገጡ አሳፈረው ። እስ ቦበት መልስ ሊሰጣቸው ተስማምተው ተለያዩ ። ዳግመኛ ሲገ ናኙ የረዳት ዋና ሹምነት ማዕረግ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሊያስጡት ቃል ገብተውለት ተዛወረ ። ቃላቸውንም አክብረው በገባ በዘጠነኛ ወሩ ተሾመ ። ምክትል ጠቅላይ ሹሙን — አቶ ደርቤን — ቃላ ቸውን በሙሉ በማክበራቸው አጉናፍር አከበራቸው ።

የረዳት ዋና ሹምነቱን ሥፍራ የለቀቁለት ፤ እዚያው ክፍ ብለው ምክትል ዋና ሹም የሆኑት የቅርብ አለቃው ፤ አቶ ጀንበሬ ናቸው ። አቶ ጀንበሬ በመሥሪያ ቤቱ የኻያ ዘጠኝ ዓመት የሥራ ልምድ ያላ ቸውና የብዙ ‘ ጉዳይ ማጓደር ’ ናቸው ።

ከአቶ ጀንበሬ በላይ ዋና ሹሙ አቶ ዮናስ አሉ ። አሳቸውም ቢሆኑ በመሥሪያ ቤቱ በመቆየትም ሆነ በዕድሜ ከምክትላቸው ያንሳሉ ። አቶ ዮናስ ዕድሜያቸው ወደ ዐርባ ሰባቱ ስለሚጠጋ ፤ አቶ ጀንበሬ ቢያንስ ዐሥራ አንድ ፤ ዐሥራ ሁለት ዓመት ይበልጧቸዋል ። በመሥሪያ ቤቱም ያገለገሉት ዐሥራ አራት ዓመት ያህል ነው ። ደረጃቸው ከከፍላቸው አንደኛ ይሁን እንጂ ፤ እመሥሪያ ቤታቸው ባለሥልጣኖች መካከል ገብተው ሲሰለፉ አምስተኛ የማዕረግ ደረጃ ነው ። በመሥሪያ ቤቱ ፤ የፕሮቶኮል አነጋገር ፤ አቶ ዮናስ ‘ ዝቅ ተኛ ሹማምንት ’ ከሚባሉት ውስጥ ናቸው ። ከዚህ ወጥተው ከፍ ተኛ ሹማምንት ከሚባሉት ጋር ለመደባለቅ አንዲት እርምጃ ቀር ታቸዋለች ፤ ግን አንዲት እርምጃ ሲባል ቀላል ይመስላል ። እርግጥ ፤ የቀናቸው ከስድስት ወር ባነሰ ጊዜ ይራመድዋታል ። ጨርሰ የዘ ለሏትም አይጠፋም ። እንደ አጉናፍር አለቃ ብዙ ጊዜ የምትፈ ጅባቸውም አሉ ። እግራቸው እንደ ተንጠለጠለ ሳይራመዷት የቀ ሩም አይታጡም . . . ደግሞ ዋና ሹም ሲባል ፤ ሁሉም እኩል አይደ ለም ። እንደ ክፍሉና እንደ ሰውዬው ነው ። ይኸውም ፤ የክፍሉ ትልቅነ ትና ትንሽነት ፤ እንዲሁም በመሥሪያ ቤቱ ውስጥ የክፍሉ ቁልፍ ነት ሲሆን ፤ የሰውዬው ደግሞ ፤ በቦታዉ ላይ ነባርነትና አዲስ መጭ ነት ፤ በተለይ ደግሞ ሹሙ ከከፍተኛ ሹማምንት ጋር ያለው መቀራረብ ወይም የሚያገኘው ድጋፍ ነው ። ስለዚህ ፤ ያንዱን ሹም እውነ ተኛ ሥልጣን ወይም የመወሰንና የመፈጸም ዐቅም ፤ በመንበሩ ብቻ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለመገመት አይቻልም ። አንድ ረዳት ኃላፊ ካንድ ዋና ሹም የበለጠ በሹማምንት ዘንድ ተደማጭነት ሲያገኝ ፣ ወይም እሱ ክፍል ያልሆኑትን ሠራተኞች ጭምር ማዘዝ ሲችል ፣ ደግሞም አንዳንድ ካቅሙ በላይ ናቸው የሚባሉ ጉዳዮችን ሲፈጽም ፣ ከክፍሉ ውጭ የሆኑ ነገሮችን ሲያደርግ መመልከት የሚያስደንቅ ሆኖ አይታይም ። በሁሉም ዘንድ የታወቀ ፣ የተለመደ ነውና . . .

እንግዳፍር ወንበሩ ላይ ከተቀመጠ በኋላ ከቦርሳው ውስጥ መጽሐፉን አወጣ ፤ እልባቷን ያደረገበትን ገጽ ገልጦ ማንበብ ጀመረ ። ጥቂት እንዳነበበ ቀና አለና ወደ ፊት ለፊቱ የማይመለከቱ ዐይኖቹን ወረወረ ። ከጠረጴዛው ትይዩ ያለው በሩ ነው ። ተዘግቷል ። ክፍሉ ከዳር እስከ ዳር ምንጣፍ ለብሷል ።

እንግዳፍር ከቀሩት ሦስት ሲጋራዎች አንድዋን አቀጣጠለ ። ለጥቂት ጊዜ ሳይተነፍስ ጢሱን አምቆ ከያዘ በኋላ ፣ መጀመሪያ ባፍንጫው ፣ ቀጥሎ ባፉ ፣ በተጭኑ አሽቀንጥሮ አስወጣው ። ቁና ተነፈሰ ። ግን ጭንቀቱን እንደ ጢሱ ከውስጡ ማስወጣት አልቻለም ። እንደዚህ ዐይነት ነገር ሲገጥም ከአንድ ከሚታመን ወዳጅ ጋር ሲወያዩት ጥቂት ይቀላል ። አለበለዚያ በአእምሮ ውስጥ የሚተራመሰውን ሐሳብ አንድ ደብተር ላይ ማስፈር ጥቂት ያግዛል ። እንግዳፍር ግን ወረቀት ላይ ማስፈርን ይፈራል — ድንገት አለው እጅ የወደቀ እንደ ሆነ በማለት ።

ስለዚህ ፣ ምሥጢሩን ሊያካፍለው የሚችለው ጓደኛዉ በለሌለ ፣ ችግሩን ራሱ ለመቋቋም ወሰነ ። እንዲያው ለነገሩ ማለት ነው እንጂ ችግሩ እንኳ በወሬ የሚወገድ ዐይነት አይደለም ። አባቱ ደብራብ ካለው እርስታቸው ላይ ፣ ሁለመናቸው እብጦ የአልጋ ቁራኛ ከሆኑ ዓመት ዐልፎታል ። ከዚያ አውጥቶ ሊያሳክማቸው ያደረገው ሙከራ ሁሉ እስከሁን አልተሳካለትም ።

እንግዳፍር ከሔደበት የሐሳብ ዓለም ወደዚህኛው ተመለሰ ። እፊቱ የተከፈተውን መጽሐፍ አይቶ ለማንበብ ተነሣ ። ወዲያው ሲጋራ ለማቀጣጠል የሲጋራውን ፓኮ አነሣ ። ግራ እጁን አንሥቶ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጣቶቹን ዘርግቶ ፓኮውን አተዘረጋው እጁ ላይ ለቶም አደረገው ። ምንም አልወጣለትም ። ቢመለከት ኢውስጡ ምንም የለም ። ጨፍልቆ አቆሸሻ ወረቀት ማጠራቀሚያው ውስጥ ጣለና ፣ የኤሌክትሪክ ደውሉን ተጫነው ። ጥቂት ጠብቆ ሰዓቱን አየ ። ወደ አራት ሰዓት ተኩል ገድም ተቃርቧል ። እንደገና ደወለ ። ጥቂት ቆይቶ ብሎ ገብሬ እንኳኩቶ ገባ ።

“ እባክህ ሲጋራ ግዛልኝ ” ብሎ አንድ ብር ሰጠው ። ገብሬም በሁለት እጁ ተቀብሎ ሊወጣ ሲል ፣ “ ገብሬ ፣ ዋና ሹሙ ገብተዋል ? ” ብሎ ጠየቀው ።

“ አልገቡም ፤ ጉባኤ አለባቸው ፣ እዚያ ሔደዋል ። ”

“ የት ? ”

“ እኔ እንጃ ! ሌላ መሥሪያ ቤት ነው መሰለኝ ” አለ ገብሬ እያሰበ ፣ . . . . “ ምክትል ዋና ሹሙ ገብተዋል ” ብሎት ወጣ ።

አጐናፍር እንደገና ደወለና ገብሬ ሲመለስ ፣ “ እባክህ መጀመሪያ ቡና እንዲያመጡልኝ አዘዝና ሒድ” አለው ። ገብሬም ‘ እሺ ’ ብሎ እንደ ወጣ ፣ እንደ ልቡ የሚባለው ተላላኪ መጥቶ ፣ “ ምክትል ዋና ሹሙ ይምጡ ብለዋል ” አለው አጐናፍርን ። አጐናፍርም አንድ ፋይል ከጠረጴዛው ላይ አንሥቶ ወደ ምክትል ዋና ሹሙ ቢሮ ሔደ ።

እንኳኩቶ ሲገባ ፣ ምክትል ዋና ሹሙ አቀርቅረው ይጽፋሉ ። አጐናፍር ወደ ጠረጴዛው ቀረብ ብሎ ቢቆምም ፣ ዝም ብለው ጽሕፈታቸውን ቀጠሉ ። አጐናፍር አጠረጴዛው አጠገብ ካሉት ወንበሮች አንዱ ላይ ቁጭ አለና ሲጋራ ለማውጣት የለመደ እጁ እኪሱ ዘው ቢል ክብሪት ብቻ አገኘ ። ሲጋራው እንዳለቀበት ትዝ ብሎት በስጨት አለ ። ከዚያ ሥራ ከመፍታት ብሎ አጭሯ ጠረጴዛ ላይ ካሉት አሮጌ መጽሔቶች አንዱን አንሥቶ ማገላበጥ ጀመረ ። ጥቂት ቆየ ። ምክትል ዋና ሹሙ እንዳላየ ፣ እንዳልሰማ ሆነው ጽሕፈታቸውን ቀጠሉ ። አጐናፍር ውስጥ ውስጡን ይገምን ጀመር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ሥራዎን ሲጨርሱ እመለሳለሁ ’ ብሎ ለመውጣት ከጀለ ። ግን ሰውዬው ሁልጊዜ ይንቁኛል የሚል ስሜት ስላለባቸው ፤ የሚያደርገውንና የሚናገረውን ሁሉ የሚመለከቱትና የሚተረጕሙት ከዚህ አንጻር ስለሆነ ፤ መታገሥን መረጠ ። ቢሰለቸው ፤ ሁሉን ትቶ ሁለቱንም ዐይኖቹን ፊታቸው ላይ ሰክቶ ትክ ብሎ ሲጽፉ ያስተውላቸው ጀመር ። ምክትል ዋና ሹሙ የአጕናፍር ዐይኖች ጨረር ተሰምቷቸው ቀና ሲሉ ዐይን ላይን ግጥም አለ ። ብድግ ብለው እጃቸውን ሰጡትና ፤ “እንደ ምን አረፈድክ ፤ ልጅ አጕናፍር ” አሉት ።

እሱም ብድግ ብሎ እየጨበጣቸው ፤ “ እንደምን አደሩ ” አላቸው ። ቀጥሎም ፤ “ ይፈልጉኛል ብለውኝ ነው የመጣሁት ” አላቸው ።

“ አዎን ፈልጌህ ነበር ። ብቻ ፤ አሁን አንድ አስቸኳይ ሥራ ከቡር ጠቅላይ–ሹም–አከሉ ሰላዘዙኝ ፤ በኋላ ብንነጋገረው ? በስልክ አሁን ጠርተው ነው ያዘዙኝ ። የፈለጉት እንኳ ዋና ሹሙን ነበር ። አላቸው ስለ ጠፉ እንተው ሥራው ብለውኝ ነው ። ይቅርታ አድርግልኝ ፤ እንደ ጨረስኩ እጠራሃለሁ ። የትም አትሒድ ። ”

አጕናፍርም እሺ ብሎ ወደ ቢሮዉ ሲሔድ ፤ ገብሬ ሲጋራውን አምጥቶ አመንገድ ሰጠው ። እቢሮው ገብቶ ብዙ ጊዜ ሳይቆይ ቴሌፎኑ ተንቃጨለ ። አጕናፍር በዝግታ ስልኩን አነሣው ። ም/ ዋና ሹሙ ናቸው ። ‘ እንዴ ብቅ ብትል ሲመችህ ’ አሉት ። እሱም በነገሩ ተደንቆ ፤ “ እኔ አሁንም ልመጣ እችላለሁ ። ብቻ እርስዎ ሥራ አለብኝ አሉ እንጂ ” አላቸው . . . ቢሮአቸው ሲደርስ ፤ አሁንም አሚጽፉት ወረቀት ላይ ተደፍተዋል ። አጕናፍር ዐይኑን ከላያቸው ሳይነቅል ሔዶ አቅድሚ ወንበር ላይ ቁጭ አለ ። እጁን እኪሱ ውስጥ ሰዶ ሲጋራና ክብሪቱን አውጥቶ አቀጣጠለ ። በአፍንጫው ና ባፉ አውጥቶ የሲጋራ ጭስ ጉም እጠረጴዛው ፊት ፈጠረ ። ምክትል ዋና ሹሙ ቀና አሉ ። በግራ እጃቸው ሸፍነው ይጽፉት የነበረውን ወረቀት እጠረጴዛው ላይ ደፉና ፤ ነፋስ ያነሣው ይመስል ! ብዕሩን ሜኑበት ። ከዚያ ብድግ ብለው እንደገና እጃቸውን ወደ አጕናፍር ዘረጉ ። አጕናፍር ሲጋራውን በቀኙ ይዞ ነበርና ፤ ወደ ግራ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እጁ እስኪያጋባ ድረስ፣ ሹሙ በመቆምና በመቀመጥ መካከል ላን ዳፍታ ተንጠልጥለው ቆዩ ። እጐናፍር በልቡ፣ ‘እኝህ ሰውዬ ምን ሸር አቅደውልኝ ወይም ሠርተውብኝ ይሆን፣ እንደዚህ የሚቅበጠበጡብኝ ?’ አለ ። መሽቆጥቆጥና መቅበጥበጥ ወይም ትሕትና ሲያበዙ፣ ዘወትር አንድ ተንኮል ከሥሩ አይጠፋም ።

“ዐረፍ በል፣ ልጅ እጐናፍር ። ለብርቱ ጉዳይ ነው የፈለግሁህ ። እንዲያውም እንደ ልቡ ቡና ያምጣልን” አሉና ደወሉ ። እጐናፍር ምን ሲነግሩት እንደ ፈለጉ ማወቅ በጣም ቸኩሎ ፣ “እኔ አሁን ጠጥቻለሁ ፣ እግዚአብሔር ይስጥልኝ” ሲል ፣ እንደ ልቡ እንኳኩቶ ዘው አለ ።

“ተወው” አሉትና ዘግቶ እንደ ወጣ ፣ እንደገና ተንኳኩቶ በሩ ተከፈተ ። ቀይ ሹራብ ፣ ጥቁር ሱሪ የለበሰ የቡና ቤት ሠራተኛ ፣ እጐናፍርን እቢሮው አጥቶት እዚህ ቢሮ መሆኑን ሰምቶ ፣ ቡናውን ይዞለት መምጣቱ ነው ። እጐናፍር ቡናውን የጠጣው መስሎታል ። ሲያየው በጣም ዐፈረ ! ምክትል ዋና ሹሙ የርሳቸውን ቡና ለመጠጣት ስላልፈለገ የዋሸ መስሏቸው ፣ በርሳቸውና በዋና ሹሙ መካከል ባለው እንካ ስላንቲያ ውስጥ፣ እስካሁን ገለልተኛ የመሰላቸው ወጣት ፣ ሸኩቻው ውስጥ ገብቶ ፣ የዋና ሹሙና የቴክኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ወገንና ደጋፊ መስሎ ታያቸው ። ፊታቸው ጠቆረ ፤ ጠሉት !

እጐናፍር ነገር እንደ ተበላሸ ገባው ። ስለዚህ፣ ደኅ ከንቱ ነገር ሥር ሳይሰድ ባጭሩ ለመቅጨትና እውነተኛውን ሁናቴ ገልጾ ለም/ዋና ሹሙ ለማስረዳት ፈልጎ ፣ “ለካ ያዘዝኩትን ነው የጠጣሁት የመሰለኝ” አለ ፣ እንደ ዘበት የተናገረው ለማስመሰል እየሞከረ ።

“ሥራ ስለሚበዛብህ’ኮ ነው” አሉት ምክትል ዋና ሹሙ ፣ በምጸት ። በዚህ ጊዜ ስልኩ ተደውሎ ሲከተል ከሚችለው አጉል ነገር ሁለቱንም አዳናቸው ። ስልኩን እንደ ዘጉ ፣ “በል ተጠርቼ ሔዴ ስለሆነ ፣ ሲመቸኝ እጠራሃለሁ — በሌላ ጊዜ” ብለው ፣ እዚያው ጕልተውት ተነሥተው ውልቅ አሉ — ያቺን ወረቀታቸውን አጣጥፈው እኪሳቸው ከተው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጕናፍር ቡናውን ሳይቀምሰው ከምክትል ዋና ሹሙ ቢሮ ወጥቶ በቀጥታ ወደ መኪናዉ አመራ ። ባለፉት ዐሥራ ሁለት ሰዓቶች ውስጥ የደረሰበትን የመንፈስ መበጥበጥ አቢሮው ተመልሶ ለመጋተር አልፈቀደም ። መጀመሪያ ወደ መኪናው ሲያመራ ወዴት እንደሚሔድ እንኳ አልወሰነም ። ብቻ ፣ መሔድ ፣ መንቀሳቀስ ፈለገ። እመኪናው ውስጥ ከገባ በኋላ ግን ፣ ወደ አንዱ ጓደኛው ቢሮ ለመሔድ አሰበ ። ሆኖም ፣ የመሥሪያ ቤቱን አጥር ግቢ ወጥቶ እመኪናው መንገድ እንደ ገባ ፣ ሐሳቡን ለውጦ እራስ መኰንን ድልድይ አቅራቢያ አለችው ቢንዚን ማደያ ቡና ቤት ለመሔድ ቆረጠ ። አሰበ ብት ሥፍራ እስኪደርስ ድረስ መኪናውን በዘልማድ ይነዳ ነበር እንጂ ፣ ብዙ ነገር ልብ አይልም ነበር ።

እንደ ደረሰም መኪናውን አንድ ምቹ ስፍራ አግኝቶ ካቆመ በኋላ ክላክሱን ነፋ ። ብጫ የለበሰ ቡና አሳላፊ ሮጦ ከተፍ አለ ። አጕናፍር አንድ ደረቅ ውስኪ ለማዘዝ ቃጥቶት ነበር ። ግን ፣ ጊዜው ካለመሆኑም በላይ ፣ ከብስጭትና ከጭንቀት በውስኪ ኃይል ለመገላገል መሞከር ፣ ከንቱ መከራና ታላቅ መንፈሰ-ድኩም መሆን ስለ መሰለው ፣ " አንድ ቡና ማኪያቶ አምጣልኝ " አለው ። ልጁም ከመቅጽበት ተፈትልኮ ቡና ቤቷ ተመልሶ ዘው አለ ።

አጕናፍር ያዘዘው እስኪመጣ ከመንፈሱ ጋር እየታገለ ሲጠብቅ ፣ አንድ ዕድሜው በግምት ወደ ፀሥራ ስድስት ዓመት የሚጠጋ ልጅ አንድ ሀሥራምስት የሚሆኑ በአማርኛ ፣ በእንግሊዝኛና በፈረንሣዊኛ ቋንቋዎች የተጻፉ መጻሕፍት ይዞ ቀረብ አለ ። "ጥሩ ጥሩ የእንግሊዝኛ መጻሕፍት አሉኝ " አለና አንዱን ፣ አንዱ ሉሳውን እያነሣ ያሳየው ጀመር ።

" የአማርኛው መጻሕፍት ምን ምን አለህ ? "

" የአማርኛም ብዙ አለኝ ። " አሁንም ፣ አንድ ባንድ እያነሣ ለአጕናፍር ሰጠው ። አጕናፍርም አብዛኛዎቹን እርእስታቸውንና የደራሲዎቹን ስም ብቻ እያነበበ በገዘምታ ለልጁ መለሰለት ። አንዳንዶቹን ግን ፣ እያገለባበጠ ተመልክቶ ምንም ሳይናገር መለሰለት ። ልጁም ባለመሰልቸት ፣ በሉ አስተያየት ዋጋ አላቸው ፣ ጥሩ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መጻሕፍት ናቸው የሚላቸውን እያነሣ ቀጋ ቅናሽ እያደረገ ግዛኝ ብሎ ወጥሮ ያዘው ።

" ወዳጄ ፤ እኔ የምፈልገው መጽሐፍ የለህም " አለው አጐናፍር ፤ በመታከት ።

" ምንድነው እርስዎ የሚፈልጉት ፤ ጌታዬ ? "

" 'ጦቢያን' ነው የምፈልገው ወይም 'ልብ ወለድ ታሪክ' የሚባለውን ፤ በአፈወርቅ ገብረየሱስ የተጻፈውን ። "

" እሱስ የለኝም " ካለ በኋላ ፤ " የእንግሊዝኛ ጥሩ ጥሩ አለኝ " እለና ልጁ እንደገና እያነሣ ማሳየቱን ቀጠለ ።

" አይቼዋለሁ ። ብቻ እኔ እሱን አልፈልግም " አለው አጐናፍር ፤ ቁርጥ ባለ አነጋገር ።

" ያማርኛም ፤ ይኸ በጣም ጥሩ ነው ። ሰው ሁሉ ሰሞኑን የሚገዛው ይኸን ነው " አለ ልጁ ፤ ትስፋ ባለመቁረጥ ።

" አንብቤዋለሁ " አለው አጐናፍር ፤ በዝግታ ።

" ይችንስ ? — እችም በጣም ጥሩ ነች " አለ ልጁ ፤ ቶሎ ያን መልሶ ሌላ ደግሞ እንሥቶ — በማይሞት ተስፋ ።

በዚህን ጊዜ የቡና ቤቱ ልጅ ማኪያቶውን ይዞ መጥቶ ነበርና ፤ የያዘውን ላጐናፍር እየሰጠ ፤ " አንተ ! ምን ደንበኞቻችን ታስቸግራለህ ፤ አትሔድም !? " አለው ።

መጽሐፍ ሺያጩም ዞር ብሎ በንቀት እየተመለከተው ፤ " ዝም ብለህ ቡናህን አታሳልፍም ? አንተን ማን ጠራህ ? ምን ታጐበጉባለህ ? እኔ እሳቸው አሳየኝ ብለውኝ ነው " አለው ፤ ፍጹም ዋሽቶ ።

" እንዳንተ እየዞሩ ሰው ከማስቸገር የኔ ቡና ማሳለፍ አይሻልም ? የኔ ሥራ ከአንተ ሱቅ በደረቴነት ያነሰ ሥራ ነው ? በል ሒድ አሁን !! "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" አልሔድም ! እኔ ቡና ቤትህ ውስጥ አዳለም ያለሁት ፣ ደጅ ነው . . . ከፈለግህ ክሰሰኝ ! "

" አንቺን ደሞ ማን ይከሳል ? " አለና ተንደርድሮ እጇን ቃጥቶ ተጠጋው ። ልጁ መጻሕፍቶቹን ደርድሮ የያዘው በግራ ክንዱና እጁ ስለሆነ ፣ የቀኝ እጁን ጨብጦ ከቦታው ሳይንቀሳቀስ ቆሞ ጠበቀው ። ቡና አሳላፊው በዕድሜውም ሆነ በሰውነት ከልጁ ይበልጣል ። መጻሕፍት ሺያጩ ሰውነቱ ቀጫጫ ፣ በዕድሜ ትንሽ ፣ ሰውነቱም ሊጋ ነው ። ሆኖም ዐይኖቹ ደም ለብሰው ለመደባደብ ተዘጋጅቶ ቆመ ። ገራገር የሚመስለው ቡና አሳላፊ እጁን እንደ ቃጣ ፣ " አሁን ቢኳት ! አስኮናኝ ! " አለ ።

" በላ ወንድ ከሆንክ ተማታ ! " አለው ትንሹ ልጅ ።

ቡና አሳላፊው ገፈተረውና ፣ " ምን ልትሆኝ ነው ታዲያ ? " አለ ።

በዚህ ጊዜ ቤንዚን ከሚቀዱት አንዱ ድምፁን ከፍ አድርጎ ፣ " እግዜርን አትፈራም ? አንተን የሚያህል ደንደሳም ይችን አንድ ፍሬ ልጅ ለመደብደብ የምትነሣው ? " አለው ቡና አሳላፊውን ።

" አንተን ደሞ ማን ጠራህ ? እርፈህ ቤንዚንህን አትቀዳም ! "

" ዋ ! ዝም ብትል ይሻልሃል ። አሳይሃለሁ ! ታውቀኛለህ ። "

" ምን እንዳታደርገኝ ነው ? ጉረኛ ! "

አገናኛር ማኪያቶውን ፉት እያለ ያዳምጥ ነበርና መጽሐፍ ሺያጩን ጠርቶ አንድዋን ያማርኛ መጽሐፍ ወስዶ ፣ ዋጋዋን ከፈለውና ፣ " በል ወዳጄ ፣ ሒድ " አለው ። መጽሐፉን እኋላ መቀመጫው ላይ ጣል አድርጎ መጠጣቱን ቀጠለ ። ልጁ ሔደ ። ቡና አሳላፊውም እያጉረመረመ ወደ ቡና ቤቷ ገባ ።

አገናኛር የመኪናውን ሬዲዮ ቢከፍት የሚያገኘው ሁሉ የማይገባው የዐረቢኛ ጣቢያ ስለ ሆነበት አጠፋው ። ማኪያቶውን ጨረሰ ። ድጋሚ ሲያዝ ዞር እንዳለ ፣ እንዲት ፊያት ፣ ስምንት መቶ ሃምሳ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቢንዚን ስትጠጣ አየ ። እውስጧ አንዲት ወጣት ቁጭ ብላለች ። የሲስተር ትሁንዘር መኪና መስለችውና ደስ አለው ። ትናንት ሲስ ተር ትሁንዘርን አመንገድ አይቷት ሊያቆማት ተከታትሏት ነበር — 'የልጅቱን ' ስልክ ወይም አድራሻ ለመጠየቅ ። ለንደን እሱንና አድማሱን ' ከልጅቷ ' ጋር ያስተዋወቀቻቸው እሷ ነበረችና ። ግን ፣ ትናንት አሳድዶ መጠየቅ ነውር ስለ መሰለው ነበር የተወው ። አሁን ግን ፣ መኪናው ውስጥ ያለችው ወጣት ሲስተር ትሁን ዘር አለመሆኗን ወዲያው ተገነዘበና ተሳቀቀ ።

ሁለተኛዉን ማኪያቶ ሳይሰማው ጠጥቶ ጨረሰ . . . . ' ልጅቱ እጮኛ እንዳላትስ ? ኧረ አግብታስ እንደሆን ! . . . ከተለያዩ ጊዜዉ አጭር አይደለም ። ' ልጅቱ ' ውብና የተማረች ናት . . . . ጭልጥ አለ — በሐሳብ ሰመመን ውስጥ . . . . .

የቡና ቤቱ ልጅ ሒሳቡንና ሰቃውን ይዞ እንደ ሔደ ፣ አንኖናኖር መኪናውን ወደ ራስ መኮንን ድልድይ አዞሮ ፣ ደርሶ ቀጠሮ እንዳ ለው ሰው ገሠገሠ ። ድልድዩ ላይ አንድ እግረኛ ሮጠ ሊያቋርጥ ሲድ ጠው ነበር ። ለጥቂት ስለ ነበረ የሳተው ሰውነቱን ዘግንኖት አንቀ ጠቀጠው ። አፉን ደም ደም አለው ። ከዚያ በኋላ ዝግ ብሎ እየነዳ አርቲስቲክ ሕንፃ ፊት ለፊት ፣ ያልተያዘ ሥፍራ አግኝቶ ፣ መኪና ውን ካቆመ በኋላ ፣ ወደ ኮስሞስ መጻሕፍት መደብር ራመድ ራመድ አለ ።

እበሩ ዘንድ ደርሶ ሊገባ ሲል ፣ ከውስጥ አንዲት ቆንጂት ወጣት ስትወጣ ፣ በረፉ ላይ አንድነት ደርሰው ዐይን ላይን ግጥም አሉ ። እሱ ፣ ማን እንደ ሆነች ፣ እርሷ ፣ ማን እንደሆነ ፣ ሲገነዘቡ ፣ ቃላት ፣ ያፍ ልማድ የሆነው ' ይቅርታ ' እንኳ — ጠፍተውባቸው ለቅጽበት እንደዚያው ተፋጠው ቀሩ ። የሐሳቡን ሚዛን የደፋበ ትን ይኸን ያልተጠበቀ ድንገተኛ ስሜት ተቋቁሞ ቀልቡን ሲገዛ ፣ አንኖናኖር ፣ " እንደ ምንድነሽ ? " ብሎ እጁን ዘረጋ ።

" ጤና ይስጥልኝ " ብላ ሙሉ እጅዋን ሰጠችው ።

ከበራፉ ላይ የኋሊት እየተራመደ ፣ " ስለ መምጣትሽ በቅርብ ቀን ጋዜጣ ላይ አስተዋልኩ " አላት ። ቢቱ ጥግ እየቆመም ለቅጽበት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሉብ ብሎ አስተዋላት ። በመጨረሻ ካያት ጊዜ ጥቂት ቀን የጨመረች አልመሰለችውም ። እንዲያውም ደበልጥ ሲጋ ሎጋ ሆነችበት ።

“ ከመጣሁ ከወር በላይ ሆኖኛል ። የጋዜጣው በግይቶ ነው . . ”

“ ይገርማል ! ታዲያ እስከ ዛሬ መንገድ ላይ እንኳ — ” አለና ሳይጨርስ ተወው ። የሚቀጥለው ሌላ ነገርም ለጊዜው ጠፋበት ።

እርስዋ ግን ፣ “ ሳይታወቅ ከተማችን ትልቅ እኮ ሆኗል ” ብላ ፣ ያልጨረሰውን ጥያቄ መለሰችለት ። በልቧ ግን ሌላ ነገር ነበር። ከመጣች ፣ ብዙ ጊዜ መንገድ ላይ አይታዋለች ። የመጀመሪያዉ ጊዜማ ፣ የሚመጣው ከፊት ለፊቷ ስለ ነበር ፣ ሰላምታ ልትሰጠው ቃጣ ነበር ። እርስዋ ፣ ያያት ቢመስላትም ፣ ፊቱ ላይ የማስታወስ ምልክት ምንም ስላጣችበት ፣ በገጽዋ ላይ ሲፈካ የጀመረውን ፈገግታ ድርግም ፣ ግንባሯን ቋጥር ፣ ለፈጣን መኪናዋ ከቤንዚኑ ስጠት አድርጋ ኸው ብላ ያለፈችው ትውስ አላት ። ሆኖም ፣ ‘ እኔ አይቼ ሃለሁ ’ ልትለው አልፈቀደችም — እንኳን ደኸን ልትነግረው ። ስለዚህ ፣ ሰበቡን ወደ ከተማው አዞረች ።

“ ከተማውስ በጣም ሰፍቷል ። ሰዉ ፣ መኪናዉ ፣ ምኑ ! እጅግ በርክ ል — በጥቂት ዓመታት ውስጥ ” አለ ፣ ከዚህ ሌላ የሚለው ነገር እያሰላሰለ ፤

“በዚያው ልክ ሩጫም በዝቷል” አለችና ሰዓቷን እያየች አደረገች ።

ለመሔድ መፈለጓን በመገመትና የማቆያ ምክንያት ለመፍጠር በመሞከር ፣ “ ትቸኩያለች መሰለኝ ? እኔ'ንኳ ድንገት ጊዜ ቢኖርሽ ቡና እንጠጣለን ብዬ አስቤ ነበር ” አላት ።

እርሷ ማናቸውንም የመጀመሪያ ግብዣ ወዲያው እሺ ማለት አይሆንላትም ። “ አዎን ፣ እቸኩላለሁ ። ቢሮዬ ቶሎ መመለስ አለብኝ ። ለቡናው እግዜር ይስጥልኝ ። ”

ቅሬታውን ዋጥ አድርጎ ፣ “ ባይሆን መኪናሽ ድረስ ልሸኝሽ ” ብሎ መንገድ ጀመረ ፤ መኪናዋን ያቆመችበትን ቦታ እንደሚያውቅ ሰው ሁሉ ።

“ መኪናዬን ቢሮ ትቼ በታክሲ ነው የመጣሁት ። ”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" መኪናሽ ድረስ ልሸኝ ያልኩት ቅርብ ሆንች እናቅ ሳልል እኮ ነው " አለ ፤ ፊቱ ፈገግታ ለብሶ ።

" እሺ ፤ እግዜር ይስጥልኝ " አለች ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የፈገግታ ጭላንጭል ዐይኖቿ ላይ እየታየባት ።

አጉናፍር መኪና ዘንድ ሲደርሱ ፤ ወጣቷ ዛሬ በመኪና መተላለፊያው በኩል ገባች ። በልቧም ፤ ' ፎክስዋገን ብሎ መኪና በምን አስወደደው ? ጀርመን አገር የነበረ ጊዜ እንኳ ፤ ' ተማሪ ስለ ነበረና መኪናዋም የምትሠራው እዚያው አገር ስለሆነ ነው ' ይባላል ። እዚህ ግን ስንት ምርጫ እያለው ይችን ጨባጣ ይመርጣል ? አትደላ ፤ አታምር — ቅርስዋ የጥንዝዛ ! ' ትላለች ። እንደ ትንሽ ፊያት መኪኖችና እንደ ፎክስዋገን የምትጠላው የመኪና ዘር የለም !

አጉናፍር የትኛው መሥሪያ ቤት ሳይል መኪናውን አስነሥቶ ወደፊት ሲቀጥል ፤ ወደኋላ መመለስ እንዳለባቸው ስላስገነዘበችው ፤ ሲኒማ አምፒር ፊት ዞሮ ወደ መጣበት አግጣጫ አመራ ። እቢሮዋ እስኪደርሱ ድረስ የነበረው ንግግር የሚቆምና የሚቀጥል ከመሆኑም በላይ ፤ አጉናፍር እንደ ተመኘው አልሠመረም ። ሆኖም ፤ አጀማመሩ ይጥፋቸው እንጂ ፤ ሁለቱም በየፊናቸው ይህ ያጋጣሚ መገናኘት የመጀመሪያና የመጨረሻዉ እንዲሆን ፍላጐት አልነበራቸውም ። ስለዚህ ፤ በአጉናፍር አጥብቆ ጠያቂነት ምሳ አብረው ሊበሉ ተስማምተው ተለያዩ . . . . . .

እቢሮዋ ገብታ እንደ ተቀመጠች ፤ ወጣቷ ስልክ ደወለች ። መልስ አገኘች ። " ዘኔ ፤ እባክሽ ዛሬ ለምሳ መምጣት የቻልኩ አልመሰለኝም ። " . . .

" አንቺ ደሞ አለ መልከ መልካም ጐረምሳ ወሬ የለሽም ? . . .
" እሱስ ነው ፤ ብቻ መልከ መልካም የሚባል አይደለም . . .
" አታውቂውም . . . "
" ከምሳ በኋላ እደውልልሻለሁ . . .
" ዘኔ ደሞ ታብኘዋለሽ ! በኋላ እደውልልሻለሁ አልኩሽ . . .
" ምንድር ነው ችኮላው ? . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ በይ ደህና ዋይ ። ” ስልኩን ዘጋችውና ራሰዋን ነቀነቀች ፣ በመቃሀብ ሳይሆን በመደነቅ ።

ከዚያ ወይኖችዋ በዘዝ ብለው እትዝታ ዓለም ውስጥ ሰጠመች ። ሐሳቧ በጊዜ ወደ ሦስት ዓመት ግድም ወደ ኋላ ተመልሶ እንግሊዝና ጀርመን አገር ተሻገረ ። . . . ከአሜሪካን አገር ወደ ኢትዮጵያ ስትመለስ ፣ እግረ መንገድዋን ትሁንዘር የምትባል ጓደኛዋን ጥየቃ ነበር ሁለት ቀኖች ያህል ለማደር ሎንደን ከተማ የሔደችው ። ሎንደን ገብታ ፣ ከቀቀኑ ዐርብ ነው ። ጠዋት በሁለት ሰዓት ተኩል ሎንደን ገብታ ፣ ከቀትር በኋላ ከጓደኛዋ ጋር ኢትዮጵያውያን ከማይጠፉባቸው ሦስት ቡና ቤቶች አንድዋ ፣ ‘ ኤል ባሬኖ ’ እምትባለው ሔዱ ። ሰዓቱ ከስምንት ተኩል ቢያልፍም ፣ ጥቂት ሰዎች ገና ምሳቸውን ይበላሉ ። አብዛኞቹ ግን ፣ ቡና ወይም ሻይ ይዘው ያወጋሉ ። ጥቂት ሐበሾችም አሉ ። ሁለት ሰው ብቻ እምታስቀምጥ አንዲት ትንሽ ጠረጴዛ ላይ ፣ አጐናፍርና ጓደኛው አድማሱ ምሳቸውን በልተው ወደ መጨረሱ ላይ ናቸው ። ትሁንዘር ሰላምታ ሰጥታቸው ከጓደኛዋም ጋር አስተዋወቀቻቸው ።

ሁለቱን ወጣቶች ስትተዋወቅ ፣ አድማሱ ከልብ የመነጨ የሚመስል ሰላምታ ሰጣት ። የደግ ሰው ፊት ያለው ፣ ፈገግታና ጨዋታ የማይለየው ፣ የዋህ ሰው ይመስላል ብላ ታፈረች ገመተች ። ሰውነቷ ወዲያው ተቀበለው ። የአጐናፍር ሰላምታ አሰጣጥ ግን ፣ የማብር ይውጣ መምሰል ብቻ ሳይሆን ፣ መኣረርም የተበረዘበት መስሎ ስለ ተሰማት ፣ ግር አላት ። ስለዚህ ፣ ሳትወድ ፣ ሳታስበው ትክ ብላ ለቅጽበት አስተዋለችው ። እጅጌው ረጅም ፣ አንገቱ ከብና ታጣፊ ፣ ክፍት ሰማያዊ ሹራብ ለብሱዋል ። ገጹ ከጠይምነት ይልቅ ወደ ጥቁረት የሚያደላ ፣ ዳሩ ግን ፣ ‘ የጥቁር ሰው መልኩ ዐይኑና ጥርሱ ነው ’ የማይባልለት ሆኖ አገኘችው ። ቁመናው ምንም የማይል ፣ ጥቂት ግርማ ሞገስ ያለው መስሎ ቢታያትም ፣ እብዙ ሰዎች መካከል ቢቆም በተለይ ዐይን የሚስብ ዐይነት አልመሰላትም ። ከዚህ ቀደም አይታው እንደማታውቅ እርግጠኛ ሆነች ። ‘ ታዲያ ለምን የመኣረር መንፈስ አሳየኝ ? ’ ብላ ፣ እንቆቅልሹን ሳትፈታ ፣ አላፊዋ መጥቃ በትሁንዘር አማካሪነት የምትበላውና የምትጠጣው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቃዘዘ ። . . . ትሁንዘር ከአድማሱ ጋር ወሬ ስትቀጥል ፣ ቃፈረች ቡና ቤቷን በዐይኗ ቃኘቻት ። ከፍሏ በጣም ትንሽ ነች ። ግን ፣ አንድ ስንዝር ዞሳ የዋለ ፣ ሥራ የፈታ ቦታ እንዳይገኝ — በማሰብ መሰላት — ወንበሮችና ጠረጴዛዎች ግጥግጥ ብለውባታል ። ቀጫጭን አሳሳፊዎቹ ፣ የሚበላና የሚጠጣውን እምጥተው ሲያስቀምጡ ፣ የተጋባውን ሲያነሡ ፣ በስንት ዘዴና ብልሃት ነው ። ከጻሴዋ ኩራ ያለች ቤት ፣ እዚህ ቡና ቤት ያሳሳፏትን ሥራ ለማግኘት መቻሏን ቃፈረች ተጠራጠረች ።

“ ተጫዋች እንጂ ምነው ዝም አልሽ ? ” ብላ ትሁንዘር ቃፈረችን በወሬው ተሳታፊ እንድትሆን አደረገቻት ። አድማሱ ስላሜሪካን አገር ፣ እዚያ ስላሉ ኢትዮጵያውያን ተማሪዎች . . . ወዘተ . . . እየጠየቃት አወሬው ማህል ገባች ። አነጋገር ግን ፡ ሐሳብ የገባው መስሎ ፣ እንደ አቅርቅሮ ጠረጴዛውን ፣ እንደ ቀና ብሎ በአንጻሩ ያሉ ግርግዳውን እየተመለከተ ወሬያቸውን በደንብ አያዳምጥም ። እንዲህ እያለ ጥቂት ከቆየ በኋላ ፣ አድማሱን ፣ “ ማቃዜትላንድ እንገናኝ ” ብሎት ፣ እስዋንና ትሁንዘርን ያንገት በላይ የሚመስል ሰላምታ ሰጥቷቸው ውልቅ አለ ። የአነጋገር እኳኋን ቃፈረችን ከነከናት ። ወንድ እንዲህ እንደዚህ ችላ ሲላት ሁለት ሦስቴ እንኳ አይደቷት አይጠቅመውም ። ጥቂት ነደዳት ! !

በማግሥቱ እራቱም ሊልባረኛ ቡና ቤት ሳይቆጣጠሩ ተገናኙትው ፣ እንዳጋጣሚ ቃፈረችና አነጋገር ጐን ለጐን ስለ ተቀመጡ ያነጋግራት ጀመር ። በላይ በላዩ ሌሎች ኢትዮጵያውያንም መጥተው የወሬ ገበያዉ ደራ ። በመጨረሻ አድማሱና አነጋገር ፣ ትሁንዘርንና ጓደኛዋን ራት ጋበዟቸው ። ከራት በኋላ ዳንስ ቤት ሄደው እስከ ውድቅት ሲደንሱ አመሹ ።

በማግሥቱ እሑድ ፣ ወደ ኢትዮጵያ ለመምጣት እንዳቀደችው ከሎንደን ባውሮፕላን መነሣቷ ቀረቶ ፣ ከጓደኛዋ ፣ ከአነጋገርና ከአድማሱ ጋር ፣ ከሎንደን ርቀቷ ከአዲስ አበባ እስከ ሞጆ ያህል የሆነውን ፣ አድማሱ የሚማርባትን ፣ ደብረዘይትን እምታህለውን የኬምብሪጅ ከተማ ለመጐብኘት በባቡር ሔዱ ። ዘወትር የሚከፋውን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የእንግሊዝ ሰማይ እንኳ የነዚህ የአራት ወጣቶች ደስታ ጉሙን በትኖ ፈገግታ ተላበት ፡፡ ብሩህ ቀን ሆኖ ዋለ ፡፡ በዚያ በጠራ ሰማይ ሥር የእንግሊዝ ገጠር ልምላሜ እንግዳዋን በጣም አስደሰታት ፡፡ የዩኒቨርስቲ ከተማዋም ውበት በጣም አስደነቃት ፡፡

አድማሱ ከተማው ስለሆንች አስተናባሪያቸው እሱ ነው ፡፡ ስለ ከተማዉ ፤ ስለ ዩኒቨርስቲዉና ስለ ኮሌጆቹ የሚያውቀውን እስ ረዳቸው ፤ ተረከላቸው ፡፡ በ19ኛው መቶ ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ላይ አንድ የባቡር ኩባንያ ፣ እነሱ ዛሬ የመጡበትን የባቡር ሐዲድ መሥመር ከለንደን ወደዚች ከተማ ለመዘርጋት የፈለገ ጊዜ ፣ ከዩኒቨ ርስቲው ባለሥልጣኖች ጋር ስለ ነበረው ንትርክ ተረከላቸው ፡፡ የዩ ኒቨርስቲውም ም/ቻንስለር ለኩባንያው ቦርድ ሊቀ መንበር እን ዲህ ብሎ ጻፈለት ይባላል ፡፡ "ይድረስ ለኩባንያው ቦርድ ሊቀ መን በር ፡፡ ኩባንያዎ ከለንደን እስከዚህ የባቡር ሐዲድ ለመዘርጋትና የውጭ አገር ተወላጆችንና ሌሎችንም የማይረቡ ሰዎቹን በሰንበት ቀን ወደዚች ከተማ ለማጓጓዝ አቅዷዋል ማለትን ሰምተናል ፡፡ ይህ አድራጐት መድኃኔ ዓለምን የሚያስቀይመውን ያህል ፣ የዩኒቨርስ ቲውን ም/ቻንስለር የሚያስቆጣው መሆኑን እንዲገነዘቡት ይሁን ፡፡"

እንደዚሁ ሲሥቁ ፣ ሲደሰቱ ውለው እዚያው ራታቸውን በል ተው በሁለት ሰዓት ተኩል ላይ ፤ አድማሱ እዚያው ሲቀር ሦስቱ ባቡር ተሳፍረው ወደ ለንደን ተመለሱ ፡፡

ታፈረች ሰኞን ፣ ማክሰኞንና ሮብን በለንደን — ይበልጡን ጊዜ ከአጐናፍር ጋር — አሳለፈች ፡፡ በሱ አስጐብኝነትም የከተማ ውን ታሪካዊ ቦታዎችና ሕንፃዎች ፣ ቤተ መዘክሮች ፣ የኪነ ጥበ ባት ሥራዎች መንበሮች ፣ እንዲሁም ልዩ ልዩ ሱቆች ስትጐበኝ ውላ አደረች ፡፡

ሐሙስለት ማልዳ ተነሥታ ጓደኛዋን ትሁንዘርን ተሰናብታ ፣ ካጐናፍር ጋር በባቡር ዶቮር እስከሚባለው የንግሊዝ የባሕር ወደብ ተጓዙ ፡፡ ከዚያ ባንዲት ትንሽ መርከብ የእንግሊዝን ባሕረ ሰላጤ አቋርጠው ኦስቴንድ እምትባለው ቤልጅግ ወደብ ወርደው ፣ ከዚያ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጉዞአቸውን እንደገና በባቡር ቀጠሉ ። ኮሎኝ እምትባለው ጀርመን ከተማ ገብተው አደሩ ። በማግሥቱ መኪና ተከራይተው ወደ በርሊን አመሩ ። ያጐናፍር ዩኒቨርሲቲ እምትገኝበት ምዕራብ በርሊን ከተማ ደረሱ ። አጐናፍር ብዙ ዓመታት የቆየባት ከተማ በመሆኗ ሁሉን ነገር እያዞረ አስጐበኛት ።

በበርሊን ከተማ ጉብኝቷ ላይ ፣ ለአጐናፍር ያደረባት ስሜት ሰፊ ጥላውን ዘረጋበት ። ኩርፉርስተንዳም ጐዳና ላይ ባለችው ሰምኑን በሚያዘወትሯት ቡና ቤት ታዛ ተቀምጠው ሲያወጉ ፣ ‘ ቲርጋርተን ’ ሔደው ሲናፈሱ ፣ የምዕራብ በርሊንን ምክር ቤት ሕንፃ ሲጐበኙ ሁሉ ፣ በቃልም ሆነ በድርጊት ያልተገለጸ ስሜቷ ልክ እንደ አንድ ሕያው ነገር በውስጧ እያደገ ሲሔድ ተሰማት ። አጐናፍር እንደሰዋ ይህ ዐይነት ስሜት ለርስዋ ይደርበት አይደርበት ማወቅ አልቻለችም ። ለመጠርጠር የሚያስችሏት አንድ ነገር እንኳ አላደረገም ፣ አልተናገረም ። ስለዚህ ስሜቷን ፈራች ። ሆኖም ፣ አጐናፍርን ጥላ ወደ አገሯ መብረሩንም ጠላች ። ምክንያቱም ፣ ስሜቷ ባንድ በኩል ያስጨንቃት እንጂ ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፣ ከዚህ ቀደም ተሰምቷት የማያውቀውን ያህል ጣፋጭ ደስታ ይሰጣት ነበርና ነው ። የዚህን ‘ የደስታ - ጭንቀት ’ ዕድሜ ለማሳጠር አመነታች ።

በመጨረሻ ግን ፣ ፕረሺያ ከፈረንሣይ ጋር እ. ኤ. አ. በ1870 ተዋግታ ላገኘችው ድል መታሰቢያ የቆመውን ፣ የምሰሶ ሐውልት ያስጐበኛት ዕለት ወደ አገሯ በመመለስዋ ቆረጠች ። ሐውልቱ አናት ላይ ሆኖ ፣ ምዕራብና ምሥራቅ በርሊንን ለማየት ፣ በሐውልቱ ሆድ ውስጥ ባሉት ደረጃዎች ሲወጡና ሲወርዱ እየደከማት ጉልበቷ ስለዛለ ፣ አጐናፍር በመደገፍ እጅዋን ሲይዛት ፣ የተሰማት ስሜት ካሁን አሁን አጋለጠኝ ብላ ሠጋች ። ስለዚህ ወደ አገሯ ፈጥና በመመለስዋ ቆረጠች ። አጐናፍር ለምን ጥቂት አትሰነብትም ብሎ ባለማግደርደሩ ተበሳጨች ።

ሆኖም ፣ በማግሥቱ ማልደው ባጐናፍር ፎክስቫገን ወደ ፍራንክፈርት አመሩ ። አጐናፍር በዕረፍት ጊዜው የተለመደ የፋብሪካ ሥራውን የሚጀምርበት ቀን ገና ነው ። ዘንድሮም

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳምናው ይህ ያንድ ወር ተኩል ሥራው በዱሰልዶርፍ ከተማ ነው ። ስለዚህ ወጣቷን ለመሸኘት ጊዜ ነበረው ፤ ዱሰልዶርፍ ከበርሊን ይልቅ ለፍራንክፈርት ቅርብ ነው ።

ያንሲቱኑ ማታ ፣ በኢትዮጵያ አየር መንገድ ጄት ለማሳፈር አውሮፕላን ማቢያ ይዞአት ሔደ ። አውሮፕላኑ ላይ ልትወጣ ስትል 'ጉንጭ ለጉንጭ ተሳስመን ነው ወይስ ፣ እጅ ለጅ ተጨባብጠን እምንሰነባበተው ?' እያለች ስታሰላስል ፣ እንግዳፍር ፣ 'በይ እንግዲህ በደኅና ያግባሽ ?' ብሎ እጇን ዘርግቶ ከአንገቱ ወደፊት ዘንበል ገቶ አለ ። እስዋም እጁን ጨብጣ ፣ ጉንጮቹን ስታቀርብለት በጉንጩ ይጠብቃት ስል ነበረ ፤ ጉንጮቹ ተሳሳሙ ። ሁለተኛ ዙር ላይ ሁለቱም ስሕተታቸውን ለማረም ሲሞክሩ ፣ ከንፈሮቻቸው ተገናኙ ። ሦስተኛው ላይ አሁንም ጉንጮች ደገሙ ። አራተኛው ላይ ግን የሁለቱም ዙር ነገር በይኑት እንዳይገጥማቸው አሱም እስዋን ፣ እሷም እሱን ፣ 'የሁለተኛውን ትደግማለች ፣ ይደግማል ?' ብለው በመገመት ጉንጮቻቸውን አቀረቡ . . . . .

ከዚያ ተንምጋ መለስ ቀለስ ሳትል ወደ አውሮፕላኑ አመራች ። የልቧን ውስጥ ሁኔታ እንግዳፍር አስመጠርጠሩን እርግጠኛ አልነበረችም ። አውሮፕላኑ ውስጥ ስትገባ ሐሳቧ ሁሉ ምስቅልቅል አለባት ። እንደዚህ መሆኗን በጣም ጠላችው . . . .

የቢሮዋ በር ተንኳኩቶ ሲከፈት ፣ እንደ መባነን ብላ ፣ ታፈረች ካለፈው ጊዜ ወደ አሁኑ ሰዓት ፤ ከአውሮጳ ወጻለችበት ቢሮዋ ተመለሰች ። አንድ ተላላኪ ገብቶ አንድ ፋይል ጠረጴዛዋ ላይ አስቀምጦላት ቃል ሳይተነፍስ ወጣ ። እስዋም እጅዋን ሰዳ ዶሴውን ወደ ርስዋ ስባ አርእስቱን ካነበበች በኋላ ፣ ማኅደሩን ወደ ጠረጴዛው ጫፍ ወደ ጐን ገፋችው ። ከዚያ ቀና ብላ የማይመለከቱ ዐይኖቿን አፊት ለፊት ግርግዳ ላይ እተሰቀለው ቀን መቁጠሪያ ሥዕል ላይ ሰካቻቸው ። ሐሳቧ አሁንም በጊዜ ወደ ኋላ ተመለሰ ። እትዝታ ዓለም ተመልሳ ገባች . . . .

ያኔ — ወደ አዲስ አበባ ካሜሪካን አገር መጀመሪያ እንደተመለሰች — እንግዳፍርን ከሐሳቧ ወዲያው አውጥታ ለመጣል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እንደ ገመተችው እስከዚህ ቀላል ሆኖ ሳታገኘው ቀረች ። ተስፋ እንዳደረገችው ፣ የዕሮሞኛዋ የእንዳሻህ ዘመዱ ጨዋታና ቀዝ ፈዛዛ ፣ እጐናፍርን ካይኑ ሕሊናዋ ፊት አስወግዶ ሲያስረሳት አልቻለም ። እንዲያውም ፣ እንዳሻህን ከአጐናፍር ጋር በሐሳቧ እያነጻጸረችው ፣ እሮሞኛዋን ከወትሮዋ ይበልጥ ከውስጧ ትርቀውና ትንቀውም ጀመር ። ጥንቱንም ቢሆን ፣ እንዳሻህ ዘመዱ የርስዋ ምርጫ አልነበረም ፣ የቤተሰቧ ፣ በተለይም ያባቷ ታላቅ ወንድም ምርጫ ነበር እንጂ ። ይሁን እንጂ ፣ ያኔ ሎሬታ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ ስለ ነበረች እንዳሻህ ዘመዱን ለመልኩ ፣ ለሀብቱ ፣ ለበሩ ሲሉ የሚመኙት ብዙዎች ስለ ነበሩ ፣ ታፈረች የወላጆችዋን ፈቃድ ለመፈጸም ፣ ያደረገችውን የቃል ኪዳን ቀለበት ለማክበር ችላ ነበር ። የእንዳሻህም መልክ መልካምነት ፣ ማራኪ ጨዋታ ፣ ዐዋቂነትና ሽርሽር ፣ እንዲሁም ጨዋታ ቦታዎች እንደ ልብ ሊወስዳት መቻሉ ፣ ቀስ በቀስ ወደርሱ ሊስቧት ችለው ነበር ። ይኸ ያኔ የሁለተኛ ደረጃ አዳሪ ተማሪ የነበረች ጊዜ ነው ። ከምሁራን ጋር ውላ ፣ ከባሕር ማዶ እንደ አጐናፍር ካሉ ወጣት ኢትዮጵያውያን ጋር ተደባልቃ ኖራ ፣ በሐሳብም በስላ ፣ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ከአሜሪካን አገር ወዳገሯ በተመለሰች ጊዜ ግን ፣ እንዳሻህ ዘመዱ በግምቷ ወድቆ ፣ ቀሎ ፣ ትንሽ ሆኖ ታያት ። ከብዙ እግጣጫ አስተውላው ናቀችው ። ስለዚህ ፣ በማስረሳት ፈንታ ያጐናፍርን ትዝታ ለጥቂት ጊዜ እስከና ካቴው አብሶባት ነበር ።

ሆኖም ፣ እጐናፍር ስለ ርስዋ ስላደረበት ስሜት የሚጨበጥ ምልክት ቀርቶ ምንም ዐይነት ፍንጭ አላሳያት ስለ ነበር ፣ የርስዋ ነገር እንዲያው በባዶ ሜዳ መማሰን ስለ መሰላት ፣ እጐናፍርንም ከሕይወቷ ውስጥ አውጥታ ለመጣል ቆረጠች ። ይህ ውሳኔዋ እንዲፈጸም ፣ ከጥቂት ጊዜ በኋላ በሠርግና ጋብቻዋ ጉዳይ ላይ የተፈጠረው ከባድ ችግርና አለመግባባት በጣም አገዘ ። ከችግሩ በኋላ ፣ እጐናፍርን ለማስታወስና ስለርሱ ለማሰብ ቀልቡም ፣ ጊዜዉም ፣ አልነበራት ። በዚህ ዐይነት አዲስ አበባ ጥቂት ጊዜ ከርማ አሜሪካን አገር ለሁለተኛ ጊዜ ሔደች ። የእጐናፍርም ትዝታ እንደ ጉም በነነ ።

በቅርብ ቀን ዳግመኛ አዲስ አበባ የመጣች ሰሞን ፣ እጐናፍርን ከስንት ዓመታት በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ፎክስዋገኑ ውስጥ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብቻውን ስታየው ነው ፣ ስለርሱ ያሁን ሁኔታና የኑሮ አቋም የማወቅ ጉጉት የተቀሰቀሰባት ። ዛሩ ግን ፣ የመጀመሪያው ቀን ወደ ርስዋ አግጣጫ ቢያይም ፣ ዝም ብሎ ስላለፋት ረስቶኛል ብላ ነደ ት ተወችው ።

ቅድም እንዳጋጣሚ ሲተላለፉ በማይችሉበት አኳኋን ተገናኙ ። የአጐናፍር ጠቅላላ ሁናቴና አቀራረብ ፣ የነበራትን ስለርሱ የማወቅ ጉጉት እንደገና ቀሰቀሰባት ። ስርሱ የነበራት ስሜትም ዱሮ እንዳመነችው ፀመድ የሆነ ሳይሆን ፣ ጊዜውን ሲጠብቅ የኖረ የተዳፈነ እሳት መሆኑን ወዲያው ተረዳችው . . . .

* * *

ልጅቱን አቢሮዋ አድርሶ ወደራሱ ቢሮ ለመመለስ ሆኑ ፣ ወዳ ንድ ጓደኛው ቢሮ ሒዶ ለመጫወት ስላላሰኘው ፣ አጐናፍር አንድ የመጻሕፍት መደብር ከገባበኝ በኋላ ፣ የቀጠሮ ሰዓቱ እስኪደርስ ለት ድረስ ፎከስቫገኑን ሽቅብ ቁልቁል ሲጋልብ ቆየ ። አሁን ወደ መኖሪያ ቤቷ ሲገሥግሥ ፣ የሚያስላስለውና ራሱንም የሚጠይቀው ፣ ያኔ እውነተኛ ስሜቱን ደብቆ ፣ ስለርስዋ አንድም ዐይነት ስሜት ፈጽሞ ያላደረበት አስመስሎ ፣ ከጀርመን አገር ወዳገሯ ፣ የግራዉ ንም የቀኙንም ሳይል ፣ ስለ ሸኘበት እውነተኛ ምክንያት ነው ። እስከ ዛሬ ለራሱ ሲያቀርበው የቆየውን ምክንያት ፣ አሁን ሲቀበለው አል ቻለም ፤ ‘ እጮኛ ይኖራታል ፤ ለጊዜው ባይኖራትም እኔ ሀገሬ እስ ክመለስ አንዱ ይቀልባታል ’ የሚለው ሰበብ ፣ ሕሊናዉን አላጠግብ ስላለው ፣ ‘ ሐቁ ነገር ፣ ምክንያቱ ፈሪነቴ ነበር ’ ብሎ ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ራሱን በሙሉ ዐይኑ ለማየት ደፈረ ። ‘ ስሜቴን ያለ ልጓም ለቅቄ፣ በርስዋ በኩል አጸፋው የሌለ እንደሆነ ከሚደርስብኝ የስሜትና የመ ንፈስ ውድቀት እንደገና አላንሠራራም በሚል ፍራቻ ነበር ፣ ነገ ሩን ሳይበቅል ቀርጬ የተውሁት ። ’

አጐናፍር ፣ ፈርቶ ከሚጠላቸው ዐቢይ ነገሮች አንዱ ፣ የእሉታ መልስ ነው ። እርሱ ‘ ይሁን ’ ሲል ‘እምቢ ’ ፣ ‘ ሰላም ’ ‘ ሲል ’ ‘ ዝም ’ ፣ ሲሰጥ አንቀበልም እንዲሉት አይወድም ። ይኸ ዐይነት ነገር እንዳይደ ርስበት በጣም ይጠነቀቃል ። ስለዚህ አንድን ነገር ከማድረግ እስ ማድረግን ይመርጣል . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ የቀሩት ምክንያቶች ሁሉ ’ ቀጠለ በሐሳቡ ፣ ‘ ካንዱ በስተቀር ፣ ይኸን ያህል ከቁጥር የሚገቡ አልነበሩም ። ከቀሩት ከበድ ያለው ምክንያት ፣ ከዚች ወጣት ጋር ፣ ከመገናኘቱ ጥቂት ወራት አስቀድሞ ፣ ካንድ ጀርመን ቤተሰብ ጋር ገጥሞ የነበረው ትግልና ውዝግብ ፣ ያኔ ገና በቋፍ መቆሙ ስለ ነበር ፣ ከዚያ ገና ከመውጣቱ ሌላ ትግል ውስጥ መስጠም አለ መፈለጉ ነበር ’ . . .

አጐናፍር በሕይወቱ ከማይፈልጋቸው ዐቢይ ነገሮች ሁለተኛው ፣ ሰላሙን ማጣት ነው ። ውድድርና ትግል ውስጥ ከገቡ ሰላም የለም ። ስለዚህ ፣ ሰላም ፍለጋ ከማናቸውም ውድድር ከሚያስከትል ግንኙነት ሁሉ ይሸሻል . . . . .

መ/ቤትዋ ቅጥር ግቢ ገብቶ ፣ ያልተያዘ የመኪና ማቆሚያ ካገኘ በኋላ ፣ ለምሳ ወደ ውጪ እሚጐርፈው ሠራተኛ መካከል ወጣቷን ባይኑ እየፈለገ አጐናፍር ቁጭ አለ ። ፀሐይዋ እመኪናው ላይ ያለ ርኅራኄ ትወርድበት ጀመረ ።

ጥቂት እንደ ጠበቀ ወጣቷ አይታው ወደርሱ ስትራመድ ተመለከታት ። ልቡ ድንግጥ አለ ።

ቀይ ጉርድ ቀሚስ ከነጭ ሸሚዝ ጋር ለብሳ ቀይ ሹራብ ደርባለች ። ጥቁር ሐር ጠጉሯን መኻል ከፍላ ቁልቁል ለቃዋ ፣ እረጅም አንገቷ አጋማሽ ሲደርስ በቀይ እራፊ አንድነት አስራዋለች ። ተረከዘ ረጅም ጥቁር መጫሚያ አድርጋለች ። አጐናፍርም ቅድም ይኸን ሁሉ ልብ አላለም ነበር ።

የመኪናውን በር ከፍቶላት ገብታ እጐኑ እንደ ተቀመጠች ፣ ወዳንድ ያገር ምግብ ቤት ለመሔድ ተስማምተው ፣ ወደ እንጦጦ አቅጣጫ መንገዳቸውን አቀኑ ። ዝም ዝም ተባብለው ብዙ መንገድ ተጓዙ ።

“ ተጫወች እንጂ ” አለ አጐናፍር ፣ ጸጥታው ከበደውና ።

ቀደም ሲል ፣ መኪናው ውስጥ ቁጭ ብሎ ሲጠብቃት ፣ አንድ ነገር በሐሳቡ ወስኗል ። ይኸውም ፣ አሁንም ቢሆን እውነተኛ ስሙን በመቸኮል ያለጊዜው ላለመግለጥና ፣ እስዋም ቀድማ እንዳታው

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ቅበት ለመጠንቀቅ ነው ፡፡ 'ያመነታ ተመታ' የሚባለው ተረት እን ዲደርስበት ባይፈልግም ፣ መጀመሪያው ላይ የዝንባሌውንና የስ ሜቱን ልጓም መጨበጥን መርጧል ፡፡

" ምነው ዝም አልክ ? " አላት ቀጥሎ ፡፡

" ከማን ጋር ልነጋገር ፣ አንተ ከራስህ ጋር ጨዋታ ይዘሃል " ብላ መለሰች ፣ ፊገግ እንደ ማለት ብላ ፡፡

ታፈረችም በበኩሏ ፣ ከርሱ አንድ ዐይነት ፍንጭ እስኪታገኝ ድረስ ስሜቷን ቀብራ ለመቆየት ቆርጣለች ፡፡ ግን ፣ አነጋገርን ልታርቀው ወይም ያራቀችው እንዲመስለውም አትፈልግም ፡፡

እነሆ ፣ ሁለቱም ወጣቶች ፣ ያደረባቸውን አንዱን ወደ ሌላው የሚስብ ውስጣዊ ስሜት ላለመግለጥ ፣ ላለማሳወቅ አስበዋል ፡፡ የተ ለየ ድንታ እንዳቸውም የሌላቸው ለመምሰል በየፊናቸው ታጥቀ ዋል . . .

ለሰጠችው መልስ አነጋገር አጸፋውን ሊመልስ አልፈቀደም ፡፡ ለጊዜው ሌላ የሚለው አጣና ዝም አለ ፡፡ እርስዋም በበኩሏ ከልክ ያለፈች መስሏት ዝም አለች ፡፡

" እጋዜጣው ፎቶግራፍ ላይ እጐንሽ የነበረችው ማን ኖራ ለች ? " አለ ፣ ወሬ ለመጀመር ፡፡

እርስዋን አጠገቡ አስቀምጦ ስለሌላ ሴት ዘሎ በመጠየቁ ቅር ብሏት ፣ "አላውቃትም ! " ብላ ዘጋች ፡፡ የምላሷ ግብግቡ ዓላማ ስለ ዚያችኛዋ ለማወቅ ይሆን የሚል ሐሳብም ሸው አለባት ፡፡

አነጋገር አባባሏ ጎሽም አድርጎት ፣ ነገር ለማስተካከል በመ ሞከር ፣ "እዚያ ሁሉ ወንድ ማህል ሴቶች እናንተ ሁለታችሁ ብቻ ነበራችሁ . . . ይገርማል — " አላት ፡፡ በልቡ ግን በለጠ የጋዜ ጣውን ፎቶ ቆርጦ መኝታ ቤቱ ማስቀመጡ በድንገት ትዝ ብሎት ' ' ያስቀመጠበት ምክንያት ምን ይሆን ? ' የሚል ጥያቄ ከልቡ ገባ ፡፡ 'ሴቶቹ ሁለት ብቻ ነበሩ ፣ ወይስ አንድ ጓደኛዉ ከወንዶቹ መካከል ነበር ? '

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምን ያስገርማል ? በትምህርት ገበታ ላይ የሴቶች ቁጥር የሚያንስበት ምክንያት የታወቀና ግልጽ ነው ። ሴቶች የምንኖረው በወንድ ዓለም ነው ” አለች ፤ ነገሯን አረቅ አድርጋ ።

“ እንደ ውንቱስ ከሆነ ፤ ዓለማችን የሴቶች እንጂ የወንዶች ዓለም ልትባል አይገባም ። በዓለም ላይ ከሚኖረው ሕዝብ ውስጥ ከግማሽ በላይ የሚሆነው እንስት እኮ ነው ። በእያንዳንዱ አገርም ቢሆን የሚታየው ከሞላ ጎደል ይኸው ሁኔቴ ነው ። በሀገራችንም ያለው ይኸው ነው ። ታዲያ ፤ በትምህርትና በሥራ ገበታ ላይ ሲሆን የእንስት ቁጥር ለምን ያንሳል ነው ፤ ጥያቄው ። በሀገራችን ደግሞ ፤ የዘመናዊ ትምህርት ከተጀመረ ጀምሮ ፤ ለወንድም ለሴትም ዕድል የተሰጠው እኩል ነው ” አለ ፤ በዚህ አንጻር ያላትን አስተያየት ለመቆስቆስ ።

“ የወንድ ዓለም ስለ መሆኑ በናገር ወንዶች በቁጥር ይበልጣሉ ለማለት አለመሆኑን ፤ እርግጠኛ ነኝ ገብቶሃል ። እኔ የምለው ፤ የየኅብረተሰቡን መመሪያ የሚያወጡና ሥልጣኑን ጨብጠው የሚመሩ ወንዶች ናቸው ። በሚያስተዳድሩት ኅብረተሰብ ውስጥ ደግሞ ፤ ለኛ ለሴቶች የተሰጠን ሥፍራ ዝቅ ያለ ነው ። ያገራችን ሴቶች ችግር ከዚህ ሁኔቴ የተወለደ ነው ። ከዚህ ነው ችግራችን የሚመነጨው ። ከዚህ ውጭ የሚመነጭ አንድ ችግር የለብንም ። ለምሳሌ ፤ በርከት የሚሉት ሴቶች በትምህርት አለመግፋታቸውንና በሥራ ገበታ ላይ በብዛት አለመገኘታቸውን ጠቆም አድርገሃል ። የዘመኑ ትምህርት መጀመሪያ ሀገራችን ሲገባ ፤ እርግጥ ለወንድም ሆነ ለሴት መማር ቀላል አልነበረም ። ወላጆች በልዩ ልዩ ምክንያት ልጆቻቸውን እንዳይማሩ ይከለክሉ እንደ ነበር የታወቀ ነገር ነው ። ይሁን እንጂ ፤ ለወንዶች ይኸ ጭቆና ፈጥኖ ቀረላቸው ። ለሴቶች ግን ፤ በጋብቻ ዕድሜ መሰናከልንትም ጭምር ለብዙ ዘመን የትምህርት ዕድላቸው ሲጨናገፍ ኖሯል ። በሥራም በኩል ቢሆን ፤ ለሴቶች የታመነላቸው ሙያ የመኪና ጸሐፊነት ብቻ ነው — ” እያለች በማያወላውል አነጋገር አስተያየቷን ስትደረድር ፤ አቋረጣት ።

“ መቼም ፤ በዐዋጅ — ” ብሎ ሲጀምር ፤

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በፉንታዋ አጸርጣ ፤ “ አልወጣኝም ” አለች ፣ ከቃሏ ጋር ሠምሮ የሱን በሚቃረን ድምፅ ።

“ አዎ በዚህ ትስማማን ። ሴቶቻችን ከወንድ እኩል ነን ይላሉ — ባፋቸው ። በግብር የሚገልጡት ግን የዚህን ተቃራኒ ነው ። በየዕለቱ ሥራቸውና አኳኋናቸው የሚገልጡት ፤ በአፋቸው የሚሉትን በልባቸው አለማመናቸውን ነው ። ማለት ፤ ከመቶ ዘጠና ዘጠኙ በአኳኋናቸውና በአድራጎታቸው የሚያሳዩት እኩልነታቸውን አለማመናቸውን ነው ። ለምሳሌ ፤ ከትምህርት ቤት ጀምሬ ፤ ወንዶችና ሴቶች በአንድነት እሚማሩባቸው ትምህርት ቤቶች ሁሉ ፤ የተማሪ ማኅበሮችን የሚያቋቁሙ ፤ የሚያሯሩጡና የሚያበጁ ፤ ኃላፊነት ለመቀበል የሚደፍሩ ወንዶች ናቸው ። ሴቶቹ ብስንት ማግባባት አባሎች ይሆኑ ይሆናል ። ቢበዛም ፤ አንዳንዶቹን ፤ ማለት ትንሽ ደፈር የሚሉትን ፤ ወንዶቹ ራሳቸው ሴጌጥ ያህል የማኅበራቸው ም/ፕሬዚዳንት ወይም ም/ጸሐፊ ያደርጓቸው ይሆናል እንጂ ፤ ሴቶቹ በራሳቸው ፈላጊነትና ታታሪነት ምንም የኃላፊነት ቦታ ለመያዝ ወይም የትም ለመድረስ ሲሞክሩ አይታዩም ። ‘ የሚያጠግብ እንጀራ ከምጣዱ ያስታውቃል ’ እንደሚባለው ፤ ከሰጠሁት ምሳሌ እንኳ መረዳት ይቻላል ። በሥራ ገበታ ላይም ቢሆን ፤ የሚያሳዩት ይኸንኑ ዝንባሌና አድራጎት ነው ” አለ አትኩሮ ፤ እንዳ ዘበት ሳያስበው የገባበትን ክርክር በመቀጠል ።

“ የምትለው ብዙ እውነት አለበት ። ሆኖም መዘንጋት የሴሰበት ፤ ከስንት መቶ ዓመታት ጀምሮ ፤ በወንዶች ዓለም ውስጥ ሴቶቹ ተጨቁነው መኖራቸው ፤ የቱን ያህል የመንፈስ ደካማነት እንዳደረሰባቸው ነው ። ዛሬ አንዳንድ ሴቶች ፤ የታሰሩበትን የኅብረተሰባቸውን የሕሊና እግርብረት ለማውለቅ ሲጣጣሩ ፤ የሚደርስባቸውን ፈትና አስበው ፤ የሚደርስባቸውን የነቀፋ ፤ የዘለፋና የትችት ውርጅብኝ አስተውለው ፤ የኅብረተሰቧን እጉል የልማድ ሰንሰለትና ሰንከላ ለመበጠስ እየታገለች ፤ በመጠኑ እንኳ በፈሳቧ ነጻ ወጥታ እምነቷን በሥራ ላይ ለማዋል ስትሞክር ፤ እንዴት ሴት የታየች እንደሆነ ፤ ‘ እገሊት ዐይናውጣ ነች ፤ ባለጌ ነች ፤ ወንዲላ ነች ’ ትባላታላችሁ ። ወንድ የፈለገውን ቢል ፤ የፈቀደውን ቢያደርግ ፤ ነገሩ እስከዚህ እንግሽ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የሚሆንበት ወይም ወንድን የሚያወግዘው የለም ። ኅብረተሰቡ ከለመደው ለየት ፣ ለወጥ ያለ ነገር መስሎ የሚታየውን አድራጐት ያፈጸመችው ፣ ሴት ሆና ከተገኘች ግን ፣ አይጣል ነው የሚወርድባት እፎ ግማንና ውግዘት . . . ባንድ ድርጊት የተለያየ ፍርድ !

" ባገራችን ከሴት የሚፈለገው አንገቷን ደፋ ፣ ዐይኗን ሰበር ፣ ድምፅዋን ዝቅ ፣ ንግግሯን ለስለስ እንድታደርግ ነው — ለመከበር ፣ ጨዋ ለመባል ፣ ለትዳር ለመታጨት ከፈለገች ።

" ባገራችን ልማድ ነጻነቱ ሁሉ የወንድ ነው ። ወንድ የፈለጋትን ፣ የፈቀዳትን ወጣት ሲኒማ ወይም ሽርሽር ልውሰድሽ ብሎ ሊጋብዛት ይችላል ። ' እንጋባ ' ብሎ የመጠየቁ መብት የወንድ ብቻ ነው ። ሴት እነዚህን ነገሮች አትደፍርም እንጂ ፣ ብትደፍርና ብታደርግ ፣ ተመልካች ወይም ሰሚ ብቻ ሳይሆን ወጣቱ ራሱ ጉድ ይላል . . . ' ሴትን እኔ በከታተላት ነው እንጂ ስትከታተለኝ አልወድም ' የሚሉ ስንት ወንዶች ሰምቻለሁ ። ስለዚህ ፣ ' ዘመናዊ ' ለምትባለው ሴት እንኳ የተፈቀደላት መብት ፣ ' እምቢ ' የማለት ነው ። ለሽርሽር ፣ ለሲኒማ ሆነ ለጋብቻ እስክትጠየቅ መጠበቅ እንጂ ፣ ወንዱን መጠየቅ 'ያገር ባህል ' አይፈቅድላትም ። ለምሳሌ ፣ በጋብቻ ረገድ ' ለዘመናዊ ' ሴት የተሰጣት የምርጫ ዕድል ፣ የመረጣትን ወንድ ካልፈቀደችው ፣ ' አልፈልግም ፣ አላገባሁም ' የማለት ዕድል ነው እንጂ ፣ የፈቀደችውን ለመምረጥና ' እንጋባ ' ለማለት አይደለም ። በገጠር ያለችውማ እስከዚሁም መብት የላትም " አለች ፣ በክርክሩ እየተሟሟቀች ።

አንጐናፍር ፣ ካለችው ውስጥ ፍጹም ስሕተት ነው የሚለው አጣ ። በተለይም እርሱ ራሱ ለንደን ለመጀመሪያ ጊዜ አይቷት ፣ 'ይህች ቆንጂት ወጣት አትረባም ' ብሎ የፈረደባት ትውስ አለውና ፣ እምትለውን ለመካድ አእምሮው ተሳነው ፤ ያላቀደው ክርክርም ቢሆን እንዲቆም ግን አልፈቀደም ።

ሆኖም ፣ ካሰቡበት ቦታ ደርሰው ስለ ነበር ፣ መኪናዉን የሚያቆምበት ምቹ ሥፍራ ፍለጋ ላይ ቀልቡን አዞረ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከመኪናዋ ወጥተው ቁልቁል ወደ መመገቢያ ዳሶቹ ሲያመሩ ፣ ቀደም ብለው መጥተው የነበሩ አራት ጓደኞቹ ወደ መኪናቸው ሽቅብ ሲመጡ ፣ ታፈረችን ያለ ይሉኝታ አፍጥጠው አዩዋት ። ሁኔታው አንጉናፍርን በስጨት ቢያደርገውም ፣ ነገሩ ለስዋ እንግዳ ስላልሆነ ፣ ከጉዳይም አልጣፈችው ። ከዚያ ፣ ወደ አንዲት ዳስ ሲያመሩ ፣ አስተናባሪዉን ስላጋጠማቸው ፣ የሚመገቡትን አዘው ሐደው ቦታቸውን ያዙ ። ብቻቸውን ፣ ያለ ደባል ናቸው — ዳሱ ውስጥ ።

ስለዚህ ፣ አንጉናፍር ሲያብላስል የነበረውን ነገር ቀጠለ ። “ወንድና ሴት እኩል ናቸው ስንል ፣ እንደ ፍጡርነታቸው በእግዚአብሔር ፊት ፣ እንደ ሰብዕነታቸው በቤተ ፈጣሪ ፊት ፣ እንደ ዜግነታቸው በሕግ ፊት ፣ በመብትና ግዴታ ትክክል ናቸው ማለት ነው እንጂ ፣ በማናቸውም ረገድ ከወንድ ጋር ሳይለዩ አንድ ናቸው ማለት አይደለም ። በጾታቸው ልዩነት ሳቢያ እንኳ የሚፈጠሩ ብዙ ልዩነቶች አሉ ። ”

“ እንደዚህ ዐይነቱ ልዩነትማ በርግጥ አለ ። ለምሳሌ ፣ በመሠረቱ ሴትና ወንድ በግዙፍ አካል ዐቅም አንድ አይደሉም ። በዚህ ረገድ ሴት ደካማ ናት ” ስትል አጽረጣትና ፣

“ እዚህ ላይ እንኳ ሙሉ በሙሉ እርግጠኛ አይደለሁም ” አለ አንጉናፍር ፈገግ ብሎ ፣ “ ባሎቻቸውን አጋድመው በከረን የሚደቁሱ እኔ እንኳ የማውቃቸው ብዙ ሚስቶች አሉ ። ”

“ በአእምሮ ጉልበት ከወንዶች የሚልቁ ደግሞ ፣ እኔ የማውቃቸው ብዙ ሴቶች አሉ ። ችግሩ ፣ አንደኛ ፣ ወንዶች ይኽን ቢያውቁም በድርጊታቸው ይክዳሉ ። ለሴቶችም ችሎታቸው የሚፈቅድላቸውን ሥፍራ ይነፍጓቸዋል ። ሁለተኛ ፣ በብልህነቷ በግልጽ የታወቀችን ሴት ፣ በብዙ ኅብረተሰቦች ብዙውን ጊዜ ትዳር ይሸሻታል ። አምልሀ ፣ በኛ ወንዶች ዘንድ ብቻ ማለቴ እንዳይመስልህ ። በሥጋዊ ሥልጣኔ ገፍተዋል ፣ ተምረዋል ከሚባሉት ኅብረተሰቦች እንዱ አሜሪካንም ጭምር ማለቴ ነው ። ስለዚህ ፣ ያልተማረ ኅብረተሰብ እንዲቀበላት ከፈለገች ፣ አንዲት ያገራችን ወጣት ሴት ተቀብራ መኖር አለባት ” አለች ታፈረች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ በተማሩት መካከል ይኸ ሊገጥማት አይችልም ” አለ አጐናፍር ፡ ከክርክሩ ጥልቀት መውጫ መንገድ እያሰላሰለ ። የቀረውን አጭር ጊዜ በክርክር ለማሳለፍ አልፈለገም ።

“ ‘ ተማረ ’ በሚባለው ወጣት ይብሳል እንጂ ። ሌሎቹንስ ምና ልባት ልንፈርድባቸው አይገባም ይሆናል ። የሚመሩት በዚያው በሚያውቁት በለመዱት ስለሆነ ። እኔ የምፈርደው ተምሬአለሁ ፡ ዐውቂያለሁ በሚለው ወገን ነው ። ”

“ ታውቂያለኽ ፡ እንደኛ ትውልድ ስድብና ወቀሳ የበዛበት ሌላ የነበረ ወይም ያለ አይመስለኝም ። የዱሮዎቹ ፡ ‘ የዘመኑ ልጆች ብላሾች ናቸው ’ ይሉናል ። እኛ ራሳችን ‘ አንረባም ’ እን ላለን ። በውነት ይኸ ሁሉ ሊደርስብን ይገባል ? ወንዶች ብቻ ማለቴ አይደለም ፡ ሴቶቹንም ነው ” አለ አጐናፍር ፡ አርእስቱ ነገሩን ቀይሮ ።

ልጅቱ ክርክር ውስጥ ሰጥማ ፡ ስለ አጐናፍር ለማወቅ ያቀደች ውን ረስታው ነበር ፤ አሁን ግን የወሬዉን አግጣጫ ሲለውጥ መቆ ጠሉን ትታ ፡ ወደ መጀመሪያዉ ዓላማዋ የምትደርስበትን ዘዴ ማሰ ላሰል ጀመረች ። እስካሁንም ስትከራከር ልብ ሳትል ራስዋን ያጋለ ጠች መሰላት ።

አጐናፍር ዝምታዋን ተገንዝቦ ፡ ክርክሩን ዘዴ በጐደለው አኳኋን ማቆሙን አመነ ። ስለዚህ ፡ የጀመረውን ተወና ወደ ምግቡ ዞረ ። ለካ ምግቡ ተረስቶ ኅይበላ ቀዝቅዞአል ። “ በችጋር ገደልኩሽ አይደለም እንዴ ? ” አለና አሳላፊ መጥሪያ ደወሉን እያከታተለ ደወለ ።

አሳላፊው እየሮጠ መጣ ። ምግባቸው እንዳልተነካ ተመል ክቶ ፡ “ አልተስማማዎትም ? ” አለ በትሕትና ፡ ፊቱ ላይ ግን ሥጋት እየታየ ።

“ የለም ፡ ምግቡ ምንም አልጐደለው ። ብቻ ፡ ቀዘቀዘብን ሳንበላው ። ሌላ ብታመጣልን ? ” አለው አጐናፍር ። ልጁ ትንሽ አመነታ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ግድ የለም ። የዚህን እኮ እከፍላለሁ " ሲለው ፣ እሳላፈው ይዞ እየሮጠ ሔደ ።

" ችጋር እለቅን አይደለም እንዴ ! " አለ አጐናፍር ፣ ልጁ ይዞ እንደ ሔደ ።

" እኔ ነኝ — "

" የለም ፣ እኔ ነኝ ፣ ክርክሩን ስከታተል የምሳውን ነገር ያስረ ሳሁሽ " አለ አጐናፍር ። ከዚያ ዝምታ ተከተለ ።

" አውሮፓ ለብዙ ዘመን ተቀምጦ ለመጣ ሰው አዲስ አበባ ችን እንዴት ነው ? " አለችው ፣ አዲስ አርእስት እንሥታ ።

" አባክሽ የኔ ኑሮ ምንም እዚህ ከተራ ኑሮ የሚለይ ነገር የለበትም ። ' ይመሻል ይነጋል ፤ እንዲህ እንዲህ ሲሉ ፣ ጊዜ ሞት ይደ ርሳል ' ነው የኔ ኑሮ ። "

" ምነው ! ምነው ! ከተማችንን እንዲህ የሚሰለች ከተማ አስ መሰልከው ? ለወንዶች በጣም የሚመች ከተማ ነው ፤ መጥፎም ቢሆን ለሴት ነው እንጂ ! እንዲያውም አንዳንድ የውጭ ታዛቢዎች ፣ ' የወ ንዶች ዓለም ' ብለው ሠይመዋት በስሟም አይጠሯት " አለች ፣ ለማወቅ ወደ ፈለገችው ጉዳይ አግጣሚ ነገሯን እያመራች ።

"እኔ እንኳ በተለይ በዚህ አግጣሚ አልሔድኩም ነበር ። ቢሆንም ፣ አንቺ ባልሺው እንጻርም ከሔድን ፣ ለወንድ የሚመች ከሆነ ፣ ለሴትም ይመቻል ። ለሴት ካልተመቸ ለወንድም አይመችም ማለት ነው ። "

" ይኸ የሚያስኬድ እንኳ አይመስለኝም ። ይሁንና ፣ ባጭሩ በዚህ ረገድም ቢሆን እኮ መሪው ወንድ ነው ። "

" እሱ ዱሮ ቀረ ። አሁን ወንዱ ሴቱ ሆኗል ። የከተማ ሴቶቻ ችን ዐይናውጣ ሆነዋል " አለ ፣ በፈገግታ ።

" ታዲያ ሥራህን እንደዚህ ሲያቃልሉልህ ምን ያስከፋሃል ! ደስ ሊልህ ይገባል እንጂ ! " አለችው በምጸት ፤ ግን እንደ ርሱው

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ፈገግ ብላ ። ‘ ዐይናውጣ ’ ያለው ቃል በልቧ ገብቶ ተሸንቀረ ። ወንድ ‘ ዐይናውጣ የሚባልበት ጊዜ ለመሆን አለ ? ’ የሚል ጥያቄ ሽው ብሎባት ዐለፈ ።

“ አንዳንዶቹ በልክ አየደወሉ የሚሉትን ለጆሮ የሚቀፍ ነገር ብትሰሚ ቤትነትሽን ያስጠላሻል ። ”

በዚህን ጊዜ እንዳቀረቀረ ገጹን ለቅጽበት ትክ ብላ አስተዋለችው ። በልቧም ‘ ይኸን ያህል ዘመን አውሮጳ ተቀምጦ አስተያየቱ ጥንታዊ ነው ? ’ አለች ። “ ወንዶች ፥ ይኸን ሴቶች አሉት የምትለውን ፥ በልክ ደውለው ሴቶችን ቢሏቸው ወንድነትህ የሚያስጠላህ ከሆነ ፥ አዎ እኔም ሴትነቴን ሊያስጠላኝ ይችላል ። አለበለዚያ ግን — ” ብላ ሳትጨርስ ተወችው ።

“ ምነው ከወንድ እኩል መሆንስ ቢባል ውድድሩ በዚህ ነው እንዴ ታዲያ ? ”

ፈገግ ብላ ኳለንጋ የመሰሉትን የእጆችዋን ጣቶች እየተመለከተች ጥቂት ዝም ካለች በኋላ ፥ “ አንድ ቀን ሴቶች ተሰብስበው ስለ ዘመኑ ወንዶች ሲያወሩ ፥ አንድዋ እንደዚህ አለች ። የዘመኑ ወንዶች የሚፈልጉትን አያውቁም ። “ አይሆንም ” ሲሏቸው ፥ “ ባላገርነች ፥ ጥሬ ነች ” ይላሉ ። “ ይሁን ” ሲሏቸው ደግሞ ፥ “ እሰዋ አትረባም፥እንዲህ ነች ” ይላሉ ። ስለዚህ ሴቶችን ምን አድርጉ ነው የሚሉን ? ለምን ሐሳባቸውን አይቆርጡም ? ባንድ ጊዜ ጥንታዊም ዘመናዊም ሁኑ እያሉ ለምን ግራ ያጋቡናል ? ’ ይኸ ብዙ እውነት አለበት ። በዚህ ላይ እኔ የምጨምረው ነገር አለ ። ይኸውም ሚስት ያገባ ወንድ እንኳ ልክ እንደ ወንደላጤ ከሌሎች ሴቶች ዘንድ በሚስቱ ላይ ሲሔድ ‘ ነውር ’ አይባልም ። ያገባች ሴት ግን ፥ እንኳን ከሌላ ወንድ ጋር ማግጣ ይቅርና ፥ በሐሰት የተጠረጠረች እንኳ እንደሆነ ፥ ሐሜቱና ስድቡ አይጣል ነው ። ሁሉም ለባልየው ያዝኑለታል ! ይፈርዱለታል ። እሩ ራሱ ጨዋ ላልሆነው እኮ ነው ! እስቲ አንተ ራስህ ‘ የእከሌ ሚስት መጥፎ ናት — ዘዋሪ ናት ’ ሲባል እንጂ ፥ ‘ የእከሌት ባል መጥፎ ዘዋሪ ነው ’ ሲባል ሰምተህ ታውቃለህ ? እርግጥ አንዳንዴ ‘ እከሌ እኮ ቀና

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነው ' ይባላል — በፈገግታ ። በማውገዝ አይደለም ፤ በማድነቅ ! ለምን ቢሉ ፤ የወንድ ዓለም ነዋ ! ”

በዚህን ጊዜ ፤ አሳላፊው ምግቡን አምጥቶ አስቀምጦላቸው ሔደ ።

ምግቡን እየበላ ፤ አጉናፍር ስለ ተናገረችው ያስብ ነበር ። በኋላም ካቀረቀረበት ቀና ብሎ ፤ “ አሁን ያልሽው እውነት ነው ። ‘ ወንዶች የሚፈልጉትን ነገር አያውቁም ’ የተባለው በከፊል ሐሰት አይደለም ። ዘመኑ ነው ። የመሸጋገሪያ ዘመን ስለሆነ ነው ። ባህላችን ፤ ከውጭው ጋር ሲጋጭ ፤ የጥንቱ መሠረቱ ቢናጋም ፤ አዲሱ በጥንቱ ሥፍራ ለመተካት አልቻለም ። ከሁለቱ የተዘበራረቀ የመተዳደሪያ ሥርዓት ኅብረተሰባችን ወስኖ እስኪቀበል ፤ ይኸ ችግር አብሮን ይከርማል ። ለምሳሌ ” አለ ፤ ለራሱም የወደፊቱን እያሰበ ፤ “ ስለ ዘመናችን ሠርግ አሠራረግ እንመልከት ። እኛ ነገራችን ይንብ አቤት ይደገሳል ፤ የፈረንጆቹም እንዳይቀር ኮክቴል ሆቴል ይደረጋል ። አቤት እንጀራና ዳቦ ፤ ጠላና ጠጅ — እንዳበሻ ይንብ ፤ ሆቴል ኬክ ውስኪና ሻምፓኝ — እንደ ፈረንጅ ይንብ ። ደግሞ ፤ ‘ የማር ጨረቃም ’ እንደ ፈረንጆቹ በተጨማሪ ። እንደዚህ ዐይነት ፤ የጉራጅ ወጪን ጫንቃ የሚቀለምም ሆኗል ፤ የሠርግ ነገር ። በሌላውም ረገድ ፤ ሥራችን እንደ ዚህ የተዥጎረጎረ ነው ። ስለዚህ ነው አንድ ወጣት ዕጮኛው አደባባይ ስትወጣ ፤ እንደናቶቻችን ዐይን አፋር ፤ እንደ ፈረንጆቹም ደፋር ባንድ ጊዜ እንድትሆን የሚፈልገው ።

“ ሆኖም የቤቶቻችን አካሔድ እጅግ ይበዛል ። መሽኮርመም ይቅር ፤ መቅረቱ መልካም ነው ። ግን ክብርን መጠበቅ ይረሳ ? የለም በጣም ተበላሽተዋል ። ”

“ በየትኛው ሚዛን ሲለካ ነው ክልክ ዐለፈ የሚባለው ? እንዳልከው የዱሮዉ ሚዛንና ከውጭ የመጣው መለኪያ አይሠሩም — ሁለቱም ። ሦስተኛው ‘ ገና ተደንግጎ ’ አልወጣም ። ታዲያ በምን ይለካል ? ”

“ ኅብረተሰብ ሲባል እንዲያው ነፍስ የለሽ ፤ ግልጽ ያልሆነ ጉም ይመስላል ። ግን ፤ ኅብረተሰብ መመሪያውን ያወጣል ሲባል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እኮ ፣ እንዲያው ከሰማይ እንደ በረዶ ዱብ ፤ ዱብ ወይም ከነጉም ውስጥ መመሪያው ተዘጋጅቶ ብቅ አይልም ። ሰው ነው የሚሠራው ። እኛው ራሳችን ነን እምንወስነው ። ስለዚህ ሥርዓቱን መደንገጉ የእኛ ኃላፊነት ነው ። የኔ ፣ ያንቺ ፣ በጠቅላላው የዘመኑ ሰዎች ግዴታ ነው ። ስለዚህ የዘመኑ ጥፋት ነው ያልኩት ፣ ያለው ሁናቴ ያሁኑን ችግራችንን አለከተለ ለማለት ነው እንጂ ፤ ካሉብን ኃላፊነትና ግዴታ ለማፈግፈግ አይደለም ” አለ ፣ እሱም ክርክሩ እየጣመው ።

“ ማን ለማን ይወስናል ? አንዱን የሚስማማው ሌላውን አይስማማውም ። እንደዚህ ዐይነት ነገር ደግሞ በፅዋጅ አይወጣም ። ”

“ ለሁሉም የሚስማማው ከተባለማ ምንም ደንብ ሊበጅ አይችልም ። ‘ ለአብዛኛው የሚስማማ ’ ማለት መሆን አለበት እንጂ ። የኅብረተሰቡ መተዳደሪያ ደንቦች ፣ ዘውትር ፣ በየትም ሀገር ወይም በየትኛውም ዘመን ቢሆን ፣ የሚመነጩት ከጥቂት ሰዎች ነው ። ከዚያ አብዛኛው ከተቀበላቸው ለመላው ኅብረተሰብ ያገለግላሉ ። ለሁሉ ነገር እመንጪ ያስፈልገዋል ። ‘ ዐዋጅ ’ ስላልሺው ደግሞ ፣ ሰምን ስለ አንዳንዶቹ ነገሮች ዐዋጅ ሊወጣ አይችልም — ይችላል እንጂ ። ”

“ ለዚህ ሁሉ እኮ አስቀድሞ የሚፈልጉትን ማወቅ ነው ። መጀመሪያ የሚፈልጉትን መወሰን ያስፈልጋል ። አንዲቷን ‘ የባቄላ ፍሬ አሽትም ፣ ቆሎም ‘ ንፍሮም ሆና ልብላት ’ ማለት አይሆንም ። የዘመኑ ፣ ወንዶች ነገር ግን እንደዚህ ዐይነት ነው ” አለች ነገሯን አሳጥራ ።

“ እስከዚህ ? እርግጥ ፣ ምን ያህል መሆናቸው ያከራክር ይሆናል ። ግን ፣ እነሱም በሙሉ የሚፈልጉትን የሚያውቁ እንዳሉ በበኩሌ አልጠራጠርም ። ሌላው ቢቀር ፣ እኔ በበኩሌ የምፈልገውን በውቃለሁ ። እስከ ዛሬም ወንደላጤ ሆኜ የቆየሁት ስለዚህ ነው ። ” ይኸን ሲል አጥናፍር ዐይኗን ለማየት አልደፈረም ።

አጥናፍር እንደ ርስዋው ነጻ መሆኑን ስትሰማ ታፈረች ልቧ በደስታ ረካ ። ነገር ግን ፣ ስሜቷ ከመንገድ እንዲወጣ አልፈቀደችም ። ገና ምኑን ዐውቃ ? ስለዚህ ፣ ሐሳቧን በክርክራቸው ላይ ብቻ ወደኋን እንዲጥኋ ፣ ወደ ሌላ አግጣጫ እንዳይሳባት ፣ ነገሯን ቀጠለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ብዙ ወጣቶች የሚፈልጉትን ዐይነት የትዳር ጓደኛ ሳያገኙ የሚቀሩበት ምክንያት ብዙ ሊሆን ይችላል ። በኔ አስተያየት ግን አንድ የሚያደርጉት ትልቅ ስሕተት አለ ። ምናልባት በኛ በሴቶችም በኩል ይኸ ስሕተት አይጠፋም ። ይሁንና ፤ ለምሳሌ ብዙ ወንዶች ከብዙ ሴቶች ከተዋወቁ በኋላ ፤ የሚፈልጓትን ሚስት ከነዚህ ሁሉ ሴቶች ጥሩ ብለው የሚገምቱትን ነገር ወስደው ፤ አውጣጥተው በሒሳባቸው ይፈጥሯታል ። እምልህ ፤ ካንዷ አንገት ፤ ከሌላዋ ጠጉር ፤ ከሦስተኛዋ ዐይን ፤ ከአራተኛዋ ጠባይ ፤ ካምስተኛዋ ትምህርት ፤ ከስድስተኛዋ ዘር ፤ ከሰባተኛዋ ሀብት ወስደው አንድ የሌለች ፤ ወደፊትም የማትኖር ሴት ይፈጥሩና ፤ እስዋን ሲፈልጉ ፤ ሲጠብቁ ዕድሜያቸውን ያገባድዳሉ ። እንዲህ ሆኖ ነው እንጂ እንግዲያውማ ፤ ወንዱ ‘ ሚስት ሚስት ’ ሲል ፤ ሴቷ ‘ ባል ባል ’ ሲል እንዴት ሁለቱም የሚፈልጉትን ያጣሉ ? ”

“ አዎ ፤ ምናልባት ተማሪ ቤት በነበርን ጊዜ እንደዚህ ዐይነት የቀን ሕልም አይተን ይሆናል ። ይህ የልጅነት ነገር ነው ። አሁን ግን የማጫውትሽ ፤ በቁም ነገር ፤ አግብተው ትዳር ለመያዝ ለሚሹ ፤ በከተማው ሚስት ጠፍቷል ” ከማለቱ ወዲያው ተጸጸተ ፤ እስዋንም ‘ ከሌሎች ጋር የደመርኩዋት ’ ይመስላታል ብሎ ። ግን እንዲህ አመለጠው ። ከፍ ከወጣ አፉ ።

“ የከተማው ሴት ሁሉ ተበላሽቷል ፤ ሚስት ጠፋ ማለት በከተማው ባል የሚሆን ወንድ ጠፍቷል ማለት ነው ። ምክንያቱም ፤ ለመበላሸት ሁለት ያስፈልጋል ። ሴት ብቻዋን አትበላሽም ። የሚያበላሻት ወንድ ነው ። አንድ ወንድ አንዲት ሴት ያባልግና ፤ ዞር ብሎ እስዋ ባለጌ ነች ብሎ ያወራል ፡ የሱስ ብልግና ? እረ ምነው የወንዱ ብልግና እንደ ብልግና አለመቈጠሩ ? እ — ኔ ይ — ሽ — ን — አ — ል — ቀ — በ — ል — ም — ” አለች የመጨረሻውን ዐረፍተ ነገር ፤ እያንዳንዱን ፊደል እያረቀች ።

እንግናፍር ፤ እንደዚህ ትዕግሥቷን ያመነመነው የክርክሩ ፍሬ ነገር ሳይሆን ፤ በሴቶች ላይ የሰነዘረው አጠቃላይ አስተያየት ለጾም ጭምር የታቀደ ነው ብላ ስላመነች መሆኑን አልተጠራጠረም ። ስለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዚህ ፣ ይህ አለመሆኑን የሚገልጽበትን መንገድ እያሰላሰለ ክርክሩን ቀጠለ ። “ ለተፈጠረው ሁናቴ ፣ መቶ በመቶ ጥፋቱ የሴቶች ነው ባይባልም ፣ ይበልጡ ጥፋት የነሱ መሆኑ ብዙ የሚያከራክር አይመስለኝም ። ምክንቱም ፡ ወንድ ሁል ጊዜ የሚደፍረው የሴትን ግንባር እያየ ነው ። ወንድ የሚደፍረው ፊት ሲሰጡት ብቻ ነው ። ባለጌ ወንድ የተቋጠረ የሴት ግንባር ሲያይ መስቀል እንዳየ እርኩስ መንፈስ ድራሹ ይጠፋል ። ስለዚህ ፣ ለመባለግና ላለመባለግ ቁልፉ አሁንም እሴቶች እጅ ነው ። ስለዚህ እስተያየት እውነትነት ጥሩ ማስረጃ አንቺ ራስሽ ነሽ ” አለ አጕናፍር ። ያበላሸውን ነገር ማቃኛ ዘዴ ያገኘ መሰለው ። ግን ስለርስዋ ጨዋነት የተናገረው የሚያውቀው ነገር ኖሮ አይደለም ። ራሱን ሳይታዘብም አልቀረም ። ‘ ምን ነካኝ ? ’ አለ በልቡ ። ‘እንዴት ትታዘበኝ ? ’ አለ በሐሳቡ ። ነደደው ። ነደደው ። ሰውነቱ ተለወጠ ።

ቃፈረች ነገሩ ከጠቅላላነት ተነሥቶ እስዋ ላይ ሳትጠባበቀው ስላረፈ ፣ ትንሽ ተደናገረች ። የጨበጠችውን ብርጭቆ ቀስ ብላ ስታስቀምጥ እጅዋ ሲንቀጠቀጥ አገኘችው ። ‘ ለምን ጨዋነት ሁልጊዜ በሴቶች ተከላካይነት ላይ ብቻ ይጣላል ? የወንዶች ለማባለግ መሞከር ለምን አይወገዝም ? እህ ፣ ወንዱ ይሞክር ፣ ሴቷ ትከላከል ? ጥፋተኛ እስዋ ነች ። ለምን ? ለምን ቀድሞውኑ ወንዱ እጁን ዘርግቶ ፣ እጇን ሰብስቦ ይቀመጥ እንጂ ! ’ ይህ ሐሳብ በአእምሮዋ ውስጥ ይጉላላ እንጂ ፣ ድምፅዋን ከፍ አድርጋ ለርሱ ምንም አልተናገረችም ።

አጕናፍር የባለውን ነገር ያጠፉ መሰሎት ፣ “ ምነው ዝም አልሽ ? ” አላት ።

“ የለም ፤ ክርክሩ ማለቂያ የለውም ብዬ ነው ። ”

“ውነትሽን ነው ። የኔ ነገር ዘወትር ክርክር ነው ። አዝናለሁ በክርክር ጋር ከመገናኘታችን ስለ ጠመድሁሽ . . . ምላሽን አላስበላ አልኩሽ . . . ‘እንዳያማህ ጥራው ፣ እንዳይበላ ግፋው’ ሆነ” እያለ ወተወተ ።

“ይገባለሁ ” አለች ። ‘ ማስረጃዋ አንቺ ነሽ ’ ያላት ነገር እልቧ ውስጥ ከባድ ሸክም ሆኖ አስተከዛት ። ስለርሷ ‘ ብዙ ካወቀ በኋላ ሆኖ ቢሆን ’ አለ ፣ ልቧ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከዚያ ጸጥ ብለው ምሳቸውን ጨረሱ ፡ አሳላፊው ተጠርቶ ሲመጣ አጕናፍር ጠየቀው ። ልጁ መጀመሪያ ሳይበላ ቀዝቅዞ የተ መለሰውን ምግብ ዋጋ ሳይደምር ፤ የተበላውን ምግብ ዋጋ ብቻ አስበ ነገረው ። አጕናፍር ፤ ላሳላፊው ጠቀም ያለ ጉርሻ ሰጥቶት ተነሥ ተው ወጡ

እመኪናው ውስጥ ሆነው አንዳንዴ ብቻ ሲነጋገሩ ፤ አብዛ ኛውን ጊዜ ግን ፤ ከየግል ሐሳባቸው ጋር እየተጫዋወቱ ወደ መሥ ሪያ ቤቷ አቀለቀሉ ። ምንም እንኳ የሥራ ሰዓቱ ቢያልፍም ፤ አጕ ናፍር ለመጀንኛ የማትመቸውን ፎክስዋገኑን የሚነዳ ዝግ አድርጐ ነው ። እመሥሪያ ቤቷ አጥር ግቢ ሲደርሱ ፤ ወጣቷን ለቅዳሜ ቀጠሮ ጠየቃት ።

" ቅዳሜ አይመቸኝም ። ቀጠሮ አለብኝ ። "

" ታዲያ መቼ እንገናኝ ? "

" ከቅዳሜ ሌላ ነጻ ነኝ ። "

" ዛሬ ከሥራ በኋላ ለምን አንገናኝም ? "

" ከአንዲት ጓደኛዬ ጋር ቀጠሮ አለኝ ። "

" እሷ ደግሞ ሁልጊዜ ነው እንዴ ! የቅዳሜ ከሰዓት በኋላው አይበቃትም ? " አለ ቅዳሜ ከማን ጋር እንደ ተቃጠረች ለማወጣ ጣት ።

" አይ ቅዳሜ ከሷ ጋር አይደለም የተቃጠርኩት ፡ ከሌላ ሰው ጋር ነው " ብላ መንገዱን ዘጋችበት ።

ከማን ጋር ብሎ መጠየቅ ነበር ስለ መሰለውና ' አጥብቆ ጠያቂ የእናቱን ሞት ይረዳል ' እንደሚባለው ፤ የማይሆን ነገር ምናልባት እንዳይሰማ በመፍራትም ፤ አጕናፍር ነገሩን እዚሁ ላይ ተወው ።

ልጅቱ ለማውጣጣት መሞከሩ ገብቷታል ። በሙከራው ተደ ሰተች ። ግን ፤ በለጠ ከሚባል ወጣት ጋር መቃጠሯን ለመግለጽ እንዴት ትችላለች ?

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለምን ነገ ማታ ራስ ሆቴል አናመሽም ? ” አሳት አጐናፍር ፀድንገት ።

“ እሺ ። እሱቲ ለሁሉም ነገር ያውልልኝ ” ብላው ሰላምታ ተለማምተው ፣ ከመኪና ወጥታ ወደ ቢሮዋ ማዝገም ጀመረች ። በአካባቢው የነበሩት ሰዎች የወጣችበትን መኪናና የሚነዳውን ሰውዬ ልብ ብለው ተመለከቱ ። አጐናፍርም ፣ ሕንፃው ውስጥ እስክትገባ በዐይኑ ሸኝቷት መኪናውን ወደ ቢሮዉ አስፈታለከ ።

* * *

ወንድይራድ አሑድ ሌሊት ስለ ወሰነው ጉዳይ እስካሁን ምንም አላደረገም ። አንድ ሁሉቱ ያህል ውሳኔውን በሥራ ላይ ለማዋል ቁርጠ አፋፍ ላይ ከደረሰ በኋላ ወኔው እየከዳው ወደ ኋላ ተመልሷል ። እቅጩ ሲመጣ ድፍረት አጣ ። ዐይኔን ጨፍኜ በወሰንኩት መሠረት እርምጃዋን ልውሰድ ብሎ ከተነሣሣ በኋላ ፣ ፈርቶ ለሌላ ጊዜ ባስተላለፈው ቁጥር ሊገልጸው የማይችለው እፎይታ ሁለመናውን ሲያለብሰው ፣ ልዩ ደስታ ከውስጡ ሲመነጭ ይሰማዋል ። ልክ አንድ ሰው መጥፎ ሕልም ካየ በኋላ ፣ ባንኖ ሲነቃ የሚሰማው እፎይታና ደስታ ዐይነት ።

አምኖበት የወሰነውን ነገር ፣ እስከ ዛሬ ለምን እንዳላደረገው ለራሱ ልዩ ልዩ ምክንያቶች በማቅረብ — ማለት ፣ ምቹ ጊዜ ፣ ተስማሚ ሥፍራ . . . እያለ — ሕሊናውን ለመደለል ይሞክራል ። ሌላውን ብቻ ሳይሆን ፣ ራሳቸውንም ጭምር የማታለል ተሰጦ ያላቸው እጅግ ጥቂቶች በመሆናቸው ፣ ወንድይራድ ራሱን ማታለል ተሳነው። ስለዚህ ፣ ትክክለኛውንና እውነተኛውን ምክንያት — ማለት ፣ አንድን ነገር በመገንዘብና በማመን ፣ በመወሰንና ቁርጦ በውሳኔው መሠረት በመፈጸም መካከል ያለውን ልዩነት አምኖ እንዲቀበል የገዛ ሕሊናው ወጠረው ።

ሳይሆንለት ከሕሊናው ወቀሳ ለመሸሽ ሲጥር፣ ትናንት ማታ ማንበብ የጀመረው መጽሐፍ ትውስ አለው ። ተነሥቶ ከመኝታ ቤቱ ሔዶ ሊያመጣው አልፈቀደም ። በሐሳቡ ግን ፣ የመጽሐፉን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ፍሬ ነገር ያወጣ ያወርድ ጀመር ። መጽሐፉን ፣ የሼክስፒርን "ሐምሌት" ፣ ከተማሪነቱ ወቅት አንሥቶ እስከ ዛሬ ስንት ጊዜ አንብቦ እንደ ወጣው አረጋግጦ ቁጥሩን ባያውቅም ፣ እያሌ ጊዜ ወጥቶታል ። አሁን በተለይ ሐሳቡ ያረፈበት አንቀጽ ፣ በገቢር ሦስት በመጀመሪያው ትእይንት ውስጥ የሚገኘው፣ "መሆን ወይም አለመሆን" የሚለው ነው ። ለራሱ ሆናቱ ተስማሚ ሆኖ አግኝቶታል ። የዚህን አንቀጽ መልእክት አውጠነጠነ ። 'ከሞት ወዲያ ግዶ ያለው፣ ሔደው የማይመለሱበት ዓለም ፣ መጨለም ፣ ወኔቢስ አርጐን ፣ ከነፈተና ውና ከነውርደቱ የሙጥኝ እንድንለው ያደርገናል ፣ ከሞት ወዲህ ግዶ ያለነውን ።' በሀገራችንም አባባል፣ "ከማያውቁት መላክ የሚያውቁት ሰይጣን ይሻላል" የሚለው የፍርሃት ጉዳና አለ ። እዚህ ሐሳብ ላይ ረዘም ላለ ጊዜ ቆየ ። . . . በሰዓት ምሳውን ሲበላ የሐድሲቱን ውሳኔ ለመቸር ሐሳቡ በጣም ወዳንድ ወገን አጋደለ ። በውስጡ ተዳብለው የኖሩት ሦስት ወንድይራዶች ማለት፣ "ሁን እንዳለም"፣ እና "ትልቅ ለመሆን ፣ ትልቅ መከወን" የሚሉት ሁለት ዓለም ወዳዶቹ ወንድይራዶች፣ ባንድ ወገን ፣ "ሁሉ ከንቱ" ባዩ ወንድይራድ በሌላው ወገን ሆነው በውስጡ ሲፋተጉ ከርመው ፣ ፊት አይሎ የነበረው ሁለተኛው ወገኑ አሁን ተረታ ። ከወዲያኛው ዓለም የዚህኛው ዓለም በበት አየለ ። ውሳኔው ተሻረ ። ከጀመረው የሸሽት ጉዳና ወደ ኋላ እንዳይመለስ አዲሱ ሐሳብ ከምሳ በኋላ በኮኛክ ተደገፈ . . .

ከምሳው በኋላ ወንበር አውጥቶ በረንዳው ላይ ሦስተኛዉን ኮኛክ ይዞ ተቀመጠ ። በሐሳቡ ፣ 'አዎ ፣ ከሁለት ነገሮች አንዱን ለመምረጥ፣ ለማነጻጸር የሚያስችል ስለ ሁለቱም በቂ ማስረጃ በጅ መጨበጥ ያስፈልጋል ። ጨለማ ሊያውቅ የሚችል ብርሃንንም ያዩና ያወቀ ነው ።' ወለኖች ከነበረው እርምጃ እጅግ ርቆ ሔደ። ከባድ ሸክም ከጫንቃው እንደ ወረደለት ተሸካሚ ወንድይራድ ሰውነቱን ቀለለው ።

ተሰማ ከወደ ማድቤት በኩል ሲመጣ እየውና ወንድይራድ የሰኖሉ፤ ነገር ትገ፤ ብሎት ተሰማን ጠራው ። " እስቲ አንድ ነገር ልጠይቅህ ? " አለው ፣ ተሰማ እበረንዳው ሥር ደርሶ እንደ ቆመ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተሰማ ጥያቄዉን ሲጠብቅ፥ "ለምንድር ነው የምትጠጣው?" የሚል ቦምብ ወንድይራድ ጣለበት።

" ኧረ እኔ ከነጋ ምንም አልቀመስኩ ዛሬ ።"

" የለም ፤ ዛሬ ማለቴ አይደለም ። ኧረ ፤ እንዲያው በሌላው ጊዜ ?" ተሰማ እራሱን እያከከ ዝም አለ ።

" በል እኮ ንገረኝ ። ችግር አለብህ ? "

" ከድኻ ችግር መች ይጠፋል ። "

" ለዚህ ነዋ የምትጠጣው ? "

ተሰማ አልገባውም ። አንገቱን አቀርቅሮ እንደገና ራሱን አከክ አከክ ማድረግ ጀመረ ።

" ነው ? "

" ምኑ ፤ ጌታዬ ? "

" በል ተወው ፤ የተግባባን አልመሰለኝም " አለ ወንድይራድ ።

ተሰማ በልቡ ፤ ' ምንድን ነው የሚሉት እኝህ ሰውዬ ? ችግርንና ጠጅ መጠጣትን ምን አገናኛቸው ? ሰው የሚጠጣው ከወዳጅ ከዘመድ ጋር ሆኖ ሳለም ለደስታ ነው ። ለችግር ? ሀብታም ጠጅ የሚጠጣው ምን ተቸግሮ ነው ? የለም ፤ አግርኛቸው አልገባኝም ' እያለ መንገዱን ወደ ጉጀው አዘቀዘቀ ።

ተሰማ ወደ ዘበኛ ቤቷ ሲንቆረቆር ወንድይራድ እያስተዋለው ፤ ' ለተሰማ ጠጅ መጠጣት ልማድ ነው ፤ ዓላማ የለውም ። . . . " ችግር ከደሃ መቼ ይጠፋል " አለ ። በምሬት አይደለም ያለው ። ያለውን ፤ የኖረውን ፤ የሚኖረውን ሕይወት እውነታ ለመግለጽ ነው እንዲህ ያለው ። ችግር ሲልም የሀብት እጦትንና ፤ ማጣት የሚያስከትለውን ጣጣ ማለቱ ነው እንጂ፣ እኔ ችግር የምለውን ዐይነት — ማለት ፤ በውስኪና በኮኛክ ለማስጠም የሚሞክሩትን ዐይነት ችግር—

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አይደለም ። እሱ የሚለው ዐይነት የሚያስጠጣው ዐይነት አይደ ለም ። ምክንያቱም ደሃና ችግር ተስማምተው አብረው ለመኖር ቃል ኪዳን ገብተዋልና ’ እያለ ወደ ሐሳብ ዓለም ወንድይራድ ዘለቀ ....

የአበራ ፊያት መኪና ግቢው ስትገባ ወንድይራድ ከሐሳቡ ነቃ። ሰዓቱን ቢመለከት ዘጠኝ ሰዓት ተሩብ ገድም ሆኗል ። ዕቃ ረስቶ ይሆናል የሚል ሐሳብ ሽው ሲልበት ወንድይራድ ፤ አበራ መኪና ዋን መኪናዎቹ ቤት አቁሞ ሲመጣ አንድ ሆነ ። ለምን አለሰዓቱ አበራ እንደ መጣ የማወቅ ጉጉት አደረበት ።

ወዲያው ደግሞ ፤ ‘ በለጠ የዱጣቸው ሽማግሌ ሞተው ይሆን ? ’ የሚል ሐሳብ መጥቶ ልቡ ተቀከለበትና ፤ በሥጋት የልቡ ምታት ፈጠነ ።

አበራ በረንዳውን እየወጣ ፣ “ ፈቃድ ወስጃሃል እንዴ ? ስንቱ እጠይቅሃለሁ እያልኩ ፤ ሰሞኑን ሳልጠይቅህ ” አለ ።

“ የለም ” አለ ወንድይራድ በደፈናው ። ሥራውን መተዉን እስከ ዛሬ ለማናቸውም አልነገረም። ይኸን ተወት አድርጎ ፤ “ ምነው ፤ ባሁን ሰዓት — ደኅና መጣህ ? ” ብሎ ጠየቀው ወንድይራድ ፤ በጉ ጉት ።

“ ይህን ስለ አማርኛ ሥነ ጽሑፍ የጀመርኩትን ጥናት ሁለ ተኛ ክፍል እያዘጋጀሁ ነው ። እዩኒቨርስቲ የኢትዮጵያ ጥናት ቤተ መጻሕፍት ለመሔድ ነበር ከቢሮዬ የቀረሁት ። በኋላ ግን ፤ ‘ የሚያስ ፈልገኝን መረጃ ሁሉ ሰብስቤያለሁ ፤ ታዲያ ቤቴ ሔጄ ብጽፈው አይ ሻልም ወይ ’ ብዬ ነው የመጣሁት ” አለ አበራ ፤ እቤት ተከታት ለው እንደ ገባ ። “ ከሁሉ አስቀድሞ ግን አንድ ኮኛክ ያስፈልገ ኛል ” አለ አበራ ፤ ቦርሳውን አስቀምጦ ፤ መጥሪያዉን እየደወለ ።

“ በሥራህ እንድትመሰጥ እንዲያደርግህ ነው ? ወይስ የተቆራ ኘህን መጥፎ ሐሳብ ለማስጠም ነው — ኮኛኩ ? ” አለ ወንድይራድ ፤ የያዘውን ብርጭቆ ኮኛክ እየጨለጠ ።

“ የተደገነባትን ጠመንጃ ስታይ ፤ ራስዋን አሸዋ ውስጥ ቀብራ የሚከተለውን በሥጋት የምትጠብቀውን ሰጐን ለመምሰል ነው ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህን ጊዜ ወንድይራድ የባሰውን ሠጋ፣ ስለ ኸማግሌው ነገር ። “ ምነው ፣ ምን አዲስ ነገር መጣ ? ” ሲል ከበደ ኮኛኩን አመጣ ፡ “ ለኔም ጨምርልኝ ” አለው ወንድይራድ ።

አበራ ኮኛኩን ጠቀም አድርጐ ከተጐነጨ በኋላ ብርጭቆ ውን አስቀመጠው ። ፊቱን በሁለት እጆቹ ሦስት አራቴ ሞዠቆ ፣ ዝም አለ ። ወንድይራድ ሥራውን በገዛ ፈቃዱ ባለፈው ሳምንት መጨረሻ እንደ ለቀቀ ዛሬ ጠዋት አበራ ሰምቷል ። ወንድይራድ እስካሁን ለምን እንዳልተናገረ ገርሞታል ፤ በተለይ ደግሞ ለርሱ ለምን እንዳልነገረው ። ምክንያቱም ፣ ወንድይራድ ከሁለቱ ጓደኞቻቸው ይበልጥ ‘ እኔን ያቀርበኛል ፣ ይቀርበኛል ’ ብሎ አበራ ያምናልና ። ይሁን እንጂ ፣ አበራ አሁን ልቡ የሚሸበረው ስለዚህ ጉዳይ አልነበረም ።

“ ምነው ? ዝም አልክሳ ? ”

“ እባክህ ዛሬ እንደበት የሚያሲዝ ነገር ገጠመኝ ” አለና አበራ ነገሩን ዝግ ብሎ ጀመረ ። ወንድይራድም በጥያቄ አላቋረጠውም ።

“ ምሳዬን ከደብራቱ ጋር ምንቃምር ይፋት ነበር የበላሁት ። እዚያ እነማንን አየን ይመስልሃል ? አጐናፍርንና ቃፈረችን ! ! ”

‘ ማንች ቃፈረች ? ’ ብሎ ወንድይራድ ሲጠይቅ ከቆጣ በኋላ ፣ በለጠ የመኪና አደጋ የደረሰበት፣ የአንዲት ወጣት ቀጠሮ ለማክበር ሲጣደፍ መሆኑ ትዝ አለው ። እስካሁን ስሟ ቃፈረች መሆኑን አያውቅም ነበር ። “ አዲሷ የበለጠ እንትን መሆኗ ነው ? ” አለ ወንድይራድ ፣ ለማረጋገጥ ።

“ አዎ ። ”

“ ካደጋው ወዲህ አላገኛትም ነበር ? ”

“ ኸረ ለፊታችን ቅዳሜ ተቀጣጥረናልና መኪናህን እንድትሰጠኝ ብሎኛል ! ”

“ ምናልባት አንዳንተና እንደ ደብራቱ ስምምነት አድርገው እንደሆን ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"ምንድር ነው የኔና የደብሪቱ ስምምነት ፣ የኛ ሳይኮሎጂስት ?"
አለ አበራ ፣ በምጸት ።

" ባለፉት ሁለት ሦስት ሳምንታት ብቻ ነው ፣ ደጋግመህ ስት ጋብዛት ያየሁት ። በፊት ግን ፣ እያለፋችሁ ፣ ሌላ ሰዎችም በጣልቃ እያስገባችሁ ነበር የምትገባበዙት ማለቴ ነው ። እና ፣ ታፈረችና በለጣም እንደዚሁ ተስማምተው እንደሆነ ? እሱ ከሷ ይበልጥ የም ትስማማው ቢያገኝ ፣ ወይም እሷ ከርሱ ይበልጥ የሚስማማት ብታገኝ እንዳቸው ለሌላቸው እንቅፋት እንዳይሆኑ ያደረጉት እን ደሆን ? " አለ ወንድይራድ ።

" አበሾች ናቸው እኮ ፣ ፈረንጆች አይደሉም ። እኛ ዘንድ ነው ፣ እንደዚህ ዐይነት ስምምነት የሚደረገው ? ለምን ትቀልዳለህ ?"

"እንተና ደብሪቱ ፈረንጅ ናችኋ !" አለ ወንድይራድ ተራውን በምጸት ።

" እኔና በለጠ ስለዚህ ጉዳይ ያለን አቀራረብ አንድ አይደለም ። እኔ ደብሪቱን ገና ስንተዋወቅ ለሌሎች እንደምለው ሁሉ ፣ ' ሚስት አላገባም ' ብዬ አስጠንቅቄያታለሁ ። ይኸንኑ በማያጠራጥር መን ገድ ለመግለጽ ነው ከሌሎችም ጋር አሼሼ ገዳሜ የምለው ፤ እሷም በበኩሏ ስትል ደንታ የማላሳየው ። በለጠን ግን ታውቀዋለህ — እንኳን ተዋውቆ ባፈቀራት ፣ ገና ባሰባት እንኳ እንዴት እንደሚ ቀና ። ዱሮ ገና የታፈረች ፍቅር ይዞታል ። ፍቅር ሲይዘው ደግሞ ለምንም ነገር አይመለስም !" አለ አበራ ።

" እሷ ፍቅሩ አልያዛትስ እንደሆን ? እንዲያውም ፣ ያጐናፍር ፍቅር ይዟትስ እንደሆን ? "

" በለጠ ደንታ የሚኖረው አይመስለኝም ። ይኸ ነው የሚያ ስፈራኝ ። እርግጥ ካጐናፍር ጋር አብሮ አደግ ናቸው ። ከኛ በፊት የሚያውቀው እሱን ነው ። ግን በዚች ልጅ ሳቢያ የሚመጣውን መዘዝ ማን ያውቃል " አለና አበራ ፣ ቁና ተነፈሰ ። ከኛኩንም ፣ የቀ ረውን ጨለጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ውነትም ውሉ የጠፋ ድር ነው እባክህ ። ታዲያ ምን ይሻላል ? ”

“ ጉዱ መቼ ይኸ ብቻ ሆነልህ ። ደብረቱ እስከዚህ ወዳጆች ባይሆኑም ፣ ታፈረችንና የቅርብ ጓደኞቿን ታውቃቸዋለች ። እሷ እንደምትለው ከሆነ ፈጽሞ የማትረባ ልጅ ነች ። አንደኛ ፣ እሙኛ እባት ፣ አምባጓሮኛ የሆነ ፤ ደግሞም ባለ ሀብት ። ታፈረች ግን እሱን እባ ባም ትላለች አሉች ። ኢሱ ቢሆን ገና እቴጌ መነን ትምህርት ቤት ተማሪ የነበረች ጊዜ ነው እሱ ከልክ ያለፈ ወዷት — ሐኪም ቤት እስከ መግባት ድርሶ — በስንት መከራ ያጫት ። በቀላሉ የሚለቃት ዐይነት አይደለም ነው የምትለኝ ። ሁለተኛ ደግሞ ፣ መጀመሪያ ካሚ ሪካን አገር እንደ ተመለሰች ካንድ ጠና ያሉ የስንት ልጆች አባት ከሆኑ ሽማግሌ ጋር እቬቬ-ገዳሜ ስትል ነበር አሉ ፣ ድፍን አዲስ አበባ ጉድ እስኪል ። ሌላውን ጉረምሳማ ምን ትጠይቃለህ . . . ስለዚህ ፣ ለበለጠም ሆነ ለአጉናፍር መርባቷን እንጃ . . . ” አለ አበራ ።

“ ምናልባት ፣ ሴቶች ቀንተውባት ፣ በሐሰት ስሟን ለማጥፋት እንደሆነ የሚያወሩባት ? ያንለት ሊተስፋዬ ‘ በጣም ቆንጆ ናት ’ ስትል ሰምቻለሁ ” አለ ወንድይራድ ፣ አበራ በዚህ ጉዳይ በደብ ራቱ ምን ያህል እንደ ተመራ ገምቶ ።

‘ ቆንጆ ስለ ሆነች ሴቶቹ ቀንተውባት ይሆናል ’ ያለው ፣ ደብሪ ቱን ለመንካት ይሆን ብሎ ጥቂት ጥርጣሬና ንዴት በአበራ ሸው ብለውበት ዐለፉ ። “ ለቁንጅናዋስ አንድና ሁለት የለውም ። ግን ፣ ‘እሳት እሌለበት ጭስ አይጨስም’ እንደሚባለው ምናልባት እንደ ተወራውም ባይሆን ፣ ነገር አይጠፋም ይሆናል ። ለምሳሌ ፣ የዕሙ ኛዋ ነገር የፈጠራ ወሬ ሊሆን አይችልም — ሌላውን ሁሉ ቸል ብን ለው ። ስለዚህ ፣ በበለጠና በአጉናፍር መካከል ከተፈጠረው ውስ ብስብ ጉዳይ ሌላ ይኸም በተጨማሪ አለ ። ”

“ ታዲያ ምን ብናደርግ ይሻላል ? ” አለ ወንድይራድ ።

“ ምን ልናደርግ እንችላለን ? ለበለጠ መንገር አንችልም ። አጉናፍርንስ ቢሆን ምን ልንለው እንችላለን ? . . . ምናልባት ፣ የሬ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ታቸን ቅዳሜ ቀጠሮቸው የነገሩን አዝማሚያ ይገልጽልን ይሆናል ። እስከዚያ ዝም ብሎ መጠበቁ ሳይሻል አይቀርም ። . . . ለትስፋዬ ስለዚህ ጉዳይ ምንም አለማለት ይሻላል ። የሱ ነገር አይታወቅም ፤ ከአጕናፍር ጋር አምባጓሮ ለማንሣት አይመለስም ” አለ አበራ ፤ እያሰበ ።

“ በለጠ ግን ፡ በዚች ልጅ ሳቢያ ማጥ ውስጥ ነው የገባው ። በሷ ሳቢያ አደጋው ደርሶበት መኪናው እንዲያ ሆነች ፤ ሽማግሌው ይሙቱ ይትረፉ ገና አልለየም ፤ አሁን ደግሞ ከአብሮ አደጉ ጋር ትግል ሊገጥም ነው ? በዚህ ላይ ደግሞ ዕጮኛዋ — እረ እንዴት ያለ መጥፎ አጋጣሚ ነው — እሷን ያገናኘው ? ” አለ ወንድይራድ ።

አበራ ለበለጠና ለታፈረች መገናኘት ምክንያቱ የሆነው እሱ ያንበት ወጥሮ ዳንስ ግብዣው ላይ በስጠን መውሰዱ ስለሆነ ፤ ለተ ፈጠረው ሁኔታ የሩቅ ምክንያት ራሱን አደረገ ። ለበለጠ በጕ ያደ ረገ መስሎት ጣጣ ውስጥ የጨመረው እሱ መሆኑን አምኖ ፤ ከዚህ ሐሳብ ለመሸሽ ፈለገ ። ስለዚህ ፤ አንድ ኮኛክ ደገመ ። የነገሩንም አጣጣል እየለወጠ ፡ “ አንተ ከመጣህ ዓመት ሀለፈህ ። ግን ፡ ከንዲት ቆንጆ ጋር እንኳ አላየሁህም ። ለመመንኰስ ሐሳብ አለህ ? ” አለ ወን ድይራድን እየተመለከተ ።

“ በሴት ምክንያት የሚደርሰውን ውጥንቅጥ እያየህ ፤ እኔንም ግባበት ነው የምትለኝ ? እኔ መች ሥራ ከብሁ አልሁህ ? ”

“ ቅዝት ተፈርቶ መኖት አይቀርም ይባላልኮ ። ”

“ ምሳሌህ በከፊል አይሰምርም ። ሰው ሳለመተኛት አይች ልም ፤ ያለ ሴት ግን ሊኖር ይችላል ። የመጀመሪያው ፤ ምርጫ የለ ውም ፤ ሁለተኛው ግን አለው ። ”

“ ለጤናማ ሰው ሁለተኛውም ምርጫ የለውም ። ”

“ እኔ አልስማማም ፤ ‘ ጤናማ ’ በሚለው ቃል ያገድምክ የምትጠቁመውንም ነገር ፡ የመፋለሚያ ምክንያት አድርጌ አልቀበ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለውም ። አንድ ሰው ማድረግ የማይፈልገውን ነገር በግድ እንዲያደርግ መሞከሪያ አጉል ዘዴ እድርጌ ነው የምረዳው ” አለ ወንድይራድ ፡ ጥቂት ከስተር ብሎ ።

“ የምሬን ነው የምልህ ፤ ለምን አንዲት ልጅ አትፈልግም ? ”

“ እውነቱን ማወቅ ከፈለግህ ልንገርህ ። እውነተኛ ፍቅር በሕይወት አንድ ጊዜ ብቻ ነው የሚይገዘ ፤ ባይ ነኝ ። እኔም የሕይወቴን አንድዋን ፍቅሬን ጨርሻለሁ ። ፕሪንስተን ዩኒቨርስቲ ካንዲት ልጅ ጋር ተፋቅረን ነበር ። የመጀመሪያዬም የመጨረሻዬም እሷ ናት ” አለ ወንድይራድ ፣ ዐይኖቹ ጥቂት በዘዝ ብለው ። ከዚያ ሳይተነፍስ ፣ ሳይንቀሳቀስ ለረጅም ደቂቃዎች ቁጭ አለ . . . . . .

አበራን ነገሩ በከርን መታው ! ጨርሶ ያልጠረጠረው ፣ ያላሰበው ነገር ። ያኔ ውጭ አገር ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ ሲጽጻፉ ፣ ስለ አንዲት ዕብራዊት ወጣት እንዴ ይሁን ሁለቴ ጠቅሶለት እንደ ነበረ ትዝ ይለዋል ። ግን እስከዚህ የከረረ ፍቅር እንደ ነበራቸው ፈጽሞ አላወቀም ነበር ። ለጊዜው የሚለው ጠፋው ።

አበራ ጸጥ እንዳለ ትንሽ ፣ ወንድይራድ በድንገት ኮኛኩን ጭልጥ አድርጎ “ ሽርሽር መሔዴ ነው ” ብሎት ውልቅ አለ ። አውራ ጉዳናው ገብቶ ወደ ትምህርት ቤቱ አግጣጫ ወደ ምሥራቅ ፊቱን መለሰ።

በንዴት ፣ ‘ ስለ ፍቅር ፣ እንትስፋዬና እነበለጠ ምን ያውቃሉ ? ኸረ እዚህ የፍቅርና የፍትወት ትርጉም ተወራራሹ እሆነበት ከተማ ፣ ስለ ፍቅር የሚያውቅ ማን ሰው አለ ? በዚህ ከተማ የነገሠው ፍትወት ነው ፤ ፍቅር አይደለም . . . ’ እያለ እርምጃውን ቀጠለ ።

ሐሳቡ ፣ ካንድ ነገር እሌላ ነገር ላይ ሲሸጋገር ፣ ለረጅም ጊዜ ከሔደ በኋላ፣ የቀኝ ኋሊት ዞሮ ወደ ቤቱ መንገድ ጀመረ ። በመምህራን ማሠልጠኛ ትምህርት ቤት በር ላይ አንዲት ቅጠልያ ቀለም ኦፔል መኪና ወደ ቀኝ ምልክቷን እያሳየች ቆማ አየ ። እጠገቧ ሲደርስ ፣ የሚነዳት ሰው ፣ “ ልጅ ወንድይራድ ” ብሎ ጠራው ። ዞር ብሎ ቢያይ ዱሮ ትምህርት ቤት የሚያውቀው ወጣት ኖሯል ። ቀረበ ፤ ተጨባበጡ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ምነው በግርህ ፤ መኪናህ ተበላሸች እንዴ ? " አለው ባለ መኪናዉ ወጣት ፤ በወንድይራድ ደረጃ ያለ ሰው መኪና እንዲኖረው ግዴታ እንደሆነ ሁሉ ።

" የለኝም ፤ ለሽርሽር በግሬ ወደዚያ ዐልፌ መመለሴ ነው ። "

" ልውሰድሃ ፤ ግባ ። "

" እግዜር ይስጥልኝ ። . . . ይገርምሃል ዛሬ እሰወትሮው በግር መራመዱ አደከመኝ " አለ ወንድይራድ ። ቀጥሎም ፤ " እዚህ አስ ተማሪ ነህ እንዴ ? " ሲል ጠየቀው ወጣቱን ።

" የለም ፤ እንደ ዲሬክተር ቢጤ ነኝ " አለ ፤ ፈገግ ብሎ ።

" ይቅርታ ፤ አላወቅሁም ። "

" ምን ይቅርታ መጠየቅ ያስፈልገዋል ፤ ስንት ዓመታችን ሳንገናኝ " አለ የትምህርት ቤቱ ዲሬክተር ።

" አዎ ፤ ጊዜውስ ብዙ ሆነው ፤ ዐሥር ዓመት አይሆነውም ? "

" ኧረ ይበልጣል ። "

" እዚህ ከተዛወርክ ስንት ጊዜ ሆነህ ? "

" ሁለተኛ ዓመቴን ይዣለሁ ፤ ግን ዐሥር ዓመት የሆነኝ ይመ ስለኛል ። ከተማሪ ጋር መዳረቁ ልብ ያቆስላል ። "

" እኛም ተማሪዎች የነበርን ጊዜ ይሄኔ የኛም አስተማሪዎችና ዲሬክተሮች እንደዚሁ አማረውብን ይሆናል ። "

" በበኩሌ ይኸው የተበደርኩትን እከፍላለሁ ። ግን እባክህ እኛ እንደዚህ አናስቸግርም ነበር ። አይመስለኝም ። "

" ዘወትር ይኸው ነው እባክህ ። ሁልጊዜ ያለፈው ወይም የሚ መጣው አሁን ካለው የሚሻል ፤ የሚልቅ መስሎ ይታያል ። ሆኖም ፤ እኔም እንዳንተው ነው የሚሰማኝ — ከኛ ያሁኖቹ ሳይብሱ አይቀ ሩም ። ለታላቆቻቸው ያላቸው አስተያየት ዱሮ እኛ ከነበረን የተለየ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነው ። ቢሆንም ፣ የየኅብረተሰቡን ታሪክ ስንመለከት መንገዱ ይኸው ስለሆነ ብዙም ልንመረር አይገባም ። ”

“ ይሆናል ። ብቻ ፣ አንዳንድ ጊዜ እኔን በጣም ያስመርረኛል ። እኔ ተማሪ የነበርኩ ጊዜ ፣ አስተማሪዎቼንና የትምህርት ቤቱን አስተዳዳሪዎች እንደዚህ ልባቸውን አቁስዬ እንደሆነ ፣ በውነቱ ይቅርታቸውን እለምናለሁ ” አለ ዲሬክተሩ ፣ ጠዋት ያጋጠመው የተማሪዎችና የአስተማሪዎች ማስቸገር በመንፈሱ ትኩስ ሆኖ እየተሰማው ።

“ ‘የተማሪዎቹ የትምህርት ደረጃና ዕውቀት ካሉበት ክፍል ጋር ተመጣጣኝ አይደለም’ የሚል ሐሜት በሰፊው ይሰማል ። ምንድነው ያንተ አስተያየት ? እውነት ነው ? ” አለ ወንድይራድ ፣ ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ከነበረበት የጭንቀት ዓለም ሸሽቶ ያመለጠ እየመሰለው ።

“ ይኸ ከባድ ጥያቄ ነው ። ጊዜም አይበቃን አሁን ። ብቻ ፣ ባጭሩ የተባለው እውነት አለበት ። እርግጥ ፣ ዐልፎ ዐልፎ በጣም ጉብዝ ተማሪዎች ያጋጥማል ። ጠቅላላውን የወሰድነው እንደሆነ ግን በኛ ጊዜ ከነበረው ያሁኑ ዝቅ ያለ ይመስላል ። ምክን — ን — ያቱ — ቁም ብዙ ነው ። አሁን ባንድ ክፍል ውስጥ ብዙ ተማሪ አለ ። አስተማሪዎች ሌላ ሥራ እስኪያገኙ ነው እንጂ ለማስተማር እስከዚህ ፍላጐት የላቸውም ። ለድካማቸው በቂ አይከፈላቸውም ። የማስተማሩ ሸክምም በዛባቸው ። አስተማሪነት ከተከበሩት ሥራዎች አንዱ ነው ተብሎ አይገመትም . . . ስንቱን ልንገርህ ። ዝርዝር ውስጥ የገባን እንደሆነማ ስንት ዝብዝብ አለበት ። ሆኖም ይኸን ነገር ለመረዳት ከፈለግህ ለምን ሲመችህ አንድ ቀን ብቅ ብለህ አናወጋውም ? ሌሎች ሰዎች ፣ የትምህርት ቤቱ አስተማሪዎች ፣ ጉዳዩን ያጠኑ የዩኒቨርስቲ ምሩቃንም አሉ ። ተሰብስበን ለምን እኔ ቤት አንወያየውም ? . . . እኛ ከናንተ ከወጣቶቹ መካከል ስለ ችግራችን ለማወቅ የሚፈልጉ ስናገኝ በጣም ደስ ይለናል ። ብቻ ” አለ ፈገግ እያለ ፣ “ አስተማሪነት እንደ መንግሥት መሥሪያ ቤት ወጣቶችን አይስብም ። ሹመት ፣ ማዕረግና ሥልጣን አይገኝበትምና ። ቢበዛ የትምህርት ቤት ዲሬክተር ነው የሚኮነው ። እሱ ደግሞ እስከዚህ ሹመት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተብሎ የሚገመት አይደለም ። ደግሞም ከሚሰጠው ጥቅም ፣ የሚያሸክመው ክባድ ኃላፊነት ያመዝናል . . . ” እያለ ቀጠለ ፣ ፊገግታው ከፊቱ ሳይጠፋ ፣ ወጣቱ ዲሬክተር ።

የዚህን ወጣት ስም ለማስታወስ ወንድይራድ ሞከሮ ስለ አቃቀው ዝም ብሎ ሲያዳምጥ ቤቱን በልፎት ሔደ ። ወደ ኋላ ከመመለስ ወደ ማህል ከተማ ዘልቆ ተበፋዩ ቢሮ ለመሔድ ወዲያው በሐሳቡ፣ ወሰኖ ፣ ማዳመጡን ቀጠለ . . . ወጣቱ ሲጨርስ ፣ “ ጥሩ ነው ። ልምጣና እንወያየው ! መቼ ይመችሃል ? እኔ ሰሞኑን ምን ጊዜም ይመቸኛል ። ስለዚህ ፣ አንተ የሚመችህን ጊዜ መርጠህ ንገረኝ ” አለ ወንድይራድ ። እንዲያውም ያፍ ልማድ እየመራው እንጂ በስብሰባው ለመገኘትም ሆነ፣ ስለ ጠየቀው ጉዳይ ለመወያየት ፍላጎትም ፣ ደንታም አልነበ ውም ። ግን ጨዋ መሆን አለበት ።

“ እኔ ያው ቅዳሜና እሑድ ነው የሚመቸኝ ። ብቻ ሰሞኑን ፣ ትምህርት ቤት ለገና መዘጊያው ስለ ደረሰና የፈተና ጣጣ ስላለብን ፣ ትንሽ ሥራ ይበዛብኛል ። ስለዚህ በዕረፍቱ ውስጥ አንዱን ቀን እና ድርገው ? ” አለ ዲሬክተሩ ።

“ እሺ ፣ ደስ ይለኛል ” አለ ወንድይራድ ። አሁንም ፣ የዚህን ወጣት ስም ለማስታወስ አእምሮውን በጥብጦ አቃተው ። ለመጠየቅም ወፈረ ። ወደ ማዘል ከተማ ተቃርበው ስለ ነበር ፣ መኪናውና እግረኛው በርክት ብሏል ። ወንድይራድ ጥቂት ወዲያና ወዲህ እየ ተመለከተ ፣ ዝም አለ ።

“ ወንድይራድ ፣ አንድ ያልገባኝ ነገር ፣ ከየት ጀምረህ ነው እዚያች ድረስ በግርህ የሔድከው ? ” አለው ዲሬክተሩ በድንገት ።

“ ከቤቴ ። ቤቴ ከተማሪ ቤቱ እኮ እስከዚህ አይርቅም ። ”

“ እሃ ! ከመንገዱ በላይ ያለው ? ብዙ ጊዜ ሦስት መኪኖች ሲገቡና ሲወጡ አይቻለሁ ። አንተን ግን አይቼህ አላውቅም ። ”

“ አዎ ። መኪና የለኝም ። ነጂውን እንጂ እንኑ ወይም ኋላው ያለውን ነው አብዛኛውን ጊዜ ልብ የሚል የለም . . . በነገራችን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ፣ እንዴት ሾሜን አስታወስክ ? እኔን ስም ማስታወስ ያስቸግረ ኛል ” አለ ወንድይራድ ፣ ደኅና አድርጐ ያውቀው የነበረውን የዚህን ወጣት ስም ፊደሞ በመርሳቱ እያፈረ ።

“ እኔ ስምና ፊት ፣ እንዲጋጣሚ ሆኖ ያላንዳች ጥረት ነው የማ ስታውሰው ። ለሥራዬም በጣም ጠቅሞኛል ። በፊት መምህር በነ በርኩበት ጊዜ ከተማሪዎች ጋር በጣም ያቀራርበኝ ነበር ። አሁንማ የበለጠ ያገለግለኛል ። አጥር ግቢው ውስጥ ሲጫወቱ ፣ ሳያስበው እንዱን ተማሪ በስሙ ሲጠራው እንዴት ደስ ይለው ይመስለሃል ። ትገ ይልሃል ፣ የዚያን ጭንቅላት ትልቅ የትምህርት ቤት ዲሬክተራ ችንን ከፍ ያለ የማስታወስ ችሎታ ? ”

“ አዎ ። ማስታወስ ጥሩ ነው ። ብቻ እንዴት ? ”

በዚህን ጊዜ ማሀል ኩተማ ዘልቀው ስለ ነበር ፣ ወደ ተስፋዬ ቤሮ እንዲወስደው መሥሪያ ቤቱን ወንድይራድ ነግሮት ወደዚያ አመሩ ።

“ ባንገራችን ላይ ፣ እዚያ ነው የምትሠራው ? ስለኔ ስናወራ ያንተን እስካሁን ሳልጠይቅህ ። ”

“ የለም ። እኔ ሌላ ቦታ ነኝ ። የኔስ መሥሪያ ቤት ከዚህኛው በጣም የምታንስ ናት ። ” ወንድይራድ የት እንደሆንና ፣ ምን ክፍል እንደሚሠራ ባጭሩ ነገረው ። ከዚያ ተስፋዬ መሥሪያ ቤት ደር ሰው ፣ ወንድይራድ አመስግኖ ፣ ሲደዋወሉ ስልክ ቁጥሮቻቸውን ተሰጣጥተው ተለያዩ ። ወንድይራድ ወደ ተስፋዬ ቢሮ አመራ ።

ወንድይራድ በቀጥታ ተስፋዬ ቢሮ ለመግባት ሲንሠንሥ ፣ እበሩ ላይ የቆመው አጋሩ ተላላኪ እንዳይገባ በሩን እየጋረደ ፣ “በጸ ሐፊዋ በኩል ” ብሎ በእጁ አመለከተው ።

“ እኔ ከጸሐፊዋ ጉዳይ የለኝም ። ጉዳዩ ከአቶ ተስፋዬ ጋር ነው ” አለው ፤ ሁለት ወይኖቹ የተላላኪውን ፊት ቀሥፈው ይዘው።

ተላላኪጩም ፣ እንጋገሩንና አስተያየቱን ሲመለከት ፣ ‘ምናልባት ሹም ይሆን ? ’ ብሎ ጥቂት ሠጋ ። በሌላ በኩል ደግሞ ፣ የአለባበሱ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አልባሌነትና ያለ ክራባት መሆኑ ሹም ያለመሆኑ ምልክት መሰለው ። ዋና ሹሙ ከእንግዶች ጋር ናቸው ። ጸሐፊዋ ዘንድ ቢገቡ እሷ ታገናኝዎታለች ። ቀጠሮቸውን እሷ ናት የምታውቀው ” አለ ተላላኪዉ ፣ በበሩ ላለማስገባት ጠንክሮ ።

“ እንግዲያው እንግዶቹ እስኪወጡ እዚች እጠብቃለሁ ” አለ ወንድይራድ ፣ የማያውቀው ንዴትና እልህ ይዞት ።

“ እዚህ መቆም ክልክል ነው ። ”

“ ማነው ‘ ደጅ አትጥና ’ ብሎ የከለከለው ? ” የሚያውቀው ሰው ቢያየው ኖሮ ‘ ወንድይራድ ምን ነካው ? ’ ይል ነበር ።

“ ጌታዬ ለምን ያስቸግሩኛል ። እኔ ብቀጣ ምን ይጠቀማሉ ! ለርስዎም ጸሐፊዋ ቢሮ ቢያርፉ ይሻልዎታል ” አለ ተላላኪዉ ፣ በልመና ድምፅ ።

“ መቼ ነው ለመሆኑ የተቀጠርከው ? እንግዳ ነህ መሰለኝ ” አለው ወንድይራድ ፣ ኮስተር ባለ አነጋገር ።

ይኸኔ ተላላኪው ሠግቶ ፣ “ ማን ብዬ ልንገራቸው ? — ግን ፣ ከሰዎች ጋር ናቸው ” አለ ፈጠን ብሎ ደግሞ ።

“ ወንድይራድ ” አለው በግመናጪት ።

“ እሺ ፣ እዚሁ ይጠብቁ ” ብሎ ለመክፈት እያመነታ ፣ በሩን ያዘ ።

ወንድይራድ መጀመሪያ ትንሽ እንደ መናደድ ብሎ ነበር ። ኧረ ጥሶትም ሊገባ ቃጥቶት ነበር ። አሁን ግን ፣ ተላላኪው ‘ እኔ ብቀጣ ’ ያለው ነገር ተሰምቶት ፣ በራሱ አድራጎት ወንድይራድ ተገረመ ። ‘ ሰውዬው የተቀጠረበትን ተግባር ፈጸመ እንጂ . . . ’ እያለ ራሱን ሲታዘብ ፣ ተላላኪው በፍጥነት በሩን ከፍቶ “ ይግቡ ብለዋል ” አለው ።

“ እግዜር ይስጥልኝ ” ብሎ ፣ ተላላኪው ከፍቶ በያዘለት በር ወንድይራድ ሲገባ ፣ ተስፋዬ ወደ በሩ በኩል እየመጣ ፣ “ ወንዴ ከየት መጣህ ? ” ብሎ ጨበጠው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወንድይራድ እቢሮዉ ውስጥ ያሉትን ሰዎች አይቶ ፣ " እው ነትም እንግዶች አሉብህና — " ብሎ ወደ ውጭ ለመመለስ አሰላ ።

" የለም ፣ የለም ቁጭ በል ፣ እኛ ጨርሰናል " አለ ተስፋዬ ። ተነሥተው ለቆሙት ሰዎች ፣ " በሉ እንግዲህ በዚህ በተባባልነው መሠረት ይሞከር ። እኔ በበኩሌ የሚያዋጣ ይመስለኛል ። " ሰዎቹ እጅ ነሥተው ወጡ ።

" ይኸውልህ ፣ እነዚህ ፣ የመሥሪያ ቤታችንን ባልደረባ ሁሉ የሚ ፈውስ ሻይ ፣ ቡና እና የመሳሰለውን የሚያቀርበው ቡና ቤት የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ አባሎች ናቸው " አለ ተስፋዬ ፣ ደረቱን ነፍቶ ።

" ታዲያ ጉባኤው አንተ ቢሮ የሚሆንበትስ ምክንያት ፣ ግኅ በረተኛ ነኝ እንዳትለኝ ።"

" ብሆን ምናለበት . . . ግን አይደለሁም ። ' መጣኔ-ሀብት ' እንደ መሆኔ መጠን ' የድርጅቱ አማካሪ ' ነኝ " አለ እየሣቀ ።

" አበልም አለኝ በለኛ ! " አለ ወንድይራድም ፣ ፈገግ እያለ ።

" አዎ ፣ እርግጥ ። ቡናና ሻይ በነጻ ነው የማገኘው ። ስለዚህ ፣ በነጻ በማግኘቴ ለቡናና ለሻይ ከማወጣት የማድነው ገንዘብ ነው ከነርሱ የማገኘው አበል ። "

" ለምን ምክርህን በነጻ አትሰጣቸውም ? "

" ለምን በነጻ ? ምን አይተህ ። ቡና ቤቱ ደርጅቶ በርከት ያለ ገቢ ማግኘት ሲጀምር ፣ ቀጥታ የገንዘብ አበል እቀበላለሁ " አለ ተስፋዬ ፣ በቁም ነገር ።

" ስንት ሊሰጡህ ይችላሉ ? ይልቅስ ስም ከሚሆንብህ የአበሉ ነገር ይቅርብህ ። "

" ለምንድር ነው ስም የሚሆንብኝ ? ለምሰጠው አገልግሎት ዋጋ ስለ ተቀበልሁ ? እንግዲያው ፣ ዋናዉ ነገር እዚህ ላይ ነው ። እነ ዚህ ሰዎች ቡና ቤቱን በዘመናዊ የንግድ ዕቅድ እንዲይዙት ያስፈ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ልጋል ። አንድ ዕቃ ወይም አገልግሎት ፣ ዋጋ እንዳለው እንዲታወቅ ያስፈልገዋል ። በብላሽ የተሰጠ ነገር ደግሞ ሁልጊዜ ዋጋው አይታወቅም . . . ” ብሎ ተስፋዬ ፣ በሰፊው ዲስኩር ሊያደርግ ሲል—

“ ለመሆኑ አንተ እዚህ ነገር ውስጥ መጀመሪያውኑ እንዴት ገባህ ? ” ብሎ ወንድይራድ በጥያቄ አቋረጠው ። ወንድይራድ ነገሩ አልጣመውም ።

ተስፋዬ፣ በደስታ ነገሩን ከሥር እንሥቶ ተረከለት ። መጀመሪያ ቡና ቤቱ በንጽሕና ባለመያዙ ፣ ደንበኛ አገልግሎት ባለመስጠቱና ፣ ከመሥሪያ ቤቱ ዝቅተኛ ሹማምንትና ሠራተኞች መካከል ባለንብረት የሆኑት ፣ ዘወትር እየተጣሉና እየተካሰሱ የአስተዳደር ሹመኛ ፣ ሲመጣ እንደ ነበረና ፣ እሱ ስላወኩ ፣ ቡና ቤቱ ተዘግቶ ፣ ሌላ ከውጭ ሲመጣ እንደ ነበረና ፣ እሱ እንዴት በነገሩ ገብቶ ሁሉን ነገር እንዳቃናው ፣ አጫወተው ።

“ ይኸ ሁሉ መልካም ነው ። ብቻ አበል መቀበልህን አልወደድኩም ” አለ ወንድይራድ ።

“ ምነው ሰዎች ! እየነገርሁህ ! የንግድ ሥራ ሒሳብ እንዲገባቸው ነው አልኩህ ። ግንዘብ ካላወጡ ገንዘብ አለመገኘቱን ግልፅ አለባቸው ። ዋናው ነገር የሚያወጡት እያንዳንዱ ሳንቲም ሁለት ሦስት እጥፍ ገቢ እንዲሆን ለማድረግ እንዲታትሩ ማሳመን ነው ። ገቢን መልሶ ባለማውጣት ገንዘብ ለማከማቸት መሞከር ሳይሆን ፣ የብልጽግና ጉዳና ገንዘብን ሊያፈራ በሚችልበት መልኩና ሥፍራ ማውጣት ፣ መዝራት . . . ” አለ ተስፋዬ ፣ ውስጡ በንዴት መብሰልሰል ጀምሮ ።

“ ባንዱ ሰዓት መንግሥት የሚከፍልህ አይበቃህም ? ለምን ሁለቴ ትከፈላለህ ? አሁን እኮ አገልግሎት የሸጥክላቸው መንግሥት ካንተ በገዛው ሰዓትህ ነው ። ስለዚህ ፣ ለዚኸ ሰዓት ከሁለቱም መብላትህ መሆኑ ነው ። ”

“ በመሠረቱ የምትለው ልክ ነው ። ሆኖም አንተ የተጨነቅኸው ለየትኛው ነው ? ለመንግሥቱ ሰዓት ወይስ ስለኔ መከፈል ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ምክንያቱም ፣ ብከፈልም ባልከፈልም ያልከው የመንግሥት ሰዓት መወሰዱ አይቀርም ። ነገር ግን ፣ ዋናው ነገር ብዙና የሚያጣድፍ ሥራ ባለኝ ጊዜ እኮ ቀድሜ ገብቼ ፣ ዘግይቼ ወጥቼ ፣ አንዳንዴም እቤቴ ወስጄም ቢሆን በማገኛቸውም ሰዓት እሠራለሁ ። ስለዚህ ፣ ወደ መንግሥት ያልፍ እንደሆን ነው እንጂ ወደኔ የሚያልፍብኝ ነገር የለም ። ስለዚህ ፣ የሞራል ስብከትህን ተወኝ ። ”

“ ቢሆንም ከነሱ ገንዘብ ባትበላ ! ”

“ አሁን አንተ የምርህን ነው እንዴ ? እኔ ያልኩህን መሠረታዊ የንግድ ሥራ ሐሳብ በሚገባቸው መልክ ለማስተማር ነው እንጂ የነሱ ቡናና ሻይ አምሮኝ ይመስልሃል ? ” አለ ተስፋዬ ፣ ወደ ማም ረሩ አዘንብሎ ።

ወንድይራድ ከርከሩ እንደ ዘበት ተጀምሮ መከረሩን ተገንዝቦ የወሬያቸውን አርእስት በፍጥነት ለመለወጥ ፣ “ በነገራችን ላይ ፣ በለጠን ሐኪሙ ምናለው ? ” ብሎ ጠየቀው ።

“ ቅድም ደውሎ ነበር ፤ አልሔደም ። በለጠን ታውቀዋለህ ፣ ማድረግ የማይፈልገውን ነገር ሁልጊዜ ‘ ነገ ’ ነው ። አሁን የዚህን የሐኪሙን ጉዳይ ሰኞ ብሎ ነበር ። ሰኞ ሲደርስ መጀመሪያ መኪናዉ ዘንድ ሔደ ፣ ከሐኪሙ ቀርቶ ። ሐኪም ዘንድ ነገ እሔዳለሁ አለ። ከዚያ ረቡዕ ሲል ሐሙስ ሲል አሁን ደግሞ ፣ ‘ ጊዜ ሳገኝ ጠቅላላ ምርመራ አደርጋለሁ ’ ማለት አምጥቷል ። ”

በዚህን ጊዜ ጸሐፊው ገብታ ፣ “ የቀጠሯችው ሰውዬ መጥተዋል ” አለች ።

“ አንድ ደቂቃ ስጪኝና ከዚያ በኋላ አስገቢያቸው ። ”

“ በል ፣ አንተም ባለጉዳዩን አነጋግር ። እኔም አጐናፍርን ሰላም ልበለው — እዚህ ከደረስሁ ዘንዳ ። ሰዓት ሲደርስ እመጣለሁ ” ብሎ ወንድይራድ ወጣ ። ተላላኪው በትሕትና ዝቅ ብሎ እጅ ነሣው ። ‘ አሁን እጅ የምትነሺው እኔን አይደለም ፣ ተስፋዬን ነው ። እንቺ መስላታ ’ ብሎ በልቡ ፣ ድምፁን ከፍ አድርጐ ግን ፣ “ እግዜር ይስጥልኝ ” ብሎ ወደ አጐናፍር ቢሮ አቀና . . .

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

የአንጐናፍር ቢሮ አዚያው አግቢው ውስጥ ነው ። አንጐናፍርም አለ ። በምሳ ሰዓት ከታፈረች ጋር ባሳለፈው ጊዜ በጣም ተደስቶ ፣ ጠዋት በውስጡ ታምቆ የነበረውን ጭንቀት በሙሉ በትኖለት ፣ ሕይወትም አዲስ መልክ አግኝታ ነበር ፤ አቢሮዉ ሲመጣ ። ግን ፣ አቢሮዉ ገብቶ ብዙ ሳይቆይ ፣ የተከበሩ ጠቅላይ–ሹም–አከሉ ጠዋት እንደ ወጣ አስፈልገው አጥተውት እጅግ እንደ ተቆጡ ሰማ ። ቀጥሎም ፣ የክፍሉ ምክትል ዋና ሹም ደውለው ይኸንኑ ጉዳይ በመ ጥቀስ ፣ አንዳንድ ሲገቡት ያልቻሉ ነገሮችንም በአሽሙር ተናግ ረው ፣ ስልካቸውን ዘጉ ። ከዚይ ምንም ያህል ሳይቆይ ፣ በጠቅላይ–ሹም–አከሉ የተፈረመ ፣ በሥራ ገበታው ላይ ተፈልጐ መጥፋቱ ንና ለጠቅላይ ሹማምንት ጉባዔ እንዲቀርብ አዘጋጅ የተባለውን ማስታወሻ አለማዘጋጀቱን የሚያትት የማሣኛ ደብዳቤ ደረሰው ። በዚህ ተበሳጭቶ ሲያንጋግራቸው ቢሔድ ፣ በቀጠሮ የመጡ ብዙ ሰዎች ስለ ነበሩ ፣ ሳይላካለት ቀረ ። እየተነጫነጨ አቢሮው ተመልሶ ቁጭ አለ ። ከዚያ የአድማሱ ወዳጅ ስልክ ደውላ ፤ አድማሱ ወረቀት ልኮ ለት እንደሆነ ጠይቃው ፣ መናደዱን ከድምፁ እንዳትረዳ ፣ ባጭሩ እንዳልጻፈለትና አሱም ተጠርቶ ወደ አለቃው ቢሮ መሔዱ መሆ ኑን ዋሽቷት ስልኩን ዘጋባት ።

አሁን ግን ቁጭ ብሎ አንድ ማስታወሻ ያረቅቃል ። የረቂቁን አምስተኛ ገጽ ሲጀምር ቆም አለ ። አራተኛውን ገጽ እንደገና ያነብ ጀመር ። አንዳንድ ነገሮች እያስተካከለ ንባቡን ሲጨርስ የመጥሪ ያውን ደወል ደወለ ። ገብሬ ሲገባ ፣ ቡና እንዲያስመጣለት ካዘዘ በኋላ ፣ ሲጋራውን አቀጣጥሎ ጽሕፈቱን ቀጠለ . . .

ገብሬም ቡና ቤቱ ደርሶ ሲያዝ ፣ የነበረው ያ ባለቆይ ሹራብና ጥቁር ሱሪ ፣ ቡና አመላላሽ ወጣት ነበር ። ገብሬ ይኸን ልጅ በጣም ይጠላዋል ። ልጁ ቡናውን ይዞ ከገብሬ ጋር ሲመጣ ፣ ገብሬን እመ ንገድ ፣ " በዱቤ የጠጣኸውን አሁንም አልከፈልከም እኮ " አለው ።

" ምነው አንተ ፣ ለሠላሳ ሳንቲም ነው እንዲህ የምታዋርደኝ ? አሁን እስቲ ሰው ቢሰማህስ ? " አለ ገብሬ ፣ እንደ መቆጣት ብሎ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እሱስ ማንም አልሰማ ። ደሞ ማንስ ቢሰማ ፣ እኔ ምንጨ ቀኝ . . . ‘ ለወሳሳ ሳንቲም ’ የምትለው ፤ እሱን አጥተህ አደለም በዱቤ የጠጣኸው ? ” ቢል መለሰ የቡና ቤቱ ወጣት ።

“ አንተ ገና በእንግዳነትህ እንዲህ የሆንክ ፣ ኋላማ አትቻልም ” አለ ገብሬ ፣ በመገረም እየተመለከተው ። “ ካሁኑ ሰው ሁሉ አፍ ገብተሃል ፤ ጥሩ አይደለም ። ”

ልጁም ወደ ገብሬ ዞር ብሎ ፣ “ ተሳላኪ ሥራ ሲያጣ ሁሌ ሰው እንደማ ነው ” አለው በንቀት ። “ ደሞስ ይኸው ሦስት ቀን ሙሉ ዱቤ ስጠሁህ ። ከዚህ በላይ ምን ላርግልህ ? ጫማ ልሳም ? ”

“ ትሕትና መጥፎ አይምሰልህ ፣ ጥሩ ነው ። ሰው የጠላው ሰው አይቀናውም ። ”

“ እባክህ አትቀልድ ። እስከ ዛሬ የኖርኩት በልፋቴ ነው ፤ ሰው ስለ ወደደኝ አይደለም ። ቡና ቤቱም የቀጠሩኝ ወደውኝ መሰለህ ? አይደለም ! ለጉልበቴ ነው ። ”

“ ዋ ለወሊደ ሥላሴ እነግርልሃለሁ ። ወዳጄ ነው ። ድንገት አታውቅ እንደሆን ልንገርህ ፤ እሱ እኮ እቡና ቤቱ ውስጥ ብዙ ዕጣ አለው ፤ ተሳላኪ ነው ብለህ አትናቀው ። እሱ ቀልድ አያውቅም ። ሥራህን እንዳታጣ ” አለ ገብሬ ።

አዎ ። ወልደ ሥላሴ የዋዛ ሰው አይደለም ። ከብርቄ ጋር በነበረ ጊዜ ፣ እሷ አረፈንጅ ቤት እየሠራች የምትሰጠውን ሙሉ የወር ደሞዟን ፣ ዕቁብ ደብቆ እየጠጣ ሲያስቀምጥና ሲያጠራቅም ኖሮ ፣ ከሷ ከተለያየ በኋላ እዚች ቡና ቤት ባለዕጣ ሆኖ ገባ ። በመሥሪያ ቤቱም ፣ ‘ እኔ ቀን ጥሎኝ ነው እንጂ ፣ የትልቅ ሰው ወገን ነኝ ’ እያለ ጉራ ይነፋል ። ‘ እርስትም ጥቂት አለኝ ’ ይላል ። በብዙ ዎች ዘንድ ባለንብረት ፤ የጨዋ ልጅ ነው ተብሎ ታምኗል ። ያን ዕቁብ የጠጣበትን ገንዘብ አምጥቶ ፣ ቡና ቤቱ ውስጥ ባለ ብዙ ዕጣ መሆኑ ፣ የሚያወራውን ሁሉ እውነት ነው አሰኝቷል ። እሱም ጥቂት በጥቂት ከቸገራቸው ሰዎች ላይ ገዝቶ ቡና ቤቱን ለመጠቅለል የጋለ ምኞት አለው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወልደ ሥላሴ ሁለተኛ ምኞቱ ፣ ከተላላኪነት ወጥቶ ወደ ጽሕፈት ሥራ ለመዞር ነው ። ስለዚህ የማታ ትምህርቱን በርትቶ ከመማሩም ሌላ ፣ ለመታየት የሚጥረው ከመዝገብ ቤት ሠራተኞች ጋር ነው ። ፈጣንና ቀልጣፋ በመሆኑ ተመርጦ የተከበሩ ጠቅላይ ሹም ተላላኪ ስለሆነ ፤ በዚች ምክንያት ራሱን እንደ ተላላኪዎች አለቃ አስቆጥሯል ። ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ ገቢ ወጪ መሆኑን፣ ባለው የገንዘብ ሀብት ላይ ተጨማሪ ሀብት አድርጎ፣ የሚፈልገውን ለማግኛ ከመጠቀም አልቦዘነም ። ስለዚህ ፣ ወልደ ሥላሴ በእኩዮቹ ዘንድ ከፍ ያለ ግምት ይሰጠዋል ።

ገና አዲስ ተቀጣሪ የነበረ ጊዜ ፤ ገብሬ ለወልደ ሥላሴ ያደረገለትን የማለማመድ ውለታ ፣ በማሰብና ፣ ከዚያም ወዲህ ራሱ ወልደ ሥላሴ የሚያሳየውን ገብሬን የማቅረብ ዝንባሌ በመመልከት ፣ ብዙዎች ገብሬን እንደ ምስጢረኛ ወዳጁ ያዩታል ። ገብሬም ወዳጅነቱ ያኮራዋል ። እንደ መኪታም አድርጎታል ። በተለይም ወልደ ሥላሴ ወደ ጽሕፈት ሥራ ሲዞር፣ ለጠቅላይ ሹሙ አመልክቶ ገብሬ በሱ እግር እንዲተካ እደርጋለሁ ብሎ ቃል የገባለትን እያስታወሰ ደስ ይለዋል ።

የቡና ቤቱ ወጣት ግን ፤ እንኳን ተላላኪ ማንንም የማይፈራ ፣ በዚሁ በጥጋቡና በረብሸኛነቱ ከትምህርት ቤት የተወገደ ፣ ልቡ የተደፈነ ነው ። ሌላ ሊሠራው የሚችለው ሥራ ስለ ጠፋ ፣ ተላላኪነት እንዲቀጠር ፤ ቦታ እስኪገኝለት ደግሞ ፣ እዚች ቡና ቤት ወዲያውም ለወደፊት ሥራው የሚጠቅመው ነገር በመመልከት እንዲማር በአጐቱ አማካይነት ተቀጥሮ ገባ ። እሱ ግን ከሕፃንነቱ ጀምሮ ሰው ሆን ይመኝ የነበረው — የወንድ ልጅ ሥራ ነው ብሎ የሚወደውን — ፖሊስ ወይም ወታደር ስለ ነበረ፣ ወላጆቹ ስለ ከለከሉት እልማርም ያለው ለዚህ ነበር ። ከዚያ ወዲያ ሕይወቱ መንገድ ለወጠች . . .

ይሁንና ፤ ይኸ ወጣት ፣ የወልደ ሥላሴን ስም ገብሬ ስላነሣበት ተቆጥቶ ፣ “ይኸን ገንዘብ አልሰጥ ካልከኝ ሹሙ ላይ እከስሃለሁ!” አለው ።

ገብሬም ይህ ነገር ለጠቅላይ ሹሙ ተላላኪነት የወደፊት ዕቅዱ እንቅፋት እንዳይሆንበት በመሥጋት ፣ “ እባክህን ነገ እጥፍ አድርጌ እሰጥሃለሁ ” አለው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ነገ ሠላሳ ሣንቲሙን ካላመጣህ አልምርህም ፤ እከስሃለሁ ” ብሎ ፤ አንኳኩቶ አጕናፍር ቢሮ ዘው አለ — ቡናዉን ይዞ . . .

አጕናፍር ፤ አምስተኛዉን ገጽ አርሞ መጨረሱ ላይ ነበር ። ሁሉን ነገር ትቶ ቡናውን ተቀበለ ። ወዲያው ወንድይራድ ፤ ገብሬ በሩን ከፍቶለት ገባ ። አጕናፍርም ተነሥቶ እየጨበጠው ፤ “ ከየት ተገኘህ ? ሀረፍ በል ። ልጁ ሳይሔድ ፤ ቡና ወይ ሻይ ? ” አለው ።

“ እሺ ። ”

የቡና ቤቱ ወጣት ፡ “ ለሌላ ሰው ያመጣሁት ቡና አለ ” ብሎ ፤ ቀድቶ ሰጠው ።

አጕናፍር ፤ “ ስንት ነው ያለብኝ ? ከዚህ በፊት ያልከፈልኩ ህም አለ ፤ አይደለም ? ” አለው ።

“ አዎ ፤ የጠዋት አንድ አለ ። ከዚህ ጋራ ሦስት ነው ። ”

“ በል ከዚህ ላይ ለራስህ ያንድ ቡና መጠጫ ጭምር ቀንስ ” ብሎ አጕናፍር ፤ አንድ ብር ሰጠው ።

ልጁም ብሩን ከተቀበለ በኋላ ፤ መልስ ለመፈለግ እኪሱ ውስጥ እጁን እየሰደደ ፤ “ ጌታዬ ፤ ተላላኪዎ በዱቤ የጠጣበትን ሳንቲም አልከፍልም ብሎ ከደሞዜ ሊያስቆርጥብኝ ነው ። ልጥራውና እንዲ ከፍለኝ ይቆጡልኝ ” አለ ። ይኸን ይበል እንጂ ፤ ገብሬን ለመጥ ራት አልሞከረም ።

“ የሱንም ጭምር ከሱ ላይ ውሰድ ” አለ አጕናፍር ።

እጅ ነሥቶ ፤ በሩን ዘግቶ ከወጣ በኋላ ፤ ገብሬን ቀረብ ብሎ ፤ “ በል ነገ ይዘህ እንድትመጣ ። አለበለዚያ ታውቀዋለህ ምን እንደ ሚደርስብህ ” ብሎ ዝቶበት ሔደ ። ገብሬ ተበድሮም ቢሆን ከፍሎ ፤ ከዚህ ከነገረኛ ልጅ መገላገል ቀረጠ ። በዱቤ ቡና ምክንያት ለተ ከበሩ ጠቅላይ ሹሙ ተላላኪ የመሆን ዕድሉ እንዲደናቀፍበት አል ፈለገም ......

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አቢሮዉ ውስጥ ሁለቱ ወጣቶች ቡናቸውን ፉት እያሉ ወጋ ቻቸውን ጀምረዋል ።

ወንድይራድ ፣ ቅድም አበራ የነገረው ነገር ድንገት መጥቶ ፊቱ ድቅን አለበት ። ወሬውን ለማድመጥ አስመስሎ አጐናፍርን ትኩር ብሎ ላንዳፍታ ተመለከተው ። ‘ ከሱና ከበለጠ ልጅቱ ማንኛ ቸውን ትመርጥ ይሆን ? ’ አለ በልቡ . . .

አጐናፍር ፣ ወንድይራድ ነገር ሆዱ እንደ ገባ ሲመለከት የሚ ለውን ነገር ትቶ ዝም አለ ። ወዲያው ስልኩ ተደወለ ። አጐናፍር ተነሥቶ “ አሎ ! ቦ ! በለጠ እንዴነህ ? እ . . . ድምፅህ እኮ እው ነትም ለወጥ ብሏል ። አሁን ነው የጀመረህ ? ምንህን ነው ? መጣሁ” ብሎ ፣ ስልኩን ቁጭ አደረገውና ወደ ወንድይራድ ዞር አለ ።

“ ‘ ትንሽ ብርድ ብርድ ይለኛልና ፣ ቤት ውስጥ ደኝ መተኛት እፈ ልጋለሁ ’ ነው የሚለው ። ‘ አበራን አጣሁት ፣ ተስፋዬም ስልኩ ተያ ዘብኝ ’ አለ ” እያለ ፣ አጐናፍር ከመቀመጫው ብድግ አለ ። “ ታዲ ያስ አብረን እንሒድ ? ” አለው ወንድይራድን ።

“ መልካም ፣ አብረን እንሒድ ። ግን መጀመሪያ ለተስፋዬ ልን ገረው ። ማታ አብረን እንሔዳለን ብዬው ነበር ” አለ ወንድይራድ ።

ተያይዘው እንደ ወጡ ስልኩ ተደወለ ። አጐናፍር ከገብሬ ቀድሞ እንሣው ፤ በችኩላ ፣ “ አሎ ” አለ ። ምክትል ዋና ሹሙ ናቸው ።

“ ጓደኛዬ ታሞ እሱን ከቢሮው ለመውሰድ መሔዴ ነው . . . ለዛሬ የሚደርስ አይመስለኝም ። ሰዓቱም ደርሶአል ” ብሎ ስል ኩን እንደ ዘጋ ፈጠን ብሎ ወጣ ። ወንድይራድን እተስፋዬ ቢሮ አጠ ገብ ደርሶ አየው ። አጐናፍር መኪናውን አስነሥቶ ተከተለው ።

ወንድይራድ ፣ ተስፋዬ ቢሮ ሲደርስ ፣ ተላላኪው አላስገባም ለማለትና ላለማለት ግራ ገብቶት ፣ “ ሁለት የመሥሪያ ቤቱ ከፍተኛ ሹማምንት አሉ ” አለ ።

ወንድይራድ ግን ፣ “ ብዙ አልቆይም ። አንድ ነገር ነግሬው ለመውጣት ነው ” ብሎት ገባ ። እውነትም ሁለት ሰዎች አሉ ። እን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዱን ያውቀዋል ። በቅርብ ጊዜ ረዳት ጠቅላይ ሹም ሆኖ የተሾመ ነው ። ሁለተኛውንም በመልክ ያውቀዋል ። እሱም ረዳት ጠቅላይ ሹም ነው ። ሆኖም እንደ ዘበት ሰላም ካላቸው በኋላ ፡ ተስፋዬን ፡ “ ከአጕናፍር ጋር በለጠን እቤት ልንወስደው መሔዳችን ነው ” አለው ።

“ ምነው ደኅና አይደለም እንዴ ? ” አለ ተስፋዬ ጥቂት ደንገጥ ብሎ ።

“ ‘ ብርድ ብርድ ይለኛል አለ ” አለኝ አጕናፍር ። ትኩሳት ይዞታል ማለት ነው ። ከአጕናፍር ጋር በዚያው እቤት መሔዴ ነው ፤ ልልህ ነው የመጣሁት ” ብሎ ወንድይራድ ፡ ሰዎቹንም ሰላም ሳይል ወጥቶ እብስ አለ ።

ተስፋዬም ወደ ስልኩ ሔዶ ጸሐፊውን ፡ “ አቶ በለጠን አገናኚኝ ” ብሏት ፡ ወደ ቆሙት የሥራ ጓደኞቹ ዘወር ብሎ ፡ “ ቆዩ አትሒዱ ፡ ነገሩን ሳጣራ ” አላቸው ።

ወጺያው ጸሐፊው ፡ “ አቶ በለጠ ቀርበዋል ” አለችው ።

“ በለጠ ፤ ምነው ምን ሆንክ ? ” አለ ተስፋዬ ፤ ሥጋት እፊቱ ላይ እየታዩ ።

“እንዴት ነው የሚያደርግህ ? . . . ‘ ብርድ ፤ ብርድ ? ’. . . ለምን ሐኪም ቤት አልወሰድህም ? . . . እንዴ ትኩሳት ዋናው ሕመም አይደለም ፤ ምልክቱ እንጂ ! ስለዚህ ሐኪም ቢያይህ ይሻላል . . . ”

“ እዎ ። አጕናፍርና ወንድይራድ አሁን አብረው ወጡ ! ወዳንተ ለመምጣት . . . . መልካም እንግዲያው — ግን እርግጠኛ ነህ ? ተው ልምጣና ልውሰድህ ። እዎ ፤ አሁን እዚህ ሲነግረኝ መጥቶ ነበር . . . መ — — ልካም ። እቤት በቀጥታ ነው የምመጣው ፤ እዚያው እደሃለሁ ። ”

“ እንዴት ነው ፤ ደኅና ነው ” አለ አዲሱ ረዳት ጠ/ሹም ።

“ ደኅና ይመስለኛል ” አለ ተስፋዬ ፤ የወንድይራድ አኳኋን ትዝ እያለው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ያለፈው ቅዳሜ የመኪና አደጋ የደረሰበት አይደለም ? ” አለ ነባሩ ረዳት ጠቅላይ ሹም ።

“ አዎ ። ”

“ ይገርምሃል ። አይተርፍም ሲባል ነበር እኮ መጀመሪያ የሰ ማሁት ” አለ ብርሃኔ ፣ አዲሱ ረዳት ጠቅላይ ሹም ።

“ እኔስ ከዚያ የባሰም ሰምቼ ነበር ። በሦስተኛው ቀን አንዳች ነገር አልሆነም የሚል ወሬ ደሞ ሰማሁ ” አለ ዘርፉ ፣ ነባሩ ረዳት ጠቅላይ ሹም ።

“ ሰዉ ወሬውን ከየት እንደሚያመጣው ነው የሚገርመኝ ” አለ ብርሃኔ ፣ አዲሱ ረዳት ጠቅላይ ሹም ።

“ እሱ ደኅና ነው ፤ ሰዉ ዝም ብሎ ነው ሲዘባርቅ የሰነበተው ። ይልቅ አሁን ይህን ጉዳይ ምን ማድረግ ይሻላል ? ” አለ ተስፋዬ ወደ ቀድሞው ነገራቸው ተመልሶ ።

“ ፈረስ ያደርሳል እንጂ አይዋጋም ይባላል ። እኔም የሰማሁ ትን ነገርኩህ ። መውሜውን መፈለጉ ያንተ ፋንታ ነው ” አለ ዘርፉ ፣ ነባሩ ረ/ ጠ/ ሹም ።

“ እሱማ ነው ። ብቻ ጉባዔው ውስጥ የምትገኘው አንተ እንጂ እኔ አይደለሁም ። ስለዚህ ፣ እዚያ ልታግዘኝ ትችላለህ ” አለ ተስፋዬ ።

“ መሞከሬማ የት ይቀራል ። ብቻ ፣ ብቻዬን ሰውየውን ልቋ ቋማቸው አልችልም ማለቴ ነው እንጂ ። ታውቃቸዋለህ ፣ አንዴ ከተ ነሡ የፈለጉትን እስኪያገኙ እንደማይተኙ ” አለ ዘርፉ ።

“ እኔም እኮ የጉባዔው ተካፋይ እንድሆን ታዝዣለሁ ። እኔ እንደዚህ ዐይነት ነገር መኖሩን ግን ጨርሶ አልጠረጠርኩም ነበር ። ለማናቸውም የኔንም ድጋፍ ታገኛለህ . . . ይኸው እዚህ እንኳ ሁለት ደጋፊዎች አሉህ ማለት ነው ። ኧረ ለመሆኑ የኰሚቴው አባሎች ስንት ናቸው ? ” አለ ብርሃኔ ፣ ወደ ዘርፉ ዞር ብሎ ።

“ ከነሊቀ መንበሩ አምስት ። ”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" አንድ በትጨማሪ ካገኘሁ አመልጥሀ ማለት ነው " አለው ተሰፋዬን ፤ ብርሃኑ ።

" ላንተ ተስፋዬን መደገፉ ትላል ነው ። ምክንያቱም ገና አሁን መጀመርህ ስለሆነ ፤ የሚቀጥለውን አርምጃ ለመውሰድ ቢያንስ ቢያንስ ሦስት ዓመት ተኩል አራት ዓመት ያስፈልግሃል ። አሁን ምንም ብታደርግ አስክዚያ ያበላሸኸውን ልትጠግነው ትችላለህ ። እኔ ግን ረዳት ጠቅላይ ሹም ከሆንኩ ይኸው አምስት ዓመቱ የዛሬ ወር ዐለፈ ። የደረጃ ዕድገት ማግኛዬ ጊዜ ነው ። ስለዚህ የተከበሩ አቶ ደፋ ጋቸው የዕድገት ኮሚቴው ሊቀ መንበር ስለሆኑ ፤ ሊጐዱኝ ይችላሉ " አለ ዘርፉ ።

ታዲያ ለምን ትደግፈኛለህ ? ይኸን ከራስህ ተወዋ ! " አለ ተስፋዬ ፤ ቆጣ ብሎ ።

" አንዳንዴ ወንድ ይወጣኝ ብዬ ነዋ ! " አለ ዘርፉ ፈገግ ብሎ ፣ ራሱን አከክ እያደረገ ።

" እዬ ዘርፉ ! ላንተ ቢሆን መሥዋዕትነት ያለበት ነገር ይሆናል ! ለኔ ግን ቢሆን ምንም አይደለም ። እስከ አራት ዓመት ይጠገናል የምትለው ፤ አንዳንድ ነገር እንደ ነቃ ብርሌ እየባሰ ሔዶ ብዙ ጣጣ ሊያስከትል ይችላል ። ' ብርሌ ከነቃ አይሆንም ዕቃ ' እንደሚባለው ፤ የሆነው ሆኖ አሁን ጥያቄው ይኸ አይደለም — ተስፋዬ ፣ ሌላ የሚደግፍህ አባል የለም ፤ ኮሚቴው ውስጥ ? " አለ ብርሃኔ ፤ ዞር ብሎ ተስፋዬን እያየ ።

" ተስፋዬ ላይ ላዩን ያልተቫረከው አንድ ሰው የለም ፤ እዚህ መሥሪያ ቤት ። ብቻ ፤ እንዳልኩት ላይ ላዩን ነው ። እንደዚህ ዐይነት ጉዳይ ሲመጣ ደግሞ ሁሉም አስቀድሞ የየራሱን ጥቅም ነው የሚያስበው ። ስለዚህ እንደዚህ ዐይነቱ ዕውቀት ለንዲህ ያለው ጊዜ እምብዛም አይጠቅምም ። ተስፋዬ እኮ ማንም ያላደረገውን ለማድረግ እየሞከረ ነው እዚህ ሁሉ ጣጣ የገባው — " ሲል ዘርፉ ፤ ተስፋዬ አቋረጠ ፤

" ምንድር ነው ሰው ' ያላደረገውን ለማድረግ ' የምሞከረው ? " አለ ቁጣው ገና እንዳልበረደለት እየታየ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ያንዱ ኃያል ጥገኛ ሳይሆኑ ሌላውን ኃያል ለመጋፋት መሞከር ” አለ ዘርፉ ፥ ፈገግ ብሎ ።

“ እኔ ማንንም አልተጋፋሁም ። ስድብ ግን ከማንም አልቀበልም ። ጠቅላይ - ሹም - አከሉ አለቃዬ ስለሆኑ ፥ ሳጠፋ መቅጣት ይችላሉ ፤ ሲሰድቡኝ ግን አይገባም ። ከሳቸው ዝቅ ያለ ቢሆንም ፥ እኔም እኮ የመንግሥት ሹም ነኝ ፥ ፕሮቶኮል ያውቃኝ ። ”

“ አንተ እኮ ከሳቸው አልተሻልክም ። ‘ የንጉሥ ኃይለ መለኮት ዘመን ጉዱ ’ ትላቸዋለህ እንዴ ? . . . አንተም አጥፍተሃል ። ”

“ እኔ ‘ ጉዱ ’ አይደለም ያልኳቸው ። ዘርፉ ደግሞ ፥ የተሳሳተ ወሬ ይዘህ አታጋንን ። ትክክለኛውን ነገር አልሰማህም ። እሳቸው ‘ እና ንተ የዘመኑ ልጆች ’ አሉ ፥ ልጆች የሚለውን ቃል ረገጥ አድርገው። ሁሉን ነገር ታቃልላላችሁ ። ሁሉን ያወቃችሁ ይመስላችኋል ፥ አንዱን ሳታውቁት ። ዳሩ ምን ታደርጉ ፥ ብዙ ዘመንና አገልግሎት የሚያስፈልገውን ሥልጣንና ማዕረግ ከተማሪ ቤት ወጥታችሁ ምንም ያህል ሳትቆዩ ታገኙላችሁ ። እኛ ስንት ዘመን አገልግለን ፥ ለፍተን ፥ የረጅም ዘመን የሥራ ልምድ ጥሮን ነው እዚህ ደረጃ የደረስነው ። በል እስቲ አንተ ’ አሉኝ ጣታቸውን ወደኔ ቀስረው ፥ ‘ ከተማሪ ቤት ከወጣህ ስንት ጊዜህ ነው ? ሁለት ዓመት ? በሁለት ዓመት አንድ ሕፃን ጡት ከመጥባት አያልፍም ። አንተም በሥራ ገበታ ላይ ያለህ ዕውቀትና ልምድ ፥ አንድ ሕፃን ፥ በዚያን ዕድሜው ስለ ሕይወት ያለው ዕውቀትና ልምድ ነው ’ አሉኝ ።

“ እኔም ፥ ‘ አይ ጌታዬ ፥ ተወስኖ የተሰጠን ሥራ ለመልመድ ጊዜ ቢያስፈልግም እስከ ዕድሜ ልክ አይመስለኝም ። እንደ ሰውዬው ነገር ተቀባይነት ነው እንጂ ፥ እንደ ርጉዝ ቤት ቀን የመቁጠሩ ጉዳይ አለ መሰለኝም ። አንዳንድ ሰው ዳዊት ለመድገም ሰባት ዓመት ይፈጅበታል ። ሌላዉ ሁሉ እንደዚህ ነው ማለት አይደለም ። ሌላዉ በሰባት ወር ዳዊት መድገም አይችልም ማለት አይደለም ። በሥራ ገበታ ላይም እንደዚሁ ነው ። አንዳንድ ሰው እንደ ተማሪ ቤት ጥቁር ሰሌዳ ነው ። ጥቁር ሰሌዳ በላዩ የሚጻፈውን ዕውቀት አያስቀርም ። ብዙ ሺ ተማሪዎች ግን ፥ በርሱ ላይ የተጻፈውን እየተረዱ እዚያው ትተውት ይሔዳሉ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጥቂር ሰሌዳዉ እዚያ ሥፍራ ብዙ ጊዜ ስለኖረ ፤ ስለቆየ ፀዋቂ ነው ሊባል ይችላል ? ' አልኳቸው ። እንዲህ በመናገርህ ጥፋተኛ ነህ ብለው ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ ፣ ተቆጥተው ያው መቶ ብር ቀጡኝ ፤ ዕድገ ትም ተዘለልኩኝ ። ከዚህ የበለጠ ምን ይፈልጋሉ ? ”

“ አቶ ድፋባቸው እኮ እንደዚህ የዋዛ ሰው አይደሉም ” አለ ዘርፉ ፤ “ ለምሳሌ ያንለት ስብሰባ ውስጥ አንተን ለምን የጨመሩህ ይመስልሃል ? እዚያ የነበሩት ሁሉ በሹመት ካንተ በላይ ነበሩ ፣ ትገ ይልህ እንደሆን ። ታዲያ አንተን ለምን ይመስልሃል የጨመሩህ ? የዕድገት ኮሚቴው አሁን በቅርብ ከተሾመት ከነብርሃኔ ጋር አን ተም ረዳት ጠ/ሹም እንድትሆን የወሰነው፡ለተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ ያቀርብ የነበረው፤ በዚያች በመጣቶቹ ስብሰባ ማግሥት ነበር ። አቶ ድፋባቸው ይኸን ዐውቀው አንተን ለመፈተን ፈልገው ነበር ፤ እዚ ያች ስብሰባ ያስገቡህ ። ያን ከፍ ያለ ጉዳይም ያነሡት ለዚሁ ሲሉ ነበር ። የቀረው ይሁን ብሎ ሲቀበል ፤ አንተ ከሁሉም ዝቅተኛ የነ በርከው ሹም ፣ እዚያ ከነበሩቹሁት ሁሉ ከፍተኛ የሆኑትን ሹም ፣ ጉባዔ ሙሉ ተፈታተንካቸው ። በጥብቅ የሚያምኑበትን መሠረታዊ ሐሳብ አቃለልክባቸው ። ”

“ በጉዳዩ ሐሳብ እንድሰጥ ፣ አስተያየቴን እንዳቀርብ ካልተ ፈለገ፣ ለምን ስብሰባ ይጠሩኛል ? እኔ ደግሞ ፣ በተለይ እሳቸውን ለመቃወም ሳይሆን ፣ እማራጭ ሐሳብ አቀረብሁ ፤ ያኛው የማይሻል የመሰለኝ ለምን እንደሆነ አስረዳሁ እንጂ ፣ እሳቸውን ግላዊ የሆነ ምን ተናገርኳቸው ? ስብሰባ ለዚህ ካልሆነማ መሰብሰቡ ምን ይጠ ቅማል ? እሳቸው ወስነው ፣ ይኸን ወስኛለሁና እከሌ ይኸን ፈጽም ፤ እከሌ ደግሞ ያንን አድርግ ብለው አያዙም ? ” አለ እየተብሰለሰለ ።

“ ምነው ሰዎች ፣ ፈተና ነበር ስልህ ! ! በየስብሰባውማ ምን እንዳልክ በየጊዜው ይሰማሉ ፤ ይከታተሉሉ ። ስላንተም ከዚህ ቀደም ብዙ የሰሙት ነገር አይጠፋም ። ስለዚህ ፣ የማትሆናቸው ዐይነት ሰው መሆን አለመሆንኑን አረጋግጠው ለማወቅ ፈልገው ነው ። እንተ ታዲያ ፣ ‘ ይቺ ጥሬ ያደረች እንደሆነ አትቀረጠምም ’ አሰኘሃቸው ! ” አለ ዘርፉ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምንድር ነው የምትለው ? ስብሰባ ሔደህ ዝም ብለህ አድም ጠህ ውጣ ነው እንዴ የምትለው ፣ ዘርፉ ደግሞ ? ” አለ ተስፋዬ ፣ በንዴት እየገመነ ።

“ አይደለም ፤ አባባል አለው ፤ ዐይነት ዐይነት አለው ። እስከ ዛሬ በሥራ ላይ ቆይተህ ይኸን እንዴት አልተረዳህም ? እስብሰባ ላይ — እየህ — አሳብን መጀመሪያ ሰንዘር አድርጎ መፈተን ነው ። ከዚያ በኋላ ሁናቴውን አይቶ መግፋት ወይም መልሶ መሰብሰብ ነው ” አለ ዘርፉ ፣ ነባር ረዳት ጠቅላይ ሹሙ ።

“ ከዚህስ ዝም ብሎ አድምጦ መውጣቱ ይሻላል ” አለ ተስፋዬ ።

“ አንተ እንዳደረግኸው ከማድረግ ፣ አዎ ፤ ይሻላል ” አለ ዘርፉ ።

“ ያለፈው ዐለፈ አሁን መፍትሔ ለማግኘት መሞከር ያለብን ስለ ነገው ጉባዔ ነው ። ሌላ ማን የሚደግፍህ ታገኛለህ ? ” አለ ብር ሃኔ ፣ እተስፋዬ ላይ ዐይኖቹ እንዳረፉ ።

“ እኔ እንጃ ” አለ ተስፋዬ ፣ በሐሳብ ከቢሮዉ ወጥቶ ሌላ ነገር የሚያስብ እየመሰለ ፣ “ ለማናቸውም ሁለታችሁን በጣም ማመስ ገን ይገባኛል ። ዘርፉ ደግሞ ስለ ሙሁብህ ይቅርታ አድርግልኝ ። ነገሩ ትዝ ሲለኝ እያናደደኝ ነው ። እንዴት ያለ ትዕቢት ነው ! ደግሞ ‘ ጡት ያልጠገበ ሕፃን ! ’ ወይድ ባክህ ! መሥሪያ ቤቱን ለቅቄ እሔዳለሁ ! ! እንዲያውም ፣ አሁን የስንብት ደብዳቤዬን ለተ ከበሩ ጠቅላይ ሹሙ እዘጋጃለሁ ” አለ ተስፋዬ ፣ እንደገና እያገረሸ በት ።

“ ይኸን ካደረግህ ጭራሽ አትረባም ማለት ነው ። ይኸማ ገና እጦር ሜዳው ሳይደርሱ ሽሽት መጀመር ነው ። ይልቅስ ብርሃኔ እንዳለው መሞከር ይሻላል ። ሌሎች ያሉት ሁለት ብቻ ናቸው ፣ መርዓዊና የተከበሩ አቶ ደርቤ ። የቴክኒክ ክፍል ምክትል ጠቅላይ ሹሙን — አቶ ደርቤን — ለምን አታነጋግራቸውም ? ከቶ ድፋባ ቸው ጋር እንደምታውቀው ከፍ ያለ ትግል ይዘዋል ። ስለዚህ ያግ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዙህ ይሆናል ። በዚህ ላይ ደግሞ ከተጠጋጋች " ነገሩ ይሠምራል "
አለ ዘርፉ ።

" የሳቸው ድጋፍስ ቢገኝ ችግራችን ቀላል መፍትሔ አገኘ ማለት ነበር " አለ ብርሃኔ ።

" እኔ እንደዚህ ዐይነት ነገር ደስ አይለኝም " አለ ተስፋዬ ።

" ወዳጄ ፣ ግዴታ እኮ ነው ሁሉንም በየቀዳዳው የሚደለው ! ውዴታ አይደለም ። እንዲሁ መንገዋለል ፍጻሜዉ አጉል ነው ። አንድ ቀን ፣ ጐርፍ እንደ ተሩው የዕንጨት ግንድ የትም ወድቆ መቅረት አለ ። ስለዚህ ፣ ሞኝ አትሁን ፤ ሐሳብህን ቁረጥና ካንዱ ሁን ። እነ ዚህ ሁለቱ ሹማምንት በየበኩላቸው እጃቸውን ለማጠንከር ፣ የየ ራሳቸውን ሰዎች ነው በየቦታው ለመትከል የሚፈልጉት ። ለምሳሌ፣ ጠቅላይ - ሹም - አከሉ አንተን ከዚህ እንሥተው ያጐናፍርን ከፍል ምክትል ዋና ሹም ባንተ ቦታ ለማድረግ ስለሆነ ፣ የቴክኒክ ከፍል ም/ጠ/ ሹም ደግሞ አጐናፍር እኛኛው የለቀቁትን ቦታ ለማ ሲያዝ ዐቅደዋል ይባላል ። ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ባንድ እርምጃ አንተንም እንሥተው ፣ አቶ ጀንበሬንም ባንተ ቦታ ካሾሙ ደስ ስለሚላቸው ፣ የአጐናፍርን ወደፊት አንድ ርምጃ መሔድ ለማገድ እስ ከዚህ አይጥሩም ተብሎ ተገምቷል ። የገበጣ ጨዋታዉ ባጭሩ ይኸ ነው ። "

" ከጊዜ ጋር እሽቅድምድም ይዘዋል ! ወዳጃቸውን የጡረታ ጊዜያቸው ሳይቀድማቸው ዋና ሹም ለማድረግ ነዋ ! " አለ ተስፋዬ፣ መረር ጣቅ እያጣቀ ።

" ይኸ ከሆነማ አቶ ደርቤ ምንም አይረዱን ። እንዲያውም ሰውዬውን ይሆናል የሚደግፉት " አለ ብርሃኔ፣ የነገሩ አካሔድ እሥ ግቶት ።

" አዎ ! ካልክስ 'አንድ ለኔ ፣ አንድ ላንተ ' ተባብለዋል እሉ ። ብቻ ለተቢያሩት አቶ ደርቤ ፣ አጐናፍር እንዳሰቡት የሾረላቸው እል መስለኝም ። ደግሞ ፣ ዛሬ የተከበሩ አቶ ድፋባቸው ፈልገውት ጤፍት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጠንከር ያለ ደብዳቤ ጽፈውለት ነበር አሉ ። ስለዚህ ፤ አሁን በታዉ ክፍት ቢሆንም ፤ አጕናፍር ምናልባት ሊገባበት አይችልም ይሆናል። አቶ ደርቤ ፤ አጕናፍር ደጋፊያቸው መሆንና አለመሆኑ እስኪጣራ ምንም ለውጥ አለማድረጉን ሳይመርጡ አይቀሩም ። በተለይ ደግሞ፤ አጕናፍር ከፍ ሲል የሚለቀውን ሥፍራ ለመውሰድ ከሚፍጨረጨሩት ውስጥ የክፍሉ ዋና ሹም የሚደግፉት ሰው ደካማ ነው ። ያጕናፍር ዋነኛው አለቃ — አቶ የናስ — ያቶ ደርቤ ወገን ናቸው ፤ እንደምታውቁት ። እሳቸው ከሌላ ክፍል ለቦታው የሚመጥን ሰማዛወር በመሞከር ላይ ናቸው ስለሚባል ፤ ጥቂት ወራት ሁሉም ነገር እንዳለ መቆየቱን አቶ ደርቤ የሚጠሉ አይመስለኝም ” አለ ዘርፉ ።

“ መርዓዊስ ? ” አለ ብርሃኔ ።

“ አዎ ። ብቻ እሱ እሰላ ቦታ ተሹሞ መዛወሩ ስለሆነ ከኮሚቴዉ መውጣት የሚፈልግ ይመስለኛል ” ሲል መለሰ ዘርፉ ።

“ መርዓዊን ድልቅ ከዱሮ ጀምሬ ዐውቀዋለሁ ። ብቻ ፤ እሱ ነፋስ ወደሚነፍስበት የሚነፍስ ሰው ነው ። ልታምነው አትችልም ” አለ ተስፋዬ ።

“ ምርጫ እኮ ያለን አይመስለኝም ። ደግሞም ፤ መሔዱ ከሆነ ይደፍር ይሆናል ። ከእነዚህ ከሁለቱ አንዱን ብናገኝ በቃ ሁሉም ይሳካልን ነበር ” አለ ብርሃኔ ፤ ይኸ የመመዛጠር ጉዳይ እያደረ እያስደሰተውና እያሟሟቀው ።

“ አሁንማ ችግርህ በማለት ፈንታ ችግራችን ትሉ ጀመር . . . ” አለ ተስፋዬ ፈገግ እያለ ።

“ ነውና ። ነገ በኔ ነው እኮ ። ዛሮች መጥረቢያ ጨረሰን ብለው አደረጉት ሸንጐ ላይ አንድ የዛፍ አረጋዊ እንዲህ አሉ ይባላል . . . ሁሉ በየተራ እየተነሡ ! ‘እንሰንጥረው ፤ መጥረቢያን እንስበረው፤ ግዶል አውርዶን እንጣለው ፤ እንቅበረው ’ ሲሉ ፤ አረጋዊዉ ዛፍ እዳምጠው ሲሰለቻቸው ፤ ‘ እባካችሁ ተዉኝ ፤ ከንቱ አታውሩልኝ ፤ መጥረቢያ ብቻውን ዛሮችን በሞላ ፤ አይነካንም ነበር ጕባጦች ባንሞላ ። እኛው ነን ራሳችን እጀታ እየሆነው ፤ ወገኖቻችንን የምናስጨርሰው ! ! ’

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ስለዚህ ፣ ለኔ ሲሉ ጣጣ ገቡ ብለህ ውለታው አይክበድህ ፤ ለራሳችንም ቁምር ስንል ነው ። ”

“ መልካም አስበሃል ። . . . እስቲ ለማናቸውም ላስብበትና ነገ እናያለን ” አለና ተሰፋዬ ሰዓቱን አየ ። ለካ ሰዓቱ ሔድዋል ። ለአንድ ሰዓት ዐሥር ጉዳይ ሆኗል ። ቅድም መብራቱን ተላላኪው ሲያበራ ፣ የጨለመው የገና ጀንበር በመሆኑ እንጂ ጊዜው በመሔዱ አልመሰላቸውም ነበር ።

ከዚያ ፣ ብርሃኔና ዘርፉ ሲወጡ ፣ ተሰፋዬ ጠረጴዛው ላይ ያለውን ፋይልና ወረቀት ባይኑ ቃኝቶ የፈለገውን አገኘ ። ግን ላለመውሰድ ወዲያው ወሰነ ፤ ሁሉንም ትቶ ከቢሮው ወጣ ። ተላላኪው እበሩ ላይ ቆሞ ይጠብቃል ።

ሲወጣ “ ደኅና እደር ” ብሎት ተሰፋዬ ሔደ። ተላላኪው እጅ ነሥቶ ወደ ቢሮው ውስጥ ገባ ።

* * *

አጐናፍር ወደ በለጠ ቢሮ ፎክስቫገኑን ሲያሮጥ ፣ ልዩ ልዩ ሐሳቦች በአእምሮው ውስጥ ይሮጣሉ ።

‘ አቶ ጀንበሬ ባሁን ሰዓት ያንን ሥራ ማዘዛቸው ፣ ምን ማለታቸው ነው ? የት ክርመው ነው — እስከ ዛሬ ? . . . የተከበሩ አቶ ድፍ ባቸው የጻፉልኝን ደብዳቤ ፣ እርግጠኛ ነኝ ፣ እኚህ ሰው ናቸው ያረቀቁት ። ያስጠመዱኝም እሳቸዉ ናቸው ’ . . . ከዚያ ፣ ዛሬ ከቀትር በኋላ በጊዜ ቢሮዉ ላለመገኘት ምክንያት የሆነችውን ፣ ታፈረችን አስታወሰ ። ለዐይን ሕሊናው ሥዕሏ ሲከሠት ፣ አንድ ዐይነት የደስታ ስሜት በሠራ አካላቱ ናኘበት ። ልቡ ሮጠ ። ሰውነቱን ሞቀው . . . ከዚህ ዐልፎ ፣ በለጠ እሑድ ከጋዜጣ የቆረጠው ትዝ ብሎት ፣ እስከ ዛሬ ለማረጋገጥ እንዳልጠየቀው ታወሰው ። አጐናፍር ነገሩን ሲያስታውሰው ፣ ወይ በለጠ የለም ፣ ወይ ሁለቱም ከሰዎች ጋር ናቸው ። ብቻውን ያጋጠመው እንደሁ ፣ ያኔ ነገሩን አያስታውሰውም ። እንዲህ ሲልና ሲሆን እስካሁን ነገሩን አላጣራም ። አሁንም ወንድይራድ ስላለ ፣ እሱ ፊት ነገሩን ለማንሣት አይችልም ። ስለዚያውም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በለጠ ታሟል . . . ስለ ሕመሙ ፣ ሐኪም ቤት ቢሔድ ይሻላል እንጂ ቤት መውሰዱ ምን ይጠቅመዋል ? . . . ’ ይላል አጐናፍር በሐሳብ . . .

ወንድይራድ በበኩሉ ጸጥታውን አልጠላም ። የሚያስበውም ስለ በለጠና ስለ አጐናፍር ነው ። ‘ሁለት አብሮ አደጎች ፣ ሁለት ጣውንቶች ! የሕይወት ዚቅ ’ አለ በሐሳቡ ። ለንት ሺ ሴት እያለ እዚች አንዷ ላይ ሁለቱም ይውደቁ ? ’ አለ ። ነገሩ ሲገለጽ ምን ይከተላል ? . . .

በለጠን ለሀሥር ደቂቃ ያህል አንጀቱን ስንጐ ያስጨነቀውና ፣ በላብ ሰውነቱን ያጠመቀው ሕመም ፣ አሁን ዐልፎለታል ። መቆምም መቀመጥም ተቸግሮ ፣ ሆዱን እየሰረቀው ፣ አቢሮዉ ምንጣፍ ላይ በልቡ ተሰጥቶ በነበረበት ወቅት ፣ በአእምሮዉ ውስጥ ያለ ፈቃዱ ሽው እያለ የሚያልፈው የሞት ሐሳብ ብቻ ነበር ። ስለዚህ ሕመሙ ለቆት ሲሔድ ፣ ሕይወት ታደሰ ፤ በጣም ጣፋጭ ሆናበታለች ። . . . የሕመሙ ምክንያት ምን እንደሆን ደርሶበታል ። መፍትሔውንም ያውቀዋል . . .

አጐናፍርና ወንድይራድ ሲደርሱ ፣ አብዛኞች ሠራተኞች የዕለት ተግባራቸውን ፈጽመው ሔደዋል ። ቢሮዉ ሲገቡ ፣ በለጠን ቁጭ ብሎ አገኙት ። ጤና ነው ። ብድግ ብሎ ፣ “ እንዳላሸበርኳችሁ ተስፋ አለኝ ” አለ ። ወደ አጐናፍር ዞሮ ፣ “ በስልክ ከድምፅህ የድንጋጤ ምልክት የተላለፈልኝ መሰለኝ ” አለው ።

“ ሰው ታሟል ሲባል መደንገጥ የት ይቀራል ። ብቻ ዋናው ነገር አሁን ደኅና መሆንህ ነው ” አለ አጐናፍር ።

የየወሩ ‘ በሽታዬ ’ ኖሯል ፣ አሁን ዐውቄዋለሁ ። ግን ሲጀምረኝ ብርድ ብርድ ሲለኝ ጊዜ ሌላ ነገር መስሎኝ ነበር ” አለ በለጠ ።

ተያይዘው ወደ አጐናፍር ፎክስቫገን ሔዱ ። . . . . .

* * *

ዘነመች ሲሳይ ከቢሮዋ ተመልሳ እቤቷ ሆና ታፈረችን ትጠብቃለች ። ከቢሮዋ ከመጣች አኩል ሰዓት ዐልፏታል ። ምንም እንኳ የቀጠሮው ሰዓት ገና ከሩብ ሰዓት በኋላ ቢሆን ፣ የታፈረችን ወሬ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለመስማት በጣም ስለ ቸኰለች ፣ ትቅበጠበጣለች ። ቀን ስለ ቀጠሮአቸው ይጠላላት ፣ ‘ አንድ ይሆነኛል ብዬ የምገምተው ሰው ዛሬ በድንገት ተገናኝቶን ምሳ ጋብዞኝ ነበር ’ ስትላት ታፈረች ፣ ዘነመች ሁሉን ነገር በስልክ አዘክዝካ ለማወቅ በብዙ ዘዴ ሞከራ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ታፈረች ‘ ዝርዝሩን ማታ አጫውትሻለሁ ’ ብላ ስለ ዘጋች ባት ፣ ከቀትር በኋላ ጀምሮ እንዲሁ ሲታ እንደ ያዛት አለች ። ሥራውም አልተሠራላት ። ዱሮ በሁለትና ሦስት ሙከራ አንድ ደብዳቤ ያለ ስሕተት የምትጽፈዋ ሴትዮ ፣ ዛሬ አምስት ጊዜ ሞክራ አምስት ጊዜም ስሕተት እያደረገች በመጸፉዋ ፣ አለቃዋ ፣ “ቁልቁል ነው እንዴ እንደገና የምትሔጂው ? ” ብሏት ተበሳጭቶ ነበር . . .

የታፈረች ነገር አያሆንላትም ። ኢብሮ አደግ ያንድ ሠፈር ልጆች ነበሩ ፣ ትምህርት ቤትም የተማሩት እስከ ሁለተኛ ደረጃ መጨረሻ ድረስ አንድነት ነበር ። አንድነታቸው እዚሁ ላይ ይቆማል ። ልዩነታቸው ግን ብዙ ነው ። ታፈረች የሀብታም ወገን ነች ፣ ዘነመች ግን የደሀ ። ታፈረች ቆንጆ ናት ፣ ዘነመች መልኳም ቅርፅና ትክለ - ሰውነት ብቻ ነው ያላት ። በዚሀ ላይ ደግሞ ፣ ታፈረች አእምሮዋ ብሩህ ከመሆኑም በላይ ለዕውቀት ብርቱ ታታሪ ነች ። ዘነመች ‘ እንኳል ’ ባያንሳትም ፣ የዕውቀት ጉጉት የላትም ። ስለዚሀ ፣ ሁለተኛ ደረጃን መልቀቂያ ፈተና ላይ ፣ በአንድ ዐቢይ ትምህርት ወድቃ መድገም ባለመፍቀዷ ትምህርቷ ባጭሩ ተቋረጠ ።

ዘነመች ይታያት የነበረው ፣ የጓደኛዋ የታፈረች ዘወትር የፈለገችውን እንደ ልቧ መግዛት መቻል ብቻ ነበር ። ከተማሪነቷ ጊዜ ጀምሮ ታፈረች በየምክንያቱ ውድ የሆኑ ስጦታዎች እየገዛች ስትሰጣት ፣ ዘነመች እጅግ ትበሳጭ ነበር ። አንዳንዴማ ፣ የከንፈር ወዳጆችዋ ለራሷ የሰጧትን ገጸ - በረከት እሷ ለታፈረች ‘ የገዛች ’ እያስመሰለች ትሰጣታለች ። የታፈረች ፣ የርሷን ስጦታዎች ለመቀበል ማመንታት እያናደዳት ፣ ዘነመች እስከ ማኩረፍ የደረሰችበት ጊዜ ነበር ። የታፈረች ምንታታ ከምን የመነጨ መሆኑን የዘነመች ልብ ቢያውቀውም ፣ ልትቀበለው አትፈቅድም ። እንዲያውም የባሰውን ያበሳጫት ነበር ።

ለወላጆችዋ ዘነመች አንድ ልጃቸው በመሆኗ ፣ ያቺኑ ያለቻቸውን ካፋቸው እየቀሙ ለርሷ ያደርጉ ነበር ። ምኞታቸው ከፍተኛ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ትምህርት አግኝታ ፣ ደኅና ሰው አግብታ እንድትጦራቸው ነበር ። ጳዱ ግን ፣ ገና ተማሪ ቤት እንዳለች የሕይወቷ ጕዳና አግጣጫውን ለወጠባቸው ። ልጃቸውም ቶሎ በሰለችባቸው ። የኑሮ ፍልስፍናዋ እንግዳ ሆነባቸው ። ‘ ጊዜው ነው ’ ብለው ፣ ራሳቸውን እያጽናኑ ዝም አሉ ። ቀስ በቀስ ሁሉም ነገር እሷ እንዳለች ሆነ ።

ዘነመች ፣ በአንድ በኩል ፣ ሁለተኛ ደረጃን ስላልፈጸመች ፣ በሌላ በኩል ፣ የመኪና ጽሕፈት ባለማወቋ ፣ ከተማሪ ቤት እንደ ወጣች ሥራ አጥታ ለጥቂት ጊዜ ተቸግራ ነበር ። ወዳጅ ዘመድ አይጥፋ ፣ ገና ዱሮ ብዙ አፍርታ ስለ ነበር ፣ ከነርሱ አንዱ ሥራና ደሞዝ እንደ ምንም ብሎ አገኘላት ። የጽሕፈት መኪናውን ፣ አንድ ሁለት እያ ለች ፣ ቆጥራ ደሞዝ እየበላች አቢር ተማረች ። እነሆ አሁን ካለችበት ፣ የአንድ ዋና ክፍል ሹም ልዩ ጸሐፊነት ደረጃ ደረሰች ። ደሞዟም በጣም ተሻሽሏል ። ‘ የማይገባትን ቢሮና ደሞዝ ነው የተሰጣት ’ እያሉ የሚያሟት ሞልተዋል ። እሷ ግን ፣ ‘ ምቀኞች ናቸው ነው ’ ትላ ለች ። ያም ሆነ ይህ ፣ አሁን በገንዘብ በኩል ችግር የለባትም ። ከደ ሞዟም ሌላ ጠቃሚ የገቢ ምንጭ አበጅታለች ። ሌላዉ ቀርቶ ፣ የምት ኖርበትን ዘመናዊ ቤት ኪራይ እንኳ አትከፍልም ። ቤቱ ፣ ሦስት መኝታ ቤት ያለው ፣ ትልቅ የሚባል ነው ። በሚገባ አስጊጣ ይዛ ዋለች ።

ታፈረች መጀመሪያ ከሚሬካን አገር የመጣች ጊዜ ፣ ዘነመች ፣ ያቺው የድሮዋ ነች ብላ ነበር የገመተቻት ። በኋላ ግን ፣ ከውጪ ፣ ብዙ ወሬ ትሰማ ጀመር ። ሆኖም አልተቀበለችውም ነበር ። ነገር ግን ፣ ታፈረች ከቤተሰቧ ተጣልታ ፣ ለብቻዋ ተቀምጣ የነበረ ጊዜ ያየ ችው አንዳንድ ነገር ፣ ‘ የሚወራው ወሬ እውነት ይሆን ? ’ ሳያ ሰኛት አልቀረም ። ታፈረች ዳግመኛ ከአሜሪካን አገር በቅርቡ ስትመለስ ፣ ዘነመች ቤቷን ቀይራ ፣ እዚህ ትልቅ ቤት ገብታ አገኘቻት ። አኗኗሯና ስለ ሕይወት ያላት አስተሳሰብ የባሰ ተለውጦ አገኘ ችው ። አብሮ አደግ ባልንጀራዬ ነችና እርሷን ከዚህ ክፉ መን ገድ መመለስ አለብኝ ብላ ታፈረች ለገዛ ራሷ ቃል ገባች ። ስለዚህ ፣ ቶሎ ቶሎ ይገናኛሉ ። የዛሬዉ ቀጠሮ በዚህ ሳምንት ውስጥ ሁለተ ኛቸው ነው . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከምሽቱ አንድ ሰዓት ሆኗ ። ታፈረች መምጫዋ ነበር ። ዘነመች በርበሩን ታያለች ። ቁጭ ብድግ ትላለች ። አምስት ደቂቃ በለፈ። እሣቶሩ ጠረጴዛ ላይ ያለውን ዊንስተን ሲጋራ አንሥታ አንድ አቀጣጣለች ። ትንፋሿን ይዛ ሲጋራውን መጠጠችው ። ጢሱ አፏን ሲሞላው አቅጥና ባፍንጫዋ በረጅሙ አስወጣችው ። ከዚያ ሶፋዋ ላይ ቁጭ ብላ ታጨስ ጀመር ። ጥቂት ቆይታ ሰዓቷን አየች ። አንድ ሰዓት ከዐሥር ደቂቃ ይላል ። የተረፈችውን የሲጋራ ጉራጅ አመክስትሪያው ላይ አጠፋችና ጥላው ተነሣች ። ወደ መጠጥ ማስቀመጫያው ቁምሳጥን ሔዳ አንድ ደረቅ ውስኪ ቀድታ ሶፋዋ ላይ ተቀመጠች ። ደኅና አድርጋ አንድ ጊዜ ተጐነጨች። ዐይኗን ጨፍና ፣ ቀስ በቀስ ፣ ትንሽ በትንሽ ፣ እየተንከባለለ ጉሮሮዋን እየዳሰሰ ሲወርድ እያዳመጠች ዋጠች ። ሁለተኛ ጉንጭ ደገመች ። ከዚያ የተረፈውን አፈሷ ቁጭ አደረገች ።

ገረዱ ከወጥ ቤቱ በር ላይ ሆና ፣ “ እሜትዬ ራት ላምጣ ? ” ብላ ጠየቀቻት ።

“ በውቃ ነው ! ” አለች ዘነመች ፣ ሞቅ ብላ ።

“ ማን ? ምኑን እሜትዬ ? ” አለች ገረዷ ፣ ግራ ገብቷት ።

በዚህ ጊዜ ዘነመች ያደረገችውን ተገንዝባ ፣ “ ምንድነው ያልሺው ? እ. . . . እ. . . . . እዎ . . . . እ እራት ? ” አለች ።

“ እዎ እሜትዬ ፣ ላምጣ ወይ ነው ያልኩት ” አለች ገረድዋ ።

ዘነመች እዚያው እንደ ተቀመጠች ቀና ሳትል ፣ “እናንተ ብሉ። እኔ ገና ነኝ ” ብላ መለሰችላት ።

“ እሺ ” ብላ ገረዷ ሔደች ። ዘነመች የተረፈችዋን ውስኪ ጅው አርጋ ባዶውን ብርጭቆ መልሳ እጠረጴዛው ላይ አደረገች ።

‘ በውቃ ነው ! በውቃ ። እኔ ለማወቅ መቻከሌን በውቃ ’ እያለች ብድግ አለች ። አሁንም ሰዓቷን አየች ። አንድ ሰዓት ተሩብ ይላል ። ‘ እሩብ ሰዓት ዐልፏል ’ አለች አሁንም ለራሷ ። ባዶ ብርጭቆዋን ይዛ ወደ መጠጥ ቁምሳጥኑ እያመራች ግማሽ መንገድ እንደ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ሔደች ፤ ያጥር በሩ ተከፍቶ መኪና ግቢው ውስጥ ሲገባ ሰማች ። ቶሎ ብላ ፤ የያዘችውን ብርጭቆ ከንጹሖቹ ጋር ደባልቃ–አኖረችውና ፤ ሲጋራ ዋን አንሥታ አቀጣጥላ በዝግታ ወደ በሩ አመራች ። ከታፈረች ጋር በረንዳው ላይ ተገናኙ ፤ ተሳሳሙ ። ተያይዘው ግሎን ገቡ ።

“ ምነው ቆየሽ ? ”

“ ወንድሜ ቤት መጥቶ ስለ ነበር እሱን ለማድረስ ሔጄ ነው ። ”

“ ኩራባቸው ባዓኘው ! ” አለች ሰሞቹን እያደቀቀች ። “ እሱ ልጅ ፤ ታውቂያለሽ በጣም ትዕቢተኛ ሆኗል ። ሲያነጋግረኝ ሁልጊዜ ቁጣና ንቀት በተቀላቀለበት አንደበት ነው ” አለች ዘነመች ።

ታፈረች ፤ ወንድሟ ስለ ዘነመች ምን ዐይነት አስተያየት እንዳ ለው ታውቃለች ። እስዋንም ከዘነመች ጋር ጓደኝነቱን እንድታቋ ርጥ ዘወትር ይጨቀጭቃታል ። ቅድምም እሱን አድርሳ ወደዚህ እንደምትመጣ ሲያውቅ ፤ ብዙ ተነታርኮው ነው የተለያዩት ። ሆኖም ፤ ወንድሟን እንኳን ጓደኛዬ የምትላት ፤ ሌላም ሰው ቢሆን እንዲጣ ላው ፤ ክፉ እንዲያስብበት ስለማትወድ ፤ “ እሱ ገና ልጅ ነው ። በሁሉ ነገር የርሱ አስተያየት ከሌሎች የሚሻል ይመስለዋል ። ከኔም ጋር በተገናኘን ቁጥር እንደዚሁ እንኳ ስላንቻ ነው ። ታዲያ ፤ ከቤ ተሰባችን ሰው ሁሉ ከኔ ጋር ነው ‘ ይግባባል ’ የሚባለው ። ስለዚህ ፤ ላንቺ በተለይ የሚያደርገው ነገር አይደለም ” አለች . . . .

ይኸ ከአንደበቷ ገና እንደ ወጣ ፤ ታፈረች ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ከኩራባቸው ጋር የተባባለችውና ፤ የወንድሟ ነገር በአጠቃ ላይ በዐይነ ሕሊናዋ ፊት ዐለፉ . . . .

ኩራባቸው ባንጃው ፤ የኮሌጅ ተማሪ ከመሆኑ በፊት ጀምሮ ፤ ጥያቄ መጠየቅ ፤ ክርክር ማንሣት የሚወድ ተማሪ ነበር ። በዚህ ጠባዩ ከብዙዎች አይስማማም ። ከዱሮ ጀምሮ ከታፈረች ጋር ሲሆን ነበር ደስ የሚለው ። ታላቅ እኅቱ በመሆኗ ብቻ ሳይሆን ፤ ክርክር ሲያነሣ ሳታፈገፍግ የምትገጥመው ፤ ብዙ ጊዜም የምትረታው ፤ ስት ረታም የምታምንለት በመሆኗም በጣም ከሚያደንቃቸው ጥቂት ሰዎች

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አንዷ ነች ። አንዳንዴም በክርክር መንገድ ሳይሆን በምክር መንገድ ‘ ተቆጥታ ልክ የምታገባው ’ ከቤተሰብ መካከል እሷ ነች ።

ይሁን እንጂ ፣ በዕድሜም በትምህርትም እየገፋ ሲሔድ የሚ ለያዩባቸው ሐሳቦች ብዛትና ጥልቀት እየጨመረ መሔዱ አልቀ ረም ፡፡ ያም ሆኖ ግን ፡ እሷ የርሱ ሐሳብ ፣ እሱ የሷ ሐሳብ ይታዩዋ ቸዋል ። በልፎ በልፎ የከረረ ክርክር አድርገው መስማማት ሲያ ቅት ፣ በተለይ ሐሳቧ ሲያይልበት ፣ ‘ አባዬ ! አንቺ ’ ቅ ሁሉንም ነገር በግድ እንዲስማማ ፣ እንዲገጥም ነው መንገድ የምትፈልጊ ! ከከፉ ነገር ውብጥ በጉ በጉ ወገኑን እየፈለግሽ ለማውጣትና ለማጉላት ነው የምትጥሪ — ሁልጊዜ ’ ይላታል ። እሷም የሱ ክርክር ሲጠነክ ርባት ፣ ‘ እየ ኩሩ ’ ትለዋለች ፣ ሲዘብ ባለ ምክር ለበስ አንደበት ፣ ‘ ልክ የሚመስለው ነገር ሁሉ ፣ እንደሚመስለው ሁሉ ልክ አይሆንም፣ በእርግጥ ልክ የሆነ ቢሆን እንኳ ያለ ቦታው አይሆንም ’ ትለዋለች ።

ወደ ዘነመች ከመምጣቷ በፊት ይኸን ብለው ነው የተለያዩት .....

“ የምን ልጅ እባክሽ ! ቅሌጅ ከንባ ወዲያ ደሞ ! ለምን እን ደዚህ እንደሚያደርግ ይገባኛል ። የኛን ባልንጀርነትም እንዴ ማይ ወድ አምናለሁ ። ኢንቺኛ ወንድምሽ ነው ፣ ባፍሽ ተከራከረለት ፣ በሆድሽ ግን እውነቱን ታውቂያለሽ . . . የሆነ ሆኖ ፣ አሁን ምን ልጋብዝሽ ? ” አለች ዘነመች ፣ ወደ ዋናው ነገር ለመድረስ . . . . .

የከራባቸው ዘነመችን መናቅና ከርሷ ጋር የእኅቱን ጓደኝነት አለመፈለግ ርግጥ ነው ። ግን ፡ ዘነመች ባሰበችው መንገድ አለመ ሆኑን ታፈረች ታውቃለች ። ሆኖም ከዘነመች ጋር በመግባባት የምት ወያይበት ጉዳይ ሆኖ አላገኘችውም ። ‘ ሰው እንዴት ሥጋዊ ስሜት ማርካትን ብቻ ትልቅ ነገር አድርጎ ይኸን ሥራዬ ብሎ ይይዛል ? ’ የሚል አመለካከት አለው ። ስለዚህ ፣ ይኸ ከዘነመች ጋር ብቻ ሳይ ሆን ከሌሎች መሰሎቿ ጋር የማያጣጥመው እምነት አልሆነም ።

ከቤተሰቦቹ ጋርም አይግባባም የተባለው ሐሰት የለበትም ። ቤተሰ ቡን ባጠቃላይ ፣ ከነገሩ ሁሉ የሚያሳዝናቸው ፣ ከመሰሎቹ ጋር በመግ ጠም ፋንታ ፣ የትምህርት ገበታ ካገናኘው ፣ ‘ የእገሌ ልጅ ነው ’ ከማይ ባሉ ጋር መወዳጀቱ ብቻ ሳይሆን ፣ በምንም በምንም ከነሱ ጋር አንድ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መሆኑ ነው ። በተለይ የአባቱ ታላቅ ወንድም ቁጣ ፤ ‘ ከደሃ ልጆች ጋር አብሮ እየዋለ የነሱን መሠሪ ሐሳብ ይከተላል ፤ እንደ ገደል ማሚቶ ያስተጋባል ፤ ለጠሰኛ ራሳቸውን ጥብቅና ከወሰዱ የድሃ ሞልቃቆች መንጋ መኻል ገብቷል ’ ነው — ምሬታቸው ። የአባቱ እናት ቅሬታ ግን ፤ ያለ ዕድሜው የሚያገረጅፈውን መላ የሌለው ጢሙን ለምን ያሳድጋል ነው እንጂ ፤ ‘ ይኸ ስለ ጢሰኞች ቅብጥርስ የሚለው ፍሬከርሲኪና ሌላ ሌላ የልጅ ነገሩ፣ ነፍስ ሲያውቅ ትዳር ሲይዝ የሚቀር ነው ’ የሚል ነው . . . .

“ እኔ ምንም አልፈልግ ። ”

“ ታዲያ እንዲሁ ቁጭ ልንል ነው ? እባክሽ አንድ ነገር ጠጪ ። ”

“ እንዲያውም ፤ ሜክስኮ አደባባይ እንሒድና እኔ ቡና ልጋብዝሽ ” አለች ታፈረች ።

“ እኔ የተሻለ አሳብ አለኝ ። ራታችንን እዚህ በልተን ቡና ውን እዚያ እንጠጣ ። ”

“ ጥሩ ። ”

ዘነመች መጥሪያዋን ደውላ ገረዲቱ ስትመጣ ፤ “ ሰማሽ ? ” አለቻት ።

“ እመት ። ”

“ እራታችሁን ጨረሳችሁ ? ”

“ የለም ገና እየሞቀ ነው ። ”

“ እንግዲያው ፤ እኛ እንቸኩላለንና ቶሎ የኛን ስጪን ። ቶሎ በይ ! ”

“ እሺ ” ብላ ገረዲቱ ወጣች ።

“ በያ ወስፋት የሚከፍት አንድ ነገር እንጠጣ ። ምን ይሻል ሻል ? ” አለቻት ታፈረችን ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ትጠይቂኛለሽ ፣ ከጠጣሁማ ያችኑ ማርቲኒዩን ስጪኝ ።"

መጠጡ እንደ ቀረበ ፣ "በይ እንጂ ትልቁን ወሬ ንገሪኝ ?" አለች ዘነመች ።

" እስከዚህ አይደለም እኮ " አለች ታፈረች ፣ ማርቲኒዋን ፉት እያለች ።

" አንድ ሁነኛ ሰው ማግኘት ፣ በከተማችን ፣ ባሁኑ ጊዜ ፣ ቀላል አይደለም እኮ ፣ እርግጥ ከተገኘ ። "

" ብዙም ባይሆን ደኅና ሰው ዐልፎ ዐልፎ የት ይጠፋል ። ብቻ እንዳጋጣሚ ሁለት የሚኳኋኑት አብዛኛውን ጊዜ አይገጣጠሙም እንጂ " አለች ታፈረች ።

" አሁን እናንተ የምትኳኋኑት ተገናኝታችኋል ? " አለች ዘነ መች ፣ በምጸት ።

" ይመስለኛል " አለች ታፈረች ፣ ተከዝ እያለች ።

" የለም አንቺ ልጅ ! ባንድ ቀን ፍቅር ያዘሽ መሰለኝ " አለች ዘነመች እያዘነች ።

" እስከዚያስ አልደረስኩም ። "

" ማነው እሱ ለመሆኑ ? "

" የምታውቂው አይመስለኝም ። "

" እኔ የማላውቀው ወንድ እዚህ ከተማ ውስጥ ብዙ ያለ አይ መስለኝም " አለች ዘነመች ፣ እርግጠኛነት በተሞላበት አነጋገር ። እንዲያውም ፣ ' የማላውቀው ብዙ ያለ አይመስለኝም ' ስትል ' የማ ላውቀው አንድም የለም ' በሚል መንፈስ ነበር ።

ጥቂት ዝም ካሉ በኋላ ፣ " ማን ይባላል ? " አለች ዘነመች ።

" አጐናፍር " ብላ ፣ ታፈረች የሚሠራበትን መሥሪያ ቤት ነገረቻት ።

" አጐናፍር ማ ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ታፈረች ስታስበው ጊዜ ፤ ያባቱን ስም አታውቀውም ። በጣም ገረማት ። እንዴት ያባቱን ስም ሳታውቀው ? እሷ የምታውቀው የሱን ስም ብቻ ነው ። እሱ ለመሆኑ የሷን ያባት ስም ያውቅ ይሆን ? ይህ ሐሳብ በአእምሮዋ ፊት ሲያልፍ ዝም ብላ ስለ ነበረና ፤ መልስም እንዳልሰጠች እንደ ሕልም ትዝ ሲላት ፤ "እንጃ " የሚለው ቃል ከፍዋ ወጣ ።

ዘነመች አንዴ ሣቋን ለቀቀችው ! ! በሰፊው በሣቅ ትንከተከት ጀመር ። ታፈረች ፤ ዘነመች በድንገት በሣቅ ስትንከተከት ደንግጣ ፤ መስጠም ከጀመረችበት የሐሳብ ባሕር በቅጽበት ወጣች ። ቀና ብላ ዘነመችን ትክ ብላ አየቻት ። እንጀቷም ተኮማተረ ። ያችኛዋ ሣቋን ቀጠለች ። ፀይፏንም እንባ ሞላው ።

" ምን ነው እንደዚህ የሚያንከተክትሽ ? " አለች ታፈረች ፤ ኮስተር ባለ ድምፅ ።

" አንቺ ነሻ የምታሥቂኝ ! ገና ስሙን እንኳ አጥርተሽ የማታውቂውን ሰው ፤ ባንድ ቀን ዕውቀት ይሆነኛል ብለሽ ስትቆርጪና ፍቅሩም ሲይዝሽ ። ኩምክና አይደለም እንዴ " አለች ሣቋ ታፍኖ ወደ ፈገግታ እየተለወጠ ። የእንጭጭርና የታፈረች ዕውቀትና ግንኙነት እስከዚህ ያልጠበቀ ስለ መሰላት ዘነመች ተደሰተች ። ዘነመች የታፈረችን ማግባት አትወድም ። ብታገባም ፤ ታፈረች የምታገባው ሰው በርሷ በኩል የመጣ ፤ ለርሷ የሚስማማ እንዲሆን ትፈልጋለች ። ታፈረች ምንም እንኳ ዘነመች በብዙ ነገር እንደምትቀናባት ብታውቅ ፤ እስከዚህ ድረስ እንደምታስብ እንኳን ለመጠርጠር ባሕልሟም አይመጣ ።

ታፈረች ጸጥ ማለቷን ስትገነዘብ ፤ ዘነመች ቶሎ ፈገግታዋን አስወገደች ፤ " ይቅርታ አርጊልኝ ስለ ሣቄ ። እንደምታውቂው እኔ ሁልጊዜ የማስበው ስላንቺ ደህንነት ነው ። ወንዶች አታላዮች ናቸው "

" ሰማሽ ዘነመች ! እኔ ሕፃን አይደለሁም ። ስለ ወንዶች እኔም አንቺ የምታውቂውን ያህል ሳላውቅ አልቀርም ። እኔ ይሆነኛል አይሆንኝም የምለውና የማገባው ሰሙን አይደለም ። የሆነው ሆኖ ፤ ገና ወሬዬን ሰምተሽ ሳትጨርሺ ክርክር ለማንሣት ማዘንበልሽ ትክክል አይመስለኝም " ስትል ታፈረች ፤ ዘነመችን አቋረጠቻት ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ወውቃለሁ ። በብዙ ነገር ከኔ ትበልጫለሽ ። ከኔ የበለጠ ትምህርት አለሽ ። ስለ ወንዶች — በተለይ ስለ አገራችን ወንዶች — ከኔ እኩል የምታውቂ ግን አይመስለኝም ። የምልሽ እውነት ለመሆኑ ልቦናሽም ያውቀዋል . . . ስላቋረጥኩሽ ይቅርታ ፣ በይ ቀጥይ ። ”

“ ምንም የሚቀጠል የለም ። ዛሬ ጠዋት ምናምን ልገዛ ኮስሞስ መደብር ሔጄ ፣ ከሦስት ዓመት በፊት እንግሊዝ አገር ድንገት ተገናኝተን የተዋወቅሁትን ሰው — አጐናፍርን — እበሩ ላይ ዛሬም በድንገት አገኘሁት ። ከዚያ ጥቂት ካወራን በኋላ ምሳ ጋበዘኝ ። ነገ ማታ ራስ ሆቴል ልንሔድ ተቃጥረን ተለያየን ። ያውልሽ እስከዚህ ትልቅ ነገር አይደለም ” አለች ታፈረች ፣ አስባ የነበረውን ነገር ሁሉ ቁምጥምጥ አድርጋ ።

ከዚህ በፊት መተዋወቃቸውን ስትሰማ ድንግጥ አለች ። ነገሩ ምናልባት የጠበቀ ይሆናል ብላ ሠጋች ። ግን ፣ ነገር ቢኖር እንዴት ታፈረች እስከ ዛሬ አንድ ጊዜ እንኳ ሳትጠቅስልኝ ? ወይስ አንድ ጊዜ ተገናኝተው በዚያው ነው የቆመው ? እያለች ካወጣች ካወረደች በኋላ ፣ ዘነመች “ እንግሊዝ አገር ስረጅም ጊዜ አብራችሁ ቆይታችሁ ኖሯል ? ” አለች ።

“ አንድ አራት ቀን ያህል ” ስትል ታፈረች ፣ ዘነመች በሐሳቧ ፣ ‘ አዎ ትንሽ ጊዜ አይደለም ! በተለይ ሰውየው ሙሌ ከሆነ ። ግን አጐናፍር የቱ ነው ? አጐናፍር ? አጐናፍር ? . . . እውነትም አላውቀውም መሰለኝ ’ እያለች ታስብ ጀመር ።

ታፈረችም ፣ ዘነመች ጸጥ ማለቷ ስለ ከበዳት እንደ ዘበት ወሬዋን በመቀጠል ፣ “ ለንደን ትሁንዘርን አግረመንገዴን ለመጠየቅ ሔጄ በርሷ ምክንያት ነበር የተዋወቅነው ። በኋላ የጀርመን አገርን ላንድ ሳምንት ያህል አስጐብኘኝ ” አለች ።

የጀርመን አገሩን ጐብኝት ስትሰማ ዘነመች ከው አለች ። ‘ ይኸማ ከባድ ነገር ነው ። ነገር አለ ። እንዲያውም በምስጢር ቀለበት አድርገው ተጫጭተው ይሆናል ። አሃ ! ለዚህ ነዋ ፣ ያኔ እንደ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ተመለሰች የእንደቫህ ዘመዴን ቀለበት አውልቃ የጣለችው ! አሁን ገባኝ ። አዲስ ሰው አደለም ፣ የቆየ ነው ። ’ በሐሳብ ጋለበች ።

ታፈረች ፣ “ ምነው ዝም አልሽ ? ” ስትላት ከሔደችበት ተመለሰች ። “ ምን ታስቢያለሽ ! ያዘንሽ ትመስሊያለሽ ። ”

“ አይ ቅድም በችኩላ ሳላውቅ በመናገሬ ነው የማዝነው ። ድሮውንስ ባስብበት ኖሮ ፣ እንዳልሺው አንቺ በቀላሉ እንደማት ታለይ ዐውቅ አልነበረ ” አለች ዘነመች ።

“ ምንም አይደል ” አለች ታፈረች ፣ የጀመራት ቁጣ ጠፍቶ ።

“ እንጃ ልጄ ፣ እኔ ለክ እንዲ ታናሽ እኅቴ ስለሆን የምቆጥርሽ አንድ መጥፎ ነገር እንዳይደርስብሽ ሁልጊዜ እሰባለሁ ። ”

“ ምን ይደርስብኛል ብለሽ ነው ? እንደምታውቂው ብዙ ፈተና ደርሶብኝ ዐልፌዋለሁ ። ”

“ አንቺ ልጄ ፣ ብዙ ጊዜ ፈረንጅ አገር ኖረሽ የኛን ወንዶች ነገር ረስተሽዋል ። እንደምታውቂው ብዙ ወንዶች ዐውቃለሁ— ያገቡም ያላገቡም ። ከሚስት ጋር በቤት ወይም ባደባባይ ሲታይ ጨዋ ፣ ሚስቱን የሚወድ ፣ የሚያከብር የሚመስለው ሁሉ ፣ እኔ ዘንድ ሲመጣ ስለ ሚስቱ የሚለውን ፣ የሚያስበውን ብትሰሚ ወንድ እስከ ወዲያኛው ያስጠላሻል . . . ለወንዶች መበለጥ አያስፈልግም ። እነሱ የሚሞኙባቸው ታግኙ ጨካኝ ናቸው ። ሁልጊዜ የሚያስቡት ራሳቸውን ብቻ ነው ። እንደዚህ እንዳይጥና እንደ ድመት ተጠባብቆ ፣ የቤተሰብ ኑሮ ነው ብዬ አላምንም ። ስለዚህ ነው እኔ ፈጽሜ አላገባም ብዬ ብዙ ጊዜ የማስበው ” አለች ዘነመች ፣ በምሬት ።

“ ሰው ለሰው ካልተማመነ ኑሮ እንዴት ይዘለቃል ። እርግጥ ፣ አያሌ መጥፎ ወንዶች እንዳሉ ዐውቃለሁ ። ነገር ግን ዐልፎ ዐልፎ አንዳንድ ደኅና ሰው እንዴት ይጠፋል ? . . . አጐናፍር ከነዚህ ከጥቂቶቹ አንዱ ነው ባይ ነኝ ” አለች ታፈረች ።

“ይሆን ይሆናል ። ብቻ ፣ እኔ አላምንም ። በበኩሉ እስከ ዛሬ ለመሐላ እንኳ አንድ ደኅና ነው ፣ ጥሩ ባል ይሆናል የምለው ወንድ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጋጥሞኝ አያውቅም ። እኔ ዘንድ ከሚመጡት መካል ማለቴ እንዳ ይመስልሽ — እነሱማ እዚህ መምጣታቸው ብቻ በቂ ምስክር ነው ። ኧረ እኔ የምልሽ በጠቅላላው በውጪ ከዘመዶቼና ከማውቃቸው ሰዎች ሁሉ ነው . . . ይኸስ ቢሆን ያው አይደለም ? ምን ይለየዋል ? ” አለች ዘነመች ።

“ አጥናፍር — እኔ እንጃ ብቻ — እንደ ሌሎቹ አይመስለኝም ። ብቻ እንዳልሽው ሙቶ በሙቶ እርግጠኛ ሆኜ አፌን ሞልቼ እሱ የተ ለየ ነው ብዬ ልከራከርሽ አልችልም ። ”

“ አይምሰልሽ ፤ ያው ነው ! ” አለች በእርግጠኛነት አነጋገር ።

“ እንዴት እንዲህ ትያለሽ ሳታነጋግሪው — ሳታዪው እንኳ ? ”

“ አንዱን ያገራችን ወንድ ካየሽ ሁሉንም እንዳየሻቸው ቁጠ ሪው ። አንድ ናቸው ። ትክክል ግልባጭ . . . ዋናው ነገር ታፈረች ፥ እውነቱን ንገሪኝ ፥ ፍቅር ይዞሻል — የሱ ? ” ብላ ዘነመች ትኩር ብላ ታያት ጀመር ።

ታፈረችም እንደ ማፈር ብላ ፥ “ እኔ እንጃ ” እያለች ታቅማማ ጀመር ። “ ተዪው ። ግድ የለሽም ፤ ፍቅር ይዞሻል ። ባይዝሽ ኖሮ ልታመነቺ አትችይም ነበር ። ይዞሻል ፥ አትጠራጠሪ ! ” አለች ዘነ መች ፥ የራሷን ሐሳብ ወስና ።

“ እኔ ምንም ባላውቀው . . . በውነቱ እኮ ስለንደዚሁ ዐይነት ወሬ ከአጥናፍር ጋር እንኳን ልናነሣ ባጠገቡም ሒደን አናውቅም ። ”

“ ሀውቶ ለብልሃት እኮ ነው ። ቆዳውን ሲያዋድድ ነው ። ይኸኔ በልቡ ስንት ተንኮል አስቦብሻል ። ማሽንክ ሳይሆን አይቀርም ! ” አለች ዘነመች ፥ እየተብሰለሰለች ።

መሣቁ የታፈረች ተራ ሆነ ። ከት ብላ እየሣቀች ፥ “ ምነው ዘኔ ? እንዴት ስለማታውቂው ሰው እንዲህ እርግጠኛ ሆነሽ ትናገሪ ያለሽ ? . . . ብታነጋግሪው ፈጽሞ ከምታውቂያቸው ሁሉ የተለየ ሆኖ ነው የምታገኚው ። ዋናው ነገር ፥ እኔ ስንቀሳቀል ፥ ‘ ባሌ ቢሆን ደስ የሚለኝ ሰው አገኘሁ ’ አልኩ እንጂ ፥ በመካከላችን ፈጽሞ ምንም ነገር የለም ’ኮ ” አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንዴት ? ” አለች በነመች ጆሮዋን አቆቁራ ፤ ‘ እሱን ባላ ውቀውም የሱን ዐይኖቶቹን ብዙ ዐውቃለሁ ’ ለማለት ያሰበችውን ጥላ ።

“ ምንም ነገር የለማ ። ”

“ ታዲያ ስለምን ኖሯል፣ እስካሁን ልባችንን እንደዚህ ስናቆ ስል የነበረው ? ”

“ አንቺ ነሻ ለዚህ ያደረሺው ። ”

“ በይ እቴ ፤ ራታችንን እንብላና ያቺን ቡና አጠጪኝ ። ”

“ ጥሩ ” አለች ታፈረች ።

በዚህን ጊዜ ገረዲቷ ሮጥ እያለች ገባች ። “ ጌቶች ስልክ ላይ ናቸው ! ወደዚህ ላዞርልዎት ? ” አለች ።

“ ‘ አለች ’ አልሽ እንዴ ? ” አለች ዘነመች በቁጣ ።

“የለም ድምፃቸውን ስላወቅሁት፣ ገና ሳይጠይቁኝ ‘ ጌታዬ ላንድ ደቂቃ ይጠብቁኝ ፤ የጣድኩት ገንፈለብኝ ’ ብያቸው ነው የመጣሁት ።”

“ ታዲያ ዛሬ ማታ ማንም ቢደውል የለሁም ብዬ አልነገር ኩሽም ? ለምናባሽ ይመስልሻል፣ ስልኩን ከዚህ ዘግቼ በዚያ በዕቃ ቤት በኩል የከፈትኩት ! ? አሁንም የለሁም ፤ ውጪ ወጥቻለሁ ። ’

“ እንዳንድ ቀን እንዳይቆጡኝ ላጣራ ብዬ ነው ” ብላ ገረዲቱ ፣ እያጉረመረመች ፤ በሆዷ እየተሳደበች ወጣች ።

“ ይኸውልሽ አንዱ ቤትና ትዳሩን የሚወድ ነው ። ቸር ሰው ነው ። የቤቱን ኪራይ እሱ ነው የሚከፍልልኝ ። አንድ ሰባት ልጆች አሉት ” አለች ፤ በማፌዝ ።

“ እኔ መቼም የማልስማማበት ነገ እንደሆነ ታውቂያለሽ ። ካልጠፋ ወንድ ፤ ካገቡት ጋር መወዳጀትስን ምናለ ብተይ ? ”

“ ካገባ ወንድ ጋር መሔድ ብዙ ጥቅም አለው ። ጉዱ እንዳይ ታወቅበት ስፈልግ፣ መልካም ታዛኸሽ ይሆናል ። ደግሞ፣ ሲሳይም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ያላቸው ኢብዛኛዎቹ የሚገኙት ካገቡት መኻል ነው ። ርስት ያላቸው ፣ የቤት ኪራይ ገቢ ያላቸው ” ብላ ሳትጨርስ ማቋ አቋርጧት ትንፈራፈር ጀመር ። ማቁ ጋብ ሲልላት ፣ ግራ ገብቷት የምትመለከታትን ታፈረችን እያየች ፣ “ ይቅርታ አድርጊልኝ ። አንድ ነገር ትዝ ብሎኝ ነው ። እዚህ ቤት ከመግባቴ በፊት እንዲት አነስተኛ ቪላ ውስጥ ነበር የምኖረው ፣ 375 ብር የምትከራይ ። እኔን ያበቀመጠኝ የቪላዋ ባለቤት ነበር ፣ ስለኔ ሆኖ ኪራይዋን ከቀኝ ኪሱ ለግራ ኪሱ የሚከፍል ። እኔ ልጅቱ ታዲያ ፣ ከዚህ አሁን ከደወለው ገልጃጃ ፣ ለዚያች ቤት ኪራይ በወር 375 ብር እየተቀበልኩ ፣ የቪላዋ ባለቤት የሚሰጠኝን የውሸት ደረሰኝ እያሳየሁ ገንዘቡን እኪሴ ! ” ብላ አሁንም በሣቅ ጭልጥ አለች ።

“ የደረሰኙ ጋጋታ ደግሞ ፣ ለምንድር ነው ፣ እባክሽን ? ”

“ ለዚህኛው እንዳላየው ብሎ መሰለሽ ያኛው ደረሰኙን የሚሰጠኝ ? የለም ፣ አያሰም ። ደረሰኙ የኔ የራሴ ሐሳብ ነበር ። እንደኛ ፣ አሁን እንዳልሽው በየወሩ ከዚህኛው ለምቀበለው ገንዘብ ማስረጃ ነበረ — ወይም የመሥሪያ ቤት ሰዎች እንደሚሉት ፣ ‘ ሒሳብ ማወራረጃ ነበር ። ግን ፣ ዋናው ሁለተኛው ምክንያት ነበር ። ይኸውም አንድ ቀን የሰውየው ሚስት ይኸን ጉዳይ ዐውቃ ፣ ወይም ብንጣላ እሱራሱ ፣ ‘ ነገ ዛሬ ስትይ እስከ ዛሬ ቆየሽ ። አሁን በይ ከፈይ ’ ብሎ ቢከሰኝ ምን ማስረጃ አቀርባለሁ በማለት ነበር ። የደረሰኙ ቁም ነገር እዚህ ላይ ነበር ። ስለዚህ ፣ ባለቤቱ ይመጣና ገንዘቡን ሰጥቶኝ ይሔዳል ። በማግሥቱ አሽከር ገንዘቡን ተቀብለህ ደረሰኙን ስጣት ተብሎ ይላካል ። አሽከሩም ደረሰኙን ሰጥቶኝ ገንዘቡን ወስዶ ለጌታው ፣ እሜቴ ባሉበት ይሰጣል ። እሜቴም ኪራዩን መከፈሉን በዚህ ዘዴ ይረዳሉ ። አይጠራጠሩም ምንም ነገር ” ብላ ፈገግታ ያልተለየውን ፊቷን ወደ ታፈረች አዞረች ።

“ ይኸኛውስ የቤት ክራይሽን እየተከታተለ ለምን ይከፍላል ? ባሉ የተወሰንሽ መስሎት ነው ? ”

“ ይኸኛው ? — ለምን እንደሚከፍል ? — የቤት ኪራዩን ? . . . ምክንያቱን እስከ ዛሬ አልደረስሽበትም ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለኔማን ይነግረኛል ። ጓደኛሽ መሆኔን ስለሚያውቁ ስላንቺ የሚያነጋግብኝ የለም ። ቢነግሩኝም እኔም እሺ ብዬ አልሰማቸውም ” አለች ታፈረች ፡ ሐቁን ወደ ጐን ትታ ።

ጥቂት ካመነታች በኋላ ፤ ዘነመች ከገበታው ብድግ ብላ ወደ መኝታ ቤቷ ገባች ። በርሳዋን ይዛ ተመለሰች ። ከፍታው ፣ ሦስት ፎቶግራፎች አወጣችና ለታፈረች ሰጠቻት ። ታፈረችም ደኅና አድርጋ ምስሎቹንም በየተራ ተመለከተቻቸውና መልሳ ሰጠቻት ።

“ ታዲያስ ገባሽ — አሁን ? ” አለቻት ዘነመች ።

ታፈረች ራስዋን በመናቅ አምንታ ግልጽ ጸጥ አለች ። ዘነመችም ዝም አለች ። ሁለቱም ከየግል ሐሳባቸው ጋር ቀሩ . . . . . .

ታፈረች በጓደኛዋና በርሷ መካከል የተፈረመበው ገደል የቱን ያህል ሰፊ እንደሆነ ጉልቶ ታያት ። ዘነመችን ምን እንደዚህ ፍጹም እንደ ለወጣት ሊገባት አልቻለም ። ዘነመችን ወላጆቿ እንዳይናቸው ብሌን ያይዋት እንደ ነበር ፤ በቅማቸው እቻለ ድረስ ምንም ሳይበ ድሏት ተደስታ እየተማረች እንድታድግ እጅግ ይጥሩ እንደ ነበር፣ ታፈረች ትዝ ይላታል ። ለልጃቸው ይሆኑላት የነበረውን እያየች ታፈረች ራሷ በጣም ትቀና ነበር ። ታፈረች ፣ የራሷ ወላጆች አንድ ነገር እንዳይጐድላት ፣ የፈለገችውን እንድታገኝ ቢያደርጉም ፣ ወላጆችዋ የሚወዷት አይመስለሳትም ነበር ። እንዲያውም ታፈረች ክፍ እያለች ስትሔድ ፣ የሚያደርጉላት ነገር ሁሉ እሷን እንዲያስደስታት ሳይሆን ፣ የራሳቸውን ክብር ለመጠበቅ ነው የሚል እምነት አድሮባት ነበር ። ወላጆቿ ያደርጉባት የነበረውን የግልጽና የስውር ቁጥጥር ፣ ከዘነመች ጋር እያነጻጸረች ፣ ዘወትር የእስረኝነት ስሜት ይሰማት ነበር ። ዘነመችም ስትመጣ ወይም ስትገውጽ ታፈረች አይታም ሰምታም አታውቅም ። እንዲያውም ተይዛ፣ የነበረው እንደሚሰበር ዕቃ በማንከባከብ ነበር ።

ዘነመች እወላጆቿ ፊት ‘ መልአክ ’ ነበረች ። እቤቷ ውስጥ ‘ እቤቴ እመት ’ ብላ እንገቷን ደፍታ ነበር የምትታየው ። ወላጆቿም ፣ ‘ እኛ እንድ ብቻ ሆነችብን ። እግዜር ምነው አንድ ሁለት ልጅ ጨምሮ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ቢሰጠን ብለን ለምን እናማርራለን ፤ ይቺኑ አንዷን ባርከልናል ! ከሺ ባለጌ አንድ ግብረገብ ያለው ልጅ ይሻላል ’ እያሉ ይደሰቱ ነበር ። ሆኖም ዘነመች በቤትና በውጭ አንድ አልነበረችም ። ከቤት ውጭ የነበረው ፣ ከወላጆች ግን የተሠወረው ፤ ባሕርይዋ በቤትዋ ውስጥ የምታሳየው ተቃራኒ ነበር ። የቤቱና የውጪው ባሕርይዋ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት በገባች በሦስተኛዉ ዓመት መቀራረብ ጀመረ ፤ ሃዜሳ የውጭውን መምሰል ጀመረ ። በዚያን ጊዜ ፣ ሁሉ ነገር መደ ነከም ከጀመሩት ወላጆቿ ፀቅም በላይ ሆነ ። ትምህርት አቋርጣ ሥራ ከያዘች በኋላ ቤት ተከራይታ ወጣች . . . . .

ዘነመች ፣ ዊንስተን ሲጋራዋን አቀጣጥላ የግል ትዝታዋን ቀጠለች ። ታሪረች ፎቶውን ሳታይና ፣ ስለ ዘነመች ወዳጆች ስትሰማ ያሳየችው ሁናቴ አሥቂኝ መሰላት ። ‘ ለምን ቲያትር ትሠራለችን እኔ ልጅቱ እንኳን ይችን የገነነብ ጠንጋራ በውቃለሁ ። አሁን ማይሙት ይኼን ሁሉ ሳትሰማና ሳታውቅ ቀርታ ነው ? እንዲያው ለማስመሰል ነው እንጂ ! እሷስ ከዚያ ከሽማግሌ አለቃዋ ጋር ስትማግጥ አልነበረም ? ታዲያ ይኸ ሁሉ ቅድስት መስሎ መመጻደቅ ማን ለማሞኘት ነው ? ድሮስ ቢሆን ፣ ተማሪ የነበርን ጊዜ ፤ “ ሞት ኩልሽ አበድኩልሽ ” የሚለው ተማሪና ጉረምሳ ሁሉ ይጽፍላት የነበረውን ደብዳቤ ሳመጣላት ! በመጀመሪያ ስትግደረደር አልቀበለም ካለች ኋላ ፣ በመጨረሻ እያሰደደችኝ ወስዳ ታነብ አልነበረም ? ልቧ ካልፈለገ ለምን ትቀበል ነበር ? ከሁሉም የሚያንገበግበኝ የመጀመሪያዉን ደብዳቤ ስወስድላት ያደረገችኝ ነገር ነው . . . እንዳልሸጥ እንዳልለወጥ አድርጋ የሰደበችኝ ። “ አቃጣሪ ትበለኝ ? ” ብላ በሐሳቧ ፣ ዘነመች ሳታውቀው ሲጋራውን በኃይል መጠጠችው ። የሐሳብ ጉዞዋንም በመቀጠል ፣ ‘ ምን ታድርግ ፣ የልብ ልብ በቅቷት ነበር እኮ . . . ክክፍላችን በትምህርት አንደኛ ፤ ምድረ ጉረምሳ በቈንጆናዋ ሲያመልካት ፤ አስተማሪዉ ሁሉ በትምህርት ጉብዝናዋ ሆይ ሆይ ሆይ ሲላት ፤ እኔን አንዷት ምስኪን ብታስቀይም ምን ሊመጣባት ኖሯል ? ወይ እኔ ልጅቱ ! ጥይት መሆኔን ማን በነገራቸው ኖሮ ’ ስትል በሐሳቧ ፤ አንድ ነገር ትውስ ብሏት ከት ብላ ፣ ልብ ሳትለው ፣ ሙኻ ሣቀች . . .

t.me/OLDBOOKSPDF

የዘነመች ሣቅ ታፈረችን ከሔደችበት ፣ ዓለም መለሳት ። ዐይኗቿን እዘነመች ላይ አሳርፋ ‘ ምን ያሥቅሻል ? ’ የሚል ጥያቄ የያዘ ገጽ አቀረበችላት ። ዘነመች በቃል ያልተጠየቀው ጥያቄ ገባቷት ፣ “ የዱሮ ነገር ትዝ ብሎኝ ነው የምሥቀው ” ብላ መለሰች ። አሁንም ታፈረች ‘ ምን ? ’ ብሎ የሚጠይቅ ፊቷን እንበረበት ተወችው ። ዘነመች ምን ልበላት እያለች ፣ አእምሮዋ ጓዳ ገብታ የሚያሥቅ የጥንት ወሬ ስትፈልግ ቆይታ አልሆንላት ስላለና ፣ የታፈረች ጠያቂ ገጽ አልገድላት በማለቱ ፣ ይኸ የደወለው ሽማግሌ ሚስቱንና ሰባት ልጆቹን ፣ በድምሩ ስምንት ቤተሰብ ፣ ትቼ ጠቅ ልየሽ ልቀመጥ ’ ያለኝ ትዝ ብሎኝ ነው ” አለች ፣ ውሸቷን ።

“ ይኸ ታዲያ ምን ያሥቃል ፣ ያሳዝናል እንጂ ? ” አለች ታፈረች ።

“ ምን ያሳዝናል ። ሀብቱ እንደሆነ ፣ እንኳ ላሥር ላሥራ ሁለት ሰው ለሺም ይበቃል ። ማን ፣ ያሥቃል ፣ ዕድሜዉ የኔን እጥፍ የሆነ አሮጌ ፣ እኩያ ሚስቱን ፣ ቤት ሙሉ ልጆቹን ፣ ጥሎ እኛን ፍለጋ ይመጣል ። እኔ የሱ ሚስት ልሆን ? ይኸን ማሰቡ ኩምክና አይደለም እንዴ ? ” ብላ የውሸት ሣቅ ሣቀች ። “ ሴቶችስ ቢሆኑ እነኛስ ልጆቹ አይደሉም እንዴ ? ”

እውነት ትዝ ብሎ ያሣቃት ይኸ አልነበረም ። ትዝ ያላት ፣ እሷና ታፈረች ፣ ሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ ፣ በታፈረች ፍቅር ተነደፍን ከሚሉት አንዱ የትምህርት ቤታቸው የሒሳብ አስተማሪ ነበረ ። ወንደላጤ ወጣት መምህር ነበር ። በዘነመች በኩል ደብዳቤና ገጸ በረከት ለታፈረች ሲልክ ፣ ዘነመች ምንም ሳትል ለደብዳቤው ራሷ ጽፋ ይኸውልህ ለደብዳቤህ መልስ የላከችልህ ትለው ነበር ። እሱም በደስታ እየፈነደቀ ለዘነመች የማይገዛላት የስጦታ ዐይነት አልነበረም ። በበዓላት ቀን እሷው በየሜካው እየቀጠረችው ፣ ስለ ታፈረች በርሱ ፍቅር መነደፍ ትዋሽለት ነበር ። እሱም በፍቅር ስሜት እየተቃጠለ ፣ ሜካው ግር ላይ እየተንደባለለ ፣ ቁና ቁና እየተነፈሰ ፣ ከታፈረች ጋር ብቻ ለብቻ ተገናኝተው ስለ ፍቅራቸው ስለ ሚወያዩበት ቀን ያልማል ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ከታፈረች ጋር መገናኘት አለብኝ ፤ ቀጠሮ አድርጊልኝ ! ’ እያለ ዘነመችን ሲጨቀጭቃት ፣ ብዙ ሳምንታት ካለፉ በኋላ ፣ ዘነመች ፣ “ በዚህ ቀን ፣ በዚህ ሰዓት ፣ እዚህ ቦታ ፣ ጠብቀኝ ብላሃለች ” እያለ ችው ፣ መምህሩ ፣ በተባለው ቀንና ሰዓት ፣ እተባለበት ሥፍራ እየ ሔደ ሲሳቀቅ ጥቂት ጊዜ ዐለፈ ። በኋላ ሰለቸው ። መጠራጠር ጀመረ። ዘነመች እንደ ሌማዷ ‘ የለም ፤ አልፈልግም ’ አለች ብላ ሳታረ ጻው ፣ እንዳጋጣሚ አንድ ቀን ቦርሳዋ ተከፍቶ ፣ ከደብዳቤዎቹ ውስጥ ሁለቱ ዱብ ብለው ፤ በነሱ ምክንያት መምህሩ እውነቱን ዐወቀ። ዘነመችን በአርጩሜ ልቧ እስኪጠፋ ገርፎ ለቀቃት ! . . .

ይኸ የመጀመሪያዋ ወይም የመጨረሻዋ ማታለል አልነበረም ። ከዚያ በፊት ፣ በዚሁ ዘዴ ብዙ ጊዜ ሞርታብታለች ። ከዚያ በኋላም አላቋረጠችም ፤ ቀጥላ ነበር ። ለመጨረሻ ጊዜ በዚህ ዐይ ነት ያታለለችው መልክ መልካም ጐረምሳ ፣ የንግድ ሥራ ትምህ ርት ቤት ተማሪ ነበር ። በጥቂት ጊዜ ውስጥ ሁኔታዋ አጠራጥሮት ፣ ለማጣራት ፈተና ሰጣት . . . በቀጠሮቸው ባንዱ ቀን ፣ ወጣቱ ድንገት ተነሣና ፣ እየተንጐራደደ በቃሉ ይገጥም ጀመር ። በኋላ ፣ ዞር ብሎ ፣ ‘ ይኸን ሁሉ ቅኔ ለትውልድ ማቆየት አለብሽና ጻፊ ’ አላት በቀ ልድ ። እሷም ምንም ሳትጠራጠር አንድ ገጽ ሙሉ ጻፈች ፣ ተቀበላ ትና ተመለከተው ። በታፈረች ፣ ስም ፣ የተላኩላት ደብዳቤዎች ፊደል አጣጣልና የብዕሩ ቀለም ፣ እሁን ዘነመች ከጻፈችው ጋር አንድ ነው ! ‘ ግሩም ነው ! ’ አለ ልጁ ።

“ እዎ ፤ ጥሩ ትገጥማለህ ። ለታፈረች የምትጽፈውም እንደ ዚህ ከሐሳብ እያወጣህ ነው ? ” አለች ዘነመች ፣ እምልጧት !

“ ለታፈረች ግጥም መጻፌን በምን ዐወቅሽ ልጂ ! ” አለ ድም ፁን ፣ ሳይቀይር ።

ዘነሙች ደንገጥ ብላ ፤ “ ታሳየኛለች ” አለች እፏ ፈራ ተባ እያለ ።

“ አዎ ! ጥሩ ጓደኞች መሆን አለባችሁ ! ሌላው ቀርቶ እጅ ጽሕፈታችሁ እንኳ አንድ ነው ” አለ ፣ በለዘብታ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ ጊዜ ዘነመች ከቶኛ ደነገጠች ። ያስተማሪዉ አርጩሜ ትዝ አላት ። ጀርባዋን ይቆንቆናት ጀመር ። ሆኖም ፣ መሸበሯ እን ዳይታወቅ እየጣረች ፣ “ አንዳንድ ጊዜም ልክ አሁን አንተ እንዳደ ረግኸው እየነገረኸኝ ደብዳቤዎቿን ታጽፈኛለች ። እጅ ጽሕፈታ ችንም እንዳልከው በጣም ስለሚመሳሰል ፣ እኔ የጻፍኩትን እሷ ከጻፈ ችው መለየት ያስቸግራል—ሁለታችንንም ደኅና አድርጐ ለሚያውቅ ሰው እንኳ ። ”

“ ቀጣፊ ! ” ሲላት በርግጋ ብድግ አለች ። “ ቁጭ በይ !” አላት ፣ በትእዛዝ ድምፅ ።

እመነታች ። “ ሮጠሽ የምታመልጪ መስሎሽ እንደሆነ ፣ ተሰፋ ቁረጭ ! በድንጋይ ነው ኰቴሽን የምሰብረው ! ” አላት ። ዘነመች ትምል ትገዛት ጀመር ፤ “ ቁጭ በይ ነው የምልሽ ዛሬ ! ” አላት አሁ ንም በቁጣ ትእዛዝ ። ቁጭ አለች ።

“ ይኸኔ ደብዳቤዎቹ ሁሉ እዚህ ቦርሳሽ ውስጥ ይሆናሉ ።”

“ እግዚአብሔርን ምንም የለ ። ”

ቦርሳዋን ነጥቆ ፣ ውስጡ ቢፈልግ ደብዳቤዎቹን አጣ ። ግን ፣ ከታ ፈረች ተላከ የተባለውን ደብዳቤ ረቂቅና ፣ ቀለሙ የሚመስለውን ብዕር አስተዋለ ። “ ይኸን እንቺ አደለሽም የጻፍሺዉ? እውነቱን ብትናገሪ ይሻልሻል ! ” አላት ።

“ ነኝ ” አለች ሌላ መውጫ እንደሌላት ስትገነዘብ ።

“ ደብዳቤዎቼን አንዱንም አልሰጠሻትም ። አይደለም ? ”

“ የመጀመሪያዉን ስወስድላት . . . እምቢ ስትል ጊዜ . . . እኔ ላንተ አዝኘ . . . ተስፋ ትቆርጥ ” ስትል ፣ አቋርጦ ፣

“ ቀጣፊ ! ” አላት ፣ በቁጣ ።

“ ሙት ሙት ! ”

“ እኔ አልሞትም ፣ አንቺዉ ድርቅ በይ ! ! . . . ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ በበኩሌ ልጨቀጭቃት ፤ እሺ እስክትል ድረስ ! ግን ፤ አንተ ተስፋ እስትዚያ እንዳትቆርጥ ብዬ ነበር ። ካጠፋሁ ይቅርታ ።”

“ እኮ ይቅርታ ! የለም ይቅርታ ! ሰራሁ ያለኝን አክብሮት ገፈፍኸኛል ። ክብሬን አዋርደኸኛል ። ስለዚህ ፤ ይኸን የምትክሺኝ ባፍጉብ አይደለም ። ክብሬን የምትመልሺው በክብርሽ ነው ! ” ብሎ ሲጠጋት ፤ ብድግ ብላ ሮጣ ለማምለጥ ሞከረች ። ዳሩ ግን ፤ አልሆንላትም። የዘነመች አዲስ ሕይወቷ በዚያች ዕለት ፤ በዚያች ሰዓት ፤ በዚያች ጫካ ጀመረች ....

ታፈረች ይኸን ሁሉ ገድ አታውቅም ። አሁን ፤ ዘነመች ‘ ሽማግሌው ላግባሽ ያሰኝ ትዝ ብሎኝ ነው ? ’ ያሣቀኝ ስትላት አምናታለች ። ይኸም ሆኖ ፤ ጓደኛዋ የአንድ ቤተሰብ መፍረሻ እስከ መሆን መድረሷ አሳዝናት ። በመቀጣጠሉ ፤ በዚች ሐሙስ ምሽት የሰማችው ነገር ሁሉ ስላሳስደሰታት ፤ ወደ ቤቷ በፍጥነት ለመሔድ ፈለገች ።

“ ዘኔ ይኸ ማድረቴሽ ራሴ ላይ ወጣ ። ሔጄ ብተኛ ይሻል መሰለኝ ። ”

ዘነመች ጓደኛዋ ለመሔድ ምክንያት መፍጠሯ ገባት ። ግን ፈጽሞ እንዳላወቀና እንዳልጠረጠረ ሆና ፤ “ ለምን እኔ አልጋ ላይ ጥቂት ጋደም ብለሽ ሲሻልሽ አትሔጂም ? ልጅቱ ጥቁር ቡና ታፍላልን ! እስከዚያ አስፕሪን ውጠሽ ጋደም በይ ” አለች ፤ የሠጋች አስመሰላ ድምጿን ።

ታፈረች ግን ፤ ብድግ ብላ በግራ እጇዋ ራሷን እየደባበሰች ቆመችና መሔድ መምረጧን ገለጸች ፤ “ አራትሽን ስለ አበላሸሁብሽ ይቅርታ ። ”

“ አይ ! ካመመሽማ ምን ይደረጋል ። ለማናቸውም አስፕሪን ዋጪ ” አለቻትና ፤ እሱን ፍለጋ ተነሣች ።

ታፈረች ሐሳቧ ሁሉ ተመሰቃቀለባት ። የዘነመች አኗኗርና አስተሳሰብ ፈጽሞ አዲስ ወይም እንግዳ ነገር አልነበረም ። ብቻ የዛሬ ማታዋ አነጋገሯ ፤ በተለይ ቃሎቹን የምታከናንባቸው የድምፅ ልብስ አስደነገጣት ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘነመች ግን ፣ ውስኪዋን ቀድታ መኝታ ቤቷ ገባች ። ቁጥሩ በቴሌፎን ማውጫ ውስጥ ያልተመዘገበውን ሁለተኛ ቴሌፎኗን አንሥታ ደወለች ። የመያዝ ምልክት ሰጣት ። ቆጭ አርጋ ውስኪዋን ተጐነጨች ። ደግሞ ተጐነጨች ። ስልኩን እንደገና አንሥታ ደወለች ። መልስ አገኘች ።

“ ሃሎ ጌቶች ! እንደምን ነዎ ? ” አለች እየተመጻደቀች፣ “ ቆይ ቆይ ፣ ቆይ ! ያስጨርሱኝ እንጂ . . . አዎ ! ”

“ ሔደች ። እንዴ ! እኔ ታዲያ ምን ላድርጋት ፣ አላስራት ! ራሷን አሟት ” አለች ፣ ‘ አሟት ’ የሚለውን ቃል እያዜመች ። “ እኔ እንጃ ። አዎ ። ‘ አጐናፍር ’ የሚባል ነው ። የሚሠራው አንተ ጓደኛ መሥሪያ ቤት ነው ። ታውቀዋለህ ? ያባቱን ስም ፣ እን ኳን እኔ እሷም አታውቀው ” ብላ ፣ በግቅ ተንከተከተች ። “ እረ ! ማ ነገረህ ? እሷ መሥሪያ ቤት ያለው ጆሮ ጠቢህ ነው ? ” አለች እንደ ማሽሟጠጥም ጭምር ።

“ የለም ፣ የለም ። ምሳ ነበር የጋበዛት — እውጭ ። . . . ከዚህ በፊት አውሮፓ ይተዋወቁ ነበር ። ያኔ ያንተን ቀለበትም አውልቃ የጣለችልህ ፣ ከሱ ጋር ጀርመን አገር እሽክም ስትል ከርማ ከመጣች በኋላ ነው ” አለች ፣ ፊቷን ፈገግ አርጋ ።

“ አዝናለሁ ፣ እንደ ተባባልነው ሳይሆን በመቅረቱ . . . ”

“ ሰማህ ፣ እንዳሻህ ዘመዴ ! እኔ እኮ ላግዝህ ብዬ ነው እንጂ ያባት ዕዳ የለብኝም . . . ከነጭራሹም ልተወዉ እችላለሁ ፣ ገባህ ? ” አለች፣ ትንሽ በተናገረው እንደ መቆጣት ብላ ፣ ፊቷም ለወጥ ብሎ ።

“ የለም አሁን አልችልም ። ደክሞኛል ፣ መተኛቴ ነው ። ”

“ ገና ጊዜስ የሆነ እንደሆነ ? ደህና እደር ” ብላ ልትዘጋ ካለች በኋላ ፣ “ አ ! ነገ ማታ ራስ ሆቴል አሸኜ ገዳሜ ሲሉ ልታየው ትችላለህ ! ” አለችውና ፣ ሣቋን ለቀቀችው ።

“ መልካም ። ነገ ደውልልኝ ። ” ስልኩን ዘጋችና ውስኪዋን ጨልጣ ሴላ ለመሙላት ሔደች ። መጥሪያዋን ደውላ ገረዷቷን ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"ሰቃውን ሁሉ እንዳሻሺ፤መብራቱንም አጥፊ ፤ በሩን ዝጊ ። እኔ መቀ ኛቴ ነው ። አንድ ረብሻና ጩኸት አልፈልግም" አለቻት ። ዱሮ ገና ውስኪው በደም ሥሯ መሠራጨት ጀምሯል ። ብርጭቆዋን ሞልታ መኝታ ቤቷ ገባች ። አልጋዋ ላይ ቁጭ እንዳለች ደኅና አድ ርጋ ተጎንጭታ ብርጭቆዋን ኮሞዲኖው ላይ አደረገች ። የቀን ልብ ሷን አውልቃ ፤ የሌሊት ልብሷን አጠለቀች ። አልጋዋ ውስጥ እንደ ገባች ፤ ከውስኪዋ እንደገና አንድ ተጎነጨች ። ወደ ፊት ለፊቷ ቀና ብላ ስትመለከት ፤ሀይኖቿ እግርግዳው ላይ እተሰቀለው የማርያም ሥዕል ላይ ዐረፉ ። እዚያው ተሰክተው ቀሩ ። ጥቂት እንደ ቆዩ ሥዕሉ እየደበዘዘ ከግድግዳው ጋር ተዋሀዶ አንድ ሆነ . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ አምስት

‘ብርሲ ክነቃ . .’ .

ማድቤት ፣ ብርቄ ለሁለተኛ ጊዜ ቡና አፍልታለች ። ከበደና ቀስማ ቁጭ ብለው እያወጉ ቡናውን ይጠጣሉ ። ተስማ ፣ በከበደ አማካይነት ፣ ከብርቄ ጋር ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ ተባብለዋል ። ብርቄ እንደ ልማዷ ስኒዋን መመልከቷን ቀጥላለች ። ብቻ ፣ ዛሬ ስኒው ‘መንገድ’ ያለው አይነት ስለሆነ ፊቷን አጥቁራለች ። በልቧም ተስማ መሔድ ሲኖርበት ይቅርታ ተደርጐለት በመቅረቱ ፣ ‘የሱ ጦስ ነው ወደኔ የዞረው’ ብላ አምናለች ። ነገሩ በጣም አበሳጭቷታል።

ከበደ እልቧ ውስጥ ያለውን ሳያውቅ ፣ “ብርቄ ! ምነው ዝም አልሽ ? ስኒው ምናለ ? ” አላት ።

“ ምን ያረግልሃል ! አንተ አታምንበት ።”

“ ይልቅስ ንገሪኝ ። ከገንዘቡ አካፍሊኝ እንዳልልሽ ነው የፈራሽው ? ገና እጅሽ ሳይገባ እንዲህ የሳሳሽለት ፣ ኋላማ ምን ልትሆኝ ነው ? ”

“ ሲወጣልኝ አምስት ብር እሰጥሃለሁ ” አለች ብርቄ፣ ‘በልቧ ምነው ይኸ ሰው ቢተወኝ’ እያለች ።

“ አምሳው ሺም ቢወጣልሽ ፣ ይኸን ብቻ ነው የምትሰጪኝ”

“ መቼ አነሰህ፡ ምን አውጥተህበታል ? ” አለች ብርቄ ።

“ አቤት ስስት ! ” አለ ከበደ ፣ በዜማ ።

“ በሙሉ ለመውሰድ ከፈለግህ ፣ ለምን ሎተሪዉን ራስህ አትገዛም ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አምስት ብርስ ይቅርብኝ ። እንቺ ግን ዋና ስስታሟ ነሽ ! ‘ ሰው ብዙ ሲያገኝ ቸር ይሆናል ’ ይሏታል ፤ እቧ ታዲያ ገና ለገና — ” ብሎ ከበደ ቆመ ።

“ ሀብታም ነው እንጂ ስስታም ፤ ደሀማ ምኑን ይሰስታል — የሌለውን ፤ ደግሞ ፤ ታልሰሰቱ ሀብታም መሆን ያታስ ? ” አለች ብርቄ።
“ ያጣ ሲያገኝ ይበልጡን ለገንዘብ ይሳሳል ” አለ ተሰማ ።

“ ምነው ለርስዎ ደሞ ስንት ልስጥዎ ? — አምስት ብር አይበቃዎትም ? ወይስ ከገብርኤል እኩል ሊካፈሉ ይፈልጋሉ ? ለሱ የተሳልኩት ሀሥር ብር ነው ” አለች ብርቄ ።

“ ኧረ ስመሆኑ ፤ ስንት ያወጣልሽ ሀውቀሽ ነው ፤ ይኸን ሁሉ የምትደው ? ” አለ ተሰማ ።

እውነትም ትገዝ ሲሳት ጊዜ ሲወጣላት ቢውል አምሳ ሺ ብር አይወጣላትም ። ካሉዋት የአምስት ብር ዕጣዎች አንዱም ሙሉ ዕጣ አይደለም ። ካራቱ ዕጣዎች ትልቁ ካምስት ሁለት ብቻ ያለው ነው ። ስለዚህ ፤ እሱ አንደኛዉ ዕጣ ቢሆንም እንኳ ኻያ ሺ ብቻ ነው የምታገኘው ! በጣም አበሳጫት ። ከአምስት እጅ ሦስቱን እጅ ማጣቱ ነው ብላ ተቆጨች ። ልክ ከጅዋ ውስጥ ፈልቅቀው እንደ ወሰዱት ያህል ነገሩ አንገበገባት ። ‘ ድሮውንስ ከዚያ ከሰላቢ ከወልደ ሥላሴ ጋር ገጥሜ ሌላ ምን ሊሆን ኖሯል ? ’ ብላ በሆዷ ረገመችው ።

ብርቄ ነገር ሆዷ እንደ ገባ ሀውቆ ከበደ ፤ “ ዕድለኛ ሆና አንደኛዉ ዕጣ ከወጣላት አምሳ ሺ ነዋ ! ” አለው ተሰማን ።

“ አይደለም ። ሙሉ ዕጣ የለኝም ። ሁሉም ጉዶሎ ነው — እግዜር ያጉድለውና ያ ወልደ ሥላሴ ። ሦስቱ አንዳንድ ናቸው።አንዱ ደግሞ ፤ ሁለት ። ”

“ ዛሬ ማታ እሱ ከወጣልሽ ነገ ኻያ ሺ ታገኛለሻ ” አለ ከበደ ።

“ ወየ ጉድ ! እናንተ ደሞ በግዜር ሥራ ገብታችሁ ፤ ይኸ ይወጣል ፤ ያ ይወጣል ትላላችሁ ” አለ ተሰማ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" እባክዎ እኔ እንደ ሆንኩ የዕድሌን አላጣም ። ደግሞ ፣ ምናለች በሉኝ ፣ የዛሬው ሎተሪ ይደርሰኛል ። በሕልሜ ታይቶኛል ። ትላንት ሌሊት በሕልሜ አንድ ዐሐይ የመሰሉ ሽማግሌ በትልቅ ስልቻ ሙሉ ሙልሙል ተሸክመው መጥተው ፣ ለኔ አንድ ባንድ እያወጡ ሲሰጡኝ ብንን አልኩ " አለች ብርቄ ፣ ደስ ደስ እያላት ።

" እንዳፍሽ ያርግልሽ " አለ ተሰማ ።

" አሜን " አለች ፣ ከልቧ ።

በዚህን ጊዜ የውጪው በር ሲደበደብ ሰሙ ። ከዚያ ተከትሎም ፣ የልፍኙ የመጥሪያ ደወል ተደወለ ። ስለዚህ ፣ ተሰማ ወደ ውጪው በር ፣ ከበደ ወደ እልፍኝ ተሯሩጠው ሔዱ ።

እውጪው በር እንደ ደረሰ ፣ ተሰማ ትንሿን በር ከፈተ ። የቤቱ ባለቤት አሽከር ነው ።

" ምነው ወዳጄ ደወሉን መደወሉ አይሻልም ? ለምን እንደዚህ ታንኳኳለህ ? ጌቶች ተኝተው ነበር ፣ ቀሰቀስካቸው ! "

አሽከርየው ተሰማን አየት አድርጎ መልስ ሳይሰጠው ፣ " ጌቶች ካሉማ መልካም ነው ። ይኸን ደብዳቤ ቀኛማች ለምሳ ሲገቡ እንዲደርሳቸው ' ወስደህ ስጥ ' ብለውኝ ነበር ። ታሉ ልስጣቸውና መልሱን ወዲያው ይገፎ እሔዳለሁ ። ጐሽ ፣ ከመመላለስ ዐረፍኩ " አለ ፣ ገሚሱን ለተሰማ ፣ ገሚሱን ለራሱ ።

" አምጣ ፣ ሲነሡ እሰጥልሃለሁ ። "

" ምነው አሁን በር አንኳኩተህ አስነሣሃቸው አላልከኝም? "

" ' ቀሰቀስካቸው ' ነው ያልኩት ። ቢነሡም እኔ እሰጣቸዋለሁ ፣ ስጠኝ ። መልሱን ነገ ናና ውሰድ ። "

" ለምንድር ነው እኔ ጉብኜ የማልሰጠው ። እሆሆሆ ! ! ' በገዛ ዳቦዬ ልብ ልቡን አጣሁት ' አለ ሰውዬው ፣ እንደኔ ዐይነት ነገር አጋጥሞት . . . . ሰማህ ጌታው ፣ ቤቱና ሀብቱ እኮ የቀኛማች ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እኔ ቃማን አሽከራቸው ነኝ ። ቤቴ ነው ። እኔ ተከልክዬ ማን ሊገባ" እያለ ሊቆጥል ሲል ፣ ተሰማ አቋረጠ ፣

" ይኽ ሁሉ ንግግር ምን ያረጋል ። እስካለንበት ድረስ ቤቱ የኛ ነው ። የምንኖርበትም በብላሽ አይደለምና ፣ እስካለንበት የምናዝበት እኛ ነን ። ይልቅስ ወረቀቱን አምጣ !! "

" የለም ሳንቲ አልሰጥም 'በጃቸው ስጥ' ነው የተባልኩት ። ! "

" ለየትኛዉ ጌትኝ ? . . . ምነው አሁን ለምሳ ሲመጡ እንዲያገኙት ወስደህ አድርስ ነው የተባልኩት አላልከም ? "

" ብልስ ቃዲያ ! አሁን መኖራቸውን ሳውቅ ፣ በጃቸው ነው የምሰጠው ስለስ ጊዜ ! ግን ያዘኛል ! "

" ወንድሜ ለነገር ነው የመጣኸው ? እኔ ብዙ ሥራ አለብኝ ፣ ትሰጠኝ እንደሆነ ስጠኝ ፥ አሰጠኝ እንደሆን ይዘኸው ሒድ ! " ብሎ ተሰማ ፣ በሩን ዘግቶ ቀረቀረ ።

አሽከሩ መልሶ መላልሶ በሩን በኃይል ያንኳኳ ጀመር ። ውሻዉ ከቤቱ ወጥቶ ፣ ሰንሰሉን ለመበጠስ እየቃጣው ፣ እየዘለለ ይጮህ ጀመር ። ተሰማም ፣ አሽከርየውን ማንኳኳቱን እንዲያቆም ፥ አለበለዚያ ውሻዉን ፈትቶ እንደሚለቅበት አስጠነቀቀው ። አሽከርየው ማንኳኳቱን ተወ ። ውሻዉ ግን ጩኸቱን ቀጠለ ። ከበደ ፣ ምን ነገር እንደሆነ እንዲያጣራ ቃዘ ፣ ከሣሎን አበረንዳ ላይ ወጣ ። አሽከርየዉም ፥ ድምፁን ከፍ አድርጎ መልክቱን ተሰማ አልቀበል ያለው አስመስሎ ይናገር ጀመር ።

" ምንድነው ጋሼ ተሰማ ? " ብሎ ከበደ ጠየቀ ።

" 'መልክት ከቤቱ ጌታ ይገባል' ነው የሚለው " አለ ተሰማ ፣ ዝርዝር ውስጥ ሳይገባ ፣ ወደ ውሻዉ እያመራ ።

" ታዲያ ለምን አይቀበሉትም ? " አለ ከበደ ፣ የበረንዳውን ደረጃ ወርዶ ወደ ውጪዉ በር እየመጣ ።

" አልሰጥም አለኝ ። "

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ መቼ እንቢ አልኩ ። እሳቸው ‘ ውሻውን አለቅብሃለሁ ፣ አትሔድም ወይ ’ ነው የሚሉኝ ! ። ”

“ በላ ለሱ ስጠው ” አለ ተሰማ ፤ ውሻዉን ዝም አሰኝቶ ወደ ከበደ እየተራመደ ።

“ ‘ እኔ ለዘበኛ አልሰጥም ፤ ለልፍኝ አሽከር ነው የማስረክበው ’ ነው ያልኩት ” ብሎ ለከበደ ሰጥቶ ፤ ተሰማን እየተሳደበ መልሱን ሳይጠብቅ መንገዱን ያዘ ።

“ ቆይ እንጂ መልስ እንዳለው ጠብቅ ” አለ ከበደ ።

“ የለም መልሱን በኋላ መጥቼ እወስዳለሁ ። ሌላ የማደርሰው መልክት አለኝ ” ብሎ መንገዱን ቀጠለ ።

“ ለምን ተጣላችሁ ? ምናለበት ኖሯል ቢገባ ? ”

“ ጥጋበኛ ነው ። ደሞ ፤ ሌባ የሚመሩብህ እንደዚህ ዐይነቶቹ የቤቱ ባለቤት አሽከሮች ናቸው ። መውጫ መግቢያን ያውቁታል ! በዚህ ላይ ደሞ ፤ እንደዚህ ቀን ተልከው ሲመጡ ዕቃው ሁሉ የት የት እንዳለ ይሰልሉና ማታ ሌባ ይመሩብሃል ። የዚህ ዐይነት በንት ዐውቃለሁ ። አደል ፤ እሱ ‘ ካልገባሁ ’ ብሎ እንዲህ የደረቀው ለምንድነው ? የተላከው ፤ እቤት ወስደህ ስጥ ነው እንጂ ‘ ለኩሉ በጅ ስጥ አልተባለ ? ’ ታዲያ ፤ አጥር ግቢ ካልገባሁ ፤ እቤት ካልገባሁ ፤ ምን ያሰኛል ! ሌላ ያሰበው ቢኖር ነው እንጂ ” አለ ተሰማ ።

“ ቢሆንም ። ከቤቱ ባለቤት ተልኮ የመጣ ነው ። ሰውዬው ደሞ እንደሚያውቋቸው ጨቅጫቃ ቢጤ ናቸው ። ‘ ለማን ሰጠህ ? እቤት ከነበሩ ለምን ላሽከር ሰጠህ ? ለምን በጃቸው አልሰጠህም ነበር ? ’ ብለው ይቆጡት እንደሁ ? ” አለ ከበደ ።

“ ይኸ የኔ ጉዳይ አዶለም ። እኔ እንጀራዬ ሌባ ግቢውን እን ዳይደፍር ማድረግ ነው . . . ለመሆኑ ተነሥተዋል ? ሰምተዋል ? ” አለ ተሰማ ።

“ አዎ ” አለና ከበደ ፤ ወደ ቤት ተፈተለከ ። ሣሎን ሲገባ ወን ድይራድን ቁጭ ብሎ አገኘው ። “ ምንድር ኖሯል ? ” ብሎ ጠየቀ ወንድይራድ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከበደ ፡ “ የቤቱ ጌታ አሽከር ነበር ። ይኸን ይዞ መጥቶ ነው” አለ ። ወረቀቱን ለወንድይራድ ሰጠና ፣ “ ቁርስ ላቅርብ ? ” አለው።

“ አሁንማ የምሳ ሰዓት መድረሱ ነው ። እንደኛዉን ጥቂት ቆየት በልና ፡ ምሳ ስጠኝ ” አለ ፡ ሰዓቱን አየት ካደረገ በኋላ ፣ እን ቦልቸን እየከፈተ ። ከበደ ወደ ወጥ ቤት ገባ ።

ወንድይራድ ወረቀቱን አውጥቶ ያነበው ጀመር ። አጭር ነው ፤ መልእክቱም የሚከተለው ነው ፤

“ ለክቡር ልጅ አበራ

እንደምን ውለው አድረዋል ። እኔ ፈጣሪ ይክበር ይመስገን ደኅና ነኝ ። ዓመት ባሉ መዋያ ስለ ቸገረኝ የቤቱን ኪራይ ሰው ማታ እልካለሁና ፣ ሁለት መቶ ሰባ አምስቱን ብር አደራ ይላኩልኝ ። ያረ ሰኙን ገንዘቡን ተቀብሎ እንዲሰጥዎ አስይገዩ እልካለሁ ። አደራ !

አክባሪዎ

(ፊርማ) ቀኛገዝማች ወቤ ዳኘው ። ”

ደብዳቤዉን አንብቦ እንደ ጨረሰ ወንድይራድ ከት ብሎ ሣቀ ። ‘ በገዛ ገንዘባቸው ደግሞ ምን ምክንያት መፍጠር ያስፈልጋቸዋል ? ‘ ዓመትባል መዋያ ቸግሮኛል ’ ፣ ምን አሰኛቸው ? እህሉ ፣ ከብቱ ፣ ቅቤዉ ፡ በርበሬዉ የሚመጣው ከርስታቸው ። እንዲህ ሲሉ ፡ የዚ ችን የቤት ኪራይ ብቻ በየወሩ እየጠበቁ የሚኖሩ አይመስልም ? ይኸኔ ለቀሩትም ቤቶቻቸውን ለተከራዩት ሰዎች ሁሉ ፣ ‘ ቸግሮኛልና ኪራዩን ክፈሉ ’ ብለው ጽፈው ይሆናል ። ደግሞ ፣ ‘ ሰባት ቀን አስቀ ድመው መጻፋቸው ልክ በቀኗ ገንዘቧ እንድትገባ ነው ። ሀ ሀ ሀ ሀ ! ’

ይኸን ሁሉ ከበደ ወጥ ቤት ሆኖ ምሳ እያደራጀ ይሰማል ። በለጠም ቅድም በሩ በኃይል ሲንኳኳ ነቅቶ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ካል ጋው ውስጥ አልወጣም ። ሌሊት ሲተኛ ቀላል የነበረው ሕመም በርቶ ብሶበታል ። ግን ፣ ጥርሱን ነክሶ ማንም ሳያውቅበት ለማሳ ለፍ ቆርጧል ። ስለዚህ ፡ አልጋዉ ውስጥ ሆኖ ፣ ወንድይራድ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሲሥቅና ሲነጋገር ፣ የሚለውን ነገርና ከማን ጋር እንደሆነ ለይቶ ባያውቅም ፥ ይሰማ ነበር ።

ወንድይራድ ፣ በለጠ እንደ ሌሎቹ አቢሮዉ የሔደ መስሎታል እንጂ ፣ አቤት መኖሩን ፣ እንኳን ሊያውቅ ፣ ጨርሶ አልጠረጠረም ። ስለ ዚህ ፥ እያወራ የሚሥቀው በሱ ቤት ብቻውን ሆኖ ነው ። እየተንጐራደደ ሙዚቃ ሲሰማ ከበደ ጠረጴዛው ላይ ለሁለት ሰው ምሳ መብሊያ ሲያደራጅ አይቶ ጥቂት ግር አለው ። ለሁላችንም እንዳይል ገበታዉ የሚደራጀው ለሁለት እንጂ ለአራት ሰው አይደለም ። ከበደ አብሮ ለመቅረብ ያደረገው ነው ለማለት ደግሞ ፥ ትንሽ የማ ይመስል ነገር መሰለው ። ነገሩን ስጊዜው ተወት አርጐ በኋላ የሚ ሆነውን ለማየት አሰቦ ነበር ። ግን አላስችል ስላለው ወደ ምግብ ቤቱ ሔዶ ፥ “ ሁለተኛው ደግሞ ለማን ነው ?” አለው ።

“ ለጌቶች ነው ። አሉ እኮ ጋሼ በለጠ ። ”

“ በለጠ አለ እንዴ ! ” አለ ፥ በመደነቅም በመሥጋትም ።

“ አዎ ” አለ ከበደ ፥ ማቀራረቡን ሳያቋርጥ ።

የወንድይራድ የመጀመሪያ ስሜት ፣ በለጠን ሔዶ ለማየት ነበር። ግን ፣ በለጠ መኝታ ቤቱ ስለሆነና ፣ ምንም ዐይነት ድምፅ ከመኝታ ቤቱ በኩል ስላልሰማ ፥ ዝም ብሎ መጠበቅ ግድ ሆነበት ።

ግድ የሆነበትም ምክንያት ፥ እነዚህ አራት ወጣቶች አብረው ለመኖር የወሰኑ ጊዜ በጥብቅ ሊከተሏቸው ከተስማሙባቸው ዐቢይ ነገሮች አንዱ ፥ ‘ መኛ ቤቴ ፥ ቤተ መንግሥቴ ’ የሚሉት ነው ። ይኸውም አንዱ መኝታ ቤት ሌሎች በፍጹም እንዳይገቡ ነው ። በየመኝታ ቤታቸው እያንዳንዳቸው ፍጹም ባለቤቶች ናቸው ። ከዓለም ፥ ከባዕድ ፥ ከጠላት ፥ ከወዳጅም ጭምር ፣ የሚሸሸጉባት ገዳማቸው ፥ መኝታ ቤታቸው ነች ። ይችን መብት ሁሉም በየፊናቸው የማያስደፍሯት በመሆናቸው ፣ አንዱ የሌላዉን ለማክበር አላዳገታቸውም ። ይኸን ለማድረግ ያበቃቸው ፣ ብዙ ጓደኞች አብረው ለመኖር ተስማምተው ሲኖሩ ፥ ባጭር ጊዜ ውስጥ በየምክንያቱ ተጣልተው እስከ መደባደብ ፣ እስከ መቆራረጥ የደረሱትን በማየትና ፣ እንኳን አራት ሰውና ሁለት እንኳ ሆነው ሲኖሩ ፥ በሁለቱ ሰዎች

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

መሠረታዊ ስሜትና ዝንባሌ ላይ በቅርበት አብሮ መኖር የሚጭነውን ሸክም ፡ በመገመትና ችግሩንም በመረዳት ነው ። አንድ ሰው ፣ ሰው ማየት የሚጠላበት ፣ ወሬ መስማት ፣ ሰው ማነጋገር የማይፈቅድበት ጊዜ አለ ። ከሕሊናውና ከሐሳቡ ጋር ብቻ ለመቅረት የሚሻበት ጊዜ አለ ። ወይም የትዕግሥቱ ገመድ ሰልስላ በትንሽ ነገር የምትበጠስበት ጊዜ አለ ። አብሮ መኖር ቀላል ነገር አይደለም — ለፍቅረኞች እንኳ !

ስለዚህ ፣ ባንድ ቤት አብሮ መኖር የሚፈጥራቸውን ችግሮች ለመቋቋም አስቀድመው ከተስማሙባቸው ነገሮች አንዱ ፣ ‘ መኖ/ ቤቱ ፣ ቤተ መንግሥቱ ’ ነው ። ሁለተኛ ፣ ቤቱን ለማስተዳደር ፣ ‘ የወር - ተራ ’ መግባት ነው ። አንዱ ‘ በወር - ተራው ’ ቤቱን በማስተዳደር ፣ ሠራተኛ በመቆጣጠርና በማሰናበት ሙሉ ሥልጣን አለው ። ባጭሩ፣ በዚያች ወር ፈላጭ ቆራጭ እሱ ነው ። ሦስተኛ ፣ እያንዳንዳቸው የወር ድርሻቸውን ፣ አንድ መቶ ሰባ አምስት ብር ፣ ቢዘገይ ወር በገባ በአምስት ፣ ‘ ዛሬ አነሰኝ ተረፈኝ ’ ሳይሉ ፣ በኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ቅርፅ እተሠራችው ገንዘብ ማጠራቀሚያ ውስጥ ማኖር አለባቸው ። ባለ ወር - ተራዉ ፣ ቋልፉንና የገቢ - ወጪ መዝገቡን ሲቀበል ፣ ገንዘቡን በየቦታው የሚያውለው እሱ ነው ። እነኝህንና እነኝህን የመሰሉ ፣ ጽኑ የመተዳደሪያ ደንቦች ተስማምተው ሠርተው ነው አብረው የሚኖሩት ።

ስለዚህ ፣ ምሳው ደርሶ ክበደ ሔዶ የበለጠን የመኝታ ቤት በር አንኳኩቶ ፣ ‘ ምሳ ደርሷል ’ እስኪል ወንድይራድ ታግሦ ቆየ ። ምናልባት አሞት እንደሆን ብሎ ጥቂት ሠጋ ማለቱ አልቀረም ። ካንዴ ሁለቴም አንኳኩቶ ደኅና እንደሆነ ውጪ ሆኖ ለመጠየቅ ከጅሎ ነበር ። ሆኖም እስካሁን ዝም ብሎ ጠበቀ ።

በለጠ ተነሥቶ ተጣጠቦ ወደ ምግብ ቤት መጣ ። “ ከማን ጋር ኖሯል ቅድም ስትሥቅ የነበረው ? ” አለ ወንድይራድን ተሸቀዳድሞ ።

“ የቀኛዝማች ነገር ነው ብቻዬን እንደ ቂል ያሣቀኝ ” አለ ፣ ነገሩ ትዝ ሲለው አሁንም ሊሥቅ እየቃጣው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" ቀኛዝማች ? " አለ በለጠ ፣ በጥያቄ ።

" ቀኛዝማች ውቤ ዳኘው ፣ የቤቱ ጌታ ። "

" እእእ — ምን ይላሉ ? "

" 'ቸግሮኛልና ቤት ኪራዩን ክፈሉኝ' ይላሉ " ብሎ ወንድዬ ራድ ግቁ አገረሸበትና ይንከተከት ጀመር ።

" ባይቸግራቸው አያስከፍሉንም ኖሯል ? " አለ በለጠ ፈገግ ለማለት እየሞከረ ። " ግን እኮ " አለ እያሰበ ፣ " የጨዋ አባ ባል ነው ። 'አለባችሁና ክፈሉኝ' ከማለት 'ቸግሮኛልና ስጡኝ — ግን ፣ የራሴን ገንዘብ ፣ የቤቴን ኪራይ' ማለታቸው ነው ። ስለዚህ እኛንም ባለዕዳ ሳይሉ ራሳቸውንም የሰው ገንዘብ ፈላጊ ሳያስመ ስሉ በዘዴ ገንዘባቸውን መጠየቃቸው ነው " አለ በለጠ ፣ ስቤቱ ጌታ ጥብቅና ቆሞ ።

" ገንዘባቸው ለማለት እንኳ አይችሉም ። ወሩ እኮ ለማለቅ ገና ሰባት ቀን ይቀረዋል ። ልደታ ገና የሬታችን ሐሙስ ናት ። እኔ የምለው ሀብታቸው ሠፊ ፣ ገቢያቸው ብዙ ነው ። ታዲያ ይችን ለም ታህል ገንዘብ ምን እንደዚህ ያስገበግባቸዋል ? "

" አስቀድመው ጠየቁ ስላልከው ፣ የጠየቁበት ምክንያት ግልጽ ይመስለኛል ። በዓመት በዓሉ ምክንያት ሰው ሁሉ ደወመዙን ዛሬና ነገ ይቀበላል ። ገና ማስክኞ ነው ። በማህሉ ቅዳሜና እሑድ አሉ ። ወንደላጤዎች እጅ ገንዘብ ዓርብ ገብቶ እስከሚቀጥለው ሐሙስ መጠ በቅ አስተዋይ ሰው የሚያደርገው ነገር አልመሰላቸው ይሆናል እንጂ ቀኑ ገና መሆኑን ስተውት አይመስለኝም ። ይቺን ያህል ገንዘብ ያልከውን ደግሞ አይቀበሉትም ። የገንዘብ ትንሽ የለውም ። ገቢን በቅጥ መሰብ ሰብ ፣ ወጪን በጥብቅ መቈጣጠር ፣ ገንዘብን መቆጠብና መንከባከብ ነው ። ይኸ ብቻ ነው የጌትነት ጐዳና ። ገቢ ቢበዛ ወጪ ከበለጠ ጌትነት አይከተልም " አለ በለጠ ።

" እሺ ያልከው ሁሉ ይሁን ። ግን ፣ ሰውዬው ብዙ ሀብት እያ ላቸው የሚኖሩት እንዳንድ መጠነኛ ገቢ ያለው ተራ ሰው ነው ። በዚህ አድራጐታቸው መጀመሪያ ላደንቃቸው ቃጥቶኝ ነበር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አሁን ግን እንደ ተገነዘብኩት ፥ እያላቸው እንደሌለው የሚኖሩት ድሎትን በመናቅ ሳይሆን ገንዘብን በማፍቀር ነው . . . . እንዲ ሁኑ አጠጣጣቸው ያላቸው ሀብት አምስት መቶ ዓመት ያኖራቸዋል ። ዕድሜያቸውም ሔዷል ። ገንዘብ ምን ያደርግላቸዋል ታዲያ ? ” አለ ወንድይራድ ።

“ እየነገርኩህ ! ጌታ ፥ የጌታ ጌታ ያደርጋቸዋላ ” አለ በለጠ።

“የጌታ ጌታ ቢሆኑስ ? ቁም ነገሩ እምን ላይ ነው ! ? ” አለ ወንድ ይራድ ፥ ረዘም ላለ ክርክር እየተዘጋጀ ።

“ የጌትነት ፥ የባለገንዘብ መሆን ቁም ነገር ? በገንዘብ ኃይል የማይገኝ ምን ነገር አለ ? አሜሪካኖች እንደሚሉትማ ለገንዘብ ኃይል የማይገዛ ክፉ ማን አለ ? ‘ዋጋው ይበላለጣል እንጂ ፤ ሁሉም ራሱን ለገንዘብ ይሸጣል — የሚስማማውን ዋጋ ካገኘ ’ ይላሉ ። ገን ዘብ ሳያስገኘው የሚችል ስንት ነገር አለ ? ሁሉን ያስገኛል ማለት ይቻላል ። መከበርን ፤ መፈራትን ፥ ኃይልና ሥልጣንን ፤ ማዕረግን። እስቲ ምን የሚቀር ነገር አለ ? ይኸ ነው የገንዘብ ቁም ነገሩ ” አለ በለጠ ።

“ ያልከውን ነገር ሁሉ ገንዘብ ያስገኛል እንበል ። ከዚያ በኋ ላስ ? ”

“ ምን ከዚያ በኋላስ አለ ? አንድ ሰው ሠፊ ሀብት ካለው ፤ ከተፈራ ፤ ከተከበረ ፥ ኃይል ፥ ሥልጣንና ማዕረግ ካለው ፤ ከዚህ በላይ ምናለ ? የሰው ምኞትና ፍላጎት ቁንጮው ይህ ነው ። ”

“ጥያቄዬን አሁንም አልመለስክም ። ሰዎች ፈርተውት ቢንቀጠቀጡ፣ አክብረውት ቢሰግዱ፣ ኃይልና፣ ሥልጣንኖሮት ቢፈልጥ ቢቈርጥ ከፍ ያለ ማዕረግ አግኝቶ መላው ዓለም ቢያደንቀውና ቢተርከለት፥ ታዲያስ ? ከዚያ በኋላስ ? ” ሲል ፤ ጥያቄውን ቀጠለ ወንድይራድ ።

“ ወንዱ ። አሁንስ ደረቅህ ። አንድ ሰው የፈለገውን ካገኘ ፤ የፈለገውን ካደረገ ፤ ከዚያ በላይ ምን ይፈልጋል ። ይልቅ ችግሩ ፤ ሰው ቢተፈጥሮው በቃኝን አያውቅምና ፤ የበለጠ ሀብት ፤ ከሁሉ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

የላቀ ሥልጣን ፡ ማዕረግና ኃይል ለማግኘት ፣ እንዲሁ እንደ ቃተተ ይኖራል ። በቃኝ እሚልበት ደረጃ ሳይደርስ ፣ ሞት ይጠልፈዋል ። ችግሩ ይልቅ ይኸ ነው ። ”

“ ግዴለም ። ለክርክራችን ያህል ሁሉንም አገኘ ። ደረሰበት እንበል ። እኔ ከዚያ በኋላስ ? ነው የምለው ። ”

“ ተዝናንቶ መደሰት ነው ! ዓለምን መቅጨት ነዋ ! ”

“ ፕሪንስተን ዩኒቨርስቲ መጀመሪያ እንደ ሔድኩ ፣ የጀመርኩት ትምህርት ‘ ኢኮኖሚ ልማትና ዕድገት ’ የሚል ነበር ። ያኔ አንደኛዉ መጽሐፍ ውስጥ ያነበብኩት ምሳሌ ፣ እስከ መቼም ከልቤ አይጠፉም ። ጸሐፊዉ ለኢኮኖሚ ልማት መሰናክል ናቸው የሚላቸውን ፣ ልማዶችና አስተያየቶች ሲተች ነው ፣ ምሳሌው የመጣው ። አንድ ምዕራብ አፍሪቃ ሀገር ፣ አንድ አውሮጳዊ ፣ አንድ አፍሪቃዊ የፍሬ ዛፍ ሥር ተኝቶ አየውና ቀረበው ።

አውሮጳዊው ፡ ‘ ዛፍ ሥር ከመተኛት ለምን እላዩ ያለውን ፍሬ ለቅመህ ገበያ ወስደህ አትሸጥም ’ አለው አፍሪቃዊዉን ።

ያም ዛፍ ጥላ ሥር ጋደም ብሎ እንደ ተዝናና ፣ ‘ ለምን ? ’ አለው በጭሩ ።

‘ ገንዘብ ታገኛለሃ ’ ሲል መለሰ አውሮጳዊዉ ።

‘ አገኘሁስ ? ’

‘ የፈለግኸውን ትገዛለህ ፣ ቀሪውንም ታጠራቅማለህ ። ’

‘ አጠራቅሜስ ? ’

‘ የራስህን ሱቅ ትከፍታለህ ።

‘ ሱቅ ኖሮኝስ ? ’

‘ ነጋዴህ ትልቅ አስመጭና ላኪ መሆን ትችላለህ ። ’

‘ ትልቅ ነጋዴ ሆኜስ ? ’

‘ በንግድ ሥራህ ሳቢያ ዓለምን ትዞራለህ ፤ ብዙ ትልቅ ሰዎችም ትተዋወቃለህ ! ’

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ከዚያስ ? ’

‘ ከትንሽ ተነሥተህ እዚያ ደረጃ በመድረስ ትደሰታለህ ’ አለው አውሮጳዊዉ ።

‘አሁን ምን የማደርግ ይመስልሃል ? ’ አለው ይባላል ” አለ ወንድይራድ ። ቀጠል አርጉም ፣ “ የዚህ ሁሉ ዙሪያ ጥምጥም ፣ ጥረት ግረት ዓላማ ፣ ደስታ ለማግኘት ከሆነ ፣ ተሰማና መስሎቹ ባዶ ራጭ በሁለት ብርሴ ዘመትር ይሸምቷታል ” አለ ።

“ ወዴት ወዴት ሔድክ ? ሰው ጠጥቶ የሚሰክረው ደስታን ለማግኘት ብሎ ሳይሆን ከችግሩም ለማምለጥ ሲል ነው ። ያስመ ጠጥ ድጋፍ የኑሮን ትግል መቋቋም የሚያቅተው ነው የሚጠ ጣው ” አለ በለጠ ፣ አዲስ ክርክር መጀመር ቀርቶ ፣ የተጀመረ ውን ማቆሚያ ዘዴ ይፈልግ ስለ ነበር ተስፋ ቆርጦ ። አሞታል ። ግን ፣ ወንድይራድ እንዲያውቅበት አልፈለገም ።

“ አንተ የምትለው አንደኛ ዐይነቱን ጠጪዎች ነው ። እኔ የምለው ፣ እንደ ተሰማ ያሉት ለመደሰት በማኅበር ፣ ወይም ከወዳጆቻ ቸው ጋር ሆነው የሚጠጡትን ነው ። ለነሱ ጠጅ መጠጣት ከሕ ይወት ክፍሎች አንዱ ነው ። የሚጠጡት ለመደሰት ነው ” አለ ወንድይራድ ።

“ ታዲያ እውነተኛ ደስታ ያገኛሉ ነው የምትለው ? ስካር ደስታ አይደለም ” አለ በለጠ ፣ ባጭሩ ።

“ አንተ ያልከውስ ቢሆን ፣ ያው አይደለም ? ሰዎችን በማን ቀጥቀጥ ፣ በማሰገድ ፣ የፈቃድ ተገዢዎችና ታዛዦች በማድረግ ወይም ከፍ ያለ ማዕረግ ፣ ብዙ ገንዘብ አለው በመባል ፣ በሌሎች ሰዎች ላይ በሚያሳድሩት ስሜትና አስተያየት ለመስከር አይደለምን ”

“ አንተ የምትለው ባጭሩ ፣ አንድ ሰው ምንም ከፍተኛ ዓላ ማና ምኞት አይኑረው ፣ እንዲሁ እንደ ከብት ይኑር ነው ፣ ማለት ነው ። ግን ፣ በሕይወቱ ውስጥ ምንም ምኞት የሌለው ሰው እንደ ፍ ውሃ ላይ እንደምትንሳፈፍ ቅጠል ነው ። በዚህ ዐይነት ሕይወት ትርጒም ታጣለች ” አለ በለጠ ። ሕመሙ መበርታቱን ቀጥሏል።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ወንድይራድ በከርከሩ አርእስት ተውጦ ፣ የበለጠን መታመሙ አላወቀም ፤ አንዳንዴ ምግቡን ሹካው ላይ ለጥቂት ደቂቃዎች ይረሳል ። "የሕይወት ትርጉም ምንድር ነው ? ቀድሞ ምን ትርጉም አለውና ነው ይጠፋል ተብሎ የሚፈራው ። አንድ ሰው ፣ ያለ ፈቃዱ ይወለዳል ። የሚፈልገውን ሳይመርጥ ፣ ጥቁር ወይ ቀይ ፣ ረጅም ወይ ድንክ ፣ መልከ መልካም ወይ መልከ ጥፉ ፣ ብልህ ወይ ደደብ ይሆናል ። ሳይፈቅድ ያረጃል ። በመጨረሻም ፣ በርጅና ወይ በአደጋ ወይ በጽኑ ደዌ ሳቢያ ሳይወድ ይሞታል . . . በውነትክ " አለ ወንድይራድ በሐሳብ ጥም እየዋኘ ፤ " ሰው መሞት የሚጀምረው የተወለደ ዕለት ነው ። ከልደቱ እንሥቶ የምታልፈው እያንዳንዷ ደቂቃ ወደ ጊዜ ሞቱ ታቀርበዋለች ። ታዲያ፣ ሰው እንደ ተባለኛው ቅጠል እይደለምን ? በጊዜ ጅረት ላይ እሰፈፊዶ ተጥሎ ፣ አለ ምርጫዉ እየተንሳፈፈ እጉዞው ጫፍ ወደሚጠብቀው—ወደማያውቀው ፣ ቢያውቀውም መርጦ መቅረት ወደማይችልበት—ፍጻሜ ይሔዳል ። በዐልማድ ሕይወት የምንለው ፣ ጥቂት በጥቂት የምንሞትበትን ወቅት ነው ! ደቂቃዎች ተከማችተው ሰዓት ፣ ሰዓታት ተጠራቅመው ፣ ቀን ፣ ቀኖች ተደማምረው ወር ፣ ወራት ፣ ዓመት ፣ ዓመታት ዕድሜ ይባላሉ ። ሕይወት የምንለው ፣ ከልደት ተነሥቶ ወደ ሞት የሚደረገውን የማያወላውል የጉዞ ጊዜ ነው ። "

" ምንም ላለመሥራት ጥሩ ፍልስፍና ነው ። ይኼ የሰነፎችና፣ ማለምና ማውራት እንጂ ማድረግ የማይችሉ ወይም የማይፈልጉ ሰዎች ፈሊጥ ይመስለኛል ። ጠንካራ ፈትና እጥፋበት ዓለም ውስጥ ገብቶ ፣ ለማሸነፍ ከመታገል ፣ መረታትን አስቀድሞ በመፍራት ቀላል መጠጊያ የሚፈልጉ የድኩማን ጉዳና ነው " አለ በለጠ ። ሕመሙ ሻል እያለው መሔድ ጀምሯል ።

" እርግጥ ይኸን ታምናለህ ? የሕይወትን ከንቱነት ትክዳለህ? ጉብዝና ፣ ጀግንነት የምትለው ምንድር ነው ? ለምሳሌ ፣ አንድ ተራ ምሳሌ ልስጥህ ። አንዲት ሴትኛ አዳራ ቤት ተገናኝተው ሁለት ሰዎች ይጣላሉ ። 'እንደባደብ' የሚለው ነው ጉብዝ ? 'ዐታውቀኝ ዐላውቅህ' 'እንጣላ ፣ አንተ ውሰዳት' የሚለው፣ ፈሪ ነው ደካማ ? የነገሩን ከንቱነት አስተውሎ መተው ሽሽት ነው ፣ ፈሪነት ? " አለ ወንድይራድ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ በዓለም ለመኖር ዓለምን መከለፍ የሚያደርገውን እያደረጉ ነው ። አለበለዚያ ሊኖር አይቻልም ” አለ በለጠ ፣ በክርክሩ ወደ መቃከት ተቃርቦ ።

ወንድይራድ ፈጠን ብሎ ፡ “ ይልቅ ይኸኛው የድኩማን ጉዳና አይደለም ? በሰላም ለመኖር ሲባል ዓለም የሚያደርገውን ማድረግ ፣ ይኸኛው ይልቅ አይቀልም ? ከንቱውን አይቶ ከንቱ ብሎ ካላም ከመጋጨት ፣ የማይቀበሉትን ከመጻጻም ፣ ሰላም በመፈለግ አብሮ ማዝገም ። ቀላል መውጫ ይኸ ነው ፣ የፈሪዎች የድኩማን ጉዳና ” አለ ወንድይራድ ፣ ቁርጥ አርጎ ።

“ የምንም ጉዳና ይሁን ፡ እኔ ደንታ የለኝም ። እንዴትና ለምን እዚህ ዓለም እንደ መጣሁ አላውቅም ። መቼና ወዴት እንደምሔድም እርግጠኛ አይደለሁም ። ለጊዜው የማውቀው ፣ አሁን ፡ እዚህ መሆኔን ነው ። የማምነውም ፡ እያንዳንዷን ሰዓትና ቀን ለኔ ትርጉም በምትሰጠኝ መልክ መኖር እንዳለብኝ ነው ” ብሎ ሲጨርስ በለጠ ፣ ወንድይራድ ቀና ብሎ አስተዋለው ፤ አነጋገሩ በጥኑ እምነት ላይ የተመሠረተ መሆኑ ተሰምቶት ።

የበለጠን ፊት ሲያየው ከሐሳብ ዓለም ተመልሶ ፥ “ እንዴት ነው ? መልክህ ትንሽ ለጠጥ ብሏል ። . . . በደኅና ነው ከሥራህ የቀረኸው ? ” አለ ፡ እፉ ፈራ ተባ እያለ ፡ እንደ ተገናኙ ሳይጠይቀው ክርክር መጀመሩ ታስቦት ጥቂት ጸጸት ገባው ።

“ ባክህ የትናንት ማታው ውስኪ ነው እንዲህ ያደረገኝ ። እና ንተ ከተኛችሁ በኋላ እኔና ተስፋዬ እየተጨቃጨቅን ስንለጋው እን ጋን ። ጠዋት ቃዲያ ተነሥቼ ነበር ። ሲደክመኝ ጊዜ ተመልሼ ተኛሁ። ደግሞ ፣ ለዚያ ለምናምንቴ ከሆዴ ውስጥ ማጠቢያ ወዋት መድኃኒት ቀምሻለሁ ” አለ በለጠ ።

“ ደግ አላደረግህም ። በዚያ ላይ መድኃኒት እንዴት ትውጣ ለህ ? ተስፋዬ ግን ጠዋት ተነሥቶ ሥራ ሔደ ! ” አለ ወንድይራድ ፣ በአድናቆት ።

“ ተስፍሽ እኮ ብረት ነው ። መጠጥ ምንም አይነካው ። ሲጋት ውሎ ፣ ሲጋት ቢያድር ልክ ዐሣ ማለት ነው ! ፍንክችም አይል ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እኔ ግን ትላንት ማታ ጥንብዝ ብዬ ነበር ። ነፍሴንም አላውቃት ነበር ሰተኛ ። ለውስኪው ፣ ተሰፋዬን ከማሰከር ፣ ጠርሙሱን ግለ ከር ሳይቀለው አይቀርም ! ” አለ በለጠ ፣ ፈገግ ብሎ ።

“ አንተ ሰክርኩ ካልክ እሱ መሰከሩንና አለመሰከሩን በምን ታውቃለህ ። ታወቅህ አልሰከርክም ማለት ነው ! ! . . . በል ብቻ አሁን ደህና አርገህ ምናምን ብላበት ” አለ ወንድይራድ ።

“ እውነቱን ለመናገር ከሆነ ፣ ትላንት ለተሰፍሽ ስል ነው ያን ሁሉ የተጋትኩትና ያን ያህል ያመሸሁት ። በእልህና በብስጭት አእምሮው ተናውጦ ነበር ። የመሥሪያ ቤቱ ጠቅላይ - ሹም - አከል ጠምደው ይዘውታል ፤ ያለፈው ጊዜ ሹመቱ እንዲተላለፍበት ከማ ድረጋቸው በላይ ፣ አሁን የመሥሪያ ቤቱ የገሙገሩ ቅርንጫፍ ሹም ሆኖ እንዲሔድ ለማድረግ በመጣር ላይ ናቸው አሉ ። እንዲ ያውም ቁርጡን ዛሬ ሳያውቀው አይቀርም ። በጣም ተበሳጭቷል ! የሱን ቦታ ላንድ የሳቸው ወገን ለሆነ ሰው ሊሰጡት ነው አሉ ። ስለዚህ ሳይሆን አይቀርም ጠዋት ለመነሣትም የቻለው ። ”

ወንድይራድ ጸጥ ብሎ ወደ ሶፋው ሔደ ። ጥቂት ካሰበ በኋላ ፣ “ በምን ምክንያት ጠመዱት ይሆን ? ” አለ ።

“ ምን እሱ መሳሱ አያርፍ ። የተናገራቸው ነገር እንዳለ ? ”

“ በውነት እኮ ተሰፋዬ ብርቱ ሠራተኛ ነው ። ”

“ ነውና ። ሲያዛውሩትስ ይኸን አስኝተው አይደለም ። ‘ የገ ሙገሩ ቅርንጫፋችን ሥራ በጣም ተበላሽቷል ። እሱን ለማቃና ትና በደንብ ለማቆም ብርቱ ሰው ያስፈልገዋል ። ለዚህ ሥራ የሚ መጥነው አቶ ተሰፋዬ ነው ’ ተብሎ እኮ ነው ! ! በመሻር መልክ መቼ ሆነ ። ግን ውጤቱ ያው ነው ። እሳቸው የሚሹት የሱን ካጠገ ባቸው መወገድ ብቻ ነው ! ”

“ ግን ፣ የሚሉት እርግጥ ከሆነ ፣ ታዲያ የሱ መሔድ መጥፎ ነው ? እርግጥ ለኛ ጓደኞችን ሲለየን ደስ አይለንም ። ግን ፣ ለሀገሪቱ እርግጥ የሚጠቅም እንደሆንስ የሱ እዚያ መሔድ ? ” አለ ወንድይ ራድ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሌላ ሰንት ሰው እስ ሲልኩት የሚችሉ ። ለምን ተሰፋዬ ? ለምን ሌላ አይሔድም ? ”

“ ሌላ ማ ? ወዳጄ ፤ ዘመድ ጓደኛ የሌለው ? እሱስ ምን በወጣው ። ሁሉም እኮ ‘ ለምን እኔን ’ ካለ ፤ ማን ከከተማ ይውጣ ? ይቅርታ አርግልኝና ሐቁን እንናገር ያልክ እንደሆን ሁላችንም ከተማ እንቀን ቁጭ እንበል እልን ። ታዲያ ማን ይሔድ ? ” አለ ወንድይራድ ፤ የበለጠ ፍርዶ - ገምድልነት ቁስቁሶት ።

“ አሁን አንተ ሒድ ቢሉህ ደስ ይልሃል ? ትሔዳለህ ? ” አለ በለጠ ፤ ትዕግሥት ባነሰው ድምፅ ።

“ ደስ አይለኝም ፤ አልሔድምም ይሆናል ። ግን ፤ ይኸ አስተያየትና ዝንባሌ ልክ አይደለም ። የትምህርት ቃክስ ክፍሉ በነጻ እንድንማር ያደረገው ፤ ገጠሬው ! ታዲያ የእኛ እገጠር ገብተን እንሠራም ማለት ትክክል ነው ? ”

“ የትምህርት ቃክስ የሚከፍለው ፤ ባለርስትና ደሞዝተኛ ነው ፤ ትክክለኛውን ነገር ለመናገር ያህል ነው ። ባለርስት ደግሞ በገጠር ብቻ ሳይሆን እከተማም ሞልቷል ። እሱን እንተወው ። ዋናዉ ነገር ፤ ልጅ ወንድይራድ ፤ ማሰብና መስበክ ቀላል ነው ። እቅጩ ላይ ሲደረስ ፤ የሚሰብኩትን በሥራ ላይ ለማዋል ሲሆን ፤ ሌላ ነው ። ‘ ልክ አይደለም የማደርገው ’ ብለህ ታመንህ ፤ ታወቅኸው ስሕተትነቱን ፤ እንደ ውዳሴ ማርያም መድገም ምን ያሻል ። ስሕተቱን ማረም ነው ። ገጠር ገብቶ ማገልገል ነው ። በቃ ፤ ገጠር ግባ ። በል ሒድ ! ይኸን ካላደረግህ ግን ተሰፋዬ ይሒድ አትበል ” አለ በለጠ ፤ ኮስተር ብሎ ።

“ እኔ ይሒድ አላልኩም ” ሲል ወንድይራድ ፤ በለጠ አቋርጦ ፤

“ የለም ይሒድ አላልክም ፤ ‘ ለምን አልሔድም ይላል ፤ ይኸ ስሕተት ነው ’ ያልከው ! ታዲያስ ይኸ ምን ማለት ነው ? ይሒድ ማለት አይደለም ? እባክህ በቃላት አትጫወት ። ትርጉሙ ግልጽ ነው ። ‘ በሰው ቁስል ዕንጨት ስደድበት ’ ነው ፤ በቃ እንተ ወው ” ብሎ ነገሩን ደመደመ . . .

ጸጥ ብለው ፤ ሁለቱም በየናቸውን ሣሉን ይጠጡ ጀመር . . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እንግዳፍር ልክ በሦስት ሰዓት ቢሮዉ ገባ ። የመጀመሪያ ሲጋ ራውን እጭሶ ሳይጨርስ ፤ የተከበሩ አቶ ድፋባቸው ተላላኪ ሲንደ ረደር መጥቶ እንደሚፈልጉት ነገረው ። እንግዳፍር ፈጥኖ እንደ ደረሰም ፤ ሴላኛዉ ተላላኪያቸው ወደ፡ያ እስገባው ።

ቢሮው ውስጥ ሲገባ ፤ አቶ ድፋባቸው ትልቅ ፡ ጥቁር የሚሽከ ረከረው ወንበራቸው ላይ ቁጭ ብለዋል ። እፊታቸው ፤ ወፍራም መስተዋት የለበሰው ሰፊ ጠረጴዛቸው ጥቂት ወፋፍራም ፋይሎች ተሸክሟል ። ጠረጴዛው ፊት ሁለት የሚደሉ በቆዳ - መሰል የተለ በዱ ወንበሮች አሉ ። በመቀመጫቸው እንዲት ትንሽ ጠረጴዛ አለች፥ ከዚያ ጥቂት እለፍ ብሎ ፤ ባንድ በኩል ፤ ሶፋዎች ሁሪያውን የከበ ቡት፤ በደንብ የተከመሩ ጋዜጦችና መጽሔቶች የተሸከመ፤ ጠረጴዛ አለ ። ባንድ በኩል ደግሞ ክቡ ትይዩ ፤ በሩን ሲገቡ በስተግራ፤ ጉባዔ ማድረጊያ ዐሥራ ሁለት ሰው የሚያስቀምጥ ጠረጴዛና ወን በሮች አሉ ። ክፍሉ እንኝህን ሁሉ ይዞ የተጨናነቀ አይደለም ። በቂ ስፋት አለው ።

እንግዳፍር ገብቶ ቆመ ። አቶ ድፋባቸው እንደዴት አደርክም ፤ ተቀመጥም ሳይሉ ፡ “ ምነው እንደዚሁ ታውከኛለህ ? ” አሉት ።

“ ምን አጠፋሁ ? ”

“ የለም ። ምንም አላጠፋህ ። ብቻ ታውከኛለህ ። ”

“ ትናንትና ራሴን እምኝ ከቢሮ ወጣ ብዬ ነበር ” አለ እንግ ዳፍር ። ይኸ እንጋገሩ ፤ ሐሰት ይሁን ሐቅ በአእምሮው ለመወሰን ጊዜ አልነበረውም ።

“ ምን ትናንት ብቻ ፤ እኔ አንድ ጊዜ ፈልጌህ ሥራ ገበታህ ላይ አግኝቼህ አላውቅም ። ”

“ኧረ ጌታዬ እኔ ሁልጊዜ እቢሮዬ ነኝ ። እንዲያው እንዳጋጣሚ ለሥራ ጉዳይ ወደ ሌላ ቢሮ ስሔድ እንደሆነ ነው እንጂ ፤ ተላላኪዎ መጥቶ የሚያጣኝ ” አለ እንግዳፍር ፡ አሁንም እንደ ቀዘቀዘ ።

“ ሰው ቀድሞውኑ ለምን ከቢሮዉ ጠፍቶ ። አንዱ ቢሮ እየ ተሰበሰባችሁ ቡና እንድትጠጡ አይደለም እኮ መንግሥት የወር

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ደሞዝ የሚከፍላችሁ ። ጠዋት ከሦስት እንሥቶ እስከ ሰባት ፤ ከቀ ትር በኋላ ከዘጠኝ እስከ ዐሥራ ሁለት ፤ አንድ ሰው ከቢሮው መጥ ፋት የለበትም ። ለተባሉት ሰዓቶችም ፤ መንግሥት ሠራተኞች በትልበታቸው ለሕዝብ እንዲከፍሉ ነው ፤ በግብር-ከፋይ ገንዘብ ትልበታቸውንና ሰጡቀታቸውን የሚገዛው ። የወር ደሞዝ እየተ ቀበሉ ሲሰሩ መጥፋ አይገባም ። አንተም እንደዚህ ስታደርግ የም ትቀልደው በኔ ወይ በጠቅላይ ሹሙ ላይ አይምሰልህ ፤ በሀገርህ ሕዝብ ላይ ነው ። ”

“ ጌታዬ ሰው ለመኖም እሊህው መሥራት የሚገባው ያለውን ሥራ እንዲሠራ ነው እንጂ ፤ እንዲያው ቢሮዉ ባዶ እንዳይሆን በሜ ለት አይመስለኝም ። እኔ ሥራ እያለኝ ሥራዬን ትቼ በምንም ምክ ንያት ከቢሮዬ ወጥቼ አላውቅም ። አብዛኛውን ጊዜም ቢሮዬ ስቀ መጥ ሥራ ኖሮኝ አይደለም ። እንዲያው ለወግ ነው ” አለ አጉና ፍር ፤ በአተካሮ እኒጋገር ።

“ እንዴት ሥራ የለኝም ትላለህ ? ያንድ ክፍል ረዳት ዋና ሹም ሆነህ ፤ ሥራ የለኝም ትላለህ ? አታፍርም እንደዚህ ስትል ? ሥራ የለም ! ? የማይባለውን ነገር ! እኛ መሥሪያ ቤት የሥራው ብዛት ቀድሞ መቼ ፋታ ይሰጥና ነው ” ሲሉ ጠቅላይ-ሹም-አከሉ ፤ ሌላ ሳይጀምሩ በማስት ፈጠን ብሎ አጉናፍር ፤

“ እኔ ፤ ሌሎች ይበዛባችዋል ፤ አይበዛባቸውም ሳይሆን የም ሰው ፤ እኔ ሥራ አጥቼ ቢሮዬ ቁጭ ብዬ የምውልበት ብዙ ጊዜ ሞልቷል ነው ። ”

“ መሥራት አልፈለግሁም በል እንጂ ፤ የምሠራው አጣሁ አትበል ። የቅርብ አለቃህ በሥራ ብዛት እራሴ ዞረ አይደለም እንዴ ሁልጊዜ የሚለው ። ለመሥራት ጨርሶ በጐ ፈቃድ ባይኖርህ ነው እንጂ ፤ ቢኖርህማ እሱን ልትረዳ አልነበረም እዚያ ክፍል የገባኸው ? ”

“ ጌታዬ ይቅርታ ያድርጉልኝና የኛ ክፍል የሥራው ብዛት ናላ [illegible] የሚያዞር አይመስለኝም ። እንዲያውም [illegible] እንሶ ነው ፤ ብዙዎቻችን እኛችንን [illegible]

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ያለው ሥራ ካሉት ሠራተኞች በሩቡ እንኳ ሲያንሳቸው ነው ፤ ይኸን ስል ማንንም ለማማት ወይም ለመንቀፍ አይደለም ፤ እውነቱን ለጌታዬ ለማሳወቅ ስል ብቻ ነው ። ”

“ እሱን እንኳ ተወው ፤ ሥራ - ፈት ሥራዉ ፣ ሰውን ማማት ነው ። መንቀፌ አይደለም የምትለው ፤ የመንቀፍ ቦታ የለው ። “ ሠራተኛ ቀጥራችሁ ሥራ አትሰጡም ፤ ወይም ሥራ ሳይኖር ሰው ይቀጠራል ፤ ወይም ሠራተኛም ሥራም ሞልቶ ፣ ሠራተኛው ሥራ ፈቶ ፤ ሥራውም ሳይሠራ ይቀራል ' ማለት ፣ ንቀፈታ እንጂ ሌላ ምን ሊባል ይችላል ? መሥራት እንጂ መንቀፍ አያቅትም ። ክፉ መናገርና ቂጣ መጋገር አያቅትም ይባላል ። እናንተ ወጣቶች ደግሞ መንቀፍን ሞያ አድርጋችሁ ይዛችሁታል ። ይኸ ለኔ አዲስ አይደለም . . . . ለመሆኑ መቼ የተሰጠህን ሥራ ሠራህና ነው ሥራ ጠፋ የምትለው ? ” አሉ ቆጣ ብለው ።

“ ምን ተሰጥቶኝ ሳልሠራ ቀረሁ ? ”

“ ገና ያለፈው ሳምንት ለባሬ የጠቅላይ ሹማምንት ጉባዔ የሚቀርበውን ማስታወሻ አዘጋጅ ብዬ ልኬልህ አልነበረም ? ታዲያ መቼ ተሠራ ? ቢቸግረኝ ፣ ትናንት የቅርብ አለቃህን ፣ ጀንበሬን ፣ እሱው እንዲሠራው አዘዝ ። መቼም ተምራችኋል ፣ ትችላላችሁ ተብላችሁ ትመጡና ሥራው ላይ ሲሆን ወይናችሁ ይፈጣል ።”

“ የምን ማስታወሻ ? ለማን ነው እንዲሰጠኝ ያዘዙት ? ” አለ አጐናፍር በፍጹም መደነቅ ።

“ ሠራተኛ የሚታዘዘው ባለቃው አማካይነት ነው ። ምንም እንኳ የአስተዳደር ችሎታ የለውም ብትሉኝም ፤ እኔ የማውቀው ይኸንን ነው ። ሁሉም በየአለቃው ። ”

“ አዎ ደንብ ነው ፤ ሁሉም ነገር ሥርዓት ይዞ በየመሥመሩ መደረግ ። ነገር ግን !! እኔ እስካሁን ትዛዝዎ አልደረሰኝም ። ምንም የማውቀው ነገር የለም ”

“ ሰው ቀድሞ አቢሮው ሲገኝ አይደለም ትእዛዝ ለመስማት፣ ሥራ ለመቀበልም የሚችለው ። አንተ መች ተገኝህ . . . . አሁን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የምሰጥህ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ነው ። አንድ ጊዜ እንኳ ፣ ከእ ንግዲህ ወዲያ ፈልጌህ ብትጠፋ አስፈላጊውን እርምጃ ለመውሰድ እንደምገደድ አስቀድመህ እንድታውቀው ” አሉት ነገራቸውን ቁርጥ አድርገው ። አጐናፍርም ለመናገር ቃጣቶ ነበር ። በኋላ ግን ሐሳቡን ለውጦ በሩን ከፍቶ ወጣ ።

አጐናፍር እየተበሰጨጨ ተመልሶ እቢሮው ሲገባ ፣ ‘ ላቶ አጐናፍር ’ የሚል ላዩ የተጻፈበት አንድ ፖስታ ጠረጴዛዉ ላይ አየ ። ብድግ አድርጐ ቀዶ እውስጡ ያለውን ፤ እሁለት የታጠፈ ብጣሽ ወረቀት አወጣ ። አነበበው ። ደግሞ አነበበው ። የተጻፈውም የሚከተለው ነው ፤

“ ልጅ አጐናፍር ፣ ጤና ይስጥልኝ ! የሚበጅህን የምታውቅ እንደሆነ ታፈረች ባንኳውን ተዋት ። ካልተውክ ብዙ እንቅልፍ አታገኝም ፣ ወይስ ብዙ እንቅልፍ ታገኛለህ ልበል ! ”

በጽሕፈት መኪና ነው የተጻፈው ። ቀንም ፣ ፊርማም ፣ አድ ራሻም የለውም ። አገላብጦ አየው ። ከማን እንደ ተላከ ፣ በማን እንደ ተጻፈ ለማወቅ የሚያስችል ምንም መረጃ የለውም ። አጐናፍር እንቦልኩን አየው ። ቴምብር የለበትም ። ስለዚህ መጥሪያውን ደወለና ገብሬ ገባ ።

“ ይኸን ወረቀት ማነው እዚህ ያስቀመጠው ? ”
“ እኔ ነኝ ። ”
“ ማን ሰጠህ ? ”
“ እዚህ እውጭ ካሉት ጫማ - ጠራጊዎች አንዱ ነው ።”
“ ታውቀዋለህ ፣ ታስታውሰዋለህ ? ”
“ አዎ ። ”
“ ጥራው ። ”
“ እሺ ። ”
ልጁ ተጠርቶ መጣ ።
“ አንተ ነህ ይኸን እንቦልክ ወረቀት ያመጣኸው ? ”
“ አዎ ፣ ጌታዬ ። ”
“ ከየት አመጣኸው ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ የሰጡኝ አንድ ሰውዬ ናቸው ። ‘ ይኸን ላቶ አጕናፍር ስጥ ልኝ፤ እኔ ቸኩላለሁ ’ ብለው ሰጡኝ ” አለ ልጁ ፤ ወረቀቱን እንዲያ ደርስ የተሰጠውን ጉርሻ ያውቅብኝ ያሆን ብሎ እየሠጋ ።

“ እንዴት ዐይነት ሰው ነው ? በመኪና ኖሯል ? ምን ዐይነት መኪና ? ” እያለ አጕናፍር አጣደፈው ።

“ ደኅና አርጌ አላየኋቸውም ። ብጆ ፤ ቀይ ናቸው ። በመርቼ ዲስ ነው የሚሔዱት ፤ ሰማያዊ መርቸዲስ ” አለ ልጁ ።

“ በል እግዚአብሔር ይስጥልኝ ። ደኅና ዋል ” አለ አጕናፍር።

“ አጠፋሁ እንዴ ጌታዬ ? ” አለ ልጁ በሥጋት ።

“ የለም ! የለም ! ! ምንም አላጠፋህም ” አለ አጕናፍር ፈጠን ብ ።

ልጁና ገብሬ ወጡ ። አጕናፍር እንደ ኢያሱ አቀማጥሎ እቢ ሮው ውስጥ ይንጐራደድ ጀመር ። ምንም ያህል ሳይቆይ ፤ ተሳላኪው፤ እንደ ልቡ ፤ መጥቶ ‘ ዋና ሹሙ ይፈልጉሃል ’ አለው ። አጕናፍር፤ ዋና ሹሙን ካያቸው ቢያንስ ዐሥር ቀን ያህል ዐልፎት ስለ ነበረ፤ ለምን እንደ ጠሩት መላ መጣል አልቻለም ።

ሲገባ ኖር ብለው በትሕትና ተቀበሉት ። ተቀመጠ ። “ ጠቅ ላይ - ሹም - አከሉ አሁን ደውለውልኝ ነበር ” አሉ ዋና ሹሙ። አጕናፍር ዝም አለ ፤ የሚከተለውን እየጠበቀ ።

“ አዘጋጅ ያልኩትን ማስታወሻ ሳያዘጋጅ ቀረ ይላሉ ። እን ዴት ነው ? ” አሉ ዋና ሹሙ ።

“ እኔ መቼ ደረሰኝና ። ነገሩ መኖሩንም ዛሬ ጠዋት ከላቸው እፍ ለመጀመሪያ ጊዜ መስማቴ ነው ! ! ” አለ አጕናፍር ።

“ እንዴት ? አቶ ጀንበሬ አልሰጠህም ? ” አሉ ዋና ሹሙ ።
“ የለም ፤ አልሰጡኝም ። ”

“ እኔ ፤ ከጠቅላይ - ሹም - አከሉ እንደ ተቀበልኩ ላንተ ስጥ ብዬ ምነው ሰጥቼው ” አሉና ዋና ሹሙ ስልክ አንሥተው ደወሉ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከምክትል ዋና ሹሙ ጋር ከተነጋገሩ በኋላ ፣ ስልኩን ዘግተው ፣ “ ልስጠው ብጠራው አሁን አይመቸኝም’ ብሎ እምቢ አለኝ ነው የሚለው ፣ ጀንበሬ ” አሉ ዋና ሹሙ ።

“ መቼ ? ! ” ብሎ ጠየቀ አጉናፍር ።

“ እኔ ይኸን ሁሉ አልጠየቅሁትም ። ብቻ ለማናቸውም የዛሬው የጠቅላይ ሹማምንት ስብሰባ ለረቡዕ ስለ ተላለፈ ፣ አሁን ፋይሉን ከጀንበሬ ተቀብልና ለዚያን ዕለት ማስታወሻውን አዘጋጅ ።”

አጉናፍር ፣ አቶ ጀንበሬ የሠሩት ሸር መኖሩን ዋና ሹሙ መገንዘባቸውን ከአኳኋናቸው ስለ ተረዳ ፣ ብዙ ንትርክ ሳያበዛ ዝም ብሎ ወጣ ።

አቢሮዉ እንደ ተመለሰ ፣ ያንን በም የለሽ ዶብዳቢ ከኪሱ አውጥቶ እንደገና መላልሶ ተመለከተው ። አሳብ ገባው ። ‘ ማን ይሆን ? ምኗ ይሆን ? ’ እያለ በሐሳብ ይዋልል ጀመር ።

‘ ሰው ሁሉ ወይኑን የማለበትን ነገር መፈለግ እንግዲህ ማማው ይኸ ነው ፤ እሷ ፈላጊዋ ብዙ ነው ። በግንኛውም ረገድ ቢሆን ከኔ የተሻሉ ፈላጊዎች ሞልተዋታል ። ሀብት ያላቸው ፣ ከኔ የላቀ ትምህርት ያላቸው ፣ ማዕረግ ያላቸው ! የትልቅ ወገን የሆኑ ፣ ሞልቶ ዋል ! ለሱ አትገባውም የሚል ሞልቷል . . . ግን እኔና እሷ ከተለማማን እኔ ስለ ሌላው ምን ጨነቀኝ ። ከሆነልኝ የምወስዳት ከነጻ ውድድር በኋላ ነው ። ከሷ ይመጣል ለማለት ነው ወይስ ይችን ወረቀት ከጻፈው ሰው ነው የሚመጣው ? . . . እኔ ምን ጨነቀኝ ! እንዳቀድኩት ዛሬ ማታ አብረያት አመሻለሁ ። ከዚያ በኋላ ነገሩ ሁሉ በግድ ከጨለማ ወደ ብርሃን ይወጣል ። ይለይለታል ! ” ብሎ በሐሳቡ ከቆረጠ በኋላ ለታፈረች ስልክ ደወለ ።

“ አሎ ። ወይዘሮት ታፈረች ባንጃውን ፣ እባክዎን . . . እሺ ። ” ጠበቀ ።

“ አሎ ። አጉናፍር ነኝ ። እንዴት አደርሽ ? . . . ዛሬ ማታ ታዲያ የት እንገናኝ ? . . . ምን ? ” ብሎ ፈቱ ቅጭም አለ ። ድምፁን አልቀየረም ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ደስ ይለኛል ። መጥቼ እወስድሻለሁ በሰባት ተሩብ ላይ . . . ግን ምንድር ነው ነገሩ ? . . . ጫፉን እንኳ በስልክ አትነግሪኝም ? ”

“ እሺ ይሁን ። በሰዓት እንገናኝ ” ብሎ ስልኩን ዘጋ ። ከዚያ በነገሩ እንዳያስብበት ከሐሳቡ ለመሸሽ ወደ ምክትል ዋና ሹሙ ቢሮ ውሰድ የተባለውን ፋይል ለመጠየቅ ሔደ . . .

* * *

ተስፋዬ አቢሮው ሆኖ የእሑምሮው ጎዳ በሐሳብ ይታመሳል ። ጠዋት በሦስት ሰዓት ተሩብ ላይ የገባ እስካሁን ፡ እስከ ስድስት ፥ ሰዓት ተኩል ድረስ ። እንኳት ሥራ አልሠራም ። ጠዋት ሲገባ ጸሐፊውን “ ከውጭ ስልክ ቢደወል ወይ ባለ ጉዳይ ቢመጣ ፥ ‘ ጉባዔ ላይ ነኝ ፤ ከመሥሪያ ቤቱ ፥ ለዘርፉና ለብርሃኔ ካልሆነ በቀር ፥ ለሌ ላው ሁሉ ፥ ‘ አስቸኳይ ሥራ ታዝዤያለሁ ’ እንዳታገናኝኝ ! ” ብሏት ስለነበረ ፥ እንደ ልማዱ ከተባባሪው ጋር ሆነው ያልተፈለገ ትን ሰዎችና ጥሪዎች እስካሁን ገትረው ይከላከላሉ ።

ጸሐፊውና ተባባሪው ከውጭ ሰውና ከስልክ ሊጋርዱት ቢች ሉም ፥ አሳርፍ ካለው ሐሳቡ ሊያላቅቁት አይችሉም ። ካፉ ድፋባ ችው ቢሮ አጐናፍር ሲወጣ ፥ ጠዋት ወደ ቢሮው ሲመጣ ተስፋዬ አይቶታል ። ለምን እንደ ጠሩት ለማወቅ እጅግ ጓጉቶ ነበር ። ሆኖም ቢሮው ሔዶም ሆነ ደውሎ ለመጠየቅ ፥ ውርደት ስለ መሰለው ፥ አል ፈቀደም ። ነባር ረዳት - ጠቅላይ - ሹም ጓደኛውን ፥ ዘርፉን ፥ ለማ ነጋገር እሱ ቢሮ እንደ ደረሰ ፥ ዘርፉን ጠቅላይ - ሹም - አከሉ አስ ጠርተውት ሔዶ በዚያው ለስብሰባው ቀረ ። ብርሃኔ ፥ አዲሱ ረዳት ጠቅላይ ሹም ግን ደውሎ ፥ ‘ እስቲ እግዜር ይቅናን ’ ብሎት ነበር ወደ ስብሰባው የሔደው ። ይኸው አሁን ከሁለት ሰዓት በላይ ተሰ ብስበዋል ። ተስፋዬ ውጤቱን በሥጋት ይጠባበቃል ።

ስላንድ ጉዳይ በቅድሚያ መረጃ ማግኘት የሚበጀው ፥ በሱ ተጠቅሞ አስፈላጊውን እርምጃ ለመውሰድ ሲቻል ነው እንጂ ፥ አለበለዚያ ትርፉ ፥ የተባለው ነገር እስኪሆን በከንቱ መንፈስን ማወክ ነው ። ተስፋዬ ትናንት ከቀትር በኋላ ይኸን ወሬ ባይሰማ ኖሮ ፥ ይኸኔ መንፈሱ እንዲዚህ አይበጠበጥም ነበር ። ሆኖም ተስ ፋዬ በቅድሚያ በመስማቱ አልተበሳጨም ። እንዲያውም ደስ ብሎ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ታል ። ምክንያቱም በእርግጥ ተወስኖ ትዛወር ቢባል ፣ በነገሩ ተዘ ጋጅቶ ለመጠበቅ ስላስቻለው ነው ። ስለዚህ ፣ ምንም እንኳ ስለ ሰግ ነገሩ እንዳይዳረስ አንድ እርምጃ ወስዶ ለማጨናገፍ ባይችልም ፣ ነገሩ ሲደርስ ተገቢ አጸፋውን ለመስጠት በሐሳቡ ወስኗል ።

ይኸ ሁሉ ሲሆን ፣ ተስፋዬ ቆርጠው ያዛውሩኛል የሚለው ሐሳብ አይሉ አልተሰማውም ፤ ግን ፣ ድንገት ሰውዬው ሽራቸው የተሳካላቸውና ትዛወር የተባልኩ እንደሆነ ብሎ ለመጠንቀቅ ፣ ሥራ ለመፈለግ ወሰነ ። አንድ ሌላ መሥሪያ ቤት እሚያውቀው ሹም ዘንድ ደውሎ አገኘው ። ለነገው ቅዳሜ ቀጠሮ አገኘ ። ቀጥሎ አንድ ኩባንያ እሚሠራ ጓደኛው ዘንድ ደወለ ። አጣው ። መልእክት ተወ ። ሦስተኛ ስልክ ደወለ ። ትርጓሚን አገኛት ። ለማታ ቀጠራት።

ከጠረጴዛው መሳቢያ ውስጥ ሁለት መስቲካዎች አውጥቶ ጉረሰ ። ከመቀመጫው ብድግ ብሎ እያኘከ አቢሮው ውስጥ መን ጎራደድ ጀመረ ። አእምሮውና መንጋጋው እኩል ይሠራሉ ። በአ እምሮው ውስጥ ያቶ ድፋባቸው ተንኮልና ትዕቢት የሚለው ሐሳብ ሽው ሲል ፣ መንጋጋው ደግሞ ፈጠን ፈጠን ብሎ መስቲካውን ጭፍልቅ ጭፍልቅ ያረገዋል ። እንደዚህ ሲል ፣ ሲያደርግ ሰባት ሰዓት ሆነ ። ስብሰባው ግን ቀጠለ ። እስከ ሰባት ተኩል ከቆየ አሔዳለሁ ብሎ ወስኖ ወንበሩ ላይ ተመልሶ ቁጭ አለ ። ሰባት ተሩብ ሲሆን ብርሃኔ መጣ ።

" አለቀ ? " አለ ተስፋዬ ፣ በጉጉት ።

" አዎን አለቀ " አለ ብርሃኔ ።

" ዘርፉ ታዲያ የት ቀረ ? " ብሎ ጠየቀ ተስፋዬ ።

" ዶሴዉን አቢሮዉ አስቀምጦ ወደ ቤቱ ለመሔድ ቸኩሏል —ሰው ምሳ ጋብዣለሁ አለ " አለ ብርሃኔ ።

ተስፋዬ ገባው ። ግን ፣ ምንም እንዳልጠረጠረ አስመስሎ ዘርፉን ለማነጋገር ስልክ ደወለ ። የሚያነሣ አልነበረም ። ጥቂት ሰልኩን ይዞ ከጠበቀ በኋላ ዘጋው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" ብርሃኔ ፣ ቀጠሮ አለብህ እንዴ?" አለ ተስፋዬ ወሽመጡ ተበጥሶ ፣ በቅያሜ ።

" የለብኝም ። "

" እንግዲያው አውሮፕላን ማረፊያ ምግብ ቤት ምሳችንን እንብላ — ልጋብዝህ ። "

" ደስ ይለኛል " አለ ብርሃኔ ።

" በኔ መኪና እንሒድ " አለ ተስፋዬ ።

ብርሃኔ ግን ' በኔዋ ' ካልሔድን ሞቼ እገኛለሁ አለ ። ተስፋዬም ስለ ስብሰባው ዝርዝሩን ለመስማት ስለ ነበር የቸኮለው ፣ ብርሃኔ መኪና ውስጥ ዝም ብሎ ገባ ። ጸጥ ብለው አጥር ግቢውን ወጡ ።

" እንድሔድ ተፈረደብኝ አይደለም ? " አለ ተስፋዬ ፣ መሪር ፈገግታ ፊቱ ላይ እያሳየ ።

በቀጥታ ወደፊቱ መንገዱን እያየ ፣ " አዎ ፣ ኮሚቴው ወስኗል፣ ለተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ የመጨረሻ ውሳኔ እንዲቀርብ " አለ ብርሃኔ ። ምንም አስተያየት ሳይጨምር ጸጥ ብሎ መኪናውን ወደ አዲሱ አውሮፕላን ማረፊያ አስፈተለከ ። ተስፋዬ ጸጥ ብሎ ከመኪናዋ ውጭ የማይመለከቱ ዐይኖቹን ወርውሮ በሐሳብ ባሕር ይዋኝ ነበር ።

የነገው ቀጠሮ አዲሱ መሥሪያ ቤት ሥራ የሚያስገኝለት መሆኑን ተጠራጠረ ። ብዙ እንቅፋት ታየው ። ዋናው የሹመቱ ጉዳይ ነው ። ያንድ መሥሪያ ቤት የክፍል ዋና ሹም ሆኖ ወደ ሌላ መሥሪያ ቤት እንደዚሁ ሔዶ መቀጠር የማይሆን መሰለው ። ዝውውሩ በኦፊሲየል መሆን አለበት ። ይኸን ለማድረግ ደግሞ ብዙ ጣጣ ስላለው ፣ ሹሙ እሱን ለመርዳት ሲል፣ በነገሩ ምን ያህል ለመግፋት እንደሚፈቅድ እርግጠኛ አይደለም ። ስለዚህ ፣ የሚያዋጣው የመንግሥት ያልሆነ ድርጅት ብቻ ፣ መስሎ ታየው ። ለጊዜው ይኸንን ሁሉ ሐሳብ ከአእምሮው አስወግዶ፣ ስለ ስብሰባው ለማወቅ ፈለገ ። እስካሁንም ሲያመነታ ነበር ፣ ወደሱ ከመግባት ሌላ ሌላ ሐሳብ የሚያመጣው ። ምክንያቱም ባንድ ፊት ምን እንደ ተባለ እን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዴት እንደ ተባለ ማወቅ ሲሻ ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ‘የባሰውን ያበላ ጨኛል ፣ ያገብነኛል ፣ ምንም ስለማይጠቅመኝ ይቅር’ ይላል ።

ብርሃኔ በበኩሉ ይኸንን የማያስደስት ነገር እንዴ ተናግሮ እን ዲወጣለት እጅግ ፈልጓል ። ስለዚህ ተስፋዬ ዝም ስላለ እሱ ለማ ንግት ፈለገ ። “ ጠቅላይ-ሹም-አከሉ በጣም ኃይለኛ ሰው ናቸው” ብሎ ጀመረ ።

“ የሳቸውን ሥልጣን ስጠኝና ፣ እስቲ እኔ ከሳቸው የበለጥሁ ኃይ ለኛ አለመሆኔን ታያለህ ። ሥልጣን ካለህ ፣ ጌታዬ ፣ ኃይል አለህ” አለ ተስፋዬ ።

“ የለም ። እኔ የምለው ፣ የፈለጉትን ነገር ለማግኘት እንዴት እንደሚያቀርቡት ማለቴ ነው ።”

“ እባክህ የግል ፍላጐትን የሕዝብ ወይም የመሥሪያ ቤት ፍላጐት አስመስሎ ማቅረብ ብዙ ማሰብ አይጠይቅም ። በተለይ የኖርክበት ከሆነማ የቃል ትምህርት ማለት ነው ” አለ ተስፋዬ ፣ እኚህን የሚጠላቸውን ሰው እንድም ዋጋ ላለመስጠት ።

ብርሃኔም ፣ ይኸ ስለ ገባውና ተስፋዬን እንዲዚህ ለመከራከር ያበቃው ትኩስ ንዴቱና ጥላቻው መሆኑን ስለ ተገነዘበ ፣ ተጨማሪ አስተያየት ፣ ሳይሰጥበት የሰውዬው አቀራረብ በስብሰባው ላይ እን ዴት እንደ ነበረ ብቻ ይገልጽለት ጀመር …

“ ገና ስብሰባውን ሲከፍቱ መንግሥት ያወጣውን የአምስት ዓመት ፕላን ዓላማ ለመፈጸምና እተፈለገው ግብ ለመድረስ ፣ እያ ንዳንዱ መሥሪያ ቤት ድርሻውን መሥራት እንዳለበት ፣ እኛም ድርሻችንን በጊዜው ለማከናወን የመሥሪያ ቤታችን አቋም -ከዋ ናው መሥሪያ ቤት ጀምሮ እስከ ጠቅላይ ግዛት ፣ ወረዳ ቅርን ጫፎችን ድረስ ፣ ማሻሻል እንደሚኖርብንና የተሰበሰብነውም ለዚሁ ትልቅ ጉዳይ መሆኑን ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ የኮሚቴዉን ራፖር ነገ ጠዋት ጠረጴዛቸው ላይ እንዲደርስ ማዘዛቸውን ፣ እሳ ቸው ራሳቸውም ነገሩን ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ያሰቡበት ከመሆኑም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በላይ ፣ በዐዋቂዎችም ስላስጠኑት ፣ በዛሬው ጠዋት ስብሰባችን ልን ጨርስ እንችላለን ብለው መገመታቸውን ፤ ጠዋት ባንጨርስ ከሰዓት በኋላ ፣ ካስፈለገ ማታም እስከ ውድቅት እንደምንቀጥልና ነገ ለተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ መቅረብ እንዳለበት አትተው—" ሲል ብርሃኔ ፣ ተስፋዬ አጸርጦ . . .

" መልካም ብለዋል—አንተ እያስተካከልክላቸው ካልሆነ የም ትነግረኝ ። "

" ቆይ ልጨርስልህ " አለ ብርሃኔ ፣ ክርክር የተጀመረ እንደ ሆነ የነገሩ መሥመር እንዳይለቅ ። ይኸን ካሉ በኋላ ፣ ይህ ጉዳይ ከፍ ያለ ምስጢር ነው ፤ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ የመጨረሻ ውሳኔ ስጥተውበት በአፈሲዮል እስኪገለጥ ድረስ፣ "ብለው አንድ ባንድ አፈጠጡብንና እን ዲያው ልጥቀሰው ብዬ ነው " አሉ ። እዚህ ላይ አቶ ደርቤ ፣ " ይኸ ጉዳይ መሠረታዊ ውሳኔን የሚያስከትል ስለሆነ ፣ ለነገ እንዲደርስ ተብሎ ብዙ ሳይታሰብበትና ሳይጠና የሆነ እንዳይሆን ፣ ጉዳት እንዳያስከ ትል ሰፋ ያለ ጊዜ ቢመደብለት አይከፋም " አሉ ። አቶ ድፋባ ቸው ፣ " ጉዳዩ በሊቃውንት የተጠናና እዚህ የቀረበው ዝርዝር ነገር ሳይሆን ዐቢይ ጉዳዮች ብቻ ናቸው ። ስለዚህ ብዙ ጊዜ የሚወ ስድ አይደለም ። ጊዜ እንስጠው ከተባለ አንድ ትንሽ ነገር ዓመ ትም ሊፈጅ ይችላል ። አሁን የትችትና የውይይት ጊዜ አይደለም ፣ የሥራ ጊዜ ነው ። የወሬው ጊዜ ዐልፏል " አሉ ፣ እኔን ትኩር ብለው እያዩ ። እኔ ደነገጥሁ ። እሽሚዜ ኮሊታ ሥር እንገቴ እንደ ሳት ጋለ። "እንደዚህ መሰለህ እንዴ አስተያየታቸው ! "

" የተለመደ ብልሃት ነው ። ለማስደንገጥ ነው " አለ ተስፋዬ . . .

በዚህን ጊዜ ደርሰው ስለ ነበር ፣ ብርሃኔ ቦታ ፈልጐ አዲስ ፔገር ዉን አቆመ ። ከወረዱ በኋላ መኪናውን ቆልፎ ፣ ቁልፎቹን በጁ ይዞ በነሱ እየተጫወተ ወደ ምግብ ቤቱ አመሩ ።

" ምን መለሱ ታዲያ እኛኛው ? "

" ምን ይመልሳሉ ፣ ዝም ነው እንጂ ። "

" በጀ ፣ ቀጥል " አለ ተስፋዬ ፣ በታከተ ድምፅ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"ሁለተኛዉ እንካ ስላንቲያ መጀመሪያ ሰው እንምረጥ ወይስ ክፍሎቹን እንመድብ ነበር ። እዚህ ላይ አቶ ደርቤ ፣ ' ሰው ከመ መረጡ በፊት የክፍሎቹን ዐይነት ፣ ብዛትና ለእያንዳንዱ ክፍል የሚያስፈልገው ሰው ቁጥር ፣ ሊኖረው የሚገባው የትምህርት ደረ ጃና የሥራ ልምድ ፣ መወሰን አለባቸው ። ከዚያ በኋላ ፣ ይኽ ለዚህ ይመጥናል ተብሎ ሰው ሊመረጥ ይቻላል አሉ ።' ብቻ ምናለፋህ በመ ጨረሻ የአቶ ደፋባቸው ድምፅ አይሎ በሳቸው ሐሳብ መሠረት ቀጠልን . . . "

ከዚያ ጉብተው የተዘጋጀ ጠረጴዛ አጋጥሟቸው ተቀመጡ። የምግብ ዝርዝር ወረቀቱን አገላበጡ ። ተስፋዬ የሚፈልገውን ዱሮ ወስኗል ። ወረቀቱን የሚያየው ለልማድ ነው ። አሳላፊው እርሳስና ወረቀቱን ይዞ ቀረበ . . . . .

" ምን ልታዘዝ ? "

" ለኔ አንድ ሾርባ - ሚኒስትሮኒ - እና የጭቅና ጥብስ አምጣ ልኝ ። በኋላ ቡና እፈልጋለሁ " አለ ተስፋዬ ።

" ለኔም እንዲሁ ፤ ብቻ ሾርባውን ፣ የቲማቲም አድርግልኝ " አለ ብርሃኔ ።

" ምነው ያ ዘርፉ መጥቶ ቢሆን ኖሮ ! ይኸን የተጠበሰ እን ጉል ነበር የምጋብዘው ! " አለ ተስፋዬ ።

" ያልተጠበሰው አይሻልም ? " አለ ብርሃኔ ። አሳላፊው እየ ጻፈ ጆሮውን ጣል አርጎ የሚያወሩትንም ያዳምጥ ኖሮ ፣ ፈገግ አለ ። ጽፎ ከጨረሰ በኋላ ፣ "አንድ ሚኒስትሮኒ ፣ አንድ የቲማቲም ሾርባና ፣ ሁለት ጭቅናና ሁለት ቡና " አለ ።

" አዎ ። በል ፈጠን በል ! " አለው ተስፋዬ ፣ ኮስተር ባለ ድምፅ ።

ፊቱ በፈገግታ ሞልቶ የነበረው ልጅ ፣ ተስፋዬ እንዲህ ሲለው ፊቱ ወዲያው ቅጭም አለና ፣ ተስፋዬን አየት አርጎት የታዘዘውን ለማዘዝ ሔደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የምግቡ አዳራሽ በዚህን ሰዓት እንደ ልማዱ ጢም ብሏል ። ተስፋዬ ከገባ ለመጀመሪያ ጊዜ የነዚህን ሰዎች ሁሉ መኖር ተገነዘበ ። አዳራሹን ከዳር እዳር ባይኑ ከቃኘ በኋላ ፣ ወደ ቀኝ ሲዞር ከመስኮቱ ውጭ ሁለት የኢትዮጵያ አየር መንገድ አንስተኛ አውሮፕላኖች ተመለከተ ። ቆመዋል ። ሠራተኞች ይገባሉ ፣ ይወጣሉ። በዙርያውም እንደ ጉንዳን ይርመሰመሳሉ ። ትገ አለው—ገሙጉፋ ። ' ገሙጉፋ አውሮፕላን በሳምንት ስንት ጊዜ ይሔዳል ?'

" ታዲያ ይኼውልህ ፣ ዋናው ነገር " አለ ብርሃኔ ፣ ተስፋዬ በመንፈሱ አጠገቡ እንደሌለ ተረድቶ ከሔደበት ለመመለስ ።

" እ - እ - ሺ " አለ ተስፋዬ ፣ በከፊል ተመልሶ ።

" የመረጢቸውን ሰዎችና የደለደሉበትን ቦታ ካንድ ብጣሽ ወረቀት ላይ አንበቡልን ። እዚያ ዝርዝር ውስጥ ቀደምተኞቹ እንቶና አገኘናፍር ናችሁ ። "

" አገኘናፍር ! ! " አለ ተስፋዬ ፣ ጮሆ ።

ባቅራቢያቸው የነበሩ ሰዎች ቀና ቀና አሉ ። ሰዎች እንደሚያዩት ሲገነዘብ ፣ ድምፁን ዝቅ አድርጎ ፣ " አገኘናፍርም ? " አለ ተስፋዬ ።

" አዎ ። "

" ምነው ያቶ ደርቤ ሰው አልነበረም እንዴ ? "

" እሱስ የቻሉትን ያህል ተከራክረውለት ነበር ። 'ጎበዝና ችሎታ ያለው ሰው ስለሆነ ነው ፣ እኔ ራሴ ለምና እዚህ መሥሪያ ቤት ያመጣሁት ። አሁን ባሌ ሔድ ስንለው መሥሪያ ቤቱን ለቆ ይሔዳል እንጂ ባሌን ንክችም አያደርጋት ። ታዲያ ከዚያም ሳይሆን ከዚህም ሳይሆን ከሁለቱም ሥፍራ ደኅና ሠራተኞችን ልናጣ ነው። ደግሞም እዚህ ደኅና ይዟል ' አሉ ። እኛኛውም ሲመልሱ ፣ 'አንድ የመንግሥት ሠራተኛ እኔ እፈለግሁበት ቦታ ካልሆነ በቀር ሌላ ሥፍራ አልሠራም ካለ ፣ ከመንግሥት ሥራ መውጣቱ ይበጃል። ደግሞ ፣ "እዚህ ደኅና ይሠራል የሚባለውን ነገር ለመቀበል ያስቸግራል ። ቅድም ቢሮዬ መጥቶ ለምን ከቢሮህ ትጠፋለህ ብለው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቢሮዬ ሥራ ስለሌለኝ መቀመጥ ሰልችቶኝ ነው የምዞረው ። የመሥሪያ ቤቱን ሙሉ ሥራ ካሉት ሠራተኞች ሲሶው ሊሠሩት ይችላሉ” አለኝ ። ይኽ ከሆነ ችሎታውንና ስጦታውን የሚያሳይበት የጠራ ሜዳ ይሰጠው ተባለ እንጂ ምን ተበደለ ? እርግጥ ዳንስ ምናምን ይቀርበት ይሆናል ። ከከተማ ለመውጣት ከዚህ ሌላ ምን ችግር አለበት? - ልጅ የለው ፣ ሚስት የለው ፣ ሌጣ ! ! ’ አሉ ። ‘ ሳይስማማዉ ቀርቶ ከወጣ ጉዳት ነው ለመሥሪያ ቤቱ ’ ቢሉም ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ፣ “ ቢወጣ ምንም ጉዳት የለም ። ድሮ ነበር እንጂ ችግሩ ፣ አሁን ውጭ አገር ተምረው የመጡ ስንት እሳት የላሱ ልጆች አሉ ። የማይፈልጉውን እያስወጡ እነሱን መተካት ነው ’ አሉ ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ” አለ ብርሃኔ . . . .

አሳላፊው ሾርባዎቹን ይዞ መጣ ። አስቀመጠና ፣ “ የሚጠጣ ምን ላምጣ ? ” አለ ።

“ ምን ይምጣልህ ? ” አለ ተስፋዬ ።

“ አንድ ቢራ — ጊዮርጊስ ፣ ትንሿን ” አለ ብርሃኔ ።

“ በል እሱንና ለኔ ሜሎቲ አምጣልኝ ” አለ ተስፋዬ ። ቀጥሎም ፣ ብርሃኔን “ ሁለቱ ብቻ ኖረዋላ ስብሰባው ውስጥ የሚናገሩት ። የቀራችሁት ታዛቢ ነበራችሁ ማለት ነው ” አለው ።

“ እሱስ ሁላችንም እንደያቅማችን አስተያየታችንን ሳንሰነዝር አልቀረንም ። ብቻ የእኛ ምን ይቆጠራል ብለህ ነው ? ”

“ ባለቤት ያቃለለውን አሞሌ ባለ ዕዳ አይቀበለውም ይባላል። አስተያየትህን እንተዉ ዝቅተኛ ግምት ከሰጠኸው ቀድሞውኑ ለምን ትናገረዋለህ ። ዝም ማለቱ አይሻልም ? ” አለ ተስፋዬ ።

“ ያንድ አስተያየትን ቁም — ነገር መሆኑ ወይም ዐሥር ጊዜ መድገም ፣ የበለጠ ቁም ነገር — ወይም ተደማጭ አያደርገውም . . . . ለማናቸውም ጠቅላይ — ሹም — አከሉ በሥርዓት ተዘጋጅተው መጥተው ፣ ነጥብ በነጥብ እያሸነፉን ፣ እየደመጡን ቀጠሉ ። ራሳቸውን ለውጥ ፈላጊ ፣ ቶሎ ቶሎ ሥራ እንዲሠራ ታታሪ ፣ የቀረነው ግን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ያለው እንዲቆይ ፣ መሻሻልንና ለውጥን የምንቃወም ፣ ዛሬ ማለቅ ያለበትን ይደር ፣ ይቆይ ባዮች ሆነን እንድንታይ አደረጉ ። ፍጹም ሥፍራ የተቀያየርን መሰለና ቋጭ አለ ። በመጨረሻ ሁላችንም 'አሜን' ብለን ተቀብለን መጣን ” አለ ብርሃኔ ፣ አንድ ነገር ግድ ረግ ተሰኖት ፣ ሁለት ዐይኑ ፈጥጠው እያዩ ፣ ረግረግ ውስጥ የሚሰጥም ሰው ስሜት እንደ ተሰማው ፣ ከፊቱ ላይ እየታየ ።

“ አይ ተስፍሽ ፣ አንድ የሚከራከርልሽ ሰው እንኳ አልነበረም ! ” ብሎ ተስፋዬ ፣ መሪር ሣቅ ሣቀ ።

“ እሱስ በመጠኑ እኔ ተከራክሬልህ ነበር ። ብቻ ደጋፊ ጠፋ።”

“ ዘርፉስ ? ዝም አለ ? ”

ብርሃኔ ዝም አለ ፣ የተጋባችውን የሾርባ ሣህን በዝግታ በማንኪያዋ እያንኳኳ ።

“ ምነው ? የምታሳጣው መስሎህ እንደሆነ ፣ አሁንም ቢሆን በዝምታህ አሳጥተኸዋል ። ይልቅስ ያደረገውን ንገረኝ ” አለ ተስፋዬ ።

ጥቂት ከተከዘ በኋላ ፣ “ እባክህ እኔ ሰው ቢቃኝ ። ዘርፉን ተወው” አለ ብርሃኔ ።

“ ንገረኝ ፣ ምን አለ ? ”

“ እሳቸውን ነበር የሚደግፈው እባክህ ። ከስብሰባው በፊት ያሉት ነገር አለ ። ጠዋት ከቢሯቸው ስገባ ፣ ያገኘሁት እሱን ብቻ ነበር ። ሰፋ ላይ ፊት ለፊት ቁጭ ብለው ሲያወሩ ነበር ። እኔ ስገባ ዝም አሉ ። እኔ ከገባሁ በኋላ እሳቸው ወጣ ብለው ነበር ። ያኔ ፣ ‘ እባክህን ትላንት የተባባልነው ነገር የሚሆን አልመሰለኝም ። ሰው ዬው ቆርጠዋል ። ስለዚህ ፣ እሱንም ላላድነው ዕድገቴንም እደና ቅፌ ከሁለቱም ሳልሆን እቀራለሁ ። እንደኔ ፣ አንተም ብትሆን ባት ቃወም መልካም ይመስለኛል ’ አለኝ ። እኔ ምንም ልለው አልቻል ኩም ። እሳቸውም ወዲያው ተመልሰው ገቡ ። ሌሎችም መጥተው ስብሰባው ተጀመረ እልሃለሁ ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ምክትል ጠቅላይ ሹም እንድትሆን አደርጋለሁ ብለውት ይሆናል ። ይኸ ወላዋይ ፣ በሁለት ቢላዋ በል ! "

ብርሃኔ ዝም አለ ።

" አልሰማኸውም ትናንት ፣ ' አንዳንዴ ወንድ ይውጣኝ ብዬ ነው ፣ ነግ በኔ ነው ' እያለ ሲወሻክት ። የታባቱ የሞት ! ! "

ብርሃኔ አሁንም ዝም አለ ።

" ዱሮውንስ እኔ ነኝ እንጂ፣ የማልረባ ከሱ ጋር መመሳጠሬ ! "

የብርሃኔ ዝምታ ቀጠለ ።

" የታባቱ ፣ የለማኝ ልጅ ! "

ብርሃኔ ጸጥ አለ ።

" ምክትል ጠቅላይ ሹም ቢያደርጉት ምን የሚሆን መሰለው። ከብትነቱ አይለቀው ! "

" ተስፋዬ ፣ ይኸ ሁሉ አሁን ምንም የሚለውጠው ነገር የለም። ስለዚህ ፣ የሚበጀውን ነገር ማድረግ ነው ። በኔ አስተያየት ያለህ ምርጫ ሁለት ነው ፤ ማለት ፣ ዝም ብለህ ገሙ ጉፋ መሔድ ፤ ካልፈ ለግህ ፣ አንድ ፣ መሥሪያ ቤቱን ለቀህ መውጣት ፤ ሁለት ፣ ጠቅ ላይ ሹሙ ዘንድ ራፖሩ ደርሶ ሳይወሰን ሔደህ በጠቅላይ - ሹም አከሉ ላይ አቤቱታ ማቅረብ ነው ። ከዚህ በፊት ግጭት እንዳደረ ጋችሁ ስለሚያውቁ ፣ ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ስላንተ ሲያነሡባቸው ይጠነቀቃሉ " አለው ብርሃኔ ።

ተስፋዬ የብርሃኔን ምክር ጠንቅቆ አደመጠ ። የነገሩ አካሔድ ገባው . . . . ጭቅናው መጣ ። ሁለቱም ጸጥ ብለው ተያያዙት ። ከየግል ሐሳባቸው እየተጨዋወቱ ጭቅናቸውን ጨረሱ ።

" ከልብ ላመስግንህ ይገባኛል ። የኔን ጦር እንሥተህ ከመከራ ከርሀም በላይ ስለ ሰጠኸኝ ምክር " አለ ተስፋዬ ።

" አንተን ላመስግን እንጂ እኔ ፣ ስለ ግሩም ምሳህ " አለ ብር ሃኔ ፣ ፈገግ ብሎ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" አሁን እኮ አንድ እርምጃ ብወስድ ግን ነገረው ይመጣል። ዘርፉ ' ምስጢር ያወጣው ብርሃኔ ነው ' ብሎ አንተን ለማጋለጥ ወይም ለማሳጣት የሚመለስ አይመስለኝም " አለ ተስፋዬ ፤ እያሰላሰለ ።

" ግዴለህም የሆነው ይሁን ። አንተ ግን ፤ ለተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ እንዲህ ሊያደርጉኝ ነው አትበል ። ድፍን አርገህ ብቻ አላስቀምጥ አሉኝ ፤ ጨቆኑኝ ፤ እርስዎ ያስጥሉኝ ' በላቸው ። ደግሞ ፤ ከሆነ ዛሬ ከቀትር በኋላ ፤ ካልሆነ ነገ ጠዋት ፤ ማንም ሳይቀድምህ ገብተህ አሰማ ። ዋናዉ ነገር የኮሚቴው ራፖር እጃቸው ደርሶ ከመወሰናቸው በፊት መሆን አለበት . . . "

ከዚያ ቡናው መጣ ። ተጠጣ ። ተስፋዬ ከፍሎ ወጡ ። ብዙ ሳያወሩ ወደ መሥሪያ ቤታቸው አመሩ ። ብርሃኔ ይኸን ዐይነት የየመሥሪያ ቤቱ የገበጣ ጨዋታ ፤ ተሳታፊ ሲሆን የመጀመሪያ ጊዜዉ ስለሆነ ፤ ነገሩ የከሸፈ እንደሆነ ከሁለት ያጣ እንዳይሆን ቢሠጋም ፤ ጨዋታው ልቡን አሙቆታል ። የጀማሪዎች ደስታም ይዞታል ። ተስፋዬም በበኩሉ የትግሉን ዘዴ ያውጠነጥናል ።

" እዚህ አውርደኝ " አለ ተስፋዬ በድንገት ፤ ገና ሳይደርሱ ።

" ለምን ? የት ትሔዳለህ ? "

" እዚህ መውረድ እፈልጋለሁ ። እግዚአብሔር ይስጥልኝ ለውለታህ ሁሉ ። እኔንም ብድር ከፋይ ያርገኝ ። "

ብርሃኔ ነገሩ ግር ቢለውም ፤ እጥብቆ ለመጠየቅ አልደፈረም። ዝም ብሎ መኪናውን አቆመ ። ተስፋዬ ከመኪናው ወርዶ ብርሃኔ ከሔደ በኋላ ፤ ግራና ቀኝ እንደ ዘበት ፤ ያያቸው ፤ የመሥሪያ ቤቱ ሰው እንዳለ ቃኘ ። ማንም የለ ። ቅድም ተያይዘው ሲወጡ ሰው ሳያያቸው እንዳልቀረ ተገነዘበ ። ' አብረው ወጥተው አብረው ተመለሱ ከሚባል አብረን መውጣታችን ብቻ መታየቱ ይሻላል ። ምናልባትም እርፍደን ስለነበረ ከቢሮ የወጣነው ፤ ልብ ያለን ላይኖርም ይችላል ' ብሎ አሰበ ።

ተስፋዬ በብርሃኔ አድራጎት ልቡ ተነካ ። ምንም የዘርፉ ሁኔታ ' ሰው ሁሉ ከይሲነው ' ሊያሰኘው ቢያስቃጣውም ፤ የብርሃኔ እንደዚህ መሆን ደግሞ ነገሩን ቀለል አደረገው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሰይቸንቶ ጠርቶ ተግሬረ ። “ ደርሰዋል እኮ ጌታዬ ለምን ገን ዘብ በከንቱ ያወጣሉ ? ” አለ ባለ ሴይቼንቶዉ ፣ ተስፋዬ ከገባ በኋላ የሚሔድበትን አድራሻ ሲነግረው ።

“ በውቃለሁ ፣ ቅርብ ነው ። ብቻ የቀረችዋን መንገድ በግሬ መጨረስ ታከተኝ ። ‘ አይተ ወልዳ ወልዳ ጭራዋ ሲቀር ሲጥ ’ እንደ ተባለው መሆኑ ነው ” አለ ተስፋዬ ።

ሁለቱም ሣቁ ። አፍታ ሳይቆዩ ደረሱ ። ዘጠኝ ሊሞላ አንድ ደቂቃ ሲቀረው ነው የደረሱት ። ሰዎች እንዳያዩት አድርጐ ከሰይቼን ቶዉ ወረደ ። ሐያ አምስት ሳንቲሙን ውሰድ ሲለው ፣ ሰውዬዉ ፣ ‘ ለዚች መንገድ ብዬ አላስከፍልዎትም ’ ብሎ ድርቅ አለ ፤ ቢለው ቢሠራው አሻፈረኝ አለ ። በኋላ በመስኮት ፣ መኪናው ውስጥ ኤሬት መቀመጫዉ ላይ ጣለለትና እብስ አለ ። ባለ ሰይቼንቶው አዘሮ ሔደ ።

የዚህም ሰውዬ አድራጐትም ፣ ተስፋዬ ስለ ሰው ያለውን ወደ መጥፎ የሚያጋድል የአስተያየት ሚዛን ለማስተካከል አገዘው ። ዘርፉ ቢኖር ፣ ብርሃኔ አለ ። ድፋባቸው ቢኖር ፣ ባለሰይቼንቶዉ አለ ።

ወደ ቢሮዉ መሔዱን ገትቶ ወደ ዘርፉ ቢሮ አቀና ። የዘርፉ መኪና ውጭ ቆማ ስላየ ፣ ቢሮ መኖሩን አልተጠራጠረም ። እንኳኩቶ ገባ ። እውነትም ዘርፉ እቢሮዉ ነው ። ተስፋዬን ሲያይ ደነገጠ ። ግን እንዲታወቅበት አልፈለገም ። ስለዚህ ቶሎ ብድግ አለና ፣ “ ተስፍሽ እንደምን ዋልክ ? ” ብሎ ጨበጠው ።

“ ደኅና ። አንተስ እንዴት ያረግሃል ? ”

“ ምን . . . ” አለ ዘርፉ ።

“ እንኳን ደስ ያለህ ለማለት ነው የመጣሁት ” አለ ተስፋዬ።

“ ስለምኑ ? ” አለ ፣ ሆዱ ሽብር ብሎ ።

“ ‘ ምክትል ጠቅላይ ሹም አረገዋለሁ ’ ሲሉ ፣ ‘ እቶ ድፋባቸውን በጆሮዬ ሰማኋቸው ’ ብሎ አንድ ሰው ነገረኝ ። ”

“ መቼ ? የት ? ለማ ? ” አለ ዘርፉ ፣ አፉ እየተርበተበተ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ‘የትም ፍጪው ዱቄቱን አምጪው’ ነው ። ለማ ሆነ የት ፣ ወይም እንዴት ፣ አንተ ምን ጨንቀህ ? ሲመጣ ብቻ ትክሻህን አደ ንድንህ መቀበል ነው ” አለ ተስፋዬ ፣ የምሩን የሚናገር አስመስሎ።

“ አይመስለኝም ። በተለይም ከዛሬ ንትርካችን በኋላ ” አለ ዘርፉ ።

“ የምን ‘ንትርክ ?’ ተነታረካችሁ እንዴ ? መቼ ? . . . የት ? ” አለ ተስፋዬ ፣ በውሸት መደነቅና ጉጉት ።

ዘርፉ ፣ መጀመሪያ ‘ ጠዋቱ ጉባዔ ላይ ’ ለማለት ቃጥቶት ነበር። ነገር ግን ፣ ‘ ድንገት ብርሃኔ እውነቱን ነግሮት እንደሆን ’ ብሎ በመፍ ጋት ፣ ‘ ካንተ ጋር የነበርን ጊዜ ፣ ጠዋት አስጠርተውኝ ፣ እቢሯቸው ከስብሰባዉ በፊት ’ ለማለትም ከጀለ ። በኋላ ግን ‘ ብርሃኔ ሲያወራ ቢውል ፣ የኮሚቴው ራፖር ሥራ ላይ ከመዋሉ በፊት ስለማይሆንና ፣ በዚያን ጊዜ ተስፋዬ ወይ ስለሚዛወር ፣ አለበለዚያም ስለሚወጣ ፣ ያኔ ቢያውቅ ምን ቸገረኝ ’ ብሎ በመጀመሪያ ውሸቱ ፣ ልቡ ጸና ።

“ እጉባዔው ላይ ከፉኛ ተነታረክን ። በኋላማ ያንተ ነገር ትዝ አለኝ ። አንተን ስመክር እምብቼ ትላንት ፣ ዛሬ እኔዉ እስሕተት ውስጥ ወደቅሁ ። ‘ ጠንቋይ ለሰው እንጂ ለራሱ አያውቅም ’ የሚባለው ሐሰት የለውም ” አለ ዘርፉ ፣ በገዛ ውሸቱ እያመነ ።

“ ግዴለህም ትሾማለህ ” አለና ተስፋዬ ዐይኑን ወደ ውጭ በመስኮት ወርወር ሲያደርግ ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ መኪና ስታ ልፍ ታየው ። “ በል ዕድሜውን ይስጠን ” ብሎ ፣ ትኩር አድርጐ ካየው በኋላ ወጣ ።

ተስፋዬ ፣ ስለ መዛወሩ ጉዳይ ስላላንሣበት ፣ ምን እንደ ተወሰነ ስላልጠየቀው ዘርፉ ግር አለው ። ‘ ሰምቷል አልሰማም ? ’ ብሎ ልቡ ሠጋ ፣ እንደገና ።

ተስፋዬ ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ ከመኪና ወርደው ወደ ቢሯ ቸው ታጅበው ሲሔዱ አየ ! እሱም ወደዚያው አመራ ። እሱ ሲደርስ ፣ ግሚሉ አጃቢ ሲመለስ ፣ የቀረው ደግሞ እልፍ ጸሐፊዉ ቢሮ ገብቶ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሲያወራ አገኘ ። ተስፋዬ ልዩ ጸሐፊዉን ግን እንደገባ ጠይቆ ፣ ማንም ለጊዜው እንዳልገባና፣ ከውጭ የሚመጣ ባለ ቀጠሮ እንዳለ ተረዳ። ተስፋዬ ከልዩ ጸሐፊዉ ቢሮ ወጣ ።

ተላላኪዉን እንዳላየ ሆኖ፣ አንኳኩቶ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ ዘው አለ ። ተላላኪዉ ፣ ወልደ ሥላሴ፣ አይቶ እንዳላየ ሆነ ። ተስፋዬ ቢሮ እንደ ገባ እጅ ነሣ ።

" እንደምን ዋልህ " አሉ ።

" እግዚአብሔር ይመስገን " ብሎ ፣ አሁንም እጅ ነሣ ። ዝም አሉ ።

" ጌታዬ ይፍቀዱልኝ ፣ ችግሬን ልናገር ። "

" ደግሞ ከማን ተጋጨኸ ? . . . ስምን ሞያ ሳያንስህ ጠባይ ህን ማሳመር አቃተህ ? " አሉት ጠቅላይ ሹሙ ።

" ጌታዬ ጉዳዬን ሳልናገር ፣ አስቀድመው በኔ ፈረዱብኝ !? "
" በል እሺ ፣ ልስማው ። "
" ጌታዬ ፣ እኔ የተከበሩ አቶ ድፋባቸውን — " ሲል አቋርጠው፣

" በቃ ። ይኸን መስማት አልፈልግም . . . የስንት የበላይህ የሆነውን ተንጠራርተህ ትጋሜለህ ? . . . አልሰማም " አሉ ቆርጥ ፣ ባለ ቃል ።

" አባቸው ናቸው እንጂ፣ እኔ የስንት የበታቾቻቸውን፣ ከከፍተኛ ቦታቸው ወርደው ሊተናኮሉኝ የሚጥሩ ። "

" በቃህ ፣ አልኩህ ። "

" ጌታዬ፣ የበላይ የበታቹን ሲከስና ሲቀጣ ' ይሁን ' የበታች ግን የበላዩ ሲበድለው 'ችሎ ይቀመጥ' ማለትዎ ከሆነ ፣ ይኸንኑ ማወቁ ብቻ፣ ለኔ በቂዬ ነው ። ለጌታዬ ሳላሰማ አንድ እርምጃ መውሰድ ጥሩ አልመሰለኝም ነበርና ነው ። ሆኖም ፣ ችግር እንዳለብኝ ፣ ዝርዝሩን ባይሰሙኝም ፣ ከዚህ ቀደምም ያውቃሉ ። ሰውዬዉ እኔን ለማጥፋት ታጥቀው ተነሥተዋል ። ይኸን ብቻ ይገንዘቡልኝ " ብሎ ቆኝ ጓሊት ዞሮ ወጣ ። በቁጥታ ወደ ቢሮው ሔደ . . . . . . ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ተስፋዬና ብርሃኔ አዲሱ አውሮፕላን ማረፊያ የደረሱ ጊዜ ፣ አጎናፍርና ታፈረች ወደ ገፈርሣ አቅጣጫ በመጓዝ ላይ ነበሩ ። በአጎናፍር ፎክስቫገን ፣ አሁንም መንገድ ላይ ናቸው ። ታፈረች ያወጋትን ጉዳይ በመንገድ ልትነግረው አልፈቀደችም ። ነገሩን ቢያውቅ እንዴት እንደሚሆን ሠግታለች ። አጎናፍርም ምንም እንኳ ጉዳዩን ለማወቅ የነበረው ጉጉት ከፍ ያለ ቢሆንም፣ በመቻኮሉ እንድትታዘበው ስላልፈቀደ፣ በርጋታ ሌላ ሌላ ወሬ ለማውጋት በመሞከር ላይ ነው ።

የገፈርሣ መንገድ ጠመዝማዛ ከመሆኑም በላይ ፣ የሰው የእንስሳትና የማመላለሻ መኪናዎች ትራፊክ ይበዛዋል ። ስለዚህ ልቡ እንደሚመኘው ቶሎ ለመድረስ በሰማኒያና በዘጠና ለመሔድ አልቻለም ። ቅጠልና ዕንጨታቸውን፣ እጀርባቸው ላይ አግድም እያዘሉ፣ ለሁለት ወይም ሦስት ሰው የሚበቃውን ቦታ፣ እያንዳንዳቸው የሚይዙት ሴቶች ፣ ጭድና ዕንጨት ተሸክመው ፣ እጅብ ብለው መንገድ ማሀል የሚገቡት አህዮች ፣ እንደ ጐርፍ ውሀ እንዴ ወዲሀ እንዴ ወዲያ እየፈሰሱ ፣ መንገዱን የሚያለብሱት በጐች ፣ መንገዳቸው ሲዘጋባቸው በሱ መንገድ የሚመጡበት ተሽከርካሪዎች፣ አጎናፍር እቀደበት ቦታ ፈጥኖ እንዳይደርስ ትልቅ እንቅፋት ሆኑበት። ካንዴ ሁለቴ እዚሀ ለመምጣት የመረጠበትን ደቂቃ ሳይረግም አልቀረም ። ሆኖም፣ አንድ አህያ በመግፋት ወይም አንድ በግ በመዳጥ፣ ጣጣ ውስጥ ከመግባት ፣ ቢረፍድበት መሻሉን በመገንዘብ ፣ ንዴቱንና ጉጉቱን ውጦ በትዕግሥት ይነዳል . . .

መድረስ አይቀርምና ደረሰ ። ከከተማ ዐሥር ኪሎ ሜትር ያህል ወጥቷል ። ጊዜዉ ወደ ስምንት ሰዓት ተጠግቷል ። መኪናውን ፣ ከመንገድ በላይ ፊቱን ወደ ሰሜን መልሶ ፣ ሁለት መኪናዎች ማህል ቦታ አግኝቶ አቆመ ። ክላክሱን ነፋ ፤ ልጁ መጣ ። እመኪናው ውስጥ እንዳሉ ፣ የሚበላ ፣ ለታፈረች አንድ የታመሰ ክትፎ በአይብ ከእንጀራ ጋር ፣ ለራሱ አንድ ቅባቱ ያላነሰ ጥሬ ክትፎ ያለ አይብ ከቆጮ ጋር ፤ የሚጠጣ ደግሞ ፣ ለታፈረች አንድ ኮካ ኮላ ፣ ለራሱ አንድ ትንሿን ጊዮርጊስ ቢራ ፣ አዘዘ ። ብትን በርበሬውን ክትፎዉ ውስጥ ሳይጨምር በሌላ ዕቃ ፣ ከመንገዱ በታች

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አለው መብሊያ አንድ ዳስ ዘንድ እንዲያመጣ በጣቱ እየጠቆመ ነገ ረው ። ልጁ የታዘዘውን ለማምጣት ወደ ቤት ሽቅብ ሲንደረደር ፤ አጉና ፍርና ታፈረች ከመኪና ወጥተው ወደ መብሊያዉ ዳስ አቀለቀሉ ።

" እዚህ ቦታ መጥቼም አላውቅ ። የመጀመሪያ ጊዜዬ ነው " አለች ታፈረች ።

" እኔስ ብዙ ጊዜዬ ነው ። አንድ ሥጋ - በል ጓደኛዬ ነው ፣ ያሳ የኝ። ብቻ ፣ ቅዳሜና እሑድ ካልሆነ ፣ ለሌላዉ ጊዜ በውነቱ በጣም አሩቅ ነው ። ግን ፣ ጠጅም ስለሚገኝ ፣ ቅዳሜና እሑድ ደግሞ እንጉል ሰዎች ዐልፎ ዐልፎ ያጋጥማሉ ። ከዚህ ሌላ ደኅና ቦታ ነው " አለ አጉናፍር ።

ሰዓቷን አየች ። " አቤት ! እንዴት ረፍዷል ። ስምንት ሊሆን ምንም አልቀረዉ " አለች ።

" የቢሮ ሰዓት እንደሚያልፍብኝ አይጠረጠርም . . . አለ ቃዬም ድንገት ፈልገው ታጡኝ እብድ ይሆናሉ ። በተለይም ፣ ትና ንት የማዛዬ ዶብዳቤ ፣ ዛሬ ጠዋት የዘለፉ ቃል ከሰጡኝ በኋላ ፣ ወዲ ያውኑ ሳረፍድ ! "

" ምነው ተጣላችሁ እንዴ ? " አለች ደንገጥ ብላ ።

" እባክሽ እንዲያው ነው " አለ ፣ እዚህ ነገር ውስጥ ገብተው ጊዜ እንዳይባክን በማሰብ ።

"ትናንት ስላረፈድህ ነው ?" ' በኔ ሰበብ ችግር ገጠመው ' የሚል ሥጋት ያዛት ።

" ያጋጣሚ ነገር ነው ። ትናንት ጠዋት ፈልገውኝ አጡኝ ። እንደገና ከሰዓት በኋላ ልክ በዘጠኝ ሰዓት አስፈለጉኝና ስላልነበ ርሁ ደብዳቤ ጻፉልኝ ። ዛሬ ጠዋት ጠርተው ደግሞ ግሣጼና ማስጠ ንቀቂያ ሰጡኝ. . .እኔ ወጣ ስል የሚያሳብቅ ሰው ያለ ይመስለኛል" አለ አጉናፍር ፣ ነገሩን ሁሉ አሳጥሮ ።

" አሁንስ 'ዕድል በሚባለው ነገር' ላምን ነው ። ገና ትናንት ብንገናኝ ፣ ይኸው ይኸ ሁሉ ነገር በሐያ አራት ሰዓት ውስጥ ደረሰ . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እኔም የያዝኩት ችግር አንተንም የሚጨምር ነው ” ብላ ፣ እየተከ ዘች ከቦርሳዋ አውጥታ ፣ የተቀደደ እንቦልክ ከነወረቀቱ ሰጠችው ።

ወረቀቱን ከቦርሳዋ ውስጥ ለማውጣት ዐይኖቿ ተሰብረው ቦር ሳዋ ውስጥ ስለ ነበሩ ፣ ምቹ ሆነለት ፤ የተከዘ ፊቷን ፣ ስልካካ አፍ ንጫዋን ፣ በጠቅላላዉ ፣ ቀይ ሱፍ ሹራቧ ሳያጠብቅ ሳያላላ ያቀረውን ፣ ሰውነቷን ሲመለከት ፣ ልቡ ይሽበርበት ጀመር ። ሆኖም ፣ እዚያዉ እንደዚያ አንገቷን ቀለስ እንዳለ ፣ አይቶ እስኪጠግባት ድረስ እንድ ትቆይ ፣ ወረቀቱ የተሸከመውን መዓት ይዞ ቢሰወር ፈቃ ነበር ። ጻሩ ግን ፣ አልተሰወረም ፤ ተገኘ ። ይዛ ቆና ስትል ዐይን ለዐይን ግጥም አሉ ። ልቧ ትርክክ አለ . . . ወረቀቱን ሰጠችው ። ተቀበላትና ያነብበው ጀመር ፤

“ ለወይዘሮ ታፈረች ጣንሸው

ሰላም ላንቺ ይሁን ። ኡቶ አጉኖኖርን በከንቱ እንቅልፍ አታ ሳጪው ፤ እለበለዚያ የሚከተለው ነገር ለሁለታችሁም ደኅንነት መጥፎ ይሆናል ። ”

እገላብጦ መረመረው ። ልክ ለሱ እንደ ደረሰው ፣ ስምና አድራሻ የለውም ። እንቦልኩ ቴምብር የለውም ። የተጻፈውም በጽሕፈት መኪና ነው ። የአጻጻፉ ስልት ልክ አንድ ሱዉ ዐይነት ነው ። ሁለ ቱንም የላከው አንድ ሰው መሆን አለበት ብሎ አመነ ። ይኸን በሐ ሳቡ ሲያውጠነጥን ፣ በግራ እጁ እቀኝ የውስጥ ደረት ኪሱ ገብቶ ፣ ለሱ የተላከለትን ደብዳቤ ፣ እሱ ወረቀቱን ሲያነብ ፣ ግምባሩን በሥ ጋት ታነብ ለነበረችው ፣ ለታፈረች ሰጣት ። እርይ የሰጣትን ስታነብ ፣ እሱ ደግሞ በተራው ገጿን ያነብ ጀመር ። እንብባ ቆና ስትል ፣ ዐይን ላይን ሲያያዙ ልቡ ትርትር ሲል ተሰማው ። ዐይኑን ሰበር አደረገ።

በዚህ ጊዜ ፣ ልጁ ቢራና ኮካ ኮላውን ይዞ መጣ ። አስቀምጦ ሲሔድ ፣ “ ምግቡን ፈጠን ብለህ አምጣልን ፣ ረፍዷል ” አለው አጉ ኖፍር ፣ ከወደ ኋላው ። ልጁ ሰምቶ ፣ መልስ ሳይሰጥ ወደፊቱ ሽቅብ ሽመጠጠ ።

“ የደብዳቤሽ እንቦልክ ቴምብር የለውም ። ስለዚህ ፣ በጅ ነው ማለት ነው ፣ የተላከው . . . ማን እቢሮሽ እንዳመጣው ሰውቀሻል ?”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ የለም ፤ አላውቅም ። ጠረጴዛዬ ላይ ነዉ ያገኘሁት ። ተላላኪዉ፤ ‘ቢሮዉን ስከፍት በበሩ ሥር ተወርውሮ አገኘሁትና እንሥቼ ጠረ ጴዛው ላይ አደረግሁት ’ አለኝ ” አለች ታፈረች ።

“ የሁለታችንንም የጻፈው አንድ ሰው ነው ። አይመስልሽም? አጻጻፉ ፤ ወረቀቱ ፤ በፖስታ አለመላኩ ፤ በትለይ ደግሞ ፤ የአጻጻፉ ሥልት ? ”

“ ይመስለኛል ” አለች ታፈረች ።

“ በቅርብ የሚከታተልሽ ሰው መሆን አለበት ። አለበለዚያ ፤ ሐያ አራት ሰዓት በማይሞላ ጊዜ ውስጥ ፤ ነገሩ እዚህ ሲደርስ አይችልም ነበር . . . አዎ ፤ ደግሞ ፤ እኔ ጠዋት እሱ ወረቀት ሲደርሰኝ አጠያይቄ ፤ ለተላላኪዬ አምጥቶ የሰጠው ‘ማ ጠራጊ ፤ ‘ አንድ ባለ ሰማያዊ መርሴዲስ ፤ ቀይ ሰውዬ ነጭው ላንተ ስጥ ያሉኝ ’ አለ ። ስለዚህ ፤ የሁለታችንንም የጻፈው አንድ ሰው ከሆነ ፤ ያንቺንም እሱ ነው የጻፈው ማለት ነው ” አለ እጉናፍር . . .

በዚህ ጊዜ ፤ ልጁ ክትፎውን ይዞ ወደ ጳሉ ቀረበ ። ልጁ አስቀ ምጦ እስኪሔድ ድረስ ሁለቱም ዝም አሉ ። ልጁ ከሔደም በኋላ ፤ እጉናፍር ነገሩን በምን አኳኋን እንደሚቀጥል ግራ ገባው ። ዝም አለ ። ታፈረችም ፤ እሱ ዝም ስላለ ፤ ጸጥታውን ባለማደፍረስና ፤ እሷም ነገሯን እያሰላሰለች ፤ ዝም አለች ።

ክትፎዉ ሲደርስ ፤ የሁለቱም ወስፋታቸው ተዘግቷል ። ግን ፤ በመተፋፈር ፤ ታፈረች ጥቂት ፤ እጉናፍር ብዙ በርበሬ እየነሰነሱ ፤ ጣዕሙ ሳይታወቃቸው ይበሉ ጀመር ። ጥቂት እንደ ቀማመሰች መብላት ሊታታት ። ልጁ ሲታዘዝ ፤ ‘ ትንሿን ’ ስላልተባለ ፤ የትልቅ ጠርሙሱን ኮካ ኮላ ስለሆነ ያመጣላት ፤ ብትጠጣው ብትጠጣው የማይጉድል መሰላት ። ነገር ግን ፤ ‘ግብዣውን ያልወደድኩት መስሎት ይቀየማል’ ብላ በመሥጋት ፤ ሁለቱንም ትተናነቅ ጀመር ። እጉ ናፍር ፤ ይህ ሁሉ ሲሆን እጉንብሶ ክትፎውን እየቆነጠረ በዝግታ ይጉርሳል ። ቀና ብሎ አላያትም ። ታፈረች ሰረቅ እያደረገች ስታ የው ‘ ምን ይሆን የሚያስበው ’ የሚል ሐሳብ በአእምሮዋ ግለቱ አል ቀረም ። ይሁንና ፤ ክትፎዉን ሦስት ሩብ ፤ ኮካ ኮላዉን ግማሽ ያህል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከበላችና ከጠጣች በኋላ ፣ ሳለመቀጠል ቆረጠች ። ቀና ብላ አገሩና ፍርጎን ብታየው ፣ እንደዚያው እንዳቀረቀረ ነው ፤ ጥቂት ዐይኖቿ ገጹ ላይ ከተንቀዋለሉ በኋላ ፣ ከፍ አድርጋ ወደ መኪና መንገዱ አቅጣጫ ወረወረቻቸው ። ባለችበት የምግብ ዳስ አጥር ግቢና ፣ በማይታየው መኪና መንገድ መካከል ባለው የመኪና ማቆሚያ ስፍራ ጥቂት መኪናዎች ቆመው የሚታየው ጀርባቸው ብቻ ነው ። ሁለቱ ግን ፣ ፊታቸውን ወደ ደቡብ ፣ እሷ ወዳለችበት ዳስ መልሰው ፣ ጀርባቸውን ለመኪናው መንገድ ሰጥተው ቆመዋል ። ከሁለቱ አንዱ የመርሴዲስ አፍንጫ መሆኑን ስትገነዘብና ፣ አጥርታ ሰውዬው ማን እንደሆነ ለመለየት ባትችልም ፣ ሰው እንዳለ ስትመለከት ልቧ ቀጥ አለ ! በደም ሥሯም ፣ የሞቀ ደም ሳይሆን ፣ የበረደ ውሀ ተሠራጨ ። ባንድ አፍታ ብርድ ብርድ አላት ፤ ጉሮሮዋ ደረቀ ። ዐይኗን ከመኪናው ግንባር ላይ ሳትነቅል እጇዋ የኮካ ፣ ኮላውን ጠርሙስ ፈለገ ። አንገቱን እንቅ አርጋ ወደ አፏ አቀረበች ። እጅና እግሯ እጅግ ተርበደበዱ ።

ያቀረቀረው አጐናፍር ይኸን ሁሉ ልብ አላለም ። ጀርባዉን ለመንገዱ ሰጥቶ ፣ ፊቱ ወደ ደቡብ ነው የዞረው ። ፊት ለፊቱ ያለችው ታፈረች ፣ ከሷ ጀርባ አጥሩ ፣ ከጥሩ ውጪ የባሕር ዛፍ ነው ያለው ። እሱ ግን ከሊሳው ቀርቶ እንኳንም አያይም ። ከሐሳብ ባሕር ሰምጦ ያለበትንም ፣ ከማን ጋር እንደሆነም ዘንግቶታል ። የመጀመሪያዉ ሐሳቡ ፤ ታፈረችን ለመተዋወቅና ፣ የሰላም ኑሮውን ለመቀጠል ነበር ። ነገር ግን ፤ ዘለዓለም ጭቅጭቅ ተፈርዶ ፤ ሰላም ተወዶ ይዘለቃል ወይ፤ እረ ይቻላል ወይ ? ብሎ እራሱን ሲጠይቅ ያገኘው መልስ ወላዋይ ሆነበት ። ‘ እኔ ዐቅሜን ዐውቄ ፣ ቢጤዬን ፈልጌ መኖር ይሻለኛል እንጂ ፣ ያላቅሜ ተንጠራርቼ እንዲዚህ ዐይነት ሽኩቻ ውስጥ መግባት የለብኝም ። እኔ ፣ ለዚህ ዐይነት ሕይወት የተዘጋጀሁ ሰው አይደለሁም ’ ሲል ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፤ ‘ ሰው ሁሉ በሕይወቱ የሚፈልጋቸው ነገሮች አሉ ። ስለዚህ ፣ የሚፈልገው ነገር እስካለ ድረስ ከሌሎች ጋር መጋጨቱ የማይቀር ነው ። መጋጨትና መታገል ካለ ፣ ማንም ቢሆን ጥረቱ ትግሉን ለማሸነፍ ነው ። ነገር ግን አንድ ሰው ምንም የሚፈልገው ፣ የሚመኘው ነገር ከሌለ ፣ በዓለም መኖር ምን ያስፈልገዋል ? ስለዚህ ፣ ማንኛውም ጤነኛ ሰው የሚፈልገው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መኖሩ ስለማይካድና ፣ ይኸም ትግል ውስጥ የሚያስገባው መሆኑ የታወቀ ስለሆነ ፣ ሰላምና ጸጥታ አይገኝም ፣ ማለት ፣ ላልሞተ ሰው ! ስሕተት የማያደርግ የማይሠራ ሰው ብቻ ነው ፣ ትግል የሌለበትም የሞተ ሰው ብቻ ነው ። አልሞትክም ካልክ መታገል አለብኝ ። ይች ልጅ ደግሞ ፣ ወደኔ ባታዘነብል እስከዚህ አትደርስም ነበር ! ' ይላል ። አጐናፍር መጀመሪያ ታፈረችን ልተዋትና ልገላገል ፣ ከዚህ ጭቅጭቅ ልሽሽ የሚለውን ሐሳብ ለቅጽበት እንኳ መቀበሉ እሳ ፍሮት ነው ፣ እስካሁን ቆና ብሎ ሲያያት ያልደፈረው ። ዐይኖቹ የሚያሳጡት መስለው ። አሁን ግን ፣ በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ ፣ ላንድ ለሚፈልገው ነገር ፣ ቆሞ ለመከራከርና ለመታገል ፣ በሐሳቡ ቆረጠ ። የልብ ደስታ እጅግ ተሰማው ። ከጭንቀቱ ተገላገለ ። ' ከእ ንግዲህ ወዲያ ፣ ! ' አንድም ነገር ላይ አላፈገፍግም ብሎ ተነሣ ። የታ ፈረችንም ነገር ፣ ሌላ በወደፊት ሕይወቱ ለሚከተለው ሁሉ መግ ቢያ ፣ መፈተኛ አደረገው ። ' ከእንግዲህ ወዲያ ሽሽትና ገለልተ ኛነት የለም ! ' አለ በልቡ ።

ቆና ብሎ ሰላምና ጸጥታ በተጐናጸፉ ዐይኖቹ ታፈረችን ተመ ለከታት ። እሷም በሠጕና በተሸበሩ ዐይኖች ፊቱን ስትጠናው ያዘች ። ዐይን ላይን ግጥም አሉ ። ልቡ እንደ ልማዱ ናረ ። ዐይኖቹም እንደ ልማዳቸው ፣ ለመሰበርና እቅጣጫ ለመለወጥ ሞከሩ ። አእምሮው ግን ፣ የልቡን መናር ለመቈጣጠር ያቅተው እንጂ ፣ ዐይኖቹን እንዳይታጠፉ ለማስገደድ አልተሳነውም ፣ ዐይኖቿ ላይ ቆሩ ። አጐናፍር ግንባሩና ጉንጮቹ በሞቅ ፈላሽ ከውስጥ ሲታጠቡ ተሰማው ። ሆኖም በረታ ። ከልብ የመነጨ ደስታ የሞላው ፈገግታ ገጹን አበራው ። ታፈረችም ለጥቂት ጊዜ ዐይኖቹን ባይኖቿ ያዘች ። በሕይወቷ ለመጀመሪያ ጊዜ ልቧ ግራ ጐድኗን ከውስጥ ሲደቃው ተሰማት ። ዐይኖቿ ፊቱነው ሰብር አሉ ። አንገቷን ደፋች ። አጐናፍር ፣ የውጭ አገር ሥነ ጽሑፍ ሲያጠና ፣ ያነበባቸው ልብ ወለድ ወጐች እንደ መነጽር ዐይኖቹ ላይ ተጋርደው ይሁን ፣ ወይም በእርግጥ ዐይኖቹ አይተው ይሁን እንጃ ፣ የታፈረች ጉንጮች እንሶስላ ሆኑበት ። እስከ ዛሬ ፣ እምቢ አሻፈረኝ ብሎ የቀበረው እሳት ፣ ከተዳፈነበት ወጥቶ ይነድ ጀመር ። መልሶ ፣ ከእንግዲህ ለመቅበር አጐናፍር ፈቃድም ዝንባሌም አልነበረው ። እንዲ ያውም ፣ ' አልገታውም ፣ ይለይለት ፣ ይውጣለት ! ' አለ ፣ ባልቡ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሳያስበው ቀኝ እጁን ዘርግቶ ጠረጴዛው ላይ የነበረውን ግራ እጇዋን ዳሰሰው ። እጇዋ ቀዝቅዟል ።

" እጅሽ እንዴት ቀዝቅዟል ። በረደሽ እንዴ ? " አለ አጐናፍር ፥ ፀሐይዋ ቀኑን ሙሉ በርታ መዋልዋንና ፥ ሰዓቱም ለዘጠኝ ሐያ አምስት ጉዳይ መሆኑን ሳያስብበት ።

" ደኅና ነኝ ። አልበረደኝም " አለች ታፈረች ።

" ፈረንጆች ናቸው ወይስ የኛ ሰዎች ፡ 'አንድ ሰው እጁ ሲቀዘቅዝ ፥ ልቡ ሙቅ ነው ማለት ነው' የሚሉት ? " አለ ፈገግ እያለ ።

ዝም አለች ። ግር ብሎት እጇን ለበሰበ ። የቧ እዚያው ቀረ ። ልብ ሲል ጊዜ ፥ ለካ ክትፎ ሲበላበት ቅባት በነካው እጁ ነው ፥ የዳሰሳት ! እጇዋን ሲያይ የጁ ቅባት ቀብቷታል ። " ይቅርታ ። ቅባቱን ለቀለቅሁሽ አይደለም እንዴ ? " አለ አፈር ብሎ ።

" ምንም አይደለም " አለች ፡ በዚህ ቅር እንዳላላት ለማሳየት ፈገግ ብላ ።

" ምንም አልበላሽ ፤ አልጣፈጠሽም መሰለኝ ? "

" እሱስ ጥሩ ነው ። ብቻ . . . ወስፋቴ ተዘግቷል ። "

" ምነው ? " አለ ፡ ነገሩ ያልገባው መስሎ ፡ እና ከርቧ እንዲመጣ ።

" ይኸ ነገር መንፈሴን በጠበጠውና — " ብላ ቆመች ፥ ከልቧ እየተከዘች ።

" በውነቱ ፥ ዋናው ነገር እኛ የምናስበው ነው እንጂ ፥ የስምየለሽ ደብዳቤዎቹን ነገር እስከዚህ ልንጨነቅበት አይገባም " አለ አጐናፍር ፤ ነገሩን እስከዚህ ግልጽ ሳያደርግ ።

ታፈረች ግን ነገር ልቧ ገብቶ ስለ ነበር ፥ ያጐናፍርን ነገር ለመተንተን ጊዜ አልነበራትም ። ሆኖም ሰምታዋለች ። " አንድ ልነግርህ የሚገባኝ ነገር አለ ። ብዙ ዝብዝብ ይበዛዋል ። ግን ፍሬ ነገሩን እንድገልጥልህ ሕሊናዬ ያስገድደኛል " አለች ታፈረች ፤ መንፈሷ እየተጨነቀ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳናፍር መላ ሕዋሳቱ ነቅተው ፤ ልቡ አታሞ እየመታ ፤ የምት ቀጥለውን በሥጋት ይጠባበቅ ጀመር ። እስተያየቱ የባሰውን ሰው ነቷን አርበደበደው ። እንዴ ልትወጣው ወስና ነገሩን ጀመረች . . .

" ያኔ አውሮጳ ሸኝተኸኝ የመጣሁ ጊዜ ፤ እዚህ የሚጠብቀኝ እጮኛ ነበረኝ ። በበኩሌ ፈቅጄ ያጨሁት ሰው አልነበረም ። ወላጆቻችን — በተለይ በኔ በኩል ያባቴ ታላቅ ወንድም — ተስማምተው ያደረጉት ነገር ነበር . . . ታዲያ ፤ እሱ ' ወደድኩሽ ' ይበል እንጂ እኔ ልቤ አልተቀበለውም ነበር ። ግን ፤ ገና የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ ስለ ነበርኩ ፤ ' የቤት ዕጣዋ ይኸው ነው ' ብዬ በማመን ፤ እንደ ዕቃ ሲያስማሙኝ ፀይኔ እያየ ፤ ' አሜን ' ብዬ ዝም አልኩ . . . እሁን ሳስበው ይገርመኛል . . . . ክዚያ ፤ ከብዙ ትግል በኋላ አሜሪካን ሔድኩ ። ስመለስ ፤ ስውዬው የማይስማማኝ ፤ ጋብቻውም ሊዘልቅ የማይችል መሆኑ ጉልህ ሆኖ እየታየኝ ሔደ ። ይጠጣል ፤ አም ባገር ይወዳል ፤ ዘወትር ሽጉጥ ይዞ ነው የሚዞረው ፤ የቤት ወጻጆቹ አበሣዝ ቁጥር ሥፍር የለውም ። በዚህ ላይ ቅናቱ እያደርስ ነው ። ' ከማን ጋር ነው የምትተያዩው ? ማንን ነው የምትጠቅሺው ? ' ይላል ተመሬት ተነሥቶ ። እምልህ ፤ መቼስ ሰው ፀይኑን ጨፍኖ አይሔድ ። ፀይን ከተከፈተ ፊቱ ያለውን ማየቱ ይቀራል ? ብቻ ነገሩን ለማሳጠር ፤ የሠርግ ጥሪ ወረቀቱ ከታተመ በኋላም ቢሆን መቁረጥ ተገድጄ ቆረጥሁ ።

" ምን ልበልህ ፤ ዓለም በሰፈች ። ታላቁ አጎቴ ፤ ' ተዋረድን ፤ የዓለም መሣቂያ ፤ መሣለቂያ ሆንን ' አሉ ። ቤተ ዘመድ ፤ ' አዎ ፤ እርግጥ ተዋረድን ' አለ ። እረ ትታሰርም ተብሎ ነበር ። ደግነቱ ዘመኑ ዛሬ መሆኑና ፤ ዕድሜዬም ከሐያ አንድ በላይ ስለ ነበር ፤ ከቤቱ በማስወጣት ብቻ ተወሰኑ . . .

" ከዚያ አንድ አብሮ አደግ ጓደኛዬ ዘንድ ደባልነት ገባሁ ። እሷን የጠቀመችና ፤ ያገዘች መስሏት ፤ እንዴ፤ ካንዱ ፤ እንዴ ከሌላዉ ጋር ልታቀራኝኝ ተግታ ትሠራ ጀመር ። ብነግራትም አልሰማም ስላለችኝ ፤ አፓርትመንት ተከራይቼ የገባሁት ያኔ ነበር ።

" ከዚያ ፤ ምድረ ጐረምሳ ፍዳዬን አሳየኝ ። በመንገድ ስሔድ ፤ አንድ ነገር ጣል ፤ ወይ ጠቀስ ሳያደርጉኝ ወይም ሳያፍጨብኝ አያሳል

©OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቀኝም ነበር ። የተኮናተርኩትን ሰይቼንቶ ነጂ ፣ አንዳንዶቹ ገንዘብ እየሰጡት እመንገድ እያሟፈራቸው ያውኩኝ ጀመር ። ምናለፋህ ፤ ሁሉም የታላቁ አገሬ ኢጋገኝ መስለው ታዩኝ ። ተመርሬ ፣ ‘እሺ’ ብዬ እንድታረቅ የተደረገ አድማ መሰለኝ ።

“ ይሁንና ፤ አንድ የመሥሪያ ቤቴ ባልደረባ እኔ እምኖርበት ሕንፃ ውስጥ ይኖር የነበረ ፣ ‘ ዓመላልሰሽ ’ አለኝ ” ስትል ፣ አጐናፍር ፣ አሁንም የልቡ ምት እንደገና መፍጠን ጀመረ ።

“ እኔም ‘ ይሻል ይሆናል ’ ብዬ ተስማማሁ ። የሚከተለውን እሉባልታ ሳልፈራ አልቀረሁም ። ግን ፣ የሲቤን እኔና እግዜር እና ውቃለን በማለት ነበር ። እሉንም ቢሆን በሙሉ ልብ አላመንኩ ትም ፤ ብቻ ፣ ‘ አንድ መሥሪያ ቤት ስለሆንን ፣ ክብሩን ይጠብቃል ’ ብዬ በመገመት ነበር ። ቢሆንም ፣ የመጀመሪያዉን ሁለት ሦስት ቀን ነቅቼ ስጠብቀው ፣ ጨዋ ሆነ ። ጥቂት ተግባባን ። በአራተኛዉ ቀን ይመስለኛል ፣ በሰያፍ አንዳንድ ነገር ባል ማድረግ ሲጀምር ፣ እኔም እንዲገባው ለማድረግ ሞከርኩ ። በመጨረሻዉ ፣ አንድ ቀን አመጣጥ የጭቃ ጅራፉን ! ! ”

ይኸን ጊዜ አጐናፍር ልቡ ሽምጥ ይጋልብ ጀመር ። ሀይኖቹን ሳያስበው ከሐዱበት መልሶ ፊቷ ላይ አሳረፋቸው ። ታፈረች አቀርቅራ አይታዩዋት እንጂ ጥያቄ እንደ ምላቸው ተሰማት ። ‘ የጭቃ ጅራ ፉን ’ ማብራራት ጠቃሚ መሆኑን ገመተች ።

“ . . . ማታ ከቢሮ ስንወጣ ፣ በቀጥታ ወደ ቤቴ በመውሰድ ፋንታ ደቢ መንገድ ገብቶ ይነዳ ጀመር ። እኔም ፣ ‘ ሌላ የምትሔ ድብት ጉዳይ ካለህ ’ እኔን አውርደኝና በሲይቼንቶ እሔዳለሁ ፣ ብለ ውም ፤ አልሰማ አለ ። እንዲያውም ፣ ‘ እኔ እኮ ሾፌርሽ አይደለ ሁም ! እኔ ከማን አንሳለሁ ! አሁን ደርሶ መነኩሲት መምሰል . . . ምንትስ ምንትስ ’ እያለ ፣ ጉዞውን ቀጠለ ። እኔም ፣ ‘ ብታቆምም ባታ ቆምም ከመኪናዋ ዘልዬ እወርዳለሁ ’ አልኩና የመኪናውን በር ልከፍት ስል ፣ በግዱ አቆመ ። ወርጄ እቤቴ ሔድኩ ። ከዚያ ‘ ይቅ ርታ ፣ እንዲህ እንዲያ ’ ቢልም አሻፈረኝ አልኩ ። ሰይቾንቶ ጥበ ቃዬ ተመለስኩ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“የክፍል አለቃዬ አንድ ሁለት ጊዜ፣ ሰይቸንቶ ስጠብቅ ወረበሎች ሲያስቸግሩኝ አይተው ካመጡኝ በኋላ፣ ‘ሲመቸኝ እኔ እወስድሻለሁ’ አሉኝ። እኔም እንቢም እሺም ሳልል ቢሮዬ ገባሁ። ነገሩ አስቸገረኝ። ‘እንቢ’ እንዳልል ማስቀየም ሆነብኝ፣ ስውዴውን። ‘እሺ’ እንዳልል ሠጋሁ። ምክንያቱም፣ ሰውዬው እምስት የወለዱ ችላቸውን የልጅነት ሚስታቸውን ፈትተው፣ ዕድሜዋ ከኔ ያነሰ ዘመናዊ ወጣት በማግባታቸው፣ ጨዋንታቸውን ተጠራጠርኩና ነው። በሌላ በኩል ደግሞ፣ አንድ ቀን፣ ከመሥመር የወጣ ነገር ብለውኝ ወይም ሲያደርጉ አላየሁም ነበር።

“ብቻ፣ ሐሜትና ወሬ እጅግ በዛ። አሽሟጣጮቹ፣ አሽሙረኞቿ፣ ‘አሁን እባቷ ከሚሆኑ ሰው ጋር’ ይል ጀመር። አፋቸውን እውጥተው፣ ‘ዛሬ ያ ሽማግሌሽ የት ሔዶ ነው፣ በሰይቸንቶ የምትሔጅው? እረ ለመሆኑ ፍቅር ይዞሽ ነው፣ ብር ፍለጋ?’ ያሉኝም ነበሩ። ምን ልበልህ ተጨንቅሁ። በመጨረሻዉ ያቺ ወጣት ሚስታቸው፣ በስልክ እንዳልሸጥ እንዳልለወጥ አድርጋ ሙልጭ አርጋ ሰደበችኝ። በዚህ ላይ፣ ያ አሮጌኛሽ ነኝ ባዩ ይገትብኛል፤ ‘ቆይ! አንድ ቀን አለኝ በይ!’ ይለኛል። ‘የኔን የእንዳሹን ቀለበት እውልቀሽ፣ የሌላ አደርጋለሁ ብለሽ አትመኚ። ቆመሽ ትቀሪያታለሽ’ ይለኛል። ምን ልበልህ።

“በመጨረሻዉ፣ እስኮላርሽፕ ፈልጌ አሜሪካን አገር ተመለስኩ እልሃለሁ” አለች በረጅሙ ተንፍሳ። ሳታስበው ወሬዋን በሙሉ ዘከዘከችለት።

እንጉናፍር አሜሪካን አገር ያረገችውን ለማወቅ ልቡ በጣም ተመኘ። ሊያስቀጥላት የሚችልበትን ዘዴ ያስላስል ጀመር። “. . . አሜሪካን አገር የተሻለ ዕድል እንደ ገጠመሽ ተስፋ አደርጋለሁ” አለ እንጉናፍር።

“አዎ። በጣም የተሻለ እንጂ። ምንም እንኳ ዱሮ እነበርኩበት ከተማ ባልሔድ፣ የአሜሪካንን አገር የማውቀው ስለሆነ ችግር አልገጠመኝም። አንዱን ያሜሪካን ከተማ ከለመድህ ሌላዉን ሁሉ ባንዴ ነው የምትለምደው። የኑሮው አኪያሔድ በጣም ተመሳሳይ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ነው ። ስለዚህ ምንም ግር አላለኝም ። . . . ብቻ ፡ መጀመሪያ እንደ ደረስሁ ሰው አስጠልቶኝ ስለ ነበር ፣ ብዙ ጊዜ እሆቴሌ ፣ በኋላም አፓርትመንቴ ነበር እምቀመጠው ። እዚያ የደረስኩት ትምህርት ከመጀመሩ በፊት ስለ ነበረና ፣ ሌላ እማደርገው ስላልነበረኝ ፤ ብዙ የልብ ወለድ መጻሕፍት አነበብሁ ። በልብ ወለድ ዓለም ገብቼ ስን ፈላሰስ ፣ ሳላውቀው ተማሪ ቤት ተከፈተ ። ከሰዎች ጋርም ቀስ በቀስ መቀላቀል ጀመርኩ ። ደንበኛ ያዘቦት ኑሮዬን ቀጠልኩ” ብላ ቆም አለች ።

አጐናፍር ወሬው ገና አላጠገበውም ። ስላሜሪካን አገር ኑሮዋ ዝርዝር ነገር ማወቅ ልቡ ይመኛልና ። ግን ፤ ምን ልትነግረው ትች ላለች ? መቼም ከብዙ ወንዶች ተማሪዎች መተዋወቋ የማይጠረ ጠር ነው ። ታዲያ ፣ ‘እከሌ ከንፈር ወዳጄ’ ነበር ልትለው ነው ? ዝም አለ ።

“ በሔድኩ በሰባተኛ ይሁን በስምንተኛ ወሬ . . . ” ስትል አጐናፍር ፈጥኖ ነቃ ። ቃፈረች ነገሯን ለመቀጠል የተነሣችው ፤ በአ ጋጣሚ ለመገናኘት ያበቃቸው ነገር ፤ እንድ ሌላ ነገር አስታውሷት ነው ። “. . . አንድ ቀን ካንድ የምግብ ሸቀጣሸቀጥ መደብር ፣ የሳምንት ቀለቤን ለመሸመት ሔጄ ፣ ባንድ ትንሽ ነገር ሳቢያ ካንድ ሀብታም ቤተሰብ ጋር ተዋወቅሁ ።

“ቀኑ ቅዳሜ ነበር ። የሸቀጣሸቀጥ መጫኛ ፣ የሚገፋው ጋሪ ሁሉ ተወስዶ ነበር ። ስለዚህ ፤ የጨረሱት የሚያጋቡትን ለመውሰድ ፣ ወረፋ መጠበቅ ነበረብኝ ። ከኔ ኋላ ፣ አንዲት ጠና ያለች አሮጊትና ፣ እጐኗ በዕድሜ ከሷ የማታንስ ወፈር ያለች ሴት ቆመው ያወጋሉ ። ከወደፊቴ አንዲት ሴት ዕቃዋን ከጋሪዉ ላይ እያነሣች ፣ አስከፋይዋ ጠረጴዛ ላይ ትከምራለች ። እኔም እጠብቅ የነበረው ፤ ዕቃዎቿን አውጥታ ስት ጨርስ ፣ ያንን ጋሪ ለመውሰድ ነበር ። ሴትዮዋ ልትጨርስ ገና አንድ ሁለት ነገር እንደ ቀራት ወፍራሟ ሴት ፣ ራመድ ብላ ጋሪውን ለቀም አረገችው ። ባለዕቃዋ ቀና ብላ አየቻትና ፣ ቀጥላ ደግሞ ዐይኗን ወደኔ ወርወር አረገች ። በዚህ ጊዜ ከኋላዬ የነበረችው አሮጊት ፡ እከ ሊት ፣ ‘የሷ ተራ ነው ፤ እኛ እሚቀጥለውን እንጠብቅ ’ ብትላትም

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳልሰማ ሆና ጋሪውን ያዘች ፤ እሮጊቷ ጠጋ ብላ ስትደግም ላት ፣ ያኔ ‘ ይቅርታ ’ ብላ ለቀቀችው ። እኔ ግን ጊዜ ስለ ነበረኝ ፣ በተለይም ያበሻ ይሉኝታ ይዞኝ፣‘ትውሰድ’ ብዬ ድርቅ አልኩ ።

“ በዚህ ሳቢያ ከሮጊቷ ጋር ተዋወቅን ። ቤተኛ እስከ መሆን ደረስሁ ። በኋላ እንደ ተገነዘብኩት ፣ እሮጊቷ ያምሳ ስምንት ፣ ባሏ የስልሳ አምስት ዕድሜ ያላቸው ፣ እጅግ በጣም ሀብታም የሆኑ ፣ የዕብራዊ ቤተሰብ ናቸው ። አራት ልጆች — ወንዶች ብቻ — ወልደዋል ። ከነዚህ ሁለቱ ሞተዋል ። አንዱ ፣ በሁለተኛው ዓለም ጦርነት ፣ እሥሮፓ ከጀርመኖች ጋር ሲዋጋ ፣ ሌላዉ ፣ በዚያው ጦርነት እስያ ከጃፓኖች ጋር ሲዋጋ ። የተረፉት ሁለቱ ደሞ ባገር የሉም ። የልጅ ልጆቻቸውን በሙሉ ሰብስበው የሚያስተዳድሩ እሮጊቷና ሽማግሌዉ ናቸው ።

“ ‘ ሀብታም’ ስልህ እንዲህ ቀልድ ነገር አይምሰልህ ። እኔ ዱሮ የኔ ቤተሰብ ‘ሀብታም ነው’ ሲባል ፣ ‘ ጌታ’ ማለት እንደኛ ያለ ማለት ይመስለኝ ነበር ። የጋሻ መሬት ብዛት — ቁጥሩ — ይመስለኝ ነበር ። ያንን ቤተሰብና ፣ በጠቅላላው አሜሪካን አገር ‘ ሀብታም ’ የሚሉት ፣ እንዴት ዐይነት ያለ መሆኑን ካወቅሁ ወዲህ ፣ ስለ ጌታ ልጅነቴ ሳስብ ወይም ሰዎች ሲናገሩ ግቴ ይመጣል . . . . . እነኛ ወንድሜ በጋሻ አሚለካ አጥር ግቢ ውስጥ የሚኖሩበትን ፣ ሦስት ፎቅ ፣ ትልቅ ግንብ ቤት ፣ በውስጡና በግቢው ያለው ፣ ለድሎት የተደራጀው ነገር ፣ ሌላ ነው ። ያሏቸው እክሲዮን ፣ ያክሲዮንና የሸርክና ኩባንያ ዎች ፣ በያይነቱ የማይንቀሳቀስበት ንብረት . . .

“ አሁን እኔ አንድ ትልቅ ቪላ ፣ አንድ ሁለት መኪናዎች ፣ እና በተጨማሪ ትንሽ እርስትና ትንሽ የከተማ ቦታ ቢኖረኝ ፣ ሰዉም ‘ ሀብታም ነች ’ ብሎ ፣ እኔም ይኸንኑ አምኜ ልባችን ውልቅ ይል ነበር ። ግን ፣ እውነት ይህ ሁሉ ቢኖረኝ ፣ ደሀ አልባልም ፤ ሀብታም ግን አያሰኘኝም . . . ” ብላ ቆም አለች ፤ ላንድ አፍታ ። አጕናፍር ዝም አለ ፣ ያለችውን ሁሉ እያሰላሰለ ።

“ . . . ወደ ዋናዉ ነገር ልመለስ ። እሮጊቷ መውለድ ተመኝታ ባልታደለቻት ሴት ልጅዋ ቦታ አረገችኝ ። ያልወለዷት ሴት ልጃቸ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ውን ሆንኩኝ . . . ያቺም ወፍራም ጥቁር አሮጊት ፣ በዚያ እኔ በምኖርበት ከተማ አላቸው የሰማይ ስባሪ የሚያህል የአፓርትማ ሕንፃ ውስጥ የምትኖር ሠራተኞቸው ናት ። እሕንፃው ውስጥ ፣ ለራሳቸው ፣ ለቅዳሜና - እሑድ ማረፊያ የሚያገለግል ባለ አራት መኝታ ቤት አፓርትመንት ስላላቸው ፣ እሱን ጠባቂ ናት ። እሷና የሟች እኅቷ ልጅ የሚኖሩበት ባለ ሁለት መኝታ ቤት አፓርትመንት ፣ እዚያዉ ሕንፃ ውስጥ አላት ። ለብዙ ዘመን አብራቸው የኖረች ስለሆነች እንደ ዘመድ ትቈጥራቸዋለች ። የእኅቷን ልጅም ያስተማሩትና ፣ ከኩባንያዎቻቸው አንዱ ውስጥ ሥራ ያስያዙት እነሱዉ ናቸው ። ” እዚህ ላይ ቆም አለች ። ግንባሯም ጥቂት ቋጠር አለ ።

ዝምታው በመቀጠሉ አጕናናር ቀና ብሎ ፤ “ መልካም አጋጣሚ ነበር ! ” አለ በማጽናት ።

ታፈረች ፤ “ አዎ ፣ እሱስ በጣም የሚያስደንቅ ነበር ። ግን ፣ እኔ አሮጊቷን ባየሁ ቁጥር እምዬ ትዝ እያለችኝ በመደሰት ፋንታ እዝን ነበር ። ዐይኗን ሳላየው ትሞታለች እያልሁ በጣም እጨነቅና እሠጋ ነበር ።

“ እርግጥ ፤ አባቴ በታላቅ ወንድሙ ተመርቶ — እረ ታግዞ ልበል እንጂ — እንዳንድ ውዳቂ ነገር እዱር አውጥቶ የጣለኝ ትዝ ሲለኝ ፣ ሆዴ ቅይም ይልና ፣ አዲሱ ቤተሰቤን ብቻ ነው ፣ ‘ማሰብ የሚገባኝ’ እያልኩ እራሴን ለማሳመን እሞክር ነበር . . . እገሬ ላለመመለስ እንኳ ያሰብኩበት ጊዜ ነበር ። ለማመን የምትችል አይመስለኝም ፣ ምን ያህል አሮጊቷ ትወደኝ እንደ ነበር ብታይ ፤ እኔ እንጃ . . . የገዛ ልጅዋ እንኳ ብሆን ከዚያ የበለጠ የምትወደኝ አይመስለኝም ። እኔም በጣም ወደድኳት ።

“ ግን ፣ የእምዬ ነገር ትዝ ሲለኝ አእምሮዬን ያናውጠው ነበር ። እኔ ዘመዶቹ በሙሉ — እረ ዓለም በሙሉ — ቢጣላኝ ቢያርቀኝ ደንታ የለኝም ። የእምዬን ፊቷን መመለስ ግን አልችለውም ። ‘ዐይንሽን እንዳላየው’ ብላለች ያሉትን ፣ ለማጣራት ሞክሬ ነበር ፣ ወደ አሜሪካ ከመሔድ በፊት ። ግን እንዳላገኛት ተከለከልሁ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ይህ ሁሉ ታዲያ ያጐቴ ሥራ ነው ። እኔን የሚያንቀኝ ፤ እኛን ተወን ልጆች ነን — ወንድሞቹና እኅቶቹ ፤ የወለዱ የከበዱ ፤ የራሳቸው ትዳር ያላቸው እንኳ ፡ ከሱ ቃል ውልፍት ለማለት አለ መድ ፈራቸው ነው ። ሁሉም የሱን ፈቃድ ፈጻሚዎች ናቸው ። አንድ ዘመድ ፤ እሱ የሚቃወመውን የሚያደርግ አታገኝም ። እኔ እኮ እምልህ ፡ ምን ዐይነት መተት ነው ? አንድ ሰው ይኸን ያህል ተጽ ዕኖ በሌሎች ላይ ሲኖረው አያስገርምም ?

“ ታዲያ በኋ ኢንዶዚህ የጨከነብኝ ፡ ‘ለምን እኔ ያልኩትን ሁሉ እንደ ሌሎቹ አሜን ብላ አትቀበልም’ ብሎ ነው ። የመጀመሪያ ግጭ ታችን ፡ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ የነበርኩ ጊዜ ነበር ፡ የደረሰው ። እኔ መንን ትምህርት ቤት አዳሪነት መግባት ፈለግሁ ። እሱ ግን በመኪና እየተመላለስኝ ትማር ብሎ መከረ ። ተወሰነብኝ ። እኔ ግን ጠዋት ማታ እያለቀስሁ እምዬን አስጨንቄ ያገኙት ። ያኔ እንደ ዛሬ አልደከመችም ነበር ። በጣም ትፈራ ስለ ነበር ፣ በርዷ ብርታት አዳሪነት ገባሁ ። ቀጥሎ ፣ ዐሥራ ሁለተኛ ክፍል እን ዳለሁ ፤ ከዚህ ሰውዬ ጋር እስተማጭተ ፡ ሁርጉንም ወዲያው ሊያ ስከትል ፈልጎ ነበር — ወደ ውጭ አገር እንዳልሔድ ። ሐተታው ብዙ ነው ፤ ብቻ ፤ ይኸው ያም ሳይሳካለት ቀረ ።

“ እሱን ማሸነፊያ መሣሪያዬ እምዬ ነበረች ። አሁን ምን ይሆ ናል ፡ የማይለይ ጓደኛዋ መቋጠሪያ ብቻ ሆነ ! . . . ስለዚህ ፡ አሜሪካ ሆኘ ፡ ሙሉ የመንፈስ ዕረፍት ሳገኝ ያልቻልኩት እሷን እያሰብኩ ፣ ከነገ ዛሬ ‘ሳላያት ትሞታለች’ እያልኩ ነበር ። ‘ደብዳቤ ብጽፍ ማን ያሳያታል ፤ ስልክ ብደውል ማን ያቀርባታል ብዬ ፤ ማታ ማታ እያለቀስኩ ፤ ጠዋት ማታ እየጸለይኩ ኑሮዬን ቀጠልኩ ። ምክን ያቱም ፤ ሊታናኘ ወንድሜ አንድ ሁለቴ ብጽፍለት ፡ ከርሱም እንኳ መልስ አጣሁ ። አሁን እሰማለሁ ፣ ጨርሶ አልደረሰውም ። ለካ በዚ ያን ጊዜ አንዴ ፤ ታስሮ ፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ ፣ ወደ ገጠር በቤተሰብ ተልኮ ኖሯል ።

አጐናፍር ነገሩ ጥያቄ እንዲያቀርብ ቢገፋፋውም ፣ ለጊዜው ገታው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"ብዙ ጊዜ ካለፈው በኋላ መሔዶን ስምተው ፣ ያለውበትን በስ ንት ጣር አግኝተው ፣ ደብዳቤ ጻፉልኝ ፤ በእምዬ ስም ። እኔም በርሷ ስም መለስኩ ። እንደዚህ ላንድ ዓመት ያህል ቀጠልን ። በመጨረሻዉ 'አባትሽ በጠና ታሟል ። በነፍሱ ድረሽ' የሚል ደብዳቤ ከኮቴ መጣ ። እኔ እምዬ ነች አልኩ ። ምታለች ብዬ አመንኩ ። ሌላ ማን ንም ምንንም አልጠረጠርኩ . . . 'እሷ ከሞተች ፣ ምን አስኬደኝ' ብዬ እስከወዲያኛው እዚያው ለመቅረት ሳላስብ አልቀረሁም ። ወን ድሜም እንደሆነ ከአዲስ አበባ ሲጨርስ አሜሪካን ለትምርት መምጣቱ አይቀርምና ያኔ አገኝዋለሁ ፤ እሱንም አስቀረዋለሁ ብዬ አቀድኩ ።"

አሁንም ስለ ወንድሟ ለመጠየቅ ያደረበትን ጕጕት ዋጥ አደረገው ።

"'ማን ፣ እውነት ታማ እንደሆንስ ? አልሞተችስ እንደሆነ?' የሚል ሐሳብ መጣብኝና ፣ ስጸጸት እንዳልኖር ፈርቸዉ መጣሁ ። ብደርስ ፣ ማንም ሰው ምንም አልሆነ ። ግን እያቴን በሕይወት በማ ግኘቴ በጣም ደስ ስላለኝ ፣ ማታለላቸውን አላጤንኩትም . . . አሁን እንደምሰማው ፣ እሷ ጠዋት ማታ እያለቀሰች ፣ አልበላ አልጠጣ እያለች ስላስቸገረቻቸውና ፣ ለዚህም ምክንያቱ እኔ መሆኔን ስላወቁ ነው እሉ ፣ ዘዴ ፈጥረው እንድመጣ ያደረጉት . . .

" ያቺም አሮጊት ፈረንጅ እናቴ ፣ ያልወለዱት ልጅ ቢወዱ ትም ያው ባዕድ መሆኑን በስተርጅናዋ ተጨማሪ ማስረጃ አገኙ" ብላ ታፈረች ፣ ትክዝ አለች ።

" ይኼ የተፈጥሮ ሕግ ነው ። ባንቺ አዲስ አልተጀመረም ። ስለዚህ ፣ በደለኛነት ሊሰማሽ አይገባም" አለ አጕናፍር ፈጠን ብሎ ።

" እሱስ ነው ። እንዲያው ነገሩን አልኩህ እንጂ ። ደግሞም እንጸጸፋለን ። ከመጣሁ እንኳ ሦስቴ ጽፈላታለሁ ። ካልክስ ዱሮ ገና ትናፍቀኛለች . . . ኮስሞስ መደብር ከሔድኩባቸው ዋና ምክን ያቶች አንዱ ፣ ለርሷ የምልከው አንድ ነገር ለመግዛት ነበር . . . ለእና ቴንት ትናንት መገናኘት ፣ ምክንያት የሆነችው እሷ ነች !" ብላ ታፈ ረች ፣ ፈገግ አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጕናፍርም ፈገግ አለ ።

“ ይኸዉልህ ፡ የሕይወት ታሪኬ ይኸ ነው — ባጭሩ ። ”

“ የሚያስደንቅ ነው ። አሁን ሁሉም ነገር እንደ ዱሮው እንደ ቀመለሰ ተሰሩ አለኝ ? ” አላት ፡ እንደ መጠየቅም ጭምር ።

“‘ብርሌ ከነቃ አይሆንም ዕቃ ፡ ’እንደሚባለው ነው ። እርግጥ አሁን የምኖረው ቤቴ ነው ። መውጣት መግባቴን የሚቈጣጠረኝ የለም ። የሚናገረኝ የሚቈጣኝ የለም ። የፈለግሁት ይደረጋል ። ግን ፡ እንደ ዱሮው አይደለም ። አንድ የማይታይ ፣ የማይዳሰስ የጠፋ ነገር አለ ።

“ እምልሀ ፡ በዘመናችን ቀለበት መመለስ እስከዚሀ ያልተለ መደ ነገር አይመስለኝም ። እስከዚያ ሲያደርሳቸው አይገባም ። ነበር ። ለመሆኑ ያኔ እስጠጥተው እመንገድ ቢጥሉኝ ፣ የሴት ወሮበላ ሆኜ ብቀርስ ኖሮ ? የባሰ አይዋረዱም ነበር ? እውነቱን ለመናገር እንሱን ለመጉዳትና ፡ ለመበቀል ሐሳቡ ኸዉ ሳይልብኝ አልቀረም ። ብቻ ፡ ‘ክብር ለራሴ፡ ውርደት ለራሴ’ ብዬ ተውኩት እንጂ ! ! . . . . ደሞስ ፡ ከቤታቸው ፡ አስወጡኝ ፡ ግን ፡ ‘የባንዳው ልጅ’ መባሌ ይቀራል ? ”

አጕናፍር ጥቂት ተቁነጠነጠ ። ስለ ዘመዶቿ አንዳች ነገር ለመ ናገር አፉ እየፈራ ፡ “ ከደናታል ይባል እንደሆን ? ” አለ ። የፈለ ገው በዘዴ አርእስት ለመለወጥ ነበር ። ግን ፡ ‘ካፍ ከወጣ አፋፍ’ ነውና ፣ እንደ እመለጠው ፣ አይመለስም ። ስለዚህ ፡ ታፈረች ደግማ ፡ “ቀለበት ማውለቅ አዲስ ነገር ነው ወይ ? በዘመናችን ልጅ የሚከዱ በት በቂ ምክንያት ይሆናል ወይ ? ” ስትል፡ አጕናፍር ጥቂት እየ ተንቆራጠጠ ገፃም አለ ።

ሁለቱ ወጣቶች ያላወቁት ፣ ለታፈረች አጐት ዋናው ጥያቄ የቧ ቀለበት መመለስ አለመሆኑን ነው ። ታፈረች እንዳለችው ፡ ይኸ ዛሬ ‘ተራ ነገር’ ሆኗል ። አጐት ይኸን አላጡትም ። ለሳቸው ዋናው ነገር ፣ እጮኛዋ የነበረው ፣ የእንዳሻሀ አባት ፣ ፈታውራሪ ዘመዴ መልካም፣ ገና እሷ ሳትፈጠር የዋሉላቸው ትልቅ ውለታ ነበር ። ከባድ ምስጢር ነው ። ከሁለቱ ሌላ ይኸን ምስጢር የሚያውቁት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሌሎች ሦስት ሰዎች ብቻ ነበሩ ። አሁን ግን የሉም ፣ ከባዱ ምስ ጢር ገድሏቸዋል ። ስለዚህ ፣ አሁን ምስጢሩን የሚያውቁ ሁለቱ ብቻ ናቸው ። ከዚህ የተነሣ የታፈረች አገሎት የፊታውራሪ ዘመዴ መልክምን ፈቃድ ፈጻሚ ሆነዋል ።

ፊታውራሪም ፣ በበኩላቸው ልጃቸው የሚፈልገውንና የሚ መኘውን ሁሉ ያደርጉለታል ።'ጨረቃን አውርድልኝ' ቢላቸው ለማው ረድ ከመሞከር አይመለሱም ። እጅግ ይወዱታል ፣ ያምኑበታል ።

እንዳሻህ ዘመዴ ግን ፣ አጡኝቶኛ መልኩ ፣ አባቱ ወይናቸውን ጨፍነው የሚያዩት መልኩ አይደለም ። ሁለቱ አውሮፓ ቢሻገ ርም ፣ ከቆንጆጆት ጋር ለመግባቢያ ያህል ሁለት ቋንቋዎች ይወቅ እንጂ ፣ በትምህርት ረገድ ፣ ከነሩ ይዞ የሔደውን ነው ይዞ የተመለ ሰው ። ትምህርት አይጠላም ። አእምሮውም ደካማ አይደለም ። ግን ለመማር ጊዜ ያጥረዋል ። እሱም ያለው እንደ ሌላው ሰው ሁሉ ፣ በቀን ሐያ አራት ሰዓት ብቻ ነውና ። እንዳሻህ ዘመዴ ፣ ለውበት ወይኑ ፣ ለፍቅር ልቡ ዘወትር ንቁ ናቸው ። ቆንጆጆትና እንዳሻህ ተያይተው አይተላለፉም ። እንደ ኩራዝና እንደ ሳትራት ይሳሳ ባሉ ። ሴት የሚማርኩ ፣ መልክ ፣ ጨዋታና ማግባባት የሚችል እን ደበት እና ወፍራም ኪስ አሉት ። ፍቅር ሲይዘውም ፣ ሲለቀውም አንድ ደቂቃ አይፈጅበትም ።

የፊታውራሪ ወዳጅ ዘመድ በሙሉ ፣ '"ተው" በለው ። ሥራና ትዳርም አሲዘው ። ከማይረቡ ሰዎች ጋር ተጥሞ ይኸው ከኩዮቹ ሁሉ በታች ሆነ ። ምን እስቲሆን ነው የምትጠብቀው ?' ሲሏቸው ፣ 'ልጅነት ፣ ጉርምስና ይዞት ነው እንጂ እንዲህ አይምሰላችሁ ። በጣም ብልህና አስተዋይ ልጅ ነው ። እኔን እንኳን የሚመክረኝን ብትሰሙ ትደነቃላችሁ' እያሉ ፣ የዘመድ ምክር አልቀበልም ይላሉ ።

ያባት እምላክ ረድቷቸው ጥሩ አጋጣሚ ተፈጠረ ። እንዳሻህ ፣ ታፈረችን አንድ ሠርግ ዳንስ ላይ አይቷት ወዲያው በፍቅር ተን ደፈ ። የታፈረች ችላ ማለት አባሰበት ፣ አበደ ! ሰው ቢልክ ፣ ደብ ዳቤ ቢልክ ፣ ገጸ በረከት ቢልክ ፣ አልበገር አለች ። ሳምንታት ወደ ወራት ቢለወጡም ፣ የታፈረች 'እምቢታ' አልለወጥ አለ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እንዳሻህ ዘመዴ በፈንጠዝያ ዓለም ጠፈር ላይ ፣ እሱ ከሚ ባሉት ትላልቅ ከዋክብት አንዱ በመሆኑ፣ ወሬዉ ፈጥኖ ተሠራጨ። ስንቱን ሴት የሚያስለቅሰው ጀግና ፣ እነሆ ‘ አንዲት የኢቴጌ መነን ተማሪ ታስለቅሰው ጀመር ’ ተባለ ። ባንድ ፊት በገጠመው ዕድል ሲደሰቱ ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፣ የተበቀለችላቸውን ወጣት ተማሪ ቀንተውባት ፣ ሳያውቋት አያሌ ሴቶች ጠሏት !!

ይኸን ሁሉ አሉባልታ ፣ ሁለቱ፣ እንዳሻህና ታፈረች፣ ከጉዳይ አል ጣፉትም ። ታፈረች ፣ እንዳሻህ ዘመዴን ዘወትር ከሚያስቸግሯት ጉረምሶች እንዳንዱ ቆጥራው ፣ ነገሩን ትታዋለች ። የሁለተኛ ደረ ጃን መልቀቂያ ፈተና፣ በስምንት ወር ውስጥ ስለምትፈተን፣ መል ካም ውጤት ለማግኘት ሙሉ መንፈሷን በዚያ ላይ አውላለች። እንዳሻህ ደግሞ፣ ሐሳቡን በሙሉ ያዋለው ታፈረች ፣ ‘ ከልተሸነፈ ችልኝ ገድያት እሞታለሁ !! ’ ላይ ነበር ።

በማህሉ ታሞ እኪም ቤት ገባ ። እባት ምክንያቱን ተረዱ ። ልጅቱም የማን ወገን እንደ ሆነች ሲያውቁ ደስ አላቸው ። ወዳጅ ዘመድን ማስታገሻ ፣ ልጃቸውን ማሰሪያ ፣ የወርቅ እግር ብረት አገኙ ። የታፈረች አጐት ሁሉን አስተካክለው ጨረሱ ። ታፈረች ተሸነፈች፤እንዳሻህም የልቡ ደረሰ ። ሆኖም፣ ታፈረችን በቀኝ እጁ ጨብጦ፣ ወዲያው በግራ እጁ ሌሎችን መዳሰሱን ቀጠለ። እሱ ፣ እጮ ኛን መውደድና፣ በጐን ደግሞ፣ ከሌሎች ጋር መማገጥ፣ ‘ ሁለት የተ ለያዩና የማይቃረኑ ነገሮች ናቸው ’ ባይ ነው ። ባይናገሩትም ፣ የታ ፈረች አጐትና የእንዳሻህ አባትም አስተያየት ፣ ከዚህ ብዙ አይር ቅም ። ስለዚህ ፣ ቀለበት ለመመለስ የሚያበቃ ምክንያት መስሎ አልታያቸውም ። ያውም ሠርጉ ተደግሶ ! ድፍን ኢትዮጵያ ሠርግ ተጠርቶ !!

አሁን ፣ በዕድሜም በዕውቀትም ለበሰለችው ታፈረች ባን ጻው ግን ፣ ይኸን የማትቀበለው ነገር ስለሆነ ፣ ቀለበት መለሰች ። እንዱ እዚህ ላይ ነው፣ የርሷና ያጐቷ ሐሳብ የማይገናኙት . . . ታፈ ረችም ቀጠለች፤ “ እሺ ልጅን ለመካድ በቂ ምክንያት ነው እንበል ፤ ግን ፣ ልጅን መካድ እኮ ልጅነቱን ሊፍቅ አይችልም ። እርግጥ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከመውረስ ያግደው ይሆናል ። ነገር ግን ፣ ጥያቄዉ የውርስ ጉዳይ አይደለም ።

“ ሰው እኮ ሲያወራ ፡ ‘ የእከሌ ልጅ እከሊት ፡ ወይም የተካደ ችው ያቶ እከሉ ልጅ ’ እያለ ነው ። አስቀድሞ ልጅነቱ ከተጠቀሰ በኋላ ነው ፡ የቀረው ዝብዝብ የሚቀጥለው . . . እኔም እነሱም ልንፍቀው አንችልም ! ! ”

“ ካልሽስ እውነተኛ ልጅ የሆነውን ፡ ‘ ልጂ አይደለም ’ ብሎ መላ ዓለምን ጭምር ቢያሳምኑ ፡ በርግጥ ልጅነቱ አይፋቅም ” ከማ ለቱ ፡ አንጐናፍር ሰውነቱ ሰቀጥጥ አለ ፡ ትዝ አለው ! !

“ እኔ እኮ እምለው ይኸን ነው ” አለች ታፈረች ፡ “ ያለፈው ዐለፈ ፡ ላያቴ ስል ተመልሼ መጣሁ ። ግን ሁሉም ነገር እንደ ዱሮው አልመለሰ አለ ” አለች እየተከዘች ።

“ እውነትሽን ነው ፡ መርሳት ነው ደጉ ፡ እንደዚህ ዐይነቱን ነገር ። ”

“ ነገርን በሆድ ቋጥሮ መያዝ ጥሩ አይደለም የሚባለው እውነ ትም ፡ እውነት ነው ። ለሰው ማካፈል የሐሳብ ሸክምን ያቃልላል እንደ ተባለው እኔም አሁን ትንሽ ቀለለኝ ። ግን ፡ ይቅርታ መጠየቅ ይገ ባኛል - የምሳ ጊዜህን ስላበላሸሁብህ ” አለችው ፡ የደከመ ፈገ ግታ ኢፊቷ ላይ እየታየ ። ገና በሁለተኛ ጊዜያቸው ፡ ይኸን ሁሉ ስላወራችለት ጥቂት ራሷን ታዘበች ። “ ያስለፍልፍ መድኃኒት ይዟል ልበል ? ” አለች በልቧ ። ተራውን እንዲናዘዝ ለማድረግ አሰበች ። ግን ፡ በድንገት ቀና ብላ ወደ መንገዱ አቅጣጫ ስትመ ለከት ፡ የመርቼዲሱ አፍንጫ ታያት ፤ የማናዘዙ ነገር ወዲያው ተረስቶ የዱሮ እሎኛዋ ነገር በሐሳቧ ተተካ ። በዱሮ ወሬ ተመ ስጣ ጠፍቶ የነበረው ሥጋቷ ተመልሶ መጣ ። ለጊዜው የምትለው ጠፍቷት ዝም አለች ።

“ የቀድሞውን ብቻሽን ተወጣሽው ፤ የወደፊቱን ግን እን ተጋገዝበታ ! ? ወረቀት የተላከልን ሁለታችንም ነን ። የጋራ ችግ ራችን ነው ” አለና ፡ ፈገግ ለማለት ሞከረ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" በጣም መንቻካ ሰው ነው ። እንዲያው ነገር ይወዳል ። ቢላ ምን ሥራ አለው ፣ ይኸው ነው ሥራው " አለች ታፈረች ፣ በሹ ክሹክታ ፣ ለራሷ ።

" 'አልፈልግህም' ሲሉት የማይገባው ወንድ ፣ በእውነቱ በቁሙ የሞተ ነው ። ፍቅርስ የያዘው ቢሆን ፣ 'በግድ አፍቅሪኝ' ማለት እንዴት ይችላል ። 'አፍቅሪኝ' አይተባለ ። ፍቅርን እንደ ምክን ያት እየሰጡ የሚሟዘዙ ሰዎችን ልቤ ክፉኛ ይንቃቸዋል ። እጃፉ ውን ካላገኙ ዐርፈው አይቀመጡም ? " አለ አጐናፍር ።

" የኛ አገር ወንዶች ፣ አብዛኛዎቹ ፣ እንዲያውም ' አልፈልግ ህም ' ሲሏቸው ነው የሚብሰባቸው ። የሴትን እምቢታ ውርደት ፤ እንዲያውም ሞት አድርገው ነው የሚቈጥሩት . . . ይኸ ሰውዬ ቀለበቱን ያወለቅሁለት ጊዜ ዝቶብኛል ። ' እንደ እርኩስ ውሻ ሰው እንዳይቀርብሽ አድርጌ ፣ ቆመሽ ትቀሪያለሽ እንጂ እዚች አገር አንድ ወንድ አያገባሽም ' ብሎኛል . . . . ሴት አላጣ ፣ መዓቱን ነው የሚያግዘው ። ብርም ሞልቶታል ፣ ያፈስዋል ። ታዲያ ለምን ይመስልሃል እንደዚህ የሚያስቸግረኝ ? ' ሴት እኔን ትታ አት ሔድም ፣ ሲበቃኝ እኔ ነኝ የምተዋት ' ባይ ነው " አለች ታፈረች ፣ ሳታ ስበው አሁንም ወደ አውራ ጐዳናዉ ገልመጥ ብላ ።

" መልካም ነዋ ። እስቲ የሚያደርገውን እናያለን ! " አለ አጐ ናፍር ፣ ኮስተር ለማለት እየሞከረ ። ታፈረች ፣ ' ይኸ ሰውዬ ለምን ' አለች ? ' ለምንስ ዲጋማ ወደ መንገዱ ታያለች ? ' አለና በልቡ ፣ " ምነው ይኸ ልጅ እንደዚህ ቆየ " ብሎ ብድግ አለ ፤ ወደ መንገዱ አግጣጫ ዞር ሲል ፣ አጐናፍርም የመርሴዲሱ አፍ ንጫ ታየው ። ሥጋት ልቡ ተተከለ ። ፊቱን ወደ ምዕራብ መልሶ ቆመ ። ታፈረችም ፣ መኪናውም አሁን ከቆመበት ይታዩታል ። ራሱን ወይም ሰውነቱን ሳያዞር ፣ ዐይኖቹን ብቻ ፣ አንዴ ወደ ደቡብ ፣ አንዴ ወደ ሰሜን ወርወር ማድረግ ብቻ ነው ።

መርሴዲሱ ቅጠልያ ስማያዊ ነው ። እውስጡ የሾፌሩ ሰዎች እራስ ይታየዋል ። ' ሁለት ሰው ይዟል ። መግሪያ ይዘው ይሆን ? ' የሚል ሥጋት አለቀው አለ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ እምለው ፣ አንተን ጣጣ ውስጥ ከምጨምርህ ፣ ባንተ ያይ ይሻላል ነው ። ”

“ ለምን ተብሎ ! አንቺ የማትፈልጊ ከሆን ፣ ሌላ ነገር ነው ። ግን ፤ በሱ ዛቻ እንደሆን ፈጽሞ የማልቀበለው ነገር ነው ። እኔ በበኩሌ ለሱ ዛቻ ደንታ የለኝም ” አለ አጎናፍር ፣ ምናልባት ይኸን ያለችው ሰሚቱን አንብባበት እንደሆን ፣ ጨርሶ ከአእምሮዋ ውስጥ ለመደምሰስ ።

“ እኔ ምን ይኸን እፈልጋለሁ ። ብቻ በኔ ጦስ አንተም ችግር ውስጥ እንዳትገባ በመሥጋት ነው እንጂ ። ”

“ እንግዲያው በኔ ይሁንብሽ አትሥጊ ። ሕግ አልጣስን ፤ ሰው አልነካን ፤ ‘ ለምን ጓደኞች ለመሆን ትሞክራላችሁ ’ የሚል ቢመጣ እሺ ልንል ይገባል እንዴ ታዲያ !! አይሆንም !! ደግሞስ እሱ ማነውና ! ” አለ ፣ አጎናፍር በማንቋሸሽ ።

እንጋገሩ ቃፊረችን አጽናናት ። ብቻ መርሴዲሱ አለ መሔዱ ልቧን አወከው ። አጎናፍርም እንጋገሩ ከርሷ ይልቅ ለራሱ ስለ ነበረ ፣ የገዛ ንግግሩ ትንሽ አበረታታው ። የቃፊረች ፈገግታና ብሩህ ገጽ ደግሞ ፣ ፈጽሞ ልቡን አደንድነው ፤ ‘ ይኸ መርሴዲስ ውስጥ ያለ ጥጋበኛ ከነንደኞቹ ገጥሜ ፣ ሱሪ የታጠቀ ወንድ ምን እንደሆን ፤ እዚሁ ፣ አሁን አረጋግጥላታለሁ ’ የሚል ሐሳብ በአእምሮው ውስጥ አየለ ። ይኸን በማሰቡ ብቻ እጅግ ተደሰተ . . . .

እጃቸውን ታጠቡ ። ልጁ መጥቶ ፣ ዕቃውንና ሒሳቡን ይዞ ሔደ ። መልሱን እስኪያመጣ ወደ መኪናቸው ማዝገም ጀመሩ ። ሁለቱም በየበኩላቸው እየሰረቁ ወደ መርሴዲሱ ያዩ ነበር ። ቀረብ እንዳሉ ቃፊረች የእንደሻው ዘመዴ መኪና አለ መሆኑንና ፣ እውስጡ ያለውም ሰውዬ ሌላ መሆኑን ስትገነዘብ ፤ ያንጃብብባት የነበረው ከፉ ጥላ ተከላላት ። ደስ አላት ። ተነፈሰች ። አጎናፍርም ቢሆን በበኩሉ የሰውዬውን ጥቁረትና መመለጥ ሲመለከት ባላንጣው እንዳልሆነ ገመተው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በተለይ ደግሞ፣ እሱና ቃፈረች ወደ መኪናዉ ሲቀርቡ፣ የለ ዎቹ አኳኋንና አስተያየትም፣ የማወቅን ምልክት አላሳየም ። ወረ በሰፈው ይዘዋል ። ተንፈሰ ።

መኪናቸው እንደ ገቡ፣ ልጁ መልሱን አምጥቶ ጉርሻውን ተቀ ብሎ ሔደ ። ሰዓቱ ዘጠኝ ከአምስት ነበር ።

እየተጨዋወቱ ሲመለሱ ፣ ቃፈረች የነገ ቀጠሮዋ ትዝ አላት። ዛሬ ከትናንቱ የበለጠ፣ እጐናፍር ቀርቦ ተሰማት ። ጓደኝነታቸው የሚዘልቅ መሰላት ። ያን ጊዜ፣ ጀርመን አገር፣ ያሳያት ገለልተኝነት ተወግዶ ፣ እንዳሻው ዘመዴ ሊያራርቃቸው ላደረገው የመጀመ ሪያ ቀላል ሙከራ እጐናፍር የሰጠው መልስ፣ ልቧን አረካው ። ስለ ዚህ ግጫረቷን ትታ እሱ ላይ ተወሰና ለመቀመጥ ለመቁረጥ ፈለ ገች ፤ ግን ፣ ትናንት ስለ ነገ ቀጠሮዋ አጥብቆ አለመጠየቁ ፣ የዉ ውነት ይሁን የገለልተኝነት ድጎና አድርጐ ስላልገባት፣ ላለመቹ ኮል መምረጡ ደጎና መሰላት ። በሌላ በኩል ደግሞ፣ ድንገት ከበ ለጠ ጋር ያየኝ እንደሆነ ወሳዋይ ነቹ ብሎ ይርቀኛል ብላ ሠጋች ።

ስለ በለጠ ያላት ስሜት የተዘበራረቀ ነበር ። አንዳንዴ፣ ሲልና ሲያደርግ የነበረው፣ ‘ ጨዋ ሰው ነው ፣ የበሰለ ሰው ነው ’ ሲያሰኛት ፣ ሌላ ድርጊቱ ደግሞ ፤ ‘ አይረባም’ አሰኝቷት ነበር ። ሆኖም፣ ካጋጠሟት ብዙ ወንዶች የተሻለ መስሎ ስለ ታያት፣ ያለፈው ቅዳሜ ቀጥራው ነበር ። ይኸ የሆነው እጐናፍርን ሳታገኘው ነበር እንጂ፣ ቀድማ ከሱ ጋር ተገናኝታ ቢሆን ኖሮ፣ ከበለጠ ጋር ለአንዴም መቃጠሯን ትጠ ራጠራለች ። ነገር ግን ፣ አሁን በርሷ ቀጠሮ ምክንያት የመኪና አደጋ ስለ ደረሰበት ፣ ሁለተኛ ቀጠሮዉን ተቀብላለች ። ይኸም ቢሆን ከእጐናፍር ጋር ከመገናኘታቸው በፊት ነው ። አሁን፣ ወደ ኋላ ለማለትም ተቸገረችበት ። ከሁሉም ከሁሉም፣ ለመኪና አደጋዉ ምክንያት መሆኗ ከበዳት !!

“ ግን ፣ እጐናፍርን ፣ ይኸንን ባስረዳው ይገባው ይሆን ? ወይስ ከሆነ በኋላ ብነግረው ይሻላል ? ዕውቀታችን እስከዚህ የጠለቀ ስላልሆነ ፣ አሁን መንገሩ ድንገት ያራርቀን ይሆናል . . . የበኋላ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ውም ቢሆን፣ ምናልባት ከዚህ የተሻለ አይሆንም ይሆናል ” እያለች ተጨነቀች ።

ድንገት ይተዋወቁ እንደሆነስ !

ሐሳቡ ብቻ አስደነገጣት ! ለማወቅ የነበራት ጉጉት በጣም አየለ ።

ሆኖም፣ እውነቱን አውጥታ የነገው ከተትር በኋላ ቀጠሮዋ ከበለጠ ጋር ፣ ከሌላ ወንድ ጋር፣ መሆኑን የመንገሩ አደጋ ፣ እንዳልጠነከረ ሕግን ጥርቃ የሆነውን ፣ ይህን መሳሳባቸውን ፣ መፋቀራቸውን ፣ ወገቡን የሚቆርጠው ነው ብላ አመነች ። በሌላ በኩል ደግሞ ፣ አጐናፍር በተማሪነቱ ወቅት ብዙ ጊዜ እንግሊዝ አገር ይመላለስ ስለ ነበረ ፣ በለጠን ሳያውቀው ስለማይቀር ይኸንን ግረ ጋገጥ ፈለገች ። በዘዴ ለመጠየቅና ለማወቅ ወሰነች ። “ በለጠ የሚባል ሰው ታውቃለህ ? ” አለችዉ፣ በታመነታ ከቆየች በኋላ ፣ በድንገት ! !

“ በለጠ ስንት አለ ። ብዙ ነው ። እኔ እንኳ እማውቃቸው አንድ አራት ይሆናሉ ። በለጠ ማን ? ' አለ አጐናፍር ፈገግ እያለ ። ጥያቄው ምን እንደሚያስከትልም ለማወቅ ቸኮለ ።

“ ያባቱን ስም አላውቀውም ። እንግሊዝ አገር ነው መሰለኝ የተማረው ” አለች በነገሩ የተጨነቀችበት ላለመምሰል እየሞከረች፣ አነጋገሯ፣ ሲያገረግር የነበረውን የአጐናፍርን ልብ አረጋጋው ።

“ በለጠ ደበላ ! እሱማ አብሮ አደግ ጓደኛዬ ነው ። አሁንም በጣም ወዳጆች ነን ። ለምን ? ” አለ አጐናፍር ።

“ አይ ፣ አንድ የቅርብ ወዳጄ ስለሱ ጠይቃኝ ነበር ። እንግሊዝ አገር ከነበረ ትተዋወቃላችሁ ብዬ በመገመት ነው ” አለች ታፈረች ፣ የድምጿ አወራረድ ምንም ሳያጋልጣት ።

“ ስለ በሌ የፈለግሽውን ጠይቂኝ ። እነግርሻለሁ ። በጣም ቅርቦቼ ናቸው ከምላቸው ሁለት ሦስት ሰዎች አንዱ ነው ። አስተዋውቃችኋለሁ ። እንደዚህ እንዳይመስልሽ፣ በጣም ጥሩ ሰው ነው ” አለ አጐናፍር ። ወዲያው ያደጋው ነገር ትዝ አለው ። “ ካንቺ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዘመድ ጋር ተቃጥሮ ኖሯላ ያገለት እንደዚያ ሲክለፈልፍ አደጋ ያገኘው ! . . . ገና አልጠየቅሁትም ስለሱ ጉዳይ ፡ እሱም አላነሣ ብኝም ” ብሎ ፣ በለጠ ለምን ስለዚህ ጉዳይ ለሱ እንዳላነሣበት፣ አጐናፍር የሚጠረጥረውን ምክንያት ሊገልጽላት አልፈቀደም ። ምክንያቱም አጐናፍር ሁልጊዜ በለጠ ፣ ‘አንዲት ልጅ አገኘሁ ’ ሲለው ‘እስከ መቼ የምትዘልቅ ’ ይለው ስለ ነበረ ፣ ‘ ስለዚችኛዋ በደ ንብ ከጣራና ሐሳቡን ከወሰነ በኋላ ፣ ሊነግረኝ ፈልጎ ነው ’ የሚል ነበር ። ስለዚህ ፣ ይኸን መግለጽ የበለጠን ዕድል የሚዘጋ መሰለው ።

“ ጥሩ ነው ” አለች ታፈረች ። በልቧ ግን በጣም አዘነች ። መጥፎ አጋጣሚ ሆነባት ። በገዛ እጅዋ ችግር ውስጥ ገባች ። ‘ አጥብቆ ጠያቂ የእናቱን ሞት ይረዳል ’ ። በጠዋት ሐሳቧ ቦታ ፣ ይኸኛው ተተ ክቶ ወደ ቢሮዋ ተመለሰች ። አጐናፍር ግን በጣም ተደስቶ ነበር ። በመንፈስ እንደገና ታድሶ የተወለደ ያህል ተሰማው ። አቢሮዉ ሲደርስ ፣ ላሥር ሰዓት ሩብ ጉዳይ አልፎታል ። ምንም አልሠጋበትም ። ቢሮው ገብቶ እንደ ተቀመጠ ገብሬ ገብቶ ፣ “ አቶ ተስፋዬ ሁለት ጊዜ ደውለው ነበር ።እንደ ገቡ እንዲደውሉልኝ ብለዋል” አለው ።

አጐናፍር ፣ “ ተስፋዬ ፣ ከመቼ ወዲህ ነው ደግሞ እንደዚህ አጥ ብቆ የሚፈልገኝ ” ብሎ እየተገረመ በዝግታ ስልኩን አነሣ ። የው ስጥ ቁጥሩን ለመጠየቅ ስልክኛዋ ዘንድ ደወለ ። ነገረችው ። ደወለ ለተስፋዬ ። “ እሺ ። እንደምን ዋልክ ? ፈልገኸኝ ነበረ አሉ ። ምነው ደኅና ? . . . አሁን ገና መግባቴ ስለሆነ አቢሮዬ — ” ብሎ ሳይጨርስ ፣ ተስፋዬ ግዴለም እኔ እመጣለሁ ብሎት ስልኩን ዘጋ። ‘ ምንድር ነው የሚፈልገው ? እንደ ልማዱ ጉራውን ሊነሰንስ ብኝ እንዳልሆነ ተስፋ አደርጋለሁ . . . ድንገት በለጠን አሞት ይሆን እንዴ ? ’ ብሎ ደንገጥ እንደ ማለት ካለ በኋላ ፣ ‘ ይኸ ቢሆን አን ደኛ በስልክ ሊነግረኝ ይችል ነበር ፤ ሁለተኛ ከበድ ያለ ነገር ቢሆን ፣ እሱ ራሱ አቢሮዉ ባልተገኘ ነበር ’ ብሎ የዚህን ሐሳብ ከአእምሮው አውጥቶ ጣለ ።

አጐናፍር ፣ ያቀጣጠለውን ሲጋራ ሳይጨርስ ፣ ተስፋዬ ከተፍ አለ ። “ እንደምን ዋልክ አጐናፍር ። የት ጠፋህ ? ስፈልግህ ዋልኩ” አለ ተስፋዬ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እስከ ሰባት እዚህ ነበርኩ ” አለ አጐናፍር ፤ ተስፋዬን እን ደዚህ ያቁነጠነጠው ነገር ምን እንደሆነ ለማወቅ የነበረው ጉጉት እጅግ ከፍ ያለ ቢሆንም ፤ እሱን ትቶ ፤ “ ቡና እንጠጣ ? ” ብሎ መጥ ሪያውን ደወለ ። ገብሬ ዘው አለ ።

“ ሁለት ቡና አምጣልን ” አለ አጐናፍር ።

“ የለም ። ለኔ አንድ ቀጭን ሻይ አምጣልኝ ” አለ ተስፋዬ።

ገብሬ ሊያመጣ ሲወጣ አጐናፍር የሚለው ጠፋው ። ተስ ፋዬ ጥቂት አሰብ ካደረገ በኋላ ፡ “ ሰሞኑን በመሥሪያ ቤታችን ሲዶለት የነበረውን ሁሉ ሰምተሃል ? ” አለው አጐናፍርን ።

“ ምን ልጂ ? ” አለ አጐናፍር ፤ አዲስ የሹም ሽር ወሬ ፤ መን ፈስ የጀመረ መስሎት ።

“ ምንም አልሰማህም ? ” አለ ተስፋዬ ፤ በመደነቅ ።

“ የለም ፤ ምንም አልሰማሁም ። ”

‘ ሰሞኑን ምን እንደ ተደገሰሰት ሳያውቅ ፤ ለፋሲካ ወደ ቁራ እንደሚነዳ በሬ ጊዜውን እየጠበቀ ቁጭ ብሏል ። ደግሞም ፤ ዛሬ ፊቱ ሁሉ አብርቷል ። አምሮበታል ፡ እንዳሰቡት በሬ ። አይ ሞኝ ! ’ ብሎ አዘነለት ። ተስፋዬ የበላይነት ስሜት ተሰማው ።

“ እንንግዲያው ልንገርህ ። ዛሬ ጠዋት የከፍተኛ ሹማም ንት ጉባዔ ተደርጐ አንድ ሰባት የሆኑ የመሥሪያ ቤታችን ዝቅተኛ ሹማምንት — ” ብሎ ዐረፍተ ነገሩን ሳይጨርስ ፤ አስነጠሰው ።

አጐናፍር በሆዱ ፤ “ እንዲሾሙ ተወሰነ ። ከነሱ ውስጥ አንዱ እኔ መሆኔ ነዋ ! ” ብሎ ደስ አለው ። ቃፈረኝ ገዶ ነች አለ ። ተስ ፋዬም ለምን እንደዚህ እንደ ፈለገው ገባው !

ተስፋዬ ደጋግሞ ካስነጠሰው በኋላ ፤ ከኪሱ መሐረብ አው ጥቶ አፍንጫውን አብሶ ፤ ወሬውን ለመቀጠል ሲያስላ ስልኩ ተደወለ ። ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ናቸው ። አጐናፍርን ፤ ‘ ቢሮዬ ና ’

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ነው የሚሉት ። ‘ እሺ ’ ብሎ ከዘጋ በኋላ ፣ “ በላ ጨርስልኝ ። ሲቃው ሊገድለኝ እኮ ነው ! ” አለ ፤ ተስፋዬ የሚቀጥለው እሱ የሚያስበ ውን መሆኑን እርግጥኛ በመሆን ገጹ ብርሃን ጨምሮ ። ምክትል ጠቅላይ ሹሙም የጠሩት ፣ ይኸንኑ መልካም ወሬ ሊያበሥሩት መሆ ኑን ፍጹም አልተጠራጠረም ። እንዲያውም ከስልኩ በኋላ ‘ በመሾም ’ ማዎቱ እርግጠኛ ሆነ ።

“ አንድ ሰባት ዝቅተኛ ሹማምንት ፣ አንተም ጭምር ፣ ወደ የጠቅላይ ግዛቱ ሊመድቡ ነው ” አለ ተስፋዬ ፣ ኮስተር ብሎ ።

አጕናፍር ዐመዱ ቡን አለ ! ! እንኳን ያሰበው ፈጽሞ ያላለመው ነገር ነው ። ባንድ አፍታ ሕይወት ሙሉ ጨለማ ወረሰት ። ሐሳ ብና ቃላት ለጊዜው ተሰወሩ ፤ ከአእምሮው ጠፉ ! !

“ እንዴት ? ለምን ? መቼ ? ” የሚሉት ቃላት ፣ ገዞ ብለው ከፉ ሲወጡ ተሰሙት ፤ ልክ ሌላ ሰው ፣ በሌላ ድምፅ የተናገራቸው እንጂ ከሱ የወጡ አልመሰለውም ። አስቀድሞ በጠረጠረ ፣ ይኸን ያህል ድንጋጤ ባልደረሰበት ። ዱሩ ግን ፣ አስቀድሞ በጐ አሰበ ። በዚያ ያላንዳች ጥርጣሬ አመነ ። ፍጹም ተቃራኒዉ ሆኖ ሲያገኘው ተመነጠረ ። ይህ ነገር የሆነው ፣ ከአንድ ሳምንት በፊት — ከትናንት በስቲያ ረቡዕ ዕለት እንኳ — ቢሆን ኖሮ ፣ እንደዚህ አያደርገውም ነበር ። ምናልባትም ያስደስተው ይሆናል ። አሁን ግን ፣ ከቃፈረች ጋር የጀመረው ነገር ፣ በጋብቻ ሳይታሰር ፣ ምንም እንቅፋት አይፈ ቅድም ። ሌላው ቀርቶ ፣ ‘ ለስብሰባ ላንድ ሳምንት ፣ እውጭ አገር ሒድ ’ ቢሉት እንኳ ደስ አይለውም ።

ተስፋዬ ፣ የአጕናፍርን አኳኋን ሲያይ ፣ የበለጠ ናቀው ። እስከ ዚህ መደንገጡም አስደነቀው ። ሆኖም ፣ ይኸን ሁሉ ሊገልጽ ወይም እንዲታወቅበት አልፈለገም ። ስለዚህ ዝግ ብሎ ፣ “ ይኸውልህ ዛሬ ይኸንን ወሰኑ አሉ ። ነገ ለጠቅላይ ሹሙ ይቀርብና እሳቸው ካጸደቁት አለቀ ማለት ነው ” አለ ፣ አጕናፍርን ትኩር ብሎ እያየ።

አጕናፍር ድንጋጤዉ ድንገት እንደ መጣ ፣ ድንገት ጠፍቶ ፣ በሥፍራው ኃፍረት ፣ ንዴትና ቁጣ ተተኩ ። ‘ ተስፋዬ ፣ እንደዚህ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እኔን ለማግኘት ሲቃ የያዘው ለካ ለዚህ ነው ። መልአክ መዓት ለመ ሆን ራሱን መርጦ ነው ። እኔም፣ ልክ እንዳቀደው፣ ደንግጬ አስደሰ ትሁት! ወይኔ! በይፋ እስኪነገር ለመቆየት አላስችል ብሎት ነው ... ... አሃ! ውሸቱንስ እንደሆን? ሊቀልድብኝ? እንዴት እንደምሆን ለማየት?—እራሴን አጋለጥሁ!!'... ስሜቱንና ድምፁን በቁጥጥሩ ውስጥ አግብቶ፣ "ማን ነገረህ?" አለ አጐናፍር፣ ኮስተር ብሎ ።

"የጉባዔ ተካፋይ ከነበሩት አንዱ?" አለ ተስፋዬ ።
"መልካም ነው ። ሲሆን እናያለና!" አለ አጐናፍር ።

"እሱን አትጠርጥር! በፍጥነት አንድ እርምጃ ካልወሰድን የማይቀር ነው?"

"'ካልወሰድን'?" አለ አጐናፍር፣ ግር ብሎት ።
"እኔም እኮ ገሙጉፋ መሒዶ ነው!" አለ ተስፋዬ ።
"አንተም አንዱ ነህ?" አለ አጐናፍር፣ ባለማመን ።
"አዎ ። ብቻ እኔ መሥሪያ ቤቱን ለመልቀቅ ወስኛለሁ ።"

"እሱስ እኔም ይኸንኑ ነው የማደርገው ። ብቻ፣ ምክንያቱ ምንድር ነው?"

"ጠቅላይ-ሹም-አከሉ ናቸው ምክንያቱ" አለ ተስፋዬ ።

አጐናፍር ሰዓቱን እያየ፣ "አሁን የደወሉት ምክትል ጠቅ ላይ ሹሙ ናቸው ። ቢሮአቸው ጠርተውኛል ። ይቅርታ ታደርግል ኛለህ?" አለው ተስፋዬን ።

"በደንብ እንጂ!" አለ ተስፋዬም እየተነሣ፣ "ታውቃለህ፤ እሳቸው ሰውዬ ስላንተ ተከራክረው ነበር አሉ ። 'ባሌ ሒድ፣ የተባለ እንደሆነ፣ መሥሪያ ቤቱን ለቅቆ ነው የሚሔደው' ብለው አስጠንቅ ቀዋል ። አሉ ። ጠቅላይ-ሹም-አከሉ ናቸው ድርቅ ብለው፣ 'ይዛ ወር፣ ቢወጣም ይውጣ' ያሉት አሉ" አለ ተስፋዬ ።

ክቢሮ ወጥተው ጥቂት እንደ ተራመዱ፣ አንድ የቡና ቤት ልጅ ሻይና ቡናውን ይዞ ሲመጣ መንገድ ተገናኙ ። አጐናፍር፣ ገብሬን ጠርቶ እሱና እንደልቡ እንዲጠጡት ነግሮ እርምጃውን ቀጠለ ። ተስፋዬ አሁን ያለው ነገር አስደሰተው ። ስለ ምክትል ጠቅላይ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሹሙ ያለው ከፍተኛ ግምት የበለጠ አደገ ። ስለ ተስፋዬ ያሰበው መጥፎ ነገር ግን እጅግ ጸጸተው ። ተስፋዬ የቀድሞ አለመጣጣማ ቸውን ወደ ጐን ብሎ ፤ አጐናፍርን ፊልጐ አስቀድሞ ሊነግረው የፈለገበት ምክንያት ፤ መልእክ መዓት ለመሆን ፈልጐ ሳይሆን ፤ ' የጥ ቃት ኀዱ ' አድርጐ በመቁጠር መሆኑን ተገነዘበ ። ተስፋዬም ፤ ' ልን ገረው አልነገረው ' እያለ ማመንታቱን ትቶ ፤ አጐናፍርን ማስጠንቀ ቁን አንድ በጐ ተግባር እንደ ፈጸመ አድርጐ በመቁጠር ፍጹም ደስታ ተሰማው ። ምንም ሳይባባሉ በዚሁ ተሰያዩ . . . . .

* * *

ወንድይራድም ፤ ምሳውን ከበላ በኋላ ፤ እንደ ልማዱ በእግሩ ለመንሸርሸር ከቤት ወጥቶ እስካሁን በግሩ ሲኳትን ቆይቶ ፤ በመመ ለስ ላይ ነው ። እምሳ ላይ ከበለጠ ጋር የተባባሉት ነገር ፤ እስካሁን ከልቡ አልወጣም ። በአእምሮ የሚታሰበውና በግብር የሚገለጠው ፤ ብዙ ጊዜ የተለያየ ነው ። በአእምሮ ደረጃ ሲመለከተው ፤ ለምሳሌ የተስፋዬ ወደ ገጠጐፋ ታዛ ወይም ተሾሞ መሔድ መልካም ነገር መሰለው ። ምክንያቱም ፤ ተስፋዬ ብልህና ጠንካራ ሠራተኛ በመ ሆኑ በተላከበት ቦታ ፤ ቢወደውም ቢጠላውም ፤ ያለ ዕረፍት ሠርቶ መልካም ውጤት የሚያስገኝ መሆኑን ያምናልና ። የዚያ ጠቅላይ ግዛት ሕዝብም የሚገባውን ፤ የተስፋዬን አገልግሎት ፤ ሊያገኝ ይች ላል ። ይኸ ውጤት ተፈላጊና ጥሩ ነው ። እርግጥ ! ከሥራው ውጭ ተድላና ደስታን አጥብቆ ተከታታዩ ተስፋዬ ፤ ገጠር ፤ ያውም ገጠ ጐፋ ገጠር ፤ ቢገባ ብዙ የሚፈልገውን ምቾትና ሥጋዊ ደስታ አያ ገኝም ይሆናል ። ነገር ግን ፤ ለርሱ የሚቀርበት ጥቅም እሱ ለሕ ዝቡ ሊያስገኝ ከሚችለው ጥቅም ጋር ሲመዛዘን ፤ ጉዳቱ አንሶ የሀ ገር ጥቅሙ በዝቶ ይታያል . . . በስሜት ደረጃ ሲመለከተው ደግሞ ፤ ' ተስፋዬ ከንደኞቹ ሁሉ ተነጥሎ ይሒድ ' የሚባለውን ነገር ለመቀ በል ያስቸግረዋል ። ከመለየቱም ይልቅ ደግሞ ፤ ማለፍ የሚኖርበትን ፈተና ሲመለከተው ፤ ' ለምን ተስፋዬ ? ለምን ሌላ አይሔድም ? ' የሚ ለው ስሜት ፤ በልቡ ያይልበታል ።

ነገሩን ወደራስ ቀረብ አድርገው ሲመለከቱት ፤ ይህ የሐሳብና የስሜት መዛባት የበለጠ ሆኖ ፤ እንዲያውም ስሜቱ አይሎ ሐሳቡ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ደክሞ ይገኛል ። ለምሳሌ ጉዳዩ በጠቅላላው ፤ ‘ የተማሩ ወጣቶች በየጠቅላይ ግዛቱ እየተሰማሩ አገራቸውን ቢያገለግሉ ጥሩ ነው ’ የሚል ሆኖ ሲቀርብ፣ ተቃራኒ አይኖረውም ። ነገር ግን ፤ ‘ አንተ ገጠር ገብተህ አገልግል ’ ወደሚባል ሲተረጐም፣ ተቀባይ ያንሳል፤ እንዲያውም ይጠፋል ። ያንድን ነገር እውነትን በሐሳብ ተቀብሎ፣ በልብ አምኖ ፤ በሥራ ግን ያለመግለጥ ልማዳችንን ለማሳየት ይህ በቂ ማስረጃ ነው ። ለሌላውም ሁሉ እንደዚሁ ነው ። በሕይወት አብዛኛው ነገር እንዲዚህ ነው ።

ስለዚህ ፤ ቅድም በለጠ እንዳለው ፤ ‘ ነገሩ ይኸ ነው ። ስለዚህ ፤ የማደርገው ልክ አለመሆኑን አምናለሁ ’ ብሎ ከመናገር ፤ ዝም ማለት ይሻላል ። ምክንያቱም ትክክል ነው የምንለውን ካላደረግን ፤ ትክክልነቱን ማወቃችን ብቻ ወይም ትክክል አለማድረጋችንን መግንዘቡ ብቻ ለምን ይጠቅማል ? ማውራቱስ ምን ይበጃል ? ’ ብሎ በዚህ ሐሳብ ወንድይራድ መንፈሱ ረጋ ፤ ቆመ ።

ቀጥሎም ፣ ከዚያ በማያያዝ ፣ ስለ ሕይወት ፍቺ ሲያውጠነጥን የከረመውን ፣ በሐሳቡ መከለስ ጀመረ ። በመጨረሻ የደረሰበትም ሐሳብ ፣ ሕይወት ፍቺ የሌላት መሆኗን ነው ። ‘ ይኸን ለመረዳት ይኸን ያህል ጊዜ መፍጀት ፤ የአእምሮ ጉልበት ከማባከን ምን ያደርሳል ? የደረስኩበትም ሐሳብ አዲስ ሐሳብ አይደለም ። እጅግ አሮጌ ነው ፣ የሚለኝ ሞልቷል ። ነገር ግን ፣ አንዱ ያለውን አምኖ መቀበልና ፤ እዚያው ሐሳብ ላይ ራስ በአእምሮ ተጉዞ መድረስ አንድ አይደለም ። አሁን ለኔ መኖር ዋጋ የሌለው ፤ ዓላማ የሌለው መሆኑ ፤ ሥጋና ደም እንደ ለበሰ ፍጡር ፤ ሕያው ነው ። ግዙፍ ፤ የሚዳሰስ ነው ። ሰው ለማግኘት የሚጣጣረው ነገር ፣ ለኔ ስሜት አይሰጠኝም — የሚደሰትበት አያስደስተኝም ፤ የሚያዝንበትም አያሳዝነኝም ። የሚኮራበት አያኮራኝም ፤ የሚያፍርበት አያሳፍረኝም ። ባጭሩ ፤ ሕዋሳት እንደ ሌሉት በድን ነኝ ። ለኔ ፣ ሕይወት መዓዛ እንደሌላት አበባ ፤ ጣዕም እንደሌለው ወጥ ናት ። ስለዚህ ፤ የጭንቀቴና የሥጋቴ መነሻ ፣ አእምሮዬ ይኸን እየተቀበለ ፤ ልቤ ይኸን እያመነ ፤ ከሰው ጋር ልኑር ብዬ ፤ መላሴ የሚናገረው የልማድ ውሸትና በየዕለቱ የምፈጽመው ባዶ ድርጊት ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

'እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ተስፋዬ ከተማ ኖረ ገጠር ፣ በለጠ ከመ ኪና አደጋው ተረፈ አልተረፈ፣ ምን ትርጉም አለው ? እንዲያው ባዶ ነገር ነው ። እኔስ ሕይወቴ ብትኖር ብትጠፋ ምን ልዩነት አለው ? አስቢ ፣ ፈቅጂ ፣ ፈልጊ ያልመጣህብትን ዓለም፣ የሙጥኝ የምልበ ትም ምን ምክንያት አለ ?!' እያለ እያውጠነጠነ፣ ሳያስበው አቤቱ ደረሰ ። ሰዓቱ፣ ዐሥር ሰዓት ተኩል ሆኗል ፤ ዓርብ ።

የውጭ በር መጥሪያዉን በዘልማድ የቀኝ እጅ ጣቱ ተጫነ ። ተሰማ እንደ ወትሮው ከጉጆው ወይም ከማድቤት ሳይሆን ፣ ከዋናዉ ቤት እየሮጠ ወጣ ። ከበደም ተከትሎት መጣ ። ተሰማ በሩን ከፍቶ ወንድይራድ ወደ በረንዳው ደረጃ እርምጃውን ሲያቀና፣ ከበደ ጮህ ብሎ ፣ ' ኧረ ጌቶች ጉድ ፈላብን ! ኧረ መዓት ወረደብን ! ኧረ እግ ዚያሄር ቁጣውን ጣለብን ። ምነው ዛሬ እኔ ሞቼ ዐፈር በሆንኩት "
እያለ ይወተውት ጀመር ።

" ምነው ! ? ምን ጉድ ተወለደ ? " አለ ወንድይራድ እርምጃ ውን ፈጠን እያደረገ — ከሐሩደበት የሐሳብ ዓለም፣ ወደዚህኛው ወደ ግዙፉ፣ በቅጽበት ተመልሶ ልቡ እየተሸበረ ።

"ኧረ ጌቶች በጠና ተይዘዋል ። ከሳሎን እኔና ጋሼ ተሰማ ነን ተሸክመን አልጋቸው ላይ ያደረግናቸው ። ምነው እኔው ዐፈር በሆንኩት ! " አለ ከበደ፣ ወደ ጉን ዞር ብሎ፣ ወንድይራድን እያስቀ ደመ ።

በዚህ ጊዜ የፍጥነት እርምጃዉ ወደ እሩጫ ተቀይሮ ፣ " መቼ ? በስንት ሰዓት ነው የጀመረው ? ለነተስፋዬ ደውላችኋል ? " እያለ ወንድይራድ፣ መልስ ሳይጠብቅ እቤት ዘው አለ ። ብርቄ ድምፁን ስትሰማ፣ ከምግብ ቤት ቶሎ ወደ ወጥቤት ገብታ ተሸሽጋ ቆመች ። ወንድይራድ በቀጥታ ወደ በለጠ መኝታ ቤት ገባ ።

በለጠ በጀርባው ተንጋልሎ ተኝቷል ። ፊቱ በላብ ተዘፍቋል ! የዛሉ እጆቹ ከአንሶላና የብርድልብሱ ውጭ እጉን ተጋድመዋል ! ሁለት ዐይኖቹ ጣራው ላይ ተሰክተዋል ። በላብ የታጠበው ገጹ ብሕመም ጭንቀት ተጨማትሯል ። ደረቱን የሸፈኑት፣ ካናት ወደ

©OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቃች የተቀለበሱት እንሶላና የብርድ ልብስ ከሳንባዉ እንቅስቃሴ ጋር በመተባበር ቁጭ ብድግ ይላሉ ።

ይኸን ሁሉ ሲያይ ወንድይራድ ክው ፣ ድርቅ አለ ። ባንድ አፍታ የሚለው ፣ የሚያደርገው ፣ የሚይዘው ቅጡ ጠፋው ። “ በሌ ! በሌ ምነው ፣ ምን ነካህ ? ” አለ ። በለጠ አፉን ከፍቶ ከንፈሮቹ ገግ ብለው ተንቀሳቀሱ ። መላሱ ግን ከላንቃው ጋር ተላክኮ አትንቀሳቀስም ። ድምፅም አይሰማም ። ወንድይራድ የበለጠን እጅ አንሥቶ ባንድ ጣቱ የልብ አመታቱን ለመቈጣጠር የደም ሥር ይፈልግ ጀመር ። የበለጠ እጅ ይሞቃል ። ደምሥሩን ካገኘ በኋላ ንዝረቱን ጥቂት አዳመጠ ። ይኸን ማድረጉ ምንም እንደማይጠቅም እንደ ሕልም ስለ ተሰማው ፣ በፍጥነት ወደ ስልኩ ሮጠ ። በቃሉ የሚያውቃቸው ስልክ ቁጥሮች ሁሉ ከአእምሮው ውስጥ በረው ጠፉበት ። ስለዚህ ፣ እስልክ ማስቀመጫው ላይ ያለችውን ደብተር አንሥቶ ፣ እየተርበተበተ በችኮላ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ፣ ከመጨረሻ ወደ ኋላ እስከ መጀመሪያ ገጽ ድረስ አገላብጦ ወጣች ። ለሚመለከተው ሰው ፣ ወንድይራድ ደብተሯን ለምን እንደሚያገላብጥ የሚያውቀው አይመስልም ። ይሁንና ፣ ለሁለተኛ ጊዜ ከመጀመሪያው ገጽ በኩል ሲከፍታት ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ዓላማውን ያስታወሰ መሰለ ። ወዲያው ቁጥሮቹን አግኝቶ ፣ ለአበራ ፣ ለተስፋዬና ለሌሎችም ቅርብ ጓደኞቻቸው እያከታተለ ደወለ ። የደረሰውን አደጋና ቶሎ እንዲመጡ በስሜት ኃይል በሚርበደበድ አንደበት ገለጠላቸው ። ቀጥሎ ዜሮ ሰባት ደውሎ የነጻ አንቡላንስ አገልግሎት ቁጥር ጠይቆ ፣ አግኝቶ ደወለ ። ድንገተኛ ከመሆኑም በላይ ፣ የአካል መቁሰል ሳይሆን ፣ ሕይወትን አደጋ ላይ የሚጥል ድንገተኛ በሽታ መሆኑን አጠንክሮ ነግሮ ፣ አድራሻውን ሰጥቶ ዘጋ ። የአደጋ ጥሪ መቀበልና መስማት የዕለት ተግባራቸው የሆኑት ሰዎች በወሬው ያልተሸበሩ ባለመምሰላቸውና ባለመደንገጣቸው ፣ ጥሪውን እንደ ቁም ነገር የቈጠሩት መስሎ ለወንድይራድ አልተሰማውም ። ሆኖም ፣ ይኸን ሁሉ ለማውጠንጠን ጊዜ አልነበረውም ።

ተመልሶ በለጠ ዘንድ ገባ ። ምንም የተለወጠ ነገር የለም ። ሁኔታውና አስተኛኘቱም እንደዚያው እንደ ቅድሙ ሆኖ አገኘው ። ወዲያና ወዲህ እየተንጐራደደ ፣ አእምሮው አጥርቶ ለማሰብ እንዲችል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለማድረግ ሞከረ ። ሻሩ ግን ፣ አእምሮው በጉም ተሸፍኗል ። አንድ የተ ጣራ ሐሳብ ማሰብ አቃተው ። በሜቴ ምስቅልቅል ብሎ አእምሮውን እንዳያስብ መጀመሪያ ቀጥ አድርጐ ያዘው ። በኋላም አእምሮው ውስጥ የሚንቀሳቀሰው የሐሳብ ሽል ሁሉ የተመሳቀለ ፣ የተዘበራረቀ ፣ ያልተያያዘ ነበር ። አሁንም ቢሆን ፣ አእምሮው እንደ ተጫረ የመዚቃ ሸክላ የሚመላለሰው አንድ ሐሳብ ላይ ነበር እንጂ ከዚያ ተነሥቶ ወደፊት መቀጠል አልቻለም ። እንደውነቱ ከሆነ አእምሮው ማሰብ ትቶ ባለበት ይሔዳል ። አሳርፍ ያሉት እግሩና እጁ ብቻ ናቸው ። እጆቹ እርስ በርሳቸው ይፍተለተላሉ ፤ እግሮቹ ወዲያና ወዲህ ብድግ ቁጭ ይላሉ ። ከመኝታ ቤት ሣሎን ፣ ከሣሎን ደጅ ፣ ከደጅ ቤት ይል ጀመር ።

ተሰማ ፣ ከበደና ብርቄ ኢሣሎን ቆመው ከንፈራቸውን ይመጣሉ ። የወንድይራድ ረጅም ፊት በአንድ ጊዜ ምገገና አሽቦ መስለ ፤ ባጠገባቸው ሲቅበዘበዝ ፣ መናራቸው የሚታወቀው እንደ ሕልም ነበር ።

ምንም እንኳ በመጨንቅ ወይም በመቸኮል ላይ ያለ ሰው ፣ ጊዜው እንደ ልማዱ የሚሔድ ባይመስለውም ፣ ሳያወላውል ይሔዳልና ፣ አበራ ፣ ተስፋዬና አጐናፍር ሰምተው ሲገሥግሡ ፣ በቂ ጊዜ ፀልፎ ነበርና ፣ ተከታትለው ደረሱ ። አምቡላንሱ እስካሁን አልመጣም ። አበራ ፣ ከወንድይራድና ከንከበደ ጋር ተረዳድቶ በለጠን ተሸክመው ፊያት መኪናው ውስጥ አገባው ። አጐናፍር ፊያቷ ኋላ መቀመጫ ላይ ከግራ በኩል ገብቶ ፣ ዳር ተቀምጦ ይጠብቅ ስለ ነበር ፣ የበለጠን ራስ እሱ ጭን ላይ አስደግፈው አጋደሙት ። ከዚያ ወንድይራድ አበራ ጐን ፣ ከፊት ቁጭ አለ ። አበራ መኪናውን አስ ነሥቶ ፣ ተስፋዬ በራሱ ፔዦ ተከትሎት ወደ ከተማ ግሥገሣ ጀመሩ።

ፈጥኖ መንዳት ቀላል አልነበረም ። በያለበት የበግ መንጋ የመኪና መንገዱን ፣ ፀልፎ ፀልፎ እየወረረ አላስሮጥ አላቸው ። ባለበጐቹ በነገሩ እስከዚህ የሚቸገሩበት አልመሰሉም ። በኋላ ፣ ተስፋዬ ቀድሞ መንገዱን ለአበራ ሊጠርግለት ወሰነ ። እውነትም ጥቂት ተሻለው ። አበራ በፍጥነት ነድቶ በጐቹ መንገዱን አልለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለቅም ብለው እሬቱ እየተርመሰመሱ ቢያስቸግሩት ፣ ፍሬን አጥብቆ መያዝ ስለሚገደድና ፣ እንዲህ ሲያደርግ ደግሞ በለጠን በኃይል ነቅንቆ ሕመሙን እንዳያብስበት ስለ ፈራ ፣ ዝግ ብሎ ለመሔድ ተገድዶ ነበር ። ተስፋዬ ግን ክላክሱን በኃይል እየነፋ ዐይኑን እፍጥጦ ፣ የመኪናዉን መብራት አብርቶ ሲመጣባቸው ፣ ፍሬን የተበጠሰበት መኪና የመጣ እየመሰላቸው ፣ ሰዎቹ በጐፃቸውንና ራሳቸውን ከመኪና መንገዱ እያስወገዱ ይጠብቁት ጀመር ። በዚህ አኳኋን እየገሠገሠ ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ደረሰ ።

እዚያም ፣ ዱሮ የትምህርት ቤት ጓደኞቻቸው የነበሩት ፣ ሁለት ኢትዮጵያውያን ዶክተሮች ፣ ቀደም ብሎ ፣ ተስፋዬ የበለጠን መታመም ከወንድይራድ እንደ ሰማ ደውሎላቸው ስለ ነበረ ፣ ይጠብቁ ነበርና ምርመራ አደረጉለት ። በለጠ ግን የምርመራው ውጤት ሳይታወቅ ፣ አንድ ቃል ሳይተነፍስ ወዲያው ሞተ !

አንደኛዉ ዶክተር ቢሮ ይጠባበቁ ለነበሩት ወጣቶች ፣ የበለጠን ማረፍ መራራ ወሬ አረዳቸው ። ወሬዉን ሲሰማ ፣ አበራ ቁጭ አለበት እንደ ጨው ማሙዱ አነሰ ። ሁለት እጆቹን ገምዶ እደረቱ ላይ አጣበቃቸው ። አንገቱን አቀረቀረ ። እሬቱ ሥር አፈጠጡት ጉልበቶቹ ላይ ዐይኖቹ ዐረፉ ። ጡጫ ጡጫ የሚያህሉ እንባዎች ከላያቸው ይወድቁ ጀመር . . . ቆሞ የነበረው ወንድይራድ ሲሰማ መላ ሰውነቱ ተኮማተረ ። ዐይኖቹና ጉሮሮዉ ደረቁ ። ደገፍ ብሎት የነበረውን ግድግዳ በኃይል ተጫነው ። በጐንና በጐኑ የተንጠለጠሉት እጆቹን ጭብጥ አደረጋቸው ።

ተስፋዬ እየተንጐራደደ ፣ እየጮኸ ‘ እዬ ዬ ’ ይል ጀመር ። ዕንባው በአራት ማዕዘን ይፈሳል ። ከዶክተሮቹ አንዱ እሱ ራሱም ዐይኖቹን በመሐረቡ እያበሰ ፣ “ ተው እንጂ ተስፋዬ ። መቻል ነው ። ዐረፍ በል ” እያለ ይጋብዘው ጀመር ። ተስፋዬ ግን ስሜቱን ሳይገታ እየተንሠቀሠቀ አለቀሰ ።

አጐናፍር አንድ ጐን ቆሞ ፣ ግድግዳዉን በቀኝ ትከሻው ተደግፎ ፊቱን በሁለት እጆቹ ሸፍኖ በጸጥታ ያነባል ። አንዳንዴም የሆነው ሁሉ ሕልም እንጂ ፣ እውነት የሆነ አይመስለውም ። በለጠ አል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሞተም ። እንዴት እንዲህ ሊሆን ይችላል ? ! የሚል ስሜት ይመ ጣበታል ። ሆኖም ፣ እውነቱ እያፈጠጠ ምኞቱን እየደመሰሰ አስ ቸገረው ።

ተሰፋዬ ፣ የበለጠን ታሞ ማጣጣር ሲሰማ ፣ የደወለው ለዶክተ ሮቹ ብቻ አልነበረም ። ለአንዳንድ ቅርብ ጓደኞቻቸውም ጭምር ነበር ። በዚህ ላይ ያግሞ ፣ አጐናፍር ተላላኪዉን ፣ ገብሬን ፣ በለጠን አሳይጉት አጐቱ ዘንድ ልኮ አስነግሮ ነበር ። ስለዚህ ፣ አሁን አጐቱ ከነባለቤታቸው ፣ አንዳንድ የቅርብ ጐረቤቶቻቸውን ጨምረው ሆስ ፒታል ደረሱ ። መሞቱን ወዲያው ሰሙ ። አገር ተሸበረ ! !

ቅጡ ጠፍቶ ሲተራመሱ ፣ ለቀብሩና ለኀዘኑ የሚያስፈልገው ዝግጅት መደረግ እንዳለበት ተዘነጋ ። ነገር ግን ፣ በእንዲህ ዐይ ነት ሰዓት ሁኔታው የሚወልዳቸው ሰዎች ስለማይታጡ ፣ አሁንም አቶ ገረመው ሽዋ ብቅ አሉ ። ምን መደረግ እንዳለበት ፣ ማ እንደ ሚያደርገው ፣ ቀጥሎ ምንና እንዴት እንደሚሆን የማደራጀቱንና የማደላደሉን መሪነት በገዛ ፈቃዳቸው ያዙ ። በእንደዚህ ዐይነቱ ትርምስምስ ጊዜ ፣ አንድ ሰው የሚለውንና የሚያደርገውን የሚያ ውቅ መስሎ ሲገኝ ፣ ሁሉም ታዛዥና ተባባሪው ይሆናልና ፣ ሁሉም ነገር አቶ ገረመው ሽዋ እንዳሉት ፣ ይፈጸም ጀመር ።

አስከሬኑ ፣ እዚያዉ ሐኪም ቤት የሚያድር ስለሆነ ፣ የሟቹ በለ ጠን አጐትና ባለቤታቸውን ፣ አንድ ሁለት ሰው ጨምሮ ፣ ተስፋዬ ወደ ቤታቸው እንዲያደርስ ፤ እሳቸውንና ጥቂት ሌሎች ሰዎች ፣ አበራ ይዞ ወደ ሠፈር እንዲመለስ ፤ አጐናፍርና ወንድይራድ ለጓደ ኞቻቸው ስለ በለጠ ማረፍና ፣ ቀብሩ የሴፍ ፣ ጠዋት ወደ ስድስት ሰዓት ላይ መሆኑን ፣ እየደወሉ እንዲነግሩ ፣ አቶ ገረመው ሽዋ አደረጉ ።

እሠፈር ከተመለሱ በኋላ ፣ አቶ ገረመው ሽዋ ዕድር ሹሙ ዘንድ ሰው ልከው ድንኳኑ እንዲተከል ፣ ዕድርተኛዉ ስለ ቀብሩ እንዲነገረው ፣ ቀብሩ ቦታ ዕድርተኛውን የሚወስዱ አውቶቡሶች እንዲዘጋጁና ፣ ሌላ በዕድራቸው ደንብ መሠረት መፈጸም ያለባቸው ነገሮች ሁሉ እንዲደረጉ አስነገሩ ። የበለጠ አጐት የነፍስ-አባት

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘንድ ሰው ላኩ ። አበራና ተስፋዬም ፣ በነሱ በኩል ስለሚደረገው ነገር ፣ ካቶ ገረመው ሸዋ ተነገሩ ። ለምሳሌ ዕድርተኞቹ የሚገዙት የሬሣ ማጥን ፀይነት በደንባቸው የተወሰነ ስለሆነ ፣ ከዚያ የተሻለ ፀይነት ለመግዛት ከፈለጉ ፣ ከራሳቸው ጨምረው እንዲገዛ ፣ አልቃሽ እንዲያመጡ ፣ የሟቹ ትልቅ ፎተግራፍ — በተለይ ትምህርቱን ሲፈጽም የተመረቀበትን ልብስ እንደ ለበሰ የተነሣው እንዲለ — እሱን ከሕይወት ታሪኩ ጋር ዜና ዕረፍቱ በጋዜጣ እንዲወጣ ፣ የሐውልቱ ነገር ደግሞ ካሁኑ ታስቦበት ፣ የጉድጓዱ መሠረት ፣ የታሰበውን ሐውልት ለመሸከም እንዲችል ፣ ጠንክሮ በአሸዋና ‘ በሲቢርቶ ’ መሠራት እንዳለበት . . . ወዘተ . . ፣ አበራና ተስፋዬ እዚህ ዝርዝር ነገር ውስጥ ገብተው ሲመካከሩ ፣ የደረሰው አደጋ ለጊዜው ርቆ ተሰማቸው ። እንዳንዴም የበለጠ መሞት እውነት አይመስላቸውም ።

አበራና ተስፋዬ ፣ ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ሲሆን ተከታትለው አቤታቸው ደረሱ ። ሁለቱም ታዛቢ የሌለበት እመንገድ ሲያነቡት ነበር ። ከመኪናቸው ሲወርዱ ግን ፣ ሁለቱም የቅሉ ዐይኖቻቸውን አድርቀው ነበር ። ሆኖም ፣ የሰውነታቸው መጐሳቆልና ጭር ማለት አንድ መጥፎ ነገር እንደ ደረሰ በግልጽ ለነከበደ ነገራቸው ። ለመጠየቅ ግን ፈርተው አመነቱ ። በኋላ ፣ ከበደ እምጦ እምጦ የሞት ሞቱን ደፍሮ “ ጌቶች ? - ተሻላቸው ? ” አለ ፣ ወደ አበራ ጠጋ ብሎ ። አበራ መልስ ሳይሰጥ እንባው ከየት እንደ መጣ ሳያውቅ መጥቶ ዐይኑ ላይ ክትር አለ ። ከኪሱ መሐረቡን አውጥቶ ዐይኑን ጠረገ ።

“ እዬዬ ! ጌታዬ ! ጋሼ በለጠ ! ምነው እንዲህ አደረጉ ! አቤት ! ጌታዬ ! ጌታዬ ! ” ብሎ ከበደ በሁለት እጆቹ ራሱን ይዞ ይጮኽ ጀመር ። ተሰማና ብርቄም ተከተሉ ። አበራም ሶፋ ላይ ቁጭ ብሎ ያለቅስ ጀመር ። በጣም ዝቅ ብሎ ፣ በማይሰማ ድምፅ ‘ በሌ ምነው እንደዚህ ጨከንክ ? ’ እያለ ለቅሶውን ቀጠለ ። ዐልፎ መኝታ ቤቱ ገብቶ የነበረው ተስፋዬም ፣ እዚያው ሆኖ እየጮኸ ያለቅስ ጀመር ።

ጥቂት እንዳለቀሱ ከበደ ፣ “ በቃዎት ጌቶች ። እዚያሄር ያመጣውን ምን ይደረጋል ፣ መቻል ነው እንጂ ። እንዲያው ሆድ አለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ችል እያለ ነው እንጂ ፣ ለቅሶ ምን ይጠቅማቸዋል . . . ዋይ ! ዋይ ! ኧረ በንት ሞት የሚመኝ እያለ እሳቸውን እንዲህ ቀሟቸው ! ! ” አለ . . . . . . ከዚያ ተሰፋዩና አበራ ተኙ ። እንብርቂ ማድቤት ተሰብ ስበው ስለ በለጠ ሕይወትና ሞት እነሱ የሚያውቁትን ያህል ካወሩ ፣ ከንፈራቸውን ከመጠጡ በኋላ ፣ እራታቸውን በልተው ተለያዩ ።

* * *

የበለጠ ሞት ወሬ እንደ ሰደድ እሳት ወዲያው ከተማውን አዳ ረሰ ። ተሰፋዬ ደውሎ የነገራቸው በበኩላቸው ካዳረሱት ሌላ ፣ የን አጐናፍር ሰልክ ማድረግ ፣ ወሬዉ ባጭር ጊዜ እንዲዛመት አደ ረገ ። ባለፈው ሳምንት ፣ ‘ በመኪና አደጋ ሞቷል ’ ተብሎ ከተወራ በኋላ ፣ ‘ የለም ደኅና ነው ፣ ተርፏል ’ ሲባል የሰማ ፣ ‘ እሱ ከዚያ አደጋ ከተረፈ ሞት የሚባል አይነካውም ’ ያለው ሁሉ ሰምቶ አዘነ ። የሞቱ ምክንያት ምን እንደሆነ ስላልተነገረ ፣ አንድ ነገር ያለ ምክንያት መድ ረሱን የማይቀበሉ ሰዎች ፣ የራሳቸውን ምክንያት ፈጥረው ‘ ይባላል ’ ከማለት አልተቆጠቡም ። በተለይም ፣ ወንድይራድ በመኪና አደጋው ሳቢያ ነው ብሎ ስላመነ ፣ ከአጐናፍር ቤት እየተፈራረቁ ሲደ ውሉ ፣ ሳንዳንዶቹ እጅግ በመበሳጨት ፣ ‘ እንዲት ቆንጆ ቤት ነች ፣ ለሞቱ ምክንያት የሆነችው ’ ያለውን ፣ የራሳቸውን ትርጉም በመስጠት የዚህ ዐይነት ወሬ አይሎ ነበር ።

ስለዚህ ፣ ነገሩን የሰሙ ሰዎች አጐናፍር ዘንድ ወይም እነ አበራ ጋ የሚደውሉት ፣ ‘ ምንድር ነው ምክንያቱ ? ወይም ማን ናት ? ’ ለማለት ነበር ። ዳሩ ግን እነ አበራ ሙኝታ ቤታቸው ገብተው ስል ኩን መላሹ ከበደ ስለ ነበረ ፣ ‘ ማናትን ’ ለመጠየቅ የቻለ አልነ በረም . . .

ወንድይራድ ፣ አጐናፍር አፓርተማ ሆነው ስልክ መደወሉን ከጨረሱ በኋላ ፣ ‘ ውስኪ ስጠኝ ’ አለዉ ፣ አጐናፍርን ።

አጐናፍር መጀመሪያ ሐሳቡ ዘግንኖት ነበር ። ግን ፣ ወንድ ይራድ የነበረበትን ጭንቀት በመገንዘብ ፣ ተነሥቶ አዲስ ጠርሙስ ከፍቶ ቀድቶ ሰጠው ፤ ጥቂት እንደ ቆየ ፣ እሱም እራሱ ቀድቶ ይጠጣ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጀመር ። ትንሽ ከተመላለሰ በኋላ ፣ ከነጭራሹ የውስኪ ጠርሙሱን አምጥቶ እመቤከላቸው አስቀመጠው ። እስከ እኩለ ሌሊት ተግተው ፣ ጠርሙሱን አጋቡት ። ራት ሳይበሉ በባዶ ሆዳቸው ስለነበሩና ፣ ሁለቱም ይኸን ያህል ደረቅ ውስኪ ባንድ ጊዜ ጠጥተው ስለማያውቁ ስካሩ በድን አደረጋቸው ። መቆም መቀመጥ አቃታቸው ። በተለይ ወንድይራድን ተጣላው ። አጕናፍር በአራት እግሩ እየዳኸ መኝታ ቤቱ ገባ ። ከብዙ ትግል በኋላ አልጋው ላይ ወጥቶ ከነልብሱና ከነመጫሚያው ተኛ ። ወንድይራድ ሣሎን እምንጣፉ ላይ በደረቱ እየተሳበ ወዲያ ወዲህ ሲል ቆይቶ ፣ እዚያው መሬት እንደ ተደፋ እንቅልፍ ይዞት ሔደ ።

ደግነቱ ፣ የአጕናፍር ወጥ ቤት ሠራተኛ ያሥራምስት ቀን ፈቃድ ተቀብሎ ፣ አባቱን ለመጠየቅ ደብረ ዘይት ሔዶ ስለ ነበር ፣ ጉዳቸውን የአፓርትማው ግድግዶች እንጂ ፣ አንድም ሰው አላየባቸውም ! በዚህ ላይ ስልክ እንዳይደወል ቀደም ብሎ አጕናፍር ክፍቱን ትቶት ስለነበረ ፣ ስልክ ደውሎ በማነጋገር ያወቀባቸው ሰው አልነበረም …

* * *

ታፈረች ለዛሬ ማታ ከአጕናፍር ጋር ራስ ሆቴል ሔደው ቢሜ ወቱ ለማምሸት ቀጠሮ ነበራቸው ። ነገር ግን ፣ ጠዋት ያ ስም የለሽ ደብዳቤ ደርሷት ፣ በሰዓት ከርሱ ጋር እንቆቅልሹን ከፈቱት በኋላ ፣ ‘ ከራስ ሆቴል አይጠፋምና ፣ እንዳሻው ዘመዱን ድንገት ያገኘነው እን ደሆን እምባጓሮ ይነሣል ’ ብላ ሠጋች ። ስለዚህ ፣ በዘዴ አጕናፍርን እዚያ ይዟት እንዳይሔድ ለማድረግ ብልሃት ለመፍጠር ስታሰላስል ዋለች ። ዘዴ አግኝታም ነበር ። ግን ፣ ወደ ሩብ ጉዳይ ለሀሥራ ሁለት ላይ ቢሮው ብትደውል ፣ አጕናፍር ተደውሎለት በድንገት ወጥቷል ብለዋት ስትቆጭ ፣ እቤት ከመጣች በኋላ ደግሞ ፣ ትሁንዘር ደውላ የበለጠን ሞት አረዳቻት ።

በለጠና ታፈረች የተገናኙት ፣ ትሁንዘርና ሁለቱ አብረዋት የሚኖሩት ሴተላጢ ጓደኞቿ ፣ ቤታቸው አዘጋጁት ዳንስ ግብዣ ላይ ስለ ነበር ፣ ትሁንዘር ሞቱን የነገረቻት ተጨውቀዋል በማለት ብቻ ነበረ ። ያንለት ማታ ታፈረችና በለጠ ለፈታቸው ቅዳሜ መቃጠ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ራቸውን አላወቀችም ነበር ። የነገ ቀጠሮአቸው መኖሩንም አታውቅም ነበር ። ትሁንዘር በለጠን የምታውቀው ሁለቱም እንግሊዝ አገር ተማሪ የነበሩ ጊዜ ነበር ። በለጠንና ታፈረችን ያንለት ስትጋብዝ ለዳንስ ጨዋታው ሁለቱን በማቀናጀት አልነበረም ። እንዲያውም ያኔ እንግሊዝ አገር የነበሩ ጊዜ ፣ ትሁንዘር ራሷ ፣ እጅግ ጠብቆ የተጠበቀ ፣ እጅግ ርቆ የተቀበረ ፣ ዝንባሌ ነበራት — ወደ በለጠ ። ግን ፣ ብዙ ሳይቆይ ፣ ሳያድግ ያኔውኑ አዘያው ሞተ ። እንዷን ሌላ ሰው ፣ በለጠ ራሱ ፣ ዝንባሌዋ መኖሩን ልብ ማለት ቀርቶ ፣ አላለመውም ።

ስለዚህ ፣ የበለጠን ወሬ ለታፈረች ደውላ ስትነግራት ፣ ልክ እንድ ተራ ወሬ እንደምትነግራት ቈጥራው ነበር ። ታፈረችም ያንለት እሷ ቤት መተዋወቃቸውን እንደምታስታውስ ነግራት ፣ ትሁንዘርን ስለ አሟሟቱ ሁኔታ እንደ ዘበት ጠይቃት ነበር ። ትሁንዘርም ፣ ‘ የሴት ነገር አለበት ’ የሚባል ወሬ ጭምር የሰማች መሆኗን ገልጻላት ነበር ፣ ስልኩን የዘጋችው ።

ዜናዉ በታፈረች ላይ የፈጠረው ስሜት ፣ ትሁንዘር ከገመተችው የራቀ ነበር ። መጀመሪያ ፣ ‘ ሞት ’ የሚለውን ቃል ስትሰማ ፣ በውስጧ ያለፈ እንግዳ ስሜት ፣ በእሮይታ መሳ ለመሳ የተበረዘ ጣፋጭ ደስታ ነበር ። ግን ፣ አፍታ ሳይቆይ ፣ በቅጽበት እንደ መጣ በቅጽበት በነነ ። ጸጥ ብላ ብዙ ቆየች ። በመጨረሻም የበለጠ ሞት በሷና በእጕናፍር የወደፊት ግንኙነት ላይ ፣ ከፉ ጥላ እንደ ጣለበት አመነች ...

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ስድስት

ልክ በሳምንቱ

ቀኑ ቅዳሜ ፣ ሰዓቱ ስምንት ተኩል ግድም ነው ። አያሌ የመኪና ተከታይ አጅቦት ፣ በለጠ ደበላ የመጨረሻ ጉዞዉን ከጥቂት ሰዓታት በፊት የሴፍ ቅጥር ግቢ ፈጽሟል ። ሸኚዎቹ ሁሉ እዚያው ትተውት ሲመለሱ ፣ ብዙዎቹ አጐቱን ተከትለው ቤታቸው መጥተዋል ።

አሳዳጊ አጐቱ ንጋዴ ናቸው ። መጀመሪያ የበለጠን መንፈስ ለጥብቅና የቀሰቀሰውና ፣ የሕግ ትምህርትም እንዲማር መነሾ ምክንያት የሆነው ፣ የኚሁ ያጐቱ በርስትና በንግድ ሥራቸው ሳቢያ ፣ ዘወትር ፍርድ ቤት አስከትለውት መመላለስ ነበር ። ከእንግሊዝ አገር ተመልሶ ፣ የጥብቅና ቢሮ ከፍቶ ከነበረበት ጊዜ እንሥቶ ፣ ያጐቱ ባላጋራ ሁሉ ከጊዜ ወደ ጊዜ ዘሩ እየጠፋ ፣ አጐቱ በሰላምና በጸጥታ የንግድ ሥራቸውን እስከ አሁን ቀጥለዋል ። ስለዚህ ፣ ‘ የኔ ጠበቃ የኔ ጋሻ ! የኔ መከታ . . . ’ እያሉ የሚያለቅሱት ይኸንኑ እያስታወሱ ነው እንጂ ፣ እንዲያውም በዘልማድና ለይስሙላ አይደለም ። ጠዋት በለጠን ሲሸኙ ፣ ሌላም አንድ ነገር በሐዘናቸው ውስጥ ጣልቃ ገብቶባቸው ነበር ። ይኸውም ፣ አስከሬኑን የተከተለውን የመኪና ብዛት አስተውለው ፣ እሳቸው ቀናቸው ደርሶ ሲሞቱ በለጠ በሕይወት ቢኖር ኖሮ ፣ እነዚህ ሁሉ ባለመኪናዎች ለበለጠ ሲሉ የርሳቸውን አስከሬን ያጅቡ እንደ ነበር አስበው መቆጨታቸው ነው ። ‘ ከእንግዲህማ ወዲያ ለማን ሲሉ እሬሳዬን ያጅባሉ ? በዕድርተኞቼ ብቻ ’ — ብለው በልባቸው በነገሩ ለቅጽበት እጅግ አዘኑ ። ሆኖም ፣ አባቱ በአርበኝነት ከሞቱበት ወቅት እንሥቶ ፣ በለጠን አባት ሆነው ያሳደጉት ከመሆኑም በላይ ፣ ወንድ ልጅ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ካብራካቸው በሳሳገኙ ‘ ወራሼ ቀራሼ ’ ብለው እንደ ወለዱት ልጃ ቸው አድርገው ይወዱት ነበር ። ይጠራ የነበረውም በስማቸው ነው ።

ስለዚህ ፤ የሐዘናቸው መራርነት የሚጠረጠር አይደለም ......

እድንኳኑ ውስጥ ፤ ከበለጠ አጐት ፤ ካቶ ደበላ በስተግራ ወንድ ቤተ ዘመድ ፤ በስተቀኛቸው የበለጠ የቅርብ ጓደኞቹ ተኮልኩለዋል ። ከአቶ ደበላ ለጥቆ በቀኛቸው የተቀመጠው ተስፋዬ ሙሉነህ ነው። ተስፋዬ የቀረበለትን ምግብና መጠጥ ቀማምሶ ከተወው ቆይቷል ፤ አሁን እድንኳኑ ውስጥ የፈሰሰውን ሕዝብ ይመለከታል ። ሰዉ ፤ ምግብ ያላምጣል ፤ ጠላና ጠጅ መጠጥ ይጠጣል ፤ ያወራል ። አን ዳንዱም ይቀልዳል ፤ ይሥቃል ። የተስፋዬ ዐይኖች ሰዎቹ ላይ ሲን ቀዋለሉ ቆይተው ፤ በተለይ ጥቁር ሻሽ ሽብ አደረገች ፤ ጥቁር ቀሚስ አጥልቃ ደረቷን አጣለች ፤ እንዲት ሴትዮ ላይ ዐርፈው ቆሙ ። ወዲ ያው በንዴት ይብሰለሰል ጀመር ። ሴትዮዋ በሰፊው እያወጋች በሣቅ ትንከተከታለች ።

የምታወራውና የምትሥቀው እሷ ብቻ አይደለችም ። ሌሎ ችም ሞልተዋል ። ተስፋዬ ያያቸዋል ፤ ይሰማቸዋልም ። ወይም ፤ እንዲህ ዐይነት ነገር በሐዘን ቤት ሲሆን ፤ ገና ዛሬና እዚህ ብቻ አይደለም ። ዘወትርና የትም ነው ። ከልቡ ያዘነ ተንሰቅስቆ ሲያ ለቅስ ፤ ሌሎች አጠገቡ ሆነው የዓለም ወሬያቸውን ይሰልቃሉ ፤ ይደቁሳሉ ። እንዳንዶች ቢያለቅሱም ደግሞ ፤ የሚያለቅሱት ለሟቹ ሳይሆን ፤ ከስንት ዘመናት በፊት ሞቶ የተቀበረ ዘመዳቸውን እያስ ታወሱ ነው ። አብዛኛው ሰው ግን ፤ ወሬዉ ሲሰለቸው ወይም ማው ራት ሲያፍር ፤ የሟቹ ወዳጅና ዘመድ ምን ያህል ከአንጀቱ እንዳ ዘነና እንዳላዘነ ለመታዘብ ፤ የጩኸቱን ክፍታ ፤ የቃሎቹን አሳዛ ኝነት ፤ የሚወርደውን እንባ መጠን ፤ ይሰፍራል ፤ ይለካል ፤ ይመ ትራል ። ወይም ጸጉሩን በመንጨት ፤ ደረቱን በመድቃት ወይም በጠቅላላው ራሱን በመጉዳት ፤ መሪር ሐዘኑን የቱን ያህል እን ደሚገልጥ ይገምታል ። ተስፋዬ ይኸን ሁሉ ያውቃል ። በዚህ ጉዳይ ከዚህ ቀደም ተናዶ ተናዶ ፤ ጦፎ ጦፎ ወጥቶለታል ።

ስለዚህ ፤ የሴትዮዋ የአሁኑ ሁኔታ ተስፋዬን ያናደደው ፤ ሴት ዮዋ ከጥቂት ሰዓታት በፊት ትሆን ከነበረው ሁኔታዋ ፍጹም ተቃ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ራኒ በመሆኑ ነው ። ቅድም ፣ እመቃብሩ ውስጥ ዘልዬ ታልገባሁ ፣ እያለች ትጋበዝ ነበር ። ተሰፋዬ የማያውቃት አንድ የበለጠ የቅርብ ዘመድ መስሳው ነበር ። አሁን ሲያያት ግን ፣ ሐሳቡ ወዲያው ተለወጠ ። ‘ ይኸኔ በለጠ ልጅ ሆኖ ከጓደኞቹ ጋር ውሀ ሲራጭ አበሰብሷት ፣ ወይም ኳስ ሲጫወት ደርሷት ስትረግመው የነበረች የመንደር ሴት ትሆናለች ’ አለ በሐሳቡ . . .

ከዚያ በድኑን እድንኳኑ ውስጥ ጥሎ ፣ ተስፋዬ በሐሳቡ ክንፍ መጥቆ ወጣ ። ‘ በለጠ ፣ ተገንዞ በሳጥን ታሽጐ ፣ ድንጋይና ዐፈር ተጭኖበት ፣ ዮሴፍ ጓሮ ብቻውን ተኝቷል ። ብቻውን ቀርቷል ፣ ብቻውን ! !

‘ ትናንት እንደ ሁላችንም ይንቀሳቀስ ፣ ያስብ ፣ ይሥቅ ፣ ይጫወት ነበር ። ዛሬ ግን ኢምንት ፣ ምንም ሆነ ።

‘ አዎን ፣ ይኸ ሁሉ የታወቀ ነው ። የሁሉም ዕጣ ነው ። ሰው ሲሞት ይህ የመጀመሪያው ጊዜ አይደለም ። የመጨረሻውም አይሆንም ። አሁንም በያለበት ሰው በየደቂቃው እንደሚሞት ፣ ደግሞም እንደሚወለድ አልጠራጠርም ፤ አምናለሁ ። ዐውቃለሁ ።

‘ ይሁን እንጂ ፣ “ ሞት ” ማለት ምን ማለት እንደሆነ ፣ ለኔ እንደዚህ ሥጋ ለብሶ ፣ ግዙፍና ጉልህ ሆኖ ታይቶኝ ፣ “ ሞት ” እንዳሁን ቅርብ ሆኖ ፣ ተሰምቶኝ እስከ ዛሬ አያውቅም ።

‘ እዚህ ለተሰበሰቡት ለብዙዎች ግን ፣ የበለጠ ሞት እንደ ሌላው ሰው ሞት ሁሉ እስከዚህ አይሰማቸውም ። ለነርሱ ሩቅ ነው ። የታወቀ ፣ የተለመደ ፣ እሮጌና ተራ ነገር ነው . . .

‘ ምን ለነርሱ ብቻ ! ለኛስ ቢሆን ? ለነገና ዛሬ ነው እንጂ ተነገ ወዲያማ በለጠን ረስተን ፣ የተለመደ መደበኛ ኑሯችንን እንቀጥል የለም ? ጊዜ ከተሰጠው የማይረሳ ነገር ወይም ሰው የት አለ? ዞሮ ዞሮ ለሟች ሁሉም ያው ነው ። ባዕድ ዘመድ አይባልም ። አንድ ሰው ከሞተ በኋላ ፋይዳ የሚሠራለት አንድም ሌላ ሰው የለም ። እናት እንኳ ለልጅዋ ፋይዳ አትሠራም ፣ ነገሩ እዚህ ደረጃ ከደ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ረበ ። እርግጥ ፣ “ እናት ፣ የእንስሳም ጭምር ፣ ለልጅዋ ስትል ሕይወቷን አሳልፋ ትሰጣለች ” የሚል ፈሊጥ አለ ። ስንመራመረው ግን ፣ እናት የምትሞተው የራሷን ሞት እንጂ የልጅዋን ድርሻ አይደለም። የምትሞተው የልጅዋን ድርሻ ቢሆን ኖሮ ፣ ልጅዋ ሕያው በሆን ነበር ። ግን ማንም ሕያው አይደለም ። ሞቱን በርሱ ፈንታ የሚሞትለት ዕጣውን የሚወስድለት የለምና ።

‘ አንድ ሰው ነፍሱን የሚያወጣ የጥርስ ሕመም ፣ እናቱን የሚፈልጥ ራስ ምታት ፣ ወይም በጣር የሚያኰራምት የሆድ ቁርጠት ቢያመው ፣ ግን ወዳጅ ዘመድ ፣ በርሱ ቦታ ተተክቶ ፣ በርሱ እግር ገብቶ ይታመምለታል ? ግን ከርሱ ወስዶ ከሕመሙ ይገላግለዋል ? ማንም የለም ! ! ባለቤቱ ራሱ ብቻውን ሥቃዩን መቋቋም አለበት ። ሁሉም የሚታመመው የየራሱን ሕመም ነው ።

‘ አንድ ሰው ቅስም የሚሰብር ሐዘን ቢደርስበት ፣ በርሱ ቀን በር ገብቶ ሐዘኑን ወስዶ ለአንድ ደቂቃ እንኳ ማን ይሸከምለታል፤ ያዝንለታል ? ወዳጅ አብሮት ቢያዝንም ፣ የሚያዝነው የራሱን ሐዘን ነው ። እንደዚሁም ደስታ የግል ፣ የራስ ብቻ ነው ። ስለዚህ “ ደስታና መከራን አብረን ተካፍለን ወይም አይተን ” የሚለው አነጋገር ያፍ ልማድ እንጂ ፣ ይህ አባባል የሚለውን አይልም ። ሰው ሁሉ በመጀመሪያ ደረጃ ብቻውን ነው ። ወዳጅና ዘመድ የሚመጣው በሁለተኛ ደረጃ ነው ። አንድ ሰው ሲታመም ወዳጅ ዘመድ መድኃኒት ያቀርብለታል ፤ ቢያዝን ያጽናናዋል ፤ ሲደሰት አብሮ ያጫፍራል እንጂ ፣ መከራውን አይወስድለትም ፤ ወይም ደስታውን አይወስድበትም ። ባጭሩ ፣ የትኛውንም መሠረታዊ ነገር የሚካፈለው የለም ! !

‘ አዎን ። ይኸ እውነታም እነሆ አሁን በበለጠ ሞት ታየ ፤ ተገለጠ ፤ ተረጋገጠ ። እቅጩ ሲመጣ ! ! ብቻውን ቀረ ፣ አንዳችንም ዋቢ አሳለፍንለት ፣ ጽዋውንም አልተቀበልንለት ። ብንፈቅድም ፣ ይኸን ማድረግ አንችልም ። አልቻልንም ... ’

‘ ወዳጅ ያዝናል እንጂ መች አብሮ ይሞታል ፤

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እከድ እከድዬ በዚህ ይከተቃል . . . ” የሚለው እንጉርጉሮ ጭንቅላቱ ውስጥ እየተመላለሰ ፡ እየተመላለሰ ይሰማዋል ።

. . . ተስፋዬ በግማሽ እንጉሩ የልብ ውስጥ መንባነቡን ቀጠለ ። ‘ የወዳጅነት ትርፉ ለካ ወዳጅን ሳይጠቅሙ ፡ ራስን መጉዳት ነው። የፈቀድንን ያህል ብናለቅስ ፡ ብናዝን ፡ ለበለጠ እንዲት ቅንጣት ጥቅም አትሰጠውም ። ራሳችንን ግን ልንጐዳ እንችላለን ። የጓደኝነት ትርፉ ይኸ ከሆነ ፡ ከሰው ጋር በቅርብ ተሳስሮ መኖር ምን ያስፈልጋል ? አያስፈልግም ። ወዳጃችን ፡ ለምን ሳይጠቅመን ይጐዳ ፡ ወይም እሱን ሳንጠቅመው እንጐዳ ? አንድ ሕየን ፡ ገና ከናቱ ማሕፀን ሲወጣ ጮሆ የሚያለቅሰውም ለካ የኋላ ሞቱን ዐውቆ ፡ እሱን እያሰበ ነው ! !

‘ በለጠ ትናንት በዚህ ሰዓት ነበር ። አሁን ግን የለም ። የኛም መኖር እንደዚሁ ነው ። እኔ አሁን አለሁ ። ነገስ ? ማን ያውቃል ?

‘ በልደታችንና በሞታችን መሐል ባለችው ሰዓት ለመኖር ፡ ወደዚች ዓለም የመጣነው ምን ለመፍጠር ነው ? እንበላለን ፡ እንጠጣለን ፡ ለመኖር ። በሥራ እንጥራለን እንግራለን ፡ መብላትና መጠጣት እንድንችል ። ማለት ፡ መኖራችንን ለመቀጠል ። ከሕይወት የምንፈልገው ምንድር ነው ?

‘ በበኩሌ ፡ ሰው ከሕይወት የሚፈልገው ፡ ፍጹምና ዘላቂ ደስታን ነው ። ዘወትር ግን የሚያገኘው ፡ ጊዜያዊና ፍጹም ያልሆነ ደስታን ነው ። ይኸም የሚሆንበት ምክንያት ፡ ሥጋን እንጂ መንፈስን የሚያረካ ደስታን ለማግኘት ፡ ባለመሞከሩ ነው ። ከሴት ፡ ከመጠጥና ከጭፈራ የሚገኘው ደስታ ፡ ማታ ጣፋጭ ፡ ጠዋት ግን ፡ መራር ነው ። ለዚያውም ፡ ለማታዉም ቢሆን ፡ እንከን የተቀየጠበት ደስታ እንጂ ንጹሕ ደስታ አይደለም ። ከሀብት ፡ ከሥልጣንና ከማዕረግ የሚገኝ ደስታም ያው ዘለቄታ የሌለው ነው ። የስንዴና የእንክርዳድ ቅይጥ ነው ።

‘ በበኩሌ — እስከ ዛሬ ባልከተለውም — የእውነተኛ ደስታ ምንጭ ፡ ለሌላው በጎ ነገር ማድረግ ነው ። አንድ ሰው ተጨንቆ በማይ ሲደፋበት ፡ ተቸግሮ የሚደርስበት ሲያጣ ፡ ሳያስበው ሳይጠብቀው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለችግሩ መድረስ ፤ ታላቅ የደስታ ምንጭ ነው ። ‘ አለቀ ፤ ደቀቀ ’ ብሎ ተስፋ የቆረጠን ሰው ፤ ችግሩን አስወግዶ ፤ እንደገና ተስፋ መስጠት ፤ የሚያስገኘው የመንፈስ እርካታ ከፍ ያለው ነው ። ይኸ ነው ፍጹምና ዘላቂ ደስታ ማለት ።

‘ ለሌላው በጐ ወይም ደግ ማድረግ ስል ፤ ከርሱ አንዳች ነገር ለማግኘት ሲባል ማለቴ አይደለም ። ደግ ማድረግ ለራስ ነው ። ማለት ፤ ደግ ሥራው ለተደረገለት ሰው ጠቀመም አልጠቀመም ፤ ደግ አድራጊውን ድርጊቱ ራሱ የመንፈስ ደስታና እርካታ ይሰጣልና ነው ። ለዚህ ሲባል ነው ደግ መሥራት የሚገባው ።

‘ እኔ ፤ “ በጐ ማድረግ አለብኝ የምለው ” ለራሴ ፍጹም ደስታ ስል ነው ። ከሌላ ምንጭ እስከ ዛሬ ሳገኝ የነበረው ደስታ ምንም አልረባኝም ። ስለዚህ ፤ ወደፊት የኑሮ አግጣጫዬን መለወጥ አለብኝ ። የሕይወት ዓላማዬ ማንንም ሳልጐዳ ለራሴ ፍጹም ደስታን ማሳደድ ነው ። ሰው የምጐዳበት አንዱ መንገድ መወዳጀት ነው ። እርግጥ፤ ለአዘቦት ኑሮ ሰው ለሰው ያስፈልገዋል ። ነገር ግን ፤ እኔን ሳይጠቅመኝ የሚጐዳብኝ ፤ ወይንም እርሱን ሳልጠቅመው የምጐዳለት ወዳጅ ጓደኛ አያስፈልገኝም ። ስለዚህ ፤ ከወዳጅ ርቄ መሔድ አለብኝ ። ይችን ከተማ ትቼ ገጠር መግባት አለብኝ ’ ብሎ ተስፋዬ ፤ ሐሳቡን ቆረጠ ።

ከዚህ ከቀን ሕልሙ ሲነቃ ፤ ሰዉ እድንኳኑ ውስጥ ግጥም እንዳለ አለ ። አሁንም ይበላል ፤ ይጠጣል ፤ ያወራል ፤ ይሥቃል . . . . ‘ ከዚህ ተነሥተህ ውጣ ውጣ ’ አለው ። ወጥቶ ለመብረር ቃጣው ። ግን ፤ ይሉኝታ ይዞት ቁጭ ብሎ ቀረ . . . .

ከተስፋዬ ቀጥሎ በስተቀኙ የተቀመጠው አበራም ፤ በትዝታና በሐሳብ ዓለም ገብቶ ይኳትናል ። የበለጠ ሞቅ ፤ አበራን እጅግ ያሳዘነው ፤ ብዙ ተስፋ የነበረው ፤ አገሩን የሚያኮራ ስሙን የሚያስጠራ ሥራ ለመሥራት የሚችል አስተዋይ የሚለው ወጣት ፤ በድንገት በመቀጨቱ ነው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ . . . መሞትስ ሁላችንም እንሞታለን ። ከሞት የሚቀር የለም ። ታላቁ የኢትዮጵያ የሥነ ግጥም ጸሐፊ ፣ ከበደ ሚካኤል በጥያቄ መልክ እንደ ገለጸው ‘ ሞት ’ የማይነካው ሞትን ብቻ ነው ፤

ለሁሉም ጊዜ አለው ብሏል ሰሎሞን
አጠይቀው ነበር በተገናኘን
ሞት የሚሞትበት ጊዜው መቼ ይሆን ?

‘ ሞት የሚሞተው ፍጡራን ሕያው ቢሆኑ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ይህ ጸጋ የተሰጠው ለመላእክት እንጂ ፣ ለቀሩት ፍጡራን አልተለገሰም ። ለሰው ልጆች ሞት አይሞትም ።

‘ ስለዚህ ፣ ከሞት የሚያመልጥ አንድም ሰው የለም ። ፈጠነም ዘገየም ፣ ሁሉም ሰው በዚያው መንገድ ያልፋል ። የሰው ልብ እንደ መኪና ጐማ የሚቀይሩ ዶክተሮችም ቢሆኑ ፣ ሞትን ማስሞት አይችሉም ። እስካሁን አልቻሉም ። ምናልባት ለጥቂት ጊዜ ደጅ ያስጠኑት ፣ የሰውዬውን መሔጃ ጊዜ ያዘገዩት ይሆናል ። ለሰው ዕድሜ ወራትና ፣ ከበረቱም ዓመታት ይቀጥሉ ይሆናል ። በቃ ! ከዚህ አያልፍም ። ሞት አይቀርም . . .

‘ እርግጥ ፣ አንድ አሜሪካዊ ሊቅ እንዳሉት ፣ ቁም ነገሩ ያለው ፣ ‘ ስንት ዘመን ኖረ ’ ማለት ላይ ሳይሆን ‘ እንዴት ኖረ ’ ላይ ነው ። ማንንም ሳይጠቅም ወይም ሳይጐዳ ፣ መኖር አለመኖሩ የማይታወቅ መቶ ዓመት የሚኖር የቁም እሬሣ አለ ። ሠላሳ ዓመት ሳይሞላው ዘላቂ ቁም ነገር እንደ የሐንስ ኪትስና መሰሎቹ ሠርቶ የሚሞት አለ ። ስለዚህ ፣ መዋል ማደሩ ሳይሆን ተውሎና ታድሮ አተሠራው ቋሚ ሥራ ላይ ነው ፣ የዕድሜ ቁም ነገሩ ።

‘ በለጠ በሠላሳ ዓመቱ ቀሪ የሆነ ምን ሠራ ? ሌላዉ ቀርቶ ዘሩ እንዲቀጥል እንኳ ልጅ ትቶ አልሔደም ። በለጠ ለወዳጆቹ የመጀመሪያዉም የመጨረሻዉም አንድ ልጃቸው ነበር ። አሁን እሱ ሲሞት ዘራቸው ደረቀ ! !

‘ ስለዚህ በለጠ የጠፋው ከነዘርዘሩ ነው ። ለዘመዶቹ የሞቱ መራራነት እዚህ ላይ ነው ። ታላቅ ሥራ ሠርቶ ፣ ጥሎ ማለፍ ለማይ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ችል ፣ ለሕያውነቱ ዋናው ዋስትና ልጅ ትቶ ማለፍ ነበር ። ይኸ እንኳ ላይሆንለት ቀረ ። አንዳንድ ወላጆች ያደገ ልጃቸው ፣ ዕድሜው ሐያ ውን ዘልቆ ሠላሳውን ሲያያዝ ፣ ‘ አግባ አግባ ’ ማለትን ትተው ፣ ‘ ልጅ ስጠን ’ ማለት ይጀምራሉ ። ከሚስት የማይሆን ከሆነ ከየ ትም ያምጣ ማለታቸው ነው ፤ ዘር እንዳይጠፋ ። የበለጠም ወላጆች በዕድሜ ቢኖሩ ኖሮ እንዲህ ማለታቸው አይቀርም ነበር ። ግን ፣ እን ኳን ይኸን አላዩ ፤ ከትላንትናዋ ማታ መዓት ድነዋል ። እባቱ በሕ ያንነቱ ምንም ሳያውቁ ነበር የሞቱት ። እናቱም የሞቱት ‘ ልጄ አድ ጓል ፤ ፈረንጅ አገር ድረስ ሔዶ ተምሯል ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ትልቅ ሰው ሆኗል ፤ የትልቅ ሰው ልጅ አግብቶ ፣ ተፈርቶ ተከብሮ ይኖራል ’ ብለው እንዳመኑ ነበር ። ይኸ ይሻላቸዋል ። እጥንታቸውም በሰላም በዕረፍት ይኖራል . . .

‘ እዎ ፣ በለጠ ሞተ ። የሞተውም ፍጹም ሞት ነው ። የሱ ሞት ለኅብረተሰቡ ወይም ለሀገሩ ምንም ልዩነት አላመጣም ። መሞቱን ስንት ሰው ልብ አለው ? እረ ፣ በለጠ የሚባል ሰው ተወልዶ ፣ አድጐ ኖሮ ፣ ትላንት ገና በእበባነቱ ወቅት መቀጠፉን የተገነዘበ ስንት ሰው ነው ? - ሞቶ መረሣት ፣ ተረሥቶ መቅረት ፤ አሳዛኝ ነገር ነው ! !

‘ አንድ ሰው መኖሩ ወይም አለመኖሩ ለሌሎች ልዩነት ማም ጣት አለበት ። አለበለዚያ ጥንቱን አለመፈጠር ይሻላል ። አንድ ሰው የተፈጠረው በከንቱ አይደለም ። ዓላማ ፣ ምክንያት አለው ። ሰው ወደዚህ ዓለም የሚመጣበት ዋና ምክንያት ፣ መፈጠሩ ለሰዎች ልዩ ነት እንዲያመጣ ነው ። መፈጠሩ እንዳለመፈጠሩ ዐይነት ልዩነት ካመጣ ፣ መፈጠሩ ከንቱ ሆኑ ማለት ነው . . .

‘ እምላኬ ይቅር በለኝ ። ምናልባት በለጠን ለመውቀስ ፣ በሱ ለመፍረድ ይመስልብኝ ይሆናል ። አይደለም ! በለጠ እኔ ነኝ ፣ አጕናፍር ነው ፣ ተሰፋዬ ነው ፣ ወንድይራድ ነው ፤ ሁላችንም ነን ። ከእንግዲህ ወዲያ ሟቹ በለጠ ምንም ሊያደርግ አይችልም ። እኛ ግን ወደፊት ተስፋ አለን ። አሁን በዚህ ደቂቃ ግን ሁላችንም አንድ ነን ። ነፍሱ ገና ያልተለየችው በለጠ ነን ። እስካሁን ምን ሠራን ? እኔ ምን ሠራሁ ? አሁን ከዚህ ወጥቼ ስሔድ ድንገት ፣ እንደ በለጠ ብሞት ፣

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እኔስ እንደሱ ተረስቼ ቀሪ አይደለሁም ? ምን ዘላቂ የሆነ ፣ ለወገኔ የምተወው ቅርስ አፍርቻለሁ ? ምንም የለ !

‘ እስካሁን የኖርኩት ዕድሜ እስከዚህ አጭር አይደለም ። እን ዲያውም ያሳለፍሁትን ዘመን ያህል ፣ ከእንግዲህ ወዲያ ገና ወደፊት እምኖር መሆኔን አላውቅም ። የሚቀረኝ ጊዜ አጠረም ረዘመም ፣ ከዛሬ ጀምሮ የሕይወቴን አግጣጫ ካለወጥሁ በቀር ፍሬቢስ ሆኘ እንደ በለጠ ከዚህ ዓለም ማለፌ ነው ። ዘላቂ የሆነ ፣ ለሰው ዘር ፣ በተለይም ለወገኖቼ የሚበጅ ፣ እኔንም ከፍጹም ሞት የሚያድነኝ ፣ በሕይወቴ እስካለሁም ዝናንና መከበርን የሚያተርፍልኝ ፣ አንድ ታላቅ ሥራ እን ዴት መሥራት እችላለሁ ? በግድ መሥራት ግን አለብኝ ! !

‘ እንደ ሌሎች ሰዎች ሁሉ እስከ ዛሬ የምኖረው ከዕለት ወደ ዕለት ነው ። የሕይወት ዓላማ የምለው ምንም ነገር የለም ። ከራሴ ኑሮ ጀምሮ ፣ በአካባቢው የሠፈነው የአኗኗር ፈሊጥ መቅኖቢስና የሕ ይወት ዓላማ የሌለው ነው ። እዎ ፣ ሹም መሆንን ዓላማ አድርገው የሚጥሩና የሚግሩ አሉ ። አብዛኞዎቹ የማይሳካላቸው ቢሆንም ፣ ጥቂ ቶች በየዘዴው ተጠቅመው ሲሳካላቸው ይታያል ። እዎ ፣ ሀብታም መሆንን ዓላማ በማድረግ ተፍጨርጭረው በየብልሃቱ ተጠቅመው ሲሆንላቸው ፣ በብዙ እጥፍ የሚቈጠሩት አልሆንላቸውም ። እዎ ፣ ሹመታቸውን ሀብት ለማፍሪያ አውለውት ያዋጣቸው አልጠፉም ። ወይም ሀብትን ፣ ሹመትን ለመግገር አድርገው ሹመት ያገኙ አልታ ጡም ። እዎን ፣ ከእነዚህ ነገሮች አንዱን ፣ የሕይወት ግብ ወይም ዓላማ ፣ የኑሯቸው መደምደሚያ አድርገው ፣ ሌት ተቀን ሽቅብ ቁልቁል የሚ ባክኑ ሞልተዋል ። በኔ አስተያየት እነዚህ ነገሮች ሁሉ የሕይወት ግብና ዓላማ ሊሆኑ አይችሉም ። ተራ ዓላማ ሊሆኑ ይችላሉ ። ግን ዘላቂና መሠረታዊ ወይም ዐቢይ ዓላማ አይደሉም ።

‘ ምክንያቱም ታላቅ ሹም ሆኖ በጊዜውና በአለበት አካባቢው እግዚአ የተባለ የተፈራ ፣ የተከበረ ፣ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እዚያው ሥፍራ ወይም በሌላ ሥፍራ በዚያኑ ጊዜም ኢምንት ይሆናል ። ሲሆን ኖሯል ! ይታያልም ። ሰፊ ንብረትና ብዙ ብር የነበረው ከበርቴ ፣ ሲሞት ተረ ስቶ ቀርቷል ። ስለዚህ ፣ ውጤቱ እንደዚህ ከንቱ የሆነ ፍጻሜ የሕይ ወት ዓላማ ሊሆን አይችልም ። አይገባምም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‹ ይግሞም ፣ ዐቢይ የሕይወት ዓላማ እንደዚህ በቀላሉ ሊደረስበት የሚችል መሆን የለበትም ፤ ሊደረስበት የማይቻል መስሎ ካቅም በላይ ሆኖ የሚታይም መሆን የለበትም ። ፈጽሞ ሊደረስበት አይቻልም ተብሎ ከታመነ ፣ ከመሞከር ተስፋ ያስቆርጣልና ። የሕይወት ዓላማ በቶሎና በቀላሉ እንዳይደረስበት ፣ ራቅና ከፍ ያለ ፣ ጨርሶ ደግሞ ተስፋ እንዳያስቈርጥ ፤ ከብዙ ጥረትና ከረጅም ትግል በኋላ ሊደረስበት የሚችል ርቀትና ከፍታ ያለው ይላማ መሆን አለበት ። የሕይወት ዐቢይ ዓላማ ሲደረስበት ፤ የተደረሰበት እንደሆን ፣ ቀዋሚ ሥራ ሆኖ ለትውልድ ትውልድ የሚተላለፍ ቋሚ ቅርስ መሆን አለበት ። አለበለዚያ ፣ ዐቢይ ዓላማ ነው ለማለት አይቻልም ።

‹ እኔ አንድ ምስኪን ተራ ሰው ፤ እንደዚህ ዐይነት ዓላማ ከእንግዲህ ለቀረው ሕይወቴ እንዴት ማብጀት ይቻለኛል ? ይኸን ማሰብ ከዚህ ቀደም ብዬ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የነበርኩ ጊዜ ነበር ! ያኔ ሆኖ ቢሆን ፣ የምመርጠው የትምህርት ዐይነት ፣ ልብ ብዬ የምመለከተውና ሥራዬ ብዬ የምከታተለው ነገር ፣ እዚህ አወሰንኩት የሕይወት ዓላማ ላይ ለመድረስ የሚያግዘኝ እንዲሆን አጣጣር ነበር ። አሁን ግን ፤ ሠላሳ ዓመቴ ካለፈ በኋላ ‘ ሀ ’ ብዬ ልጀምር ብል ሊሆን ይችላል ?

‹ እንደገና መወለድ ምነው አምችል ቢሆን ኖሮ ! ሕይወቴን ዓላማና አቅጣጫ እሰጣት ነበር ! ! እንደዚህ እንዳሁኑ የሕይወት ጉርፍ ወደ ፈቀደበት እያንሳፈፈ ይዞኝ የሚኄድ ፣ ከሥሩ የተነገለ ግቻ አልሆንም ነበር ። ወደ ፈለገበት አቅጣጫ ዋኝቶ ፤ ጉርፉን አቋርጦ የሚሔድ ዋነተኛ እሆን ነበር ። ዳሩ ግን ምን ይሆናል ፤ ያለፈው ዐለፈ! “ ላለፈ ክረምት ቤት አይሠራም ” እንደ ተባለው ነው ። ከእንግዲህ “ ልጅነትም ተመልሶ አይመጣም ። ”

‹ ታዲያ ወደ ኋላ ለመመለስ ካልተቻለ ፣ ምንም ማድረግ አይቻልም ማለት ነው ? ይህ ፈጽሞ ሊሆን አይችልም ! ! አሁን ባለኝ ትምህርትና ዕውቀት ፣ ልምድ ፣ ችሎታና የሥራ ዐቅም ላደርግ የምችለው ነገር መኖር አለበት ! !

‹ ግን ምን ?

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ በውትድርና ሙያ አጦር ሜዳ ላይ ጀብዱ ለመሥራት ተስፋ
የለኝም ፤ ጊዜዬ ተላልፏል ። እርግጥ ፤ ለዚምባብዌ ነጻ አውጪ ድር
ጅት “ ወድጂ ልዘምት ” እችላለሁ ። ብቻ ፤ ይኸ ትንሽ የማይመስልና
የማይሆን ነገር ነው ። ሰው ቢሰማ ወይም ቢያውቅ ይሥቅብኛል ...’
ይህ ሐሳብ በአእምሮው ሸው ሲል ፤ እድንኳኑ ውስጥ የተሰበሰበውን
ሕዝበ ክርስቲያን አበራ በዐይኑ ቃኘ ። ሁሉም ሁኳታና ሣቁን ይዘ
እንድም እርሱን ልብ ብሎ የሚያስተውል እንደሌለ ተገነዘበ ። አበ
ራም በበኩሉ ተመልሶ የሐሳብ መንባኑቡን ቀጠለ ። ‘... ዓላማነቱን
የማልንቀው ቢሆንም ፤ በሥራ ላይ ማዋሉ የሚሆን አይደለም ።

‘ በሲቪል ሥራም ፤ አሁን ጊዜዬ የማይፈቅድልኝ ወይም ከች
ሎታዬ በላይ የሆኑ ነገሮች ብዙ ናቸው ። ለምሳሌ ፤ የሳይንስ ሊቅ
መሆን አልችልም ። እርግጥ ፤ ቆርጠው ከተነሡ ሊያኙት የሚቻል
ነገር በጣም ጥቂት ነው ብዬ አምናለሁ ። አሁን ያሠጋኝ የጊዜ እጥ
ረት ጉዳይ ነው ። ስለዚህ ፤ ጊዜን ለመቆጠብ ዓላማዬን ማበጀት ያለ
ብኝ በተማርኩትና በተሠማራሁበት መስመር ፤ በጋዜጠኛነት ሙያ
ነው ...’ እዚህ ሐሳብ ላይ ሲደርስ አበራ አውሮፓ ሔዶ እንዴት የጋ
ዜጠኛነት ትምህርት ለመማር እንደበቃ ትዝ አለው .....

ይህን ትምህርት ለመከታተል ወደ ፈረንሣይ አገር የሔደው
‘ ስጦታ አለኝ ፤ እስከ ዕድሜ ልኬ ልሠራበት የምፈቅደው ሙያ ነው ’
ብሎ አስቦበት አልነበረም ። ዐሥር የነጻ ትምህርት ዕድል የፈረን
ሣይ መንግሥት በዚያን ዓመት ሰጥቶ ነበር ። ከዚያ ውስጥ ዘጠኙ
ለሕግ ትምህርት ሲመደቡ ፤ አንዱ ለጋዜጠኛነት ትምህርት ተመድቦ
ነበር ። ውድድሩን ካሸነፉ ዐሥር ወጣቶች አንዱ ቢሆንም ፤ በውድ
ድሩ ውጤት መሠረት ፤ አበራ መጨረሻ ስለ ወጣና ፤ የበለጡት ዘጠኙን
የሕግ ትምህርት የመማሪያ ነጻ ዕድሎች ስለ ወሰዱበት ፤ የቀረችውን
የጋዜጠኛነት ሙያ መማሪያ ዕድል መቀበል ተገደደ ። በዚያ ዓመት
ወደ ውጪ ሔዶ የመማር ዕድል የመነመን መስሎ ታይቶ ስለ ነበር ፤
አበራ በጋዜጠኝነት ባቢያ ሔዶ ፈረንሣይ አገር ጥቂት ከቆየ በኋላ ፤
የትምህርቱን ዐይነት ለመቀየር አቅዶ ነበር እንጂ ፤ በጋዜጠኝነቱ ለመ
ቀጠል ሐሳብ አልነበረውም ። በየምክንያቱ የመቀየሩ ነገር ሳይሳካ
ለት ከመቅረቱም በላይ ፤ አበራም ትምህርቱ እየጣመው ሔደ ። ሀገሩ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ሲመለስም ፣ በግድ በዚህ ሙያ መሠማራት እንደሌለበት ማመኑ ፣ ሌላ ከመምረጥ በተጨማሪ አሳነፈው ። ስለዚህ ፣ በጋዜጠኝነት ትምህርቱ ዘለቀ ። ከዚያ ተያይዞ የድርሰትና የኪን ጥበባት ፍቅር አደረበት።

‘ ከፋም ለማም ፣ ትምህርቴና መጠነኛ ዕውቀቴ ፣ በጋዜጠኝነት ነው . . . ’ ቀጠለ አበራ ፣ በሐሳቡ ፣ ‘ በዚህ ረገድ በቂ ዝግጅት አለኝ ፤ ባለኝ ላይ መገንባት ፤ ወደፊት መግፋት እችላለሁ ። እርግጥ ባሁኑ ጊዜ ጋዜጠኝነት እስከዚህ የሚመረጥና የሚከበር ሙያ ሆኖ በኅብረተሰባችን ዘንድ አይታይም ። ይኸን አስተሳሰብ ማስወገዱ ራሱ አንድ ዓላማ ሊሆን ይችላል ። ግን ፣ ከዚህም ዐልፎ እውነተኛ የሕዝብ ድምፅና ኃይል ፣ የሕዝብ መማሪያ የእውነትና የትክክለኛ ፍርድ ጠበቃ ማድረግ የበለጠ ዓላማ ነው ... ’ ይኸን ሐሳብ ሲያውጠነጥን ብዙ ቆየ ...

... ከዚያ ፣ ወይኖቹ ቦዘዝ ብለው ፣ በእግረ – ሕሊና ብዙ ዓመታት ወደ ፊት ገሠገሠ . . . . ከሁለት ሺ ሕዝብ በላይ እተሰበሰበበት አንድ ትልቅ አዳራሽ ውስጥ ፣ የሳሳ የጐፈሬ ጠጉራቸው የጥጥ ንድፍ የመሰለ ፣ አንድ ፊታቸው ብስል ቀይ አረጋዊ ቁሞ ብለው አየ ። እግሮቻቸውን አነባብረው ፣ የተዘረጉ እጆቻቸውን መዳፍ ለመዳፍ ገጥመው ፣ በሁለቱ አውራጣቶቻቸው አፍንጫቸውን እየሞገሩ ፣ አገናቸው ቆሞ ፣ ለተሰበሰበት እንግዶች ንግግር የሚያደርገውን ሰው የሚያደምጡ ይመስላሉ . . .

ተናጋሪው ፤ ‘ . . . የዛሬ ሠላሳ አምስት ዓመት ፣ በያሥራምስት ቀኑ ታትሞ የሚወጣ የግል ጋዜጣ ያቋቋሙ ጊዜ ፣ ይዘልቃል ብሎ የገመተ አንድም ሰው አልነበረም ። ነገር ግን ፣ “የኢትዮጵያ ፍትሕ” ብለው የሰየሟትን ጋዜጣቸውን ፣ ደረጃ በደረጃ ፣ የሳምንት ጋዜጣ ፣ በመጨቀጥሎ በሳምንት ሁለት ጊዜ ቅዳሜና ረቡዕ የምትታተም ፣ በመጨረሻም ሥራቸውን በጀመሩ ባመቱ ዕለታዊ ጋዜጣ አደረጓት ። “የኢትዮጵያ ፍትሕ ” እነሆ ዛሬ ርእሰ አንቀጿ በዓለም የሚጠቀስ ጋዜጣ ሆናለች ።

‘ “የኢትዮጵያ ፍትሕ” ዕለታዊ ሆና ፣ ሥር እንደ ሰደደች ፣ “የኢትዮጵያ ልሣን ” የሚለውን መጽሔታቸውን አስከተሉ ። ዛሬ ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ የኢትዮጵያ ልሣንን ” የማያውቅ ፣ ማንበብና መጻፍ የሚችል ኢትዮጵያዊ የት ይገኛል ?

‘ በጋዜጣቸውና በመጽሔታቸው ምክንያት ፣ አያሌ ጊዜ ተቀጥተው ፡ ስንቱ ታሥረው ተፈተው እንጂ ፣ “የኢትዮጵያ ፍትሕ” እና “የኢትዮጵያ ልሣን” ፣ ያሳንዳች ፈተናና መሥዋዕትነት ፣ እዚህ አሁን ደረጃቸው አልደረሱም ። የሠላሳ ዘመኑ ጉዳይ ፣ እዚህ አሁን በሠላሳ ደቂቃ ተዘርዝሮ አያልቅምና ፡ ጉዳዩን በየጊዜው የተከታተሉ ሁሉ ስለሚያውቁት ፡ እንደዚሁ ባጭሩ እተወዋለሁ ።

‘ ቀጥሎ የሠሩት ዐቢይ ሥራ ፣ እዚህ እምንገኝበት “ የበለጠ ደበላ መታሰቢያ ሕንፃ ” ውስጥ የሚገኘውን ፣ የግል ማተሚያ ቤት አቋቁመው ፡ አሁን ካለበት ደረጃ ማድረሳቸው ነው ። መጀመሪያ ፣ የዕለት ጋዜጣቸውና የሳምንት መጽሔታቸው ፣ በወቅቱ ታትመው ፣ ቆጥ ራቸው እየጨመረ ይሔድ ለነበረው ደንበኞቻቸው ፣ በሰዓቱና በቀኑ ሳይተጓጐሉ እንዲደርሱ በማለት ነበር ፡ የማተሙን ሥራ የጀመሩትም እያደረ ማተሚያ ቤቱ እያደገና እየደረጀ ሲሔድ ፣ አንዳንድ ተሰጥኦ ያላቸውን ወጣት ደራሲያን ፣ በማሳተሚያ ገንዘብ እጦት ፣ ወይም ለአገ ባቢያን የማቅረቢያ ዘዴ አለማወቅ ፡ ተቀጭተው እንዳይቀሩ ከፍ ያለ እርዳታ ማድረጋቸው ፡ በሥነ ጽሑፍ ዓለም የሚገኝ ኢትዮጵያዊ ሁሉ የሚያውቀው ስለሆነ መዘርዘር አያሻም ።

‘ እራሳቸውም ፣ ለሥነ ጽሑፋችን ፣ ከዚያም ዐልፎ ለዓለም ሥነ ጽሑፍ ጭምር ፣ ካምስት ያላነሱ ዐቢይ የልብ ወለድ ጽሑፎች አበር ክተዋል ። በዚህ አጋጣሚም ፡ አያሌ ሽልማቶች እስከ ዛሬ ያገኙ ሲሆን ፣ ዘንድሮ በዓለም ስመ ጥር የሆነውን ፡ “ የኖቤልን የሥነ ጽሑፍ ሽልማት ሳያገኙ አይቀርም ” የሚል ወሬ እንዳለ ብዙዎቻችሁ ሳትሰሙ የቀራችሁ አይመስለኝም ።

‘ ይሁን እንጂ ፡ ‘ እስከ ዛሬ ብዙ ፍሬ ያለው ሥራ ሠርቻለሁ ፣ ከእንግዲህ ወዲህ ዐረፍ ብዬ ልዝናና ’ በማለት ፋንታ ፣ በሙሉ ኃይል ሥራቸውን እንደ ቀጠሉ ናቸው ። እንዲያውም ፣ እሳቸው እማሻላ ችን የማይገኙበት ጊዜ ሲመጣም ፣ ይህ በየአጋጣሚው የሚያከያ ሒዱት ሥራ ሁሉ ፣ አንድ እርምጃ እንኳ ወደ ኋላ እንዳይል ፣ አሁን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በቅርቡ ፣ “ የበለጠና የአበራ ድርጅት ” ተብሎ ፣ የኢትዮጵያን ሥነ ጽሑፍና የጋዜጠኝነት ሙያ መስፋፋት ተቀዳሚ ዓላማው ያደረገውን ድርጅት አቋቁመዋል ። የመጀመሪያዎቹን ሰባት ባለ አደራዎችና ዋና አስተዳዳሪ እራሳቸው መርጠዋል ። ወደፊት ግን ፣ የድርሰትና የጋዜጠኞች ማኅበሮች አባሎች ፣ ባለ አደራዎቹን ፣ ባላደራዎቹ ደግሞ ዋና አስተዳዳሪውን እንዲመርጡ ፣ ግልጥ ያለ የመተዳደሪያ ደንብ አውጥተዋል .....

‘ የአቶ አበራ በላይን የሠላሳ አምስት ዓመት የሥራ ፍሬ ፣ በዝርዝር የሚያስረዳ ጽሑፍ ታድሎ በጃችሁ ስለሚገኝ ፣ እርሱን በጥሞና የምታነቡ ሁሉ ምን ዐይነት ፍሬያማ ኑሮ እንደኖሩና አሁንም እንደሚኖሩ ልትረዱ ትችላላችሁ . . . ’ ይላል ።

አረጋዊዉ ግን ፣ ይኸን ሁሉ አያዳምጡም ። እርሳቸው በሐሳባቸው ወደ ኋላ ተመልሰው ፣ የሕይወት ዓላማቸውን የወሰኑባትን ዕለት ያስታውሳሉ ። ውሳኔያቸው ፣ የሠላሳ አምስት ዓመት ዕድሜ ከደረሱ በኋላ መሆኑ ቀርቶ ፣ ወደ ሐያ ዓመታቸው ግድም ሆኖ ቢሆን ኖሮ ፣ ምን ያህል ሥራ በተጨማሪ ይሠሩ እንደ ነበር ገምተው ያዝናሉ ። አንድ ዐሥራ ስድስት ዓመት ያህል ፣ ከሕይወታቸው ውስጥ ተሰርቆ እንደ ጠፋ ቆጥረው ይቆጫሉ ....

በዚህን ጊዜ የጋለ ጭብጨባ ፣ ከሐሳብ ዓለም ለይቶ ሸበቶውን ሽማግሌ ወደ አዳራሹ መለሳቸው . . . አበራም ፣ እድንኳኑ ውስጥ ከቀን ሐሉሙ አብሮ ነቃ ። ያጨበጨቡት የአቶ ደበላ የነፍስ አባት ናቸው ። ለሐዘንተኞቹ ንግግር ለማድረግ ፈቅደው በወሬ የሚያምመውን ድንኳን ጸጥ ለማሰኘት ነው ፤ ከፍ አድርገው ያጨበጨቡት ። ንግግራቸውን ጀመሩ . . .

የቄሱን ንግግር ለማዳመጥ እየሞከረ ጥቂት ጊዜ ቆይቶ ፣ ይቅርታ ጠይቆ ለመውጣት ወሰነ ። ከዚያ ቤቱ ለመሔድና ፣ የዚህን የሐሳቡን ፍሬ ነገር በጽሑፍ ለማስፈር ፣ ስለዚሁ ጉዳይም ዝርዝር ዕቅድ ለማውጣትና የበለጠ ሠልስት እንደ ወጣ ፣ ወደ ሕይወት ዓላማው የሚያደርሰውን ረጅም ጉዞ ለመጀመር ፣ ታጥቆ ለመነሣት ፣ ቆረጠ ። ‘ ነገ ነገ ማለት አይሆንም ። ምክንያቱም ነገ ሁል ጊዜ ከፊታችን ነውና አይደረስበትም ’ አለ በሐሳቡ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ሒሳቡን ከቆረጠ በኋላ መቁነጥነጥ ጀመረ ። ልቡ ከድንኳኑ ወጥቶ ሔዷል ! ለበለጠ የሚበጀው የሱ እዚህ መቀመጥ ሳይሆን ፤ ሔዶ ይሼን ሒሳቡን በሥራ ለማዋል መሞከሩ ነው ብሎ አምኗል ! ! !

. . . አጐናፍር እድንኳኑ ውስጥ ከነበሩት የመንደሩ ሐዘንተኞች ብዙዎቹን ያውቃቸዋል ። አብዛኞቹን ግን በዐይን ነው የሚያውቃቸው። አንደኛና ሁለተኛ ደረጃ ተማሪ የነበረ ጊዜ ፤ ይኖር የነበረው ከክስቱ ጋር እዚሁ ሠፈር ስለ ነበር ፤ እሱንም ብዙዎቹ ያውቁታል ። በመን ደሩ የነበረው ስም ግን ጥሩ አልነበረም ። ‘ ያ ረባሽ ፡ ያ ነገረኛ ፣ ያ ተሳዳቢ ’ ነበር የሚሉት ። ከጀርመን አገር የተመለሰ ጊዜም ፤ የዱሮውን እያስታወሱ ፤ መጀመሪያ ላይ ፤ ብዙዎች እንኳን ሰላም ሊሉት ፤ አይተው እንዳላየ ያልፉት ነበር ። ውሎው አድረው ግን ፤ የዱሮው ልጅ ሳይሆን ፤ ዛሬ ምራቁን የዋጠ ትልቅ ሰው መሆኑን ጥቂት በጥቂት አሳምኖ ፤ ከብዙዎች ጋር መግባባት አድርጓል ። እንዲያውም አንዳንዶቹ ዱሮ ያደርግ የነበረውን ተንኮል እያነሡ በቀልድ ያስታውሱታል ።

ነገር ግን ፤ እስካሁን ድቅርታ ያላደረጉለት ሁለት ሰዎች አሉ ፤ ድንኳኑ ውስጥ ባሻገር ይታዩታል ። እንዲያ እንዳጋጣሚ ከነደኛቸው ጋር ዐይን ላይን ግጥም ቢል ፤ ግንባራቸውን ቋጥረው ዞር አሉበት። እመት ትርፌ ናቸው ። አጠገባቸው ፤ በግራቸው በኩል ደግሞ ቁጭ ያሉት ፤ እኅታቸው ፤ ወይዘሮ ዘሯ -ማርያም ናቸው ። ሁለቱም መካን ናቸው ። እነኝህ ሁለት እኅትማማቾች ፤ ያኔ የመንደሩ ‘ አድባር ’ ማለት ነበሩ ። በአካልም ግድንግድ የሚያካክሉ ናቸው ። በሠፈሩ ፤ እንኳን ልጆች ፤ ዐዋቂዎች አይጣሏቸውም ነበር ። አሹሙራቸው እንጀት የሚበጥስ ፤ ስድባቸው ካገር የሚያሸሽ ከመሆኑ በላይ ፤ አንባጓሮ አንሥተው ፤ ሴት ቀርቶ ከወንድ ጋር መደባደብ ልማዳቸው ነበር ። ‘ አቅማቸው ከወንድ ይበልጣል ’ የሚል ዝና ስለ ነበራቸው ፤ ወንዱ ሁሉ ፤ ‘ ደብድበውኝ ውርደት ይደርስብኛል ’ የሚል ሥጋት ይይዘው ስለ ነበረ ፤ ሚስቱን አጨቃጨቁ ሲለቋት ፤ ሔዶ ‘ለምንእንዲህአደረጋችሁ’ የሚል አንድ ባል አልነበረም ።

ከዕለታት አንድ ቀን ፤ በክረምቱ ወራት ፤ አጐናፍር ካንድ የመንደር ጓደኛዉ ጋር ውሀ እየተራጨ ሲጫወቱ ፤ እመት ትርፌ ብቅ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሲሉ ፣ እሱ በግሩ የረጨው ውሀ ጥቂት ነክቷቸው ኖሮ ፣ ጓደኛው ሸሽቶ ሲያመልጥ አጕናፍርን ያዙትና ፣ ‘ ዐውቄ አደለም ’ ቢልም ፣ በግራ እጃቸው ማጅራቱን ከነሸሚዙ ጨምድደው ይዘው ፣ ሦስት ኩርኩም ፣ ባልወለደ አንጀታቸው አላሱት ። ከዚያ ግን አሰብኝ ብለው ፊታቸውን መልሰው ወደ ጎዳያቸው ሲሔዱ ፣ አጕናፍር ሮጦ ፣ ባለ በሌለ አቅሙ በተረከዙ የስያፍ ቋንጃቸውን ረገጣቸው ። ባፍጢማቸው ተተከሉ ። ለግራቸው እተጠየፉት ጭቃ ውስጥ ተንደባለሉ ። የተነሡ እንደሆን ‘ አንቀው ይገሉኛል ’ ብሎ በለ ፈራ ፣ እዚያው እተኙበት ደጋግሞ ያቅሙን ያህል ረጋገጣቸውና ፣ ከዚያ ቁና ቁና እየተነፈሰ በሮ ጠፋ ። ይኸን ሁኔታ ከተመለከቱት የጕረቤት ሰዎች መካከል ብዙ ዎቹ በደንባጣም ትርዒቱ ያጣቃቸው አልጠፉም ። በሆዱ ግን ያል ተደሰተ አልነበረም ። ያንስታ ማታ ፣ ያከስቱ ባል አጕናፍርን ክፉኛ ገሠፁት ። እመት ትርፌና እንታቸው ከዚያን ቀን ወዲህ አጕናፍርን ሲያዩት ዐይናቸው ደም ይለብሳል ። ቋሩ ግን ፣ በመሸ በነጋ ቁጥር ፣ አጕናፍር እያደገ ፣ እየጠነከረ ፣ እነ እመት ትርፌ እያረጁ ፣ እየደከሙ ሔዱ ። ጊዜ ያልለወጠው ቋማቸው ብቻ ሆኖ ቀረ ።

አጕናፍር ፣ አሁን ይኸ ትውስ ስላለው ፣ ሳያውቀው ፊቱ ፈገግ አለ ። ያደረገውን ጠዲያው ሲገነዘብ ለውኑቱ ስቅጥጥ አለ ። ያየው ሰው እንዳለ ለማወቅ እንደ ዘበት ቀስ ብሎ ዞር ብሎ ተመለከተ ። ሁሉም በየፊናው ያወራል ። የሚሥቅም ዐልፎ ዐልፎ አለ ።

ስለዚህ ፣ ማንም እንዳላየው ወይም ልብ እንዳላለው እርግጠኛ ሆነ ። በዚህ ሰዓትና ቦታ የበለጠን ነገር ትቶ ሌላ ሌላ ነገር የሚያስብ መሆኑን ሰምቹ ፣ ‘ ቢያውቁ ፣ እንዴት ይታዘቡኝ ’ የሚል ሐሳብ ሽው አለ በአእምሮው ። ‘ ነገር ግን ፣ በለጠ ስለ ሞተ ዓለም አትቆምም ። ሕይወት መቀጠል አለባት ። አንዱ ይወለዳል ፤ ሌላው ይሞታል ። የሚቆም ነገር አይደለም ፤ የሚቀጥል ነው ። ነገሩ በጣም ያሳዝናል ። ነገር ግን ፣ ለሁሉም እኩል ስለሆነ ፣ ባንድ በኩል ደግሞ ደኅና ነው ።

‘ ስለ ትናንት ማሰብ አይጠቅምም ። የሚበጀው ስለ ነገ ማሰብ ነው ። ሰውን ደግሞ መጥቀም ፣ ሊጠቅም በሚችልበት ወቅት በሕ ይወቱ ሳለ ነው እንጂ ፣ ከሞተ በኋላ ቢያለቅሱ ሟቹን አይጠቅምም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በእውነቱ ያሁኑ ማዘንና ማልቀስ ከንቱ ነው ። አንዴ ከሞተ በኋላ ሐውልት ይሠራ ፣ ተዝካር ይደገስ የሚባለው ሁሉ ፣ ከንቱ ልማድ ነው ። ማንን ይጠቅማል ? ’ ቀጠለ በሐሳቡ ።

‘ ሰዎች ይኸን እምነቴን ቢያውቁ ፣ አሁን ምን ይሉኛ ? እዚህ ሠፈርማ ከልጅነቴም ጀምሮ “ ከይሲ ” ነው የሚሉኝ ። “ አብሮ አደግ ጓደኛው ሞቶ እሱ እንደዚህ ያስባል ! አረመኔ ነው ! ” ነው የሚሉኝ ።

‘ ስለዚሀ ፣ መጠንቀቅ አለብኝ ፣ እንዲህ ዐይነት ሐሳብ እን ዲህ ያለ ቦታና ጊዜ እንዳይመጣብኝ ። ግን ፣ አእምሮውን ላንዲት ደቂቃ እንኳ እንዳያስብ ባዶ ለማድረግ የሚችል ማን አለ ? አእምሮ እፈለገበት በገዛ ፈቃዱ ደርሶ ይመለሳል ። ምናልባት ፣ ብርቱ ፈቃድ ያለው ሰውን አእምሮው ፣ አንድ ነገር እንዳያስብ ፣ በሱ ፈንታ ሌላ ነገር እንዲያስብበት ለአእምሮው አቅርቦ ፣ ስለዚያ እንዲያስብ ያደርግ ይሆናል ። ግን ፣ አእምሮውን ያላንዳች ሐሳብ ፣ ላንዲት አፍታ ፣ እንኳ ባዶ ሊያደርገው አይችልም ።

‘ አዎ ፣ አእምሮ አያርፍም ። ልብ መምታቱን አቁሞ ድረስ ሳያርፍ ፣ ሳያቋርጥ ይሠራል ። ሕይወትም እንደዚሀ ናት ። ማንም ሞተ ማን ፣ ዝም ብላ ጉዞዋን ትቀጥላለች ። እርግጥ በሰጠ በመሞቱ ፣ በቅርብ የምናውቀውን ያጐድለናል ፤ ያሳዝነናል ። ሕይወትን ግን ልና ቆምለት አንችልም ። ብንችልም አይጠቅመውም ። መብላትና መጠ ጣታችን አልቀረም ። ማውራት መሣቃችን አልቆመም ። ስለ ወደ ፊት ኑሮአችን ማሰባችንን አልተውንም . . . ’

“ ስለ ወደፊት ኑሯችን ማሰባችንን አልተውንም ” የሚለው ሐሳብ ፣ በአእምሮዉ ውስጥ ሲያልፍ ፣ የታፈረች ገጽ ዐይኑ ሕሊናው ፊት መጥቶ ድቅን አለ ፤ ‘ ዛሬ እደውልላታለሁ ። ኧረ ለመሆኑ ጠዋት እዚያ ቀብሩ ቦታ አብረዋት ከነበሩት የትኛዋ ኖራለች የበለጠ ? ’ የሚለው ጥያቄ ሐሳቡ ውስጥ ዘው አለ ። ከዚያ ይኸን ነገር ለማወቅ እጅግ ልቡ ተጣደፈ ። ሆኖም ፣ ለጥቂት ጊዜ መታገሥ እንዳለበት ራሱን እስገንዝቦ ፣ እየተንቆራጠጠ ተቀመጠ . . .

ደግነቱ ፣ ወዲያው አክስቱ ተነሥተው ሲወጡ አየ ። እሳቸውን የሚከተል መስሎ ተነሣ ። እሱን ተከትሎ አበራ ፣ አበራን ተከትሎ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተስፋዬ ተኘማ ። እውጭ ከወጡ በኋላ አጕናፍር ወደ አክስቷ ሔደ ። ‘ እቤት ድረስ ልሸኝዎት ’ ብሎ ተከተላቸው ። አብራ መኪናው ገብቶ ወደ ቤቷ ለመሔድ ተኘማ ። ተስፋዬ ግን ወደ ሰበታ ለመሔድ ቆርጦ መኪናውን አስነሣ . . .

* * *

ብርቄ እሸከር ቤት ከፍሏ ቁጭ ብላለች ። ወልደ ሥላሴ ዛሬ ጠዋት ይውሰው ፤ የወጣውን የሎተሪ ቁጥር ማመሳከሪያ የብሔራዊ ሎተሪ ወረቀት ፤ ከቀትር በኋላ ይዞላት እንደሚመጣ ከነገራት ወዲህ ፤ መቆም መቀመጥ አቅቷት ተቸግራለች ። የዛሬውን ምሳ መብላት ፤ መብላት አይበለው ። ሌላው ቀርቶ ፤ የምትወደውን ቡና እንኳ እንደ ልማዷ በሥርዓት መጠጣት አልቻለችም ነበር ። ስለ በለጠ ሞት ዐልፎ ዐልፎ ከንፈሯን ሳትመጥ አልቀረችም ። ብርቄ ብታዝንም ፤ ‘ ሞት የማይቀር ዕዳ ነው ። እዎ ፤ የጋሼ በለጠ ሞት ፤ እረ የማንም ሞት ፤ ያሳዝናል ። ግን ፤ እናትና አባቴስ ሞተው የለ ? ’ ትል ነበር በሆዷ ። ትናንት ማታ ፤ እኔ ከበደ ሲያለቅሱ ፤ እሷም አብራ ያለ ቀሰችው ፤ እርግጥ መጀመሪያ በበለጠ ነገር አዝና ነበር ። በኋላ ግን — እንደ ብዙ ሌሎች አልቃሾች — የምታለቅሰው ያባትና የናቷን ሞት እያስታወሰች ነበር ።

አሁን ግን ፤ ሐሳቧን የሞላው የሐዘን ጉዳይ አይደለም ፤ የሎተ ሪው ጉዳይ ነው ። የወልደ ሥላሴ መዘግየት ነው ! ሎተሪው እንደወ ጣላት ስሜቷ ነግሯታል ። ሁለተኛ ሕልምም አይታ ፤ የመጀመሪያ ውን ሕልም አረጋግጦላታል ። ስለዚህ ፤ ማወቅ የምትፈልገው የወጣ ላት ስንተኛው ዕጣ እንደ ሆነ ብቻ ነው !

ገንዘቡን ስትቀበል ምን እንደምታደርግበት ፤ ሌሊቱን በሐሳቧ አውጥታ አውርዳ ወስናለች ። መጀመሪያ እንዳሰበችው ጠጅ የመ ነገዱን ነገር ትታ ፤ ሌላ ዐቅዳለች ። ያገር ምግብ ሱቅ ለመክፈት ቆር ጣለች ። ‘ ቋንጣ ፤ ሽሮ ፤ በርበሬ ፤ ይኸንና ይኸን የመሰለ መነገድ ይሻለኛል ። አያቅተኝም ። ሌላው ብዙ ጣጣ አለበት ። እነዚህን ግን እኔ ራሴ አሳምሬ መሥራት ስለምችል ፤ ሠራተኛ ብቀጥርም በደንብ መቈጣጠር እችላለሁ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ሐያው ሺ በሙሉ ከደረሰኝማ ሁሉም ነገር ቀላል ነው ። ባንድ በኩል ቋንጣና ክትፎ ሳሸጥ ፣ ባንድ በኩል ደግሞ ሆቴል ከፍቼ እንጀራ በወጥ ፣ ጠላ በጠርሙስ እንግዳለሁ ። ባንዱ እንደምከብር ጥርጥር የለውም ። እግዜር ታለ ከመቀጠር ወጥቼ እኔው ቀጣሪ እሆና ለሁ ። በየግባሁበት ፣ ትልቁ ትንሹ እሷን “እንዲህ ፍጠሪ ፣ እንደዚያ አድ ርጊ” የሚለኝ ሁሉ ቀርቶ እኔው አዛዥ ኢመቤት ፣ ተቆጣጣሪ እሆናለሁ’ የሚለው ሐሳብ ከማድቤት አውጥቶ እንደ ውሀ ሙላት ያንሣታል ።

“ አይ ያባቴ አምላክ ! ታምርህ ማለቂያ የለው ! ! ሎተሪ የሚ ባል ነገር ፈጥረህ ፣ ካሽከርነት መንጥቀህ አውጥተህ እመቤት ታረ ገኝ ነው ! አይ ሁሉ አያልቅበቱ” አለች ሙሀ ብላ ። ማንም አልሰማት ፣ ብቻዋን ነች ።

‘ ስከብር ደግሞ ላግባሽ የሚለኝ ይበዛል ። እኔ ግን አንድ ፣ ምራ ቁን ጥጥ ያደረገ ፣ የደረጀ ጺሐፊ ነው የምፈልገው ። ነጋዴ አላገባም ። ቀስ ብሎ ሀብቴን ሁሉ እጁ አርጐ ጠፍቶጥሎኝ ነው የሚለኝ ፣ እቴ ። ነጋዴ አልችልም ፣ በቅም የለኝም ። ወታደርም አላገባም ፣ መቶ አለ ቃም ቢሆን ። እሱ እንደ ኮሬያ እንዴ እዚያ ሲዘምት ሞቶ ልጆቼ የሙት ልጆች እንዲሆኑብኝ አልፈልግም ። እኔስ ምን በወጣኝ ፣ እሱ በዘመቱ ቁጥር ብቻዬን የምኖረው ፣ እማብቼ እንዳሳገባ ዘወትር ብቻ ዬን የምኩራመተው ።

“ አይ ! ገብሬን አላገባም ። እሱ እስቲሠለጥን ጨርሞሼ እሞ ታለሁ ። እሱ ፣ ኢዚያው አዛባ መግፋት ኑሮ ነው ፣ የምትለውን አግብቶ ገጠር ይኑር ። የሱ እህል መጪን ባፍንጫዬ ይውጣ ! እኔ ጠና ያለ ጸሐፊዬ ይሻለኛል ፣ በግዜው ሥራ ሔዶ በግዜ እቤቱ የሚመለስ ። እህል የሚያስጭን ከሆነማ ዓለም ነበር ! ! እሱው ይሻለኛል ! በቃ ። ጉረምሳም አግብቼ እንደ ብዙ ቂሎች ገንዘቤን አልጨርስም ” እያ ለች በቀን ሕልም ጉዞዋ ነጐደች …

‘ ብቻ ፣ ለማናቸውም ይኸ ወልዶ ሥላሴ መጥቶ የገንዘቡን ልክ ቶሎ ቁርጡን ባወቅሁት ። ለጌቶቼም ሠልስቱ ሲያልፍ ገረድ ፈልጉ ብዬ እነግራቸዋለሁ ’ ስትል ፣ የውጪዉ በር ተከፍቶ መኪና ሲገባ ሰማች ። ተነሥታ ወጣች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ ነበር ። ተሰማ አጅ ነሣ ። አበራ ምንም ሳይል መኪናውን አቁሞ አንገቱን እንዳቀረቀረ ወደ ቤት ገባ ። ከበደ ቤቱን በደንብ አዘጋጅቶታል ። ቀለል ይላል ። አበራ መኝታ ቤት ገብቶ ተቀረቀረ ።

ብርቱ ወጥ ቤት ስትገባ ከበደን አገኘችው ። ጥቂት ከተንሾኳ ሹኩ በኋላ ተያይዘው ወጡ ።

" እባክሽ ቡና እንዳለሽ ? በጣም ጠምቶኛል " አለ ከበደ ።

" እኛ የኔ ዘመድ እመጣለሁ ብለው ነበር ። አንደኛዬን ያኔ አፈላለሁ ብዬ ነበር እስካሁን የቆየሁት " አለች ብርቱ ።

" ምናለ ፥ አሁን ቡናውን ማፍላት ብትጀምሪ ፥ እስኪደርሱ ! "
" እሺ ! "

ማድቤት ሔደው ቡናውን ማፍላት ጀመረች ። ከበደ ሐዘኑ ተጭኖት ስትመለከት በጣም ተገረመች ። ' እንዴት እውነትም ከልቡ አዝኗል ። ከተቀጠረ እንኳ ጊዜው እስከዚህ ሩቅ አይደለም ። ከሱ ይበልጥ ጋሼ ተሰማና እኔ ልናዝን ይገባ ነበር ። እኛ ነን ከነዚህ ሰዎች ጋር አብረን ረጅም ጊዜ የኖርን ። እንዲያው ሩኅሩኅና አዛኝ ሰው ቢሆን ነው ከበደ ፤ ደግሞም ታማኝ ነው ። ዘላለም ለጌቶቹ ጥብቅና እንደ ቆመ ፣ ምን ያረጉ ? ምንበጣቸው ፣ ከየት ያመጣሉ " እንዳለ ነው . . . . . ወዲያው አንድ አዲስ ሐሳብ ብልጭ አለላት ።

" ከበደ " አለችው ።
" እመት " ብሎ ፣ ዞር አለ ወደርሷ ።

' እመት ' ማለቱ ደስ አሰኛት ። እርግጥ ፥ ስትጠራው እንዲህ ማለት እሱ ልማዱ ነው ። ነገር ግን ፥ ቃሉ ዛሬ ለርሷ አዲስ ትርጉም አገኘ ። በሐሳቧ ውስጥ ከነበረው ጋር ሠመረላት ። ' እመት ' ማለት ' እመቤት ' ማለት ነው ። እጅግ ደስ አሰኛት ! ይኸን ሁሉ ወደ ጐን ብላ ፥ ' ምን ልትል ነው ' ብሎ ለሚጠብቃት ፥ ለከበደ ፥ " ድንገት ጌቶቻችን ፥ በዚህ በደረሰው አደጋ ምክንያት ቤቱን ለቀው ቢለያዩ ፥ ቢያሰናብቱን ምን ታደርጋለህ ? " አለችው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለምን በጉ በጉውን ትተሽ ከፉ ከፉውን ታስቢያለሽ ልጄ ?” አለ ከበደ ።

“ ጠርጥር ለከፉ ነገር አስቀድሞ መዘጋጀት ያስከፋል ? ”

“ ቢሆንም ፡ እንደዚህ አይባልም ። አሁን ሐዘን ላይ ሳሉ እን ደዚህ ማሰባችንን ቢያውቁ፡ በጣም ያዝኑብናል ። እኛም እነሱ እዝ ነውብን አይቀናንም ። ”

“ይልቅስ እኔ ሴት ከፍቼ ብነግድ ተኔ ጋር ሆነህ ታግዘኛለህ ?”

“ እሽከርሽ ፡ ባልሽ ወይስ ምንሽ ሆኖ ? ” አለ ፡ እነጋገሯ አስ ገርሞት ።

“ ባልነቱ ላይ እንኳን አትንጠራራ” አለች ብርቄ፡ አምልጧት!

ከበደ እጅግ ተናደደ ። “ ምን! ላንቺ አንሼሽ ? አንቺ ለኔ በዝ ተሽብኝ! በምን እኮ ! በጨዋ ልጅነት ? ” አለ ቆጣ ብሎ ።

ብርቄ ነገር መበላሸቱን ዐወቀች ። ለመጣላትና ከበደን ለማስ ቀየም አልፈለገችም ። “ እኔ እንደዚህ አልነበረም ያሰብኩት ፡ ያል ኩት ” አለች ።

“ኋላ ምንድር ነው ያሰብሽው ፡ ያልሽው ?” አለ ፡ ዐይኑን እያ ፈጠጠ ።

“ ግድየለም ይቅር ። እኔ ነኝ ጥፋተኛ ። ሆዱ ነገር አይጻጥር !

ተሰማ ወልደ ሥላሴን ይዞ መጣ ። ብርቄ በጣም ደስ ብሏት ተቀ በለቻቸው ።

“ ይኸው አምጥቼልሻለሁ ” አላት ወልደ ሥላሴ ፡ አንድ የተ ጣጠፈ ወረቀት ከኪሱ እያወጣ ። ብርቄ ፡ ከከፍኗ የሎተሪ ቲኬቶቿን ይዛ ፈጥና መጣች ። ወልደ ሥላሴ አንዱን ተቀብሎ ፡ እወረቀቱ ላይ ካሉት ቁጥሮች ጋር አስተያየው ። ካንደኛ እስከ ሦስተኛ አሸናፊ ዕጣዎች ማህል ቁጥሩ የለም ። ከዚያ የመጨረሻ ቁጥሩን እሁንጠ ረገዙ ውስጥ ካለው ጋር ማስተያየት ቀጠለ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አይ ክፉ ዕድል ! ! ወይ ለጥቂት ! ” አለ ወልደ ሥላሴ ።
“ ምነው ! ምነው ! ” አለ ከበደ ፤ ቁጣውን ረስቶት ።

“ የመቶ ብር ዕጣውን ልታገኝ ነበር ። ግን ፤ ባንድ ቁጥር ይለ ያያል ” አለና ቀረብ አድርጎ ምን ማለቱ እንደሆነ አሳያቸው ።

የመቶ ብር ዕጣዉ ፣ የመጨረሻ ሦስት ቁጥሮች 561 ናቸው ። የብርቱ ቲኬት ደግሞ 461 ነው ቁጥሩ ። ስለዚህ ፣ 4 ላይ አንድ ቁጥር ተጨምሮበት 5 ቢሆን ኖሮ ፣ ብርቱ ሐያ ብር ታገኝ ነበር ። ብርቱ ፣ እንጀቷ ብጥስ አለ ። ነገር ግን ተስፋዋ በሙሉ አልሞተም ። ገና ሦስቱ ቀር ተዋል ።

ሁለተኛና ሦስተኛ ቲኬቶቹን ሰጠችው ። ምንም የላቸውም ። ድንጋጤዋና ብስጭቷ ከረረ ። እስከ መጨረሻ ያቆየችውን - ካም ስት ሁለት የሆነውን ትኬት ሰጠችው ። የሚያልቀው በዜሮ ቁጥር ነው ። አይቶ እስኪነግራት ልቧ በኃይል ይመታ ስለ ነበረ ፣ ካሁን አሁን ፊንዳ ብላ ሳትሞት አልቀረችም ። ይኸ ያሁኑ የመጨረሻ ዕድሏ ነው ። ወይ ወጥቶ ከግርድና ያወጣታል ፤ ወይ ሳይወጣ ቀርቶ ያደረገችው ዕቅድ ሁሉ የድህ ሕልም ሆኖ ይቀራል ። በቃ ይለይለ ታል ! !

“ አሃ ! ” ሲል ወልደ ሥላሴ ፣ ፊቱን አተኩራ ታይ የነበረችው ብርቱ በውነቷ ፍርስ አለ ። ትንሽ ሲያንቀጠቅጣትም ተሰማት ።

“ እንዲህ ነው እንጂ ! ! ” አለ ወልደ ሥላሴ ።
“ ይንገሩን እንጂ በሲቃ ገደሉን እኮ ! ” አለ ከበደ ።
“ ሁለት ብር አግኝተሻል ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

ብርቱ አሞቷ ፍስስ አለ ። ሐሳቧ ሁሉ ከንቱ ፤ እንዲያው ጉም ሆነ ። ልታለቅስም ቃጣት ። ወደ ምድጃው ሔደች !

“ ቁጭ በሉ ። ቡናው ደርሷል ” አለች ፤ በደከመ ድምፅ ።

“ ምነው ደስ ይበልሽ እንጂ ጨርሰሽ እኮ አላጣሽም ” አለ ወልደ ሥላሴ ፣ ካሁን አሁን ፤ ‘ አንተ ገደቢስ ፤ ለላቢ ! ’ ትለኛለች ብሎ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እየሠጋ ፡፡ "በሚቀጥለው ሙከራሽ ያለ ጥርጥር ይወጣልሻል" እያለ ወተወተ ፡፡

"አዎ ደስ ይበለኝ እንጂ! ይኸን ሁሉ ሳገኝ ፡፡ ለምን ደስ አይለኝም ፡፡ ይለኛል እንጂ!" አለች ብርቄ ዝግ ፤ ዝቅ ባለ ድምፅ—በምሬት ምፀት ፡፡ "ስንቱ መቶ ሁለት መቶ ብር እያወጣ ያንቺን ያህል እንኳ ሳያገኝ የሚቀር አለ" አለ ክበዶ ፡፡

ብርቄ ምንም መልስ አልሰጠችም ፡፡

"እሱስ ሺ ቤትም አውጥተው የከሠሩ ሞልተዋል" አለ ወልደ ሥላሴ ፡፡ አሁንም ብርቄ ዝም አለች ፡፡ አትሰማቸውም ፡፡

እጅግ መበሳጨቷን በመገንዘብ እነ ተሰማ ፤ 'ቃል የገባሽልንን ድርሻችንን አምጪ ፤ የገብሬልንም ድርሻውን ክፈይ' ብለው ሊቀልዱ አልፈለጉም ፡፡

"ለሞኑን የሚወጣው ሎተሪ አለ ?" አለች ብርቄ ፤ ሁሉንም ትታ ፡፡

"አዎ ፤ ጥምቀትን ምክንያት በማድረግ አንድ መደበኛ ያልሆነ ፤ ልዩ ሎተሪ ተዘጋጅቷል ፡፡ ባለመቶ ሺ ነው እረ!" አለ ወልደ ሥላሴ ፡፡ ግን ፤ 'ግፊ አትግፊ' ለማለት አልደፈረም ፡፡

"በቃ! ከሱ በዚህ ሁለት ብር ትኬት እገዛለሁ ፡፡ ከወጣ ወጣ፣ ካልወጣ ግን ፤ እኔ ብርቄ እርም ይሁንብኝ ሎተሪ ሁለተኛ አልገዛም" አለች ነገሯን ፤ ቁጥር አድርጋ ፡፡

"ወደፊት አትግዢ ግዴለም ፡፡ ግን አትማዪ ፡፡ መሐላ መጥፎ ነው!" አለ ተሰማ ፡፡

ብርቄ ግን በዐይኑ ሕሊናዋ ታያት ፤ ተሰማት ! እንዴት የኃጋሪ ደሞዟን እንደምታገኝ ፡፡ ጭስና የአከንባሎ እንፋሎት ዐይኗን ሲያሞጨሙጨው ፤ የሳቱ ወላፈን ቅልጥሟን ሲያቀልጠው ፤ የኃለ ምጣድ እጅዋን ሲጠብሰው ፤ የሳቱ ሙቀት መላ ሰውነቷን በላብ ሲያጥበው ፤ በዚያ ላይ ያንዳንድ እመቤቶች ስድብና ቁጣ ሰውነቷን ሲያሸማቅቀው ፤ እንጀቷን ሲያሳርረው ፡፡ ተሰማት ፤ ታያት ፤ ይኸ ሁሉ !

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ፍራንኩ እንደዚሀ ነው የሚገኘው ። ታዲያ ለምንድርነው ለማንም የምገብረው ? ’ አለች በሐሳቧ ። ለተሰማ ግን ድምፗን ከፍ አድርጋ ፣ “ አይ ተንግዲህ ወዲያ ‘ ቃሏን ሽራ ትገዛለች ’ ብለው ነው? ሽረ እኔ ገብርኤልን ! አልገዛም ” ብላ በተኮሳተረ ቃል መለሰች ።

“ እሱስ ይሁን — አትግገር ። ብቻ አትማይ ። የመሐላን ነገር እኔ ዐውቃለሁ ” አለ ተሰማ ። እንደዚሁ ሲከራከሩ ጥቂት ከቆዩ በኋላ ፣ ዕጣን ተጨሶ ቡናው ተቀድቶ ይጠጣ ጀመር ።

ብርቱ ፣ በሐሳቧ አንድ ስታመነታበት የነበረን ነገር አሁን ወሰነች ። በሎተሪ በኩል ወደ እመቤትነት ሰገነት ለመውጣት የነበራት ተስፋ አሁን ጨርሶ ስለ ሞተ ፣ ወልደ ሥላሴን ለመታረቅ በሐሳቧ ወሰነች ። . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ሰባት

አሑድ

ተስፋዬ በሌሊት ተነሥቷል ። እነ አበራ ስላልተነው ፤ ይቅበጠ በጣል ። እርግጥ ፤ እንደ ሌላው ጊዜ ቢሆን ፤ እሑድ እንደዚህ በጠዋት የሚነሣ የለም ። ቁርስም የሚበላው ወደ አራት ፤ አራት ተኩል ባይ ነው ። ‘ የዛሬው እሑድ እንደ ሌላው እሑድ ስላልሆነ ፤ እንቅልፍ ሊይ ዛቸው አይገባም ’ ባይ ነው ፤ ተስፋዬ ። ምክንያቱም ፤ በጠዋት በሰጠ አጐት ቤት ሔደው ፤ አብረዋቸው ተቀምጠው እንግዳ መቀበል አለ ባቸውና ። ተስማምተው ነበር ፤ በዚህ ።

እንደዚህ ሲንቆራጠጥ ፤ አኩል ሰዓት ያህል ከቆየ በኋላ ፤ ዐሥራ ሁለት ሰዓት ግድም ሲሆን ፤ ተስፋዬ የአበራን በር አንኳኩቶ ፤ “ አቤ አቤ! ረፈደ እኮ ! ” አለ ፤ ድምፁን ጥቂት ከፍ አድርጎ ።

“ እእ ? ” የሚል ድምፅ መለሰለት ። ከዚያ የእንቅስቃሴ ድምፅ ተሰማው ።

“ ተነሥ ። ረፈደ ! ”
“ እሺ ። ስንት ነው ? ”
“ ዐሥራ ሁለት ሰዓት ዐልፏል ። ረፍዷል ። ”
“ እሺ ። ተነሣሁ ” አለ አበራ ።

ከዚያ ፤ ተስፋዬ ወደ ወንድይራድ ሙሻታ ቤት በር ሔዶ ፤ እያን ንኳኳ ተጣራ ፤ ምንም መልስ አጣ ። አሁንም አንኳኳ ፤ ተጣራ ። ምንም ! ‘ እንዴት ዐይነት እንቅልፍ ነው የያዘው ’ አለና ፤ ድምፁንና ማንኳኳቱን ከፍ አድርጎ ፤ ሊቀሰቅሰው ሞከረ ። ግን የሚያገኘው መልስ ጸጥታ ብቻ ሆነ ! ጆሮዉን እበሩ ቁልፍ ማግቢያው ላይ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አስጠግቶ ቢያዳምጥ ፡ ትንፋሽ እንኳ ያህል ድምፅ አይሰማም ። ክፉኛ ደነገጠ ። መጥፎ ጥርጣሬና ሐሳብ በአእምሮው ፊት ድቅን ብሎ በት ፤ ነፍሙ ሳብ አሳበው ። ልቡ በኃይል ይመታ ጀመር !! እንኳኩቶ በሩን ለመክፈት ቢሞክር ብርግድ አለ ። የመኝታ ቤቱን መብራት አብርቶ በሩ ዘንድ እንዳለ ቢመለከት ክፍሉ ባዶ ነው ። ማንም የለ ፤ አልጋውም በደንብ እንደ ተነጠፈ ነው ። አልተተኛበትም ። ነፍሱ ትንሽ መለስ አለች ። ምክንያቱም ፣ ውጪ ሲያድር ለወንድይራድ ይህ የመጀመሪያ ጊዜው አይደለምና ።

አበራ ፡ ወደ መታጠቢያ ቤት ለመሔድ ከመኝታ ቤቱ ሲወጣ ፤ ተሰፋዬ ከወንድይራድ ክፍል ሲመለስ ተገናኙ ።

“ ምነው ? ወንዱን አመመው እንዴ ? ” አለ አበራ ። ምክንያቱም ፤ ተስፋዬ በዚህ ምክንያት ካልሆነ ፡ በሌላ ሰበብ ‘ወንድይራድ መኝታ ቤት’ እንገቱን አላስገባም ብሎ በማመን ነው ።

“ የለም ። ባንኳኳና ድምፄን ከፍ አድርጌም ብጠራው ፤ ዝም ሲል ጊዜ ፣ ድንገት አንድ ነገር ሆኖ እንደሁ ብዬ ነበር ፤ ግን የለም ። እዚህ አላደረም ” አለ ተስፋዬ ።

“ አገሩናፍርጋ ትናንትናም እንደገና አድሮ ይሆናል ! ” አለ አበራ ፤ ለመታጠብ ወደ ባኞ ቤቱ እያመራ ። እንቅልፉ ገና በደንብ አለቀቀውም ።

“ አዎ ። እዚያ አድሮ ይሆናል ” አለ ተስፋዬ ። ወደ ቴሌፎኑ ሔዶ ያገሩናፍርን ቢልክ ሊመደወል አስቦ ነበር ። ምን እንደ ያዘው ሳያውቅ መደወሉን ተወው ።

ከበደ እየተጣደፈ ቁርስ ያዘጋጅ ነበር ። ገበታው እንደ ተዘጋጀ ፣ ተስፋዬ አበራን ለመጠበቅ አላስቻል ብሎት ሔዶ እቦታው ተቀመጠ። ወስፋቱ ተዘግቷል ። ምንም ባይበላ እንኳ ፡ ሻይ በወተት ለመጠጣት ፈለገ ። ከበደ ሲያቀርብለት ፣ ስኳርና ወተቱን ራሱ ጨምሮ አንድ ሁለት ጊዜ ፉት ብሎ የሻይ ብርጭቆውን አስቀመጠው ።

የወንድይራድ ነገር ተመልሶ ልቡ ገባ ። “ ትናንት እኮ ከሁላችንም ቀድሞ ድንገት ነው የወጣው ። ማታም ተመልሶ እዚያ አል

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መጣም ። ትንሽ እንግዳ ነገር ነው ። በለጠ ከሞተበት ደቂቃ ጀምሮ እስከዚች ደቂቃ ድረስ ፣ ወንድይራድ አንዲት ቃል ሲተነፍስ አል ሰማሁትም ። ከበለጠ ጋር በጣም ቅርቦች ነበሩ . . . ነገር ግን ዓርብለት ማታ ያደረው አጎናፍር ዘንድ ስለነበረ ፣ እሁንም አበራ እንዳለው ፣ እዚያው ሊሆን ይችላል ። በለጠን የሚያስታውሰውን ነገር ሁሉ መሸሹ ይሆናል ” ብሎ አሰበ ። ለማናቸውም ፣ አጎናፍር ዘንድ ደውሎ መንፈሱን ለማርጋት ስለ ፈለገ ከመቀመጫው ተነሣ ። ተስፋዬ ወደ ስልኩ ሲያመራ ፣ አበራ ተጣጥቦ ለባብሶ እግሉን ብቅ አለ ።

“ ሌሊቱን እንደዚሁ ስገላበጥ አድሬ ፣ እንቅልፍ የወሰደኝ ወደ ዐሥራ አንድ ሰዓት ላይ ስለ ነበረ ፣ ስትጠራኝ ድብን አድርጎ እንቅልፍ ይዞኝ ሔዶ ነበር ። ”

ወዲያው ተስፋዬ ከተቀመጠበት ተነሥቶ ወደ ስልኩ ይራመድ እንደ ነበር ሲገነዘብ ፣ “ ምነው ? ስልክ ልታደርግ ነው ? ለማን? ” አለ አበራ ።

“ አይ ፣ ወንድይራድ አጎናፍር ዘንድ እንዳለ ለማወቅ ነው” አለ ተስፋዬ ። ከዚያ ደወለ ። ጥቂት ጠብቆ ፣ “ ሄሎ . . . ተስፋዬ ነኝ ። . . . እንደምን አደርክ ፣ አጎናፍር ። . . .ወንድይራድ እንተ ዘንድ አለ ? . . . የለም ! ? ግን እንተ ዘንድ ነው ያደረው ? ”

“ የለም ፣ እዚህ አላደረም ። እኔ እዚህ ሳጣው ጊዜ ትናንት ከድ ንኳኑ ሲወጣ እንተ ቤት የሔደ ነበር የመሰለኝ ። ” ተስፋዬ ሥጋት በረታበት ። ወንድይራድ የት እንደ ሔደ መላ መምታት አቃተው ። አጎናፍርጋ ነው ብሎ እርግጠኛ ነበር ። አሁን እዚያ ከሌለ ፣ የት ሊሆን ይችላል ? ከዚህ ቀደም ዳኜ እሚባለው ጓደኛው ዘንድ አንድ ጊዜ አድሮ ስለነበረ ፣ እዚያ ለመደወል ወሰነ ። አጎናፍርን ተሰና ብቶ ስልኩን ዘጋ ።

ቁርሱን መብላት ጀምሮ የነበረው አበራም ፣ አጎናፍር ዘንድ ወንድይራድ አለመኖሩን ሲገነዘብ መብላቱን ትቶ ከጠረጴዛው ተነ ሥቶ ወደ ተስፋዬ ቀረበ ። “ የት ሔዶ ይሆን ሌላ ቦታ ? ” አለ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ እንጃ ። እስኪ ዳኜ ዘንድ ልደውል ” አለ ተስፋዬ ። ስልክ ቁጥሩን ከዶብተሩ ውስጥ አግኝቶ ደወለ ። ዳኜም ፣ ‘ እኔ ዘንድ የለም ’ አለ ። ከዚያ ፣ አበራና ተስፋዬ እያከታተሉ ፣ እየተፈራረቁ ለብዙ የጋራና ፣ በተለይ ለወንድይራድ እሚቀርቡ ጓደኞቻቸው ዘንድ ደወሉ ። አንዳቸውም ፣ ከሰቅሶው ወዲህ እንዳላዩት ገለጹ ።

“ ጉድ ፈላ ! የት ሔደ ይባላል ? ” አለ አበራ ።

“ለማናቸውም ፤ አሁን ተንሥተን በየፖሊስ ጣቢያውና ባየሆስፒታሉ እየዞርን ብንጠይቅ ይሻላል ” አለ ተስፋዬ ፣ ወደ መኝታ ቤቱ እየገባ ።

በዚህ ተስማምተው ፤ ወደ ሐዘን ቤቱ መሔዳቸው ቀርቶ ፣ ወንድይራድን ፍለጋ ለመሔድ ተነሡ ። ገና በሩን ወጣ ሲሉ ስልኩ ተንቃጨለ ። ተስፋዬ ፈጠን ብሎ ተመልሶ አነሣው ። አጕናፍር ነው። በበኩሉ ለሰዎች ደዋውሎ ያጣው መሆኑን ለመግለጽና ፣ ምን ማድረግ እንደሚሻል ለመመካከር ነበር የደወለው ።

“ አንተ ፣ በሌጠ አጐት ዘንድ ሒደህ አብረሃቸው ሁን ። እኛ ለምን ለመምጣት እንዳልቻልንም ፣ አንድ ከባድ ምክንያት ፍጠርና ንገርልን ። ለእቶ ገረመው ሸዋም ንገራቸው ። እኛ አሁን በየሆስፒታሉ ጠይቀን ፣ ውጤቱን እዚያው እንልክብሃለን ። ወይም ራሳችን መጥተን እናገኝሃለን” አለ ተስፋዬ ። አበራና ተስፋዬ ባንድ መኪና ሆነው ተስፋዬ እየነዳ ወጡ ። የመጀመሪያ ግባቸው ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ነው . . . .

* * *

ከበለጠ ቀብር ከተመለሰች አንሥቶ እስካሁን ፣ ታፈረች ከቅጥር ግቢዋ አልወጣችም ። ከቤተሰቧ ጋርም ብዙ አላወራችም ። ተስፋ አድርጋ የነበረው ፣ ወንድሟ ፣ ኩራባቸው ባንጃው ይመጣል ብላ ነበር ። ነገር ግን ፣ ትናንት ቀኑን ሙሉ እቤት ሳይመጣ እዚያው አኩሌጅ ዋለ ። ዛሬም ከጠዋት ጀምራ ፣ ከአሁን አሁን ይመጣል እያለች ፣ እስካሁን በተስፋ ጠበቀች ። ግን አልመጣም ። እያቷና ወላጆቿ ከቤተ ክርስቲያን ከተመለሱ እንኳ ዘመን የለውም ። አሁን ሰዓቱ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እምስት ተኩል ሆኗል ። ስለዚህ ፣ ኩራባቸው እስካሁን ካልመጣ ምናልባት ከቀትር በኋላ ለመምጣት ፀቅዶ ይሆናል ብላ ወደ ውጪ ለመውጣት ቆረጠች ።

የመጀመሪያዉ ሐሳቧ ፣ እማንም ዘንድ ለመሔድ ሳይሆን ፣ ‘እንዲያው በመኪናዪ በከተማው ሽትብ ቁልቁል ልበል ’ የሚል ነበር ። በኋላ ግን ፣ ትሁንዘር ዘንድ ለመሔድ አጥብቃ ከጀለች ፤ ብቻ ቅር ያላት ፣ ከበለጠ ጋር መጀመሪያ የተገናኙት ትሁንዘር ቤት ስለ ነበረ ትግሯን በማስረሳት ፈንታ ጉብኝቱ የሚያባብስባት መሰላት ። አመነታች ። በመጨረሻ ዘነመችጋ ለመሔድ ሐሳቧን ቆርጣ ፣ ወደዚያው ፔገሮዋን አቀናች ።

እመንገድ ላይ ሳለች ፣ የተመሰቃቀለውን ሐሳቧን ለመተንተንና በየመልክ በየመልኩ ለማድረግ ሞከረች ። ነገር ግን ፣ አልሆንላት አለ ። ለተዘበራረቀባት ሐሳብ ትንሽ ሥርዓት ለመስጠት እንደዚሁ እንደ ታገለች ዘነመች ቤት ደረሰች ።

የውጪው በር እንዲከፈትላት የመኪናዋን ጥሩምባ ከመንፋቷ በፊት ፣ ጥቂት አመነታች ። ‘ ተኝታ እንደሆንስ ? ’ የሚል ሐሳብ ገባት ። ‘ ሰውስ እንዳለ ?’ የሚል ተከተለ ። ግን ፣ ባጥሩ ቀዳዳዎች ከዘነመች ፊያት ሌላ ምንም መኪና በግቢው እንደሌለ ተመለከተች። ሰዓቷን ብታይ ስድስት ሰዓት ሆኗል ። ‘ ሴሲቱን ስትደንስ ብታመሽም እስካሁን በቁ ተኝታለች ፣ ትንፋሣ ! አብሮ አደግ ጓደኛ ለመቼ ነው ? ’ ብላ ታፈረች ፣ የመኪናዋን ድምፅ አሰማች ። ዘበኛዉ መጥቶ ታፈረች መሆኗን ሲገነዘብ ፣ ‘ለማይፈለግ እንግዳ’ ያሰናዳውን የመኸኛ ውሸት ትቶ ፣ በሩን ከፈተላት ። ፔጆዋን ወስዳ እዘነመች ፊያት ኋላ አቆመች ። የዘነመች መኪና ፣ ከኋላዋ ትንሽ መጫሯንና መጨራመቷን ተመለከተች ።

ገና አንድ ሁለት ጊዜ በሩን እንዳንኳኳች ፣ ገረዲ ፈጥና ከፈተችላት ። ግሎን እንደ ገባች ፣ የዘነመችን ድምፅ ከወደ መኝታ ቤቱ በኩል ሰማች ። ገረዲን ፣ ‘ ማን መጣ ? ’ ነው የምትለው ። ገረዲ ፣ ‘እትዬ ታፈረች ናቸው’ ብላ ድምጿን ከፍ አድርጋ ተናግራ ወደ ጠጥ ቤት ገባች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የመኝታ ቤቱ በር ተከፍቶ ዘነመች ብቅ አለች ። ታፈረችን ስታይ ፣ ‘ ውይ ! ታፈረች ፣ ደኅና ማደለሽ እንዴ ! ” እያለች ፈጠን ብላ ወደ ታፈረች ሁለት እጆቿን ዘርግታ ትራመድ ጀመር ። ታፈረች፣ ዘነመችን ጥቁር ሱሪና ነጭ ሱፍ ሹራብ ለብሳ ፣ እንገቷ ላይ ዥንጉርጉር የአንገት ልብስ ጠምጥማ ፣ ስትራመድ ስታያት በጣም ተደነቀች ። ‘ ዘነመች ለካ ረጅም ነች ። እስከዚህ አትመስለኝም ነበር ። ትክለ-ሰውነቷ በወግ የተመጠነ ፣ በጠቅላላው ቅርፀ ጥሩ መሆኗን በውቅ ነበር ። ብቻ ! እንደዚህ ግሩም መሆኑን ተገንዝቤ አላውቅም ነበር ። የዛሬዉ አለባበሷ ደግሞ በጣም ተስማምቷታል ‘ እያለች በልቧ አደነቀች ።

ዘነመች እውነትም አምሮባታል ። የደረቷ ሁለት ቁሉፌዎችም ፣ ሱፍ ሹራቡ ይሸፍናቸው እንጂ ፣ ጉልተው እንዳይታዩ አልጨቆናቸውም ። እንዲያውም ፣ ከሌላዉ ጊዜ የበለጠ እንዲጫወቱ ነጻነት ሰጥቷቸዋል ። ስለዚህ ፣ ከደረቷ ወጣ ፣ ከሆዷ ገባ ፣ ልጥፍ ፣ ከወገቧ ቀጠን ፣ ከዳሌዋ ኩራ ብላለች ። አፍንጫዋ እንደ ታፈረች የሰለከከ ነው ባይ ባልም ፣ በብጫ ዘሮቹ ዐይን ‘ ሰንደዶ ነው ’ ሳይባል አይቀርም ። ፊቷም ፣ ዛሬው ጠዋት ፣ ሙሉ ደምግባት ተጐናጽፏል ። ከአኳኋኗ ሁሉ ደስ ያላት ይመስላል ።

ዘነመችና ታፈረች ተቃቅፈው እንደ ልማዳቸው ፣ ጉንጭ ለጉንጭ ተሳሳሙ ። “ እቀሰቅስሻለሁ ብዬ ሠግቼ ነበር ” አለች ታፈረች ፣ እየተሳቀቀች ።

“ እኔ ገና ዱሮ ነው የተነሣሁት ። ”

“ አሁንማ አየሁ ። ቅድም ፣ ገና እውጭው በር ፊት ቆሜ፣ማለቴ ነው ። ዘኑ ዛሬ ግሩም ሆነሻል ። በጣም አምሮብሻል ! ! ”አለች ፣ ታፈረች ከንጀቷ ።

ዘነመች በጣም ደስ አላት ። “እዬ ! እስከዚህ ያምርብኛል ? ” አለች ። ቅናት ያልተቀየጠበት የታፈረች ያድናቆት አነጋገር ጥቂት ሳያስደንቃት አልቀረም ። ምክንያቱም ፣ ብዙዎቹ ሴቶች ያንዲን ሴላ ሴት አለባበስ ሲያደንቁ ፣ ‘ ብቻ እዚች ጋ ፣ ወይም ’ እንዲህ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብታደርጊጡ ’ ብለው ፤ ያመሰገኑትን ማፋረሻ ጣል ሳያደርጉ እደ ቀሩምና ነው ። የሚለንዝሩትም የማስተካከያ ምክር ትንሽ ምቀኛ ነት በውስጡ የጸጠረ ነው ። በዚህ ምክንያት ፤ ‘ንጹሕ ምስጋና ወይም የአንጀት ምክር ከብዙ ሰዎች የሚጠበቅ አይደለም’ ብላ ፤ ዘነመች ታምናለች ። ስለዚህ ፤ የታፈረችን አነጋገር ሳትጠራጠር ለመቀ ቀበል አልተዘጋጀችም ። ዳሩ ግን ፤ ታፈረች አነጋገሯና ሁናቴዋ ከልብ መሆኑን አምና ፤ ዘነመች ወደ መቀበሉ አዘነበለች ።

‘ ፀረፍ በያ ’ ብላ ፤ እፏም ፊት ለፊት እንድ ሶፋ ላይ ቁጭ አለች ። ፊት ለፊት እንደ ተቀመጡ ፤ ዘነመች የታፈረችን እግር መገ ጨብረር ፤ አልባሉ አለባበስና ፤ በጠቅላላው የሰውነቷን መገሳቆል ተመልክታ ፤ ‘ ይች ልጅ ክፉኛ ፍቅር ይዟታል ። ታዲያ ፍቅር የያ ዘው ሰው አጊጦ ፤ አምሮ ፤ የሚያፈቅረውን ሰው ዐይንና ልብ ለመማ ረክ ይሞክራል እንጂ ፤ እንደዚህ ይሆናል ? ምን ሞኝ ነች ! - ግን እኮ . . . እዷ በውበቷ ስለምትተማመን ፤ ‘ እንዳፈቀድኩት ብሆን፤ ለምን እንደዚህ ያረጋታል ? ተማልተው ይሆን ? ’ እያለች ከሐሳቧ ጋር እየተጫወተች ዝም ማለቷን ስትገነዘብ ፤ “ ታዲያስ እንደ ምንም አለሽ ? ” አለቻት ታፈረችን ።

“ ደኅና ነኝ ” አለች ፊት ለፊቷ ትልቁ ሶፋ ጫፍ ላይ የተ ቀመጠችው ታፈረች ።

“ ከሐሙስ ወዲህ አልተገናኘንም ። ትናንትም ቀብሩ ላይ ተያ የን እንጂ ፤ በውነቱ ተገናኘን ለማለት አያስደፍርም ። ምነው ጠፋሽ? ደግሞም አልደወልሽልኝም ” አለች ዘነመች ።

ታፈረች ፤ ‘ ቀብሩ ’ የሚለው ቃል የበለጠን ሞት ፣ በዚያ ባቢያ ደግሞ እንናፍርን አስታወሳት ፤ እንዲሁም በጠቅላላው ፣ እስካ ሁን እምቃው የነበረውን ስሜት ሁሉ ባንዴ ስለ ቀሰቀሰባት ፤ ሞን ቀቷን መቻል አቅቷት እንባዋ ዝርግፍ አለ ።

ዘነመች ነገሩ እንግዳ ስለ ሆነባት በጣም ደነገጠች ። ታፈረች እንደዚህ ሆና ስታያት የመጀመሪያ ጊዜዋ ስለ ነበረ ፤ ያምትለው የም ታደርገው ቅጡ ጠፋት ። ቶንሥታ ሔዳ እታፈረች አጠገብ ቁጭ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አለች ። እጅዋን ትከሻዋ ላይ አድርጋ ፤ ታፈረችን ማባበልና ማጽናናት ጀመረች ። ታፈረች ፤ ዘነመች ላይ ዘራ ተጠምጥማ ታለቅስ ጀመር ። ታፈረች እንባዋን መታገሉን ትታ እንዳሻው እንዲወርድ ተወችው ። እንደዚህ በመንፈሷና በስሜቷ መንኮታኮቷ በዘነመች ልብ ስለ ታፈረች 'ግራ የሚያጋባ አዲስ ስሜት' አሳደረባት ። እሌላ ሰው ዘንድ ከመሔድ እሷን አምና ፤ መርጣ መጥታ ፤ ታፈረች ራሷን እንደዚህ ማጋለሏ ፤ በዘነመች ልብ ደስታና ኩራት አሳደረባት ። እሳይዋ ተጠ ምጥማ የምታለቅሰውን ፤ የታፈረችን ጸጉር በቀኝ እጅዋ ወደኋላ እያ በጠረች ፤ እያስተኛች ፤ እሷም ሳታውቀው እንባዋ ይወርድ ጀመር ። ከዚህ በፊት ተሰምቷት የማያውቅ ስሜት ሁለመናዋን መላት ። በማ ታውቀው የእናንትነት ስሜት በታፈረች ጭንቀት ተነካ ። 'ያቺ ልበ ሙሉ ፤ ያቺ የፈለገችውን ሰውም ሆነ ነገር ለማግኘት ፤ ምንም ችግር የሌለባት እመቤት ፤ ለካ እንደኔው ደካማ ምስኪን ነች ! ! እስከ ዛሬም ስፈታተናትና ፤ ስወዳደራት የነበረው እሷን አልነበረም ። የራሴው ጭንቅላት የፈጠራትን ሴላ ፤ የሌለች ታፈረችን ኖሯል ! ! እሷ 'ነኝ' ያላለችውን ነው ፤ እኔ 'ነሽ' ያልኳት ። እንዴት አለልክ በደልኳት !

'ታፈረችስ የኔው ብጤ ነች ። ደግሞም ፤ እውነተኛ ጓደኛዬ ነች ። ሁሉም ሲርቁኝ ፤ "ርኩስ ውሻ" ብሎ ሲያማኝ ፤ ከቀድሞዎቹ ጓደኞቼ የቀረችኝ እውነተኛዋ ጓደኛዬ እሷ ብቻ ነች ። የማደርገውን ነገር ፤ የምሠራውን ሥራ ብትቃወምም ፤ ፊት ለፊት ለኔዉ ትንግረ ኛለች እንጂ ፤ እንደ ሴሎቹ ዞር ብላ አትቦጭቀኝም ። እንደ ወንድሟና እንደ ዘመዶቿ ቢሆን ፤ ገና ዱሮ ጓደኝነታችን ቀርቶ ነበር ። እሷ ግን ታማኝ ፤ እውነተኛ ጓደኛዬ በመሆኗ ነው ፤ እስካሁን ያልተቆራረጥ ነው . . . እመቤቴ ማርያም ! ባሰብኩባት ተንኮል ፤ ለማድረግ በመከርኩባትና ባደረግሁባት ሸር ሁሉ አንቺ ይቅር በይኝ ! የዋህዋ ፤ እማኟ ታፈረች ወዳጅ አገኘሁ ብላ ፤ ችግር ቢገጥማት ሮጣ እኔ ዘንድ መጣች ! ከዚህ ቀደም ፤ እኔጋ የተቀመጠች ጊዜ ፤ ልሠራባት የነበረውን ጭብ ፈጽሞ አልጠረጠረችም ። ይኸኔ በበጐም ተርጕማው ይሆናል ! አቤቱ ፈጣሪዬ አንተ ይቅር በለኝ' እያለች ፤ እጅግ ከልቧ ተጸጸተች ። ከእንዳሻህ ዘመዴ ፤ ከገዛ ጓደኛዋ እርጐኛ ጋር ፤ ላጭር ጊዜም ቢሆን የማገጠችውም ትዝ ሲላት ፤ ጸጸቷን ከቶኛ አመረረው ። ለዚህ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሁሉ በደል ፣ ፈጣሪዋ ይቅር እንዲላት ፣ ለሁሉም እግዝእትነ ማርያም እንድታማልዳት በተመስጦ የሕሊና ልመና አቀረበች ።

ታፈረችንም በስውር እንዳ በደለቻት ፣ በስውር ልትክሳት፣ በሕሊናዋ ፊት ፣ ለራሷ ቃል ገባች ። ዱሮ ላፏ ፣ ‘እኔ አንቺን እንደ ታናሽ እኅቴ ነው የማይሽ ’ ትላት የነበረውን ፣ አሁን ታፈረች እላይዋ ተጠምጥማ ስታለቅስ ስታያት ፣ በልቧም አመነችበት ። “በቃሽ እንጂ ታፈረች ። ምንድን ነው እንደዚህ የሚያስጨንቅሽ ንገሪኝ ፣ ይቀልሻል ” አለች ዘነመች ፣ ከልብ ማዘኗን በሚመስ ክር አንደበት ።

ታፈረች ፣ ከዘነመች ተላቃ ዐይኗን በመሐረቧ እያባበሰች ፣ “ዜ ይቅርታ አርጊልኝ ። አልቻልኩትም ። ምክሬ ነበር ። ብቻ ፣ በላይ በላይ ተደራረበብኝ ። የስንት ዓመቱ ተጠራቅሞ ዛሬ ፈነዳ ። አልቻል አለኝ ” አለች ፣ ድምፅን ማሰሷን በሆዷ እየጠላች ።

“ ለሰው—በተለይ ለኛ ለሴቶች—እንባን የመሰለ መድኃኒት ያለ እንዳይመስልሽ ። ንዴታችን ፣ ጭንቀታችን ፣ ኀዘናችን ከውስጣ ችን አብሮ ከንባችን ጋር ይፈሳል መሰለኝ ። ሁልጊዜ ከለቅሶ በኋላ እፎይታ ይከተላል ። ግዴለሽም ፣ እንባን ማውረድ መልካም ነገር ነው ” አለች ዘነመች ።

“ እውነትሽን ነው ፣ አሁን እንኳ እንዴት ቀለለኝ ” አለች ታፈረች ።

“ ምነው ምን አዲስ ነገር ገጠመሽ ? . . . ብቻ ፣ ልትናገሪው የማ ትፈልጊው ነገር ተሆን ይቅር ” አለች ዘነመች ።

“ አይ ፣ ምን ፣ እስከዚህ ትልቅ አይደለም ” አለች ታፈረች ፣ ስሜቷን በቁጥጥር ሥር አግብታ ፣ የተደፋባትን የስሜት ሚዛን እን ደገና ለማስተካከል እየሞከረች ።

ዘነመች ፣ ‘ ትልቅ ያልሆነ ነገር መች እንደዚህ ያደርጋል ፣ እንዲያው ስላለቀሰች አፍራ ፣ እራሷን ለማበረታታት ነው . . . ግዴ ለም ይሁን ’’ አለች በልቧ ። ለታፈረች ግን ፣ “ ከባድ ነገር ካልሆነ መልካም ነው ” አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ብቻ ፣ እኔ እንጃ ባክሽ ። የማስበው መላቅጡ ጠፍቶኛል "
አለች ታፈረች ፣ ጥቂት ካመነታች በኋላ ፣ ከዘነመች ጋር በጉዳዩ ለመወያየት ወስና ። ግን ዝም ስላለች ፣

ዘነመች፣ " ለምን ዝም ብለሽ ካንዱ አትጀምሪም ? " አለቻት።

" የቱን ብዬ ከየት ልጀምር ? " አለች ፣ ለዘነመች ሳይሆን ለራሷ ።

" ከአጐናፍር ጋር ተጣላሽ ? " ብላ ጠየቀች፣ ዘነመች ።

" የለም፤ አልተጣላንም ። "

" ታዲያ ምንድር ነው እንዲህ ያስጨነቀሽ ? የበለጠ ሞት ነው ? "

" በከፊል ፡ አዎ ። "

" እንዴት ? " አለች ዘነመች ፣ ግራ መጋባት ፣ መደነቅና የማወቅ ጉጉት አንድነት በተዋሐዱበት ድምፅ ።

" የበለጠ መሞት ከአጐናፍር ሊያቆራርጠኝ ነው ። "

" አልገባኝም ። "

" ታስታውሺለሽ፡ እንትሁንዘር የኔን ከአሜሪካን አገር መመለስ ምክንያት በማድረግ እቤታቸው ያደረጉትን የራትና ዳንስ ግብዣ" ብላ ጠየቀች ዘነመችን ።

" አዎ ። የዛሬ ሦስት ነው አራት ሳምንት ? እኔ እንጃ ፣ በለጥኛቸውን' 'ታፈረች፣ በተመለሰች በስንት ዘመኗ ብያት ነበር። አዎ ፣ አስታውሳለሁ ። "

" እዚያ ግብዣ ላይ ነው በለጠን ለመጀመሪያ ጊዜ ያየሁት ፣ ያወቅሁት ። ብዙ አወራን ፣ ብዙ ደነስን ። ብዙ ያናደደኝ ነገር ቢልም ቢያደርግም ፣ በመሠረቱ አስደሰተኝና ተቃጠርን ። የቀጠሮው ዕለት አደጋ አገኘው ። ከዚያ በኋላ ሁለተኛ ተቃጠርን ። በመካከሉ አጐናፍርን አገኘሁት ። በለጠም ትናንት በሁለተኛው ቀጠሮአችን ቀን ተቀበረ " ብላ ልትቀጥል ስትል ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቃፈረችን አቋርጣ ፤ “ ቃዲያ ቢኖር ኖሮ ነበር እንጂ ፣ ላንቺና ለአጕናፍር መለያየት ምክንያት ሊሆን ይችል የነበረው ፤ አሁን እንዴት ሆኖ ነው ? ” አለች ዘነመች ።

“ ችግሩ ሁለት ነው ። አንደኛ ፡ እኔው ራሴ ፡ ‘ለሞቱ ምክንያት የሆንኩት እኔ ነኝ’ እላለሁ — ” ስትል ፡ ዘነመች ፈጥና አቋረጠቻት ።

“ እሱን ተይው ! አንቺ የተቃጠርሺው ወዳንቺ ሲመጣ የመ ኪና አደጋ እንዲያገኘው ብለሽ ወይም በውቀትሽ አይደለም ። የደረ ሰበት አደጋም ሆነ ሞት ፡ ሲወለድ የተወሰነለት ነው ። ያንለት ካን ቺም ባይቃጠር ኖሮ ፡ ባንድ ሌላ ምክንያት ፡ አደጋ ደርሶበት ይሞት ነበር ። በዚህስ መንፈስሽ አይታወክ ። ገና ሲፀነስ ፈጣሪ በወሰነለት ሰዓት ነው የሆነው ሁሉ የሆነው ” አለች ዘነመች ፤ በማይጠራ ጠር እንደበት ።

“ ያንለት ከኔ ባይቃጠር ኖሮ ፡ ያቺን ሰዓት ምናልባት እቤቱ ገዝም ብሎ ተቀምጦ ያሳልፋት ነበር ይሆናል ። ስለዚህ —” ብላ ነገ ሯን ቃፈረች ሳትጨርስ ፤ እንደ ገና ዘነመች አቋረጠቻት ።

“ እባክሽ ተይኝ ! በሙት ክፉ አታናግሪኝ ። በሰጠን እኔ በው ቀዋለሁ ። የኛ መንጋ ፡ የኛ ቡድን አባል ነበር ። የማይገኝበት የዳ ንስ ሥፍራ ፡ አብራው የማትታይ ሴት አልነበረችም ። እሱ ‘ዋና’ ከሚ ባሉት አንዱ አልነበረም እንዴ ! እሱ የሯል ቅዳሜና እሑድን ዐርፎ እቤቱ የሚቀመጥ ? የኛን ወንዶች አታውቂያቸውም እልኩሽ ! ” አለች ዘነመች ።

“ ያም ሆነ ይህ ፡ ምንም ሆነ ምን ፤ እሱ የሞተው—”

“ ባንቺ ምክንያት ነው ? ‘ለኔ ሲንገበገብ አደጋ አግኝቶት ሞተ’ ብሎ ማመኑ ይሻለኛል ማለትሽ እንደሆን ነው እንጂ ፣ እሱን የወሰደው ቀኑ ደርሶ ነው ” አለች ዘነመች ፤ አሁንም ቃፈረችን አቋርጣ ።

ዘነመች እንዲህ ስትላት ፤ ቃፈረች አንጀቷ ከምትርትር ፤ ሆ ዱም ቅይም አለ ። ፊቷ ልውጥውጥ ብሎ ፤ ዝም አለች ።

@OLDBOO28SPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘነመችም የታፈረችን ሁኔታ ልብ ብላ ፣ የመጨረሻው እንጋገሯ ከመሥመር የወጣ መሆኑን ተገነዘበች ። ዳሩ ግን የፈሰሰ ውሃ አይታፈስምና ፣ የተናገረችውን ልትመልሰው አልቻለችም ። ባይሆን ለማቃናት መሞከር ነው ብላ ፣ "እይው ታፈረች ! በዚህ ሰው ሞት ፣ አንቺ ምንም አሳፊነት የለብሽም ። ከደሙ ንጹሕ ነሽ ። እሱ የሞተው ቀኑ ደርሶ ነው ። በሱ ሳቢያ ሕሊናሽ ሊበጠበጥ አይገባም " አለች ።

ታፈረች ዝም አለች ። ' ዘነመች አረመኔ ናት ' ብላ አሰበች ። 'እንዴት አንድ ሰው 'ሴኔ ሲንገበገብ ነው የሞተው' ብሎ ማሰብ ደስ ያሰኛል ብላ ታስባለች ! እሷ የምታስበው እንደዚህ ነው ማለት ነው ? ሴኔ ሲሉ ፣ በኔ ምክንያት ወንዶች ሁሉ እንዲህ ሆኑ ስትል ለካ የምሯን ነው ። ለሷ የአነጋገር ፈሊጥ አይደለም ። እንዴት ያለች ክይሲ ናት ! ! ' አለች በሐሳቧ ። ከዚያ ሰዓቷን አይታ ፣ "እውነትሽን ነው በዚህ መሥጋት አይገባኝም ። — በይ እግዚአብሔር ይስጥልኝ ስለ ምክርሽ ። እቤት ለምሳ ይጠብቁኛል ፣ ልሒድ " አለች ታፈረች ፣ ድምጿን ከፍ አድርጋ ።

:

" ተቀየምሽኝ መሰለኝ ? ለክፋት አይደለም የተናገርኩት ። እንደምታምኚኝ ተስፋ አለኝ ። "

" አይ ፣ እኔ ምን ያስቀይመኛል ። አልተቀየምኩም ። "

" ታዲያ ውይይታችንን ሳንጨርስ ለምን ልሒድ አልሽ ? ምሳስ ለምን እዚህ አንበላም ? "

" ይጠብቁኛል ፣ ወንድሚም ይመጣል ። "

ዘነመች ኩራባቸው ሰው እንኳ ሲጠቆም ያበሳጫታል ። አትወደውም ። ከታፈረች ሊያለያያት እንደሚሞክር ታውቃለች ።

' ታዲያ መጀመሪያውኑ ስድስት ሰዓት ከሆነ በኋላ ፣ ለምን መጣች ! ' አለች በንዴት ፣ በሐሳቧ ። ለታፈረች ግን ፣ "ይልቅስ ትንሽ ተጫወቺ ፣ ምሳም እንበላና ! ትሔጃለሽ ? " አለች ፣ ሳታስበው የተናገረችውን ሳታቀና ቢለያዩ ፣ እስከ ወዲያኛው ተለያይተው እንዳይቀሩ በመሥጋት ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ታፈረች ለመሔድ ልቧ ቆመ ። ግን እውነተኛውን ምክንያት ዘነመች እንድታውቅባት አልፈለገችም ። ስለዚህ አቅማማች ።

ዘነመችም ይኽን ተገንዝባ ፤ “ በይ ባክሽ ቁጭ በይ ። ደግሞም የጀመርሺውንም ጨርሽልኝ ” አለች ።

“ ምን ብዬ ልጨርስልሽ ። አጐናፍርን ሲያቀብጠኝ ስለ በለጠ ጠይቄው ፤ ‘ አብሮ አደግ ጓደኛዬ ነው ’ አለኝ ” አለች ታፈረች ።

“ እንዴ ! ነገርኩት እንዳትይኝ ። ”

“ አይ ፤ አልነገርኩትም ። ካንዷት ጓደኛዬ ጋር ‘ ነገር ያለው ’ ነበር ፤ ያስመሰልኩት። ”

“ አልጠረጠረም ? ”

“ የለም ። ምንም አልጠረጠረም ። ”

“ እዬ ? ”

“ ሙች ! ” አለች ታፈረች ፤ እርግጠኛ ሆና ።

“ ያስገርማል ። ብዙዎቹ የኛ ወንዶች እንደዚህ አይደሉም ። ”

“ ያንለት እኔ ‘ከሌሎቹ የተለየ ነው ብልሽ’ አሻፈረኝ ፤ አልሰማም አላልሽም ? ” አለች ታፈረች ፤ ረታሁሽ በሚል ድምፅ ።

“ እኔ ፤ አሁንም ቢሆን አለመጠራጠሩን እጠራጠራለሁ ። ”

“ አይ አንቺ መቼም አትረቺም ። ይሁንና በበኩሌ ፤ በማናቸውም ነገር ቢሆን የሚያምነኝ ይመስለኛል ” አለች ታፈረች ።

“ መልአክ ፤ ጻድቅ ነው ማለት ነው—እንደዚህ ከሆነ ። ብቻ እንጃ ! ”

“ ምንም ሆነ ምን ለኔ ተስማምቶኝ ነበር ። ”

“ ‘ነበር’ ? ለምን ‘ነበር’ ? ”

“ በበለጠ ምክንያት ሳንለያይ አንቀርም ። ያ ዱርዬም ስምየለሽ ወረቀት እየጻፈ ያስቸግረኛል ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ የበሰጠና ያጉናኛር ነው እንጂ ያልገባኝ ፣ የእንዳሻህ ዘመዴን ነገር ተይው ። እሱን ለኔ ተይው ” አለች ዘነመች ።

“ እንዴ ! አጉናፍር ፣ በለጠ የሞተው በመኪና አደጋው ምክ ንያት መሆኑን ፤ የመኪና አደጋው ደግሞ የደረሰው በኔ ቀጠሮ ምክ ንያት መሆኑን ሲያውቅ ፣ ምን ይሰማው ይመስልሻል ? አጉናፍርን ተይውና፣እኔም እንኳ ራሴ ‘ለበለጠ መጥፋት ምክንያት ሆኜ ፣ እሁን አብሯደግ ጓደኛውን ለማግባት ማሰብ እንዴት እችላለሁ ?’ የሚል ሐሳብ ከጭንቅላቴ አልወጣ ብሎኛል ” አለች ታፈረች ፣ እጇዋን እያፍተለተለች ።

ዘነመች ታፈረችን እንዲህ ቅሬታ ስብርብር ብሎ ለታያት ሆዷ ተንቦጫቦጨ ። እጇዋ አዘነችላት ። “ እይዞሽ እግዚአብሔር ያለው አይቀርም ። እንደምትይኝ ዐይነት ሰው ከሆነ ፣ ከሱ ጋር ከመገናኘ ትሽ በፊት የሆነውን ነገር እንደ ኃጢአት ቆጥሮ፣ካንቺ የሚለያይ አይ መስለኝም ። ደግሞ ፣ የሱ ጓደኛ መሆኑን ጠንቋይ አትቀልቢ ፣ በምን ታውቂ ነበር ብሎ ሊያስብ ይችላል ? ለማናቸውም አሁን ለምን ትነ ግሪዋለሽ ? አትንገሪው ! ”

“ ለጋብቻ የማስበውን ሰው ፤ ከመጀመሪያው ጀምሬ ያላንዳች ውሸት ልቀርበው እፈቅዳለሁ ። ደግሞም ፣ ለርሱ ያለኝ ስሜት የባ ሰውን ሳይጠነክር አሁኑኑ ነገሩ መለየት አለበት ። አለበለዚያ በኋላ የበለጠ ጉዳት ሊያገኘኝ ይችላል ። ”

“ እኔ አንቺን ብሆን ፣ ሁሉንም ነገር አስቀድሜ ለመንገር አል ቻልኩም ። ቀስ በቀስ ሁኔታውን እያዩ ማረግ ይሻላል ። እንቺስ ብትሆኚ፣እሱ አንቺን ከማግኘቱ በፊት ያደረገውን ምን ታውቂያለሽ ? አንቺ ከነገርሺው ፣ እሱም ዝክዝክ አርጎ የራሱን መናዘዝ አለበት ” አለች ዘነመች ፣ ‘ አለበትን ’ አጥብቃ ።

“ አዎ ፤ እውነትሽን ነው ። እኔ እንደምነግረው ሁሉ እሱም እንዲነግረኝ እፈልጋለሁ ። ኑዛዜው ከሁለታችንም በኩል መምጣት አለበት ፤ አለዚያ ትክክል አይደለም ” አለች ታፈረች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እሱን እኮ ነው የምልሽ ። ታዲያ እሱ ሳይነግርሽ አንቺ ለምን ተሽቀዳድመሽ ትነግሪዋለሽ ? ይኸኔ የሱ ኃጢአት ካንቺ ይበልጣል ። አንቺ ምን ካሳለፍሽለት እሱ ይችን ነገር መዝለል ያቅተው ይመስልሻል ? እንደኔ ከሆነ ግን ፣ ወደኋላ ተመልሶ የጥንት ታሪካችሁን ከመወያየት ፣ ስለ ወደፊቱ መመካከር ይሻል ይመስለኛል ። ያለፈ ነገር ምን ይጠቅማል ? ” አለች ዘነመች ።

“ እሱስ ውነት ነው ፤ ብቻ አንዳንድ ያለፈ ነገር ሞቶ አይቀርም ፤ ባላሰቡት ባልጠበቁት ሰዓትና ቦታ አንድ ቀን ብቅ ይላል ። ላሁንና ለወደፊት ኑሮ ጠንቅ ይሆናል ። አስቀድሞ ዐውቀው የገቡበት ነገር ከሆነ ግን ፣ ስሜትን አይነካም ፤ አይጐዳም ። ስለዚህ ነው ፣ አስቀድሞ ማወቅ የሚበጀው ” አለች ታፈረች ።

“ ነው ። ግን አብዛኛው ያለፈ ነገር ፣ ያለቀ የደቀቀ ስለሆነ ፣ እሱን ማወቁ በከንቱ ለመቆጨት እንደሆነ ነው እንጂ ፣ ለሌላ ለምንም አይረባም ። ተንተረቱም ፣ ‘ ተይ በቅሎዬ ተይ መጭ ፣ ነገር ካል ሰሙት አይቆጭ ’ ነው ። ”

“ የምትይው እውነት ነው ። ካልሽስ አሁን እንኳ በሐሳቤ ስለ ዱሮው ወዳጆቹ እቀናለሁ ። እምልሽ ፣ ምንም ነገር ሳላውቅ እኮ ! ነው ፣ እንደ ነበረውና እንዳልነበረው እንኳ ! ”

“ አልነበረውም ብለሽስ አታስቢ ። ይልቅስ እንደ ሌሎች ፍጹም ብኩን እንዳልነበረ ተስፋ አድርጊ ። - እስኪያገባ ምንም ካል ተልከሰከሰ ፣ እንደውነቱ ከሆነ ግን ፣ ዞሮ ዞሮ የወጣለት ይሻላል ። ምክንያቱም ዞሮ ያየው ስለሆነ ፣ ካገባ በኋላ የውጪው አያጓጓውም ። ተደብቆ ለመማገጥ ምኞት አይኖረውም ፤ ጨዋና የሚተማመኑበት ባል ሊወጣው ይችላል ። ”

ታፈረች ፣ ‘ “ለሴትም ያው ነው” ብላ አምና ይሆን ፣ ዘነመች እን ደዚህ የምትኖረው ? ’ የሚል ጥያቄ ድቅን አለባት ። ግን ፣ ለታፈ ረች ይኸ ክርክር አዲስ አልነበረም ። ብዙ ወንዶች ፣ ‘ከዘመኑ ወጣት ሴቶች ፣ የወጣላት ሴተኛ አዳሪን ማግባት ይሻላል’ ሲሉ ሰምታለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ ሐሳብ ተመርተውም ሆን፣ በፍቅር ምክንያት ፣ ‘ ሴተኛ አዳሪ ኣግብተው መልካም ቤተሰብ ለመመሥረት የቻሉ ’ አሉ ሲባልም ሰም ታለች ። ይሁን እንጂ ፣ በበኩሏ ብዙ ሴት ያላየ ወንድ ከተገኘ እሱን ትመርጣለች ። ለዘነመችም ፣ “ እሱን ተይው ። ‘ ያላዩት አገር አይ ናፍቅም ’ ነው እስከነተረቱ ። ዙረት ሱስ እኮ ይሆናል ። እንዴ መዞር ከጀመረ የት ይቆማል ? አዎን ፣ መጀመሪያዉ ላይ ደኅና ይሆን ይሆናል ። ግን ጥቂት ቆይቶ አገር ማሰሱን ይጀምራል ። እኔስ እን ደዚህ ዐይነቱ ይቅርብኝ ! ” አለች ታፈረች ።

“ ከሁሉ አስቀድሞ ፣ ‘ ያልዞረ ወንድ ’ አለ ማለቱ ስሕተት ነው ። እንዳይማል ፣ ከሺ ከዐሥር ሺ አንድ ይገኝ ይሆናል ። እርግጥ ፣ ብዙ ዎች በስውር ፣ በድብቅ ስለሚያደርጉት ፣ ብዙ ሰው አያውቀው ይሆ ናል ። ሰው ስላላወቀው ፣ ግን የሆነው ያልሆነ አይሆንም ። ካገባም በኋላ የማይዞር ወንድ አይገኝም ። በዚህ ረገድ እንዲያውም ያገቡት ይብ ሳሉ ። ጨለማ ለብሰው ከተማውን ሲያስሱት የሚያድሩት እነሱ አይደሉም እንዴ ! በዚህስ አትጥፊ ። ‘ ዞሮ ዞሮ የወጣለት ይሻላል ’ የምልሽ እኮ ፣ ‘ ከዝንጀሮ ቆንጆ ’ እንመራረጥ የተባለ እንደሆነ ነው ” አለች ዘነመች ።

“ ሴት ያለ ወንድ እንደማትባልግ ሁሉ ፣ አንድ ወንድ ለመባ ለግ ሴት ያስፈልገዋል ። ስለዚህ ፣ የኛ የሴቶችም ጥፋት ነው ። እኛ ኮስተር ብንል ማን ይደፍረናል ? ” አለች ታፈረች ፣ በነገሩ ለመግ ፋት አካሔዱ አደገኛ ስለ መሰላት ፣ ሐሳቧን ሁሉ አዉንግሮ ። በዚህ ጉዳይ ላይ የታፈረች አስተያየት ምን እንደሆነ ዘነመች ታውቃለች። ነገሯንም ባጭር መቁረጧ ገብቷታል ። በነገሩ አይስማሙም ። ብቻ ሁለቱም በያስተያየታቸው የጸኑ ናቸው ። ስለዚህ ፣ ብዙ ጊዜ ነገሩ እዚህ ደረጃ ሲደርስ ፣ ‘ ያሳዝናል ብቻ ’ ፣ ‘ ወይም ’ ፣ ‘ ይገርማል ’ ብለው መቆም ነው ።

ዘነመች ፣ ‘ ፣ አንዲት ሴት ካላገባች የፈቀዳትን ማድረግ ትችላ ለች ። ማንም ሰው ምንም ሊላት አይገባም ። ካገባች በኋላ ግን ፍጹም ታማኝ መሆን አለባት ለባሏ — ባሏ በሥውር እሷ ሳታውቅ ቢቀብጥም እንኳ — ’ ባይ ነች ። ሆኖም ፣ ከማግባት አለማግባትን እየመረጠች መሔድ አምጥታለች ፣ ሙሉ ነጻነት አለውና ። ደግሞም ፣ እሷ ዘንድ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

የሚመጡ ፤ ያገቡ ብዙ ወንዶች ፤ ስለ ሚስቶቻቸው አጉል ነገር ሲናገሩ ስለምትሰማ ፤ እራሷን በሚስቶቻቸው ሥፍራ እድርጋ እያሰበች ፤ ስለ ባል የነበራት ምኞት እየሞተ ሔዷል ።

ታፈረች ፤ 'ቤት እስከታገባ ከነክብሯ መቆየት ብትችል ከሁሉም የተሻለ ነገር ነው ። ግን ካልተቻለ ፤ ካላገቡ ጋር እንጂ ካገቡ ጋር መወሳለት እጅግ መጥፎ ነው' ባይ ነች ። ይኸንኑም ቢሆን ለመቀበል የበቃችው ሰው ሥጋ የለበሰ ፤ ስሜቱ ከሒሳቡ የሚቀድም ፍጡር ከመሆኑ በላይ ፤ የዘመኑ ሴቶች ከጋብቻ በፊት በየምክንያቱ ዕድሜያቸው ከኻያ ዓመት ስለሚያልፍ ነው ። አያቷ ገና ተማሪ የነበረች ጊዜ ስለዚህ ጉዳይ ከስሕተት እጥብቃ እንድትጠነቀቅ ሲመክሯት ፤ ስለ ርሳቸው ዘመን ሴቶች ጨዋነት ሲነግሯት የነበረውን፤ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል ተቀብላው ትኖር ነበር ። ነገር ግን ፤ በኋላ ዩኒቨርሲቲ የነበረች ጊዜ ስታሰብበት ፤ በአያቷ ዘመንና በርሷ ዘመን ሴቶች መካከል ያለውን ልዩነት ፤ ያኔ ነው የተገነዘበችው ። ያኔ ከኻያ አንድ ዓመት ዕድሜ ዐልፏ ነበር ። 'የዱሮዋ ሙሽራ ከነ ክብረ ንጽሕናዋ ትገኝ እንጂ፡ ኋላ ምናባቷ ልትሆን ኖሯል ! የምትዳረው ባሥራ ሁለት ዓመቷ ቢበዛ ባሥራ አምስት ! በዚህ ላይ እቤት ውስጥ ውላ ፤ ከስንት ፈተና ተሰውራ ነው ። ባሁኑ ጊዜ ግን ፤ በዕድሜያቸው ከዱሮዎቹ ይበልጥ ውለው አድረው ፤ ሰውነታቸው ደርጅቶ ፤ ስሜታቸው በስሎ በዚህ ላይ ደግሞ እስንት ፈተና ውስጥ እውጭ ውለው! የለም ማነጻጸር አይቻልም ፤ የዱሮዎቹንና ያሁኖቹን ሁኔታ ! ካሁኖቹ መካከል ዐልፎ ዐልፎ ክብረ ንጽሕናቸውን ጠብቀው ለባላቸው የሚያስረክቡ እውነተኛ ምስጉኖች ናቸው ። ጽኑ ፈቃድ ፤ ጠንካራ መንፈስ ያላቸው ናቸው ። ስንቶቹ የሚያቅታቸውን ፈተና ያለፉ እነሱ ብቻ ናቸውና ። እንደዚህ የመንፈስ ጥናት የሚያንሳት ቤት ብትሸነፍም ፤ እባለሚስት ወጥመድ ውስጥ እስከ መውደቅ መንፈስ ደካማ መሆን የለባትም' በሚለው ሐሳቧ ታፈረች ጸንታለች ። የዘንመችን ካገቡ ሰዎች ጋር መማገጥ በጥብቅ የምትቃወመው በዚህ እምነት ላይ ቆማ ነው ።

ነገራቸውን ሳይቀጥሉ ስልክ ተደወለ ። ዘነመች መኝታ ቤቷ ሔዳ እነሣችው ። በቂ በሆነ እንግሊዝኛ ትነጋገራለች ። ዐልፋ ዐልፋ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የመኸኮርመም ማቅ ትሥቃለች ። በመጨረሻም ‘እሺ ’ ብላ ዘጋች ። ከዚያው እመኝታ ቤቷ ጥቂት ቆየች ።

ታፈረች ፣ ዘነመች ከማን ጋር እንደ ተነጋገረች ገመተች ። ከዚህ ቀደምም በተሰባበረ ፈረንሣዊኛ በስልክ ስትነጋገር ሰምታ ታለች ። ከውጭ አገር ዜጎች ጋር ስለምታደርገው ፣ ሰው የሚያወራው እውነት መሆኑን ፣ ታፈረች እራሷ አብዛኛዎቹ መኪናዎች ውስጥ ዘነመችን አይታት ተገንዝባለች ። ስለዚህ ጉዳይ እንምታባት ግን አታውቅም ። ሆኖም ፣ ዘወትር እንደ ተቃጨችላት ነው ። የውጪ አገር ሰዎች በመሆናቸው አይደለም ። ታፈረች ራሷ አሜሪካን አገር ያኔ ያደረገችው ስገተት አለ አይደለም ! !

ይኸ ትዝ ሲላት ሰውነቷ ተሸበረ ፤ ‘ አጐናፍር ይኸን ካወቀ ጨርሶ አያገባኝም ፤ ውሻ ነው የሚያደርገኝ ፤ የዱሮ ሰው አስተያየትና እምነት ያለው ነው ’ ብላ አመነች ። ‘ ግን ፣ እኔ ካልነገርኩት በምን ያውቃል ? ሌላ የሚያውቅ ሰው የለ፤ ከየት ሊሰማ ይችላል ?. . . እሱስ ሊታወቅ ይችላል ’ ብላ ወዲያው እራሷን አስተባበለች ። ‘ ለምሳሌ ፣ ጆን ቴይለር አንድ ኢትዮጵያዊ ሲያገኝ ስለኔ ሊጠይቀውና እንደ ሚያውቀኝ ሊያወራለት ይችላል ። በዚህ ዐይነት ወሬ ሲዛመት አገር አቋርጦ እዚህ ሊደርስና አጐናፍር ጆሮ ሊገባ ይችላል ። ጆን መልኩ በጣም እኛን ስለሚመስልና እሱም ይኸንን ስለሚያውቅ፣ አበሻ ሲያገኝ የዝምድና ስሜት ይሰማዋል ። በአካባቢው አበሻ አለ ሲባል ሲሰማ ወዲያው ፈልጐ ነው የሚተዋወቀው ። ስለዚህ ፣ይህ የተደበቀው ጉዴ መውጣቱ አይቀርም ። የሚሻለው እኔው እራሴ አስቀድሜ ለአጐናፍር ባሳውቀው ነው ። “ እቅጩን ተናግሮ . . . . ደግሞ ፣ ዝርዝር ውስጥ እኮ መግባት አያስፈልግም ። ‘ አንድ አሜሪካዊ ወዳጅ ብጤ ነበረኝ ’ ብለው በቂ ነው ” እያለች ፣ የዘነመችን ጉዳይ ትታ ስለራሷ ታስብ ገባች ።

ዘነመች ከመኝታ ቤቷ ፊቷ እንደ ጽጌ ረዳ ፈክቶ ወጣች ። ዘነመች ከውጪ ሰዎች ጋር ከልክ ያለፈ ስለ መደባለቋ ፣ ታፈረች ለማንሣት ሽው ብሎባት የነበረውን ሐሳብ ትታዋለች ። የራሷን ጉድ በልቧ ይዛ ባኙ ለምን የሌላውን ታጥላላ ! ዝም አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዘነመች ፣ የታፈረችን ሐሳብ የገባው ገጽ ተመልክታ በልቧ ያለ ውን ጠረጠረች ። ታፈረች የምትጠላውንና የምትወደውን ባፏ አው ጥታ ባትናገረውም ፣ ዘነመች መገመት ትችላለች ። ስለዚህ ፣ ነገሩን ይፋ ለማውጣት ወስና ፣ “ አሁን የደወለው ማን እንደሆን ልንገርሽ፣ ሎንጊ ነው ” አለች ዘነመች ‘ ጥል ያለሽ ዳቦ ’ በሚል አነጋገር ።

ታፈረች ዝም አለች ፣ ‘ የማን ሎንጊ ? ’ እያለች ፣ በሆዷ ።

“ አንቺ ይኸንንም ትቃወሚያለሽ ፣ አይደለም ? ” አለቻት ዘነመች ፣ አተኩራ እየተመለከተቻት ።

“ አንቺ በምታስቢው መንገድ አይደለም ። ”

“ እሱን እንኳ እንርሳው ። ይሁን ብቻ ፣ አንቺ በምትይውስ ቢሆን ? ”

“ ዘነመች ፣ ምናለ እሰው አፍ ባትገቢ ? ”

“ አባክሽ ተይኝ ። አሉባልታ የለመዱ እንኳን ስለ ሰው ስለ ጻድ ቃንም የሚለው አያጣ ። ስለዚህ ፣ ባላደረጉት ከመታማት ፣ አድርጐ መታማት ይሻላል ። እንዚህን ሰዎች በብዙ መንገድ ከኛዎቹ አመር ጣለሁ ። ከሁሉም አስቀድሞ በጣም ግልጽ ናቸው ። መሽፋፈን ፣ ማድ በስበስ አያውቁም ። የኛ ሰው በልቡ አንድ ነገር ማለት እየፈለገ ባፉ ሌላ ይቀባጥራል ። አሁን የኛ ወንዶች የሚያፈቅሯትን እናፈቅራታ ለን ብለው ይናገራሉ ? ያምናሉ ? ቢሞቱ አያደርጉትም ! እንዲያው ዙሪያ ጥምጥም ሲሔዱ ይኖራሉ እንጂ ! ላይ ላዩን ጨዋ ፣ ውስጥ ውስ ጡን ባለጌ ናቸው ። በፀሐይ ብርሃን ፣ ባደባባይ መላክ ናቸው ። ጨለማ ለብሰው ደግሞ ሰይጣን ይሆናሉ ።

“ እነኝሀኛዎቹ ስሜታቸውን ለመግለጥ አይፈሩም ፤ አያፍ ሩም ። በዚህ ላይ ደግሞ አይቀኑም ። ከሆነላቸው ሆነላቸው ፣ ካልሆነ ላቸው የተሳካላትን ፣ ‘ ይኸ ዕድለኛ ወሰላታ ሆነለት - እእእ ’ ብለው ወደ ሚሔዱበት ይሔዳሉ ። የኛ ወንድ ቅናቱ መች ያስቀምጣል ? ልክ እንደ ግል ንብረት ፣ እንደ ደረት ኪሱ ቦርሳ ነው ፣ የሚቆጥርሽ ! ሴትኛ አዳሪዎች ቤት እየተጣሉ የሚደባደቡት ፣ ሽጉጥ የሚማዘዙት ለምን ይመስልሻል ? እንግዲያው ፣ ሴትዋ ሁሉን ማስደሰት ትዳሯ መሆኑን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሁሉም ያውቃሉ ፤ በእንደኛው ዘመዱ አትታይውም ፤ ሩቅ ምን ወለደን ። ቀለበቱን ከመለሸለት ሁለት ዓመት እያልፈውም ? ታዲያ፣ እንደዚህ ምን ያሚዝዘዋል ? ‘ አልፈልግህም ’ ስትይው በግድ አይደለም? - እንኚህ ጋ የሆን እንደሆን ይኸ ሁሉ ድርቀት የለም ።እንዲህ ያለ ብልግና ሲያልፍም አይነካቸው ። ካንዱ ጋር ከሆን ሆነ ፤ ካልሆን ከሌላ ጋር ፍቅር እስኪያልቅ እፍ ማለት ነው ።

“ ገንዘቡንም እንደ ጥሬ እየዘገኑ ነው የሚበትኑት ። ከገንዘቡ ሌላ ፤ እኔን በብዙ ነገር ጠቅመውኛል ። በየሀገሩ ለስብሰባ ሔደው ከዚያ ሲመለሱ ስንቱን ዐይነት ውድና ውብ የሆን ስጦታ ይመስልሻል የሚያመጡልኝ ። በዚህ ላይ ፤ ከቀረጥ ነጻ መጠጥ በያይነቱ በሳጥን ነው የማገኘው ። ይኸ እቤቴ ውስጥ የታጨቀው ሁሉ ከየት የመጣ ይመስልሻል ? እኔ ቀይ ሶልዲም አላወጣሁበት ። በውነቱ ማናቸውንም ነገር ቢሆን ፤ የፈለግሁትን ፤ ከየትም አገር ያመጡልኛል ። ከሁሉም የነሱ ወዳጅነት የሚበጀው ደግሞ ለግብዣው ነው ። በየኮክቴሉ ፤ ራትና ዳንስ ግብዣው ላይ መገኘቴ በጣም ያስደሰተኛል ። ከብዙ ሰው ጋርም እስተዋውቆኛል ። በሌላ ሥፍራ ደረቱን ነፍቶ ፤ ትከሻውን የሚያዞርብሽ ሁሉ ፤ ኮክቴል ላይ ስታገኚው አንድ ሁለት ካለ በኋላ ፤ ልክ አብሯደግሽ ፤ የቆዩ ጓደኛሽ ሆኖ ቁጭ ይላል ። ያኔ ነው ሰው ሁሉ በመሠረቱ አንድ መሆኑን፣ ትንሽ መሆኑን ፤ የምትረጂው ” እያለች ሙሉ እምነት ላይ በተመሠረተ አነጋገር ፤ ስለዚህ ጉዳይ ያላትን አስተያየት ዘነመች አሾርጉደጉደችው ።

ታፈረችም አሉዋን ከፍታ ታዳምጣት ነበር ። በምታደርገው ነገር ትክክለኛነት ዘነመች የምታምን መሆኗን ከመመልከቷም ሌላ ፤ ታፈረች እራሷ ልታቀርብ ያሰበችው መቃወሚያ እስከዚህ መሠረታዊ መሆኑን ተጠራጠረች ። ስለዚህ ፣ ሁሉንም ትታ ፤ “ አንድ ሰው እኮ ከኅብረተሰቡ ፈቃድ ወጥቶ እሱ ብቻ የሚፈልገውን ለማድረግ አይችልም ። ሰው ብቻውን አይኖርም ። ከሌሎች ጋር ነው ፣ በኅብረተሰብ ውስጥ ነው ። ስለዚህ ርቆ ከመሥመር መውጣት ዞሮ ዞሮ መጐዳቱ አይቀርም ” አለች ታፈረች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" እኔ ብጊዜው ስለ መወዳጀት ነው እንጂ ፣ ስለ ጋብቻ አልነበረም የማወራው ። ለመጋባትም ቢሆን ምንም የሚያሳፍር ነገር አይመስለኝም ። የኛ ወንዶች ዘባለም የውጭ አገር ሴት እንዳገቡ አይለም እንዴ ! ደግሞስ ሰንቶቹ ናቸው የተማረች የጥሩ ወገን የሆንች ያገቡ? አብዛኛዎቹ በየቡና ቤቱ ሲልከሰከሱ ከዚያ አይደለም እንዴ የሚያመጧቸው ? ግሚሶቹም ሱቅ ቪያጮች ናቸው ። ብዙ ሰምቻለሁ ባክሽ ። ታዲያ እዚህ ይመጡና — ስደት ለወሬ ይመቻል — እመቤት ይሆናሉ ።

" ታዲያስ. እኛ የውጪ ወንዶች ብናገባስ ? - አልፈልግም እንጂ ከፈለግሁ ባገባስ ? የተማሩ ፣ ባገራቸውም መልክም ቦታ ያላቸው ናቸው የኔ ወዳጆች " አለች ዘነመች ።

" ዞሮ ዞሮ ያገርሽን ልጅ ማግባትሽ አይቀርም - አሁን የፈለግሺውን ብትይ ። ስለዚህ ፣ ስምሽ ከጠፋ ደኅና ባል ለማግኘት እንዳትቸገሪ ነው ማሰብ ያለብሽ ። አንዱ መጥፎ ስም ይሽ ነው " አለች ታፈረች ፣ የነገሩን ዙሪያ እየዞረች ።

" የምቀልድ መሰለሽል ? እኔ ' አላገባም ' ስል ፣ የምሬን ነው ። ምን በወጣኝ እታሰራለሁ ። ለምንስ ጠዋት ማታ እጨቀጨቃለሁ። ያሁኑ ኑሮዬ በጣም ተስማምቶኛል ። በፈለግሁበት ሰዓት ፣ ከፈለግሁት ሰው ጋር ተንሸርሽሬ ፣ ተጫውቼ ፣ የፈቀድኩትን አድርጌ ተደስቼ ፣ እኖራለሁ " ስትል ዘነመች ፣ ኮስተር አድርጋ ድምጿን ፣ "እምን አሁን ፈላጊሽ ብዙ ነው ! ልጃገር ነሽ ፣ ወንዶች የሚፈልጉት ውበትና ቅርጽ አለሽ ። አሁን ምንም የሚያሳስብ ነገር የለም ። ግን ይሄ እስከ መቼ ነው የሚዘልቀው ? ዘለዓለም አለመሆኑን እንደምታውቂው አምናለሁ ። ታዲያስ ? ውሎ አድሮ ልጅነትሽ ዐልፎ ፣ የፈካች ጽጌረዳነትሽ ቀርቶ ፣ የጠወለገች አበባ በምትሆኚስ ጊዜ ? ያኔ ምን ቀሪ ዘመድ አለሽ ? አሁን ሆይ ! ሆይ ! የሚሉሽ ሁሉ ያኔ ይጠፋል ። ዱሮ ' ሰው ታፋጅ ነበር ' ብሎ ክንፈሩን የሚመጥልሽ ይኖር ይሆናል ። ያኔ ምን ትሆኛለሽ ? እያደር ልጅነት አይመጣም ፣ እርጅና ነው ። ዓለምም ወረተኛ ነች ። አዲስ ዘነመች ትፈልጋለች ። ስለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዚህ ፣ ባሁኑ እያያዝሽ ፣ ባሁኑ ኑሮሽ ለብዙ ጊዜ ለመዝለቅ አትች ይም ። ስለ ጋብቻ በግድ ማሰብ ይኖርብሻል ። ለዚህ ዓላማ ደግሞ ይኸ ነገር ከፉ እንቅፋት ነው ” ታፈረች አለች ።

ዘነመች የታፈረች ድምፅ ከረር ማለቱ ተሰምቷታል ። ማን እንደ ዱሮዋ በከፋት አልተረገመችውም ። ሆኖም የታፈረች ከር ከር እምነቷን አልቀየረውም ። “ እርጅቼ መሞቴን ማን ያውቃል ? ሳላረጅም እሞት ይሆናል ። ለላመት ድረስ መቆየቴን ማን ያው ቃል ? ሕይወት እስከዚህ አታስተ ማምንም ። ስለዚህ ፣ ባለኝ፣ ጊዜው እስከ ፈቀደልኝ እጠቀምበታለሁ ፣ እደሰትበታለሁ እንጂ ፣ ገና ለገና ነገ እርጅና አለ ብዬ ጋብቻ የሚሉት ወጥመድ ውስጥ ብሞት አል ገባም ። ”

“ ይኸ አርቆ አለማየት ይባላል ። አንቺው ራስሽ ደጋግመሽ እንዳልሽው ፣ አንቺ ዘንድ የሚመጡት ወንዶች እኮ የማይታመኑ ፣ ወላዋይ ቀጣፊዎች ፣ የገዛ ሚስቶቻቸውን የሚያሙ ፣ ቀላሎች ናቸው ። ታዲያ እነሱ ሌላ ካንቺ የበለጠች አፍላ ወጣት ካገኙ ሁለተኛ አንቺ ዘንድ ዝር የሚሉ ይመስልሻል ? እንዲያው ልከራከር ብለሽ ነው እንጂ አጥተሽው አይደለም ። ስለዚህ ፣ ሁሉ ሲያልፍ ፣ ሁሉ ሲቀር ካንቺ ጋር አብሮ የሚቀር የሚያቅፍሽ ፣ የሚደግፍሽ ባል ያስፈል ግሻል ። በእያንዳንዷ ሴት ልብ ውስጥ ያለ መሠረታዊና እውነተኛ ምኞት ይኸ ነው ። አንቺ ጨክነሽ ይኸን ከሀልውናሽ ለማጥፋት ነው የምትፈልጊው ። ነገር ማን አትችይም ። ድካምሽ ከንቱ ራስን ማታለል ነው ” አለች ታፈረች ፣ አሁንም ነገሯን ጠጠር አድርጋ።

“ እባክሽ ፣ ከተፈለገ ባል የት ይጠፋል ? ይኸ ሠላሳውን ፈጽሞ ዐርባውን ለመያያዝ የማያቆበቁበው ፣ እስካሁን ቆሞ የቀረው፣ ወን ደላጤ ሁሉ የት ይሔድ ይመስልሻል ? ባልስ ሞልቷል ። የባል ችግር የለም ። በዚህ አትሥጊ ። ይልቅስ ምሳችንን እንብላ ” አለች ዘነመች ሰዓቷን እያየች ፣ “ ይቅርታ አርጊልኝ ። በወሬ ጠምጄ በችጋር ገደ ልኩሽ አይደለም ። ”

ገበታው ተሠርቷል ። አሽከሯ ተጠርታ ምሳውን እንድታመጣ ታዘዘች ። እጃቸውን ታጥበው መጥተው ቁጭ አሉ . . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ስምንት

የተረፈው ተገኘ

የበለጠ ሠልስቱ ስለ ነበረ ፣ የቅርብ ወዳጅና ዘመድ በሌሊት መቃብሩ ቦታ ደርሶ ተመልሷል ። አበራና ተስፋዬ ፣ ከሌሊቱ በዐሥራ አንድ ሰዓት ተነሥተው በቀጥታ መቃብሩ ቦታ ሔደው ነበር ፣ ከሌሎቹ የተቀላቀሉት ።

ዛሬ ሰኞ ነው ። ሦስት ሰዓት ሲሆን ሥራ መግባት አለባቸው። አንድ ቦታ ቆመው ቡና ለመጠጣት ወስነው ፣ ዝግ እያሉ ነድተው፣ ራስ ሆቴል ደረሱ ። እዚያ ገብተው የሚፈልጉትን አስመጡ ።

ከዚያ ተስፋዬ ተነሥቶ እቤት ደወለ ፣ ስለ ወንድይራድ ጉዳይ ሰው ደውሎ እንደሆነ ለመጠየቅ ።

ከበደ ፣ ካንድ ፖሊስ ጣቢያ የተደወለ መሆኑንና ፣ ‘ በፍጥነት እንድትመጡ ’ የሚል መልእክት እንዳለ ተናገረ ። ተስፋዬ ለአንድ ሁለት ጓደኞቻቸው ደውሎ ይኸንኑ ዜና ካስተላለፈ በኋላ ፣ አበራ ወዳለበት ክፍል ተመልሶ ነግሮት አብረው ተነሡ ።

ፖሊስ ጣቢያ ደርሰው ማን እንደሆኑ እንዳስታወቁ፣ ወደ አንድ ሙቅ እለቃ ዘንድ ተወሰዱ ። እሱም አበራ በላይና ተስፋዬ ሙሉነህ መሆናቸውን ካረጋገጠ በኋላ ፣ አንድ ኤንቬሎፕ ቀደም ቀደም ለሚለው ለተስፋዬ ሰጠው ። ሁለቱም ገና እጅ ጽሕፈቱን ሲያዩ የወንድይራድ መሆኑን ተገንዝበዋል ። ከመደንገጡ የተነሣ ፣ ተስፋዬ ኤንቬሎፑን በደንብ መክፈት አቅቶት ፣ በሚንቀጠቀጥ እጅ እንዳይሆን አድርጎ ሸረከተው ። እውስጡ ያለውን ወረቀት አውጥቶ ፣ ሁለቱም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እየተሰነበገቡ ያነቡት ጀመር ። ጽሑፉም ስለ በለጠ ሞት ሲያትት ፣ « በለጠ ሳይጠይቅ ተወልዶ ፣ ሳይመርጥ ኖሮ ፣ ሳይፈቅድ ሞተ ። ከየትም ከምንም መጥቶ ፣ ምንም ሆኖ ፣ የትም ሔደ ። ይህ ሁኔታ የሰው ልጅ ሁሉ ዕጣ ነው ።

« እርግጥ ፣ በለጠ ወይም ሌላ ማንም ሰው ኅብረተሰቡ ትልቅ ነገር ነው የሚለውን ሥራ በሕይወቱ ሳለ ሠርቶ ቢሆን ኖሮ ፣ 'ሕያው ሆኖ ስሙ ሲጠራ ይኖራል' የሚል አማርኛ አለ ። ይኸ ወግ ከደረሳቸው ሰዎች አብዛኛዎቹ ፣ በሞታቸው ወቅት ትልቅና ለዘሚው ሕዝብ ጠቃሚ ሥራ መሥራታቸውን ዓለም — እረ በቅርብ ያለ ወገናቸውም - ሳያውቅላቸው ነው የሞቱት ። ከሞቱ በኋላ ግን በላለማዊ ዝናን አተረፉ እንበል ። ታዲያ እዚያ እሔዱበት ለነርሱ ምን ይጠቅማቸዋል ? በሕይወታቸው ተሠቃይተው ፣ ተቸግረው የሚበሉት አጥተው የሞቱ ፣ ከሞቱ በኋላ ግን ፣ ዓለም የሚያደንቃቸው እያሉ የኪነ ጥበብ ሰዎች ነበሩ ። ነፍሳቸው ከሥጋቸው በተለየችባት በዚያች ደቂቃ ፣ አእምሮአቸውና እልባቸው ውስጥ የነበረው ፣ ምሬት ፣ ፍጹም ተስፋ መቁረጥና ፣ የሕይወታቸውን ሙሉ ድካም ፣ ከንቱ ድካም የሚል ስሜት ነበር ። በዚህ አኳኋን ካለፉ በኋላ ፣ ዓለም አሁን ላንዱ ሥዕላቸው ያኔ እነሱ ጠይቀው ያላገኙትን ስንት ሺ እጥፍ አውጥቶ ቢገዛ ፣ ለነሱ ምን ረባቸው ? ያቺን ደቂቃ ካለፉ በኋላ መስማት ፣ ማየት የለ ! መደሰት ፣ መከፋት ፣ መበልጸግ ፣ መደህየት የለ ! በሕይወታቸው ሳሉ ዓለም የሚያደንቃቸው መሆኑን ያወቁትም ቢሆኑ ፣ ያቺ ደቂቃ እስከታልፍ ድረስ በአእምሮአቸውና በስሜታቸው ያለው ከነኛዎቹ የተለየ ይሆን እንደሆነ ነው እንጂ ፣ ካለፈች በኋላማ ያው አይደለ ? ! መስማት የለ ፣ ማየት የለ ! ስሜትና ሐሳብ የለ ! ምንም የለ ! ታዲያ ትልቅ ሥራ ሠርቶ ማለፍ ያኮራል የሚባለው ማንን ነው የሚያኮራው ? የሠራውን አይደለም — ስሜት የታለውና ከሞተ በኋላ ። ልጁን ፣ ዘመዱን ፣ ወገኑን እንዳይባል ፣ እነሱንም ምን ያኮራቸዋል ? እነሱ አልሠሩት ! !

“ በአካል ወይም በዝና ወይም በስም ከትውልድ ትውልድ መኖሩን ለምን መረጠ ፣ እንደዚህ ወደደ ? ወደዚህ ዓለም አስቦበት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መርምሮ ጠይቆ ፣ ዐውቆ ፣ ወዶ አልመጣ ። ከመጣ በኋላ አላለቅም አልሑድም እምቢ አሻፈረኝ የሚልበትስ ?

" በተስይ አበራ ታስታውሰው ይሆናል ። ዩኒቨርስቲ ኮሌጅ የነበርን ጊዜ ለግጥም ውድድር የተነበበልንን ። የዊሊያም ሼክስ ፒር ፍጡር ፣ ሐምሌት መስፍን ዴንማርክ ያለውን ያነበበ አንድ ኢትዮጵያዊ ወጣት የገጠመውን ፣

'መኖር አለመኖር
ጥያቄው ይኸ ነው' ብሏል ሼክስፒር ።
ምነው ባገኘሁት እነግረው ነበር ፤
ካለመኖር መኖር ሳይሻል አይቀርም ፣
ከመኖር ተስፋ አለ ፣ ካለመኖር ምንም ።

" ጥንታዊ ገጣሚ ቢሆን ግን ይኸንኑ ጉዳይ በሌላ መንጽር ነበር የሚመለከተው ። ምን አልባት እሱ ቢሆን እንዲህ ብሎ ይገጥም ይሆናል ።

'መኖር አለመኖር ፣
ይኸ ነው ጥያቄው ብሏል ሼክስፒር ።
ወየው ባገኘሁት እነግረው ነበር ፣
ካለመኖር መኖር ጨርሶ አይሻልም ፣
ጣር አለ ከመኖር ፣ ካለመኖር ምንም ።'

" የሁለቱም መሠረታዊ ነገር ያው ነው ። ተስፋ ። የምን ተስፋ? ሀብታም ለመሆን ፣ ትልቅ ለመሆን ፣ ትልቅ ነገር ለመሥራት ?— ሀብታም ለመሆን አለበት ። ጣር ። የምን ጣር ? ሀብታም ለመሆን ፣ ትልቅ ለመ ሆን ፣ ትልቅ ለመሥራት ከሚደረገው ትግል የሚመነጭ ? — ነውና ። ሁሉም ይሁን ። ግን ለምን ?

" ሀብታም ተሆኖስ ? ትልቅ ተሆኖስ ? ትልቅ ሥራ ተሠርቶስ? ከዚያ በኋላ ፣ ምን ? አብዛኛው ሰው እነዚህን ሁሉ እስኪያደርግ ሞት ስለሚቀድመው ፣ ጥያቄው ትርጕም የለውም ፣ ወይም አለ ቦታ ውና አለጊዜው ነው የተጠየቀው ይባል ይሆናል ። ግን እዚህ 'እሁ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ገና ለአብዛኛው ሰው የሚቀርብ ተገቢ ጥያቄ አይደለም ይባል እንጂ፣ በመሠረቱ ተገቢ ጥያቄ አይደለም ሊባል አይችልም ። ስለዚህ ፣ ለምን ? ! ለምን ? ! ለምን !

“ የፈለግነው ቀርቶ የተመኘነውን ሁሉ ጭምር ብናገኝ ፣ አቀድንበት ፣ አሰምንበት ብንደርስ ፣ ከዚያ በኋላስ ? ባዶ ነው ። ምንም የለ ። የሰው ሕይወት ፣ በበረሃ ውስጥ ሲጓዝ ውሃ የጠማው ሰው ፣ ራቅ ብሎ ከወይራቱ ኩሬ እንደሚታየው ዐይነት ፣ የቀን ቅዠት ነው ። ሰውዬው ኩሬ አየበት ቦታ ሲደርስ እንዳካባቢው ደረቅ መሬት ሆኖ እንደሚያገኘው ሁሉ ፣ ሰዉም ጥሮ ግሮ አሰበበት ሲደርስ የለፋው በከንቱ መሆኑን ይገነዘባል ። ይኸ ሰውን ነፍሱ እስካለች ድረስ የማይለቀው የሙሉ ብርሃን ቅዠት ነው ። በበኩሌ ከመሆን አለመሆንን እመርጣለሁ ። ይሁንና ወደዚች ዓለም ለመ ምጣቱ ወሳኝ ባልሆንም ፣ ይችን ዓለም ትቻት ለመሔድ መወሰን እችላለሁ ። ከወሰንኩም ቆይቻለሁ ። ‘ ከዚች ሕይወት በሞት ጠለፋ ሳይሆን ’ በገዛ ውሳኔዬ፣ በፈቀድሁ ጊዜ፣ እሔዳለሁ፣ብዬ ዱሮ ቆርጫለሁ። ግን ፣ ውሳኔዬን በሥራ ላይ ለማዋል እስካሁን አልተጣደፍኩም ነበር ።

“ ነገር ግን ፣ የበለጠ ሞት ያስገነዘበኝ አንድ ነገር ቢኖር ፣ ይኸ ሞት የሚባል ጭልፊት መምጫው ቀንና አግጣጫ የማይታወቅ መሆኑን ነው ። ስለዚህ ፣ ውሳኔዬን በሥራ ላይ ሳላውል ድንገት ሊጠልፈኝ ስለሚችል ፣ በፍጥነት ውሳኔዬን በሥራ ላይ ወደማውልበት ወደዚህ ሥፍራ ፣ እንቅፋት እንኳ እንዳይመታኝ ከፍ ባለ ጥንቃቄ መጣሁ ። እነሆ ሞትን ቀድሜ ውሳኔዬን በግብር የምገልጥባት ሴኮንድ ደረሰች ። ያሰብኩት ስለ ተፈጸመ ደስ ብሎኛልና ፣ ደስ ይበላችሁ! ሞትን ጉድ ሠራሁት ! በደኅና ሁኑ ! ! ”

የመቶ አለቃዉም ፣ ተስፋዬ መጨረሱን ሲያይ ፣ ሁለተኛ ደብዳቤ አቀበለው ። ‘ ሬሳዬን ለሚያገኘው ሰውና ለፖሊስ ’ ከሚል ኤንቬሎፕ ውስጥ የወጣ ነው ። የሚለውም ፣ በሕይወቱ ማለፍ ሌላ ማንም ሰው ተጠያቂ አለመሆኑንና ፣ የገዛ ራሱ ድርጊት መሆ ኑን የሚገልጽ ነው ። ተስፋዬ ለአበራ ሁለተኛውን ወረቀትም አሳልፎ ሰጠው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከዚያ ፖሊስ አስከሬኑ ለምርመራ ተወስዶበት ወደ ነበረው ወደ ቅዱስ ጳውሎስ ሆስፒታል እየመራ ወሰዳቸው ። እመንገድ ፣ “ የመብፍን ሐረር - የጉጃሙን መንገድና - የአርበኞችን መንገድ እምታገናኘው አዲስ ያስፋልት መንገድ አቅራቢያ ፣ አንድ ዛፍ ላይ ነው በዛፍ ልጥ ተሰቅሎ የተገኘው ። አንድ ሩፋኤል ቤተ ክርስቲያን ቅጥር ግቢ የሚያድር ያኔ ብጤ ነው መጀመሪያ ያየው ” አለ የመቶ አለቃው ። ተስፋዬና አበራ ጸጥ አሉ ። ዝርዝሩን ለማወቅ ፈጽሞ አልፈቀዱም ።

“ በጣም የሚገርም ነው ። ከቆመ ዛፍ ላይ ልጥ ልጦ ገምዶ በዚያ ነው የገዛ ሕይወቱን ያሳለፈው ” አለ የመቶ አለቃው ።

አሁንም ሁለቱም ዝም አሉ ። በተለይ አበራ የመጨረሻዋን ቃል ሲሰማ ሰውነቱን ስቅጥጥ አለው ። ሁሉም ከየሐሳቦቻቸው ጋር ቀሩ ።

ቅዱስ ጳውሎስ ሆስፒታል ሬሳ ክፍል ሔዱ ። አንዱ ሠራተኛ ነጫጭ አንሶላ ከለበሱት ከሦስቱ አስከሬኖች የትኛው የወንድይ ራድ ሬሳ እንደሆነ ፣ በጣቱ ጠንቆሎ የመቶ አለቃውን እያየ አመ ለከተ ።

ተስፋዬ ፣ ‘ ወንድይራድ እንደዚህ አጭር ነው እንዴ ? ’ የሚል ጥያቄ ከሐሳቡ ፊት ድቅን አለበትና ፣ ‘ ስሕተት ይሆናል ፣ የሱ ሬሳ አይደለም ’ የሚል ጥርጣሬ ገባው ። አበራም ልክ ይኸንኑ ተገን ዝቦ ፣ ግን ‘ የወንድይራድ ጉልበቶች ታጥፈው ይሆናል ’ ብሎ ሰላሰበ ፣ ሳይታወቀው ወደ አስከሬኑ ግርጌ በጣቱ እያመለከተ የሆስፒታል ሠራተኛውን አንሶላውን እንዲገልጠው በሹክሹክታ ድምፅ ነገ ረው ። ሠራተኛውም የሬሳውን ፊት ገልጦ ለማሳየት ተዘጋጅቶ ሳለ ይኸን ነገር ሲሰማ ጥቂት አመነታ ። ወደ መቶ አለቃው አየት አደ ረገ ። መቶ አለቃው ‘ በል ’ የሚል ምልክት በራሱ ንቅናቄ አመ ለከተ ። ሠራተኛው እያሰላ የአንሶላውን ጫፍ ከግርጌ ብድግ አደረ ገው ።

አበራ አለበት ሁለመናው ድርቅ አለ ። የቁም በድን ሆነ ። እቶ ሲደርቅ ፣ ጉሮሮው ሲዘጋ ተሰማው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሠራተኛው ፈጥኖ መልሶ ሸፈነውና ከራሱ በኩል እንደ ደንቡ ፊቱን እንዲያዩት ገለጠ ። ጥርጥር የለውም ፤ ወንድይራድ ነው !

" ጅብ ነው ከታች እንዲህ ያረጋቸው " አለ የመቶ አለቃዉ ።

ወንድይራድ ከወገቡ በታች አልቋል ፤ የለም ማለት ይቻላል ። ተስፋዬ አዩዬውን ለቀቀው ። አበራ ግን ፤ እንደ ቆመ የደረቀ ዛፍ ሆነ ። እንኳን እንባ ሊወጣው ዐይኖቹ መንቀሳቀስም አልቻሉም ። የመቶ አለቃው ተስፋዬን ያጽናና ጀመር ። እንዲያግዘው ባይኑ አበራን አንድ ሁለት ጊዜ ጠየቀ ። አበራ እንኳን ሊያግዝ ፤ በአካባቢው የሚሆነውንም የሚገነዘብ አልሆነም ። ዐይኖቹ አንሶላ ካለበሰው አወንድይራድ ሬሳ ላይ ሳይርገበገቡ እንደ ተተከሉ ናቸው ። የመቶ አለቃው ለቅጽበት የሚያደርገው ቅጡ ጠፋው ።

በዚህ ሁኔታ ጥቂት ከቆዩ በኋላ ፤ የመቶ አለቃው ከተስፋዬ ባገኘው መረጃ መሠረት ለቅርብ ጓደኞቻቸው ደውሎ . . . በነርሱ አማካይነት ለቀብሩ የሚደረገው ዝግጅት በቅልጥፍና ይደራጅ ጀመር . . . .

ተስፋዬና አበራ ምንም ነገር ለማገዝ የማይችሉ ሆነው ተገኙ ። ደግነቱ ለዚህ ጊዜ መዋል የሚችሉ ብዙ ወዳጆችና ጓደኞች ስለ ነበሯቸው ችግር አልነበረባቸውም ። እነ አሰፋ ፤ እነ ባልቻ ፤ እነዳኛ ፤ እነ ብርሃኔ ፤ እነ ተመስገን . . . እንዲሁም አያሌ ሌሎች የረጅም ጊዜ ጓደኞቻቸው ነበሩ ።

ወንድይራድ የሚያውቃቸው በከተማ የሚኖሩ ዘመዶች ስላል ነበሩት ፤ ቀብሩ ዕለቱዉኑ እንዲፈጸም ተወሰነ ። በለጠ በተቀበረ ልክ በዐርባ ስምንት ሰዓቱ ፤ ወንድይራድ መጥቶ አጠገቡ ተቀበረ ። 'በሕይወትም ሆነ በሞት ጊዜ እንለያይም' ብለው የተማማሉ መሰለ ።

የአሟሟቱን አኳኋን ያወቁት ጥቂቶች ብቻ ነበሩ ። ራሱን እንዳጠፋ እርግጥ ብዙዎች ዐውቀዋል ። ምክንያቱም የበለጠ ሞት ነው ብለውም አምነዋል ። ነገር ግን ፤ እንዴትና የት ራሱን እንደ ገደለ፤ ከሞቱ በኋላ በበድን አካሉ ላይ የደረሰበትን የሚዘገንን ነገር ፤ ወዳ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ያውኑ ያወቁ ከነተሰፋዩ ሌላ ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች ቢሆኑ ነው ። ከሰሙት አንዱ አጐናፍር ነው ።

እነሆ የወንዶች ገናን ፣ አበራ እንደበቱ ተዘግቶ ፣ ተሰፋዩና የቀ ሩት ጓደኞቻቸው በበለጠና በወንድይራድ ኃዘን ተከማትረው አሳ ለፉት ።

*   *   *

ታፈረች እቢሮዋ ቁጭ ብላ አንድ ፋይል ለማንበብ ትሞክ ራለች ። የሚሆንላት አልሆነም ። ቀልቧን ሰብስባ ሥራዋን ለመ ሥራት የምታደርገው ሙከራ እስካሁን ምንም ውጤት አላስገኘም።

አጐናፍርን ፣ ከዓርብለት ወዲህ አላገኘችውም ። አልደወለላ ትምም ። ዛሬ ሥራ ይገባል ብላ ስለ ገመተች ፣ 'ይደውልልኛልም ' ብላ አስባ ነበር ። ነገር ግን እስካሁን አልደወለም ። ልቧ ቢከጅልም ፣ እሷም አልደወለችለትም ።

የምታደርገው ቅጡ ጠፍቷት ቁጭ እንዳለች ወደ ስድስት ሰዓት ላይ ስልኩ ተንቃጨለ ። ጥቂት ልቧ እንደ መሸበር እያለ ፣ ስልኩን አንሥታ ፣ " ሃሎ ? " አለች የሚጠይቅ በሚመስል ድምፅ ።

" ዘኔ እንደምን ዋልሽ . . . የበለጠ ጓደኛ ? ማን የሚባለው ? . . . አላውቀውም . . . የለም አልሔደም . . . የምን ጉድ ደግሞ ? "

ከዚያ ዝም ብላ ታዳምጥ ጀመር ። ፊቷ እየተቀየረ ሔደ ። ፍር ሃት ዐይኖቿን ሞላው . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ዘጠኝ

የሁለተኛዉ ሠልስት ዕለት

ካመት በዓል ቀጥሎ የሚውል የሥራ ቀን ፣ ‘ የሥራ ቀን ፣ ’ ሊባል አይገባም ። ምክንያቱም ፣ በዚህ ቀን አያሌ ሰዎች ልዩ ልዩ ሰበብ ከሥራቸው ያስቀራቸዋልና ነው ። በርትተው ቢሮ የሚደርሱትም የመሥራት ፍላጐት ስለማይዛቸው እንድ ፋይዳ አይሠሩም ።

ቢሆንም ፣ አንዳንድ የሥራ ጊዜዉን ለማስታጐል ሕሊናው እሺ የማይለው ፣ ወይም ጊዜ የሚያሳልፍበት ሌላ ከቢሮ የተሻለ ሥፍራ የሌለው ፣ ወይም የቢሮን ውስጥ መመሳጠርና የነገር ጦር ነት የሕይወቱ ግብ ያደረገ ፣ በማናቸውም ቀላል ሰበብ ከቢሮው አይ ቀርም ። ለዚህ ሰው ፣ የመሥሪያ ቤቱ ማኅተም ያዥ በመቅረቱ ደብዳቤዉ ወይም ማዘዣው ወጪ ለመሆን ባይችል ፣ ወይም ጸሐፊ ወይ መዝጋቢ ባለመኖሩ ነገሩ ውሎ ቢያድር ፣ ቁም ነገሩ አይ ደለም ። ዋናው ነገር እቢሮ በሰዓቱ መገኘቱ ነው እንጂ ፣ ቢሮ ከተ ደረሰ በኋላ የሚሠራ መኖር አለመኖሩ አይደለም ።

የዛሬው የገና ማግሥት ፣ ያው እንደ ሌሎች ዓመት ባሎች ማግ ሥት ነው ። ከትናንቱ ገና በዓል ጋር ‘ ጨርሶ አልተያያዙም ’ በሚባሉ ሰበቦች ፣ አያሌ ሰዎች ሥራ ለመግባት ሳይችሉ ቀርተዋል ። ቢሆንም በሥራ ገበታቸው ላይ የተገኙ ብዙ አልታጡም ። ትናንት የገና በዓል በመሆኑ ፣ ሳምንታዊዉ ፣ የማክሰኞ ፣ የጠቅላይ ‘ ሹማምንት ጉባዔ ለዛሬ ተዛውሮአል ’ ተብሎ ባለፈው ሳምንት ተነግሮ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ እንደገና ወደ ዓርብ ‘ ተዛውሯል ’ ስለ ተባለ ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሸሙ ቀጥታ ቢሯቸው መጥተዋል ። ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ፣ አቶ ደፋባቸውም በዚህ አጋጣሚ በጣም ተደስተው ፣ በዛሬዋ ጀንበር የተከፋዩትና የአጕናፍርን ዕድል ለማስወሰን እጅግ ቸኩለዋል ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እሳቸውና ሦስት ምክትል ጠቅላይ ሹሞች ፣ እተከበሩ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ በአራት ሰዓት ተኩል ስብሰባ አሳቸው ። ጠቅላይ ሹም- አክሉ እንዚህን ሰዎች አንድ ባንድ ከስብሰባው በፊት ለማነጋገር ቀርጠዋል ። በጠዋት ቢሯቸው ገብተው ለዚሁ ይዘጋጃሉ ....

የወንድይራድ ሞት ሠለስት ስለሆነ ፣ እንጉናፍር የቤፍ ሔዶ ፣ ሲመለስ በቀጥታ ወደ ቢሮዉ አመራ ። አጥር ግቢው ሲገባ የተከበሩ ያቶ ድፋባቸውን መርሴዲስ መኪና አይቶ ፣ ባሌ የመዛወሩ ነገር ትዝ አለው ። ወደ ባሌ ስለ መዛወሩ ጉዳይ ብዙ አልተጨነቀበትም። ባሌ ባስመሌድ ወሬውን የሰማ ዕለት ወስኗል ። ዱሮ ይሠራ እነበረበት ኩባንያ ለመመለስ ፣ ቦታ እንዳላኘው ወዳጁ የሆነውን ዋና ሥራ አስከያጅ ጠይቆ ጥሩ ቦታ ተገኝቶለታል ። እንዲጋጣሚ ፣ አውሮፓ ያለው ዋንኛው ኩባንያ በዚህ ከተማ የሚገኘውን ቅርንጫፉን ፣ ለምሥራቅና ማዕከላዊ አፍሪቃ ቅርንጫፎች ሁሉ ፣ የበላይ ተቆጣጣሪ ዋና ቅርንጫፍ መ/ቤት ለማድረግ በቅዶ ኖሯል ። ዕቅዱ ከሁለት ወር በኋላ በሥራ ላይ ሲውል ፣ እያሉ የኃላፊነት ቦታዎች ይከፈታሉ። እንጉናፍር ፣ ካውሮፓ ጀምሮ የረጅም ጊዜ ግንኙነት ከኩባንያው ጋር ስላለው ፣ ቅድሚያ ይሰጠዋል ። ኩትባለው ጊዜ ቀደም ብሎ መሥሪያ ቤቱን ቢለቅ ፣ ለጊዜው የሚሆን ሥራና የቀድሞ ደሞዙን እንደሚሰጠው ፣ እንጉናፍርን ሥራ አስኪያጁ አረጋግጦለታል ። ጀርመን አገር በቆየባቸው ስምንት ዓመታት ፣ ለዚመንስ ኩባንያ ሥራ ጠቃሚ የሆኑ ነገሮች ቀስሟል ። አዋናው ኩባንያዎ ፣ ተማሪ የነበረ ጊዜ በዕረፍት ጊዜው ሠርቶ ነበር ። ስለዚህ ኩባንያዉ ቤቱ ነው ። በዚህ ምክንያት ፣ ባሌ እንዲዛወር የታቀደውን አስቀድሞ ማወቁ ፣ ተያራጅቶ ውሳኔዉን እንዲጠብቅ ረዳው እንጂ ፣ አእምሮውን አልበጠበጠውም ።

ስለዚህ ፣ አሁን አቢሮዉ አብረውት ከገቡት ችግሮች አንዱ ፣ ይኸ አልነበረም ። መንፈሱን የሚያውኩት ሌሎች ናቸው ። የአባቱ በሽታ ነው ። የልጁ ነገር ነው ። የታፈረች ጉዳይ ነው ። የዱሮ እምኞዋ ጣልቃ መግባት ነው ። ስለነዚሀ ጉዳዮች በየመልክ በየመልካቸው ለይቶ ፣ ተንትኖ የሚያስፈልገውን ትክክለኛ ውሳኔ ለማድረግ አልቻለም ። ሁሉም ባንድነት እየተዘበራረቁ ይመጡበታል ፣ ድብልቅልቅ ፣ ምስቅልቅል ይሉበታል . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አቃናናፍር ቢሮዉ ገብቶ ! ወንበሩ ላይ ተቀመጠ ። የያዘውን ያለቀ ኒያላ ሲጃራ እመኮስተሪያዉ ላይ አጠፋና ጣለው ። ለጠቅላይ ሹማምንት ጉባዔ የሚቀርብ ማስታወሻ እንዲያዘጋጅ ፣ ከተከበሩ አቶ ድፋብቸው የተላከለት ትእዛዝ ፣ እጅግ ዘግይቶ ባጋጣሚ ያለፈው ዓርብ ስለ ደረሰው ፣ ማስታወሻውን ለማዘጋጀት ጀምሮ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ዓርብና ቅዳሜ የበለጠ ፣ ከትናንት ወዲያ የወንድይራድ ፣ ምትና ቀብር ሊያስጨርሱት አልቻሉም ነበር ። ትናንትም በዓል ነበር ። በየምክንያቱ ይህ ማስታወሻ ሳይዘጋጅ ብዙ ጊዜ በማለፉ ፣ ክባድ ሸክም ሆነበት ። መሥሪያ ቤቱን ለቅቆ ለመሔድ ሐሳብ ቢኖረውም ፣ ይህችን ግዴታ መፈጸም እንዳለበት ራሱን አሳምኗል ። ስለ ዚህ ፣ ፋይሉን አጣጥፎ መመልከት አሰበ ። ዳሩ ግን አልቻለም ። እጁ ተያዘ ። ከዚያ ተነሥቶ ክፍሉን ይዞር ጀመር ። አንድ ሁለቴ እንደ ዞረ ፣ ተመልሶ ተቀመጠ ። አንድ ኒያላ አቀጣጠለ ። ፋይሉን አየው ። እጅግ አስጠላው ። ሁሉ ነገር አስጠላው ። ማንበብና መጻፍ ቸከው ። እንደገና ተነሥቶ ክፍሉ ውስጥ ዝግ ብሎ ወዲያ ወዲህ ይል ጀመር ። ምንም ሊሻለው አልቻለም ። መቆምም መቀመጥም አስጠላው ። አቢሮው በሩን ቆልፎ ለመተኛት እሚችልም እንኳ ቢሆን ኖሮ ፣ እሱም ያስጠላው ነበር ።

መቆም መቀመጥም ከጠላ ፣ ታዲያ ምን ይሁን ? ሰው ማድረግ የሚችለው መቆም መቀመጥና መተኛት ነው ። ሦስቱም ሲያስጠሉት የሚቀረው መሔድ ብቻ ነው ። በግሩ አቢሮው ውስጥ ወዲያና ወዲህ መሔድ አልጠቀመው አለ ።

አንድ ነገር ብቻ ልቡ ጠንክሮ ከጀለ ፣ መኪናውን አስነሥቶ በሰማኒያና በመቶ ወደ አንድ አቅጣጫ ለመፈትለክ ! ወደ ኋላ ሳይመለከት ወደፊት ! ወደፊት ፣ ወደፊት ብቻ ! ከዚህ ሁሉ ውጥንቅጥ ለማምለጥ ፣ መለስ ቀለስ ሳይል ፣ ወደፊት መሽምጠጥ !

“ ግን ፣ ተሸሽቶ የት ማመለጥ ይቻላል ? ሰው ከሰው ሸሽቶ ማምለጥ ይችላል ። ከራሱ ግን ማምለጥ ቀርቶ አስቀድሞ መሸሹንም አይችልም ። የእኔ ችግር በሽሽት አይወገድም ። መጋጠምና መታገል አለብኝ ። በቃ ፣ ፊት ለፊት መግጠምና መቋቋም አለብኝ ! ”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አለ አጕናፍር ፤ ምክ ብሎ ተናገረ ። ሲጋራው አልቆ ነበርና ሌላ አቀጣጠለ ። እንደ ገና ቢሮው ውስጥ ይንጐራደድ ጀመር ....

* * *

አጕናፍር አቢሮው ውስጥ ይኸን ሲያደርግ ፤ አቢያው ግቢ ውስጥ አሌላ ቢሮ ብዙ ዝግጅት ይደረጋል ። አሁንም ጭምር የሚ መለከት ነው ። የቴክኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ፤ አቶ ደርቤ ፤ ጠቅላይ ሹም ዘንድ ቀድመው ገብተው መጥተዋል ። ጠቅላይ ሹም አክሉ አቶ ድፋባቸው ፤ በበኩላቸው ያሰቡትን ውይይት አድርገው ፈጽመዋል ። ልክ አራት ሰዓት ተኩል ሲሆን ፤ አትክበሩ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ ጠቅ ላይ-ሹም-አክሉና ሦስቱ ምክትል ጠቅላይ ሹሞች ከተፍ አሉ ። አራቱም ፋይሎች ይዘዋል ። ከሁሉም ወፍራሙን ፋይል የያዙት ጠቅላይ-ሹም-አክሉ ፣ አቶ ድፋባቸው ናቸው ። እሳቸው ቀደም፣ የተሩት ክትል ብለው እጅ እየነሡ ገቡና ፤ ከመቀመጫቸው ተነሥ ተው ፤ እጃቸውን ዘርግተው ወደ ነበሩት ፤ አለቃቸው በትራ ቀርበው ጨበጧቸው ። ከዚያ ከጠቅላይ ሹሙ ጠረጴዛ በስተቀኝ ከመግቢ ያው በር በስተግራ አሉት ሶፋዎች ላይ ሁሉም ተቀመጡ ።

ሥራቸውን መጀመራቸውን ትተው ጠቅላይ-ሹም-አክሉ አቶ ድፋባቸው ሌሎች ነገሮች እንሥተው ያወሩ ጀመር ። የቀሩት ተወያዩ ። በማንሀ ማንሀ በሥራ አምስት ደቂቃ ስላለፈ ፤ ጠቅላይ ሹሙ ሰዓታቸውን አዩ ። ጠቅላይ-ሹም-አክሉ ግን ፤ ወሬያቸውን ቀጠሉ ። የልዩ ረዳታቸውን መምሪያ ደወሉ ። ቀጥለው ሰዓታቸ ውን እንደገና አዩ ። ላምስት ሰዓት ዐሥር ደቂቃ ቀርቷል ።

" ጌታዬ ቀጠሮ ሳይኖርዎ አይቀርምና—" አሉ አቶ ደርቤ።

" አዎ ። እንጀምር ። የኮሚቴውን ሪፖርት አንብቤዋለሁ ። በመሠረቱ የሚደገፍ ነው ። ለማናቸውም አቶ ድፋባቸው አንድ ባንድ እርስተ ጉዳዮቹን አቅርበዋቸውና እንነጋገርባቸው" አሉ ፤ ጠቅ ላይ-ሹም አክሉን እየተመለከቱ ። ልዩ ጸሐፊው ፤ እንዲኩ እጅ ነሥቶ ገባ ። ወንበር ሳብ አድርጐ እርሳስና ወረቀቱን ይዞ ቁጭ አለ ።

" እዚህ ላይ ጌታዬ ቢፈቅድልኝ አንድ ሐሳብ ባቀርብ ? " አሉ የቴክኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ፤ አቶ ደርቤ ።

" እሺ ፤ በል ። "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ራፖሩን አሁን በቀረበበት ቅደም ተከተል ሳይሆን ፣ ቁጥር 1 ቁጥር 5 ሆኖ ፣ ቁጥር 5 ደግሞ ቁጥር 1 ቢሆንና ፣ እሱን መጀመሪያ ከተመለከትን በኋላ፣ የቀሩትን አስከትለን አሁን ፣ ቁጥር 1 የሆነውን በመጨረሻ ብንነጋገርበት ፣ ነገሩ ቀና ይሆን ይመስለኛል ። ምክንያቱም ፣ የሁሉም መነሻና መሠረት ፣ አሁን በመጨረሻ የሆነው አርዕስት ስለሆነ ነው ” አሉ አቶ ደርቤ ።

ጠቅላይ ሹሙ ምንም አስተያየት ገና ሳይሰነዝሩ ፣ የተከበሩ አቶ ድፋባቸው ፈጠን ብለው ፣ “ አቶ ደርቤ የሚለው ጌታዬ መጥፎ ሐሳብ አይደለም ። ነገር ግን ፣ በዚያ ተጀመረ በዚህ ውጤቱ ያው ነው ። ስለዚህ ዐዋቂዎቹ አጥንተው እንዳቀረቡትና ፣ ኮሚቴዉም አጽድቆ ለጌታዬ ባቀረበው መልክ ቢታይ ይሻላል ። የቱ ይቀድማል ‘ዶሮ ወይስ እንቁላል’ ማለቱ ከንቱ ክርክር ይመስለኛል ፣ ” ካሉ በኋላ ወዲያው ቀጠል አድርገው ፣ “ ከቢሮዉ ይልቅ ሠራተኛው ይቀድማል ። ሠራተኛ ሳይኖር ቢሮ አይከፈትም ። ሠራተኛው ሲኖር ለሱ የሚመጥነውን ቢሮ ማጽዳም ይቻላል ። የተገባም ነው ። ቢሮ ለሰው ይሠራል እንጂ ፣ ሰው ለቢሮ አይሠራም ” አሉ ፈገግ እያሉ ።

“ እኔ እንደ ገባኝ ” አሉ የተከበሩ አቶ ደርቤ ፣ “ የዐዋቂዎቹም ሆነ የኮሚቴዉ ራፖር ‘ ቢሮ ’ ሲል ወንበርና ጠረጴዛ የሚቀመጥበትን ክፍል ለማለት አልመሰለኝም ። ሥራውን ለማለት እንጂ ። ስለዚህ ፣ የራፖሩ አቀራረብ - ጌታዬ ያስታውሱ እንደሆን በኮሚቴው ላይም አልተስማማሁም ነበር — ‘ ሠረገላውን ከፈረሱ’ እንደ ማስቀደም ዐይነት ነው ። ማን ጌታች፣ ማን ተጎታች እንደሆነ ግልጽ ይመስለኛል ። ”

አቶ ድፋባቸው ፣ ለአቶ ደርቤ መልስ ለመስጠት ሲዘጋጁ ፣ ጠቅላይ ሹሙ አግደው ፣ “ እንዳለ እንመልከተው ” አሉ ። አቶ ድፋባቸው እጅግ ተደስተው ፣ በፈገግታ ሰረቅ አድርገው አቶ ደርቤን ተመለከቷቸው ።

“ በላ ፣ ቀጥል ” አሏቸው ጠቅላይ ሹሙ ፣ አቶ ድፋባቸውን።

“ አዎ ። እንግዲህ ፣ በልማት ፕላኑ መሠረት ከመሥሪያ ቤቱ የሚጠበቀውን የሥራ ውጤት ለማስገኘት ፣ የጠቅላይ ግዛት ቅርን

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ጫፍ መሥሪያ ቤቶቻችንን ማጠንከርና ማደርጀት ያስፈልጋል ። በዚህ መሠረት ስማቸው የተዘረዘረውን በዋናው መሥሪያ ቤት የሚገኙ ዝቅተኛ ሹማምንት በየጠቅላይ ግዛቱ ኮሚቴው መድቧል ። የተመረጡበትም ምክንያት ችሎታ ፣ የሥራ ልምድና በተለይም የማቋቋም ፣ የማሻሻልና የማስተዳደር ተሰጥኦ እላቸው ተብሎ ስለታመነበት ነው ። ለዚህ ሥራ አዲስ ተቀጣሪ ፣ ምን የተማረ ቢሆን ፣ በሥራ ላይ ሳይፈተን በየጠቅላይ ግዛቱ መላክ ፍሬ መስጠቱ ቀርቶ ከናካቴውም ፣ ሥራ ያበላሻል ። ይኸን በማሰብ ነው የሚከተሉትን ሹማምንት በገጽ ሦስት እንደ ተመለከተው የመደብናቸው ” አሉ ፣ የተከበሩ እቶ ድፋባቸው ።

እቶ ደርቤ ፣ “ ይኸ የተባለው አቀራረብ በመሠረቱ ጥሩ ነው። ነገር ግን ፣ በየጠቅላይ ግዛቱ ያሉብንን ችግር ለማስወገድ ስንሞክር፣ በዋናዉ መሥሪያ ቤት ችግር ሳናስገባ መሆን አለበት ” አሉ ።

እቶ ድፋባቸው ፈጠን ብለው ፣ “ ይኸማ ሳይታለም የተፈታ ነው ። ኮሚቴው ላይ ይኸን ሁሉ ተነጋግረንበት አንተም አሳብህን ስጥተህ የለ ? ይኸ በጥንቃቄ የተሠራ ነው ” አሉ ፣ ወደ ጠቅላይ ሹሙ አቅጣጫ ቀና ብለው እየተመለከቱ ።

“ ጌታዬ እኔ የምለው—” ሲሉ እቶ ደርቤ ፣ ጠቅላይ ሹሙ አቋርጠው ፣ “ ዝርዝሩን እኔ አይቼዋለሁ ። መዛወራቸውን እኔ የማልስማማበት አራት ሰዎች አሉ ። ”

“ የቶቹ አራቱ ጌታዬ ?” አሉ እቶ ድፋባቸው ፣ ጥቂት ሥጋት አድሮባቸው ።

“ ፈይሣ ፣ ፀሐይ ፣ ተስፋዬና አጐናፍር ። ”

“እነኚህ ጌታዬ ብርቱዎቹና ቁልፍ እሆኑ ቦታዎች የተመደቡት ናቸው ። ለምሳሌ ፣ ተስፋዬ ሙሉነህ ፣ ከቢሮ ሥራው ውጭ እንኳ የሚሠራው ነገር ያስደንቅዎታል ። የመሥሪያ ቤቱን ቡና ቤት እንዲህ ዘመናዊና በንግድ መስክ እንዲቋቋም ያደረገው እኮ እሱ ነው። እኔማ በፊት ቡና ቤቱ ለውጭ ሰው ኮንትራት ይሰጥ ብዬ ነበር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አሁን እንዲህ አይደለም ፤ ግሩም ሆኗል ። ከቡና ቤቱ ባለንብረቶች ፣ ከተላላኪዎች ፣ መዝገብ ቤት ሠራተኞችና ከመሰሎቻቸው ጋር ተግ ባብቶ እንደዚህ ዐይነት ውጤት ያመጣ ጠጣት ነው ። ስለዚህ እተ መደብበት ቦታ መልካም ውጤት ያመጣል ብዬ አምናለሁ ” አሉ አቶ ድፋባቸው ።

“ ወስኛለሁ ” አሉ ጠቅላይ ሹሙ ፣ ነገራቸውን ቆርጥ አድ ርገው ።

አቶ ድፋባቸው እንጀታቸው አረረ ። ነገር ግን ፣ በቀላሉ ለመ ሸነፍ አልፈቀዱም ። እንደገና ለመሞከር ፈለጉ ። ስለዚህ ጠቅላይ ሹሙን እያዩ ፣ “ እጐናፍርም በቀደምለት ቢሮዬ መጥቶ ፣ ‘ በቂ ሥራ ስለሌለ አብዛኛውን ጊዜ ቁጭ ብዬ ጊዜዬን ነው የማጠፋው ’ አለኝ ። ብርቱ ሠራተኛና ሰው የማይነካ ጨዋ መሆኑን መርምሬ ከደረስሁ በት በኋላ ነው ፣ እንዲመደብ የተደረገው ፤ አቶ ደርቤ ፣” አሉ ወደ ም/ ጠቅላይ ሹሙ ዐይኖቻቸውን አዙረው ፣ “ ጥሩ አድርገው ያው ቁታል ። ብርቱ ሠራተኛ ነው — ልጁ ! ! ” አሉ አቶ ድፋባቸው ።

አቶ ደርቤ አቀርቅረው ምንም ሳይመልሱ ዝም አሉ ።

“ እኔ እዚህ ለሌላ ሥራ እፈልገዋለሁ ። ወደ ሚቀጥለው አርዕስት እንሒድ ” አሉ ጠቅላይ ሹሙ ፣ በጥሞና ።

አቶ ድፋባቸው ፊታቸው ቅጭም አለ ። ለስብሰባው የነበራ ቸው ስሜት ቀዘቀዘ ! አቶ ደርቤን ሰረቅ አድርገው ተመለከቷቸውና አቶ ደርቤ አቀርቅረው እጆቻቸውን ዝም ብለው ያያሉ ። በገጻቸው ላይ በትልቅ ትግል የተሰከለ ፈገግታ ይነበባል ።

“ ቀጥል ፣ እስ ?” አሉ ጠቅላይ ሹሙ . . . . .

* * *

የወንድይራድን መቃብር አብረዋቸው ከጐበኙ በኋላ ፣ እንዳ ንድ ጓደኞቻቸው አበራንና ተስፋዬን አጅበው እቤታቸው ድረስ ሔደው ነበር ። የሥራ ቀን ስለሆነ ቀስ በቀስ ፣ አንድ ባንድ እየተሰ ናበቷቸው ሔደው ፣ ተስፋዬ ከአበራ ጋር ብቻውን ቀረ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ ከሰኞ ዕለት ያንጣ፣ ዐይኖቹ ይመልከቱ ፣ እጅና እግሮቹ ይንቀሳቀሱ እንጂ ፣ አንድ ቃል እስከ ዛሬ አልተነፈሰም ። ወንድይራድ ቀብር ላይም ነበረ እንጂ ፣ እሱ ራሱ በድን ነበር ። እንዴት ጠብታ ፣ እንባ ሳገ ወርደው ፣ እንዴት የእየየ ቃል ሳይወጣው ቀብሮ ተመለሰ ። ውሎ አደረ ።

ተስፋዬ በዚህ ሁኔታ እጅግ ተቸገረ ። ሊያነጋግረውም አያሌ ጊዜ ሞክሮ አቃተው ። ጥልቅ ሐዘን ፣ የድንገት ድንጋጤና ዝግንና ተቋሐደው የፈጠሩት ነገር መሆኑ ግልጽ ነው ። ታዲያ ምን ማድረግ ይቻላል ፣ ዝም ብሎ ከመጠበቅና ጊዜ ከመስጠት ሌላ ?

ተስፋዬ ራሱ ! ‘ ላላብድ አልቀርም ’ ብሎ ሠጋ ። መከራና ሐዘን ፣ ተረባረቡበት ። በለጠና ወንድይራድ ያው እንደዚያ ሆኑ ። አበራ ደግሞ ይኸው እንደዚህ ሆነ ። ያ ሁካታና ክርክር ፣ ሣቅና ጨዋታ ያስተጋቡበት የነበረ ቤት አሁን እንደዚህ ጭር አለ ። ጨህ ጨህ አለው !

አሁን ደግሞ ፣ ጓደኞቹ ሁሉ ትተዉት በመሔዳቸው ጥቂት ሆዱ ቅይም አለ ፣ ‘ ምን ቸገራቸው ነበር ፣ ዛሬን አብረውኝ ቢሆኑ ኖሮ ! ’ ብሎ ልቡ ተመኘ ። “ እዎ ፣ የሥራ ቀን ነው ፣ ዐውቃለሁ ። ቢሆንም ! ቢሆንም ..... ” ብሎ ጥቂት ጸጥ ብሎ አሰበ ።

“ እቅጩ ሲመጣ እውነትም እያንዳንዱ ግለሰብ ብቻውን ነው ። ያሳዝናል ፤ ያበሳጫል ፤ ያስፈራልም ። ግን የሕይወት እውነታ ነው። የማይታለፍ ፣ የማይሸፈን እውነት ነው ። ስለዚህ ፣ በሌሎች ማዘን የለብኝም ። ቢኖሩም የግል ሸክሜን አያቃልሉልኝም ። አዎን በዚህ ዓለም ብቻዬን ነኝ ። ሁሉም ብቻውን ነው ” ብሎ በሰሞኑ ሐሳቡ ጸና ።

የበለጠ ሞት የወለደው እንግዳ ሐሳብና ፣ አዲስ የኑሮ ፍልስፍና ነው ። አዲስ እምነትና ፍልስፍና ወዲያው እንደ መጣ የቀድሞዉን የኑሮ ፍልስፍና ለማስወገድ ስለማይችል ፣ እስካሁን የተስፋዬ አዲሱ ፍልስፍናና የዕለት አኗኗር ገና አልተዛመዱም ። በውጭ ፣ ተስፋዬ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አዲሷን ፣ አይራረግ ፣ ያው እንደ ወትሮው ነው ። ሆኖም ፣ ይህ አዲስ የኑሮ እምነት ሥር እየሰደደ መሔድ ይዟል ። ዛሬ ጠዋት ብቻውን በመቅረቱም ምክንያት አዲሱ እምነቱ ተጨማሪ ኃይልን አገኘ ። እምነቱንም በሥራ ላይ ለማዋል ፈለገ ። አበራን እቤት ትቶ ሥራ ለመግባት አሰበ ።

አበራ ሳሎን ዝም ብሎ ቁጭ እንዳለ ፣ ተስፋዬ ከመኝታ ቤቱ መጥቶ ፣ “ እስቲ ቢሮ ብቅ ብዬ ልምጣ ” አለው ። አበራ ፊት ለፊት ያለውን ግርግዳ እየተመለከተ ዝም አለ ።

ተስፋዬ ተነሥቶ ወጣ ። መኪናውን ሊያስነሣ ተሰማ ሰምቶ ፣ ከወደ ማድቤቱ እየሮጠ መጥቶ በሩን ከፈተለት ። ፔጆው ብግ ብሎ፣ እየተቆነነ ወጣ ። አውራ ጐዳናው ላይ ሲደርስ ምንም ሳይቆም ወደ ቀኝ ተጠመዘዘ ። መንገዱ ጭር ብሏል ። የሰሞኑ የበግና ያህያ ትር ምስ የለም ። ገና ፣ ትናንት ነበር ። ሰሞኑን በዚህ በኩልና በሌሎችም አቅጣጫ እየተንጋጋ ከተማ የገባዉ በሬና በግ ፣ እየተጋዘ የገባዉ ዶሮና ቅቤ ፣ አሁን የለም ። ከተማ ገብቶ ፣ ከጥቂት በቀር ሁሉም እንዳልነበረ ሆኗል ።

ይህ ሁሉ ለተስፋዬ ጉዳዩ አይደለም ። አሁን ሐሳቡ የዞረው ወደ ግሙ ጉፋ ነው ። ወደ ንጠር ለመዛወር ለጠቅላይ ሹሙ ስማመልከት ቆርጧል ። አሁን የሚያሰላስለው እንዴት አድርጎ ነገሩን እንደሚያቀርብላቸው ነው ። ምናልባት ጠቅላይ-ሹም-እስኩ ቀንድ ቸው እንዲዛወር ተወስኖ እንደሆነ ፣ ነገሩ ሠመረ ። ድንገት አልቀና ቸው እንደሆነ ግን ፣ ብርሃኔን ሳያጣ ፣ እንዴት እንደሚጠይቅ ቸገረው ። ስለዚህ ጉዳይ ብርሃኔን ራሱን ለማማከር ወስኖ ወደ መሥሪያ ቤቱ ማሥጋቢውን ቀጠለ ።

እንደ ደረሰ ቀጥታ ወደ ብርሃኔ ቢሮ ቢሔድ ፣ እንዲጋጣሚ ቢሮው አልነበረም ። ዘርፉ ዘንድ መሔዱን ተላላኪው ለተስፋዬ ነገረው ። ተስፋዬ ዘርፉ ቢሮ ለመሔድ ስላልፈቀደ ፣ ወደ ራሱ ቢሮ አመራ ። ተስፋዬ መሥሪያ ቤቱ ቅጥር ግቢ ከገባ እንደሥቶ ፣ ያየት ሰዎች ሁሉ ሰሞኑን የደረበበትን አሳዛኝ ሁኔታ በማስታወስ ፣ በንፈራቸውን ሳይ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

መጡለት ፣ ሳይንሾካሾኩበት አሳለፉትም ። እሱም ይኸን ሁሉ ተገንዝቧል ። ደግሞም እንደማይቀርለት ዱሮውንም ዐውቆታል ። ስለዚህ በተቻለው መጠን አይቶ እንዳላየ ፣ ሰምቶ እንዳልሰማ አስመሰለ።

አቢሮው ሲደርስም፣ ከወትሮው የላቀ ትሕትናና መሽቆጥቆጥ ከተላላኪዉ እስከ ጸሐፊዉ ጠበቀው ። ቢሮው ገብቶ ተቀረቀረ ። ሰዓቱን ቢመለከት ስድስት ሰዓት ተኩል ሆልፏል ። አጉናፍር ቢሮ መሔድ ታሰበው ። ስልክ ደውሎ መኖሩን ለማረጋገጥም መጀመሪያ ቃጥቶ ነበር ። በኋላ ግን ሳይደውል ዝም ብሎ ለመሔድ ወስኖ ፣ ተነሥቶ ወጣ ።

አጉናፍር ቢሮ ሲደርስ አጉናፍር መውጣቱን ገብሬ በትልቅ ትሕትና ነገረው ። ተሰፋዬ እንደገና ወደ ቢሮዉ አመራ ። ቢሮዉ ገብቶ ምንም ያህል ሳይቆይ ብርሃኔ በችኮላ ዘው አለ ።

" እንዷን - " አለና ብርሃኔ ባጭር ቆመ ። ተሰፋዬን ቅዝቅዝ፣ ጭር ፣ ጉስቁልቁል ብሎ አየው ። ስለዚህ " እንደምን ዋልክ ?" አለና ዝግ ብሎ ሔዶ ጨበጠው ።

" ቢሮህ መጥቼ ነበር " አለ ተሰፋዬ በዝግታ ።

" አዎ ፣ አልነበርኩም ። ዘርፉ ዘንድ ነበርኩ " አለ ብርሃኔ።

" ዛሬ ደግሞ ምን ይቀሳፍታል ? " አለ ተሰፋዬ ፣ አስተያየት በመሰንዘርና ጥያቄ በመጠየቅ ማህል ድምፁን እንጠልጥሎ ።

" ምክትል ጠቅላይ ሹም በቅርቡ ሊሆን ነው የሚባል ወሬ ሰሞኑን መወራት ስለ ጀመረ ደስ ብሎታል ። "

ዝም አለ ተሰፋዬ ።

" ብቻ እንደምታውቀው ፣ በወሬውና በፍጻሜው ማኸል ያለው ርቀት ረዘም ያለ ነው ። "

" ይኸኔ የወሬው ምንጭ እሱ ራሱ ይሆናል " አለ ተሰፋዬ ፣ አሁንም ለዘብ ባለ ድምፅ ። የንገሩን እውነትነትና ሐሰትነት ለማወቅ ደንታ አልነበረውም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ዋናው ነገር—ትልቁ ወሬ—አንተን ጠቅላይ ሹሙ ከገሙ ጉፋ አስቀሩህ አሉ ! ” አለ ብርሃኔ ፣ ደስ ደስ እያለው ።

“ ለምን ? ” አለ ተስፋዬ ፣ በውሳኔው አለመደሰቱን በሚያጋልጥ አነጋገር ።

“ ‘ለምን ! ? ’” አለ ብርሃኔ ፣ በመደነቅ ተስፋዬን ትኩር ብሎ እያየ ።

“ አዎን ፣ ለምን? ” አለ ተስፋዬ ደግሞ ።

“ ለምንስ ቢሆን አንተ ምን ቸገረህ ። ዋናው ነገር ውሳኔው ላንተ የሚበጅ መሆኑ ነው እንጂ ” አለ ብርሃኔ ፣ የተስፋዬ ሁኔታ የባሰውን ግራ እያጋባው ።

“ ለመሆኑ መቼ ነው ይኸ የተወሰነው ? ”

“ ዛሬ ጠዋት ። ”

“ ማን ነገረህ ? ”

“ ዘርፉ ። ”

“ የሱን ወሬ ይዘህ ነው ? ”

“ ነገሩ እርግጥ ነው ። ምንጩ ከልዩ ጽሕፈት ቤት ነው ። ”

“ የተከበሩ አቶ ድፋባቸው ምን አሉ ታዲያ ? ” አለ ፣ ለማወቅ የጓጓ መስሎ ።

“ ጨሰዋል አሉ ። የሚያስደንቅ ነው ። ስብሰባው የፈጀው አንድ ሰዓት ያህል ብቻ ነው ። እጅግ ቀለጠፈ ” አለ ብርሃኔ ፣ በመደነቅ ።

“ ደግ አርገዋል ። የወሬው ሰዓት ዐልፏል ” አለ ተስፋዬ ፣ እሁንም መንፈሱ በዚህ ጉዳይ አልሟሟቅ ብሎ ።

“ በነገራችን ላይ ፣ አጐናፍርም እንዳይዛወር ተወስኗል አሉ” አለ ብርሃኔ ።

እዚህ ላይ ተስፋዬ ሐሳቡ ተቀሰቀሰ ። በአካባቢው ስለሚሆነው ነገር የመገንዘብ ፍላጐቱ ተመለሰ ። “ እንዴት ነው ጠቅላይ ሹሙ የወሰኑት ? እንዲያው ዝም ብለው ነው ወይስ ከሌሎቹ ጋር ተመ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከከረው ? 'ይኸ ቢሔድ አይጐዳም ፤ ይኸ ቢቀር ይጠቅማል' ተባ ብለው ይሆን ? ” አለ ተስፋዬ ።

“ እኔ እንደ ሰማሁት ከሆነ ከመጀመሩ በፊት ወስነው ነበር የመ ጡት አሉ ። ምክንያቱም ስለሚዛወሩት ሰዎች ገና ነገር ሲጀመር ፤ እንቶን ፤ አጐናፍርን ፤ ፈይሣንና ፀሐይን እንዳትዛወሩ መወሰናቸ ውን ወዲያው ገለጹ አሉ ” አለ ብርሃኔ ።

“ ለመሆኑ ነገሩ ፤ ማለት ፤ ውሳኔው በይፋ ተገልጧል ? ወይስ ገና ነው ? ”

“ ገና ነው ! ውሳኔው የታወቀው እኮ ገና አሁን ነው ። ወሬ ውን ሰምቼ ሳበቃ አንተ ከላይ ወደዚህ ስትመጣ ሳይ አንድ ሆነ ። ወዲያው ነው እዚህ የመጣሁት ። ጸጥታም ስብሰባው ዛሬ ከሰዓት በኋላ ይቀጥላል አሉ ። ያልተወሰኑ ጥቂት ነገሮች ቀርተዋል መሰ ለኝ ። ጠቅላይ ሹሙ ወደ የበላይ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ መሔድ ስለ ነበረ ባቸው ነው ፤ ከድስት ሰዓት ተሩብ ላይ ይኸኛው ስብሰባ የተበተነው ። በበላይ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ መንበርነት ጥቂት ጠቅላይ ሹማምንት ሆነው በእስቸኳይ አጥንተው እንዲያቀርቡ ታዘዋል አሉኝ ዘርፉ ። ስለዚህ ነው ይኸኛው ሳያልቅ የቀረው እንጂ ፤ ዛሬ በሰባት ወይም በስ ምንት ሰዓትም ቢሆን የቀረው ሁሉ ውሳኔ ያገኝ ነበር ። የሆነው ሆኖ ዋና ዋናው ተወስኗል አሉ ። የቀረው ጥቃቅን ጉዳይ ብቻ ነው ። ”

ተስፋዬ ይኸን ሲሰማ ብርሃኔን ሊጠይቀው የነበረውን ነገር ተወው ። ' እንደዚህ ሁሉም ነገር ከተፋጠነ ፤ ሰሞኑን በይፋ ይታወቃል ። ያን ጊዜ ጠቅላይ ሹሙን ሊዛወር ብዬ እጠይቃቸዋለሁ ። ያኔ ይኸን መጠየቄ እንድዛወር ሐሳብ መቅረቡን ያወቅሁ አይመስልም። ደግ ሌሎች ሲዛወሩ እኔም መዛወር የፈለግሁ ይመስላል ። ደግሞም ለመዘጋጀት ጊዜ ያስፈልገኛል ። አበራ እንደበቱን ማግኘት አለበት ። አለበለዚያ እንደዚሁ ትቼው ሊሔድ አልችልም' አለና በልቡ ፤ ሰዓቱን አየ ።

“ ሰባት ሆኗልና ! ” አለ ብርሃኔ የራሱን ሰዓት አይቶ ። ለምን ምሳ ዛሬ እንድጋብዝህ አትፈቅድልኝም ” አለው ተስፋዬ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« የለም ። እቤት መመለስ አለብኝ ። »

ብርሃኔ ፥ ‘ ሰላም ’ ብሎት ወጣ ።

ተሰፋዬ ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ መሱቂካ አወጣና ፥ ሁሉቱን ልጦ እንድንት ጕረሳቸው ። ሁለት ዐይኖቹ ቦዘዝ አሉ ። ሐሳቡ ፥ በድ ኑን እዚያው ትቶት ፥ ከነፈ ። ርቆ ሳይሔድ ፥ ተላላኪዉ በሩን አንኳኩቶ ሲከፍት ፥ ተሰፋዬ ጀምሮት ከነበረው የሐሳብ ጕዞ ተመለሰ ። ተላላ ኪው ለምን በሩን እንደ ከፈተ ገብቶታል ። ሰዓት ዐልፏል ። ቢጠይ ቀት ግን ፥ ተላላኪው የሚሰጠው መልስ ይኸ አይደለም ። ‘ አቶ አገሉ ድንገት እኔ ተልኬ ሔጄ መጥተው እንደሁ መልእክት ለመን ገር ነበር ። ሰዎች ይፈልጓቸዋል ’ ነው የሚለው ። ‘ ማን ይፈልጋ ቸል ? ’ ቢባል ፥ ‘ እኔ እንጃ ! እገሉ ነው እንዲህ ያለኝ ’ ነው መልሱ ።

ስለዚህ ፥ ተስፋዬ ፤ ተንሥቶ ወጣለት ።

* * *

ተስፋዬ ከቤቱ እንደ ወጣ ፥ ከበደ ፤ ተሰማና ብርቄ ማድቤት ተሰብስበዋል ። ፈረንጅ ቤት በምትሠራበት ጊዜ ረስታው የነበረ ውን ፥ ያርብና ሮብ ጾም ፥ አሁን በነከበደ ምሳሌነት ብርቄ ጿሚ ሆናለች ። ስለዚህ የፍስክ ምግብ በጾም ቀን ካለመብላቷም በላይ የጾሙንም ምግብ ቢሆን እስከ ሰዓት መቅመሷን ትታለች ። ሌላ ቀርቶ ቡናም አትነካ።

አሁን የምሳ ሰዓት ነው ። ስለዚህ ቡናዉ ተፈልቷል ። ጣት የም ታስቆረጥም የድንች ወጥም ሠርታለች ። እርድ ያቀለመውን አልጫ ወጥ አይተው ፥ ከበደና ተሰማ ያጋግመው ምራቃቸውን ውጠዋል ።

የማድቤቱ ስኒዎች ፥ ሐሙስለት ተሰማ በእንጣው የድብደባ ረብሻ ላይ ስለ ተሰበሩ ፥ ስሞኑን ‘ በልፍኝ ስኒዎች ’ ነው የሚጠጡት ። ብርቄ ከልፍኝ የመጡትን ስኒዎች አጣጥባ ፥ ረከቦቱ ላይ ደረደረች ። ብርቄ ለጥምቀት የሚያስፈልጋትን ነገር ለመግዛት ቅዳሜ መርካቶ ስትሔድ ፥ ስኒዎቹን ገዝታ ለመተካት አስባ ነበር ። ነገር ግን ፥ ሳያ ስቡት ሰሞኑን በአሳዳሪዎቻቸው ላይ የደረሰው መዓት ትልቅ ጥላ ውን በኑሯቸው ላይ ጥሎባቸዋል ። ምን ያህል ጊዜ በየሥራቸውም እንደሚቆዩ እርግጠኞች አይደሉም ። ሦስቱም በየፊናቸው ፥ ነገ የሚ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ያመጣውን ፤ በትዕግሥት ይጠብቃሉ ። ቤቱ የሚፈርስ መሆኑንና ፤ እን ርሱም ሌሎች አሳዳሪዎች በየፊናቸው መፈለግ እንደሚኖርባቸው ፤ ከብርቂ በቀር በይፋ የተናገረ ባይኖርም ፤ ልባቸው ሀውቆታል ።

ጀበናውን አውጥታ ቡናዉ እንዲሰክን ቁጭ አድርጋ ፤ ብርቂ ገበታ አቀረበች ። ወንዶቹ እጃቸውን ታጥበው ምሳቸውን ለመብላት እየ ጠበቁ ፤ የቤታቸው መፍረስ ነገር በልባቸው ይጉላላል ። የሚናገር ግን ማንም አልነበረም ። ብርቂ ግርምቡዱ ላይ እንደ ተቀመጠች ፤ “ እረ እግዜር በቃችሁ ይበለን ። ምነው ይኸን ሰሞን መዓቱን አከታ ተለብን ? ! ” አለች ፤ ወጡን እተንጣለለው እንጀራ ማኸል እያፈሰ ሰች ።

“ ቁጣውን ጣለብን እንጂ ! እረ በቃችሁ ባለን ” አለ ተሰማ ፤ በቆረሰው እንጀራ እንደ ጎን ደንች ለማፈን እጁን እያሰላ ።

“ የእኚህኛው ደግሞ ልዣናቸው መያዝ ምን ይባላል እስቲ ? ” አለ ከበደ ፤ በእንጀራው ወጡን ወደራሱ እየዛቀ ።

“ እሁን ለመሆኑ ምን ያደርጋሉ ? ተኝተዋል ? ” አለ ተሰማ ፤ አፉን በጎረሰው ምግብ ሞልቶ ።

“ እኛኛው ብቻቸውን ትተዋቸው ባይሔዱ ምን ነበረበት ! ” አለች ብርቂ ።

ሁለቱ መልስ ሳይሰጡ ዝም አሉ ። ሁሉም ጾጥ ብለው መብላት ቀጠሉ ። ከየግል ሐሳባቸው ተያያዙ ። ነገር ግን ፤ የሚያሥጋቸውን ሐሳብ ለመወያየት ለጊዜው የሚደፍር ጠፋ . . . ምሳው ተበልቶ ሲያልቅ ፤ ብርቂ ገበታውን አንሥታ ፤ የዕጣኑን ገል እመገዘጊያው አጠገብ ካኖረች በኋላ ፤ ቡናውን ትቀዳ ጀመር ። ቡናውን ካደለች በኋላ ፤ “ እንግዲህ እኮ ልንለያይ ነው ። እንደዚህ ተሰብስበን ቡና መጠ ጣት ሊቀር ነው ” አለች ፤ በትካዜ ቡናዋን ፉት እያለች ።

“ ዓመት ባሉን ሳንውል ያሰናብቱን ይሆን ? ” አለ ተሰማ ፤ በሥጋት ። “ ምን ይታወቃል ። ከእንግዲህ ወዲያ አድራጊ ፈጣሪው ተሰፋዬ ናቸው ። እሳቸው ደግሞ በትንሹ በትልቁ ቱግ ነው ። ባንድ ነገር ከተበሳጩ ዛሬ እንኳ ሊያባርሩን ይችላሉ ! ” አለች ብርቂ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ እዎ ! አሁን ደሞ በዚህ በሐዘኑ ምክንያት በቋፍ ሳይሆኑ አይቀሩም ። እስቲ ለማናቸውም ፈጣሪ ያውቃል ። አምላክ ያውቃል ” አለ ተሰማ ።

“ መውደቂያችንን አሁኑኑ ማሰናዳት አለብን ” አለች ብርቄ ።

“ የአሽከርነት ሥራ የት ይጠፋል ብላችሁ ነው ፤ ሞልቷል ። መከራው ደኅና ጌታ ማግኘቱ ላይ ነው ። ለኔ ያሁኑ ኑሮ እጅግ ተስማምቶኝ ነበር ። ምን ያረጋል ዕድሌ አልረዳ አለ ። የፈጣሪ ቁጣ ነው” አለ ከበደ ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ሌላ ሥራ ስለ መፈለግ ያለውን ሐሳብ ሲገልጽ ።

“ በደኅና ደሞዝ ሥራ ማግኘት እንዲህ ቀላል አርገኸዋል ? የባላገር ኑሮ ያስመረረው ጕረምሳና ኮረዳ ወደ ከተማ ዝም ብሎ ይጐርፋል ! የሚቀጠሩት ደግሞ በትንሽ ገንዘብ ነው ። እኔ ደሞ የምፈልገው ብዙ ጓዝ የሌለው ፤ የወንደላጤ ቤት ነው ! ችግርስ አለ ። ለደኅና ያንድ ወር ደሞዝ ማስረከቡስ ቢሆን ? ” አለች ብርቄ ።

“ እሱስ ቀላል አይደለም ። ተያዥ መስጠትስ አለ አይደለም ? እኔ ኑልበቱ እየደከመ በሔደ ቁጥር ፤ ተያዥ የሚሆነኝ ሰው ብዙ የለም ። ሁሉም ይፈራል ። የሰው ቤት ይዘረፍብትና ፤ ጣጣ ይዶለናል ነው የሚሉ ” አላ ተሰማ ፤ ተክዝ እያለ ።

ከበደም ፤ ‘ መጠጥ ስለሚወዱ ለሳቸው ተያዥ ለመሆን ሰው መፍራቱ አርግጥ አይቀርም ። በዚህ ላይ የጉልበታቸው መድከም ሲጨመርማ ማን በጇ ይላል ። ሰዎቹም አይፈረድባቸው ’ አለ በልቡ ።

“ የልጅዎ ባል እንዲያውም አይረዱዎ ? ባለጠጋ አይደሉም እንዴ ? ” አለችው ብርቄ ፤ ተሰማን ።

“ ዋ ልጄ ። እሱ ለራሱ ዐይኔን ማየትም አይፈልግ ። የልጅ ልጆቼ እንደሚወዱኝ አይቶ ነው እንጂ ግቢው ድርሽ ብልም አይወድ። ደሀ ዘመድ ማን ይወዳል ? ዘመድ ደስ የሚለውና የሚወደደው ሲሆን ከፍ ያለ ፤ ቃልሆነም እኩያ ሲሆን ነው ። ደሀን ማን ይወዳል ? ደሀን እንኳን ባለጠጋ ደሀም አይወደው ። ደሀን የማይጠላ ፈጣሪ ብቻ ነው” አለ ተሰማ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" እሱንስ ቢሆን ማን ያውቃል ? እንዲያውም እግዜር የጠላው ነው ደሀ የሚሆን ። የሚወደውንማ ሀብታም ያረገዋል " አለች ብርቄ ።

" እሱስ እንደሚወደን የታወቀ ነው ። ደሀን ከጠላው ለምን ይፈጥረዋል ? የገዛ ፍጡሩን የሚጠላ አለ ? እንኳን እምላክ የፈጠረ ውን ሲጠላ ይቅርና ሰው እንኳ ያሳደገውን ለማዳ እንስሳ አይጠ ላም " አለ ተሰማ ።

" መምሬ ርገተቃል እንደሚሉት ፈጣሪ ባምሳሉ የፈጠረውን የሰውን ልጅ ይወዳል ። አንድ ልጁን ክርስቶስንም ወደ ዓለም የላ ከው ለዚህ ነው ። ስለዚህም ምስኪኑ ፣ ሁልጊዜ ባለጠጋን ትንኝ ፣ ደሀን በርከት አድርጐ ነው የሚፈጥረው ። ታዲያ ደሀን ባይወድ መቼ እንደዚህ አበርክቶ ይፈጥረው ነበር ? ! የለም ፣ እግዜር ደሀን ቢወድ ነው " አለ ከበደ ።

" ነው እንጂ ! ባለጠጋን ብቻ ከወደደ በባለጠጋ ብቻ ምድርን በሙሉ ሲሞላው ይችል አልነበረም ፣ አንድ ደሀ ሳይፈጥር ? እሱን ምን ያቅተዋል ከፈለገ ። የለም እግዚያሄር ደሀ አይጠላም " አለ ተሰማ ፣ በማይናወጥ እምነቱ ።

" እኔስ እግዜር ከወደደኝ ሀብታም ያርገኝ ። ከድሀነት ባለጠ ጋነት መሻሉን እያወቀ ፣ ደሀን ከወደደ ለምን ባለጠጋ አርጐ አይ ፈጥረውም ? " አለች ብርቄ ።

ከበደ ጣቀና ፣ " ባለጠጋ ሆኖ ከተፈጠረማ ድሀነቱ ቀራ ! " አለ።
" ታዲያ ምናለበት ይቅራ ! " አለች ብርቄ ።

" ደሀ ፣ ባለጠጋ የሚባለው እዚህ ዓለም ነው ። እዚያኛው ዓለም በፈጣሪ ፊት ሁሉም እኩል ነው ። በመልክ ፣ በቁመት ፣ በሀብት ፣ በሁሉ ነገር እግዚያሄር ፊት ሲቆም ሰው ሁሉ አንድ ነው ። መበላ ለጥ ያለው እዚች እምታልፈዋ ምድር ላይ ብቻ ነው ። ትልቁ ንብ ረት መንግሥተ ሰማይ ነው ። የማያልፍ ርስት እሱ ነው " አለ ተሰማ፣ ነፍስ አባቱ ደጋግመው ያሉትን እያስታወሰ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ በመሬት ሀብት ኖሮን ቢደላን እግዜር ከመንግሥት ሰማይ ይከለክለናል ? ይኸ አዲስ መጣፍ ነው ። ሰምቼ ማላቀው ” አለች ብርቄ ።

“ መጣፉን በቅጥ ባታዳምጪ ነው እንጂ አዲስ አይለም ። መምሩ ፣ ግመል በመርፌ ዐይን ውስጥ መሹለክ እንደማትችል ፣ ባለ ጠጋም መንግሥተ ሰማይ መግባት ያኑ ያህል ያቅተዋል ይላሉ ” አለ ተሰማ ።

“ እባክዎ እሱን ይተውኝ ። ካሱስ ሀብት ሲኖር ይቀላል ። ሀብ ታም ነው እንጂ ደሀ ከየታባቱ አምጥቶ ይመጸውታል ? ቤተክርስቲ ያን ይሠራል ? ቄስና ተማሪ ያበላል ፣ ያጠጣል ? ተስካርና ማበር ይደ ግሣል ? እሱስ የታወቀ ነው ። ‘ ገንዘብ ታስ በሰማይ መንገድ አለ ’ ነው ተነተረቱ ! ” አለች ብርቄ ።

“ አይ የሴት ነገር ! ነገሩን በቅጡ ሳታውቂ እንዲያው ትዘባ ሪቂያለሽ ። ሀብት ሲመጣ ፣ ሥስት ይከተላል ። ትቢት ይመጣል ። ሰይጣን ይጠጋል ። ይኸ ሁሉ መች የግዜያሄር ወገን ነው ? ! ምነው አንቺ በቀደምለት ገና ለገና ሎተሪ ይወጣልኛል ብለሽ ስትንገበገቢ አልነበረም ? ሳዩ ምን ታረጊ የሔዋን ልጅ አይደለሽ ? ” አለ ተሰማ ፣ የብርቄ ክርክር እያየለበትና እያናደደው ።

“ ይተዉኝ ባክዎ ። ሥስት በሀብታም ብቻ አይደለም ፣ በደሀም አለ ። ገና ሲወለድ ሥስታም ሆኖ ነው የሚወለደው ። ሰው ሲያጣ ይሰርቃል ፣ ያታልላል ፣ ይቀማል ፣ ይገላል ” አለች ብርቄ ፣ በአስ ተያየቷ ጸንታ ። “ ድህነት ያርባ ቀን ዕድል ነው ። ሀብታም ሁን ተብሎ ያልተፈጠረ የወረሰውም አይባረክለት ። የሀብታም ልጅ ሆኖ ተወልዶ ያባቱን ሀብት ጠጥቶ ጨርሶ ለማኝ ይሆናል ። ከሁ ለት ያጡ የነጡ ድሆች ተወልዶ ደሞ ቢጠሩት የማይሰማ ሀብታም ይሆናል ። ይበሉ እስቲ ይንገሩኝ ይኸ ታዲያ እንዴት ነው ?” ብላ ብርቄ ፣ ተሰማን አፋጠጠችው ።

“ በያ ደሞ የፈጣሪን ምስጢር ተመራማሪ ነኝ በይ ። የአምላ ከን ሥራ እንኳን አንቺ ማይሟ የተማሩትም አይደርሱበት ። አንቺ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይልቅ የምትቺውን ስኒሽን ዘቅዝቂ ” አለ ተሰማ ። ከርከሩ ካቅሙ በላይ ሆኖ አገኘው ።

ሦስቱም ጸጥ ብለው ፣ ብርቄ ቡናውን ስትቀዳ ፣ ድንገት ከትልቁ ቤት በኩል ከፍ ያለ ጩኸት ማድቤቱን እንዳከርማ ሰነጠቀው ። ከፍ ባለ ድንጋጤ ሦስቱም ለእንዳፍታ እየተያዩ እያሉበት ደርቀው ቀሩ ። ከዚያ ፣ ከበደ በፍጥነት ከመቀመጫው ተነሥቶ ወደ ውጭ ተፈተለከ ። ተሰማ ተከተለ ። ብርቄ ቀጠለች ።

ከበደ እየሮጠ አባቱን አቅራቢያ ሲደርስ ፣ አበራ እየዘለለ ይፈ ርጣል ፤ ይንሣል ፤ ይወድቃል ። ይኸን ሁሉ ሲያደርግ እየጮኸ ያስ ቅሳል ። አንዳንዴም ፊቱን ጭምድድ አርጎ ይዞ ኩምትርትር ይላል ። ከበደ የሚያደርገው ጠፋው ። ተሰማም ኋላው እምግብ ቤቱ ማኸል ቆሟል ። አበራ በሰሞኑ አደጋ ምክንያት ‘ ጨርሶ አዕምሮውን ስቷል ’ ብለው ሁሉቱም አመኑ ። አንድ ነገር ለማድረግ ፣ አንድ እር ምጃ እንኳ ወደርሱ ለመራመድ አመነቱ ።

አበራ እሶፋው ላይ ሆኖ ይገዝፍ ጀመር ። ብርቄ ወጥ ቤቱ ሆና አሾልካ ትመለከት ነበር ። “ ተደብቆ የኖረ ዛር መነሣቱ ነው ። የዛሬ ዘመን በው ያያት የቅድማያቱን ውቃቢ እየናቀ ፣ እየተወ ፣ የሚገባ ውን ምሱን እየከለከለ ነው ፣ እንዲህ ያለ ጉድ የሚወለደው ። ደግ አይደለም የዘር ውቃቢን መናቅ ። እሳቸው ምን አጥተ ነው ? ሞል ቷቸዋል ” ትላለች ቀስ ብላ ። ተሰማ የምትለው ይሰማዋል ፤ በም ትለውም ይስማማል ።

አበራ ጮሆ ፣ ገዝፎ ፣ ዘሎ ፣ ፈርጦ ፣ ተንሠቅሥቆ አልቅሶ ቢደ ክመው መኝታ ቤቱ ገብቶ አልጋዉ ላይ ተዘረረ ። እንቅልፍ ይዞት ጭልጥ አለ ። ወደ መኝታ ቤቱ ሲገባ የቤቱ ሠራተኞች ተያይዘው ወደ ማድቤት ተመልሰው ሔዱ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፣ ተስፋዬ መጣ . . .

* * *

አጕናፍርና ታፈረች ምሳ ከአድማሱ ጋር ከበሉ በኋላ ፣ አቢ ሮው አድርሰውት መመለሳቸው ነው ። አጕናፍር እየነዳ የሚያመ ሩት ወደ ታፈረች ቢሮ ነው ። ሰሞኑን አልተገናኙም ነበር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አድማሱም አብሯቸው ምሳ የሚበላ መሆኑን ስትረዳ ፣ እምሳ ላይ ልትነግረው ያሰበችውን የመጀመሪያ ዕቅዷን ትታ ፣ እንጉና ፍር አቢሮዋ ሲያደርሳት ፣ ብቻቸውን እመኪናው ውስጥ ሲቀሩ ፣ ልታደርገው ቆርጣ ነበር ። እነሆ አሁን ወደ ቢሮዋ ሁለቱ ብቻ ይገሠግሣሉ ። ያቺ ሰዓትም ደረሰች ። ልቧ ተሸበረ ። ፈራች !

እንደ ዘበት ወደርሱ ዞር ብላ በሷ በኩል አለው ገጹ ላይ በፍቅር የለሰለሱ ሁለት ዐይኖቿን ዐሳረፈችበት ። ያይኖቿ ሙቀት ተሰምቶት እንጉዳፍርያም ድንገት ወደ ርሷ ዞር ሲል ፣ ዐይን ላይን ግጥም አሉ ። ታፈረች ልቧ ብትን አለ ። ያንዳፍር ልብ ዘሎ ግራ ጉኑን ሲረግጠው ተሰማው ። ሁለቱም ፊታቸውን አዞሩ ። እሷ እመንገዱ ላይ አለው የሰውና የመኪና ትራፊክ ላይ የማያስተውሉ ዐይኖቿን ወረወረች ፤ እንጉዳፍርም በመኪናው መሪ ላይ አሻግሮ የሚሔድበትን መንገድ ይመለከት ጀመር ። ሁለቱም የሚያዩት እገዛ ውስጣቸው እንጂ ከራሳቸው ውጭ አይደለም ።

ታፈረች ፣ ፍቅሩ እንደ ያዘኝ እንጉዳፍር ያለ ጥርጥር ዛሬ ዐውቆብኛል ፣ ብላ አመነች ። ይኸን ስታስብ ፊቷ እንሶስላ መሰለ ።

እሱም በበኩሉ እራሴን ዛሬ ያለ ጥርጥር አጋልጫለሁ ብሎ አመነ ። ግን ፣ ከሁሉ ያየለው ስ ት ፣ ልባዊ ሐሴት ነው ። የታፈረች ዐይኖች የነገሩት የማያጠራጥር መልእክት ነው ። ‘ የነገሩ ሁሉ መነሻና መድረሻ እሱ ነው ። እሱ ከሆነ የቀረውን ማስተካከል አያቅትም ። እየተወላገደ ለማስቸገር የሚሞክር እንቅፋት ቢኖር እደመስሰዋለሁ ፣ ዘሩን አጠፋዋለሁ !! ’ እያለ እንጉዳፍር በልቡ ፎከረ ።

ታፈረችም ፣ ዘወትር ‘ አብረን እንሒድም ’ የሚሏት እንጉሏና ልቧ እንጉዳፍር ላይ ዛሬ ተገናኙ ። እስከ ዛሬ ፣ እንጉሏ ለባልነት የምትመኘውን መርምሮ ፣ ተንትኖ ፣ ጠቅላላ ሁኔታውን አጥንቶ ‘ ያዋጣል ይሁን ’ ፣ ‘ ወይም አያዋጣም ይቅር ’ ብሎ ይበይናል ። ልቧም በበኩሉ በደፈናው ተመልክቶ ‘ ወደጂዋለሁ ይሁን ’ ወይም ‘ አልወደውም ይቅር ’ ይላል ። ስለዚህ ፣ እንጉል ፈተናውን ሰጥቶ ያሳለፈውን ‘ ይሁን ’ ሲል ፣ ልብ ግን ፣ ‘ አልወደውምና እምቢ አሻፈረኝ ’ ይላል ። እንጉል ፣ ‘ አይሆንም ’ ያለውን ፣ ልብ ዐይኑን ጨፍኖ ፣ ‘ ወደ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ጀምሬለሁና ይሁን ' ይባል ። በዚህ ዐይነት እንጉዷና ልቧ እንደ ተቃረኑ እስከ ዛሬ ኖረዋል ። ወደ አንድ አቅጣጫ የሚያመሩበት ጊዜ እጅግ ጥቂትና ያውም በንት ዘመን እያለፈ ነው . . . .

ባንድ አካሉ እነዚህ ሁለት አማካሪዎች አየኖሩ ፤ ሰውን ወደ ጥፋት ወይም ወደ ልማት ሲመሩት ይኖራሉ ። በተለይ የኑሮ ጎደኛ በመምረጥ ረገድ ከፍ ያለ ትግል ያደርጋሉ ። በአብዛኛው ሰው ላይ ልብ ከእንጉል እያየለ ፤ አብዛኛውን ጊዜም — ወደ ፍጹም ጥፋትም ባይባል — ወደ ስሕተት ያደርሰዋል ።

ታፈረች እጅግ ታደለች ። ሁለቱ ባላንጦች በአጉናፍር ተስማሙ ። ' አጉናፍር፤ እንደሷው የተማረ ፤ ጠባዩ መልካምና በጠቅላላው ሁኔታውና ዝንባሌው ፤ እስተያየቱ ቤተሰብ ለመመሥረት የሚፈልግና የሚችልም ነው ' ብሎ ግና ዱሮ እንጉል ወሰኗል ። አ ናፍር ' ይሁን ' ብሏል ። ልብም በደፈናው ' አሁን ተቀብያለሁ ' ብሏል። ' ለምን ? ' የሚል ጥያቄ አይቀበልም ። ' የሚወደደው በመልኩ ነው ? በቁመናው ? ዐይኑ ? ጥርሱ ? ' ቢሉት ደስ አይለውም ። ሁሉን ደምሮ ሰወነቱን እይቶ ፤ ድምፁን ሰምቶ ሳይሸነሽን ፤ ሳይመዝን ፤ ሳይሰፍር ፤ ሳይከንዳ እንዲሁ እንዳለ፤ አጉናፍርን ወዶ ተቀብሎታል። ልብ ፤ ' ለምን ? ' የሚል ጥያቄ ሲበዛበት፤ የሚሰጠው መልስ አጭርና ቁርጥ ያለ ነው ። ' ታዲያስ ! ወደድሁ ፤ ይሁን ስልስ ጊዜ ! ' ነው ። ለድርጊቱ ትክክልነት ምክንያት መስጠት ፤ ማስረጃ ማቅረብ ጉዳዩ አይደለም ።

ስለዚህ ፤ የልብና ያንጉል ግጭት ሲኖር ፤ ብልሆች ሲሆንላቸው ፈጥነው ወደ እንጉል ያዘነብላሉ ። ልብ እጅግ ያየለ እንደሆነ ደግሞ ፤ ለሱ አሸናፊነቱንና ፤ በሱ መመራቱን ከመቀበላቸው በፊት ጥቂት ያመነታሉ ። ለንገሩ ጊዜ ይሰጡታል ። ታፈረች ግን እንዲህ ዐይነት ችግር አልተፈጠረባትም ። በልቧ ያገኘችውና እንጉሏ ፈትኖ የደረሰበት አንድ ሆነ ። ሐሳብና ስሜት ሠመሩ ። ' ታዲያ ይኸን ከሰንት ሺ አንድ አጋጣሚ ፤ ርግፍ አድርጊ ለመተው ፤ የገጠመኝ ችግር በቂ ምክንያት ነው ? ' የሚል ሐሳብ ነው ፤ የታፈረች ያሁን ጭንቀቷ ።

መሥሪያ ቤቷ አጥር ግቢ ገቡ ። መስያዎቸው ደረሰ ። መንገዱ ከወትሮው ይበልጥ ዛሬ በጣም አጠረባት ። ከአጉናፍር ጋር ጥቂት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብትቆይ ፈቃዴ ነው ። ብቻ እንዴት ሆኖ ! የሥራ ሰዓቱ ደርሷል ። ደግነቱ ማታ ይገናኛሉ ። ቢሆንም ፣ እስከዚያም ድረስ መለየቱ ደስ አላላትም ። ከተለያዩ ሁለተኛ እንደማይገናኙ ዐይነት ሆዷ እጅግ ባባ ።

መኪናዋ ቆመች ። ቃፈረች ልትነግረው የነበረውን ነገር ለጊዜው ተወችው ። ለሌላ ጊዜ አስተላለፈችው ። ለመንገር ባትፈልግ ቀርታ ይቅርና ፣ ብትፈልግም ኖሮ ጊዜ የለም ። እንዲያው ከመሬት ተነ ታ ልትነግረው አትችልም ። ልትነግረው የምትችለው በነገር ነገር አንሥታ ነበር እንጂ ፣ እንዲያው እንደ ዱብ ዕዳ አይደለም ።

ከመኪናው ስትወጣ እጅ ለጅ ተጨባበጡ ። እጆቻቸው እንደ ተያያዙ ፣ አጕናፍር ዐይን ዐይኗን እያየ ፣ "እንደ ተባባልነው ከሥራ በኋላ እንገናኛ " አላት ። ያይኖቹ ብርሃን በላሉባት የራሷን ሰበር እያረገች ፣ " እሺ " አለች ። እያመነቱ እጆቻቸው ተለያዩ ። ከፎክ ስቨገኗ ወረደች ። ወደ ቢሮና ሕንፃ ዝግ እያለች ትራመድ ጀመር።

አጕናፍር ልቡ ጮቤ እየመታ ከግቢው ወጣ ። ደስ ደስ እያለው እያፏጨ ፣ እያንጐራጐረ ወደ ቢሮው ሽመጠጠ ። ' ቃፈረች የኔ ነች ! ' እያለ ፣ ድምፁን ከፍ አድርጐ መኪናው ውስጥ ያዜም ጀመር፤ የሚቀጥል ግጥም ግን የለም ። ደጋግሞ ደጋግሞ የሚለዉ ይኸንኑ ነው ። እንዲህ ሲል ፣ እንዲያ ሲያደርግ ወደ መሥሪያ ቤቱ ተቃረበ ። ራሱን ገታ አደረገ ። ' አሁን ሰው ቢያየኝ ምን ይላል ? "ወረፍ አር ጕታልነው." የሚለኝ ። በተለይ የኛ መሥሪያ ቤት ሰዎች "ተዛወር" ቢሉት በድንጋጤ ወይም በብስጭት ናላው ዞሮ ነው የሚሉት ። በሌላ ጨርሶ አይተረጕሙትም ። እንዲህ የሚያስፈነድቀኝ እውነተኛው ነገር ምን እንደሆነ ግን በነገራቸው ! ' ብሎ ከት ብሎ ሣቀ ። ' ያሁኑ ይባስ ! አሁንስ ያየኝ ወፈፍ ብቻ አይደለም ጨርሶ ለይቶ ለታል ነው የሚለኝ ! ! ' አለ ። አሁንም ይሥቅ ጀመር ። ግን ፣ ሣቁን እንደ ጀመረ በእግራቸው ወደ መሥሪያ ቤቱ ቅጥር ግቢ የሚገቡ ሰዎች ወደርሱ አቅጣጫ ሲመለከቱ አየ ። እስከዚህ ቅርብ አይደሉም ። ቢሆንም ርቀታቸው እመኪናው ውስጥ የሚያደርገውን ለመ ላየት የማያስችላቸውም ርቀት አይደለም ። ስለዚህ ፣ ሣቁን እግኸሉ አቋሞ ፣ ቀኝ እጁን ወደ አፉ አስጠግቶ ፣ የውሸት ሳል አንድ ሃቴ ሳለ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ግቢ ገብቶ ሰዎቹን ዐልፎ ወደ ቢሮው ሔደ ። እንደ ደረሰ ያቺን ደጅ ስትጠና የከረመች ማስታወሻ ለማዘጋጀት ተነሣ ። ተጀምራ ስለ ነበር፣ ለመሟሟቂያ ብዙ ጊዜ አላስፈለገውም ። ፋይሉን ጥቂት አገላብጦ ፍሬ ነገሩን ከተረዳ በኋላ ማስታወሻዋን አጣደፋት ። የመጀመሪያውን ገጽ እንደ ጨረሰ ለጸሐፊው ጠርቶ ሰጣት ። በዚህ አኳኋን እሱ ሲያረቅ ፤ ለሷ የጨረሰውን ከሥር ከሥር ገብሬ ፣ እየወሰደ ሲሰጥ ፤ እሷም እንደ ተቻላት በመኪና ስትጽፍ ፤ የአንድ ሰዓት ያህል ጊዜ ዐለፈ ። እሱ የማጠቃለያውን ረቂቅ ፈጸመ ። ገብሬን ጠርቶ ለጸሐፊው ወስዶ እንዲሰጥና ጽፋ የጨረሰችውን እንዲያመጣለት ላከው።

ገብሬ ፤ በመኪና የተጻፈውን ሁለት ገጽ ይዞለት ወዲያው ከተፍ አለ ። አጉናፍር ተቀብሎ ወረቀቶቹን እየተመለከተ ራሱን ነቀነቀ። ‘ እስካሁን የጻፈችው ሁለት ገጽ ብቻ ከመሆኑም በላይ ፤ በያለበት የተፋቀው ፤ ለማጥፋት ስትሞክር የጠቋቆረው አንሶ ፤ እመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር ውስጥ እንኳ አንድ ቃል ዘላለች ፤ ሁለተኛ ቃል ፊደሉን አጉድላለች ! ’ እያለ በልቡ ፤ ራሱን መነቅነቁን ቀጠለ ።

ከዚያ ዝም ብሎ ሁለቱንም ገጾች በሙሉ አነበበ ። ሁለተኛ ንባብ ላይ ሐሳቡን እያስተካከለ ፤ ስሕተቱን እያረመ ጨረሰ ። ገብሬን ከጠራ በኋላ አጉናፍር ሐሳቡን ለወጠና ፤ ሲመጣ ‘ ተወው ’ አለው ። ወረቀቶቹን እፊቱ ጠረጴዛው ላይ አንጥፎ ሲያርምና ሲያስተካክል የጨመረውን እየተወ ፤ የሠረዘውን እየደመረ ልጅቱ የጻፈቻቸውን ቃላት ቈጠረ ። እመጀመሪያው ገጽ ላይ አንድ መቶ ዘጠና ሦስት ፤ እሁለተኛው ገጽ ላይ ሁለት መቶ ዐሥራ ሰባት፣ ቃላት ቈጠረ ። ደመራቸው ። አራት መቶ ዐሥር ሆኑ ። ‘ ልጅቱ መጻፍ ከጀመረች አንድ ሰዓት ያህል ሆኗል ። ስለዚህ በስልሳ ደቂቃ ይኸን ያህል ብቻ ነው የጻፈችው ማለት ነው ። በዚህ መሠረት ፍጥነቷ በደቂቃ ከሰባት ቃላት ያንሳል ማለት ነው ’ ካለ በኋላ ፤ ‘ ግድ የለም ወረቀት መኪናው ውስጥ የምታገባና የምታወጣበት፣ የምታስተካክልበት ፤ ወንበሯን ወዲያና ወዲህ የምትስብበት ፣ አንድ ኻያ ደቂቃ ያህል ልለግሣት ’ ብሎ አሰበ ። ‘ በዚህ መሠረት በዐርባ ደቂቃ ያህል አራት መቶ ዐሥር ቃላት መታች ማለት ነው ። ይኸም ማለት ፍጥነቷ በደቂቃ ዐሥር ቃላት ያህል ነው ማለት ነው ። ስለዚህ ላት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ማግኘ ቀጥ ብላ ከጠዋት እንሥታ ብትጽፍ በቀን ፣ ብሎ ሐሳቡን ሳይጨርስ ፣ በሩ ተከፍቶ ተስፋዬ ገባ ።

« እንደምን ዋልክ ፣ ተስፋዬ ! ዛሬ ሥራ የምትገባ አልመሰለኝም ነበር » አለ እየጨበጠው ።

« እቤት የምፈጥረው ነገር የለም ብዬ ነው ። »
« እሱስ እውነትህን ነው ። »

« ሥራ ይዘሃል መሰለኝ ፣ ላቋርጥህ አልፈልግም » አለ ተስፋዬ ።

« የለም ጨርሻለሁ ። እንዲያውም ሥራ ከምፈታ ብዬ ቃላት ለቆጥር ፣ ለደምርና ላካፍል ነበር ። አስተዳደር ክፍል ፣ የዛሬ ወር የቆጠረልኝን የሰማንያ ብር የመኪና ጸሐፊ ፣ ፍጥነትና ችሎታ ነው የምታዘበው ። ታውቃለህ ! በደቂቃ ከሰባት እስከ ዐሥር ቃላት ብቻ ብትመታ ነው ። ከዚህ አታልፍም » አለ አንገናፍር ።

“ምን ታድርግ ብለህ ነው ። በሷ ትፈርዳለህ ? በሷ አይፈረድም። በጀት የለም እየተባለ አንድ ደኅና ጸሐፊ በመቅጠሪያ ደሞዝ አምስት ስድስት ጸሐፊ ይቀጠራል ። ታዲያ ሥራቸው የአምስቱ ወይም የስድስቱ ተደምሮ ያንድ ደኅና ጸሐፊ ሥራ ግማሽ አይሆንም ።

“ነገሩ ያሥቃል ። ገንዘብ እናድናለን ብለን የበለጠ እናወጣለን ! እንዳንተ ጸሐፊ ዐይነቶች በኛ መሥሪያ ቤት ብቻ ሳይሆን በሌሎቹ ሁሉ ተመስገዋል ። ታዲያ ፣ እየደበደቡ የሚሰብሩት የጽሕፈት መኪና ፣ የሚጨርሱት ወረቀት ፣ የሚፈጁት ጊዜ ስንት ወጪ የሚያስከትል ይመስልሃል !

“እንዲት ደብዳቤ ትክክል ለማውጣት አምስት ስድስት ጊዜ እንደገና መጻፍ አለባት ። አምስት ስድስት ግልባጭ የሚያስፈልገዉ እንደሆን ፣ ተመልከት እንግዲህ ፣ ኻያ አምስት ፣ ሠላሳና ሠላሳ ስድስት ወረቀት ያልቃል ማለት ነው ፤ ላንድ ገጽ የሆኑ እንደሆን ሁለት ከሆነ እጥፍ መሆኑ ነው ። በዚህ ላይ ደግሞ የሚጠፋውን ጊዜ አስብ ። በጽሕፈት መኪናው ላይ የሚወርድበትን አደጋ የካርቦን ወረቀቱ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ንና የጽሕፈት መኪናወን የቀሰመ ጨርቅ፣ ባጭር ጊዜ ማለት ልብ በለው ። ስለዚህ ፣ እንዴት እንዲህ ዐይነት ጸሐፊ በቀን የምትፈጀውን ፣ ደኅናይቱን ፀሥራ ፀምስት ቀን ያውሳታል — ቢያንስ ቢያንስ ። ደግሞ የተሻለና የቀለጠፈ የሥራ ውጤት ይገኝበታል ” አለ ተስፋዬ ።

“ ነው ። ብቻ በዚህ መሥመር የሔድን እንደሆን ፣ አያሌ ሴቶች ሥራ — ፈት ይሆናሏ ! ለኅብረተሰቡ ከባድ ጠንቅ ሊሆን ይችላል። ባምስት ሰው ፋንታ አንድ ሰው ብቻ በሱዶ ገ ቢቀጠር፣ በዚያ ገንዘብ የሚተዳደረውም ሰው ቁጥር በዚያው ልክ ይቀንሳል ። ማን ያውቃል፣ በዚች ልጅ ለማንያ ብር ደሞዝ የሚተዳደረውን ሰው ቁጥር?” አለ አጐናፍር ።

“ እንጃ ! ብቻ ፣ በኔ አስተያየት ፣ አንተ ለጠቀስከው ችግር መፍትሔው ይኸ አይመስለኝም ። ይኸ እኮ መሥሪያ ቤት እንጂ የበጐ አድራጐት ድርጅት አይደለም ። ሠራተኛ የሚቀ ረው ለተ ባለው ሥራ ፣ ‘ ይመጥናል ፣ ይችላል ፣ መሥሪያ ቤቱን ይጠቅማል ’ ተብሎ እንጂ መሥሪያ ቤቱ እሱን እንዲጠቅመው ተብሎ አይደለም ። መሆንም የለበትም ።

“ ነገር የተበላሸው እኮ እዚህ ላይ ነው ። አንዷ ከሰባተኛና ከስምንተኛ ክፍል ወድቃ የወጣች፣ በየመንደሩ፣ ‘የጽሕፈት መኪና መምታት እናስተምራለን ’ እሚሉ ነጋዴዎች ዘንድ ሔዳ ‘ ባምስት ወር የምስክር ወረቀት ’ የሚል ብጣሽ ወረቀት ’ ይዛ ትመጣለች ። በዚህም በዛም ብላ ፣ አንድ መሥሪያ ቤት ትቀጠራለች ። እሷን የሚያውቁ ሁሉ ፣ ‘ እሷን ከቀጠሩ ፣ እኛ ከሷ አንድ ክፍል የምንበልጠውንማ እግር ስመው ይቀጥሩናል ’ ብለው ይመጣሉ ። ይቀጠራሉ ፣ እግር ተስመውም ባይሆን ፣ የሚሳሙትን ተስመው ። እነሱ ችሎታቸውን የሚለኩት ፡ እሱ በክፍል ታንስ በነበረችው ጓደኛቸው ነው ። ‘ እሷ ትችላለች ተብላ ከተቀጠረች ፣ የእኛ መቻል አያጠራጥርም ’ ነው ሐሳባቸው ” አለ ተስፋዬ ።

ተስፋዬ ገና ከመምጣቱ ፣ ክርክር መጋጠማቸው አጐናፍርን ትንሽ ደስ አላሰኘውም ። መልኩም አቀባበል አልመሰለውም ። ስለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዚህ ፣ ተሰፋዬን አቋርጦ ፣ “ በና ወይ ሻይ እንጠጣ ? ” አለው ።
ተሰፋዬ ‘ ምንም አልፈልግም ’ አለ ። አጉናፍርም ለመጠጣት ፀሊፈ ቀይም ። ስለዚህ ፣ የበ፡ናው ነገር ቀረ ።

“ እኔ በዚህ ነገር ካልተጻደር ሰዎች ጋር ዘወትር የምጨቃጨቀበት ስለሆነ ፣ ገና ነገሩ ሲነሣ እንትትን ይለኛል ” አለ ተሰፋዬ ፤ ወደ ጀመረው ነገር ተመልሶ ።

“ አንተ የምትለው እኮ ‘ ትክክል አይደለም ’ ማለቴ አይደለም ። ብቻ ፣ እኔን የሚያመ ከኝ ነገሩ የተወሳሰበ በመሆኑ ነው ። ለምሳሌ የአማርኛ የጽሕፈት መኪና በትክክልና በፍጥነት መምታት ፣ ከእንግሊዝኛው የበለጠ ዋጋ ሊሰጠው የሚገባ ይመስለኛል ። ምክንያቱም ፣ አንደኛ ፣ ከእንግሊዝኛው ይበልጥ የአማርኛው እጅግ ከባድ ነው ። ሁለተኛ ፣ በመንግሥት መሥሪያ ቤቶች ከመቶ ዘጠና ዘጠኙ ሥራ የሚካሔደው በአማርኛ ጽሕፈት ነው ። ታዲያ ከፍ ያለ ችሎታ ለሚያስፈልገው ፣ ብዙ ሙያተኞች ለሚያስፈልጉት ለአማርኛ መኪና ጽሕፈት ዝቅ ያለ ዋጋ ለምን ይሰጠዋል ? ከፍ ያለ ደሞዝ ሊሰጥ ይገባል ፤ ደግሞም ትክክለኛ ፍርድም ነው ። ከፍ ያለ ደሞዝ የሚገኝበት ሲሆን ፣ የሚማሩትም ጠንቅቀው ይማሩታል ። የሚያስተምሩትም ለማቸውን በጥሩ ለማስነሣት ጠንክረው ያስተምራሉ ። መሥሪያ ቤቶችም ሲቀጥሩ ከበድ ያለ ፈተና መስጠት ፣ እምርጫቸውም ላይ መጠንቀቅን ያስከትልባቸዋል ።

“ ከሁሉ አስቀድሞ ማንም ሰው ተነሥቶ የጽሕፈት መኪና መምታት አስተምራለሁ ብሎ ቢሮ እንዲከፍት ስድ መለቀቅ የለበትም ። አንድ ፈቃድ ሰጭ ባለሥልጣን መኖር አለበት ። ማናቸውም ፈቃድ ፈላጊ አመልካች ፣ በቂ ችሎታና ድርጅት እንዳለው መጀመሪያ መረጋገጥ አለበት ” ሲል አጉናፍር ፣ ተስፋዬ አቋርጦ ፣

“ በላ ደግሞ ፣ መሥሪያ ቤታችን ይኸን የመሥራት ኃላፊነቱን ይጨምር በለኛ ። ጌታዬ ፣ የኛ ግዴታ እኛ ዘንድ ለመቀጠር የሚመጡትን ፣ ችሎታ ከሌላቸው መመለስ ነው ። የሚችሉትን መቅጠር ነው ” አለው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ችሎታ ያለው ከየት ይመጣል ? ለኛ ሲባል ሌላ አይፈጠር ! ወደኛም የሚመጡት እሌሎች ዘንድም የሚቀርቡት ናቸው ። ካለው ነው መምረጥ የምንችለው ። የሌለው ለኛ ሲል ከየት ይመጣል ?

“ እርግጥ ፤ እንዳልከው የቁጥጥሩ ነገር የኛ መሥሪያ ቤት ሥራ ላይሆን ይችላል ። ግን ግዴታው ሲሆን የሚገባ አንድ መሥሪያ ቤት እንዲኖር ማስፈለጉ አይካድም ። በአከፋፈል በኩል መሠረታዊ ለውጥ እንዲደረግ ደግሞ ፤ ትክክለኛ ዳኝነት ያስገድደናል ።

“ የሆነው ሆኖ እኛም በበኩላችን ልናደርገው የምንችለው ነገር አይጠፋም ። አንደኛ ፤ ችግሩን በዝርዝር አጥንተን ከአስተ ያየታችን ጋር ሳለቃችን ማቅረብ ፤ ከተስማሙበት ለጠቅላይ ሹማ ምንት ጉባዔ እንዲቀርብ ማድረግ ። ‘ አይ ይኸ አይሆንም ፤ በሰው ሥራ መግባት ነው ፤ ሰው ማሳጣት ነው ’ ከተባለ — እኔ ግን አይመ ስለኝም — ሌላ ነገር ማድረግ እንችላለን ። ይኸውም በመሥሪያ ቤታ ችን ያሉትን መኪና ጸሐፊዎች እየሰበሰቡ በቀን አንድ ሁለት ሰዓት ደኅና አስተማሪ ቀጥሮ ማስተማር ነው ። የኋላ ኋላ ከፍ ያለ ጥቅም ይሰጣል ። ”

“ ከሠለጠኑኝ በኋላ ፤ ዐሥር ብር ብልጫ ከሰጧት ፤ ጸሐፊህ ጥላህ ወደ ሌላ መሥሪያ ቤት እብስ ትልልሃለች ! ”

“ ኮንትራት ማስገባት ነዋ ፤ ይኸ እንዳይሆን ። ”

“ ኮንትራቱስ መልካም ። ግን እንዴት አድርገህ ነው ኮንት ራቱን የምታስከብረው ? ለምሳሌ ፤ ሲበቃት አንድ ቀን ደሞዟን ከተቀበለች በኋላ ጥርግ ትላለች ። አንድ ብትሆን መልካም ። ሁለት ሦስት ቢሆኑ መልካም ። ዐሥር ዐሥራ አምስት ቢሆኑስ ? እነሱን የሚከታተሉ ነጭ ለባሾች እንቅጠራ ! ” አለ ተስፋዬ ፤ ለክርክር እየተሟሟቀ ።

“ መቼስ መጥፎ መጥፎውን ውጤት ብቻ ካሰቡማ ምንም መሞከርና መሥራት አይቻልም ። እኔ ሞክሮ በማየት በጣም እም ናለሁ ። ምናለ ሞክሮ የማይሆን ከሆነ ይቀራል ። ደግሞም አብዛ ኛው ነገር ጋራ መስሎ የሚታየው ቁጭ ብሎ ሲያስቡት ነው እንጂ ፤ ከጀመሩት በኋላ የተፈራው ችግር ሁሉ ሳይከተል ይቀራል ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« ኧረ አንተ በምትለውስ በኩል ነገሩን ብናየው ፤ ከመንግሥት መምሪያ ቤቶች ካልወጡ ምናለበት ። ዞሮ ዞሮ አገልግሎታቸውን የሚሰጡት ያው በከፈሰው ግብር ላስተማራቸው ግብር ከፋይ ሕዝብ አይደለም ? ደግሞስ ፣ አንድ ሰው የለመደውን ሥራ ፣ የለመደውን መምሪያ ቤትና የለመዳቸውን የሥራ ጓደኞች ለምን ትቶ ይሔዳል ? በቂ ምክንያት ሳይኖር አለበት ። እሱን ማስወገድ አይቻልም ? አይሻልም ? ” አለ አጐናፍርም እየተሟሟቀ ። የሱ አስተያየት አይሎ የተሰፋዬ ደክሞ ታየው ። ተዝናና ። ዛሬ ሆኖለታል።

“ ነገርን ሰፋ አድርጐ ማየት መልካም ነው ። ያስመሰግናልም ። ግን ፣ መምሪያ ቤቶች ሁሉ እንደ ሰንሰለት የተያያዙ ናቸው ። አንድ ጠቃሚና መሠረታዊ ነገር ለማድረግ የሁሉንም ባይሆን የብዙዎቹን ትብብር ይጠይቃል ። ‘ አንድ እራንድ ፣ አንድ አይፈርድ ’ ነው ። እርግጥ ፣ እንዳልከው ጥቃቅን ማሻሻልን ፣ ብቻም ሆኖ መሞከር ይቻላል ። ጊዜያዊ ፍትሔም ሊገኝ ይችል ይሆናል ። ግን አንድ ዛፍ ሥሩ ከበሰበሰ ቅርንጫፎቹን ውሀ ማጠጣትና መከረካከም ዘበት ነው ። የነዚህም የጸሐፊዎች ነገር እንደዚሁ ነው ” አለ ተስፋዬ።

እዚህ ላይ ገብሬ እንኳኩቶ ገባ ። ከጸሐፊዋ በመኪና የተጻፈ አንድ ገጽ ወረቀት ለአጐናፍር ሰጠው ። ሦስተኛዉ ገጽ ነው ። ገብሬ ተመልሶ ሹክክ ብሎ ወጣ ።

“ በል ሥራ አላስፈታህ ልሒድ ” አለ ተስፋዬ ፣ ሁሉንም ትቶ።
“ ቆይ እንጂ ተጫወት ። የምትቸኩልበት ጉዳይ አለህ ? ”
“ እሱስ የለኝም ። ብቻ አንተ ሥራ ያለብህ መሰለኝ ።”

“ አንድ ተወዝፎ የቆየ ማስታወሻ ነበር ። እሱን አርቅቄ ጸሐፊዋ እሱን እየመታች ነው ። ባሁኑ እያያዝ ምናልባት ነገም መጨረሷን እንጃ ። ”

“ እኔ አሁን ያልከውን ፣ ከሰማሁ ወዲያ የማዝንልህ መስሎህ ነው ? አላዝንልህም ” አለ ተስፋዬ፣ ፈገግ እንደ ማለት ብሎ ፤ “ የድኩማን መርጃ ድርጅት ነው ብለሃልና መቻል አለብህ ።”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" እችላለሁ እንጂ እንዳመጣብኝ !! ደግሞ ፣ ከመጣች ጥቂት አሻሽላለች ። ስለዚህ ተስፋ አለ " አለ አጐናፍር ፣ እሱም ፈገግ እያለ ።

" እረ በነገራችን ላይ ፣ ሰማህ ወይ ስለ ዝውውሩ ነገር ? " አለ ተስፋዬ ። ሁለቱም ወደ ገጠር ዝውውሩ ውስጥ ስለ ነበሩበት ፣ ተስ ፋዬ ለአጐናፍር የነበረው ስሜት ለወጥ ብሏል ።

" የለም ምንም አልሰማሁ ። የተሻለ ሥራ አግኝቻለሁ ። ስለዚህ ፡ ሳኔው ግራም ሆነ ቀኝ ደንታ የለኝም " ሲል መለሰ አጐናፍር ።

ተስፋዬ ፣ ለአጐናፍር ያመጣለት ፣ ትልቅና ምሥጢር ዜና ፣ እን ደዚህ ስለ ተቃለለበት አለውዴታው ሆዱ ጥቂት ተከፋ ። ሆዱ የተ ከፋው በአጐናፍር አይደለም ፣ በነገሩ ነው ። እሱ ትልቅ ጉዳይ አድርጐ በልቡ ይዞት የመጣው ነገር ፣ዋጋ ቢስ ሆነበት ። ስለ አጐ ናፍር ግን በጣም ተደነቀ ። ' ሐሳቡን ከመኼ ቆርጦ ፣ ከመቼውስ ሌላ ሥራ አገኘ ' ብሎ ተገረመ ። የሆነው ሆኖ ሥራዬ ብሎ የመጣ በት ጉዳይ ስለ ነበር ፡ " ጠቅላይ ሹሙ ባሌ መዛወርህን አልተሰማ ሙበትም አሉ ። እዚህ ሲሰጡህ ያሰቡት / ራ አለ ብለዋል አሉ " አለ ተስፋዬ ፤ ቀዝቀዝ ባለ ቃል ።

" እንዴት ? " አለ አጐናፍር ፣ ሕዋሳቱ በሙሉ ንቅተ ።

" ምናልባት የቴክኒክ ምክትል ጠቅላይ ሹሙ ስለ ድፋባቸው ተንኮል አስጠንቅቀዋቸው እንደሁ ። "

' ዛሬ ቀኔ ነው ። ቸር ወሬ ፣ መልካም ነገር ፣ ብቻ ሆኗላ የሚ ገጥመኝ ' አለ በልቡ ። ዚመንስ ኩባንያ የመሔድ ሐሳቡ ተመሳ ቀለበት ። ' ምን ይሆን ያሰቡልኝ ? ' ብሎ የማወቅ ጉጉቱ ልቡን አሸበረው ። ለማናቸውም ከመሔዱና ከመቅረቱ የትኛው ይበልጥ እንደሚጠቅመው ፣ ቆስ ብሎ በጥሞና አስቦበት ለማግረጥ በቂ ጊዜ እንደሚኖረው አሰበ ።

" ያንተስ በምን ተወሰነ ? " አለው ተስፋዬን ።

" እኔንም ሊያስቀሩኝ ወስነዋል አሉ ። ብቻ . . . " አለ ተስፋዬ ።

" ብቻ ፣ ምን ? " አለ አጐናፍር ፣ ዐይኖቹን ተስፋዬ ላይ ሰክቶ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ብቻ ፤ . . . .እኔ መሔድ እፈልጋለሁ-" አለ ተስፋዬ ፤ ዝግ ብሎ ።

" አብደሃል እንዴ ! ገጠ-ጉሩ በጣም ገጠር እኮ ነው ! ከሌላው ጠቅላይ ግዛት ሁሉ የባሰ ። መንገዱ በበጋ እንጂ በክረምት አያስኬድም ። ታዲያ እዚያ እንዴት ሆነህ ትኖራለህ ? " አለው አጉናፍር ።

" እዚያ ያለው ሠራተኛ ሁሉ እንደሚኖረዉ እኖራለኋ ! ገጠ-ጉሩ የሚኖሩ ሰዎች አሉ እኮ ! አታውቅም እንዴ ? " አለ ተስፋዬ በማሾፍ ።

" ምን ማለቴ እንደሆነ ገብቶሃል ፡ እንዲያ ልከራከር ብለህ ነው እንጂ " አለ አጉናፍር ፡ ዕፍረት እየተሰማው ።

" ገብቶኛል ።'እኛ በዚህ በሠለጠነ ከተማ የለመድነው ምቾትና ድሎት እዚያ የለምና ፤ ገጠ-ጉሩ ልትኖር አትችልም ፡ አንችልም ነው' የምትለው ። እኔ ደግሞ የምመልሰው ፡ አንደኛ ፤ የከተማ ድሎት የለመድነው ከጊዜ በኋላ ነው ፤ በመሠረቱ የገጠር ሰዎች ነን ። ሁለተኛ ፤ አገሬው እንዴት ይኖራል ? ሦስተኛ፤'እኔ እምቢ አልሔድም ፤ ካልኩ ሌላ ማን ይሒድ ልበል ? ነው" አለ ተስፋዬ ፤ አጉናፍርን በማይፈታ እግር ብረት ማሰሩ ተሰምቶት በሆዱ እየሣቀ ።

አጉናፍር በዚህ አርዕስት ሊከራከር አልፈለገም ። በመሠረቱ እሱም እራሱ የሚቀበለው ነገር ነው ። ብቻ ፤ ገጠር ለመግባት የማይችልበት ብዙ ምክንያት ይታየዋል ። ለጥቂት ጊዜ ዝም አለ ። መልሱን ሲያማርጥ ከቆየ በኋላ ፤'እኔ ከሱ ጋር ምን አጻረቀኝ ፤ የናቴ ልጅ አይደል ወይ ዘመዴ ። ይሒድና ይሞክሩዋ !!' አለ በሐሳቡ ። ከዚያ ለተስፋዬ ፤ መልስ ፤ " ለመሔድ ፈቃደኛ የሆነ ይሒድ ነዋ ። አንተም ፈቃደኛ ከሆንክ —" አለና ቆመ ።

" እንደኔስ ከሆነ በፈቃደኝነት ብቻ ሳይሆን በግዴታም ጭምር በየገጠሩ እየገባን ለጥቂት ዓመታት ማገልገል ይገባናል ። ሌላው ቢቀር ስላገራችን ያለን ዕውቀት ትንሽ ሰፋ ይላል ። አሁን እኮ ስላ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ገራችን ፣ የውጭ አገር ጐብኝዎች ከኛ የበለጠ ያውቃሉ ። የብዙ ዎቹን ቦታዎች ስማቸውን ብቻ ነው እኛ የምናቀው ። ማለቴ ከሰ ደሬና ከአምቦ በቀር ! ! ” አለ ተስፋዬ ፤ ማጥቃቱን እየቀጠለ ።

“ ነው ። እርግጥ ነው ። ካልከስ ካገራችን የበለጠ ስለ ባዕድ አገሮች እናውቃለን ። ብቻ ፣ ሁላችንም ገጠር ገብተን ከተማው ባዶ እንዳይቀርም ማሰብ ይገባል ! ” አለ አጐናፍር ፤ ነገሩን ወደ ዋዛ ፈዛዛ ለመለወጥ ።

“ ምናለ ፣ ከተሜዉ ገጠር ሲገባ ፣ ገጠሬዉ ደግሞ ፣ ከተማ ይተ ካላ ! ”

ሁለቱም ነገሩ ቸካቸው ። አጐናፍር ፣ ‘ ተስፋዬ መቼ ሔዶልኝ ስለ ሰማሁት ነገር ከሐሳቢ ጋር ብቻዬን በቀረሁ ’ ብሎ ሲመኝ ፣ ተስፋዬ ዝምታ ሲበዛ ጊዜ በሳምታ ሰጥቶት ወጣ ።

ተስፋዬ ከሔደ በኋላ ፣ አጐናፍር ስለ አበራ ሁኔታ ሳይጠይቀው በመቅረቱ ጥቂት ጸጸተው ። እቢሮው ደውሎ ሊጠይቀው ወሰነ። ስልክ ስለ መደወል ሲያስብ ታፈረች ትዝ አለችው ። ሁለመናው በደስታ ፈካ ። ብሩህ ገጿ ሳይና ’ ምሮዉ ታየው ። ልቡም ፣ ‘ ደው ልላት ! ደውልላት ! ’ አለው ።

ስልኩን እነሣውና ደወለ ። ኦፕሬተሯን ታፈረችን ጠየቃት። ‘ ስልኩ ተይዟል ትጠብቃለህ ወይ ? ’ ተባለ ። ‘ እጠብቃለሁ ’ አለ ። ስልኩ ወዲያው ተለቀቀ ፣ “ ሀሎ ” አለ ።

“ መቼ ? አሁን ? . . . ታዲያ ለምን ተውሺው ፣ አትደውይም ኖሯል ? . . . ”

“ እዬ ገብቶኛል ! ! ” . . .
“ ታዲያ ሥራው እንደምን ያረግሻል ? ” . . .
“ መልካም ። መልካም ። ” . . .

“ ዛሬ ይዞልኛል ባከሽ ። ‘ ባሴ መሔዴም ቀረ ’ ብሎ አንድ ሰው አሁን መጥቶ ነገረኝ ” አለ አጐናፍር ፣ ስለዚህ ጉዳይ ከዚህ በፊት ይንገራት አይንገራት እርግጠኛ ሳይሆን ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« ረጅም ነው ታሪኩ ። ማታ እጫውትሻለሁ ። አሁን የደወልኩት ደኅና መሆንሽን ለመጠየቅ ነው » ብሎ እስከ ማታ ድረስ ተሰነባብተው ስልኩን ዘጋ ። ከዚያ ተነሥቶ ሁለት እጆቹን እያፋጨ ቢሮው ውስጥ ወዲያ ወዲህ ይንጐራደድ ጀመር ። ፊቱ በደስታ እንደ ጽጌ ረዳ ፈክቷል ። ያለበት ችግር ሁሉ አሁን ዘራባቱም ጠፋ። የሚታየው ብርሃን ብቻ ነው ። ጉብሬ ያመጣለትን ሦስተኛ ገጽ እንኳ ማንበብ አቃተው ። ‘ከመቼው ሰዓት ደርሶ ከታፈረች ተገናኝቶን’ ነው ፤ አሁን በልቡ ያለው ። ሰዓቱን ቢያይ ዐሥራ አንድ ፤ ሰዓት ከሽያ ይላል ። ገና ዐርባ ደቂቃ አለ ። ‘ልቢ ይፈነዳል’ ብሎ ሣጋ !

እጅግ በጣም ለቸኰለ ጊዜው የሚሔድ አይመስለውም ። ከወትሮው በጣም ዝግ ያለ ይመስለዋል ። ጊዜ ግን ፤ ደቅ ደቅ እያለ፣ ሳይፈጥን ሳይዘገይ ፤ የማያቋርጥና የማያወላውል ጉዞውን ይቀጥላል ። ጊዜ ለማንም አይቆምም ፤ ለማንም አይሮጥም ።

. . . ታፈረችና አጕናፍር በመነመን ትዕግሥት የጠበቁት ሰዓታቸው ደረሰ ። አጕናፍር ፤ ፎክስቫገኑን እያሠገረ ታፈረች መሥሪያ ቤት ቅጥር ግቢ ውስጥ ሲገባ ፤ ታፈረች ፔገሮዋ ውስጥ ሆና ስትጠብቀው አገኛት ። መኪናዋ ጐን ወስዶ በግራዋ ወገን አቆመ ። ሁለቱም የየመኪናቸውን መስኮት መስተዋቶች አወረዱ ። ልብ የሚያፈርስ ፈገግታ በፊቷ ላይ ሠፍኗል ። እሱም ፈገግ ብሎ፣ « በፎክስቫገን ወይስ በፔገሮ መሔድ ነው የሚፈልጉ ? » አላት ።

« እርሶ በመረጡት » አለችው ።
« እንግዲያውስ በሰመድናት ቀይ ጥንዝዛ እንሒድ ። »

ታፈረች ደስ አላላትም ። ግን ይኸንን እንዲያውቅባትም አል ፈለገችም ። ስለዚህ ፤ « መልካም ነዎ ፤ እርስዎ ካሉ » አለች ።

« ስምን ‘ነዎ ?’ ልብዎ አልተስማማም መሰለኝ ? »
« ይስማማል እንጂ ። እኔው ይምረጡ ብዬ ! »

አጕናፍር መስተዋቱን ዘግቶ ከመኪናው ወጥቶ ቆለፈ ። ታፈረች ወደ ቀኝ እልፍ ብላለት ፤ አጕናፍር እፔገሮዋ ውስጥ ገብቶ መሪውን በግራ እጁ ጨበጠ ። ቀኝ እጁ የታፈረችን ግራ እጅ ፈልጐ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጨበጠ ። እጁዋን እንደ ያዛት ዞር ብሎ የሚያበሩትን ዐይኖቿን በሁለት ዐይኖቹ ተጋጠማቸው ። ፊቷ ጽጌ ረዳ መሰለ ። ዐይኖቿ ተሰበሩ ። ልቧ ዘለለ ። አትናፍርን ካናቱ እስከ ጥፍሩ አንድ ነገር ወረረው ። ልቡ ሲሸመጥጥ ፣ ከበሮ ሲመታ ፣ እንኳን ለሱ ለራሱ ለታፈረችም የሚታያት ፣ የሚሰማት መሰለው ። ቀስ ብሎ እጇን መልሶ ወሰደ ። ይህ ሁሉ ሲሆን እንዴት ቃል ለመተንፈስ አንዳቸውም አልደፈሩም ።

ከመኪናዋ ውጪ ሰዎች ነበሩ ። ዓለምን ረስተው ሁለቱ ወጣቶች ልብ አይበሏቸው እንጂ ፣ ሰዎቹ ልብ ብለው እየተመለከቷቸው ስለነበሩ ያወራሉ ። አንዳንዶቹ ሲያሽሟጥጡ ፣ አንዳንዶቹ ደግሞ የዘመኑን ወጣቶች ድርሱ ፈረንጅ መሆን ይነቅፋሉ ፤ የመምሪያ ቤታቸው ባልደረባ ስለ ሆነች ፣ ታፈረችን ብዙዎቹ ባይንና በዝና ያውቋታል ። ስለርሷ ያላቸው አስተያየት እስከዚህ ከፍ ያለ አይደለም ። ' ከዚህ ካዲሱ ጋር ደግሞ እስከ ስንት ሳምንት ልትማግጥ ይሆን ? ' ያሉም አልጠፉም ።

ይሁንና ፣ ታፈረችና አጕናፍር ፣ በተለይም እሱ ፣ ከዚህ አጭር አስደሳች ሕልም ብንን ሲሉ ፣ ሰዎች መኖራቸውንና አንዳንዶቹ የሚመለከቷቸውም መሆኑን ተገነዘቡ ።

አጕናፍር ፔገሯውን አስነካ ። ከግቢ መውጣት ጀመረ ። አመኪናው መንገድ ላይ ወደ ቀኝ ተጠመዘዘ ። ታፈረች ጸጥ ብላለች ።

" ገባኝ " አለ ፣ ጥቂት እንደነዳ ።
" ምኑ ? "

ዞር ሲል ዐይን ባይን ግጥም ሲሉ ፣ አሁንም ልቡ ደረቱን ረገጠው ። ' የፈጣሪ ያለህ ! ' አለ በሐሳቡ ፣ ' ባየኋት ቁጥር እንደዚህ ልቤ ከተመነጠቀ እንዴት እዘልቀዋለሁ ? እንዴት እንደሚዘለቅ የፍቅር አምላክ ብቻ ነው የሚያውቀው ። እስካገባት ድረስ መከረሜንም እንጃ !' አለ ፣ ዐይኖቹን ወደሚሔድበት አቅጣጫ መልሶ ።

" ምኑ ነው የገባህ ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጥያቄዋን አለመመለሱን ሲገነዘብ ፤ “ የለም ። ይቺን መኪና መንዳት ስጀምር ግር ብሎኝ ነበር ። መጀመሪያ ፤ ፔገር ከፎክስቫገን ትልቅ ስለሆነ ፤ እና ማርሹም መሪው ላይ በመሆኑ መሰሎኝ ነበር ። አሁን ግን ልብ ስለው ፤ ከሁሉ የበለጠው ልዩነት ለካ መሪ እንደኔ መኪና በቀኝ በመሆን ፈንታ በግራ በኩል ነው ! ስለዚህ ፤ ስነዳ ከመንገዱ መኻልና ከወዲያ ከሚመጣው መኪና ጐን ነው እኔ ያለሁት ። ግር የሚለኝ ለካ ይኸ ነው ። ”

እውነትም ልብ ስትለው ጊዜ ፤ እሱ መኪና ውስጥ እሷ የምትቀመጠው በግራው ነው ። አሁን ግን ያለችው በቀኙ ነው ። አዕምሮዋ ይኸንን ሲያስብ ፤ ዐይኖቿ የሚተላለፉትን መኪኖች መሪዎቻቸው በግራ ወይም በቀኝ መሆኑን መመልከት ጀመሩ ። እንዳጋጣሚ ከሚያልፉት መኪኖች ካሥሩ አራቱ ፊያትና አራቱ ፎክስቫገን ሲሆኑ፤ የቀሩት ሌሎች ሆነው ተመለከተች ። ከነዚህ ፊያትና ፎክስቫገን መኪኖች ውስጥ ደግሞ አብዛኛዎቹ መሪያቸው በግራ ሲሆን ጥቂቶች ግን ፤ መሪያቸው ያለው በቀኝ በኩል ሆኖ አየች ።

“ አየሀ ያቺን የምትመጣዋን ፎክስቫገን ? ”
“ የቷ ? ያቺን ለማያዊዋን ? ”
“ እ ! ”
“ አዎ ። ”

“ አየሀ መሪዋን ? የእሷም እንዳንተው በቀኝ በኩል ነው ። የአብዛኛቹ ግን በግራ ነው ። ለምንድር ነው ያው ኩባንያ አንዱን በቀኝ አንዱን በግራ ያደረገው ፤ መሪውን ? ”

“ በግራ ወይም በቀኝ ከመንዳት ጋር የተያያዘ ይመስለኛል። ለምሳሌ፤ አውሮፓ ውስጥ ፤ ከስዊድንና ከእንግሊዝ በቀር ፤ በቀሩት ያውሮጳ አገሮች መኪና የሚነዳው በቀኝ በኩል ነው ። ስለዚህ ፤ የመኪናዎች መሪዎች በግራ ናቸው ። ፎክስቫገን ለእንግሊዝ አገር ሲሠራ ግን መሪውን በቀኝ ማድረግ ያስፈልጋል ፤ በግራ ነውና የሚነዳው ። ምክንያቱም ፤ ልክ እንደዚህ ነጂው ከመኪናው መንገድ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

መሻል መሆን አለበት ። አደጋም ቢደርስ ነጂው እንጂ ተሣፋሪው እንዳይጐዳ ! ! ” አለ አጐናፍር ፈገግ ብሎ ።

“ እኛ ታዲያ የምንነዳው በቀኝ ሲሆን ለምን ቀኝ መሪ ያለው መኪና እዚህ ይሸጣል ? ”

በቀኝ መንዳት የጀመርነው እኮ በቅርብ ነው ። እስከ ዛሬ በግራ ነበር ስንነዳ የኖርነው ። ስለዚህ ባለቀኝ መሪ መኪናዎች ቢኖሩ አያስደንቅም ። ”

“ ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ወደ ቀኝ ለምን እንደ ለወጥን እስ ከዛሬ አልገባኝም ። ”

“ አዲስ መለወጣችን አይደለም ። ወደ ቀድሞው መመለሳችን ነው ። አገራችን መኪና ለመጀመሪያ ጊዜ ፣ የዛሬ አምሳ ዓመት ገድም ሲገባ ፣ የሚነዳው በቀኝ ነበር እሱ ። ፋሺስትን ለናባርር እንግሊዞች ሲያግዙን መጥተው ነው ግራ አግብተውን የሔዱ ።”

ታፈረች እንጋገሩና አኳኋኑ አሣቃት ። አንድ ሰው የሚለው ሌሳዉን ባያሥቅም ፣ የሚወደውን ያሥቃል ፤ ያስደስታል ። አጐና ፍርም ፣ የታፈረችን መሣቅና መደሰት ሲመለከት ቀልዱ ፣ ፌዙ ባሰበት ። ስለ እንግሊዞችና ጀርመኖች ፣ ስለ ፈረንሣዎች ባሕሪ ይና አኗኗር እያነሣ ሲያወጋ ታፈረች በሣቅ ስትፍለቀለቅ ፣ ሳያስ ቡት ላም በረት ደረሱ ። ወደዚህ አቅጣጫ ለመምጣት አስቦ አልነ በረም የመጣው ። የንደኛው የሚቿ የበሰጠ መኖሪያ ቤት ወደ ዚህ ሠፈር ስለ ነበረ ፣ እንዲያው በዘልማድ ነው ይኸ የሆነው ። አጐናፍር የት እንደ ደረሰ ልብ ሲል ፣ ‘ እዚህ ድረስ ከመጣን አይቀር ያካ በር ድረስ ልቀጥል ብሎ ሐሳቡን ቆረጠ ። ጉዞውንና ወሬውን ቀጠለ ። ታፈረች ግን ፣ ሰሜን ሆነ ደቡብ ፣ ምሥራቅ ሆነ ምዕራብ በየት በኩል እንደሚሔዱ ደንታ አልነበራትም ። ለእርሷ ዋናው ነገር ከአጐናፍር ጋር መሆኗ ብቻ ነው ።

አጐናፍር ፣ ከመንገዱ በላይ ያለውን የነበለጠን ቤት ሲያልፍ ፣ ነገር አሆዱ መግባት ጀማምሮ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ በሱና በታፈረች መካከል ያለውን የተዝናና እና የመቀራረብ ስሜት እንዳያበላሸው በማሰብ ፣ ወሬዉን ፣ ፏልትና ፌዙን ቀጠለ . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የከ በር አፋፍ ላይ ሲደርስ ከመንገዱ በቀኝ በኩል መኪና ውን አውጥቶ አቆመ ። ከኋላቸው ጀንበሯ ጠልቃ ሰማዩ ደም ለብ ሷል ። ነገር ግን ፣ ከፊታቸው ያለውን ቁልቁለት ፣ ለጥቆት ያለውን ጅረት ፣ ባሻገር ያለው ዳገት ላይ ያለውን ቤተ ክርስቲያን ለማሳየት ያህል በቂ ብርሃን አለ ።

ሞተሩን ለጠፋ ። ወሬዉና ማቋም አልቻለ ። በቦ ው በጣም የከረረ ጸጥታ ተተክቷል ። ሲፈራ ሲቸር ወደ ታፈረች አንገቱን አዙሮ ዐይኖቹን ገጿ ላይ አሳረፋቸው ። ወደ ማይ ፈገዘ ትመለከ ታለች ። ዐይኖቹ ገሚስ ገጿ ላይ ሲንከራተቱ ሰምቷት እሷም ፣ ስት ፈራ ስትቸር ፣ ዐይኖቿን ወደ አጕናፍር መለሰች ። ሁለቱም ፍርስ አሉ ። ታፈረች አንገቷን አቀረቀረች ። አጕናፍር ጠጋ ብሎ ቀኝ መዳፉን አሳልፎ በቀኝ ትከሻዋ ላይ አኖረ ። ዝግ ብሎ የበሰለ ትር ንጕ ጉንጯን በከንፈሮቹ ዳሰሰ ። ተሸሽጕ የሚመለከት ቢኖር ፣ አድ ራጕቱ ሥጋ የለበሰችን ሴት ጉንጭ ሳይሆን ፣ የአንድ ጻድቅን ሥዕል የሚስም ሃይማኖተኛ አድራጕት በመሰለው ነበር . . . .

ታፈረችና አጕናፍር አንድ ቃል ሳይተነፍሱ ፣ ሐተታ ሳያ በዙ ፣ በከንፈራቸው የየልባቸውን ምሥጢር ተወያዩ ። በማኽላቸው የነበረው ተራራ ተደርምሶ ፣ ልቦቻቸው ፣ አንድ ሆኑ ።

የጠለቀችው ጀንበር በጋራው ጀርባ ላይ እየተንሸራተተች ርቃ ስለ ወረደች ፣ ደም ለብሶ የነበረው ሰማይ ከኋላቸው ጠቆረ ። አጕናፍርንና ታፈረችን እመኪናው ውስጥ ጨለማ ዋጣቸው ። ከፊታቸው በነበረው ቁልቁለት ፣ ለጥቆት በነበረው ጅረትና ባሻ ገር ይታይ በነበረው ቤተ ክርስቲያን ሥፍራም ፣ ጥቁር አልቦ ገባ በት ። ከውጭ ጭለማ ፣ ከውስጥ ሙሉ ጸጥታ ሠፈነ . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ዐሥር

የፍጻሜው ዋዜማ

ተስፋዬ ባሬ ከወትሮው የበለጠ በጥንቃቄ ለብሷል ። ከጥቁር ክራባቱና ካልተላጨው ጺሙ በስተቀር ፣ ወደ ሠርግ ለመሔድ የተ ዘጋጀ ሰው ነው የሚመስለው ። ጠቅላይ ሸሙን ለማነጋገር ቀጠሮ ተቀብሎ የሰዓቱን መድረስ እቢሮው ሆኖ ይጠብቃል ። ከጥቂት ጊዜ በፊት ዘርፉ መጥቶ እንደ ዱሮው ለማውጋት ሞክሮ ነበር ። ነገር ግን ፣ የተስፋዬ ሁኔታ አሉባልታውን ባጭር ቆርጦ እንዲሔድ አድርጎት ፣ ተመልሶ ሔዷል ።

ተስፋዬ ዘርፉን በፊት ጠቃሚ የወሬ ምንጭ አድርጎ ይቆጥረው ስለ ነበር ፣ ሮው ለዘርፉ ዘወትር ክፍት ነበር ። አሁን ግን ፣ በሞ ኑን በደረሰው ነገር ሳቢያ ዘርፉን ከመጥላቱም በላይ ፣ በመሥሪያ ቤቱ ስለሚሆነው ልዩ ልዩ መሩተግ ለማወቅ የነበረው ፍላጎት ሁሉ ጨርሶ ሞቷል ። ስለዚህ ፣ ዘርፉ ቢመጣ ቢቀር ጨርሶ ደንታ የለውም . . .

የጠቅላይ ሹሙ ልዩ ጸሐፊ ደወለ . . . ተስፋዬ ወደ ጠቅላይ ሹሙ ቢሮ ሔደ ። እቢሯቸው ያለው እንግዳ እስኪወጣ ጥቂት ጠብቆ ገባ ። ጠቅላይ ሹሙ ከጠረጴዛቸው ኋላ ቆመው አገኛቸው ። እጅ ነሣ ።

“ ቁጭ በል ” አሉት ትኩር ብለው እያዩት ። ሁኔታውን ያጠኑታል ። እሳቸው እንደ ቆሙ ስለነበሩ ተስፋዬ ፣ ‘ እሺ ’ ቢልም አልተቀ ጠም ። ዝም ብሎ ቆመ ፣ ነገሩን እንዴት እንደ ሚጀምር እያሰላሰለ ። ጠቅላይ ሹሙ ወንበራቸውን ሳብ አድር ገው ተቀምጠው ተ ቻቹ ። ተስፋዬም ተቀመጠ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ በረታህ ? ”

“ አዎ ። ምንም አልል ። ”

“ ለምን ፈቃድ አልወሰድከም ነበር ? ”

“ ምንም አይረባኝ ብዬ ነው ፤ አስቤበትስ ነበር ” አለ ተስፋዬ ። ዝም ብለው ይመለከቱት ጀመር ።

“ አሁን የምጠይቀውን ቢፈቅዱልኝ ከዕረፍቱ የበለጠ ይበጀኛል ። ”

“ ምንድር ነው የምትፈልገው ? ”

“ ጠቅላይ ግዛት እንዲመድቡኝ ነው ፤ እፈቀዱበት ጠቅላይ ግዛት ። ”

እጥንቅሳቱ ውስጥ ያለውን በቅጡ ለማየት እንደሚያስችላቸው ሁሉ ፤ ዐይናቸውን አከርረው ፊቱን ተመለከቱት ። ፊታቸውን መደነቅም ፤ ግራ መጋባትም አለበሰው ። “ ለምንድር ነው መዛወር የመረጥኸው ? ” አሉት ፤ ዐይናቸውን ከፊቱ ላይ ሳይነቅሉ ።

“ አገሬን የበለጠ ለማገልገል ” አለ ፤ እንደ ውዳሴ ማርያም እንደበቱ ሲደግመው የኖረውን ነገር ።

“ አገርህን የበለጠ የምታገለግልበትን ቦታ መርጦ መመደብ የአለቆችህ ፈንታ አይመስልህም ? የሠራተኞችንና የበታች ሹማምንትን ችሎታ መገዘና ፤ ሥራውን ማከፋፈል የበላይ ሹማምንት ተግባር ነው እኮ ” አሉ ጠቅላይ ሹሙ ።

ተስፋዬ ፤ ‘ በንርሱስ ቢሆን ተመድቤ አልነበረም ? ’ ሲል ቃጥቶት ነበር ። ዳሩ ግን ፤ አንደኛ ፤ ለዝውውር መቃጨትህን ማን ነገረህ ? ’ ሊያሰኝ ስለሚችል ፤ ሁለተኛ ደግሞ ፤ ለመሥሪያ ቤቱ የሁሉም የበላይ ሹም ስለሆኑ ፤ የሚቀርብላቸውን ሐሳብ ለመቀበልና ላለመቀበል መብትና ሥልጣን እንዳላቸውና ፤ ከበታች ሹም የቀረበውን አለመቀበላቸውን በምሥጢርም ቢሆን ማወቁን በመገንዘብ ፤ ነገሩን ተወው ። ዝም አለ ።

“ በልክ መልስልኝ ፤ ነው አይደለም ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሰውዬው ነገር የፈለጉት መሰለ ። ነገሩም ጥቂት ገረመው ። "ወደ ገጠር 'ሒድ' ሲሉት 'አልሔድ ፤ ከከተማ አልወጣም' ሲል ነው እንጂ የሚያከራክረው ፤ ሰው የሚጠላውንና ትእዛዝ የሚጥስ በትን ነገር ፤ እኔ ፈቅጄ ፤ ገጠር ልግባ ፤ ስል ምን ያነታርካል ?' አለ በሐሳቡ ። " አዎ ፤ የበላይ ባለሥልጣን ሠራተኛን ማዛወርና በየ ሥራው መመደብ ኃላፊነቱ ነው ። ግን ፤ የሠራተኛው በጐ ፈቃድ ካልተጨመረበት በትእዛዝ ብቻ ሥራው አይቃናም ። በጠቅላይ ግዛት ተመድቦ እንዲሠራ በትእዛዝ ከሔደ ፤ ፈቅዶ የሔደ አጥጋቢ የሥራ ውጤት የሚያሳይ ይመስለኛል ። ሰዉ ሁሉ በየጠቅላይ ግዛቱ መመደብ ቅር ሲለው ፤ የእኔ ልሒድ ማለት ክፉ ነገር አልመሰ ለኝም " አለ ተስፋዬ ።

" ከገጠር ይልቅ አከተማ መሥራትን ሰው ሁሉ — በተለይ ወጣቶች — እንደሚመርጡ አልሳትኩትም ። ይሁን እንጂ ፤ እዚህ በዋናዉ መሥሪያ ቤት ብትሆንነገሙ ጉፋ — " ብለው ቆም አሉና ፤ " ወይ ኢሉባቦር ከምትሆን ለመሥሪያ ቤቱ የበለጠ ትጠቅማለህ፤ አገርህንም የበለጠ ታገለግላለህ ብዬ በበኩሌ እገምታለሁ ። ስለ ዚህ ፤ ጠቅላይ ግዛት መድቦኝ ስትል ግምቴን ሊያስለውጠኝ የሚችል በቂ ምክንያት ስጠኝ ። "

" አገሬን የበለጠ ለማገልገል ከመቻል የበለጠ ምን አጥጋቢ ምክንያት ልሰጥ እችላለሁ ፤ ጌታዬ ? "

" ምነው ! እየነገርኩህ ? የበለጠ የት እንደምታገለግል እየነ ገርኩህ ? " አሉ ጠቅላይ ሹሙ ፤ ኮስተር ብለው ።

" ጌታዬ ያሉት መሥሪያ ቤትን በሚመለከተው ረገድ ብቻ ነው ። ነገር ግን ፤ ከዚያ ውጪ ፤ በየመንደሩና በየአጥቢያው ፤ ከሥራ ውጪ ፤ ሳደርገው ስለምችለው ነገር አይደለም ። በኔ አስተያየት ደግሞ ፤ አንድ ውጭ አገር ተምሯል የሚባል ወጣት ከከተማ ይልቅ ገጠርን መርጦ እዚያ ልሥራ ቢል ፤ ለቀሩት መልካም ምሳሌ ሊሆን ይችላል ። ጌታዬ እንደሚያውቁት ፤ እኛ ከትልቅ ከተማ ወጥተን ለመኖር የምንችል አይመስለንም ። እኔ በበኩሌ ራሴን መፈተን እፈልጋለሁ ፤ ደግሞም አለብኝ ። እኔ ይኸን በመግለጥ መሞከር

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እፈልጋለሁ ። አስቤበታለሁ ፤ በስፊው ። ነገሩን ሁሉ በማተት ጌታዬን ማድከም አልፈልግም ። ቢፈቅዱልኝ ግን በጣም ደስ ይለኛል” አለ ተሰፋዬ ፤ ነገሩን አሳጥሮ ።

“ የምትሔደው እዚህ ስለ ተበሳጨህ አይደለማ ? ”

“ የለም ፤ አይደለም ። ጌታዬ እንደሚያውቁት ሊያጠቁኝ የሚፈልጉ ፤ በቦታዬ ሌላ የርሳቸዉ ታዛዥ የሆነ ሰው ለመተካት እንዲችሉ ፤ እኔን ለማስወገድ ተግተው የሚሠሩ ሹም እንዳሉ በበኩሌ ዐውቃለሁ ። ገጠር ለመሥራት ውሳኔዬ እሳቸውን አይመለከትም ፤ ንቄ ትቻቸዋለሁ ። እንዲያውም ፤ አሁን መኖር እሰመኖራቸውንም ልብ አላለው ” አለ ተሰፋዬ ፤ መረር ብሎ ።

“ በቦታዬ ሰው ‘ለመተካት ስትል’ ምን ማለትህ ነው ? ” ሲሉ ጠየቁ ጠቅላይ ሹሙ ፤ ግንባራቸውን ቋጠር አድርገው ።

“ አዎ ጌታዬ ! ! አለቃሀን አታሳጣ ብለው ደጋግመው ስለ ገሠጹኝ ስማቸውን ልጠቅስ አልችልም ። ሆኖም ፤ እንደዚህ ዐይነት በደል ሊፈጽምብኝ የሚጣጣረው ማን እንደሆነ ጌታዬ ሳያውቁ እንደማይቀሩ አምናለሁ ። የሚያሳዝነው ፤ ያለ ችሎታው የተሾመ፤ የተሰረቀ የሰው ካፖርት እንደ ለበሰ ሰው ፤ ዘላለም ስለሚገላመጥና ሁሉን ስለሚጠራጠር ፤ እሱ ካለመሥራቱም ሌላ ፤ ሌሎችንም ስለ ማያሠራ ፤ ሥራ መበደሉ እየታወቀ ያለ ችሎታው መሾሙ ነው ።”

“ በል ነገሩን አስቤበት ውሳኔዬን አስታውቅሃለሁ ” አሉት ፤ ኮስተር ብለውና ንግግራቸውን ቁርጥ አድርገው ። እጅ ነሥቶ ወጣ ። ውይይቱ መጨረሻ ላይ በተናገረው ይቆጡ አይቆጡ እርግጠኛ አይደለም ። እሱን ግን መናገሩ አስደሰተው ። ዝግ እያለ ወደ ቢሮው አመራ ።

* * *

በበለጠና በወንድይራድ ተከታታይና አሠቃቂ ዱብዳ ሞት መነሾ ፤ ደርሶበት ከነበረዉ ፤ የመንፈስ መታወክና የአዕምሮ መናወጥ ፤ አበራ አሁን ድኗል ። ጉሙ ተገፎለት ፤ የወደቀበት መዓት ጥርት ብሎ አሁን ይታየዋል ። መጀመሪያ ፤ ልቡ ፤ ‘ ቤቱን ጥለህ እሁኑኑ ከዚህ ኮብልል ፤ በረሀ ሒድ ፤ ካገር ጥፋ ! ’ ብሎት ነበር ። የወንድ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ይራድንና የበለጠን መኝታ ቤቶች ፣ በየቦታው የሚገኙትን ፎቶ ግራፎቻቸውን ፣ ልዩ ልዩ የሆኑ የግል ዕቃዎቻቸውን በተመለከተ ቁጥር ፣ ልቡን የትዝታ ጦር ያለ ርኅራኄ ስለሚወጋው ፣ ከዚህ ሁሉ ለማምለጥ ቤቱን ትቶ መጥፋት ፍቱን መድኃኒት መስሎ ታይቶት ነበር ።

ነገር ግን ፣ እውነተኛው የሸረት ጉዳና ፣ ቢያመውም ልቡን ፣ ቢበጠብጠውም መንፈሱን ፣ በትዝታ የሚያገረሽበት ቢሆንም ሐዘኑና ሥቃዩም ፣ ዐይኑን ገልጦ ማየት ፣ አዕምሮውን ከፍቶ ስለ መዓቱ ማሰብ ፣ እስኪወጣለት ድረስ ማስታወስ ፣ ማስታወስ ፣ ብቻ መሆኑን አበራ ተቀበለ ። በመመልከቱና በማስታወሱ ብዙ ተሠቃየ ። አካልና መንፈሱ ከፍ ያለ መጕሳቆል ደረሰባቸው . . .

ለሁሉም ነገር ፍጻሜ አለውና ፣ አበራ ውሎ አድሮ ከመንፈስ ቁስሉ አገገመ ። በለጠ በሞተ በሳምንቱ ፣ ወንድይራድ በተቀበረ ባምስተኛው ቀን ፣ ልማኑ በተከፈተ በሦስተኛው ቀኑ ፣ አዕምሮው እንደ ተራራ ላይ ምንጭ ጠርቶ ፣ ቀልቡ እንደ ሜዳ ላይ ኩሬ ረግቶ ፣ መንፈሱ እንደ ነጠረ ብረት ጠጥሮ ፣ እነሆ አበራ እቤቱ ማሎን አሁን ቁጭ ብሏል ።

አሁን ልቡ ውስጥ የሚመላለሰው ፣ ዛሬ እምሳ ላይ ተስፋዬ ወደ ገሙገሙ የመሔዱ ነገር ውሳኔ ያገኘ መሆኑን ስለ ነገረው ፣ የቤቱና የአሽከሮቹ ጉዳይ ነው ። ከተስፋዬ ጋር ስለዚህ ጉዳይ ተነጋግረውበታል ። ከዚህ ሁሉ ዝብርቅርቅ ሁኔታ ፣ ለጊዜው ለአበራ ጥርት ብሎ የሚታየው ፣ እፓርትመንት ተከራይቶ የመቀመጥ ሐሳብ ነው ። እጕናፍር እሚኖርበት ሕንፃ ውስጥ ለመግባት ስለ ፈለገ ሊያነጋግረው ወሰኗል ። ነገ ተነገ ወዲያ ሳይል ፣ ካሁኑ ነገሩን ለማፋጠን ቢል ተነሥቶ ወደ ስልኩ ሔዶ ፣ ለእጕናፍር ደወለ ።

“ ሃሎ ፣ እጕናፍር ። አበራ ነኝ ። ”
“ ደኅና ። እምን ፣ ደኅና ነኝ ። ”

“ እቤት ነው ያለሁት ። የለም ፣ አንደኛዉን ሰኞ ቢሮ እገባለሁ ብዬ ነው ። ስማ እጕናፍር ! አንድ ነገር ላማክርህ ፈልጌ ነበር ። አሁን ብመጣ ይመችሃል ? ”

“ መልካም ! እንግዲያው አሁን መነሣቴ ነው ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" የኔ ዘመኝ ተኩል ዐልፏል ይላል " አለ ፤ ሰዓቱን እየተ አድ ርጐ ።

" መልካም ፤ ተንግሁ " ብሎ ፤ ስልኩን አስቀመጠ ።

አበራ ከዚያ የከነፈ አጕናፍር ቢሮ በዐሥር ሰዓት ግድም ደረሰ ። አጕናፍር ዛሬም እንደ ሰሞኑ ምሳውን ከታፈረች ጋር ነበር የበላው ። ከዚያ ከተመለሰ እንሥቶ እስካሁን ደስታው የሚያደር ገውን አሳጥቶታል ። ፊቱ በርቷል ፤ ልቡ ተነፍቷል ፤ ትሕትናዉና ደግነቱ ሰውነቱን ሞልቶታል ። ዓለም ከደስታ ፤ ከውበትና ከበጐ ነገር በቀር ሌላ ያለባትም አይመስለውም ። ባጭሩ ፤ ዓለምን የሚመለከተው ፍቅር ባቀለመው ዐይኑ ነው ። አበራ ሲገባ ፤ በሐዘን ጉስቁልቁል ብሎ ተመለከተውና ፤ የራሱን እንደዚህ በስሜት መፈ ንደቅ እስቦ ጥቂት የኃጥዕነት ስሜት አደረበት ። ለአበራ ሰላምታ ሲሰጠውም ፤ የደስታ ስሜቱን በቁጥጥር ሥር አገባ ።

" በረታህ ? "

" ምንም አልል ፤ በርትቻለሁ ። "

አጕናፍር የሚቀጥለው ስለ ጠፋው ዝም አለ ። ደግሞ ፤ ወዲያው 'ለምን ነበር የፈለግኸኝ' ሲለውም አልደፈረም ። ' እሱ ያንግው' አለ በልቡ ። " ቡና እንጠጣ ? " አለ አጕናፍር ፤ ሌላ የሚለው ለጊዜው ቢያጣ ።

" የለም ፤ እኔ አልፈልግም " አለ አበራ ፤ በማያወላውል ድምፅ አሁንም ጸጥታ ተመለሰ ።

" ባሌ ሊሰዱህ ነበር አለኝ ተስፋዬ ። በኋላ ግን ጠቅላይ ሹሙ አስቀሩህ አሉ ። ተስፋዬ ግን ፤ ገሙ ጕፋ መሔዱ ነው ። "

" እኔ አይገባኝም እኮ የተስፋዬ ሥራ ። መጀመሪያ ሁለታ ችንንም ወደ ባላገር ሊልኩን ነው የተባለ ጊዜ ፤ 'እኔ ሒድ ካሉኝ መሥሪያ ቤቱን እለቃለሁ እንጂ አልሔድም ' ብሎኝ ነበር ። አሁን ታዲያ 'ቅር' ሲሉት ካልሔድኩ ምን አሰኘው ? " አለው አጕናፍር ።

" መሥሪያ ቤቱ አይደለም እንዲ በግድ ሒድ ያለው ?! "

@QLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህን ጊዜ አንጐናፍር ደነገጠ ። ‘ ተስፋዬ ገሙ ጉፋ የሚ ሔደው በገዛ ራሱ ምርጫ እንጂ ፣ መኖሪያ ቤቱ በትእዛዙ አዛው ሮት አለመሆኑን ለአበራ አልነገረውም ማለት ነው ። ስለዚህ ፣ እኔ አፍ አዳልጦኝ ነገር አጠፋሁ መሰለኝ ’ አለ ለራሱ ፣ በቁጭት ።

አበራ ፣ ተስፋዬ ያደረገውን ነገር ሲገነዘብ ፊቱ ቅጭም አለ ። ነገር ግን ፣ የአንጐናፍርን ጸጥታ አይቶ በነገሩ ለመግፋት አልፈቀ ደም ። ‘ በቅርብ ቀን ሌላ መኖሪያ ሥፍራ ማግኘት አለብኝ ። አን ስተኛ ቤት ክመክራየት ፣ ጥቂት ወደድ ቢልም ፣ አፓርትመንት ውስጥ መኖር የሚሻል መሰሎኛል ። ስለዚህ ፣ አንተ እምትኖር በት ሕንፃ ውስጥ ሥፍራ የሚገኝ ይመስልሃል ? ” አለው አንጐና ፍርን — ወደ መጣበት ጉዳይ ፣ በድንገት ንግግሩን አዙሮ ።

አንጐናፍርም ይኸን መውጫ በማግኘቱ ተደስቶ ፣ “ በደንብ ነዋ ! ! በትሩን ወይም ድርጋን እነጋግረዋለሁ ። ሁለቱም ወዳጆቼ ናቸው ። ለማግኘት እንድንችል ፣ ያግዙናል ” አለ ፈጠን ብሎ ።

“ ቁርጡን ለማወቅ ምን ያህል ጊዜ ይፈጅ ይመስልሃል ? ”

“ ይኸን እንኳ አላዉቀውም ። ብቻ እንጠይቃለን ። አንተ የምትፈልገው እመጀመሪያው ነው ፣ ወይስ አሁን ተሠርቶ በማለቅ ላይ አለው ቅጥያ ሕንፃ ውስጥ ነው ? ” ብሎ ጠየቀው ፣ አንጐናፍር አበራን ።

“ የትኛውም ውስጥ ቢሆን ግድ የለኝም ። ብቻ ፣ ባለ አንድ መኝታ ቤት ነው የምፈልገው ። ያለሁበትን ቤት ለመልቀቅ መቻ ሌም ገና እኮ አልተረጋገጠም ፣ እንደ ውሉ ከሆነ ፣ ኮንትራቱ ለማ ለቅ ገና አንድ አምስት ወር ያህል ይቀረዋል ” አለ አሰብ እያደ ረገ ። የመጨረሻውን ነገር የተናገረው ከአንጐናፍር ይልቅ ለራሱ ነው ።

“ ባለቤቱ ያንን ያህል ቤት ፣ ‘ እንድ ብቻህን ታቅፈህ አምስት ወር ሙሉ ቁጭ በል ’ ይላሉ ብለህ ነው ? ” አለ አንጐናፍር ፣ ‘ የለም አይሉም ’ በሚል ድምፅ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ቸገራቸው ። "
" እንዴ ! ለእራት ሆናችሁ የተከራያችሁትን ? "
" ኮንትራቱን የፈረምኩት እኔ ነኝ ! "
" ብትሆንስ ! "

" የተከራየሁት እኔ ነኝ ። የቀሩትን ሕግ አያውቃቸውም " አለ አበራ ።

" ሰውዬው ክርስቲያን አይደሉም እንዴ ? ማመዛዘን ፡ አስ ተያየት ማድረግ ይኖርባቸዋል ። "

" ከፈቀዱ እዎ ። ካልፈቀዱ ግን—?"

" አገሩ ኢትዮጵያ ነው እኮ ፡ አውሮፓና አሜሪካ አይደለም ። ገና ገንዘብ ከሰው አልበለጠም ። ፈሪሃ እግዚአብሔርም ጨርሶ አል ጠፋም ፤ በተለይ በአባቶቻችን ዘንድ ። እኔ ሙቼም ለአምስት ወር ብለው—የደረሰውን ነገር ሁሉ እያወቁ ፤ ፍርድ ቤት የሚሔዱ አይመስለኝም " አለ አት ናፍር ፤ በሙሉ እምነት ።

" ነገረ - ፈጅ አላቸው ። እሳቸው ቢያወላውሉም እሱ ሀይ ሀይ ይላቸዋል ። ለማናቸውም እስቲ እናያለን " አለ አበራ ፤ የነገ ሩን በሰላምና በቀላል መንገድ ማለቅ በጣም እየተጠራጠረ ።

" ጠበቃና ነገረ - ፈጅ የሚባል ነገር እንደዚህ አገር ያውክ ! ታውቃለህ ፤ አድማሱ ሲነግረኝ ፤ በየፍርድ ቤቱ ላለው የክስና የቀ ጠሮ መዓት ፤ ቢያንስ ቢያንስ ከአራቱ ለሦስቱ እጇ የመንሻና የመ ጓተት ዋና ምክንያት ጠበቆችና ነገረ - ፈጆች ናቸው ። አንዱን ምኝ በቂ መጨበጨቢያ ሳይኖረው ፤ 'ብትከስ ትረታለህ ' ብሎ ፤ ሙሴ ጠበቃ ፍርድ ቤት ያወጣዋል ። የቀጠሮው ቀን ሲደርስ ፤ 'ጠበቃው ማስረ ጃዩን ለማጠናቀር ፤ ወይም ምስክሬ ሩቅ ስለሆነ ፤ ለማምጣት እን ድችል ፤ ረዘም ያለ ቀጠሮ ይሰጠኝ ' ይላል ። ከዐቅሙ በላይ ለብዙ ሰው ጥብቅና ይቆምና ፤ ሁለት ወይ ሦስት እተለያዩ ፍርድ ቤቶች ፤ ቀጠሮ ባንድ ቀን ይደርስበታል ። አንዱም ዘንድ ሳይሆን ሁሉም ይቀ ጠራል ። እንዲህ ሲል ወራት ወደ ዓመታት ይለወጣሉ ። ባለጉዳ ዩም ከባላገር ከተማ ሲመላለስ ዐቅሙና ገንዘቡ ያልቃል ። በዚህ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የተነካ ከላሽንም የገዛ ነገረ - ፈጁ፣ ከተከሳሹ ጠበቃ ጋር በጥቅም ተስማምቶ ብዙ ጊዜ ያስረታዋል ። የአድማሱን ጥናትና ሳሊቃው ያቀረበውን ሪፖርት ብትመለከት ፣ በጣም በጣም ትደነቃለህ ፣ ታዝናለህ ” አለ አንጎናፍር ወሬዉን ወደ ሌላ አቅጣጫ እየመራ።

“ ባክህ ጠበቃ ብቻ መሰለህ ጥፋተኛ ። አብዛኛውን ጊዜ ባለ ጉዳዩ ነው ። ሰዉ ሸፍጠኛ ቢሆን ነው እንጂ፣ የራሱ ያልሆነውን ‘የራሴ ነው፣’ የማይገባውን፣ ‘ይገባኛል ’ ብሎ ቀድሞዉኑ ለምን አደ ባባይ ይወጣል ? ግን እመነኝ ብዙ ሰው ልቡ እያወቀ በማጭበር በር በሐሰት ሰው ይከሳል ። ጠበቃ ገዝቶ ፍርድ ቤት ይፈሳል ። ከዚያ አንዴ ሲረታ ፣ አንዴ ሲረታ ፣ ይግባኝ ሲል ዕድሜውን በክፊል ፍርድ ቤት ይፈጽማል ። ነገርን ሥራና ሙያ ብሎ ያየዘ ፣ ነገር የሚ ወድ ሰው ሞልቷል ። እንደነዚህ ዐይነቶቹን ሸፍጠኞች ፣ ጠበቃ ሀብ ታቸውን ሲሞሽልቅሏቸው፣ እኔ በጣም ነው ደስ የሚለኝ ።

“ የሚያሳዝነው ግን ፣ ሐቁን ይዞ ፣ እጉል ጠበቃና እጉል ዳኛ የሚገጥመው ነው ። ጉልበቱንና ገንዘቡን ፈጅቶ ፣ ሥራ ፈትቶ በመ ጨረሻም ፍትሕ የሚያጣው ነው የሚያሳዝነኝ ። በኔ አስተያየት ፍርድ የሚጓደለው ጋዜጦቻችን እንደሚያትቱትና ብዙዎቻችን እንደምንለው ዳኞች በሙሉ ጉቦኞች ስለሆኑ አይደለም ! ” እዚህ ላይ አንጎናፍር ሊያቋርጠው ሲል “ ቆይ ቆይ አስጨርሰኝ ” አለ አበራ ። ቀጥሎም ፡ “ ጉቦ የሚበላ ዳኛ የለም ማለቴ አይደለም ። ጉቦ በሊታ ዳኛ አለ ። ሕሊናው የማይወቅሰው — እረ ሕሊና የሚ ባል ጨርሶ የሌለዉ — ሞልቷል ። ግን ፣ እዚህ ላይ ዘወትር የሚዘ ነጋ አንድ ነገር አለ ። ሰው ሁሉ ስለ ጉቦኛ ሲያወራ ሐቀኞች መኖ ራቸውን ፈጽሞ አይጠቅስም ። በቀረበላቸው ማስረጃ ተመርኩ ዘው ፣ ሕጉን ተከትለው ፣ ለነፍሳቸው ፣ ለክራቸው ሐቁን የሚበ ይኑ አሉ ። ‘ ለኃጥዓን የመጣ፣ ለጻድቃን ይተርፋል ’ እንደሚባለው ፣ እንዲያው በአካባቢዉ አንድ ወይ ሁለት የለየለት ፣ የወጣለት ፣ ሕሊናቢስ ጉቦኛ ያለ እንደሆነ ፣ በጅምላ ሁሉንም ማውገዝ ራስ ፍርደ ገምድል መሆን ነው ።

“ ይሁንና፣ ‘የበላተኞቹ መኖር ነው ፍርድ ያዛነፈው ፣ የፍ ርድ ቤት ክርክርን ከዓመት ወደ ዓመት የሚያጓትተው ’ የሚለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ውን አስተያየት ፤ ሙሉ እውነት ነው ብዬ ልቀበለው አልችልም ። ቀድሞውኑ በሸፍጥ የተነሣ ክሳሽ ፡ በማስረጃና በሕግ የተበየነበት ፤ በሐቁ ሲረታ ፤ ' ዳኛ አድሎብኝ ነው ' ብሎ ቢያወራና ቢያስወራ ምን ያስደንቃል ?

" ደግሞም ፤ አንድ ዳኛ ምንም ሐቀኛ ቢሆን ፤ ያለው መሣሪያ ማስረጃና ሕጉ ነው ። አሁን ሕጉ ግልጽ ነው — ተጽፏል ። ግን እስቲ ማስረጃ የሚባለውን ነገር እንመልከት ። በወንጀል በኩል ብዙው የምስክር ቃል ነው ። አንድ መስካሪ ሲመሰክር መንፈሱን የሚመራው ምን እንደሆነ ዳኛው በምን ሊያውቅ ይችላል ? ሰውዬው በሃይማኖቱና በሕሊናው ተመርቶ ፤ ሐቁን ይሆናል የሚናገረው ። ወይም ፤ ከባለጉዳዮቹ አንዱን በመጥላት ፡ ወይ በዝምድናና በወዳጅነት በመሳብ ፡ ወይ በመፍራት ፤ ወይም ደግሞ ሕሊናውን እንደ ፋሲካ ዶሮ ለፍራንክ በመሸጥ ፡ ያጠናውን ውሸት ይሆናል የሚያንበለብለው ። እንግዲህ ከነዚህ ባንዱ ምክንያት ምስክሮች ወደ ቀኝ ወይ ወደ ግራ ተዥዋልመው ባንድ ቃል ፤ ' አይተናል ፤ ሰምተናል ፤ ነው ' ሲሉ ዳኛው ከመቀበል በቀር ምን ማድረግ ይችላል ? በዚህ ተመሥርቶ ቢፈርድና ስሕተት ቢሆን ፍርድ አጓደለ ይባላል ?

" ታውቃለህ ! በሐሰተኞች ምስክሮች መተባበር ተፈርዶበት ፤ ብዙ ዓመት ከታሰረ በኋላ ፡ ጠምዛዛ ተቆርጾሪ ዘመድ ስላለው ፍርድ ተሽሮ የሚፈታ ስንት ሰው እንዳለ ! እስር ቤት የሞተ ፤ የሚሞትም ፤ እርግጠኛ ነኝ ፡ ሞልቷል ። ኧረ አንዱ በገደለው ሌላው የሚሰቀለውስ ፤ ወይም ሊሰቀል ሲል ፡ በአጋጣሚ እውነቱ ወጥቶ በነጻ የሚለቀቀውስ ?

" እንግሊዞች ከጥቂት ዓመታት በፊት የሞት ፍርድን ጨርሶ እንዳስወገዱ ታውቃለህ ። ትገ ይልሃል ፡ ከብዙ ዓመታት ውይይትና ክርክር በኋላ ፡ አብዛኛዉን ሕዝብ ' የሞት ፍርድ እንዲቀር ' ያስማማው የመጨረሻው ምክንያት ምን እንደ ነበረ ? " ብሎ አበራ አጐናፍርን ጠየቀው ።

" አዎ ። አንድ ሰውዬ ፤ ' ሰው ገድለሃል ' ተብሎ ተከሶ ፡ በቂ ማስረጃ ቀርቦበት ፤ ተፈርዶበት ከተሰቀለ በኋላ ፡ ጥቂት ዓመታት ቆይቶ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እውነተኛው ገዳይ መገኘቱን አይደለም የምትለው ? ” ሲል መለሰ አጕናፍር ።

“ ታዲያስ ! እግዚአብሔር ያሳይህ ። እንግሊዝን ያህል የሠለጠነና ፥ ለምርመራ እጅግ የተራቀቁ ልዩ ልዩ ብልሃቶችና መሣሪያዎች ያለው ሕዝብ ማኸል ይኸ ተፈጸመ ። የዚህኛውስ ለሱ ባይጠቅመውም እንዳጋጣሚ ታወቀ ፤ እውነቱ ተገኘ ። ግን ፥ እውነቱ ሳይገለጽላቸው ባላደረጉት እንዲያው በከንቱ የሞቱት ሌሎችስ ? ” አለ አበራ ፥ ምርር ብሎ ።

“ እኛም አገር ይሙት በቃ ይቅር ማለትህ እንዳልሆነ ተስፋ አደርጋለሁ ” አለ አጕናፍር ፥ ፈገግ ብሎ ።

“ የለም የለም ! እዚህም አልደረስኩም ። እኔ ለማለት የፈለግሁት ፥ ያንድ ፍርድ መሠረት ማስረጃ መሆኑንና ፥ ማስረጃዉ ሐቁን ካልተከተለ ፤ ፍርዱም ማስረጃውን ይከተላል ነው ። ስለዚህ ፥ ሐቀኛ ዳኛ እውነተኛውን ማስረጃ ካላገኘ — ሐሰቱ ጥቅጥቅ ብሎ ፥ እውነቱን ሸፍኖ — ሐሰቱ ራሱ እውነት መስሎ ከመጣበት ፥ ፍርድ ሊዛነፍ ይችላል ። እንዴ ! ዳኛ እኮ ሰው ነው ፥ መልአክ አይደለም ! የሰውን ልብ መርምሮ እውነተኛ ሐሳቡን ለማወቅ መለኮትነት ያስፈልጋል ።

“ ዘለቅ ብለን ከሔድን ደግሞ ፤ ባገራችን የፍትሕ ጠር የአብዛኞቻችን ዝንባሌና የአዕምሮ ልማድ ነው ። እንደ እውነቱ ከሆነ እውን ነገር የመፈለግ ፥ ሐቁን የመሻት ልማድ አልጠጋን ፥ አልዘመደን ብሏል ። ደኅና አድርጐ የተዋሐደን ፥ የወሬ ወሬ ማቀበል ፥ በየግላችን የምንፈልገውንና የምንመኘውን ፥ ሳይሆን ‘ ሆነ ’ ብለን ማውራት ፤ ሲያወሩልን ፥ ‘ አማን አማን ’ ብለን መቀበል ነው ። ያንኑ ማራባት ነው ። ወሬ ሲሰማ እውነት መሆኑን ለማጣራት የሚጣጣር ፥ የሚመራመር እስቲ የምታውቀው ስንት ሰው አለ ?

“ ለምሳሌ አንድ ሰው በአንድ ጊዜ ፍየልም በግም ነው ብለን የምናምነው ዐይነት ነገር አለ ። ሰውዬው ከሁለት አንዱ እንጂ ሁለቱንም ባንዴ መሆን አይችልም ። ግን ፥ ይኸን ለማሰብ ጊዜም የለንም ደግሞም ፥ ከነጭራሹ ሁለቱንም አይሆን ይሆናል ። የጠላት ወሬ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሊሆን ይችላል ። ነገር ግን ፣ መመራመር ፣ ማጣራትና ማረጋገጥ ፣ እንደ ወሬ መቀባበል ደስ አይልም ፤ አድካሚም ነዋ ! ” አለ አበራ ።

አጉናፍር በልቡ ፡ ‘ አበራ ስምኑን እንደበቱ ተይዞ ያላወራበት ጊዜ ፣ አሁን ለመካስ ፈልጐ ይሆን ’ ሳይል አልቀረም ። እንዲያውም ፣ ‘ አንደበቱን እስከ ወዲያኛው ያጣ መስሎት ከከረመ በኋላ ፣ አሁን ሲለቀቅ ጊዜ ራሱን መግታት አቅቶት ነውም ’ ብሏል ።

የሆነው ሆኖ ፣ አጉናፍርን ትንሽ ያበሳጨው ፣ ያበራ ክርክሩን ልክ አጉናፍር በሙሉ የማይቀበለው በሚመስል አኳኋን ማቅረቡ ነ ። እርግጥ ፣ የማይስማማበት አንዳንድ የዝርዝር ነገር አለ። ቢሆንም ፣ በዚህ ጉዳይ ላይ አስተያየታቸው በመሠረቱ ተመሳሳይ ነው ። ስለዚህ ፡ ‘ ለምን እንዲዚህ ይደሰኩርብኛል ’ ብሏል ፣ በልቡ ። ድምፁን አውጥቶ ግን ፣ “ አዎ ፡ ብዙዎቻችን አናጣራም ፤ የምናገኘውንም መረጃ አናናዝብም ። ነገር ግን ፡ ‘ እንድም ይኸን የሚያደርግ የለም ’ ለማለትም አንችልም ። አንተ ባልከው መንገድ እንኳ ፣ ‘ አለ ወይም የለም ’ ለማለት ፣ አስቀድሞ መመርመርና ማረጋገጥ ያስፈልጋል ። ታዲያ ይኸን ማን አደረገ ? እኔ እንደሚመስለኝ እውነቱ የሚገኘው ካንዱ ጫፍ ወደ ሌላው ጫፍ ሳይኬድ ፣ ወደ መካከሉ ይመስለኛል ። ስለዚህ ፡ ‘ በወሬ ናጻ ፣ ሁሉ ተነዳ ’ ወይም ‘ አንድም አልተነዳ ’ ለማለት አይቻልም ።

“ ደግሞም ፣ ሳይመረመር የምንቀበለው ብዙ ነገር አለ ። እንኳን እኛ ፣ የሥነ ፍጥረት ሊቃውንት ይኸን ያደርጋሉ ። እስቲ አስበው ፤ ከነሱ በፊት የነበሩት የተዉላቸውን ተቀብለው ፣ ወደ ፊት በመሔድ ፋንታ ፣ ‘ ሀ ’ ብለን እንጀምር ቢሉ ኖሮ ፣ የዘመኑ ጥበብ የት ይደርስ ነበር ይመስልሃል ? ” አለ አጉናፍር ።

“ አሃ ! መርምረው አጣርተው ከተዉላቸው ነው የሚነሡት እንጂ ፣ ያልተፈተነ ወሬ ይዘው አይደለም ። አሁን ፣ ወሬ የሚያወራ ‘ መጀመሪያ ካጣራ በኋላ ነው የሚያረባው ነው ’ የምትለኝ ? . . . ነገሩ ልዩነት አለው ” አለ አበራ ።

“ በውቃሉሁ ልዩነት አለው ። እኔም የምለው ይኸንኑ ነው ። በጅምላ አንናገር ፣ እንለይ ነው ፣ የምለው ። እንደ ገባኝ አንተም

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ይኸው ነው አቅዋምህ ። ነገር ግን ፣ እኔ በምንንጋገርበትም ጉዳይ ቢሆን በደፈናው አንናገር ነው የምለው ” አለ አጉናፍር ። “ ሰም ሳሌ ፣ ስለ ዳኞች ። እንዳልከው ሐቀኛ ዳኛ አለ ። ግን ስንቱ ነው ሐቀኛ ? ስንቱ ነው ጉቦኛ ? አብዛኛው ምንድነው ነው ? ይህ ነው ዋያቄው ። መልሱን ግን ማን ያውቃል ? በወሬ ሳይሆን በሥርዓት አጥንቶ ያወቀ ማን አለ ? ” አለ አጉናፍር ።

“ እሃ ! እዚህ ላይ ነዋ ጠቢ ። እንደምናነበውና እንደምንሰማው ከሆነ ፣ ሁለተኛዉ ወገን ፣ ማለት ጉቦኛው ያመዝናል የሚያሰኝ ነው ። ግን ይኸ በወሬ ላይ የተመሠረተ ፣ በማስረጃ ያልተደገፈ ነው የምለው ! ! ”

“ መልካም ። ጋዜጣው በጃችሁ ። ጉቦኛውን ለማጋለጥ ቢያቅታችሁ ፣ ሐቀኛ ሐቀኛውን እየፈለጋችሁ ፣ አጣርታችሁ ስለሱ እየ ጻፋችሁ ከሕዝቡ ለምን አታስተዋውቁትም ? ያኔ ፣ እሱም በሐቅ መሥራቱ እንደ ታወቀለትና ፣ በይፋ ዋጋ እንደ ተሰጠው ሲገነዘብ ይበረታል ። ‘ ልበል ’ ልተውን እያለ የሚያወላውል ቢኖርም ፣ ሁሉን ትቶ ወደ ቀጥተኛው መንገድ ያዘነብላል ። ሰዉም ፣ በስመ ዳኛ ጉቦኛ አለመሆኑን ይገነዘባል ። ”

“ የምትለው መጥፎ አይደለም ። ግን ፣ ይኸ የኔ ክፍል አይ ደለም ” አለ አበራ ።

“ ለምን ጉዳይህ አታደርገውም ? ”

“ እኔ ሌላ ዕቅድ አለኝ ። ሙሉ ጊዜዬን በዚያ ላይ ለማዋል ቆርጫለሁ ! ” ብሎ ጸጥ አለ ። አበራ በሐሳብ ጉም በነነ . . . . .

አጉናፍር አኳኋኑን አይቶ ምን ይሆን የሚያስበው እያለ ከር ክሩን አቆመ ። አበራ ሐሳብ ባሕር ውስጥ መስጠሙን ሲረዳ ፣ ዝም ብሎ ይመለከተው ጀመር ። አበራ ርቆ ሔዷል ። ‘ ምን ይሆን የሚ ያስበው ? “ እኔ ሌላ ዕቅድ አለኝ ” የሚለው ምን ዕቅድ ይሆን ? የበለጠና የወንድይራድ መሞት ፣ የተስፋዬ ወደ ገጠሩ ትቶት ለመሔድ መፈለግ ፣ አዕምሮዉ ውስጥ ምን አሳድሮበት ይሆን ? ራሱን ለማጥፋት ያቀደ እንኳ አይመስለኝም ። አለበለዚያ ስለ ፖ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ርትመንት ምን አስጠየቀው ? ሰሞኑን ተከታትሎ የደረሰው አደጋ ተስፋዩን ቋር ሲያደርገው ፣ ጭምቱ አበራን ደግሞ ተናጋሪ ያደረገው ይመስላል ’ አለ አጕናፍር በልቡ ። ነገር ግን ፣ አበራ አዕምሮ ውስጥ የሚራወጠው ሐሳብ ምን እንደሆነ ገጹን አንብቦ መረዳት አልቻለም ። አበራ እስኪናገር ድረስ ለመጠበቅ ወስኖ ፣ አጕናፍር ዝምታውን ቀጠለ ። ብዙ ቆየ . . .

አጕናፍር ጸጥታው ከበደ ። “ምነው እጅግ ሐሳብ ገባህ ? . . . ብዙ ማዘን ጥሩ አይደለም ። መተው ነው ” ብሎ ለማጽናናት ያሰበዉን ወደ ጐን ትቶ ።

“ አ . . . - እሕ ! . . . ” አለና ቀጥ አለ አበራ ።

“ በመንፈስ እኮ ጨርሰህ ሔደህ ነበር ። ለብዙ ደቂቃዎች እዚህ አልነበርክም ” አለው አጕናፍር ።

ድንገት ዞር ብሎ አጕናፍርን ትኩር ብሎ እያየ ፣ “ አንድ ግላዊህ ስለሆነ ነገር ብጠይቅህ ቅር ይልሃል ? ካልፈቀድህ — ” አለ አበራ ።

አጕናፍርም በነገሩ ሳይደነቅ አልቀረም ። ሆኖም ፣ “ ጠይቀውና እንያ ” አለ ።

“ የሕይወት ዓላማ አለህ ? ምንድር ነው የሕይወት ዓላማህ?”

“ ይኽ ከባድና ውትብትብ ያለ ነገር ስለሆነ ፣ በአዎንታና በአሉታ ባጭሩ ሊመለስ የሚችል ይመስልሃል ? ” አለ አጕናፍር።

“ መቻል አለበት ” አለ አበራ ፣ ጠጠር ባለ አነጋገር ።

“ አንድ ሰው በሕይወቱ አንድ ዓላማ ብቻ አይደለም እኮ ያለው ። ቢያንስ ቢያንስ በሦስት አቅጣጫ የሕይወት ግብ ፣ የሕይወት ዓላማ ይኖረዋል ። አንድ ፣ በሥራዉ ። ማለት ፣ ተቀጥሮ እንጀራ በሚበላበት ። ሁለት ፣ በሙያዉ ። ማለት ፣ ትምህርት ቤት ገብቶ ባጠናበት ትምህርት ። ለምሳሌ ፣ ሕግ ፣ ታሪክ ፣ መምህርነት . . . ወዘተ . . . ሦስት ፣ በግል ኑሮዉ ። ማለት ፣ በቤተሰቡ ። በነ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቢሀ በምስት አቅጣጫዎች ፤ ለመድረስ የሚፈልግበት ግብ እንደሚ ኖረው የታወቀ ነው ። እርግጥ ፤ ሦስቱ እብዙ ሥፍራ ላይ ይገናኛሉ ። ጨርሶ የተለያዩ ፤ የማይያያዙ አይደሉም ። ነገር ግን ፤ ሁሉም አንድ ዓላማ ናቸው ለማለት ያስቸግራል ” አለ አጐናፍር ።

“ሁሉን የሚያጠቃልል ፤ ከሁሉ በላይ የሆነ ፤ አንድ ዐቢይ የሕ ይወት ዓላማ መኖር አለበት ። ሌሎቹ ዓላማዎች ንዑስና የዐቢይ ዓላማው ተገዥች መሆን አለባቸው ። እኔ ዐቢይ ዓላማ የምለው ፤ ቅርብና በቀላሉ የሚደረስበትን አይደለም ። ይኸንንም ስል ደግሞ ፤ እጅግ ከባድና ጨርሶ የማይደረስበት ፤ ከሰውዬው ዐቅም በላይ የሆነ ማለቴም አይደለም ። ጨርሶ ተስፋ እንዳያስቆርጥ ቀለል ፤ ባጭርና በቀላል ሙከራ እንዳይፈጸም ፤ ወደላይ ከፍ ፤ ከበድ ማለት አለበት ። እንደዚህ ዐይነት ዓላማ ያለው ሰው ፤ ሕይወቱ አቅጣጫ ያገኛል ። መቅኛ ይኖረዋል ። የዕለት ተግባሩ ሁሉ ፊቱን የሚመ ልሰው ፤ አሾቅቦ የሚመለከተው ወደዚሁ አቅጣጫ ይሆናል ።

“ አለበለዚያ ግን ፤ ሕይወት ፤ ወዲያና ወዲህ በነፋስ የምትዋ ልል የዶሮ ላባ ትሆናለች ። ኑሮውም ከእንስሳ አይለይም ። የብ ዙዎቻችንም ችግር በእንደዚህ ዐይነት አኗኗር ላይ የተመሠረተ ነው ። ዐቢይ ዓላማችንን ብንወስን ኖሮ ፤ ኑሯችን ጣዕም በኖረው ነበር ። አሁን ግን የለውም ” አለ አበራ ! ።

“ አንተ የምትለውን ዐይነት ዓላማ ያለው ሰው ያለ አይመስ ለኝ ” ። ሰው ብዙ ዓላማ አለው ። አንዱን ሲጨርስ ከዚያ ከፍ ወዳለ ዓላማ ይሸጋገራል ። እንዲህ እንዲህ ሲል ጊዜውን ይፈጽማል እንጂ ፤ አንተ እንደምትለው ፤ ገና ከሕፃንነቱ ጊዜ ጀምሮ አንድ የሕይወት ግብ አሰላስሎና ወስኖ በዚያ የሚመራ ሰው ያለ አይመ ስለኝም ። ”

“ አንድ ዐቢይ የሕይወት ዓላማ ! ” አለ አበራ ፤ ድምፁን ወደ ሹክሹክታ ለውጦ ፤ ቁና ተንፍሶ ። “ ሰው ሁሉ ዐቢይ የሕይ ወት ዓላማ ያስፈልገዋል ። አለበለዚያ ፤ መፈጠሩ ከንቱ ሆነ ማለት ነው ። ዓላማ የሌለው ሰው ምንም ትልቅና ዘላቂ ነገር ለመሥራት አይችልም ። ከዚህ ቀደምም እንዲያው እንዳጋጣሚ ቀዋሚ ነገር የሠራ የለም ፤ ወደፊትም አይኖርም ! ” አለ አበራ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

"እርግጥ የሕይወት ግብ እያንዳንዱ ሰው ሊያበጅ ይገባዋል ። ዓላማ ሲኖረ ይገባል ። ብቻ — " አለ አጐናፍር ።

አጐናፍር የሚለውን እጅግም ልብ ሳይል ፣ አበራ ቀጠለ ፣ « የበለጠና የወንድይራድ ሞት ሁለት ነገሮች በጣም ጉልህ አድርጐ አሳይቶኛል ። አንደኛ ፣ በመኖርና በመሞት መካከል ያለው ድንበር ቀጭን በመሆኑ ፣ ከምድር ገጽ በሚናችውም ደቂቃ ልን ጠፋ የምንችል መሆኑን ። ሁለተኛ ፣ በሕይወት ሳለን የሠራነው ቀዋሚ ነገር ከሌለ ፣ በንሞት እስከ ወዲያኛው ተረስ ን የምንቀር መሆኑን ፣ ግልጥ ፣ ጥርት ፣ አድርጐ ነው ያሳየኝ ።

" እሱቴ አዘበው ! አጐናፍር ፣ ተፈጥረህ በምድር ላይ ኖረህ ስትሞት ጨርሶ እንዳልኖርክ ስትሆን ! ! ራሱ ሐሳቡ አያዘገንን ህም ? ! ! ጠፍተህ ከተረሳህ ፣ መሞትህ ማንንም ካላጐደለ ፣ መኖርህም እስከዚህ ማንንም አልጠቀመም ነበር ማለት ነው — " ቢል አበራ ፣

"እሱስ ለወዳጅ ዘመድ ያጐላል ። ወዳጅ ዘመዱን ያሳዝናል" አለ አጐናፍር አቋርጦ ።

" እስከ ስንት ጊዜ ድረስ ? " አለ አበራ በምጸት ፣ ለንቦጩን ዘርግቶ ፣ ግንባሩን ቋጥሮ ። ከዚያ መለስ አለና ክርክሩን ቀጠለ ። " በጀ ። ያልከውንም እንቀበል ። ከነሱስ ወዲያ ፣ ከነሱስ በኋላ ? "

" ይኸ መቼም የአብዛኛው ግለሰብ ዕጣ ነው ። ግለሰብ ሁሉ ታላቅና ዘላቂ ሥራ ሊሠራ አይችልም ። ወይም ሲሠራ አይታይም ፣ ልበል መሰለኝ ። እስከ ዛሬ ታይቶ የሚታወቀው ሐቅ ይኸ ነው ። የወደፊቱን አላውቅም እንጂ ፣ እስካሁን የምናየው ፣ በየዕውቀት ዘርፉ ፣ በየዘመኑ ፣ በየሀገሩ ፣ ከቀረ ግለሰብ የሚልቁ አንዳንድ ሰዎች የሚገኙ መሆኑን ነው ። እነዚህ ግለሰቦች ብቻ የማያወላውል ዐቢይ የሕይወት ዓላማ የነበራቸውና ያላቸው ናቸው ። አብዛኛው የዓለም ግለሰብ ግን ፣ እንደዚህ ዐይነት የሕይወት ዓላማ ስለሌለው ከልደቱ እስከ ሞቱ የሚሠራው ሥራ ሁሉ ተርታ ነው።"

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጐናፍር ስለራሱ ዐቢይ የሕይወት ዓላማ ለቅጽበት አሰብ አደረገ ። በስሬው ሊያስብበት ወስኖ ፣ “ የምትለው ዐይነት የሕይወት ዓላማ ፣ ለመሆኑ አንተ አለህ ? ዐቢይ የሕይወት ዓላማ ? ” አለ ፣ ውይይታቸው ወደ ሌላ አግጣጫ እንዳያመራ ለማገድ ።

አበራ ዐይኖቹን ከአጐናፍር ገጽ ላይ ነቅሎ ፣ በተከፈተው መስኮት ወደ ውጭ ወረወራቸው ። የሚታዩት ዛፎች እውጭ በንፋስ ይዋዥቃሉ ። ለርሱ የማትታየው ፀሐይ ጨረሮችም እዛፎቹ ቅጠሎች ላይ ዘለው እየሠፈሩ ይረግፋሉ ፤ ዘለው እየወጡ ተንሸራተው ይወድቃሉ ። አበራ ጥቂት ዝም ብሎ ይኸን ትርዒት በአንክሮ ካስተዋለ በኋላ ፣ ወደ አጐናፍር ዞር ብሎ ትኩር ብሎ እያየ ፣ “ አሁን አዎን አለኝ ” አለው ፣ በማያወላውል ኀንደበት።

ምን እንደሚለጥቅ በጕጕት እየጠበቀ አጐናፍር ዝም አለ ።

እርሱም ጸጥ ብሎ ለአያሌ ሴኮንዶች ከቆየ በኋላ ፣ “ አዎን ፣ ዐቢይ የሕይወት ዓላማ አለኝ ። ከዚህ ቀደም አልነበረኝም ፤ አሁን ግን ፣ ዐቢይ የሕይወት ዓላማዬን አበጅቻለሁ ። ከእንግዲህ ፣ ሌት ተኝቼ የማልመው ፣ በቀን የምለፋውና የምፈጥረው ሁሉ ፣ ወደዚህ ዓላማ አግጣጫ የሚያመራውንና ፣ ከግቤ ሊያደርሰኝ የሚችለውን ነገር ብቻ ነው ! ! የቀረችኝን ዕድሜዬን በከንቱ ላለማባከን የማያዳግም ውሳኔ አድርጌያለሁ ! ” አለ አበራ ፣ አሁንም ዐይኖቹን አጐናፍር ላይ ተክሎ ።

የማወቅ ፍላጐቱ ያለቅጥ ተቀስቅሶ ፣ ‘ ምን ? ’ የሚል ጥያቄ አፉቱ ላይ እየተንበበ ፣ አጐናፍር ፣ እየተቁነጠነጠ ፣ ጸጥ አለ ።

አበራም ፣ የማወቅ ጕጕቱን በመገንዘብ ፣ ነገሩን ቀጠለ ።

“ እናት ሀገራችን በሥጋዊ ሥልጣኔ እየደረጀች ስትሔድ ፣ በመንፈሳዊ ሥልጣኔዋ እንዳትኮስስ ፣ እንዳትመነምን ፣ ከፍ ያለ ጥረትና ትግል መደረግ ይኖርበታል ። አለበትም ። እኛ ፣ እኛነታችንን እንዳንሰለብ ተጋድሎ ማድረግ ፍጹም አስፈላጊ ነው ። ለማለት የምፈልገው ባጭሩ ፣ ቴክኒኩንና ሥጋዊ ጥበቡን ከባዕዳን ከውጪ እየወረስን ፣ ሥጋዊ ሥልጣኔያችንን ብንገነባም ፣ ሥጋዊ ባልሆነው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጥበብ ግን ፥ እኛው ባለን ላይ ከውስጣችን እያፈለቅን ንጹሕ ኢትዮጵያዊ የሆነ መንፈሳዊ ጥበብና ሥልጣኔ መገንባት አለብን ። እለ በለዚያ መንፈሳችን ፥ እኛነታችን የባዕድ ቅኝ ግዛት ይሆናል ። የኛን ፥ የራሳችን የሆነውን ከመናቅ ፥ ከማንቋሸሽ ተነሥተን እኛነታችንን ወደ መጥላት ፥ በእኛነታችን ወደ ማፈር እንደርሳለን ። የኔ ዐቢይ ዓላማ ይኸ ውርደት የኛም ሆነ ፥ በተለይም የተተኪዎቹ ትውልዶች ዕጣ እንዳይሆን አጥብቀው ከሚተናነቁ ሁሉ ፥ ከጐናቸው ተሰልፌ ድርሻዬን ፥ አቅሜ በሚፈቅደው መጠን ማበርከት ነው ። በባዕዳን የመንፈስ ተጽዕኖ ላይ ጦርነት አውጀያለሁ ። ለዚህ ዓላማ የቀሩትን ሁሉ ጥገኛ አድርጊያለሁ ” አለ አበራ ፥ የፈለገውን ያህል ሐሳቡን በደንብ ያብራራ መሆኑን እየተጠራጠረ ።

የአበራን አነጋገር እንደ ጆማት መከረርና ፥ የተመሠረተበትም ጽኑ ፈቃድ ሲገነዘብ አጐናፍር በጣም ተደነቀ ። አበራ ሁልጊዜ ዋዛ ፈዛዛ የሚወድ ፥ አብሮ ለመጫወት የሚፈልግ ወጣት እንጂ ፥ እንደዚህ ዐይነት ኮስታራነት በውስጡ ያለው ወጣት መስሎ አልታየውም ነበር ። ‘ ምንም ለዚህ ውሳኔዉ የቅርብ ምክንያት የሆነው የነወንድይራድ እሳቤ ፍጻሜ ቢሆንም ፥ ጥንቱን ጠንካራ መንፈስ ባይኖረው ኖሮ ፥ ወደዚህ ሐሳብ ቀድሞ ውኑ ባልተመራም ፥ ባልደረሰምም ነበር ። ስለዚህ ፥ አበራ ፥ እንደ በሰለ ኮክ ፥ ላይ ላዩ ለስላሶ ውስጡ ግን ጠጣር ፍሬ ኖሯል ማለት ነው ’ አለ አጐናፍር በልቡ ። በሌላ አንጻር ደግሞ ፥ ‘ ሥጋዊና መንፈሳዊ ብለን እንዳልተያያዙ ሁለት ነገሮች ነጣጥለን ማሰብና መናገር እንችላለን ? ’ የሚል ሐሳብ ሸው አለበት ። ለአበራ ግን ድምፁን ከፍ አርጐ ፥ “ ይኸ ያልከው እኮ የወጣት ሁሉ ዓላማ ነው ። ያንድ ሰው ችግር ብቻ አይደለም ” አለው ።

“ በወሬማ እዎ ፥ ሁላችንም ስንለው የከረምነው ነው ። ነገር ግን ፥ ስንት ሰው ሕይወቱን ለዚህ ግብ ሠዋ ? ካልክስ ፥ አሁን ትልቅ ትንኹ የሚለው ‘ ልማት ልማት ’ ነው ። ይኸን ሲሉ ደግሞ እጭንቅላታቸው ውስጥ የሚፈላው ሐሳብ ፥ ስለ ምዕራባውያን ፥ ሥልጣኔ ነው ። ባጭሩ ስለ ሀብት ስለ ገንዘብ ነው ። ሰው ሥጋ ብቻ አይደለም ። ነፍስም ነው ። ሥጋውን አጥግቦ ነፍሱን ማስራብ የሚያስ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ከትለው መዓት የዋህ አይምሰልህ ” አለ አበራ ፣ ራሱን የወጣት አረጋዊ አድርጐ ።

“ ቀድሞ እዚያ ደረጃ መቼ ደረስንና ። አሁን ባንድ ልብ መጣጣር ያለብን በፕላን መሠረት ተግተን እየሠራን ከፍ ወዳለ የኑሮ ደረጃ መድረስ ነው ። ያለን የሀብት አቅም የተወሰነ ስለሆነ ፣ ማድረግ ያለብንን ሁሉ ለማድረስ አይበቃንም ። ስለዚህ ፣ ሥራችንን በቅደም ተከተል ማድረግ አለብን ። አንተስ ስታስበው ፣ ለተራበና ለታረዘ አስቀድሞ ምን ያስፈልገዋል ! እንጀራና ልብስ ወይስ ቴያትርና ሥዕል ? በተራብ አንጀት ቴያትር ቢመለከቱ ምሥጢሩ አይገባም ። ለራበው ሰው ሥዕል ቢያቀርቡለት የሚታየው በሸራ ላይ የተለደፈ ቀለም ብቻ ነው ። በውነቱ ጥያቄዉ ፣ ‘ የቱ ይቀድማል፣ የትኛዉ ለአሁን ይብሰብናል ? ’ ነው እንጂ ! ‘ ወይ ሥጋዊዉን ወይ መንፈሳዊዉን ብቻ ’ የሚል አይደለም ” አለ አጐናፍር ፣ ለክርክር እየተሟሟቀ ።

“ ይኸን ክርክር ስሰማው ኖሬአለሁ ። ለራበው እንጀራ እንጂ መጽሐፍ የሚያቀርብለት የዋህ ነው ሲባልም ሰምቻለሁ ። ዳሩ ግን፣ ጥያቄው ይኸ አይደለም ። ሰው ለሆዱ በቂ ምግብ ፤ ገላውን ለመሸፈኛ በቂ ልብስ ፤ ከቀን ሐሩር ከሌት ቁር መከለያ ፣ ከዝናብ መጠለያ በቂ መኖሪያ አያስፈልገውም የሚል ማንም አይገኝም ። የሥጋዊ ሥልጣኔ ዓላማ እኮ ይኸ ብቻ አይመስለኝም ። ምግብን ፣ ልብስንና ቤትን (መጠጊያን) ብዛቱን ለመጨመር ፣ ዐይነቱን ለማላቅ ነው ። አንድ ያለው ሁለት ፣ አምስት ያለው ዐሥር እንዲኖረው ነው ። አብጀዲድ ያለው ካኪ ፣ ካኪ ያለው ሱፍ ፣ ሱፍ ያለው ሐርና ገበርዲን እንዲመኝ ነው ።

“ ግን ፤ መልስ ያላገኘ አንድ መሠረታዊ ጥያቄ አለ ። ይኸውም ፤ አንድ መጠነኛ ቤት ውስጥ የሚኖር ሰው ከሚያገኘው ልባዊ ደስታ ፣ አንድ ባለ ፎቅ ዘመናዊ ቪላ ውስጥ የሚኖር ሰው የሚያገኘው ልባዊ ደስታ ይበልጣልን ? በስንት ግራም ወይም ኪሎ ይበልጣል ? — ” ሲል አበራ ፤

አጐናፍር ሣቅ አሽንፎት በኃይል ተንከተከተ ። ሣቁ ጋብ ሲልለት ፣ እንባውን ካይኖቹ በእጁ ጀርባ እየጠረገ ፣ “ አሁን ይኸን የም

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ትለው ከንጀትህ ነው ? ” አለ ፤ በመገረም ዐይኖቹን አፍጥጦ አበራን እየተመለከተ ።

አበራም ዐይኖቹን ጠበብ አድርጎ ፣ በትዝብትና በንቀት አጉናፍሮን እየተመለከተ ፡ “ ታውቃለህ ፣ ያንተ ሣቅ የሚያስገነዝበኝ ምን እንደሆነ ? እግቢ ለመድረስ መግፋት ያለብኝን ተራራ ነው ። ግን ፣ ቁርጬ ተነሥቻለሁና ፣ አያስፈራኝም ። እንዲያውም ፈቃዴን የበለጠ ያጠነክረዋል ። የጊዜያችን ገገርውና መሪው ሐሳብ የምዕራባዊያንን ሥልጣኔ መውረስ ፡ ከምዕራባዊያን ደረጃ መድረስ ፣ እነርሱን መሆን ነው ። ከዚህ ውጭ የሆነ ሐሳብ ጥንታዊና አሮጌ ነው ። የሚያሥቅ ነው ። ከንቱ ነው እንዲህ እንደሚባል ዐውቃለሁ ። ግን ፣ እኔ በበኩሌ የናንተን ሐሳብ አልቀበልም ።የምሬን ነው የምልህ ፡ የምደግፈው ሐሳብ የጥቂቶችን ሐሳብና እምነት ነው ። አብዛኛው ሰው ያንተ ወገን ነው ።

“ የሚያስደንቀኝ ግን ፣ የምዕራባዊያንን ፈለግ መከተል የሚያመጣውን ፣ በነሱ በራሳቸው ላይ የሆነውን መገንዘብ ስንችል ፤ ዐይናችን ያየውም ፤ ጆሮአችን አይሰማውም ፤ ልባችንም ልብ አይለውም ። ሌላውን ዝርዝር ነገር ተወው ። እስቲ እንደ ሥጋዊ ሥልጣኔነቱ ብቻ እንኳን እንመልከተው ። አንድ አገር ፣ በናንተ መንገድ መልማት ስትጀምር ሰው ከገጠር ወደ ከተማ ይጎርፋል ። ይኸ ነው አንዱ የልማት የመጀመሪያ ምልክት ። የሚያስከትለውን ጠንቅ ተመልከት — በማኅበራዊ ኑሮ ፣ በጤንነት እና በወንጀል በኩል ። ተመልከት ታላላቅ የምዕራባዊያንን ከተሞች ። ነዋሪዎቹ ካንድም ሁለት መኪና ቢኖራቸው ምን ያደርጋል ? ከትራፊክ ብዛት የተነሣ እግረኛ ከመኪና ቀድሞ እቀጠሮው ይደርሳል ። መኪና ታዲያ ከእግር ካልተሻለ ምን ይረባል ? የእኩል ሰዓት የግርን መንገድ በአንድ ሰዓት ለመሔድ ነው ? እግረኛ እንደ ደረሰ እፈለገበት ቢሮ ወይም ሱቅ ይገባል ። ባለመኪና ግን መኪና ማቆሚያ ፍለጋ ሲዞር ተጨማሪ ጊዜ ያጠፋል ። ቀንቶት በሕግ ያልተከለከለ ማቆሚያ ቦታ ሲያገኝ ደግሞ እንደገና እፈለገበት ለመድረስ የዐሥር ያሥራ አምስት ደቂቃ ጉዞ በግሩ ማድረግ ይኖርበታል ! ታዲያ የመኪናው ጥቅም አልተቀነሰም ?

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ከዚህ ሌላ ደግሞ ንጹሕ አየር መተንፈስ አይቻል ፤ ሰው ሠራሽ መርዝ በአየሩ እየናኘ ። ሁሉን ተወው ፤ በሊማት ባደጉ ሥጥር የናሳ ሐኪም ፋጥር አብሮ ማደጉ ምን ያሳያል ? ” አለ አበራ።

“ መጥፎ መጥፎውን ብቻ ከተመለከቱማ አንድም ጥሩ ነገር ባለም አይገኝም — ” ሲል አጐናፍር ፤

አበራ አቋርጦ ፤ “ የምዕራባዊያን ሥልጣኔ ምን ያህል ዕፀ-ብ ድንቅ እንደሆነ የሚለፍፉ ፤ ከራሳቸው ይልፎ እኛ እራሳችንም አለን። ስለ ምዕራባዊያን ሥልጣኔ ጥሩነት ፤ ጥብቅና የሚቆም ከቁጥር በላይ የሆነ ጠበቃ ስላለ ፤ እኔ አብዛኛው የማይመለከተውን ገጽ ለመጠቆም ያህል ብቻ ነው ” አለ ።

“ ዓማን እሸሀ ፤ አጥንት ለሰው ብለን ከመብላት እንቆጠብም። የምዕራባዊያንም ሥልጣኔ እንደዚሁ የጠቃሚና የጐጂ ነገሮች ቅይጥ ነው ። በጐውንና ጠቃሚውን መርጦ መውሰድ ፤ ክፉውንና ጐጂውን ለይቶ መተው ፤ የኛ ፋንታ ነው ። በኔ አስተያየት ዘግ ይተን ሩጫውን መጀመራችን ባንድ ፊት ቢያበሳጨንም ፤ በሌላ በኩል ይጠቅመናል ። እነሱ ያደረጉትን ስሕተት እንዳንደግም ለመጠ ንቀቅ ፤ እነሱ የደረሰባቸው ክፉ ነገር በኛም እንዳይደርስ ዘዴ ለመ ፍጠርና ለመከላከል እንችላለን ። ስለዚህ ፤ አንተ እንደምትለው እስከዚህ አደገኛ ነገር አይደለም ። እርግጥ ፤ ከውጭ የሚመጣው ሥጋዊ ሥልጣኔ በባህላችን ፤ በአስተሳሰባችንና በጠቅላላ በኑሮአ ችን ላይ ለውጥ እንደሚያስከትል የማይካድ ነው ። ግን ፤ ለውጥ ሁሉ መጥፎ አይደለም ። አሁን ያለን ሁሉ ፤ መሻሻልና ለውጥ የማ ያስፈልገው አይደለም ።

“ ቅድም እንኳ ያልከውን ብናስተ ውል ፤ ነገር የመመርመር ፤ የማጣራት ፤ የመሞከር ፤ የመፈተን ነገር የምዕራባዊያን ሥልጣኔ መሠ ረቱ ነው ። በዚህ ረገድ እንኳ ብትመለከተው በምዕራባዊያን ሥል ጣኔ አንድ ዐቢይ ዋጋ ታገኝበታለህ ” አለ አጐናፍር ።

“ የሰው ፍጹም ሰይጣን ወይም ፍጹም መልአክ እንደሌለው ሁሉ ፤ ማናቸውም ነገር የበጐና የክፉ ነገር ድብልቅ መሆኑን ዐው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ቃለሁ ። ያም ሆነ ይህ ፣ የምዕራባዊያን ሥጋዊ ሥልጣኔ እየተቈጣጠራችሁ እንደ ቃለገቡ ሳንት ፣ ለተሰፋፉና ለብጤዎቻችሁ ትቼ አለሁ ። ኬኬ የሰው ልጅ ፍቅር ፣ ልባቸውን የሚያነደውን ደራሲያንና የቀለም ሰዎች ፣ ልባቸውን ያገር መውደድ የሚያቃጥለውን ሠዓሊዎች ፣ ከኢትዮጵያ ዕድል ጋር አብረው የሚሥቁና የሚያለቅሱን ሙዚቀኞች ፣ በጠቅላላው የኪነ ጥበብ ሰዎች ጀግኖዎቼ አደርጊያለሁ ። የኢትዮጵያን ባህል ከባዕድ ጭንት ለማዳንና ከገዛ ውስጡ በሚመነጭ በራሱ ኃይል ከዘመኑ ኢካሔድ ጋር እንዲዘመድ ፣ እንዲራመድ የሚጥሩትን የሊቃውንትና የፈላስፎች ቡድን መርጫለሁ ። የመረጥሁትም እዳር ቆሞ ለማጨብጨብ ፣ ወይም የመንፈስና የጸሎት ድጋፍ ለመስጠት ሳይሆን ፣ መኻሉ ገብቼ ፣ የቡድኑ አባል ፣ የጦር ጓድ መሆንን ነው ። ለዚህ ዐዚይ ዓላማዬ ሁሉን ነገር እሠዋለሁ ። ጉድጓድ ምሼ እግሬን እስከ ጉልበቴ ቀብሬያለሁ ። ከእንግዲህ ወዲያ ፣ ወደኋላ ማፈግፈግ የለም ” አለ አበራ ነገሩን ቁርጥ አድርጎ ።

“ በውነት የሚመሰገን አቋምም ነው ። ብቻ ፣ አንተም ይኸን ብትል ፣ ምናልባት ቤተሰብህ አይስማማ ይሆናል ” አለ አጕናፍር ።

“ የምን ቤተሰብ ? እናቴ እንደሆነች ገና ዱሮ ሞታለች ። አባቴም እንደሁ ካዲሷ ሚስቱ ጋር ትቾው ፣ የዛሬ ሐያ ስድስት ዓመት ከኮበለሉ ወዲህ አይቼውም አላውቅ ። እሱም ፣ ስለኔ ያኔ ያሥር ዓመት ልጅ ሆኘ ግድ ያልነበረው ፣ አሁን በጉዳዬ ብዙ ይጨነቃል ብዬ አልገምትም ። የቀሩት ልጆቹ ይበቁታል ” አለ አበራ ፣ መረር ባለ ድምፅ ።

አጕናፍር አሁንም ሌላ ቁስል ነካሁ መሰለኝ ብሎ ፣ ጥቂት ስቅጥጥ አለ ። በሌላ ወገን ደግሞ ፣ ታሪኩን ለማወቅ የሕልም እንጀራ ተመኘ ። ግን መንገድና ምክንያት ስላልነበረው ፣ ይኸን ሐሳቡን ወደ ጐን ትቶ ፣ “ አይ ፣ እኔ ሚስትና ልጆችህን ማለቴ ነበር — ወደፊት ” አለ ።

“ የምን ሚስት ። አብደሃል እንዴ ! ሰው ጦርነት ሲሔድ ሚስት ያገባል ፣ ጓዝ ያበዛል ? የማይታሰብ ነው ! ! መሥዋዕት ለማ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ድረግ የምፈልገው ራሴን ብቻ ነው ። ሚስት ማግባት ለዓላማዬ ትልቅ እንቅፋት ነው ። ሚስት ካገቡ የዷን ፍላጐት ማርካቱ ራሱ የሙሉ ጊዜ ሥራ ነው ። ስለዚህ አሁን እኔ ጊዜ የለኝም ። ለልጅም እዚህ ዓለም መምጣት ምክንያት ለመሆን አልፈቅድም ” አለ አበራ።

“ አሁን ይኸን ብታስብም ወደፊት የሚሆነውን ለመተንበይ አትችልምና መሐላ አታድርገው ” አለ አንዳፍር ራሱ ፣ ዕድሜ ልኩን ወንደላጤ እሆናለሁ ብሎ ወስኖት የነበረውን ፣ አሁን ቃሉ ረችን በማግኘቱ የሻረው መሆኑን እያሰበ ።

“ ግዴለም ፣ ሁሉንም ጊዜ ይገልጠዋል ። አንተም—” ብሎ አበራ ሳይጨርስ ፣ አንድ የመዝገብ ቤት ሠራተኛ ፣ ገብሬ በሩን እንኳኩቶለት ገባ ። በጁ አንድ የሬኮማንዴ የደብዳቤ ደረሰኝ መፈ ረሚያ መዝገብና አውስጡ አንድ ጫፉ የሚታይ እንቦልክ ሰከቶ ይዞ ፣ ወደ አንዳፍር ቀረበ ። መዝገብ ቤት ሠራተኛዉ በሌባ ጣቱ አሳየው መሥመር ላይ ፈርሞ ፣ ደብዳቤውን አንዳፍር ወሰደ ። ሰው ዬው ወጣ ።

አንዳፍር አበራን ይቅርታ ጠይቆ ደብዳቤውን አውጥቶ አነ በበው ። ፊቱን ሞቀው ። ልቡ ዱጭ ዱጭ ይል ጀመር ። ደብዳቤው ፣

“ አቶ ተስፋዬ ሙሉነህ ይሠሩት የነበረውን ሥራ ከሰኞ ጥር 6 ቀን ጀምሮ ተረክበው እንዲሠሩ በተክበሩ ጠቅላይ ሹሙ የተ ወሰነ መሆኑንና ሥራውንም በትጋትና በጥንቃቄ እንዲሠሩ አስታ ውቃለሁ ” ይላል ። የተፈረመውም በተከበሩ ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ፣ በአቶ ድፋባቸው ነው ! !

አበራ ለመሔድ ተነሥቶ ቆሟል ። አንዳፍር ፣ ስለ ደብዳቤዉ አበራን ምንም ሳይለው አስቦ ነበር ። ግን አላስችል ብሎት ደብ ዳቤውን ሰጠው ። አበራ ፣ “ ተረክበው ” የሚለው ቃል ዘንድ ሲደ ርስ ሳያስበው “ እ ! ” አለ ። ከጨረሰ በኋላ ግን ለምን እንደዚህ፣ እንደ ተሰማው፣ አልገባውም ። ‘ ተስፋዬ ከሔደ ሥራውን አንድ ሰው እንደሚረከበው የታወቀ ነው ። ቃዲያ አንዳፍር ሲሆን ጊዜ ምን ያስጮሃል ? ’ አለ በልቡ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ደብዳቤዉን ሲመልስለት ፤ “ እንኳን ደስ ያለህ ” ብሎ ጨበጠው ። አንጐናፍር ለጊዜው የሚለው ቃል ጠፋው ። የሱ ዕድገት ከተስፋዬ ስደት ጋር መተሳሰሩ ተሰማው ። ሆኖም ተስፋዬ ፈቅዶ ከመሔዱም በላይ ፤ እሱም ባይሆን ሌላ ሰው መተካቱ የማይቀር መሆኑን አልዘነጋውም ። ቢሆንም ጥቂት አሳሰበው ።

“ ቀስፍሽ ያሰበው ቴፈጸመሉት ፤ ” አለ አበራ ።

“ እሱ ገሙ ጐፋን ምን አስወደደው ? ምክንያቱን ገልጾልሃል ? ” ካለ በኋላ ፤ ቅድም እንደ ተረዳው ፤ ለካ ተስፋዬ መሔዱን የወሰነው እሱ ራሱ መሆኑን ነው ፣ ገልጾ ለአበራ እንዳልነገረው ትዝ አለው ። እንደ ካፍ አምልጦ ከውጣ እይመለስምና አንጐናፍር አፍሮ ዝም አለ ።

“ አይ ምንም አልነገረኝ ። እንዲያው በደፈናው ገሙ ጐፋ መሔዱን ነገረኝ እንጂ እሱ ራሱ ጠይቆ እንኳ መሆኑን አልነገረኝም ነበር ። እኔም ያው እንዳቀዱት አዛወሩት አልኩ እንጂ በነገሩ ብዙም አላሰብኩበት ” አለ አበራ ። “ እሱቱ እንዳለ ልደውልለት ” አለና ወደ ስልኩ ሔደ ።

“ ሃሎ ተስፋዬ ። . . .
“ የለም ። አንጐናፍር ቢሮ ነው ያለሁት ። ” . . .
“ ለምን ብቅ አትልም ። . . .
“ እሺ ። ” . . .

“ እኔ ባንተው ጋ አልፋለሁ እንግዲያው ” አለውና ስልኩን ዘጋ ። ተስፋዬ አንጐናፍር ቢሮ አለመጣም ያለበትን ምክንያት ራሱ ይጠረጥር እንጂ ፤ አበራ ለአንጐናፍር አልነገረውም ።

ተሰነባብተው አበራ ወደ ተስፋዬ ቢሮ አመራ ። ተስፋዬ ወደ ገሙ ጐፋ መዛወሩን የሚያስታውቀው ደብዳቤ ከጠቅላይ - ሹም - አከሉ ደርሶታል ። ይኸኔ በደስታ ይጨፍራሉ ብሎ ልቡ ተቃጥሏል። ‘ እኔ ፈልጌ መዛወሬን ማወቅ አለባቸው ፤ በርሳቸው ምክንያት አለመሆኑን እንዲረዱት ያስፈልጋል ’ ይላል በልቡ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ ሲገባ ወንበሩ ላይ ተለጥጦ ተቀምጦ ፤ እግሮቹን አነባብሮ አጠረጴዛው ላይ አስቀምጦ አገኘው ። ሳይነግ ኖሮ አለው ፣ ማስቲካውን እያኘከ ።

“ አንተ ጨርሶ ስሜት አልሰጠህም ፤ እ ? ” አለ አበራ ።

“ ምኑ ? ”

“ ዝውውሩ ! ”

“ ለመመነን የቆረጠ እንደዚህ ዐይነት ጥቃቅን ነገር ምን ስሜት ይሰጠዋል ብለህ ነው ። ቦታዬን የሚረከበው ያ አድርባይ ሞልፋጣ በመሆኑ ጥቂት ቅር ብሎኝ ነበር ። በኋላ ግን ሳስበው ፤ እኛ ከይሲ ሰውዬ ለቦታዬ ያጨኑት ገልጃጃ ከሚሆን ይኸኛው የሚሻል መስሎ ታየኝ ። ሌላው ቢቀር ሰውቀት እያንሰውም” አለ ተሰፋዬ ።

“ ምርጫዉ ከሞልፋጣና ከገልጃጃ ቸሯላ ! ” አለ አበራ በፌዝ። “ ባንተ አስተያየት ሞልፋጣ ተሽሎ ተገኘ . . . ታውቃለህ ፤ ተስፋዬ አንተ ሰው ስትጠላ ያስጠን ዋጋ ሁሉ ትንፍገዋለህ ። ጥሩ አይመስለኝም ። ”

“ እባክህ ለዋጋቢስ ዋጋ አልሰጥም ፤ እኔ ተስፋዬ ። እኔ ሁል ጊዜ የምጠላው አንድ ሰው የማይረባ ሲሆን ብቻ ነው ። ከሌላው ጠብ የለኝም ” አለና እግሮቹን ከጠረጴዛው ላይ አውርዶ ተነሣ ።

“ በነገራችን ላይ ፤ ገሙ ጉሩፉ እነሱ ናቸው የሚልኩኝ ለምን አልከኝ ? ” ብሎ አበራ ጠየቀው ።

“ ‘እነሱ ናቸው’ አላልኩም ። እርግጥ ፤ ‘እኔ ፤ ነኝም’ አላልኩም። እኔ ያልኩት በደፈናው ነበር ። ‘ገሙ ጉሩፉ መሐዴ ተወሰነ’ አልኩ እንጂ ፤ ማን ጠይቆ ማን እንደ ወሰነው የገለጽኩ አልመሰለኝም ” አለ ተሰፋዬ ።

“ ቢሆንም አንተ ፈልገህ መጠየቅህን ልትነግረኝ ይገባ ነበር” አለ አበራ ።

“ እዎ ። ውንትህን ነው ። ለምን እንዳላብራራሁት አላውቅም” አለ ተስፋዬ ። “ ምነው ፤ ልዩነት ያመጣ ኑሯል ? ” ብሎ አበራን ጠየቀው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራ ሳይወድ ሆዱ ቅይም አለ ። ብቻ አሁን ሲለያዩ ጥቂት ቀን ሲቀረው በዚህ የትንሣ ስመጣላት አልፈቀደም ። ለተስፋዬ ግን “ አይ ፣ እሱስ ምንም አይደለም ። ብቻ ልዩ ምክንያት ኖሮህ እንደሁ በማለት ነበር ። ግዴለም ፣ እርሳው ” አለ ።

“ ሰዓቱ ደርሷል ፣ አቡቴ ኢትዮጵያ ሆቴል እንሒድ ? ” አለ ተስፋዬ ፣ ሰዓቱን እያየ ።

ተያይዘው ሲወጡ ፣ ጠቅላይ - ሹም - አከሉ ከወደ ጠቅላይ ሽሙ ቢሮ አግጣጫ ሲመጡ ተስፋዬ አየ ። ገና በሩቁ ሲያዩት ፊታቸው በራ ። እንዲዛወር የተደረገው ረቡ ዕለት ከስብሰባው በኋላ ጠቅላይ ሽሙን አሳቸው ፣ ‘ ተስፋዬ ከሌሒደ የገሙ ጉፋው ቅር ንጫፍ መሥሪያ ቤት በተፈለገው ዐይነት ውጤት አይሰጥምና ይሒድ ’ ብለው አጥብቀው ስላሳሰቡ መስፈቻው በጣም ተደስተዋል ። የአገናኛርም ዕድገት እንደሳሰቡት ቢሆንም ፣ በዚሀኛው ተደስተው ለጊዜው ቻል ብለውታል ። አጉናፍርም የተሰጠው ሥራው እንጂ ገና ማዕረጉ ስላልሆነ ፣ በዚያ አግጣጫ የነበራቸው ቅሬታ በተስፋዬ መወገድ ካገኙት ደስታ ሲወዳደር አልቻለም ። ደግሞም ፣ ነገሩን ለማስተካከል በቂ ጊዜ እንደሚያገኙ አልተጠራጠሩም ።

ተስፋዬ በበኩሉ ሲያያቸው ደስ አለው ። አጠገባቸው ሲደርስ እጅ ነሣና ጠጋ አላቸው ። እሳቸውም ፈገግ ብለው እጃቸውን ሰጡት ። አበራን ትቶ ከተል ሲላቸው ለመለማመጥ ነው ብለው እርግጠኛ ሆኑ ።

“ ጌታዬ እኔን ሁልጊዜ ፣ እንደ ሞገደኛ ይቈጥሩኛል እንጂ እንደውነቱ ከሆነ እኔ የርስዎን ትእዛዝ መቀበልና እርስዎን ሁልጊዜ ለማስደሰት ነው ምኞቴ — ” ሲል ፣ ደስ አላቸው ።

“ ልመናውን እንዲያስከትል ዕድል ለመስጠት ፣ ነው ። መቼ አባሁት ” አሉ ።

“ ለምሳሌ ፣ እርስዎ ገሙ ጉፋ እንድሔድ አጥብቀው መፈለግዎን ስለ ሰማሁ ፣ የተከበሩ ጠቅላይ ሹሙን ስንት ደጅ ጠንቼ ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይኸው አሁን ፈቀዱልኝ ። እሳቸው እንኳ መጀመሪያ አሻፈረኝ ብለ ውኝ ነበር ። ሌላ ያሰቡት ቦታ እዚሁ ነበር መሰለኝ ። እኔ ግን ፣ እር ስዎን እንደሚያስደስትልኝ ከጥሩ ምንጭ ስለ ሰማሁ ጠነከርኩ ። በመጨረሻ ይኸው ተሳካ ! ” አላቸው ደስ ደስ ፣ እያለው ።

ወሽመጣቸው ብጥስ አለ ። ፊታቸው ከመቅጽበት ጠቆረ ። ሰውነታቸው በቁጣ ተኰማተረ ፤ “ ማነው እንደዚህ ያለህ ? ” አሉት ኰስተር ባለ ድምፅ ።

“ ያ መንበረ የሚባል ቀጣፊ ፣ እርስዎ ብርቱ ሠራተኛ ስለሆነ ከዋናው መሥሪያ ቤት መዛወር የለበትም ብለው ነበር እያለ ሲያ ታልለኝ ፤ ዘርፉ ነው እቅጩን የነገረኝ ። ጌታዬን የሚያስደስተው ፈቃድዎን ፈጽሜ ገሙ ጐፉ መሔዴ መሆኑን ያስረዳኝ እሱ ነው ። ያኛውማ ሲያሳስተኝ ፤ እግዚአብሔር ነው ያወጣኝ ፤ ያለማሁ መስ ሎኝ ላጠፋ ነበር ! ! ” አለ ተስፋዬ ፍጹም ትሕትናና ታዛዥነት ያራቀው በሚመስል ድምፅ ።

ሰውዬው በቁጣ ጐንተር ጐንተር እያሉ ሲሔዱ ፣ ተስፋዬ እጅ ነሥቶ ተመለሰ ። አበራን እመኪናው ውስጥ ቁጭ ብሎ አይቶት ፣ በሣቅ እየተንከተከተ ወደርሱ ሔደ ።

“ ምን የሚያሥቅ ነገር ገጠመህ ? ” አለ አበራ በመገረም ሁኔ ታውን እያስተዋለው ።

“ ዝርዝሩን በኋላ አጫውትሃለሁ ። ግን ትንሽ ለቅምሻ ያህል . . . አሁን ያነጋገርኳቸውን ሰው ፣ ለዛሬ ማታ ራታቸው ፣ የነበራቸ ውን ወስፋታቸውን ዘጋሁት ። የዚያን የሾካካም እንጀራ ዘጋሁ በት ! ” አለ ተስፋዬ ፣ ቃሎቹን እየተፋ ።

አበራ በመሣቅ ፈንታ ፊቱ ቅጭም አለ ። የመኪናውን ሞተር አስነሣ ። ተስፋዬም ፊቱን ፈገግታው ሳይለየው እመኪናው ውስጥ ገባ . . . . . .

አበራ ወጥቶ በሩን ከዘጋ በኋላ ፣ አጕናፍር ወደ ጠረጴዛው አም ርቶ ደብዳቤውን ዳግመኛ አነበበው ። የደስታ ስሜት በሁለመናው ገና መናኘት ሲጀምር ወዲያው ፈጥኖ ነገር ልቡ ገባ። ወንበሩ ላይ ተመቻችቶ እንደ ተቀመጠ በሐሳብ ጕዳና ነጐደ . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የጓዱ የአድማሱ ቃላት በዕዝነ ልቡናው እንደ መረዋ ሲጮሁ ይሰማዋል ። “ አጐናፍር ! ባለፉት አያሌ ዓመታት ይኸን ነገር ስንት ጊዜ ደጋግመን ተወያይተንበት ፣ ተከራክረንበት ፣ ተጣላ ንበት..! ያንተ ችግር ፡ ‘ የምፈልገው ሁሉ ይገባኛል ፣ መብቴ ነው፣ ይሰጠኝ ነው ። ግን ፣ የምፈልገውን ለማግኘት ፣ የሚፈለግብኝን አንዳችም ነገር እንኳ ሳደርግ — አልሞክርም ። እንዲያው ስለ ፈለግ ሁት ብቻ ያላንዳች ጥያቄ እንደ ስጦታ ሊሰጠኝ ይገባል ነው ። በዚህ ዓለም ደግሞ ፣ ነገሩ እንደዚህ አይደለም ። ለሚሰጥህ ፣ ለምታ ገኘው ፣ ለምትቀበለው ነገር ሁሉ ልዋጩን መክፈል አለብህ ። መክፈሉን ከጠላህ ፣ ያንን ነገር አትውደድ ፣ አትፈልግ ። ከፈለ ግህ ከፍለህ ውሰድ ። መክፈል ካልፈለግህ በከንቱ ይጓጓኛል አት በል ። እንደኔ ከሆነ ግን ፣ አንተነትህን የሚያስለውጥህን ፣ እምነትህን የሚያስክድህን ፣ ማናቸውም ነገር ፣ ባትመኘው ፣ የምታገኘውም ቢሆን ቢቀርብህ ። ያም ሆነ ይህ መምረጥ አለብህ ። ሁለት ወዶ አይሆ ንም ! ,. . . .

አጐናፍር ሥልጣንና አድራጊ ፈጣሪ መሆንን ይፈልጋል ። የሚፈልገውን ለማግኘት የሚፈልግበት አያሌ ነገር ነው ። እሱ ግን የገበጣ ጨዋታውን አልፈልግም ባይ ነው ። ሥልጣን ለማግኘት ማድረግ ያለበትን ነገር ሁሉ ሲያስተውል በርሱ በኩል ተቀባይ ነት ያጣል ። ነገሩን ሊከፍለው የማይችለው ዋጋ ሆኖ ያገኘዋል። የማንም ቡድን አባል ፡ የማንም ግለሰብ ጥገኛ መሆን አይችልም። ግለኛነቱን አጥብቆ ይወዳል ። ይኸ ደግሞ የሥልጣን ጐዳና አይ ደለም ።

‘ አዎን ሁለት ወዶ አይሆንም ’ አለ አጐናፍር የሐሳብ ጉዞውን በመቀጠል ፣ ቁና ተንፍሶ ፡ ‘ በሕይወት ውስጥ ! በዓለም ላይ ገለልተኝነት ሥፍራ የለውም ። አንዱን መርጦ መያዝ ! በማያ ወላውል ሙሉ ልብ መሰለፍ ፍጹም አስፈላጊ ነው ። አዎን ! አበራም እንዳለው ቡድንን መርጦ አብሮ መሰለፍ ያንድ ግለሰብ ግዴታ ነው ። ኑሮ ትግል ነውና ትግል ሲኖር ደግሞ ፣ ቢያንስ ቢያ ንስ ሁለት ተቃራኒ ወይም ታጋይ ቡድኖች ይኖራሉ ። ያኔ ደግሞ ግጭት አለ ፣ መፋተግ አለ ። ሰላም ሁል ጊዜ አይገኝም ። ስለዚህ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ወይ ገለልተኛነትን ተወት አድርጐ በሙሉ ልብ እትግሉ መካከል ቆርጦ መግባት ነው ። አለበለዚያም የዓለም ኑሮን ትቶ መመነን ፣ ገዳም መግባት ነው ። መቁረጥ አለብኝ . . .

ቆየ ፣ ሲያሰላስል ፣ በተመሰጠ . . . ’

ውሎ ውሎ በመጨረሻ ወሰነ ። ‘ መታገል አለብኝ ። የምፈልገውን ለማግኘት የሚያስፈልገውን ሁሉ ማድረግ አለብኝ ! ’ በቃ ቆረጠ ። ሰውነቱ ተዝናና ።

ጥቂት ከተዝናናና ቀልቡን ከገዛ በኋላ ፣ ለታፈረች ደውሎ ወትሮ ከሚያደርገው ይበልጥ ተቃለዳት ። የርሷ አኳኋንም አስደሰተው ።

ቀጥሎ ለእድማሉ ደውሎ ፣ እንደ ተባባሉት በዐሥራ ሁለት ተኩል ሲገናኙ አለመቻላቸውንና ፣ ምክንያቱም ከታፈረች ጋር ለቁም ነገር የተቃጠሩ ስለሆነ መሆኑን ፣ ገልጾለት በስልክ ተለያዩ ።

ከቢሮዉ ወጥቶ መኪናው እስኪገባ ፣ መኪናው ገብቶ ታፈረች መሥሪያ ቤት ቅጥር - ግቢ እስኪገባ ፣ ያፏጭና ያንጐራጉር ነበር ። እንደ ደረሰ አገኛታለሁ ብሎ ገና በሩን እንደ ገባ መኪናዋ ንና ታፈረችን ፍለጋ ፣ የቆሙትን መኪኖች ባይኑ ቃኘ ። መኪናዋን አገኘ ፤ ታፈረች ግን አውቲቢ የለችም ። ጥቂት ተቁቀቀ ። መኪናዉን አቁሞ ይጠብቅ ጀመር ። ገና ምንም ሳይቆይ ትዕግሥቱ እጅግ አጠረች ። ወርዶ ቢሮዋ ድረስ ሔዶ ሲያመጣትም አማረው ። ግን ቢሮዋ በንት ቁጥር መሆኑን ቀርቶ በንተኛዉ ፎቅ እንደሆነ እንኳ አያውቀውም ። ቢቸግረው ማፏጨትና በሹክሹክታ ማን ጐራጐር ጀመረ ።

ታፈረች ብቅ አለች ። አጐናፍር ገና ሳያያት ልቡ ፈካ ። ቶሎ ከመኪናው ወጥቶ መንገድ ተቀበላት ። የጉንጭም የእጅም ሰላምታ ሳይሰጣጡ በዐይንና በፈገግታ ብቻ ተወሰኑ ።

“ ለምን መኪናሽን እቤት አርገሽ በኔ አንሔድም ! ልከተቶልሽ ። ከዚህ ከዛበኛ ጋር እንካ ስላንታ እንደ ያንለታው በኋላ እንዳይገጥመን ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« እሺ » አለችና ከቦርሳዋ ቁልፏን እያወጣች ወደ መኪናዋ አመራች ። አጐናፍርም ሸኛት ። ገብታ መኪናዋን ስታስነሣ ፤

« ዝግ ብለሽ ንጂ » አላት

ዞር ብላ አይታው ፤ ፈገግ አለች ።

አጐናፍር እየነዳ ሲከተላት ፤ አንድ ነገር ከነከነው ። ‘ ታፈረች አንድ ነገር ሆናለች ፤ አንድ ነገር ሰምታለች ወይም ደርሶባ ታል እንጂ በደህናዋ እንዲህ አልሆነችም ። አለ ነገር ’ እያለ በሐሳቡ እያውጠነጠነ ጉዞውን ቀጠለ ።

እንደ ደረሱ እርሷ በሩን አስከፍታ መኪናዋን እግቢ አስገ ባች ። አጐናፍር ካጥር ውጭ ቆመ ። ግቢው ሰፊ መሆኑን ፤ አንድ ላንድሮቨርና አንድ አፔል ካራቫን ቆመው ተመለከተ ። ‘ እዚህ ሠፈር ብርና ርስት አትጠፋም ’ አለ በሐሳቡ ። ፊቱን ፈገግ አደ ረገ ። በዚህን ጊዜ ታፈረች መኪናዋን ላንድሮቨሩ ጐን አቁማ ወደ እልፍኝ ስትገባ አየ ።

ፊቱን አዞሮ ወደ መጣበት አግጣጫ ሲመለከት ፤ የኮረኮንቹ መንገድ ፤ እስከ አስፋልቱ መንገድ ድረስ ፤ ርዝመቱ አምሳ ሜትር ያህል መሆኑን ገመተ ። ‘ ብር አላቸው ለምን አስፋልት አያደ ርጉትም ’ ብሎ የታፈረችን አባት ታዘበ ። ታፈረች ብቅ ስትል አይቶ ባሰበው ነገር ጥቂት አፈር አለ ።

ታፈረች እንደ ገባች መኪናውን አዙሮ ጉዞ ጀመሩ ።

“ ምነው ፣ ጥቂት ቀፈፍ ያለሽ ትመስያለሽ ። እኔን ደሞ ዛሬ ደስ ብሎኝ ነበር ! ” አለ አጐናፍር ፤ ወሬውን ለመንገር ቸኩሎ ።

ታፈረችም አሁን ንግግሩ ከሱዋ ላይ ተነሥቶ አጐናፍር ላይ እንዲዞር ፈቃዷ ስለ ነበረ ፤ ባጋጣሚው በመደሰት ፤ ፈጥና ፤ « ምነው ፤ መልካም ነገር አገኘህ ? ” አለች ።

እንደዚህ ለማወቅ መጓጓቷ አስደሰተውና ፤ « ይኸውልሽ ! እኔ ወንድምሽ ባሌ ከመሔድ በመቅረቴ ፤ ከትናንት ወዲያ እንደዚያ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ስደሰት ፣ ዛሬ ደግሞ ተሸመሃል አሉኝ ! ” አላት ፣ በፈገግታ ዞር ብሎ እያያት ።

“ እውነትም የሚያስደስት ነገር ነው ” አለች ካንጀቷ ፣ “ ለመ ሆኑ እኛ ‘ ካልሔደ ሞቼ እገኛለሁ ’ ያሉት ወዳጅህ እንዴት ሆኑ ? ”

“እሳቸው ናቸው የፈረሙት ደብዳቤውን ! ” አለ አጐናፍር ።
“ እ ? ” አለች ታፈረች ።

“ ኤእ ! ” አለ አጐናፍር እየሣቀ ፣ “ ለታዛዥም ታዛዥ ፣ ባለ ቃም አለቃ ፣ አለው ። ”

ስውነቱን ፣ ቡተለይም ፊቱን ፣ እንዴት እንዳደረገው ስታይ ፣ ታፈረች በሣቅ ተንፈራፍራ ሞተች ። አጐናፍርም አብሯት ይሥቅ ጀመር ። ከዚያማ አጐናፍር ማን ይቻለው ! ቀልዱን ጨዋታውን ያከታትለው ገባ ። ቀን ሆን ። እንዲህ ሲሉ ፣ አጐናፍር ልብ ሳይ ለው ፣ መኪናው ሐዳ ሜክሲኮ አደባባይ ቡና ቤት አጠገብ ስትደ ርስ ‘ እንደ ለመደች የቋስ በቅሎ ፣ ቀጥ አለች ። የት እንደ መጣ ሲገ ዘብ ፣ አጐናፍር ይሥቅ ጀመር ።

“ አሁን ደሞ ምንድነው ? ” አለች ታፈረች ፣ ለመሣቅ አቆ ብቋባ ።

“ ሌላ የማዘወትረው በታም ቢኖር ፣ ይች መኪና እንደዚህ ታሳጣኝ ነበር ማለት ነው ። እዚህ ይዛን እኮ የመጣችው በገዛ ፊቃ ዷና ኃይሏ ነው ። ጨርሶ አላሰብኩትም ወደዚህ መምጣቱን ” አለ ሣቁን እየገታ ።

“ ጉሽ ! ! እኔ ወተት እፈልግ ነበር ” አለች ታፈረች ።

ታፈረች ተናግራ ሳትጨርስ ፣ አንድ ወጣት ጠጋ እያለ ፣ ጥቂት ያዝ በሚያደርገው ምላስ “ ሃሎ ሚስተር ፣ ማዳም አይ አም ብራዘር - - ” ሲል በሷ በኩል ያለውን መስተዋት ዘጋችው ። ወጣቱ ተስፋ ሳይቆርጥ ፣ በመኪናዋ ኋላ ዞሮ ፣ በአጐናፍር በኩል ቆመ ። በእንግሊዝኛ መለፋደዱን ሲቀጥል ፣ “ ለምን በቋንቋችን አትነጋ ረኝም ፣ ለማለት የምትፈልገውን ? ” አለው አጐናፍር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ጋሼ እኔም ተማሪ ነበርኩ ። ዘጠነኛ ስደርስ አባቴ ሞቱ ። እናቴን ለማገዝ ፣ ትምህርቴን አቋረጥሁ ። ግኔ ሥራ አጣሁ ። ፈተና ይሰጡኝና ፈተናውን ሳልፍ አሁን ቦታ የለንም ፤ ክፍት ቦታ እስኪ ገኝ እየተመላለስክ ጠይቅ ይሉኛል ” አለ ወጣቱ ።

አጕናፍር እንደዚህ ዐይነት ነገር ዘወትር የሚያጋጥመው ነው ፤ አዲስ ነገር አይደለም ። ነገር ግን ፤ ብዙዎቹ የፈጠራ ወሬ ስለሆን የሚያወሩት ፣ ደህና አድርጐ የተጠና የውሸት ታሪካቸው ፣ ጠበቅ አድርጐ ሲይዛቸው እየተናደ በሳገኘው በሊቾቶታል ። የሁሉም ዐሰመ - ታሪክ ተመሳሳይ ነው ፤ ‘ በከባድ አደጋ ወይም ችግር ምክ ንያት ትምህርቴ ተቋረጠ ። ሥራ ብፈልግ ወገን ስለሌለኝ ከኔ ያነሰ ሰው ተቀጥሮ እኔ ቦታ የለም ተባልሁ ። ስለዚህ ፣ በችግር አለንጋ ተገረፍሁ ። እህል ከቀመስኩ ይኸው ዛሬ ሦስት ቀኔ ነው . . . ’

በዝርዝሩ ይለያይ እንጂ በመሠረቱ ያጋጠሙት ሰዎች ሁሉ እሮሮ ይኸ ነው ። ሐቁን የሚናገር እንደማይጠፋ የማይጠረጠር ነው ። ነገር ግን ፤ ቀጣሪ በዛ ። ሐቀኛው ከቀጣፊው በምን ይለይ፤ በተለይ ከጀርመን አገር እንደ ተመለሰ ፣ በዚህ ጉዳይ በጣም ይጨ ነቅ ፣ ይጠበብ ነበር ። ነገር ግን ፤ ደግሞ ደጋግሞ አታላይ ስላጋጠ መውና ነገሩ ስለ በዛበት ፣ ከመንግሥት መሥሪያ ቤት ሌላ ፣ ሠርቶ ግደር የሚቻልበት ነገር መኖሩን አለመገንዘባቸውንም በማየቱ እየዋለ እያደረ አጕናፍር ቅዳው ደንድኗል ። ስለዚህ ፣ እንደ በፊቱ አንጀቱ ፈጥኖ አይንቦጫቦጭም ። እነዚህን ዐይነት ሰዎች መቋ ቋምም ለምዷል ።

“ ታዲያ ምን ላግዝህ እኔ ? ” አለው ፣ ወጣቱ ምን እንደ ሚፈልግ ሆዱ እያወቀ ፣ ያላወቀ መስሎ ።

“ ጋሼ ሙት ነው የምልህ - እግዚአብሔር ያውቃል - እህል ከቀመስኩ ብዙ ቀን ሆኖኛል ። ግዴለም ። እኔ በረሃብ ብሞት ግድ የለኝም ። እንዲያውም ከዚህ መከራዬ ዐርፍ ነበር ። ለሆዴ አላ ስብም ። አሁን የተቸገርኩት ፣ እናቴ ስለ ታመመች ነው ። የማሳክ ምበት ገንዘብ ስለሌለኝ ። እጕጀዋ ውስጥ እንዲሁ እቃስታ ልት ሞት ነው ። ይኸ ነው ችግሬ ። ችጋር ለኔ ችግሬ አይደለም ። በሁ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለት በሦስት ቀን አንድ ዳቦ ካገኘሁ በቂዬ ነው ። የለመድኩት ነው።” አለ ወጣቱ ፤ በማስተዛዘን አነጋገር ።

“ እናትህ ከታመሙ ስንት ቀናቸው ነው ? ”

“ ዛሬ ሦስተኛ ቀኗ ነው ። እንደ ጉንፋን አርጎ ጀመራትና ባሰባት ። ”

“ ታዲያ ለምን ቅዱስ ጳውሎስ ሆስፒታል አልወሰድካቸ ውም ? ”

“ አይ ጋሽዬ ! ቦታ የለም ነው የሚሉት — እሺ አይሉም ።”
“ ጠይቀሃል ? ”
“ ምን መጠየቅ ያስፈልጋል ፤ ሲሆኑቀው ። ”
“ እንዴ ሳትሞክር ! ”
“ እየሞከሩ ያልሆነላቸው ብዙ ሰዎች ነግረውኛል ። ”

“ ታዲያ ማላከሚያ ገንዘብ ስታጣ ፤ ሌላ ብልሃት ስታጣ፣ በወሬ ተመርተህ ከመተው፤ አንተ ራስህ አትሞክርም ? ‘ ሰዉ እን ዴህ ብሏል ’ ብለህ ባንተ ሳይደርስብህ ፤ በወሬ ብቻ እናትህ ሲሞቱ ዝም ብለህ ታያለህ ? ”

“ እሱስ ውነት ነው ጋሼ ። ነገ እሞክራለሁ ። ብቻ የሴይቼ ንቶ ማጣፈሪያ የለኝም ። በግሯ ጉለሉ ድረስ ችላልኝ አትሔድም። መንገድ ትሞታለች ” አለ ወጣቱ ።

በዚህን ጊዜ የቡና ቤቱ ልጅ መጥቶ ፤ “ ምን ልታዘዝ ? ” አለ ።

“ አንድ ቡና ማኪያቶና አንድ ብርጭቆ ወተት — ትኩስ ? ” እያለ ወደ ታፈረች አየ ። ታፈረች ራሷን ነጣ፤ የአምንታ መልስ ሰጠች ።

የቡና ቤቱ ልጅም ፤ “ አንድ ቡና ማኪያቶና አንድ ግሬ ወተት ? ” ብሎ አረጋግጦ ሔደ ፤ እየሮጠ ።

“ ታዲያስ ? ” አለ አጐናፍር ፤ ወደ ልጁ ዞር ብሎ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« መቼም ክርስቲያን ነዎትና—የተማረ ሰው መቼም . . .» አለ ወጣቱ ፤ እየተቅለሰለሰ ።

« ምን ? የሰይቼንቶ መጫፈሪያ ነው ? » አለ አጐናፍር ።

« እዎ ጋሼ ። እርስዎ እንዳሉት ነገ ቅዱስ ጳውሎስ ሆስፒታል እወስዳታለሁ—ማጫፈሪያ ካገኘሁ ። አጥቼ ነው ። »

« መልካም ። እንግዲያው ። እንቃጠርና ፤ ነገ ጠዋት እኔ መጥቼ አብረን እንወስዳቸዋለን » ሲል አጐናፍር ፤ ወጣቱ ፊቱ ቅይር ሲል እየው ።

« እዩ ጋሼ ይኽ ፡፡ ሱ ደግነት ምን ያረጋል ። ምን በወጣዎ ይደክማሉ ። ደግሞ እኔ የምወስዳት በሌሊት ነው ። ወረፋ ሳይበዛ ፤ እለዚያ አይቻልም ። የጠዋት ውርጭ ይጐዳዎታል ። »

« ግዴለም ፤ ላንተ ብዬ አይደለም ። ለእናቴ ነው ። ለእኔም በጠዋት መሆኔ፡ፍሩ ነው ሥራዬ ሳላረፍድ እገባለሁ » አለ አጐናፍር ፤ የወጣቱ ትዕግሥት እስከ ፡ ቼ እንደሚቀጥል ለማየት እየጓጓ ።

« እረ ይኸን ሁሉ መልፋት አያስፈልግዎም ። ደሞም እቤታችን ድረስ መኪና አይሔድም ። መንገድ የሌለበት ጕራንጕር ነው ። እዚያ ገብቶ መኪናዎ አትወጣም ። መኪናዎ ትጐዳበዎ ታለች » አለ ወጣቱ ፤ ድምፁ ወደ ንዴትና ተስፋ መቁረጥ እየተቀየረ ።

« ሲይቼንቶውስ ቢሆን መኪና አይደለም ? » አለ አጐናፍር ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ፈገግታ ፊቱን እያለበሰው ።

ወጣቱ የአጐናፍርን ነገር አኪያሔድ ሲገነዘብ ፤ በንዴት ብው አለ ። ግን ፤ ለመጨረሻ ጊዜ መሞከር ስለ ፈለገ ንዴቱን ዋጥ አድርጐ ፤ « ጋሼ እኔ እንደርስዎ ያለ ደግ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም። ማነው የኔን ደሃ እናት በገዛ መኪናው ፤ በብርድ በሌሊት ተነሥቶ 'ሐኪም ቤት ልውሰድ' የሚል ? አለርስዎ ማንም የለም ። ባያደርጉትም እንዳደረጉት እቆጥረዋለሁ ። አንድ ደግ ሰው ሲገኝ እኔ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ርስዎን እዚህ ሁሉ ችግር አልጨምርም ። አምስት ብር ትበቃኛ ለች ። በሷ ራቷን አብልቼ ፥ እኔም በልቼ ነገ በስይቼንቶ ወስጄ አላ ክሜ እመለስባታለሁ ። አምስት ብር ትበቃኛለች ። እሷን ይስጡኝ ” አለ ።

“ የለም እኔ ገንዘብ አልሰጥም ” አለ አጐናፍር ።

“ በችጋር ትሙት ? ይኸን ይፈርዳሉ ? ”

አጐናፍር ልቡ አወላወለ ። ድንገት እውነቱን ቢሆንስ ? ምን ይታወቃል ? ከዚህ ቀደም አድማሱ የደረሰበት ትዝ አለው ። እንዴ ፥ እንደዚሁ ፥ ሥራ አግኝቼ ‘ ፎቶግራፍ የምነሣበት አንድ ብር ብቻ አጥቼ ’ ሥራው ሊያመልጠኝ ነው ፥ ቢለው ፥ አድማሱ እንቢ ብሎት ፥ በሌላ ቀን እተባለው መ/ቤት ተቀጥሮ አየውና ተጸጸተ . . . ወጣቱ በዚህ ተግባር ብዙ ልምድ ስላለው ፥ የአጐናፍርን ፊትና ጠቅላላ ሁናቴውን ሲያይ መዳከሙ ተሰማው ። ስለዚህ ፥ ከሕመም ይልቅ የችጋሩ አቅጣጫ የሚያዋጣ መሰለው ። “ ይኸኑ ምሳ ፥ እራትና ቁርሷን እንደ ልቧ አግኝታ ቢሆን ኖሮ ፥ እንደዚህ በሽታውም አይጠ ናባትም ነበር ። ዋናው በሽታዋ ችጋር ይመስለኛል ። ዛሬ ራቷን ፥ ነገ ቁርሷን ካልበላች ጭራሽ ችላ ካሊጋም አትነሣ ” ሲል ወጣቱ የቡና ቤቱ ልጅ የታዘዘውን ይዞ ከተፍ አለ ።

የያዘውን ለአጐናፍር እያቀበለ ፥ “ አንተ አሁንም እዚህ ነህ? ለምን ዘወትር ደንበኞቻችንን ታስቸግራለህ ። እባክህ ተዋቸውና ሌላ ቦታ ሒድ ” አለው የቡና ቤቱ ልጅ ፥ የሚለምነውን ወጣት ።

“አንተ ደሞ ምን ምቀኝነት ያዘህ ? ዝም ብለህ አታሳልፍምገ ምቀኛ ! ” አለው ወጣቱ ።

“ ለምን ሠርተህ አትበላም ። ዘላለም ስትለምን ነው የማይህ! ሙሉ ጤንነት እያለህ ምን አለ ብትሠራ ። ጉልበትህ እንደሆን ኋላ ምስጥ ይበላዋል ” አለ ልጁ ።

“ አቤት የኛ ሊቅ ፥ የኛ ፈላስፋ ፥ ሲሉ ሰምተሃል መሰለኝ። ሲሉ ሰምታ አይጥ ሞተች ከቋት ገብታ ” አለ ወጣቱ ።

ልጁ የያዘውን ለነታፈረች አድሎ ጨርሶ ነበርና ፥ ወደ ቡና ቤቱ ከመመለሱ በፊት ቆም ብሎ ፥ ወጣቱን ከእግር እስከ ራሱ በት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዝብት እየተመለከተ ፣ “ ትማርኩ ትላለህ ። ግን ሁልጊዜ ስትሉ ምን ነው የማይህ ። ከኔ እንኳ ትበምናለህ ። በያን ሰሞን እዚህ ሰው ይፈልጋሉ ሥራ ትፈልግ እንደሆነ ብልህ ፣ “ እኔ ቡና ለማመላለስ አይደለም ስንት ዓመት የተማርኩት ’ አልከኝ ። የተማርከው ለመ ለመን ነው ? የቱ ያኮራል ፣ ቡና ቤት እንደኔ ሠርቶ ማደር ወይስ እንዳንተ መለመን ? ” አለው ።

“ ስማ ። አንተን እዚህ ውስጥ የጠራህ የለም ። ሒድ ወደ ሥራህ ። እኔ አለመንኩም ፣ እርዳታ ነው የምጠይቀው ። ለማናቸ ውም አንተን ምን አገባህ ! ? ”

“ ደንበኞቻችንን አታስቸግር ። አለዚያ ፖሊስ እጠራለሁ።”

“ ሒድ ጥራ ። ሩጥ አንካሣ ዶሮ እንዳትቀድምህ ። ”

ልጁ ራሱን እየነቀነቀ ወደ ቡና ቤቱ ተመልሶ ሔዶ ገባ ።

አገናኖር ይኸን ሁሉ ያዳምጥ ነበርና ፣ “ በል ወዳጄ ! ! ነገ በአንድ ሰዓት እዚች እንገናኝ ። ይኸን ካልፈለግህ ደህና እምሽ” አለው ፣ ሒሳቡን ወስኖ ።

“ ይኸ ሰውዬ መጥቶ አቋረጠኝና አልሰሙኝም እንጂ ፣ ‘ችጋር መሞቷ ነው ’ ነበር የምለው ። ነገ ጠዋት ቢመጡ ምናን ይዘው ይሔዳሉ ። እሷ ዛሬን አታድር ፣ እህል ታልቀምሰች ” አለ ወጣቱ ።

ታፈረች መጀመሪያ ካሁን አሁን ያልቃል እያለች ዝም ብላ ታዳምጥ ነበር ። ሰለቻት ። ትቁነጠነጥ ጀመር ። አገናኖርም ብዙ ጊዜ በከንቱ ንትርክ እንዳጠፋ ተሰማው ።

“ በል ደህና እምሽ ፣ ሌላ የምጨምረው ነገር የለም ” ብሎ የመኪና መስተዋቱን መዝጋት ጀመረ ።

ልጁ ቱግ አለ ። “ እስካሁን ልቤን ከማድረቅ ቅድሙኑ ‘እምቢ’ አትልም ነበር ? ደርሶ አዛኝ መሳይ ! ”

“ ስማህ ! ‘ ሐኪም ቤት እናቴን ለመውሰድ አልቻልኩም ፣ ገን ዘብ እጥቼ ’ ብለህ ከመቅጠፍ ፣ ቀጥታውን ፣ ‘ ካቲካላና ቦርዴ እምጠ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ጣበት ገንዘብ ሰጠኝ' አትለኝም ኖሯል ? ! እኔም ወዲያው 'እንቢ' እልህ ነበር ። አሁንም አትጨቅጭቀኝ ሒድ ! ! ”

“ ባልሔድ ምን ታረገኛለህ ? የማን አገር መሰለህ ? እኔም እዚህ ለመሆን መብት አለኝ ። ደሞ ካቲካላ ! እኔ ነኝ ለቦርዴ ገን ዘብ የምለምን ! እኔ የሰውዬው ልጅ ! ! ” ይደነፋ ጀመር ፤ ልጁ ።

አጉናፍር መስተዋቱን ጨርሶ ዘጋ ። ወጣቱ እየተንጐራደደ ፤ ከወዲያ ወዲህ ፤ ከወዲህ ወዲያ እየዞረ ፤ ድምፁን ከፍ አርጐ ፤ “ የኔ ብጤ ደሀ ሁሉ ፤ አሁን ትናንት ተነሥቶ አርጌ መኪና ፤ ነዳና ሴላ ጨን መናቅ ! አዬ ደሀ ! ጥጋብ አይችል ! የኛ መኳንንት ፤ አቤቱ ! ባለ ማርቸዲስ ሲሆኑማ ያኔ ባገርም አያስቀምጡንም ። ”

ታፈረች ነገሩ ስላላስደሰታት — ውትቷን ጨርሳ ነበርና — አጉናፍር ጠጥቶ እንዲሔዱ ፈለገች ። የአጉናፍርም ስሜት ይኸው ስለ ነበረ ጠጥቶ ፤ ከፍሎ መኪናውን አስነሣ ።

በሚከሰሱ አደባባይ ገርጊ አርጐ ወደ ቦሌ ጣቢያው አማ ጣጫ አመራ ።

“ ኧረ ፤ ልጁ እሺ ቢልህ ኖሮ ፤ ነገ ጠዋት ውነት ልትመጣ ኖሯል ? ” አለቻው ታፈረች ፤ ትኩር ብላ እያየችው ።

“ መቅጠፉን ማወቁን እንዲረዳው ብዬ ነበር ” አለ በፈገ ግታ እየተመለከታት ።

“ ግን እውነት ሆኖ ወይም ልጁ ለትንኮል እሺ ብሎ ቢሔድ ኖሮ ፤ ምን ልታረግ ኖሯል ? ”

“ እሺ አይልም እንጂ ፤ እኔ መች አጣሁት ። ”
“ ድንገት እሺ ቢል ኖሮ ? ልትመጣ ነበር ? ”
ጥቂት አሰብ አረገና ፤ “ አዎ ። እመጣ ነበር ” አለ አጉናፍር
“ እዬ ? ”

“ ሙች ። እንዲያውም በጠዋት ለመነሣት ጥሩ ምክንያት ይሆነኝ ነበር ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" መጥተህ ብታጣውስ ኖሮ ? "

" ሽርሽር ነዋ ! "

" እኔስ ከዚህ ሁሉ ገንዘቡን ሰጥቶ መገላገሉ ቀላል ይመስለ ኛል ። "

" ክፉ ሰይጣን ! ጊዜያችንን በከንቱ አጠፋብን " አለ አጐናፍር ፣ ነገሩን እየቀየረ ።

ዝም አለች ። እሱም ዝም አለ ። ሐሳብ ገባው . . . . .

አግጣጫ እየለወጠ ወደ ቦሌ ሲጠመዘዙ ፣ ታፈረችን ድን ገት ሐሳብ ገባት ። እጅግ አሠጋት ። አድማሱ ሲፈልገው ድንገት እንዳጋ ጣሚ ሠንገድ ያገኘን ይሆን ብላ ተጨነቀች ። የሚያልፍ የሚያገድመውን መኪና በይኗ እየተመለከተ ይጠባበቅ ጀመር።

" ዛሬ ከቀትር በኋላ አበራ—የበለጠ ጓደኛ ነው ፣ አብረው ነበር የሚኖሩት—ቢሮዬ መጥቶ ነበር " አለና አጐናፍር ዝም አለ ።

የታፈረች ልብ ፈረሱን ጫነ ። ሽምጥ ይጋልብ ጀመር ። አበራን ታስታውሰዋለች . . . 'አጠር ፣ ቀጠን ያለ ፣ ብስል ቀይ ፣ ራሱ ትልቅ ፣ ቀልደኛ ብጤ ። አዎ ፣ ከበለጠ ጋር አብረው መጥተው አብረው ነበር የሔዱት ። ታዲያ ፣ የፏንና የበለጠን ያችን ምሽት ደጋግሞ አብሮ መደነስና መጫወት ፣ ልብ ያለ አልመሰላትም ነበር ። አዎ ፣ እሱ እንዲያውም ከዚያች . . . ማ ነበረች ? . . . ማን ነች ? . . . አዎ ደብሪቱ ! አዎ ። ከሷ ጋር አፍ ብሎ ነበር ። እንኳን እኛን ልብ ሊል አራሱ ያለበትንም የሚያውቅ አልመሰለኝም ነበር ። ግን ፣ ምን ይታ ወቃል ? . . .' እያለች በሐሳቧ አነበነበች ። ለአጐናፍር ግን ቃል ሳት ተነፍስ ዝም ብላ ትመለከተው ጀመር ።

" በነገራችን ላይ—" ሲል አጐናፍር ።

'ሊያመጣው ነው ጣጣቱን ' ብላ በልቧ ወይናይኑን ትመለከተው ጀመር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ያቺን ዘመድሽን አላስተዋወቅሽኝም እኮ — የበለጠን ወዳጅ” አለ አጕናፍር ።

“ ወዳጅ ፣ ሊትበሳት እንጂ ’ ቀጠሮ የተሰጣጡለት ማታ ብቻ ነበር ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የተገናኙት ። ዋና ነገር ፣ ጊዜ በሳላመቸ ነው እንጂ ማን እንደሆንኸ እንድታውቃት አደርጋለሁ ። አስተዋውቅሃለሁ ” አለች ታፈረች ፣ “ ምነው ? አበራ ያልከው ሳስተዋውቅህ አለህ እንዴ ? ”

“ የለም ። የለም ። ያበራ ነገር ከዚህ ጋር የተያያዘ አይደለም ። ብቻ ግን እንደሆነ እንድታውቂው ፣ የበለጠ ጓደኝነቱን ስጠቅስ ነው ፣ ይኸኛው ነገር ትዝ ያለኝ ” አለ አጕናፍር ፣ በቁም ነገር ።

ታፈረች ለጊዜው ተንፈሰች ። እውነቱን ልትነግረው ብትፈልግም በእንደዚህ ያለ ሁኔታ ስላልነበረ ፣ ሥጋት አድሮባት ነበር።

“ ያበራስ ሌላ ነው ። ሚስት የሚባል ጨርሼ ዕድሜ ልኬን አላገባም ሲለኝ ፣ እኔ በዚያን ሰዓት ጭንቅላቴ ውስጥ የነበረው ቶሎ ሚስት ስለ ማግባት ስለ ነበረ ፣ አጋጣሚው አስገርሞኝ ነበር ። እኔ የማምነው በማግባት ብቻ ሳይሆን ፣ በተቻለ መጠን በወጣትነት ማግባት ነው ። እርግጥ በዘመናችን በትምህርት ምክንያት ብዙ ስለምንቆይ ፣ ከጋብቻ በፊት ወደ መሸበትና ወደ መመለጥ እንደርሳለን ። ሆኖም ፣ ‘ አንድ ወጣት ሥራ ከያዘ ፣ ባጭር ጊዜ ውስጥ ማግባት አለበት ’ ከሚሉት አንዱ ነኝ ” አለ አጕናፍር ፣ የጋብቻን አርእስት በነገራቸው በማግባት ።

“ እዎ ። ሁሉም የሚያምረው በወጣትነት ጊዜ ነው ። ብቻ ከትምህርት ቤት ወጥቶ ሥራ ከያዙ በኋላም ፣ ጋብቻን የሚያዘገዩ ብዙ ምክንያቶች አሉ ። አንዳንዱ ፣ ‘ ቦታ ገዝቼ ፣ ቤት ሠርቼ — ’ ሲትል ፣ አጵርጦ ፣ “ በዚህ ታምኛለሽ ፣ አንቺ ? ” አለ መልሱን በጕጕት እየጠበቀ ።

“ ቢቻል ጥሩ ነው ። ብቻ አብዛኛውን ጊዜ ወዲያው ሊሳካ አይችልም ። በበኩሌ ሁለት የሚኳኋኑ ከተገናኙ ፣ ከተዋደዱ ፣

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እርግጠኛ ከሆኑ ቤት መሥራቱ በቅድሚያ የሚያስፈልግ አይመስለኝም ። በበኩሌ አላምንበትም ። ”

ደስ አለው ። “ እኔም እንዲዚሁ ነው ፤ እምነቴ ። ቤትና ንብረትን ማበጀት አብሮ ሆኖ ነው ባይ ነኝ ። የጋራ ነውና ። ”

“ አዎ ። የቤትና የንብረት ነገር በኋላ የሚመጣ ነው ። በኔ አስተያየት ፣ ትልቁ ችግር የሚስማማና የሚስማሙት ፣ የሚያፈቅሩትና የሚያፈቅር ማግኘቱ ላይ ይመስለኛል ” አለች ታፈረች ።

ቀኑ ላይን ይዞ ስለ ነበረ ፣ አጐናፍር የመኪናዉን መብራት አበራ ። “ ነው ። ብቻ እዚህም ላይ ቢሆን ሌላ ችግር አለ ። እርግጥ በእውነት ከተፋቀሩ እስከዚህ ቁም - ነገር አይሆንም ይሆናል ፣ ብቻ ለብዙ ጋብቻዎች መፍረስ ምክንያት ይሆናል ፤ ከዚህ ቀደምም ሆኗል ። ይኸውም ፣ ሁለቱ ከመገናኘታቸው በፊት የሆነው ነገር ነው ። እንዳልኩት ፣ ዛሬ ወንዱም ላቅመ - አዳም ሴቱም ላቅመ ሔዋን ደርሰው ፣ ካለፉ በኋላ ፣ ብዙ ዓመታት ሳያገቡ ስለሚቆዩ አንዳንድ ነገር መፈጠሩ አይቀርም ” አለ አጐናፍር ፣ ዳር ዳር እያለ።

“ እንዳልከው እውነተኛው ፍቅር ካለ ፣ እኔ እንጃ ፣ ምናልባት— ብላ ቆመች ። ‘ ወይት መሔዱ ነው ? ’ ብላ ራሷን ጠየቀች ።

“ ግን እኮ ፤ አስቀድሞ ከተነጋገሩበት ፣ ሳይጋቡ አንዱ ስለሌላው ሁሉን ነገር ቢያውቅ ፣ ምናልባት ከኋላ ችግር ይድኑ ይሆናል ” አለ ፣ ዝግ ብሎ ።

“ እውነት ነው ” አለች ታፈረች ። “ ፍቅራቸው የጠነከረ ከሆነ ወዳጅነታቸው አይፈርስም ። ነገሩ ከመጠን በላይ የሚሆን ከሆነም ከአጉል ጋብቻ ይድናሉ ። ”

አጐናፍር መንገዱ ጭር ማለቱንና ከፊቱ ፣ የምትመጣዋ አንድ መኪና ሩቅ ስለ ነበረች ፣ የመኪናዉን ፍሬን ያዝ አደረገና ፣ ተንጠራርቶ ፣ ሳታስበው ታፈረችን ወደ ከንፈሯ ሣፈር ሳማት ።

“ ምን መሆንህ ነው ፤ መኪና እየነዳህ ። ልትገለን ነው እንዴ ?”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምናለ ፣ አብረን ነው የምንሞተው ! " አለ ፤ በፈገግታ እቦታው ተመቻችቶ ፍሬኑን እየለቀቀ ።

" ሞት ሞት ነው ። የሞት ምርጫ አለው እንዴ ! " አለች ፤ በውሸት ሥጋት ።

" ምርጫ አለ ። ካብሮ መሞት ፣ አብሮ መኖር ይሻላል ። ከሁሉም ደግሞ አብሮ ኖሮ አብሮ መሞት ይበልጣል ። "

ዝም አለች ።
" ምነው መልስ ከለከልሽኝ ? "
" ለምኑ ? አስተያየትህን ተናገርክ ። ሰማሁ ።"
" ትስማሚያለሽ ? "
" በምኑ ? "

" ሰሚ ታፈሪች ። የምሬን ነው የምልሽ ። እኔ በሕይወቴ ፣ ልቤ ላንዲት ሴት እንኳን ፣ እንደዚህ ባንቺ እንደ ነሆለለው ይቅርና ፣ የጋለ ስሜት እንኳ ተሰምቶት አያውቅም ። በብዙ መንገድ ተመልክቼሻለሁ ! ለኔ የተፈጠርሽ ሴት አንቺ ነሽ ። በቃ ! ስለዚህ ፣ በበኩሌ አንቺን አግብቼ ለመኖር ቆርጫለሁ " አለ ። በቃ ወጣለት ! ፒው ! !

ዝም አለች ። ደቂቃው እንደ ሰዓት ረዘመበት ። ታጣፊ ቢታክተው ቦር ብሎ አያት ። ዐይኖቿን ፍቅርና ትካዜ ሞልተዋቸው አገኘ ።

" ምነው - ዝም አልሽ ? የማይሆን ነገር ተናገርኩ ? "
" እኔ እንጃ ፣ " ስትል ፣ ክው አለ ።

" እምልህ ፣ ብንጋባም ባንጋባም ፣ ዕወቀው — እኔ ካንተ በፊት አንድም ወንድ አላፈቀርኩም ፤ ወደፊትም አላፈቅርም ። ግን ፣ መጀመሪያ ሀሰኔ የቀድሞ ታሪካ ካወቅህ በኋላ ፣ እኔ ስላንተ ካወቅሁ በኋላ ፣ ምን እንደሚሆን እሠጋለሁ ። "

' ምን ማለቷ ነው ? በርሷ በኩል ምን ከባድ ነገር ቢኖር ነው ፣ "ምን እንደሚሆን እሠጋለሁ " ያለችው ? ' አለ እጉሮሮ ፣ በልቡ ። ' ባወቀው ሐሳቤን ያስለወጠኛል ብላ የምትገምተው ነገር አለ ማለቷ ይሆን ! '

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለማናቸውም ስርጂ ፡ “ ይቅራ ! እንነጋገራ ! ! . . . . ነገር ቃል ለሙት አይቶጭ ነው ” አለ አንጐናፍር ።

“ እሱስ ከበኋላ ይሔኝ ፣ አሁኑኑ ዐውቆ መግባቱ ፡ ለሁሉታች ንም ይሻላል ” አለች ታፈረች ።

በዚህ ለስተስማመና ውሰቱም ለማወቅ ስለ ጓጉ ፡ ያኔውኑ ይኸን ለማድረግ መረጡ ። ነገር ግን ፡ በቃል ከመነጋገር ፡ በጽሑፍ አስፍረው ተለዋውጠው ፡ ሲለያዩ ፡ ለየብቻቸው እንብበው በማ ግሥቱ ለመገናኘት ቆረጡ . . . . አንጐናፍር ታፈረችን ወደ ቤቷ ፣ በቾ ኮላ ፣ ይዟት ሔደ ። እበሩ ላይ ፣ ከመኪናዉ ውስጥ እንደሆኑ ፣ አንጐና ፍር ፡ የቤንዚን ወጪውን ፡ ሊትሩንና ኪሎ ሜትሩን ከሚመዘግብ ብበት ደብተር ላይ ፣ ሁለት ቅጠሎች ነቅሎ ፣ አንዱን ለታፈረች ሰጠ ። በመኪናዉ ውስጥ መብራት ይጽፉ ጀመር . . . . .

ባሥር ደቂቃ ውስጥ ፣ የየግል ምሥጢራቸውን ያሠፈሩበትን ፣ የተ ጣጠፈ ወረቀት ተለዋወጡ ፡ አንጐናፍር ጉዞውን ቀጠለ ። አስፋ ልቱ ገብቶ ጥቂት እንደሄደ— እቤቱ እስኪደርስ አላስቻለ ስላለው— ወደ ዳር ወጥቶ መኪናውን አቆመ ። እመብራቱ ምሰሶ አጠገብ ስለ ነበረ ያቆመው ፣ የራሱን የውስጥ መብራት ሳያበራ ፣ በመንገዱ መብራት አነበበ . . . ፊቱ ልዉጥውጥ አለ . . . ወረቀቱን ጭብጥብጥ አርጐ እግሩ ሥር ጣለና ፣ መኪናውን አስንሥቶ ወደፊት ተፈተለከ . . .

ከዚያ የበረረ ፣ ነፍሱን ሳያውቀው የከንፈ አያሌ ኪሎ ሜትር ሔዶ ፤ ነፍሱን ሲያውቅ ቢመለከት ፣ ለጊዜው የት እንዳለ ማወቅ ተሳ ነው ። መንገዱ ጭር ብሏል ። ብቻ ፡ ግራና ቀኝ ቤቶች እንዳሉ ተገ ነዘበ ። ጩኸትና ሁካታ ፣ ከወደፊቱ ፣ ከመንገዱ ዳር ከአለተቀኝ በኩል ተሰማው ። ከሔደበት የቅዠቱ ዓለም መለሰው ። የመኪናውን ትልቅ መብራት ሲያበራ ሰዎች ሲተራመሱ አየ ። አለበት መኪና ዉን አቆመ ። ሞተሩንና መብራቱን ሳያጠፋ ተወው ። አንደኛ ማርሽ አግብቶ ፣ ፍሬሲዮኑንና ፍሬኑን ረግጦ ዝም ብሎ ቆመ ። መብ ራቱን አይቶ አንድ ልጅ ሲሮጥ መጣ ። ቆሞ ዝም ብሎ ይመለከት ጀመር ። ሌሎችም ወደ አንጐናፍር አቅጣጫ ይመለከቱ ፣ አንዳንዶ ቹም ለመምጣት ያመነቱ ጀመር ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እንግናፍር የመኪና መስተዋቱን አውርዶ ፣ “ ይኸ ምን መን ደር ነው ?” አለዉ ልጁን ።

ልጁም ጠጋ ብሎ ፣ “ ሞጆ ከተማ ነው ” አለው ።
“ ምንድር ነው ያ ሁሉ ሰው ? ”

“ ጋሼ ተፈራና ጋሼ ካብቴ ፣ በእትዬ ወርቂ ተጣልተው ነው። ሲደባደቡ ነበር ቅድም ጀምሮ ” አለ ፣ ሁሉን ዐዋቂው ልጅ ፣ በነ ገራቸው በመስልቸት ።

“ እንዴት ሰዉ አይገላግልም ? . . . አይጋደሉም ? ”

“ ገና ቅድም ጀምረው ነው ። ሲገላግሏቸው ደሞ ቆይተው ይጀምራሉ ” አለ ልጁ ፣ በታከተ አረጋዊ አነጋገር ።

“እዚህ አካባቢ ማደሪያ ፣ አልቤርጎ ፣ ሆቴል የት አገኛለሁ? ታውቃለህ ? ”

“ አዎ ፣ የበቀለ ሞላ አለልዎት ። ላሳየዎት ?” አለ ልጁ ፣ ‘ መኪናው ውስጥ ግባ ’ እንዲለው እየተመኘና መጓጓቱ በግ ልጽ እየታወቀ ።

እንዳሰበውም እንግናፍር መኪናው ውስጥ አስገባውና ልጁ መርቶ ወደ ቦታዉ ወሰደው ። ‘ ሳላወቀ ሁሉ እሩቅ ነው ’ ማለት ነው እንጂ ፣ ማደሪያ ቤቱ የሚሳት አልነበረም ። ደግሞም እዚያው ቅርብ ነበር ።

* * *

ታፈረች ፣ የቤቷን በር ከኋላዋ እንደ ዘጋች ፣ የማንቃ ሣሎኑን በመጫሚያዋ ታኮ ወግታ እያስጮኸች ፣ ወደ መኝታ ቤቷ በቀጥታ አመራች ። እሣሎኑ ውስጥ ፣ እንደ ሕልም የታዩዋትን ሰዎች በዘ ልማድ ‘ እንደምን አመሻችሁ ’ ብላ ፣ መለስ ቀለስ ሳትል ፣ መኝታ ቤቷ ገብታ ፣ መብራቷን አብርታ ፣ በሩን ቆለፈች ።

አልጋዋ ላይ ቁጭ እንዳለች ፣ የራስጌ መብራቷን አብርታ የተ ጣጠፈውን ወረቀት ከቦርሳዋ አወጣች ። ነጥላ ስታይ ፣ የተጻፈው

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ግማሽ ገጽ ያህል ይሆናል ። ሰውነቷ እየተርበደበደ ፣ ልቧ እየሸመጠጠ ፣ እጇዋ እየተንቀጠቀጠ ፣ አስቸገረ ። ለማንበብ አመነታች ። ‹ መዓቱን ! ጉዱን ! › ማወቅ ፈራች ። ከፊቷ ወረቀቱን አስወግዳ ፣ ከያዘው ግራ እጇዋ ጋር ፣ እጉና አልጋው ላይ አኖረችው ። በቀኝ እጇዋ ግንባሯን ይዛ ፣ አራቧን ወደፊት ከንበል አርጋ ፣ ጫን ተነፈሰች ። ‹ አወጣኝ ያባቴ አምላክ ! › አለች ፣ በሹክሹክታ ።

ጥቂት እንደዚህ ከተጨነቀች በኋላ ግራ እጅዋን ካልጋው ላይ በድንገት መንጭቃ ፣ የተንጠለ ወረቀቱን አፊቷ አመጣችው ። እየተሰገበገበች ታነብ ጀመር ። አንድ ዐረፍተ ነገር ጨምራ ባነበበች ቁጥር ፣ ጥቁር ቀለም እንደሚሞሉባት ብርሌ ፣ የገጿ ቀለም እየቀየረ ይሔድ ጀመር ። ወረቀቱን አንብባ ስትጨርስ ፊቷም ከሰሎ አለቀ ።

ወረቀቱን ከጅዋ ለቅቃ በሁለቱም እጆቿ የጋሉ ጉንጮቿን ያዘች ። ለርሷ አይታወቃት እንጂ ፣ እጆቿን አልቧቸዋል ። አልጋዋ ላይ ፈዛ ሳትንቀሳቀስ ቁጭ እንዳለች ቀረች ። ጥቂት እንደዚህ ከቆየች በኋላ ፣ ዘላ አልጋዋ ላይ በጀርባዋ ተዘረረች ።

ዶብዳቤው ከገመተችው ፣ ከጠረጠረችው ፣ ካሰበችው በላይ ነፍስና ሥጋዋን አናወጠው ። አጥወለወላት ፤ ልቧን ሰረቃት ፤ ምድርና ሰማይ ዞረባት ። የምትይዘው ፣ የምትጨብጠው ጠፋት !

የመኝታ ቤቷ ኮርኒስ እንደ እህል ወፍጮ መጅ እየተሽከረከረ ላይኗ ደበዘዘ ። ተገልብጣ በልቧ ተደፍታ ፣ በሁለት እጆቻ ፊቷን ሸፍና ፣ ሥቅሥቅ ብላ አለቀሰች ። በቀላሉ ማድረግ የተቻላት ፣ እንባዋን ማውረድ ብቻ ሆነ ። እንጉሏማ ማሰብ ተሥኖት ጨርሶ ቆመ ። በውስጡ የሚተላለፈው የተዘበራረቀ ፣ የማይያያዝ ፣ የማይቆም ፣ ምስል ብቻ ነው ። ትርጉም የሚሰጠው አንድ ነገር በጭንቅላቷ ውስጥ አላልፍ አለ ። ስለዚህ እንባዋን ዝም ብላ ታጉርፈው ጀመር ። ሰረጅም ፣ ጊዜ ሳታቋርጥ ፣ ከማንባቷ የተነሣ ፣ በጅ ጣቶቿ መኻል ዐልፎ በመዳፎቿ ላይ ተንሸራትቶ ፣ እንባዋ በፊቷ አካባቢ ያለውን ውብ ያልጋ ልብስ አራሰው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ከስሜቷ ኃይል የተነሣ ፡ ሁለመናዋ ተበጥብጦ አትዎ አን ፏት ፤ በዚያ ላይ ደግሞ ፣ ኃይለኛና መራር ለቅሶ ስለ ታከለበት ፣ በድ ካም በውኑቷ ዛለ ። እንቅልፍ እንደ ማሸለብም አላት ። ነገር ግን ፣ ሰላምና ጸጥታ ከሁለመናዋ ስለ ጠፉ ፤ ሽልብታው ዕረፍት አልሆ ናት አለ ። ያድከማት እንጂ ፣ ለቅሶዉ ፣ ብዙ ጭንቀት ከእንባዋ ጋር ሳይቀንስላት አልቀረም ።

ቆይታ ፣ እእምሮዋን ሣገኘች ፤ ተንሥታ አልጋዋ ላይ ቁጭ አለች ። የጅ ፣ የጣቶቿንና ፣ የራሷን ምስል እንደ ጥሩ ዘመናዊ ሠዓሊ እንባዋ አልጋ - ልብሷ ላይ ሥሏል ። ካልጋዋ ግርጌ በኩል ፣ ቦርሳ ዋን አንሥታ መሐረብ አወጣች ። ፊትና አፍንጫዋን አባበሰች። ማንባሯም ላይ የነበረውን የላብ ሽፍታ ለመጥረግ ብትሞክር ፣ ተለቆ የጋሸበ ጨፍ የመሰለው ጸጉሯ ተበታትኖ ፣ ግንባሯን በግራና ቀኝ ስላለበሰው መሐረቡን አላስቀርብ አለ ። ስለዚህ ፤ በግራ እጅዋ ከግ ንባሯ ላይ እያገፋች ፣ ወደ ኋላ ፣ ወደ ቦታው ፤ መልሳ በእጅዋ የፊት በኩል ጸጉሯን አበጠረችው ።

እንባው የሰጣትን እፎይታ ስታስብ ዘነመች ትዝ አለቻት ! አዎን ፣ ዘነመች ዘወትር ፣ ‘ ለሴት ልጅ እንባን የመሰለ መድኃኒት የለም ” ትላለች ። ታፈረች ዘላ ብድግ አለች ። ዘነመች ዘንድ መሔድ ፈለገች ። ለመጀመሪያ ጊዜ የጠራ ሐሳብ እእምሮዋ መግባቱ ነው !

በሳሎኑ ስታልፍ ሰው በርከት ብሎ አየች ። ግን ፣ በደንብ አላ ስተዋለችም ፤ ለማንም ምንም ሳትል ወጣች . . .

ካያቷ በስተቀር ፣ መላ ቤተሰብ ፣ አሽከር እንኳ ሳይቀር ፣ ራሷን ከማኅበሩ ውጭ እንዳደረገች ቤት አርገው ነው ፣ ታፈረችን የሚቆ ጥሯት ። እርሷም እስከዚህ ደንታ አላሳየችም ። እናቷማ ዘወትር ‘ ዲቃላ እንዳታመጣ መጸለይ ነው ። ሌላው ግዴለም ። ዘመኑ ነው ፤ እሷ ምን አጠፋች ! ዘመኑ ነው ’ ይላሉ ፣ ነጋ ጠባ ።

አባትም ፣ ‘ ዲቃላ ይዛ እንኳን እኔ ቤት ፤ እዚህ ከተማም አትኖራት ! እረ የታባቷ ልትገባ ! የታባቷ ቆማ ! ’ ይላሉ ፣ ዘወ ትር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እናት ዝም ብለው ፤ ‘ እይጣል ነው ማለት አባክህ ። የስን ቶቹ ልጆች ደርሶባቸው ሰገት ዝንኛ ቤተሰብ ተዋርዷል ። እንዲያው « እምዬ ማርያም ታውጣኝ ! ” ማለት ነው ብቻ ! ’ ይላሉ ፣ ጠዋት ማታ ስለ ታፈረች ሲንግ ።

ያኔ ተቆጥተው ፤ ከቤት አስወጥተዋት አሜሪካን አገር ለሁ ለት ዓመት ያህል ከጠፉችባቸው ወዲህ ግን በቀጥታ ቂጣ ትተዋል። ‘ ተመልሳ ትጠፋለች ’ ብለው ይሠጋሉ ። ‘ እሷ ተመልሳ ከወጣች እያቷ አንድ ቀን እያድሩም ፤ ይሞታሉ ’ ብለው ይጨነቃሉ ። ስለዚህ ስት ወጣ ስትገባ ሁሉም እንደ ባዕድ ዝም ብሉ ያያታል ። ንግግሩም ሁሉ ካንገት በላይ ነው ። ከአሜሪካ ከተመለሰች አንድ ወር ተኩል ግድም ቢሆናትም ፤ አብዛኛዉን ጊዜዋን የምታሳልፈው እውጭ ነው ። እቤት ካሳለፈችው ጊዜ ደግሞ ፣ ይበልጡን ካያቷ—የኮሌጅ ተማሪዉ ወንድሟ ቤት ካለ—ከርሱ ጋር ነበረች ። እርግጥ ፤ የመጣች ሰሞን ለሰው ይምሰል ሁሉም ይጥከሩ ነበር ። እናቷንም በየዘመዱ ቤት በመኪናዋ ይዛ ትዞር ነበር ። ዳሩ ግን ፣ በናትና በልጅ መኻል የነበረ ውን የሐሳብና የአስተያየት ጨርሶ አለመገናኘት ሊሸፍን ይችል የነ በረው ፤ የወላጅና የልጅ ፍቅር ስለ ደፈረሰ ፣ የመገናኛዉ ሲባጐ ጨርሶ ባይበጠስም እጅግ ሰልስሏል ።

ከናቷ የበለጠ ካያቷ ጋር የዘመንና የአስተያየት መቀራረብ አልነበረም ። ነገር ግን ፣ የጠበቀ ፍቅር በመኖሩ ፣ እሳቸውም እንዲ ንድ የማይስማሙበትን ነገር እርሷ ካመረረች ለጊዜውም ቢሆን ፣ ‘ በይ መቼስ አንቺን ይሁን ከመሰለሽ . . . ’ ብለው ያልፉታል። ታፈ ረችም ፣ በበኩሏ እያቷ ፣ ‘ ምቼ አገኛለሁ ! አይሆንም ! ’ ያሉትን ነገር ስለ ፍቅራቸው ስትል ትተዋለች ። ሐሳቧን ባትቀይርም ነገሩን አታደርግም ። እንዲያውም እንዳንዴ እሮጊቷ ብልጭ ብሎባቸው፣ ‘ የታባቷ ፣ ምነው ! ’ ሲሏት ፣ እንኳን ልትቀየም ፣ እንዲያዉም በደ ስታ ልቧ ተመልቶ ፊቷን ፈገግታ ያለብሰዋል ። ያ የወንድ እንጂ የሴት አይባል የነበረው የጥንቱ ወኔያቸው ፣ ከዚህ ከመንመንና ከጠ ወለገ ሰውነታቸው ውስጥ ዐልፎ ዐልፎ እንደ እንፋሎት እየገነፈለ ሲወጣ ስታየው በማታውቀው ምክንያት ፣ በማታውቀው መን ገድ ደስ ያሰኛታል ። እንገታቸው ላይ ተጠምጥማ በሣቅ ስትፍለ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ቃለቅባቸው ‘ ምናባሽ ያስኣሻል ፤ ’ ብለው ቶሎ ይበርዳሉ ። ታፈረች እያቷን እንደ ነፍሷ ትወዳቸዋለች ። ካደገች ወዲህ የአባቷን እናት — የናቷን አማት — እንደዚህ ‘ መውደዷ ’ ይሆን እናቷን ከሷ ጋር የሚያርቃቸው ፤ የሚል ሐሳብ አንዳንዴ በልቧ ሳይጉላላ አልቀረም ።

ሆኖም ፤ ታፈረችም ቤተ ዘመድም ፤ ‘ እየዋሉ ሲያድሩ ፤ ቀስ በቀስ ሁሉም ነገር እንደ ነበረ ይሆናል ፤ መቀራረብ ፤ መጫዋወት ፤ መዝናናት ተመልሶ ይመጣል ’ ብለው ባለሙሉ ተስፋ ናቸው ። ጊዜ የማይሽረው ነገር የለም ባዮች ናቸው . . . . . .

ታፈረች አስፋልቱ መንገድ እንደ ገባች ፣ ፔዳሏን ታውዘገዝገው ጀመር ። አሁንም ቢሆን አእምሮዋ ውስጥ ጥርት ፤ ቁልጭ ብሎ አንድም ነገር አይታያትም ። ከእጕናፍር ጋር ስትቀጥል ፤ ወይም ጨርሶ ስትለያይ አይታያትም ። ብቻ ፤ ልዩ ልዩ የሐሳብና የምስል ቁርጥራጮች ፤ ጭንቅላቷን ሞልተው ይተራመሳሉ ፤ ይጋጫሉ ፤ ይታገላሉ ፤ ይፋተጋሉ ፤ እንዲ ወዲያ እንዱ ወዲህ ይሔዳሉ ። ዳሩ ግን ፤ ለጊዜዉ የአንዳቸዉም ወገን አይሉ የቀሩትን ሊያስገብር አልቻለም ።

ታፈረች ካሁን አሁን የምትፈነዳ መሰላት ። መኪናዋ ውስጥም አየር እንቦ ታፈነች ። ስለዚህ ፤ የመኪና መስተዋቶቿን አወረደች። መኪናዋ ፈጥና ስለነበረ የምትሔደው ፤ የጥር ማታ ቀዝቃዛ አየር በሰ ያፍ ገረፋት ። መላ ሰውነቷ እንደ ብረት ምጣድ የጋለ ስለሆነ ፤ ስሜቱን አልጠላቸውም ። እንዲያውም ለሰካራሞች ያለ ዋጋ የሚለግ ሳቸውን ፤ የፈላ ደምን የማብረድ አብነት ፤ ለታፈረችም አዳረሳት። ምንጩ ምንም ይሁን ፤ ግለት ግለት ነው ። ቀዝቃዛ አየርም ለዚህ ሁናቴ ፍቱን መድኃኒት ነው ።

ታፈረች ፤ ‘ ትንሽ ይንፈስብኝ ’ ብላም ይሁን ወይም ሳታውቀው፤ ወደ ዘነመች ቤት የሚወስደውን መንገድ መጠምዘገር ዐልፋ ሔደች ። እንዲሁ መኪናዋን ሽቅብ ቁልቁል ስታስጋልብ ፤ ከተማ ዉን አዳረሰች . . . ከአቧሬ አራት ኪሎ ። ከአራት ኪሎ ስድስት ኪሎ ፤ ከስድስት ኪሎ ባፍንጮ በር ፤ በጊዮርጊስ ፒያሳ ፤ አድዋ አደባባይ ፤ ካድዋ አደባባይ መስቀል አደባባይ ፤ ከዚያ አራት ኪሎ፤

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከዚያ ሽቅብ ወደ ጊዮርጊስ ፣ ቁልቁል ራስ መኮንን ድልድይ . . . ስትል ከምሽቱ ሦስት ሰዓት ዐለፈ ። ይኸ ሁሉ ሲሆን በውነቷ እየ በረደ ፣ ሙንፈሷ እየተረጋጋ ፣ ቀልቧን እየገዛች ሔደች ። አንድ ሙሉ ሐሳብ ለማሰብ አሁን አዕምሮዋ ችሎታ አገኘ ።

ዘነመች ዘንድ ለመሔድ ጊዜው የዘገየ መሰላት ። ደግሞም አል ደወለችላትምና ድንገት ‘ እንግዳ ቢኖርባትስ ? ’ አለች በልቧ ። ‘እንዲያውም እቤት አትኖርም ’ ይሆናል የሚለው ሐሳብ በመጨረሻ አመዘነ . . . ታፈረች ፣ ማሰቡን ፣ ይሉኝታውን ፣ ማቅማማቱን ትታ ለመሔድ ፣ በድንገት ቆረጠችና ወደ ዘነመች ቤት መንገዷን አቀናች ።

ስትደርስ ፣ [illegible] ያሉ መኪኖች አጥር ግቢዉ ውስጥና ፣ አንዳንድ ደግሞ ፣ መንገዱ ዳር ቆመው ተመለከተች ። ታርጋቸውም በያይነቱ ነው ። የተባበሩት መንግሥታትም አልቀረ ።

ታፈረች ለመግባት አመነታች ። ግን ምንታታው ቶሎ አለፈና በሩን አስከፈተች ። መኪናዋን አጥር ግቢ እንዳስገባች ፣ እዚያው ማኸል መንገድ ገትራት ወደ ቤቱ አዘቀዘቀች ። በረንዳው ላይ ስትደርስ ከቤቱ ውስጥ ከፍ ያለ ጫጫታና ሁካታ ፣ የጉረንን ሣቅም ጣልቃ እየገባ ገሮዋ ደረሰ ። እሷን ሲጠብቅ የቆየ ይመስል ፣ ልክ እሷ ቀኝ እጅዋን እንሥታ መዝጊያውን ልትመታ ስትል ፣ ሙዚቃው ጀመረ ። ታምቡረኛው ከበሮውን ሲነርተው ፣ ባለ አታሞው ሲያጫፍረው ፣ ድምፃዊ ተጫዋቹ ደግሞ ከነሱ በመተባበር ያጓራ ጀመር ! ለታፈረች ገሮ ይህ የጉሳና የእንዘጭ ! እንዘጭ ! ሙዚቃ እንግዳ አይደለም ።

በሩን በቀስታ አንኳኳች ። ከውስጥ መልስ ጠፋ ። ደግማ በሩን መታች ። አሁንም አልሰሟትም ። በኃይል አንኳኩታ ፣ በሩንም ከፈት ለማድረግ ስትል ፣ ከውስጥ ደግሞ አንድ ሰው በሩን ወደ ውስጥ ብርግድ ሲያደርገው እኩል ስለሆነ ፣ ቀኝ እጅዋ አብሮ ከበሩ ጋር ገባ ። ፈጥና ባትለቀው ኖሮ ፣ ከበሩ ጋር ተጉትታ መግባቷ አይቀርም ነበር ። ብቻ ፣ ለቀቀችው ።

በር ከፋቹ በሙሉ ፈገግታ ፣ ‘ ይቅርታ ’ ብሎ በትሕትና ‘ እባክዎ ይግቡ ’ አላት ፣ በእንግሊዝኛ ። ታፈረችም አመስግና ገባች ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

በር ከፋቹም ከኋላዋ የተከፈተውን መዝጊያ ገጥሞ ዘግቶ ፣ በሁለት እጁ ወገቡን ይዞ በስተቀኝ እኋላዋ ቆመ ። ረዘም ፣ ከበድ ያለ ሰው ነው ።

ማሎት ዙሪያ ሶፋዎች ፣ ወንበሮችና ግሩምቡዶች ተደርድረው ፣ ብዙ ወንዶችና ሴቶች እየተሥባጠሩ ተቀምጠዋል ። እክፍሉ ማኸል ምንጣፉ ተንሥቶ በሰም የተወለወለው የዕንጨት ወለል ፣ ምንም እንኳ በየቦታው ያሉ መብራቶች ደብዘዝ ያሉ ቢሆኑም ፣ ይታያል ። አምስት ጥንድ ተጫዋቾች ሙዚቃውን ተከትለው በመጠኑ ይገዝፋሉ ፤ ይደንሳሉ ።

ቁጭ ብለው ከሚያወጉት ማኸል እንዳንዶቹ ታፈረችን ሲያዩ ወሬያቸውን ፣ ሣቅና ጨዋታቸውን ገትተው ዐይኖቻቸውን ወደ ርሷ አቀኑ ። ታፈረችም በፍጥነት የክፍሉን ሰው ፈቃቀደች ። ዘነመችን እንዳሰበችው ወዲያው ባለማግኘቷ ፣ ጥቂት ግራ ገባት ፣ የምታደርገውም ጠፋት ። ግን ፣ እለችበት ሥፍራ መቆሟ የሰዎችን ዐይን የበለጠ የሚስብባት መሆኑን በመገመት ፈጠን ብላ ፣ ገር በብ ብሎ ወደሚታያት ወደ ዘነመች መኝታ ቤት ገሥግሣ ገባች ። ዘነመች ፣ አልጋዋ ላይ ፣ ፊቷን ወደ ግርግዳው መልሳ ፣ ጋደም ብላ ስልክ ይዛ ነበርና ፣ የታፈረችን መግባት ልብ አላለችም ። የስልክ ንግግሯንም በእንግሊዝኛ ቀጠለች . . .

ታፈረች መጀመሪያ ልታቋርጣት አልፈለገችም ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ዘነመች ማንም የሚሰማኝ የለም ብላ በማመን ድንገት አጉል ነገር ተናገራ ፣ በኋላ ታፈረችን እዚያ ስታገኛት ፣ ‘ ምሥጢሬን ለማወቅ ነው ድምፇን አጥፍታ ዝም ያለችው ’ ብላ ክፉ ታስባለች ብላ ሠጋች ። ስለዚህ ፣ በሩን ዘጋችውና መኖሯን ለማሳወቅ ትንሽ እንደ መሳል አለች ። የበሩ መዘጋት የሙዚቃውን ጩኸት እንደ ቅቤ ማጥለያ ትንሽ አጥልሎት ፣ ቀንሶት ስለ ነበር ፣ ዘነመች አልጋዋ ላይ ከነስልኳ ወደ ታፈረች በኩል ስትዞር ማኸል ሜዳ ቆማ አየቻት። የስልኩን አፍ በመዳፏ ዘግታ ፣ “ ታፈረች ! ! ዛሬ በዚህ ሰዓት ከየት ተገኘሽ ? ” አለችና ወዲያው መልስ ሳትጠብቅ ፣ ከስልኩ አፍ ላይ መዳፏን እንሥታ ፣ በችኮላ “ በል ፣ በኋላ እደውልሃለሁ ” ብላ ዘጋች።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከልጋዋ ላይ ተንሥታ ወደ ታፈረች እንድ ሁለት እርምጃ ከተራመደች በኋላ ፥ ቆም ብላ አተኩራ ታፈረችን ተመለከተቻት ። 'የዕበድ አሉታ' መስላ ታየቻት ። የጸጉሯ መበታተን ፥ የፊቷ ፥ የል ብሷ ፥ በጠቅላላው ሁኔታዋ አስገረማት ። ሁሉም ሆኖ ግን ፥ የታፈ ረች ውበት አንድ ቅንጣት እንኳ ተቀንሶ አላገኘችውም ። በል ቧም ፥ 'ለካ ለታፈረች ጌጥና መቀባባት ባላት ጥሬ' ውበት ላይ የሚ ጨምርላት ነገር የለም ። መቀባባትና ጌጥ የሚያስፈልገው ለኛ ብጤዎቹ ነው ! ' አለች ፥ ዘነመች ።

" ምነው ! ምን ነካሽ ? " አለቻት ታፈረችን ።

" ዘኔ ጨርሼ ላብድ ነው ። ዘንድሮስ እግዜሌ መግቢቴ የጣ ይቀር ነው !! " አለች ታፈረች ። " ጭንቅላቴ ሊፈነዳ ነው " ብላ ግንባሯን በቀኝ እጅዋ ጥርቅም አርጋ ያዘች ።

" ምነው ! እስከዚህ የሚያደርስ ምን ጉድ ተወለደ ደሞ ? " አለች ወሬውን ለማወቅ እጅግ በመጓጓትና በመቸኮል ።

" ሐተታው ብዙ ነው ። አንቺም ጊዜ የለሽ ... አላወቅሁም ። እንዲያው ሲጨንቀኝ ጊዜ ነው ዝም ብዬ የመጣሁት ። አሁን እን ግዳ አለብሽ ... ስለዚህ ነገ — " ስትል ታፈረች ።

" የለም ! የለም ! እንቡ ይጫወቱ ። እኔን እስከዚህ የሚያስፈ ልጋቸው ነገር የለም ። ችግሩን እንወያየውና ፥ በኋላ አንቺም ትንሽ ተጫውተሽ ትሔጃለሽ ። መጫወት ጥሩ ነው ። ያስረሳሻል " አለች ዘነመች ፈጠን ብላ ።

ታፈረች አልጋው ላይ ቁጭ ብላ ጫን ተንፈሰች ። ዘነመች አጐኗ ተቀምጣ ፥ የታፈረችን ጠጉር በጁዋ ልታስተካክል ገባች ። " በጣም ጉስቁልቁል ብለሻል ። አንዳንዴ ምነው የኔን ልብ በሰጠሽ እላለሁ ። እኔ ልጅቱ ለምንም ነገር ቢሆን እንደዚህ አልበ ሳጭም ፥ ራሴንም አልጥልም ! ለምኑ ፥ ለየቱ ተብሎ ነው ? " እያ ለች ከተቀመጠችበት ተንሥታ ከቦርሳዋ ውስጥ አንድ ትንሽ ማበ ጠሪያ አውጥታ ተመልሳ ። የታፈረችን ጸጉር ታበጥርላት ጀመር።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የታፈረች ጸጉር ረጅም ፤ ማበጠሪያው ትንሽ ስለሆነ ሥራው ቀላል አልሆነም ። “ በይ እኮ ንገሪኝ ! እንዳሻህ ዘመዱ አስቸገረሽ ? ለሱ እኮ እንዴት ያለች ብልሃት ያዘጋጀሁለት ይመስልሻል ! እንቅል ፋን አሳጥቼዋለሁ !! ” አለች ዘነመች ፤ ታፈረች ወሬዉን ለመጀ መር የምታመነታ ስለ መሰላት እንድትዝናና ፤ እና ቀስ በቀስ ወሬዉ እንዲወጣ ።

“ የምን ብልሃት ልጄ ? ” አለች ፤ ታፈረችም የማወቅ ጉጉት ተቀስቅሶባት ።

ዘነመች ነገሩን እያሰበች በጣት ትንፈራፈር ጀመር ። ዘነመች ፤ ዛሬ ማታ የለበሰችውን ቁንጽል ቀሚስ ፤ ምን ያህል ቁንጽል እንደሆነ ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ታፈረች ልብ አለች ። በልቧም ፤ ‘ እርግጥ ዘነ መች መልክም እግር አላት ። ግን ፤ እስከዚህ መራቆት አለባት ? ’ ብላ ታዘበች ።

እማሉን ሙዚቃዉና ጫጫታዉ ይቀልጣል ። በበሩና በግር ግዳዎቹ ውስጥ እየዘለቀ ጉሉት ወንታ ቤቱ ይመጣል ። አንዳንድ ቆንጃጅትም ከደስታ ብዛት ሲያስካኩ ይሰማሉ ።

ዘነመች ማቋ ጋብ ሲልላት ፤ የታፈረችን ዝምታ ልብ አለች። “ ይኸውልሽ ፤ ጌታዉ አቶ እንዳሻህ ዘመዱ ፤ መቼ ነው ? .... ከትናንት ወዲያ ነው መሰለኝ ፤ ያንቺንና ያዲሱን ጓደኛሽን — እሱ ያለውን ቃል አልደግምልሽም — ግንኙነት ባጭሩ እንደሚቀጨው መጥቶ ፎከረልኝ ። ትናንትና ጠዋት ወደ ቢሮ ስሔድ ፤ አንድ ተን ኮል ተገለጠልኝና ልክ እቢሮዬ እንደ ገባሁ በስልክ ፈለግሁት ። እቤቱ ተኝቶ ኖሮ እዚያ አገኘሁት ። በኋላ ፤ ድምፄን በደንብ አሳ ምሬ ለሱ ደህንነት በጣም የሠጋሁ መስዬ ፤ ‘ አንድ ነገር ሰምቼ ቶሎ ሳልነግርህ ብዬ ነው ! ’ አልኩት ። ‘ ከምትጣፍጥ እንቅልፌ ከቀ ሰቀሰኸኝ ዘንዳ ቁም - ነገር እንደሚሆን ተስፋ አለኝ ። አለበለዚያ ግን ወዮልሽ ! ’ አለ ፤ እንደ መቀለድ ብሎ ። ‘ እንደኔስ ከሆነ የም ነግርህ ፍሬ ቢስ ውሸት ቢሆን ነው ደስ የሚለኝ ’ አልኩት ። ተዚያ ወዲያ ተይኝ ፤ ወተወተ አልኩሽ ! ‘ ንገሪኝ እንጂ ! ምን ትጠብቂ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ያለሽ ፣ ምንድር ነው ? በዬ እንጂ ' ይል ጀመር ። እኔ ደሞ ነገሩ ጣመኝና ሲቃጠን ለማራዘም ፈቀድሁ ። ' እሱስ ስለ ነቃፈረች ነው ። ግን ፣ እኔ ምናልባት ከንቱ ወሬ የሆነ እንደሆነ ፣ አፌን አጉል እንዳላጠፋ ብዬ ፣ ልንግርህ በጣም እመንትቼ ነበር ። በኋላ ግን ፣ "ድንገት እውነት የሆነ እንደሆነ፣ ሳላስጠንቅቅህ ..." ብዬ አሰብሁ። አሁን ስልክ ካረግሁልህ በኋላ ደግሞ ፣ እንደገና ጥርጣሬ ገባኝ ። ውሸት ይሆናል የሚል ስሜት እየለብኝ ። ስለዚህ ፣ በከንቱ እንቅል ፍና ሰላም ካምነሳህ ይቅር መሰለኝ ' አልኩትና እንገራገርኩ ። "የለም የለም ! የሆነው ይሁን ። ብቻ የሰማሽውን ንገሪኝ" አለ ። ' የለም ባክህ ሐሳቤን ለወጥሁ ። ባሰብኩበት ቁጥር እንዲያውም ቀልድ ይመስለኝ ጀመር ። የነገረኝ ሰው ሊቀልድብኝ መሰለኝ - ላንተ እንደምነግርህ ዐውቆ ። ያልተጣራ ውሸት ወሬ ላንተ ነግሬ ካንተ እንድቀያየም የተደረገ ተንኮል ሳይሆን አይቀርም ! ' አልኩት ። "ማነው እሱ ? ምንድን ነው ወሬው ? ንገሪኝ እባክሽ ! ዝብዝቡን ትተሽ ! !" እያለ ሲወተውት ፣ "ዝብዝብ ! በል ተወው ወዳጄ ። ዝብዝብ አልከው ? ' እኔ ደሞ ያንተ ተቆርቋሪ የሆንኩ መስ ሎኝ ነበር እንጂ - ' አልኩና ሳልጨርስ እንዳኮረፈ ሰው ስልኩን ዘጋሁበት ! " ስትል ዘነመች ፣

"የምትነግረው ምንም ሳይኖር ነው እንዲያ ያበለፈለፍሽው ?" ብላ ታፈረች ፣ ተገርማ ፈገግ አለች ። እንዳሻህ ዘመዴ ወሬውን ምስ ጢሩን ለማወቅ በጕጕት ልቡ ሲፈነዳ ፣ በሥጋት ልቡ ሲጨነቅ ታያት ።

" ቆይ እንጂ አስጨርሺኝ ። መች ነገሩ በዚህ ቆመልሽና " አለች ዘነመች ። ታፈረች ጆሮዋን እንቅታ የሚቀጥለውን ለመስ ማት እየተመለከተቻት ትጠብቅ ጀመር ።

" ይሽውልሽ ታዲያ ፣ ስልኩን ዘግቼ እንዳፍታ ሳልቆይ ተደ ወለ ። እሱ መሆኑን ዐውቄ ስልኩን ጥቂት ዝም ብዬ ካስጮኩት በኋላ ፣ አንሣሁና ፣ ' እባክዎ እንዴ ይጠብቁ — " ብዬ ከፍቱን ተው ኩት ። አፌን በመሐረቤ በሁለት እጄ አፍኜ ጥቂት ከሣቅሁ በኋላ ፣

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ልክ እንደ ጥሩ ቲያትረኛ ፥ መንፈሱን ፥ ድምጼን ሁሉ በደንብ አስ ተካክዬ ሰልኩን እንደገና አነሣሁና ፥ ኮስተር ባለ ድምፅ ፥ ‘ ይቅርታ ሌላ ሰልክ ይገፔ ነበር ። ምን — ’ ስል ፥ ለካ አለቃዬ ኖሮ ኩም አልኩ ! ! “ ድንገት አስቸኳይ ስብሰባ ስለ ሔድኩ ጠቅላይ ሹሙ የፈለ ጉኝ እንደሆነ ተረም ! ተረም ! . . . ” ለማለት ነበር የደወለው ። ተሳ ትቼ ሰልኩን ቁጭ እንዳደረግሁ ፥ አፍታ እንኳ ሳይቆይ መልሶ መደ ወል ጀመረ ። ዝም ብዬ አነሣሁት ። እንዳሻህ በመዴ ነበር ። “ ምን ኩርፍ ኩርፍ ያረግሻል አንቺ ደሞ ? ” አለኝ ። ‘ ታዲያ ስትሰድ በኝ ምን ልሆን ኖሯል ? በገዛ ራስህ ጉዳይ ደሞ እኔ ሰድብ ይደር ስብኛል እንዴ ? ’ አልኩት ። “ ማን ሰደበሽ ፡ እኔ ለማለት የፈለ ግሁት እንዲህ በጥዞ እኔና አንቺ ልንቀያየም አንችልምና ፥ ውሸትም ሆነ እውነት ንገሪኝ ነው ያልኩት ” አለ ። ‘ ታዲያ “ ዝብዝብ ” ማለ ትን ምንስመጣው ! ደሞ ዝብዝብ ! ’ አልኩ ልክ የሚያገረሽብኝ አስመስዬ ። ‘ ለማናቸውም አሁን ሥራ አስብኝና በል ደህና ዋል ’ አልኩት ። ግን ሰልኩን አልዘጋሁም ፥ እንዲያው ዝም ብዬ ነበር ። ቶይኝ አልኩሽ ! ወተወተ ። ዐርባ ራቱን ታቦት አስጠራሁት ። ማለ ፥ ተገዘተ ። ‘ ሰሚቱን ገና በጠዋት ስላደፈረስከው ትክሰኛ ለህ ’ አልኩት ፤ ፈጥኖ “ እሺ ” አለ ።

“ በኋላ ፥ እኔ ቀድም ሳሰረዳህ እንደ ሞከርኩት ፥ የሰማሁት ነገር ምናልባት ውሸት ይሆናል ። በበኩሌ ለማመን ተቸግሬበታ ለሁ ’ አልኩት ። ‘ ዘነመች ፥ ስለ እግዚአብሔር ! የውሸትና ውነት ነቱን ጉዳይ ወደ ጎን በይውና ነገሩን ብቻ ንገሪኝ ’ አለ ። ‘ የአ ዲሱ የታፈረች ዕሮሜ ፥ የዱሮ የትምህርት ቤቱ ጓደኛ የነበረ ፥ ምግደኛ ሰው ስላንተ ሰምቶ — ለነርሱም እንኳ ሳይነግር — በምስጢር ይከታተልሃል አሉ ። ምቹ ሥፍራና ጥሩ አጋጣሚ ካገኘ አደጋ ሊጥል ብህ ይፈልግሃል አሉ ። ብቻውንም አልመሰለኝም ። ያውልህ ከኔ ወጣልኝ ! ’ አልኩት ” ስትል ዘነመች ፤

ታፈረች ፥ “ የፈጣሪ ያለህ ! እንዴት ብትይ ይኸን መዓት አስ ብሺው ፥ ልጄ ! . . . ለመሆኑ ምን አለሽ ፥ ይኸን ሲሰማ ? ” አለች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ መጀመሪያ ጸጥ አለ ። እኔማ ስልኩን ይገፍ ዓመት መሰለኝ። ቀጥሎ ፣ ‘ ማን እንደሆን ታውቂያለሽ ? የት ነው የሚሠራው ? ምን ዐይነት ነው ? መኪና አለው ወይ ? ከጓደኞቹ ስንት ናቸው ? ’ . . . እያለ የጥያቄ መዓት አከታተለብኝ ። እኔ ባጭሩ ፣ ‘ ሌላ የሰማሁትና የማቀው ነገር የለም ’ አልኩት ። ‘ እስቲ ለማጣራት ሞክሪ ’ ብሎ ደህና ዋይ እንኳ ሳይለኝ ስልኩን ዘጋው ። እኔም የፈለግሁት ነገር መሳካቱን አመንኩ ። ባንቺ እንኳን ደውዬ ልነግርሽ ነበር ። ብቻ መቸኮል አጉል ነው ብዬ ተውኩት . . . ምን ፣ እን ዴህ አረግሁልሽ እንጂ ደግሞ ! . . . ከሁለት ሦስት ደቂቃ በኋላ መልሼ ደወልኩለት እንጂ ! እንዳሰብሁት ስልኩ ተይዞ ነበር ።ለን ዚያ ሰጋኛ ጃግሬዎቹ ሲደውል ነበር ማለት ነው ። ከዚያ በኋላ አንድ ሁለቴ ደውሎልኝ ነበር ። ፈርቶ ሞቷል ። ‘ ማነው ? ’ እያለ ተጨ ንቋል አልሻለሁ ! ! ” ብላ እንደገና ካንጀቷ ትሥቅ ጀመር ።

ታፈረች ነገሩ ጥቂት አሳሰባት ፤ ከፊቷ ፈገግታዋ ሁሉ ጠፍ ቷል ። እያሰበች ዝም አለች ።

“ ምነው ? አጠፋሁ እንዴ ? ” አለች ዘነመች ፣ ልቧን ቅር እያለው ።

“ አይ ምንም አላጠፋሽም ። ብቻ ያ ዕብድ ሰውዬ የሚያደ ርገው አይታወቅም ብዬ ነው ” አለች ታፈረች ፣ እየተከዘች ።

“ አባክሽ ከእንግዲህ ወዲያ ዐርፎ ይቀመጣል ። አዬ ! እን ዲያው ሽጉጥ እየያዘ ቢዞር እስከዚህ ጀግና መሰሎሻል ? እንዲያ ወም ሽጉጥ ይዞ የሚዞረው ወኔ ፣ ድፍረት እንዲሰጠው ሳይሆን አይቀርም ” አለች ዘነመች ።

“ መጥፎ ነገር ታዲያ ይሄ አይደለም ! ! ልበሙሉ ቀድሞ ውኑ መሣሪያ ቀኑን ሙሉ ይዞ አይዞርም ። አስፈላጊ ሆኖ በሚይዝ በትም ጊዜ ፣ በመሣሪያዉ ከመጠቀሙ በፊት ሁናቴው እምን ደረጃ መድረስ እንዳለበት መገመት ይችላል ። መሣሪያዉ መቼ እንደሚ ያስፈልገው ያውቃል ። አንቺ የምትይው ሰውዬ ግን ፣ ቶሎ ደንብሮ ለትንሹ ለትልቁ ሽጉጡን የሚመዝ ዐይነት ነው ። እኔን እንኳን

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ሴቷን በሽጉጥ የሚያስፈራራ ! ! ‘ እንዴት እኔን አትፈልጊኝም ’ ብሎ ሽጉጥ የሚመዝ ወንድ ፡ ወንድ ነው ትያለሽ ? ሐሞት የሌለው ፣ የሞተ ! ” አለች ታፈረች ።

“ ምን ይደረግ ። ሁሉም ያው ናቸው ። - ብቻ ፡ እንዳሻህ ከእ ንግዲህ ወዲያ ብዙ የሚያውከሽ አይመስለኝም ። እኔ አሁን ቀጥዬ የማረገውን ታውቂያለሽ ? “ አባሪ ” ብሎኝ የለም ? ‘ አባራሁ ’ እልና እናንተን የማያስቸግር ከሆነ ፡ ሰውዬው የሚተወው መሆኑን እጠ ቁመውና ፡ ‘ ምን ቸገረህ ታፈረችን ተዋት ። እሷስ ምን ታረግልሃ ለች ከእንግዲህ ወዲያ ። ስለዚህ ፡ በከንቱ አደጋ ከሚደርስብህ ወይም አንተ በሌላ ላይ አደጋ ጥለህ አጉል ነገር ከሚሆን ፡ ተወው ’ እለዋለሁ ‘ ። ታፈረችም ይኸን ሁሉ ስለማታውቅ ፣ ሀውቀህ ንቀህ የተውካት ይመስላታል ። እየዲያውም ይኸ ቢሆን ፡ ታፈረች ጥቂት ሳትበሳጭ አትቀርም ። ምክንያቱም እንደምታውቀው እኛ ሴቶች ሰውዬውን ባንፈልገውም እንዲከታተለን ፡ እንዲፈልገን ፣ በኛ ላይ ጊዜውን እንዲያባክን እንፈልጋለን ። ደስ ይለናል ። ስለዚህ፡ ታፈረች ያንተ መከታተልና ጭቅጨቃ ሲቀርባት ትበሳጫለች። እንዲያውም ፡ ያኔ እፏው እየፈለገችህ ነገር ሳትቀሰቅስም አትቀር ’ እለዋለሁ ። ምን ቸገረሽ አንቺ ይተውሽ እንጂ ! ! ” አለች ዘነ መች ።

“ ውይ ልጄ ! ! እኔ ይተወኝ ብቻ ። የፈለገውን ቢያስብ እኔ ምን ጨንቀኝ ። ብቻ ይተወኝ . . . እኔ አማይገባኝ ፣ ከሰንቱ ጋር ይዞራል ። ታዲያ ምን በኔ ያደርቀዋል ? ” አለች ታፈረች ።

“ አዎ ፤ ሰሞኑን ደሞ አንድ ፎከታም ፈረንጅ ብጤ ይዟል ። ዛሬ ማታ እዚህ ይዟት እንዲመጣ ለማድረግ ሞክሬ ነበር ። ብቻ፣ ብዚህ በዚያ እያለ አሻፈረኝ አለ ። ደሞ እነዚህን ወዳጆቹን እስ ከዚህ የሚፈቅዳቸው አልመሰለኝም — አቤት ! ” አለች ፣ እንግ ዶጇ ትገዝ ሲሏት ፡ “ የኔ ነገር ! እዚሁ ቅልጥ ብዬ ቀረሁ አይደለም እንዴ ! ለዚያውም ደግሞ ያንቺ ነገር ፣ ዋናዉ ጉዳይ ተረሳ ! ” አለች ዘነመች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ታፈረች በዘነመች ወሬ ተመስጣ ፡ የቀድሞ ነገሯ ጨርሶ ትቷት ባይሔድም ፡ አዕምሮዋ ሥር ተንገዝግዞ ስለ ነበር ፡ ዘነመች ስትጠቅሰው እንደገና ወደላይ ወጥቶ አዕምሮዋ ውስጥ መንሳፈፍ ጀመረ ። ከየት መጀመር እንደሚሻል መወሰን ለጊዜው አቅቷት ጥቂት አመነታች ።

" ተጣላችሁ ወይ ? " አለች ዘነመች ፡ በሰላ ቢላዋ ድፎ ዳቦ ማኸል ለማኸል እንደሚከፍል ቁስ ፡ ወደ ነገሩ እንብርት እራሷ እያሰላች ።

" አዎ - የለም . . . እኔ ምልኸ ፡ አልተጣላንም ብቻ ልንለ ያይ ነው ። "

" እ ! - እንዴት ? "

" ዲቃላ አለው ። "

" እምዬ ማርያም ! ! . . . አንቺ ታዲያ ' ከበለጠ ጋር ቀጠሮ አድርጌ ስለ ነበር ' ብለኸ ትጨነቂያለኸ ! — እኔ አላልኩሽም ? ወንዶች ሁልጊዜ ከወደ ኋላቸው አንድ ጭራ አያጡም ። "

ታፈረች እየተከዘች ፡ ዝም አለች ።

" ለመሆኑ ማን ነገረሽ ? ድንገት እውነት እንዳልሆነ ? " አለች ዘነመች ፡ የልቧን ውስጥ ደስታ ገትታ ፡ ነገሯንም መለስ አድ ርጋ ።

" እሱ ራሱ ነው " አለች ታፈረች ፡ በዝግታ ።

" እሱ ራሱ ! ? መቼ ፡ ዛሬ ማታ ? "

" አዎ ። በቃሉ አይደለም በጽሑፍ ነው ። እኔም የራሴን እሱም የራሱን ' ጉድ ' በወረቀት ጽፈን ተለዋወጥን ። ማለቴ ፡ በየግል አስተያየታችን እንዳችን ለሌላችን አስቀድመን ማሳወቅ ይገባናል — በኋላ ጋብቻችን እንዳይናጋ ፡ ወይም ጨርሶ እንዳይፈርስ የምንለውን ነገር — ተባብለን ነበር " አለች ታፈረች ፡ አሁንም ትዝትዝ እንዳለች ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" የፈጣሪ ያለህ ! አይ ! ዲቃላም በዛ !! " አለች እያጋነነች። ከሁሉም ዝርዝሩን የማወቅ ፍላጎቷ አይሎ ፤ " ለመሆኑ ከማን ነው የወለደው ? ነግሮሻል ? ታውቂያታለሽ ሴትዮዋን ? " አለች ወዲያው ጥያቄዎቿን አከታትላ ።

" አላውቃትም ። እንዲት ጀርመን ነች ይመስለኛል ። ልጁ እንድ አምስት ዓመት ይሆነዋል መሰለኝ ። "

" ጀርመን ?! የአምስት ዓመት ልጅ ?! " ብላ ቆም አለች። " አይ ! . . . እረ ይቅርብሽ !! ምን የተጨማለቀ ነገር ነው ! ያል ወለዱት ልጅ ሁልጊዜ ያው ነው ። ልጅ አይሆንም ። ትጠበቂለሽ። እኔ ደሞ እንቺን ከማግኘቱ በፊት ብዙ የሴት ጓደኞች ነበሩት ፤ ወይም እጮኛ አለው ፤ ነበረው — የሚባል ሐተታ እንጂ ፤ እን ደዚህ መች መሰለኝ ።

" ለተቀማጭ ሰማይ ቅርቡ ነው ይባላል ። በቀላሉ ለመቁ ረጥ መቼ ይቻላል ። ልቤ እሺ ብሎ መች በቀላሉ ይታዘዛል ። እኔም መጀመሪያ ነገሩን ሳውቅ ካንቺ የበለጠ ነበር ልቤን የመታኝ ።ግን ዱሮ ገና የልጁን ነገር ሐሳቤ ጥቂት ተላምዶታል " አለች ታፈ ረች ፤ በመንጫንጭ ።

" ዝም ብዬ ላገባው ነው አትበይኝ !? " አለች ዘነመች ፤ ኮስተር ብላ ።

" ነገሩ መች እንዲህ ቀላል ነው ። መጀመሪያ ፤ እኔ ገና ልቤን አላወቅሁትም ። ሁለተኛ ፤ የእጮናፍርስ ስሜት ምንድር ነው ስለኔ ? ሦስተኛ ፤ ዛሬ ማታ የሠራሁበትስ ወንጀል ውጤቱ ምንድር ነው ? ይኸ ሁሉ ገና መቼ ለየ ። ጨርሶ አንጎሌ ዞሯል " አለች ታፈረች ብስጭትጭት ብላ ።

" የምን ወንጀል ?" አለች ዘነመች ፤ የቀረውን ሁሉ ትታ ።

" አይ እባክሽ ተይኝ ። እንኳን ማውራቱ ስለዚህ ጉዳይ ማሰ ቡም ትሰሜን ይሰብረዋል ? " አለች ታፈረች ። ዛሬ ማታ ከሆነው ነገር ሁሉ የመጀመሪያውና ፤ መንፈሷን ያወከው ይኸኛው ነበር ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለዘነመችም ፣ ሁሉን ደብቃ ለመንገር ፣ ለማማከር ፣ የፈለገችው ዋናዉ ጉዳይ ይኸኛው ነበር ። አሁን ግን ፡‘ ዘነመች ያለልክ ትታሀ በኛለች ፣ ጨርሶ አረሜኔ ታደርገኛለች ’ ብላ ስለ ፈራች ፣ ልትጠቅ ሰው አልፈለገችም ። እሱን ምስጢር እርጋ ለራሷ ብቻ ለማስቀረት ቆርጣለች ። ብቻ ችግሩ ነገሩን የሚያውቅ ሌላ ሰው አለ ። እሱም አድማስ ነው ...

...አጐናፍር ፡ ‘ እመጣለሁ ጠብቂኝ ’ ብሎ ከደወለላት በኋላ ፣ አድማስ ደውሎላት ነበር ። እሱም ፡ ‘ አጐናፍርን አሁን አቢሮው ደውዬ አጣሁት ። ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት የደወለልኝ ጊዜ ፣ ካንቺ ጋር “ ቀጠሮ አለኝ ፣ እንቺጋ ነው የምሔደው ” ብሎኛልና እባክሽ ሲመጣ “ አባቱ ከወትሮው የበለጠ ታመዋል የሚል መልእክተኛ ከደብረ አቦ መጥቷልና ፣ አክስትህ ቤት ድረስ እንድትመጣ ብለሽ ንገሪልኝ ፣ አደራ ! ” ብሏት ነበር ። ስልኩንም አስቀምጣ ስትወጣ ፣ ገና ዱሮ አጐናፍር ደርሶ እውጭ ሲጠብቃት አገኘችው ። ገና እንደ ተገናኙ መልእክቱን ነግራ ወዲያው መለያየታቸውን ስለ ጠላች ፣ ቸኩላ ከመናገር ተቆጠበች ። ከዚያ ፣ የቀረው ነገር ሁሉ እየተከታተለ ሆነ። ሳትነግረውም ተለያዩ ። ይኸ ነው ፣ ዛሬ ማምሻ ሠራሁበት የምትለው ወንጀል ......

አባቱ ለረጅም ጊዜ መታመማቸወንና ፣ ‘ ይድናሉ ’ የሚል ተስፋ እንደሌለ ሰሞኑን ከአጐናፍር ሰምታለች ። ሕመሙም ፣ ‘ እንዴ ባሰ ፣ እንዴ መለሰ አለ ፣ ሲባል ብዙ ጊዜ የቆየ ስለሆነ ፣ የምሽቱን ደስታቸውን በከንቱ እንዲያሰናክል አልፈቀደችም ነበር ። ስለዚህ ‘ ባይሆን ላንድ ሰዓት ያህል አብረን ከሆንን በኋላ ፣ አክስቱ ቤት እንዲደውል ወይም እንዲሔድ አደርጋለሁ ’ ብላ አስባ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ሳይሆን ቀረ ። ‘ ድንገት አባቱ ዐርፈው እንደሆን እስከ ጊዜ ሞቱ ሊረሳው የማይችለው ቂም ይይዝብኛል ! ’ የሚለው ሐሳቧ ፣ በልቧ ተወልዶ እየገነነ መሔድ ጀምሯል ።

ታፈረች ፣ ይኸን ሁሉ ነገር በአእምሮዋ ስትከልስ ጥቂት ደቂቃዎች ስላለፉና ፣ ዘነመችም ጥያቄዋ ስላልተመለሰ ፣ እንደ ገና መልሳ ፣ “ ምንድር ነው አልሽኝ ፤ ወንጀልሽ ? የዛሬ ማታ ውን ” ብላ ጠየቀች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ታፈረች ሌላ መልስ ለመፍጠር አሁንም ስታሰላስል ፣ የመኝታ ቤት በሩ ተንኳኳ ። ዘነመች ተነሥታ ከፈት አደረገች ። አንድ ጸጉሩን የከፈለ ፣ ሙሉ ሰው ነው ። ‘ ምነው ቀረሽ ’ ነው የሚላት ። እሷም ፣ ‘ መጣሁ ’ ብላ በሩን ዘግታ ተመልሳ ወደ ታፈረች መጣች። ሰዓቷን ተመለከተች ። “ በይ ንገሪኝና ሔደን እንጫወት እንጂ ።”

“ የለም ። አሁንስ መቆየት አልችልም ። መሽቷል ” አለች ታፈረች ፣ የማሰቢያ ጊዜ ለራሷ ለመጨመር ።

“ ለብስጭትና ለሐዘን መድኃኒቱ የሚያረሳሳ ጨዋታ ነው ። ይልቅስ እንጨርስና ሔደን እንጫወት ” አለቻት ፣ ዘነመች ደግማ ።

“ እለቀ እኮ ። አበሳዬንማ በሙሉ ደርድሬልሻለሁ ። ይኸ ሁሉ መዓት መቼ አነሰኝ ” አለች ታፈረች ፣ ለዘነሙች ለመንገር የምትፈጥረው ሌላ ‘ ወንጀል ’ ጠፍቷት ።

“ እይ ፣ ቅድም ‘ ዛሬ ማታ የሠራሁበት ወንጀል ’ ስትይ ጊዜ ነው ። እንስ ማለቴ አይደለም ።”

“ የሠራሁበት ወንጀልማ ፣ እንደገና በለጠን አንሥቶ ‘ ያን ለት የቀጠረችውን በመድኸን አሳስተዋወቅሽኝም ’ ሲለኝ ፣ ‘ እኔ ነኝ ’ በማለት ፈንታ ፣ ‘ እሺ አስተዋውቅሃለሁ ’ አልኩት ። ስለ ዚህ ፣ ይኸን ሁሉ ሲገነዘብ ይቅርታ የሚያደርግልኝ አይመስለ ኝም ። ኃጢአት ነው የሠራሁት ! ” አለች ፣ ሽምጥጥ አርጋ ።

ዘነመች ፣ ታፈረች የደበቀቻት ነገር እንዳለ ጠረጠረች ። ነገር ግን ፣ ምን ዐይነት ነገር እንደሆነ ለማወቅ በሐሳቧ የምትጥ ለው መላ ፣ ታፈረች ልብ ውስጥ ካለው ጋር ጨርሶ ግንኙነት የለ ውም ። የዘነሙች ጥርጣሬ የወደቀበት ፣ የታፈረች ወንጀል ፣ ‘ ዛሬ ምሽት ታፈረች ካንድ ሌላ ሰው ጋር ቀብጣለች ’ በሚለው ሐሳብ አካባቢ ነው ። ቢሆንም ፣ ታፈረችን እጥብቃ ለመጠየቅ አል ፈለገችም ። የራሱዋንም እንግዶች ማሰብ አለባት ። ስለዚህ ፣ ነገ ሯን አሳጥራ ፣ “ ታፈረች ! በኔ አስተያየት ልጅ ያለውን ሰው ፣ ለመጀ መሪያ ባልነት ማግባት ጥሩ አይመስለኝም ። እንጀራ እናት መባል ይመጣብሻል ። ምን ደግ ብትሆን ፣ እንጀራ ናት ስሟ ከፉ ነው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የጫወንችን ልጅም ልጅ አይሆንም ። እንኳን ለእምስት ስድስት ዓመት እውጭ አድጎ ይቅርና ፣ ገና ዕድሜሽ በወራት ከሚቈጠርበት ጊዜ ጀምረሽ እንኳ ፣ እንደ ገዛ ልጅሽ አድርገሽ ያሳደግሽው ፣ ኋላ ያ ባዳነቱ አይለቀውም ። የፈረንጅ ልጅ ከሆነማ ተይኝ !!

“ ኧረ ፣ ሁሉንም ተዪው ታፈረች ፣ አንቺ ለመሆኑ ምን ጉድ ሉሽ ነው ፣ ዲቃላ ያለው የምታገቢው ? ቆንጆ ነሽ ፣ ጨዋ ነሽ ፣ የተ ማርሽ ነሽ ፤ በሀብትና በዘርስ ቢሆን ፣ ከሰንቱ ትበልጫለሽ ። እን ኳን አንቺ ጨዋዋ ፣ ልጁ—እሱን ተይኝ—ከኔ የባሱት እንኳ እንዴት እንዴት ያለ መልከ—መልካምና የተማረ ያገባሉ ። እንኳን ልጅ ገረዶች ፈቶች ባይቀሩ የተማረውን ፣ በዕድሜ የሚበልጡትን ነው —ዛሬ የሚያገቡ ። ”

“ ታዲያ አንቺ ምን በወጣሽ ፣ ባለ ዲቃላውን ማግባትሽ ። ደግሞ ዲቃላዉ ከኛው ሴት—” ስትል ዘነመች ፤

ታፈረች አቋርጣት ፤ “ ስኔስ ከውጭ ሴት መሆኑ ደኅለኛል ፤ የትም ከማላያት ። የኛዋ ብትሆን ግን ፣ ባየኋት ቁጥር ፣ አጉናፍርን ከኔ ቀድማ በቅርብ ዐውቃው ፣ እስከዚህ የደረሰች እንደ ነበረች እየ ታወሰኝ ፣ አንጀቴን ያሣርረኝ ነበር ። ዐውቃለሁ ። ከኔ ጋር ከመ ተዋወቃችን በፊት አጉናፍር ያደረገውን ሁሉ ከቁጥር ማግባት የለብኝም ። በዚህ አምናለሁ ። በርግጥ ሲደርስብኝ ግን ፣ ሳይቆጨኝ ፣ ሳያበሳጨኝ ፣ ሳያስቀናኝ አይቀርም ” አለች ። ዘነመች ፣ ታፈረች አጉ ናፍርን ለመተው ያልቆረጠች መሆኗን ስትገነዘብ ፣ በከንቱ ጉንጭ ማልፋት ስለ መሰላት ፣ ምክሯን ትታ ወደ ዳንሱ ልትወስዳት ፈለ ገች ። “ እዚሁ ተቀርቅረን ቀረን እኮ ! ” አለች ፣ ሰዓቷን እያየች ፤ “ በይ ተነሻ ! ተባበሽና ሔደን እንጫወት ። ”

“ የለም ። እቤት ልሒድና ልተኛ ። አሁን ምንም የናፈቀኝ ነገር የለ ፣ እንደ መተኛት ! ” ብላ ታፈረች ፣ ብድግ አለች ። ወደ ቁም ሳጥኑ መስተዋት ሔዳ ሰውነቷን ከራስ እስከ እግሯ ተመለከተችና፣ “ አቤት ጨርሺ የዕብድ አለቃ መስዬ የለም እንዴ ! ! ” አለች ።

“ አይ እስከዚህስ አደለም ። ”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እይ ዘኔ ! ምን ኢሰመከዚህስ አይደለም ትያለሽ ። እያየሁት ባይኔ ። ያም ሆነ ይሀ ፣ በይ ! አንቺ እንግዶችሽ ዘንድ ፣ እኔም እቤቴ እን ሒድ ። ”

“ ምናለበት ብትሜወቺ ? ” አለች ዘነሙች ፣ በቅሬታ ።

“ መሽቷል ። ቤቴ ደርሼ ተኝቼ እንቅልፍ እስኪይዘኝ — ግፊ ቢይዘኝ — ውድቅት ይሆናል ። ነገ ሥራ ገቢ ነኝ ። እኔ ልጄ እንዳ ንቺ ትንገሽ እንቅልፍ አይበቃኝም ። እንኳን አምሽቼ በደኅናውም ቀን ጠዋት መነሣት ጭንቁ ነው ” አለች ታፈረች ፣ ሰዓቷን እያየች።

“ ዘንድሮስ እኔም እንቅልፋም ሆኛለሁ ። ብቻ ፣ ነገ ጠዋቱን በሙሉ እተኛለሁ ብዬ ነው ። እነሱ ያሰማቀፍ ድርጅቶች ባልደረ ቦች በመሆናቸው ትዳሚ ስለማይሠሩ ፣ ማምሸታቸውን በሙቄ ፈቃድ ተቀብያለሁ ። የመሰነባበቻ ግብዣ ነው ። አንዱ አገሩ መመለሱ ነው ፤ ከሁለት ዓመቱ በኋላ — እንግዲያው የማትሜወቺ ከሆነ — ”

“ እዎ ። እንውጣ ። ”

ተሳስመው ተሰነባበቱ ። ታፈረች ወዲያ ወዲህ ሳታይ ፣ በማ ሎት ትርምስምስ ማኸል ተሹለክልካ ወጣች ። ፔገሮዋን አስነሥታ በስንት ጣር አዙራ ለመሔድ ቻለች ። ሙዚቃዉ ፣ ከበሮውና የዘ ፋኙ የጐረነነ ድምፅ እስከ ጥቂት መንገድ ታፈረችን ሸኙዋት ።

ዘነሙች ማሎኗ ስትገባ ፣ ገበያዉ የበሰጠ ደርቶ ተመለከተች ። ማኸል ገብታ ታስካካ ጀመር ። በወንዶቹ የጐላ ወሬና ሣቅ ፣ በሴቶቹ ማስካካት ፣ በሙዚቃው ጩኸት ፣ በዘፋኙ ድምፅ መጕርነንና በደናሾች እንዘጭ እንዘጭ ! ዓለም ሰለፈች ። በገላ ግለት ኃይልና በትንፋሽ ብዛት ክፍሉ ተቃጠለ ። አቃጠለ ! የቤቱም አየር ፣ የላብ እንፋሎትና የሽቶና የቅባት መዓዛ ቅይጥ ሆነ . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ምዕራፍ ዐሥራ አንድ

ዝግጅት

ቀኑ ቅዳሜ ስለሆነ ፣ ተስፋዬ ፣ ከበደንና ብርቄን መርካቶ በጠዋት ወስዶ ፣ ሁለቱ አዳራሾች መካከል አለው አስፋልት ሜዳ ላይ ካወረዳቸው በኋላ ፣ እዚያው ሥፍራ ፣ ልክ ከአራት ሰዓት በኋላ መጥቶ እንደሚወስዳቸው ነግሯቸው ሔደ ። እሱም በበኩሉ ፣ ለገሙ ጐፋ ኑሮው የሚያስፈልጉትን ነገሮችና ልብሶች — ዝርዝር ቀደም ብሎ አዘጋጅቶ ነበርና — ለመግዛት ተሠማራ ።

እንደ ተቃጠሩትም ስድስት ሰዓት ተሩብ ላይ ተገናኝተው ፣ ተስፋዬ እየነዳ ፣ ከበደ በግራ ፣ ብርቄ በቀኝ እኋላ ተቀምጠው ፣ የቤት መልስ ጉዞአቸውን ቀጠሉ ። ከኋላ የተቀመጡት ሁለቱ ዐልፎ ዐልፎ በሹክሹክታ ከመነጋገራቸው በቀር ፣ በመኪናዉ ውስጥ ወሬ አልነበረም ። ተስፋዬ ከሐሳቡ ጋር ተያይዞ ፣ ብዙ መንገድ ሔደ ። ከተማውን ማኸል ለማኸል ሰንጥቆ ካለፈ በኋላ ፣ ወደ ሾላ በር ሲደርስ ፣ ሐሳቡ ወደ ቤቱ መፍረስ እና ወደሱና አበራ መለያየት ደረሰ ። አበራ ቤቱን ለቅቆ መሔድ እንዳለበት ሲያስብ ፣ ስለ ሠራተኞቹ ማሰናበት ጉዳይም ትዝ አለው ።

“ አበራ ቤቱን ለቅቆ መሔድ እንዳለበት ነግሯችኋል ? ”

“ የለም ፣ ምንም አላሉንም ” አሉ ብርቄና ከበደ ባንድነት።

“ እኔ ወደ ገሙ ጐፋ ለሥራ ተዛውሬ መሔዴ ስለሆነ ፣ ብቻውን ይኼን ትልቅ ቤት ታቅፎ የሚቀመጥ አይመስለኝም ። ምናልባት አፓርትመንት የገባ እንደሆነ እናንተ ሌላ ሥራ መፈለግ ይኖርባችኋል ። ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ብርቄ ወደ ከበደ ዞር ብላ ፣ ‘ እኔ አላልኩህም ታዲያ ’ በሚል አስተያየት ገጠመችው ። ከበደ ዝም አለ . . .

ተስፋዬ ንግግሩን መቀጠል አልፈቀደም ። ዝም አለ ። እኑ ሱም ዝም አሉ ። ጉዞው ቀጠለ ።

አቤታቸው ሲቃረቡ ፣ ከዋናዉ መንገድ ተጠምዝዞ መኪናዋ ወደ ቤታቸው ስታቀና ፣ ተስፋዬ የመኪናዋን ድምፅ አሰማ ። የውጪዉ በር ወዲያው ስላልተከፈተ ፣ እንደ ደረሰ ነድቶ መግባት አል ቻለም ። አቆመ ። ከበደ ፣ ከመኪናዉ ወርዶ በትንሿ በር ገብቶ ለመ ክፈት ቢሞክር እሷም ተቆልፋለች ። ይኸን ነገር ተገንዝቦ ተስፋዬ እያጉረመረመ ክላክሱን በኃይል አጮኸ ።

አበራ ሰምቶ መጥቶ ከፈተለት ። ተስፋዬ ገና መኪናዋን እን ዳቆመ ወርዶ ፣ “ ያ ሰካራም አሮጌ የት ሔደ ? ” አለ ።

“ ተሰማን ልኬዋለሁ ” አለ አበራ ፣ በዝግታ ።

የገዛቸውን አንዳንድ ነገሮች ፣ እንደ ተጠቀለሉ ተስፋዬ ታቅፎ፣ ከአበራ ጋር ወደ እልፍኝ አመሩ ። ብርቄ እና ከበደም ፣ የየራሳቸ ውን ኮተት ይዘው ወደ ማድቤትና ወደ ወጥ ቤት ሔዱ ።

“ የምትፈልገውን ሁሉ አገኘህ ? ” አለ አበራ ፣ ሣሎን እንደ ገቡ ።

“ ከሞላ ጐደል ” ብሎ ተስፋዬ ፣ ወደ መኝታ ቤቱ የታቀፈ ዉን ይዞ ገባ ።

አበራም ሣሎኗ ጠረጴዛ ላይ የተበታተኑትን ወረቀቶች ይሰ በስብ ጀመር ። ርቦታል ። ወደ ወጥ ቤት ጆሮውን ጣል ሲያደርግ፣ ከበደ ምሳ ለማደራጀት ጉድ ጉድ ሲል ተሰማው ።

ተስፋዬ ወደ ሣሎኑ ተመልሶ መጣ ። “ ታዲያስ ? ” አለው አበራን ፣ ወረቀት ሲያስተካክል እየተመለከተ ።

“ ብዙ ሥራ ሠራሁ . . . ማድረግ ያለብኝን ነገር ሁሉ ዝር ዝር አወጣሁ ። እ. . . ” ሲል አበራ ፣

“ ማድረግ ያለብኝን ? ” አለ ተስፋዬ ፣ በጥያቄ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ አምልህ ፣ ለምሳሌ የበለጠን መኪና ኢንሹራንሱ እንዲከፍልና መኪናዋን አውጥቼ ለእቶ ደበላ ማስረከብ . . . ወዘተ ።”

“ ኧረ የነዚህንስ ሰዎች ነገር ምን ማድረግ ይሻላል ? ሥራ መፈለግ ይኖርብን ይሆን እንዴ ፣ ለነርሱ ? ”

“ የቶቹ ሰዎች — ኢ እነክበደ ? . . . አይ ! እሱ ግዴታ አይደለም ። ብቻ ፣ እኔ ክበደን እዚ.መንስ ኩባንያ ሥራ እንዲፈልግለት ከኈናፍር ጋር ልነጋገርለት ነው ። አማርኛ ትምህርቱን ማለገዘዙን እንደ ቀጠለ ነው ። እዚያ ሥራ ቢያገኝማ ማታ ማታ ለመማር ይችላል ። ቶሎም ይግራል ። ዋናው ነገር ፣ ታማኝና ቅን ሠራተኛ ነው ። እንኈናፍርም ካልሆነለት ሌላ ቦታ ሁሉ እሞክርለታለሁ ።

“ ብርቄ ራሷን ትችላለች ። ያ እንተ መሥሪያ ቤት ያለው ዘመዷ ያስጥርጥር ሥራ ወዷያው ያገኝላታል ። ላንተስ ፣ ለኛስ ፣ ቢሆን እሱ አደለም ያመጣት ።

“ ተሰማን ግን ምንም ማድረግ አይቻልም ። እኔ እሱን ‘ አስቀጥርልኝ ’ ብዬ ደፍሬ ማንግም አልጠይቅም ። ይቺ ሰካሩ ፣ በርጅናው ላይ ስትጨመር ፣ መጥፎ የምስክር ወረቀት ናት ። እሱ ዝም ብሎ አልፎ ዘንድ ይመስለ ። እባሏ ርስት ላይ ጠባቂ ያድርጉት እንጂ ዘበኝነትስ በእሁኑ እያያዙ ጣጣ ውስጥ ይጨምረዋል ! ”

ተሰፋዬ ፈገግ ብሎ ፣ “ ባለርስት ባል ያላት ቤት ልጅ እንዳለው መጀመሪያ በምን ዐወቅህ ? እኔ ታውቃለህ — ” ሲል ፣

አበራም ፈገግ ብሎ ፣ “ ከማን እንደ ሰማሁኝ ታውቃለህ ? - ከብርቄ ! ” አለ አቋርጦት ። ሲቀጥል ሲል ደግሞ ፣

ተስፋዬ በተራው አቋርጦ ፣ “ ከብርቄ ? ! ” አለ ፣ ፍጹም በመደነቅ ።

“ አዎ ፣ ከብርቄ ። እሱስ የሰማሁት እንደዚህ ነው ። አንድ ቀን ገላዬን ስታጠብ ፣ ብርቄ ማድቤቱ አጠገብ አውጭ ከከበደ ጋር ታወራ ነበር ። ስለ ወንደላጤ ቤት መቆጠር መሻል ማስ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ረኛ የሰጠችው የተሰማን ልጅ ነበር ። የተሰማ ልጅ የዐሥራ ሰምንት ዓመት ግድም ወጣት በነበረችበት ጊዜ አንድ ጠና ያለ ወንደላጤ ቤት ትሠራ ኖሯል ። ታዲያ ጅግናው አንድ ቀን ከሸሸ ሴሊ ልጅ ይዛለታለች ። በዘጠኝ ወሯ ወንድ ልጅ ዱብ ነዋ ! እንዲሁ ሲኖሩ ሲኖሩ ደግሞ ባመት ተመንፈጽ ሌላ ወንድ ልጅ ዱብ ነዋ! ከዚያ ወዲያማ ምናለ ተጋቢ ! ! ” አለ አበራ ።

“ ታዲያ ብርቂ ከአራት እንዳችን ቢሕተት ላይ እንድንወድቅ በተሰፋ ስትጠባበቅ ኖሯላ ! ” ብሎ ተሰፋዬ ፣ ከት ብሎ ሣቀ ።

“ አይጣልን ያዝልኝ ። ብዙ ጅግና በየመንደሩ ታምቷል ፤ እትልም ሆኗል ። ”

“ እረ ባክህ ተወኝ ወንድሜ ። ብቻ ፣ እንዲያው ነፍስ ታለ መንቀሳቀስ አይቀርም ነው በለኝ ! ” አለ ተሰፋዬ ።

“ የሆነው ሆኖ ፣ የተሰማ ልጅ ከቀናቸው አንዱ ናት ። ዋናው ነገር ፣ እባቷን ትችልልኛለች ። ስለርሱ ማሰብ የለብኝም ” አለ አበራ ። ትዝ ሲለው ጊዜ ለካ ከበደ ወተ ቤት ነው !! አሁን ያሉትን በሙሉ እንደ ሰማ ጨርሶ አልተጠራጠረም ። ግን ምን ያደርጋል ፤ ከአፍ ከወጣ አፋፍ ነው !!

እውነትም ከበደ አንዲት ቃል አላመለጠቸውም ። ልቅም አድርጎ ሰምቷል ። ይሁን እንጂ ፣ የሰማውን ለብርቄ ለማውራት ይቅርና ሐሳቡ ቀድሞ በጭንቅላቱም አልገባም ። በጭንቅላቱ ሽው ያሉበት ሐሳቦች ቢኖሩ ፣ ‘ ተሰፋዬ ኩሩና ክብሩን የሚጠብቅ መሆኑ . . . አበራ ሌላ ማድቤት ሠፈር የተወራ ምን ምን ነገር ሰምቶ ይሆን ? ’ የሚሉት ዐይነት ብቻ ናቸው ። ጆሮዉንም ጣል አርጎ ያዳምጥ እንጂ ፣ ጠዋት ያዘጋጀውን ምሳ ማሞቁንና የቀረውን ነገር ሁሉ ከማደራጀት አልሰነፈም ። ወዲያው ማቀራረብ ሊጀምር ምግብ ቤት ገባ . . .

ምሳ ቀርቦ ተበላ ፤ ቡናው ይጠጣ ጀመር ። በዚህን ጊዜ የውጪው በር መጥሪያ ሲደውል ተሰማ ። ከበደ ሮጦ ሔደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ተሰማ ነበር ። " እንደምን ዋሉ ፣ ጋሼ ተሰማ " አለው ከበደ። " ደስ ብሎኝ ዋልኩዋ ፣ እኔ ወንድምህ ! " አለ ተሰማ ። ከበደ በትዝብት ዐይን ተመለከተው ። ተሰማ ሞቅ ብሎታል ። " ጋሼ ተሰማ ፣ ይሙት አሁንስ አበዙት ! " አለው ከበደ ።

" ምንም አልቀመስኩ ። ትንሽ ነች ። ሁለት ብርጭቆ ነች ። እስክሰክር አልጠጣም ብዬህ ! ! ምነው ባክህ ! እኔ ቃሌን የማላ ክብር ሰው ነኝ እንዴ ? ውሀ ሲጠማኝ ጊዜ ፣ ጉሮሮዬ በጣም ሲደ ርቅ ጊዜ - ጉሮሮዬን ለማርጠብ ? "

" ይበሉ ። እኔ ምን ቸገረኝ — ብቻ ፣ ያምጡ ወረቀቱን እኔ ብሰጣቸው ይሻላል ! "

" ወግድ ባክህ ! አንተ ደግሞ የሰከርኩ ታስመስላለህ ፣ እንዴ ያው ! በጃቸው እኔዉ እሰጣቸዋለሁ ። "

" እኔ መቼ ሰከሩ አልኩ ። ብቻ — "
" ብቻ ፣ ምን ? በልኮ ! " አለ ተሰማ ፣ ጮሆ ።
" ጠጁ እንዳይሸታቸውና — "

" ወይ ጊዜ ! ወይ ጊዜ ! የማር ወለላ ሽታ የሚጠላበት ዘመን ደረስን ! ታዲያስ ? ጠጅ ጠጅ መሽተት ኃጢአት ነው በል ? ! "

" ለሁሉም ቦታ ቦታ አለው — አሁን ይስጡኝና — "
" ውነቱን ተናገር ፣ ሰክረሃል ነው የምትለኝ ! ! "

" ጋሼ ተሰማ ፣ እኔ እርስዎን የጠቀምኩ መስሎኝ ነው እንጂ ፣ በከፋት ከተረገሙትስ ይግቡና ይስጧቸው ። እኔ ገበታ ማንሣት አለብኝ " ብሎ ከበደ ፣ ዘር ሲል ፡

ተሰማ ፣ " በል እሺ እንካ ውሰድና ስጣቸው " አለና ወረቀ ቱን ለከበደ ሰጠው . . .

ከበደ ወስዶ ለአበራ ሰጠው ። አበራ ወረቀቱን አንብቦ ሲጨ ርስ ቆና አለ ። ፊት ለፊት መጋረጃው በተገለጠውና ፣ በተከፈተው

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

መስኮት አሻግሮ ወደ ውጭ እየተመለከተ ያስብ ገባ ። ቀና ብሎ እስተዋለውና ፣ “ ምንድር ነው ” አለው ተስፋዬ ።

“ የቤቱ ጌታ ናቸው ። ኮንትራቱን ሳፍርስ ካልክ እስካሥር ቀን ልቀቅ ። አለበለዚያ ፣ አይሆንም ነው የሚሉ ” አለ አበራ ።

“ ለምን ባሥር ቀን ? ”

“ እስከ ዐሥር ቀን ብቻ መጠበቅ የሚችል ተከራይ አግኝ ቻለሁ ። እሱ ካመለጠኝ በግድ የሚቀረውን አራት ወር ወይ መቀ መጥ አለብህ ፣ ወይ ኪራዩን ትከፍለኛለህ ነው የሚሉት ” ሲል መለሰ አበራ ።

“ እንዴ የዚህን ወር ኪራይ ከፍለናል ። ይኸው ዛሬ ጥር ሦስት ቀን ብቻ ነው ። ታዲያ ያሥራ አምስት ቀን ኪራይ በግርግር ለመብላት ነው ሐሳባቸው ? ” አለ ተስፋዬ ።

“ በኮንትራቱ መሠረት እኮ ፣ አራቱን ወር ብትቀመጥበትም ቤቱን ብትለቅም ፣ መክፈል አለብህ ነው የሚሉ ። ግን ፣ ከዚህ ለመ ዳን የፈለግህ እንደሆን ባሥር ቀን ውስጥ ልቀቅ ። ምክንያቱም እን ዳጋጣሚ የሚከራይ ሰው ተገኝቷል ። እሱ ካመለጠ ሌላ እስቲገኝ ለብዙ ወራት ቤቱ ይዘጋ ይሆናል ፣ ነው ክርክሩ ። ልክ ይመስለ ኛል ” አለ አበራ ።

“ በኮንትራቱ መሠረት ለማለት እንዴት ይቻላል ። ይኸ ፣ ‘ ፎርስ ማዦር ’ ነው ። ወደህ ሳይሆን መልቀቅ የተገደድከው ፣ ካቅምህ በላይ በሆነ ምክንያት ነው ። ስለዚህ ፣ በኔ አስተያየት ልክ አይመስለኝም ” አለ ተስፋዬ ።

“ አንተ የምትለው ልክ የሚሆነው ፣ ኮንትራቱ የተፈረመው በሁላችንም ስም ሆኖ ቢሆን ኖሮ ነበር ። ግን ፣ በሕግ ፊት ኮንትራት ተቀባዩ እኔ ነኝ ። ይሁን ባክህ ። እኔ እስከ ዐርብ በማይም ወጥቶ ሆን ምድር ወርጄ አፓርትመንት አገኛለሁ ” አለና አበራ ፣ ከሶ ፋው ላይ ተነሥቶ ወደ ቴሌፎኑ አመራ ። የስልክ ማውጫ ደብተ ሯን እያነሣ ፣ “ ለመሆኑ አንተ መቼ ነው የምትሔደው ? ” አለው ተስፋዬን ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« እኔ እንጃ አርግጡን ። ግን ከሰኞ ጀምሬ ቢሮ የለኝም ። ስለ ዚህ ከተምቀት በሚቀጥለው ሳምንት ውስጥ መሔድ አለብኝ ብዬ ገምቻለሁ—። »

አበራ የሚፈልገውን ስልክ ቁጥር አግኝቶ ደወለ ። ጥቂት ጠበቀ ። መልሰ አጥቶ ዘጋውና ወደ ሶፋው ተመለሰ ። ስልክ ደውሎ ከመሳቀቁ ሌላ አንድ ነገር ልቡን አሳዝኖታል ። ይኸውም የተስፋዬ ሁኔታ ነው ። ተስፋዬ ስለ ቤቱ ጉዳይ ሲናገር ፣ ልክ እንደ ውጪ ሰው ሆኖበት ። ስለ ኮንትራቱ ጭቅጭቅ ሲነሣ—ምንም እንኳ ኮንትራቱን የፈረመው እሱም ቢሆን — የሁለታቸውም እንጂ የርሱ የግሉ ብቻ አልነበረም ። ስለዚህ ፡ ' እኛ የምንለቀው ' በማለት ፈንታ ' አንተ የምትለቀው ' የሚለውን አነጋገር አበራ አልወደ ደለትም ። በጣም ተገረመ ፤ አዘነ ። ባንድ ሳምንት ውስጥ የቀድሞው ኑሮው ከመሠረቱ ተለወጠበት ። ሁለቱን ጓደኞቹን በሞት ሲያጣቸው ፣ ተስፋዬን ደሞ በመንፈስ ባዕድ ሆኖ አገኘው ። ቢሆንም አላማረረም ። በጊዜውና በሁኔታው ብቻ አዘነ ።

አበራ ለቤቱ ጌታ ወረቀት መጻፍ ጀመረ ። መልሱ ፣ ' እሺ እርስዎ እንዳሉት ሰኞኑን ቤት ፈልጌ እለቃለሁ ' የሚል ነው ። ከዚህ ሌላ ብዙ ሐተታ የለበትም ። መጥሪያዉን ደውሎ ከበደ ሲገባ ፣ « ተሰማ ምሳውን በልቷል ? » ብሎ ጠየቀ ።

« የለም እየበላን ነው » አለ ከበደ ።

« ይቅርታ ፣ ሒድ ብሉ ። ሲጨርስ ፣ ተሰማን አቤቱ ጌታ ዘንድ እልከዋለሁ » አለ አበራ ። ከበደ ወጣ ።

« ምን አልካቸው ? »

« እስከ ማክሰኞ ጥር 13 ቀን እለቃለሁ ። »

« ከነገ ጀምሮ ዐሥር ቀን ብቻ መሆኑ ነው ? » አለ ተስፋዬ እያሰበ ።

« ዛሬ ሦስት ነው ። »

« ታገኛለህ ፣ እንደዚህ ባጭር ጊዜ ውስጥ ? »

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" በግድ ማግኘት አለብኝ " አለ አበራ ፣ ቁርጥ ባለ አነጋገር ። ተስፋዬ ዝም አለ ። ሐሳብ ገባው . . . . .

ስልኩ ተደወለ ። አበራ ሔዶ አነሣው ።
" አበራ ነኝ . . . . . "
" እንደምን ዋልክ . . . "
" የለም ። ሁለት ሦስት ቀን ሆኖኛል ካየሁት ። ምነው ? . . ."
" እረ ! ! መቼ ? የት ? . . . "
" እይ ! እኔ ለማንም አልነግርም ። "
ስምና የስልክ ቁጥር ጻፈ ።
" እምናግዝህ ነገር እንዳለ ፣ ዝግጁ ነን ። . . . "
" መልካም ፣ እንግዲያው ስልክህን እጠብቃለሁ ።"

አበራ ስልኩን ዘግቶ ወደ ግሉን መቀመጫዉ ተመለሰ ። ተስፋዬ ይነግረኛል ብሎ በጒጒት ጥቂት ከጠበቀ በኋላ ፣ አበራ ሐሳብ እንደ ገባው ተመልክቶ ፣ " ማነው የደወለው ? " አለ ።

" አድማሱ ነው ። ያጒናፍር አርቅ ዐርፈዋል ! ! እሱን ከት ናንት ጀምሮ ፈልጐ አጥቶት ነው እዚህ የደወለው ። "

" የት ሔደ ? "
" አያውቅም ። "

" ምናልባት አጒናፍር ከሌላ ቦታ አደጋውን ሰምቶ በቀጥታ ወደ አባቱ መሬት ሔዶ እንደሆን ? " አለ ተስፋዬ ።

" አልመሰለኝም ። "
" ዛሬ ማታ ድሬዳዋ መሔዴ ተሰናከለ ! "

" መቼስ ምን ይደረግ። በጓደኞችን ድንገተኛ አደጋ ሲደርስ ! "

" እውነቱን ለመናገርስ ከሆነ ፣ አጒናፍር ጓደኛችን አይደ ለም ። በውነቱ እስከዚህ የት እናውቀዋለን ? የተዋወቅነው በበ ለጠ ሳቢያ ነበር ። በተለይ ከኛ ጋር ምን የቆየ ባልንጀርነት አለው?" አለ ተስፋዬ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አበራም ተስፋዬን እየተ አድርጎ ፤ “ ሰው ሁልጊዜ የሚተዋወቀው ባንድ ሰው ወይም ምክንያት ሳቢያ ነው ። ከተዋወቁም በኋላ ዕውቀቱ ወይ ደልቶ እየጠነከረ ይሔዳል ፤ ወይ ደግሞ ወዲያው ይቀራል ። በኔ አስተያየት ፤ ከአጐናኛኙ ጋር ያለን ዕውቀት ትንሽ ጠበቅ ያለ ነው ። የበለጠንስ እሺ ተውው ፤ የወንዱ ሞት ጊዜ እንኳን አብሮን አልተቸገረም ? ፤ አንተ ካልፈለግህ ማቃ ድረስም መሔድ ትችላለህ ” አለ ።

“ በኔ አስተያየት ፤ እንዲሁ በመተዋወቅና ፤ ባልንጀራ በመሆን መካከል ልዩነት አለ ” ብሎ ከተናገረ በኋላ ፤ ተስፋዬ ለመቀጠል ያሰበውን ሐተታ ውጦ አስቀረው ።

“ በችግር ጊዜ ሰው እንኳን ለሚያውቀውና ለማያውቀውም እንኳ ቢሆን ሰብአዊ ፍጡር ፤ መሰሉ በመሆኑ ብቻ ሊደርስለት ፤ ሊያግዘው ይገባል ። ሰው ለሰው ማዘን ፤ ማሰብ ይገባዋል ። ለሰው መድኃኒቱ ሰው ነው ይባላል ። ነግ በኔ ነው ” አለ አበራ ።

ተስፋዬ ካዳመጠና ጥቂት ካሰበ በኋላ ፤ “ እንደ ውነቱ ከሆነ አሁን ያልከው ሁሉ ላይ ላዩን ሲታሰብ ነው እንጂ ፤ አመሠረቱ ስንገባ ከንቱ ነው ። እንዲያውም ሐሰት ነው ። አንዱ ለሌላው የሚያደርገው መሠረታዊ ዕርዳታ የለም ” አለ ተስፋዬ ።

“ ምን ማለት ነው ይኼ ? ” አለ አበራ ፤ ውስጡ እንደ ሙንደድ ብሎ ።

“ ባጭሩ ፤ እኔ የምለው ፤ እኔ የማምነው ፤ እያንዳንዱ ሰው እጕቅያኖስ ውስጥ እንደምትገኝ ደሴት ፤ ብቻውን ነው ። ማንንም አይረዳም ፤ ማንም አይረዳውም ። የሚመጣበትን ማናቸውንም ነገር ብቻውን ይችላል ። ካልቻለም ይወድቃል እንጂ ፤ ሌላ ማንም በሱ ቦታ ገብቶ አይተካለትም ። ለምሳሌ ፤ ሰው ሁሉ ሟች ነው ። ግን እያንዳንዱ ሰው የሚሞተው ድርሻውን ፤ የራሱን ሞት ነው እንጂ የሌላውን አይደለም ” አለ ተስፋዬ ።

“ ወዳጅ ለወዳጁ ሲል እራሱን አሳልፎ ሲሠዋ ምን ትለዋለህ? እጦርነት ላይ ጓደኛውን ፤ ወዳጁን ጠላት ሲገለው ሲያነጣጥርበት ፤

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ሀሎ ገብቶ ከጥይቱ ወይም ከጦሩ የሚከልለውን ሰው ሞት፣ ምን ትለዋለህ ? የሐንስ ቤል ላጄ ቴዎድሮስ በታቀደችው አረር ሞቱ ለሚወደው፣ ሕይወቱን ሠላልፎ ሰጠ ፤ ራሱን ሠዋ አትለውም ማለት ነው ! ? ” አለ አበራ ፣ ትዕግሥቱ እያጠረች ።

“ ታዲያስ ፣ አጼ ቴዎድሮስ ከሞት እስከ ወዲያኛው ነጻ ሆኑ፤ አጼ ቴዎድሮስ ሠላረፉም ? እኔ የምለው የሐንስ ቤል የሞተው የራሱን ሞት ነው እንጂ ያጼ ቴዎድሮስን ድርሻ አይደለም ። አጼ ቴዎድሮስ ቀናቸው ሲደርስ ዐረፉ ። አልቀሩም ” ሲል ተስፋዬ ፣ አበራ አቋረጠ ፤

“ ያንለት ግን፣የሐንስ ቤል በሳቸው ፋንታ ሞትን ባይቀበል ኖሮ አጼ ቴዎድሮስ ይሞቱ ነበር ማለት ነው — ”

“ ይህ እርግጠኛ ነው ለማለት በቂ ማስረጃ የለንም ። ምናልባት ይሳቱ ነበር ይሆናል ። ምናልባት ቆስለው ፣ ድነው ልክ ታሪካቸው እንደሚለው በመጨረሻ ራሳቸውን ያሳርፉ ነበር ይሆናል ። ያም ሆነ ይህ፣በዚያች ተግባሩ የሐንስ ቤል ፣ ወይም ሌላ አጼ ቴዎድሮስን እጅግ የሚወድ ኢትዮጵያዊ የሳቸውን ሞት ወስዶ ሕያው አላደረጋቸውም ። ደግሞም ፤ ሊያደርጋቸው አይችልም ነበር ። ቀናቸው ሲደርስ ጽዋቸውን የሚወስድላቸው ሰው አልነበረም ። ለማለት የምፈልገው ይኸ ነው !

“ ወይም ሌላ ተራ ምሳሌ ልስጥህ ። ራስ ምታት ሲይዝህ ማን ዘመድ ፣ ማን ወዳጅ ካንተ ወስዶ ይታመምልሃል ? ወይም ደግሞ ፣ እጅግ አስመጠን ስትደሰት ማነው ያችን ደስታ ቆርሶ ሊካፈልህ የሚችል ? ብታዝን፣ከንፈሩን ከመምጠጥ በስተቀር ማነው ሐዘንህን ከላይህ እንደ ልብስ ገፍፎ ወስዶ ከሐዘንህ ነጻ የሚያደርግህ ! ባንተ ሥፍራ ሆኖ ሐዘንህን የሚያዝንልህ ? እኔ ለመግለጽ የፈለግሁት ይኸ ነው ” አለ ተስፋዬ ፣ እየተሟሟቀ ።

አበራ የተስፋዬ ነገር ጨርሶ አልጣመውም ። ‘ ነፍሱን ይማርና ወንድይራድ ፣ “ ሕይወት ዋጋ የላትም ፣ አንድም ነገር ቋም ነገር የለም ” ይል ነበር ። በዚህ ምክንያትም ለመኖር ትርጉም አጥቶበት

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ያው ነፍሱን አጠፉ ። ይኸንንም ድርጊቱን ፡ “ የመጀመሪያና የመጨረሻ ትርጓሜ ያለው ድርጊት ነው ” ብሎ አምኖ ሞተ ። አሁን ደግሞ ተስፋዬ ፤ የኅብረተሰቡን መሠረት የሚያናጋ አስተያየት በአእምሮዉ ጠንሰሷል ። ይኸ ሐሳቡ ያድግ እንደሆነ ፡ ‘ ከሌክ ወደ ዐለፈ ግለኛነት ፡ “ እኔ ብቻ ” ወደሚል የኑሮ ፍልስፍና ፡ ይመራዋል ’ ብሎ እጅግ አዘነ ። ነገር ግን ፡ ‘ አጥብቆ መከራከር ፡ ይኸን አስተያየቱን የበለጠ ወደ ማጠንከር ይመራዋል ’ በማለት ተወት ማድረግን መረጠ ። ነገር ግን ፤ ተስፋዬ አልለቅ አለ ።

“ ታዲያስ ለማለት የፈለግሁት ገብቶሃል ? ”

“ አዎ ፡ ገብቶኛል ” አለ ፡ ለመከራከር የነበረውን ዝንባሌ እየገታ ።

“ ታዲያስ ሐሰት ነው ? አትስማማም ? ” ብሎ ተስፋዬ አፋጠጠው ። ጥቂት ካሰበ በኋላ ፡ አበራ ፡ “ አልስማማም ” አለ ።

“ እንዴት አትስማማም ። ወይ ሐሰት ነው በል ! ”

“ አንተ ባመጣኸው መንገድ እርግጥ የኔን የሞት ጽዋ የሚጠጣልኝ የለም ። ብቻ ነገሩ እንደዚህ አይደለም ” አለ አበራ ።

“ ታዲያ እንዴት ነው ! ? ” አለ ተስፋዬ ፡ ግልጽ በሆነ ፌዝ።

“ መልካም ። እንዲህ ነው ። የክርክርህ መድረሻ — እኔ እንደ ተረዳሁት ፤ ‘ ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው የየራሱን ጥቅምና ደህንነት ብቻ ይከተል ። ምክንያቱም ፡ አንዱ ለሌላዉ ምንም አይረባውምና ’ የሚል ይሆናል ፤ ሰው ሁሉ ይኸን ለመወሰን የሚደርሰው ፤ ካደገ በኋላ ነው ። ምን ይሁን ሕፃንስ ? እናቶች እንዳንተ ካሰቡ ልጆቻቸውን ጡት አጥብተው ፤ ወተትና አብሽ ግተው ፡ የቀረውን ጣጣ ሁሉ ችለው ማሳደግ የለባቸውም ማለት ነው ። ምክንያቱም ፡ ልጆቻቸው ቢያድጉስ ምን ይበጁዋቸዋልና ይድከሙ ? ማለት ነው ። እናት ባትወልዳቸው ፤ ከእራስነት እስከ ወጣትነት ባታደርሳቸው ፣ ሰንቶቹ አንተ የምትለው ደረጃ ደርሰው ፤ አንተ የምታስበውን አጉል ነገር ያስባሉ ! ? ” አለ አበራ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ከመቀጠሉ በፊት ተስፋዬ ቀበል አድርጎ ፣ “ ሰዎች ልጅ የሚወልዱት ለልጆቻቸው አስበው ነው በለኛ ? ! ግን እንደምታውቀው አይደለም ። አንዳንዶቹ ሳይታሰቡ ፣ ሳይፈለጉ ተረግዘው — የተፈጥሮ ነገር ነውና — ይወለዳሉ ። ፈልገው የሚወልዱትም አባትና እናት ለልጆች አስበው ሳይሆን ፣ ክብት ጠባቂ እረኛ ፣ እርሻ የሚያበላ ገበሬ ፣ ጠላጆች ሲደክሙም ጧሪ ፣ ሲሞቱም ዘራቸው እንዳይደርቅ ፣ ከዚያም ትልቅ ሥራ ሠርቶ ስማቸውን እንዲያስጠራ አስበው ነው ። በዚህ ብዙ ክርክር ያስ አይመስለኝም ። ለምን ይመስልሃል ፣ ቤተሰቦች ፣ ‘ እነሱን እንጂ ልጁ እነሱን አታገባም ፣ አቻ ዋን ወይም አቻውን መፈለግ አለበት ’ የሚሉ ? ኧረ ከዚህም አልፈው ከመጣንበት መንደር ወይም ወረዳ መሆን አለበት እያሉ ፣ በሁለት ወጣቶች ሕይወት ውስጥ ገብተው መኀት የሚያመጡትን ለራሳቸው ስም ለራሳቸው ክብር ሲሉ ነው ። የልጆቻቸውን ደስታ፣ የልጆቻቸውን ደህንነት ከጤና ስለማይቆጥሩት ነው ። እዎን ፣ አሁን በከተማው ይኸ ነገር እየቀዘቀዘ ሔዷል ማለት ትችላለህ ። ደክሟል ፣ ግን አልቀረም ፤ በተለይ ‘ የመንደር ልጅ ’ ፍለጋው የቀረ በት ምክንያት ጊዜው ስላስቻገረ ፣ የዘመኑ ሁኔታ ስላልተመቸ ነው — ” ሲል ተስፋዬ ፣

“ ቆይ ቆይ መስመር ለቀቅህ !! ” ብሎ አበራ አቆመው ። “ የኔ ክርክር — አንተም የተነሣህበት — ይኸ አይደለም ። ስለ ዓላማ ቸው አይደለም የምንነጋገረው ። ባጭሩ ልጠይቅህ ። እናት ጡት ባታጠባው ፣ ወይም ሌላ ተገቢ ነገር ባታደርግለት ፣ ሕፃን ልጂዋን እንደ እንግዴህ ልጅ ፣ ከተገላገለች በኋላ ብትጥለው ፣ ይተርፋል ? ”

“ ታዲያስ ? ”
“ መልስልኝ እንጂ ፣ ይተርፋል አይተርፍም ? ”
“ እሺ አይተርፍም እንበል ። እኮ ታዲያስ ? ”

“ለልጁ አለመሞት የናቲቱ ማድረግና አለማድረግ ዋናዉ ቁልፉ ነገር ነዋ ! ”

“ ጥሩ ። ላለመሞቱ ምክንያት ነች እንበል ። ”
“ የምን ‘ እንበል ’ ነች እንጂ ! ” አለ ፣ ነገሩን ረገጥ አድርጎ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

« ስማኝ አበራ ። አንድ ሕፃን በተፈጥሮው ለማደግ ፣ ለመኖር ለመፋፋት የሚያስፈልገው ነገር አለ ። ያን ካጣ ይሞታል ። ፀጥ ቂም ቢሆን በችጋር ይሞታል ። ሕፃኑ እንደ ፀዋቂ ራሱን ለመመ ገብ ስለማይችል ያዋቂዎች እርዳታ ያስፈልገዋል ። ግን ፣ ሕፃኑ ቢታመም ማን ይታመምለታል ? ቁርጠት ይዞት እየተንፈራፈረ ቢያለቅስ ፣ ማን ምን አርጎ ቁርጠቱን ከሱ ወስዶ ፣ ወ' ራሱ አስተላ ልፎ ይታመምለታል ? ልጆ በማኖቸውም ምክንያት ይሁን ፣ ሊሞት ሲያጣጥር ማን ተቀብሎ ያጣጥርና ይሞትለታል ? ” እያለ ክርክ ሩን ሊቀጥል ሲል አበራ ባጭር ቁረጠው ።

“ ገባኝ ገባኝ ። ግን ፣ ማስተዋል ያለብህ ልጁን ቁርጠት ቢይ ዘው ወላጅ ዘመድ የቁርጠት መድኃኒት ይሰጠዋል ፤ ሕመሙ ቢጠ ናበት አኪም ዘንድ ወስዶ ከሞት ሊያተርፈው ይጣጣራል ። ታዲያ ይኸ ሁሉ ፋይዳ አይሠራም ማለትህ ነው ? አንድ ሰው ቢያዝን ወዳጅ ዘመድ ያጽናናዋል ፤ ያበረታታዋል ። ታዲያ አንተ ይህ ሁሉ ነገር ዋጋ የለውም ነው የምትለው ? ” አለ አበራ ፣ ንዴቱ እየተና ነቀው ።

ተስፋዬ አበራን እያየ ፈገግ አለ ። ፊቱን ፈገግታ እንዳለበሰው፣ አበራን መመልከት ትቶ አንገቱን አቀረቀረ ። መንፈሱ ረግቷል ። ጥቂት ካሰበ በኋላ በዝግታ ፣ ለገዛ ራሱም ጭምር እንዲህ አለ ። “ እቅጩ ሲመጣ ፣ እያንዳንዱ ሰው ያለ አጋዥ ፣ ያለ ወዳጅ ፣ ያለ ዘመድ ብቻውን ይቀራል ። እጅግ የሚያስፈራ ፣ እጅግ የሚያሳዝን ሁናቴ ነው ። ነገር ግን ፣ የማይካድ ሐቅ ነው ። አሁን አንተ ያልከው ሁሉ ሐሰት አይደለም ። ግን መሠረታዊ ነገር አይደለም ። እርግጥ ለታመመ መድኃኒት መስጠት በጎ ሥራ ነው ። መድኃኒቱ የሚያ ድን ከሆነ ለተቀባዩም ርዳታ ነው ። ግን ፣ ሕመሙን እንደ መቀበ ልና እንደ መውሰድ ሊቈጠር አይችልም ። ባለቤቱ ራሱ ፈተናውን መቻል ፣ መወጣት አለበት ። ስለዚህ ፣ አንዱ ለሌላው ሊያደርግ ለት የሚችለው ነገር እጅግ ጥቂት ነው ” ብሎ ተስፋዬ ሳይቀጥል፣

“ እህ ! ታዲያ አንተ የምትለው ፣ ለምሳሌ አንድን ሰው ጅብ ሊበላው ሲል አይቶ ሌላው ሰው ጅቡን ቢያበርለት ፣ እሱ ራሱ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

በዚያኛው ፈንታ ስላልተበላ ርዳታው ዋጋ የለውም ነው ? ” አለ አበራ ፤ እንጀቱ እየተጣመነመነ ።

“ ይኸን አይደለም የምለው እኔ ፤ ‘ጅቡ ቢበላውምና ቢሞት ፣ የራሱን ድርሻ ነው የሞተው ፣ የሌላውን አይደለም’ ነው የምለው ” አለ ተስፋዬ ።

በዚህን ጊዜ ስልኩ ተደወለ ። አበራ ፈጥኖ አነሣው ። “ ሃሎ እ . . . እ ? . . . ”

“ እሶኛ አለው እንዴ ! ” አለ አበራ ሳያስበው ። በኋላ ግን ጥቂት አፈረ ።

“ ታዲያ ምን ማረግ ይሻላል ? . . . . . . ”

“ እሺ ” ብሎ ስልኩን አስቀመጠ ።

ተስፋዬ ቀና ብሎ አበራን አየና ፤“ማነው ፤ አድማሱ ነው ?” አለ ።

“ አዎ ! ”

“ ባለ እሶኛው ደሞ ማነው ? ”

“ አንጐናፍር ። ”

“ ባልንጀራችን ? ! እንዴት ታዲያ ምስጢሩን እኛ ሳናውቅ!” አለ ተስፋዬ ፣ በፈገግ ።

ከበደ ከወደ ወጥ ቤቱ በኩል ብቅ አለና ከርከራቸውን አጽ ረጠ ። ተሰማ ምሳውን መጨረሱን ተናገረ ። አበራ ወረቀቱን አን ሥቶ ‘ ለቤቱ ጌታ ስጥ ’ ብሎ ለተሰማ እንዲሰጠው አዝዞ ለከ በደ ሰጠው ። ለሰይቹንቶ መግፈሪያም ሁለት ብር ጨምሮ ሰጠው። ከበደ ሲወጣ አበራ ወደ መኝታ ቤቱ ሔደ . . .

ከበደ ወረቀቱን ይዞ ማድቤት ተመለሰ ። ምሳ ተበልቶ በናጨ ተፈልቶ እቦሉ ተጠጥቷል ። ሁለተኛዉ ፈልቶ ከበደ ሲደርስ ጀበ ናው ወጥቶ እንዲሰክን ተቀምጧል ። ሳቦሉ ጊዜ የተጨሰው ዕጣን

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጨቦ አላለቀም ። አሁንም ትንሽ ትንሽ ጭሱ ቡልቅ ቡልቅ ይላል። ረከቦቱ ላይ ያሉት ብርቄ ዛሬ ገዝታቸው ከመርካቶ የመጡት ስድስት ሽልምልም ሲኒዎች ናቸው ።

ቡናዉ ሰከኖ ፣ ብርቄ አንዱን ስኒ እንደ ሞላች ፣ የውጪው በር መጥሪያ ተደወለ ። ‘ የማይወዱት ሰው በሁለተኛ ይመጣል ’ አለች ብርቄ በልቧ ። ተሰማ ሞቅታው በርዶለታል ። ምሳውና አቦሉ ቡና ሥራቸውን ሠርተዋል ። ተነሥቶ በር ሊከፍት ወጣ ።

“ እኒህ ሽማግሌ ደሞ ፣ ይኸን ወረቀት ሊያደርሱ ሲሔዱ ፣ እንደገና ለከረው ይመጡ ይሆን ? ምን ፍርጃ ነው እያ ! ” አለ ከበደ፣ ነገሩን እንደ ጥያቄም አርጎ ።

“ ባክህ ተዋቸው ። እሳቸው ይመክሩሉ ብለህ አትጠራጠር . . . እንደ ፍጥርጥራቸው ። ደሞስ ትንግዲህ እዚህ ቤት እህል ውሃችን አልቋል ” አለች ብርቄ ።

“ ቢሆንም አይገባም ። እሳቸው እንደሚያረጉት ማረግ ጥሩ የሥራ ወረቀት ለማግኘት መጥፎ ነው ። ”

“ ትንግዲህ ማን ይቆጥራቸዋል ። እዚያችው እልጃቸውጋ ሔደው ይዘፍዘፉ እንጂ ! ” አለች ብርቄ ።

ተሰማና ወልደ ሥላሴ ወደ ማድቤቱ ሲቃረቡ ኮቴያቸው ተሰማ ። ከበደና ብርቄ ዝም እንዳሉ ፤ ሁለቱ ተያይዘው ከውጪ ገቡ ።

“ ምነው ጋሼ ደሞ እንደሚጠሉት ሰው በሁለተኛ ይመጣሉ?” አለች ብርቄ ፤ በቀልድ ።

“ አይ አንቺ ። ዘላለም የዚህ የቡናና ያተላው ነገር አይለቅሽ” አለ ወልደ ሥላሴ ። ከኪሱ ሁለት ጉርድ ያለበት አንድ የሎተሪ ቲኬት አውጥቶ ለብርቄ ሰጣት ።

ብርቄ እስከዚህ ለቲኬቱ አልጓጓችም ። ተቀብላ የቡናውን ጭላጭ እምታፈስበት ነጭ ሣህን አጠገብ እወለሉ ላይ ጣል አረገችው ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከበደ ዐይኑ ሎተሪዉ ላይ ወድቆ ተነሣ ። ዛሬ ጠዋት ፡ መርካቶ ቀሚስ ፡ ነጠላ ፡ ሻሽና ጫማ ስትገዛ ብርቄ የያዘችው ስላልበቃት ፡ የጐደላትን ሦስት ብር ከሰሙኒ ከበደ ሞልቶላት ነበር ። እሷም ' እቤት እንደ ደረስን እሰጥሃለሁ ፡ ቤት ገንዘብ አለኝ ' ብላ ነበር ። ግን ፡እስካሁን ዝም ስላለችው ምናልባት ያለ የሌላትን ገንዘብ ጨርሳ እንዳያው እንዳበደረራት ውሸቷን ይሆናል ቤት አለኝ ያለችኝ " ብሎ ከበደ ዞማቷል ። ሦስት ብር ከሰሙኒ ለከበደ ቀልድ አይደለም ። በገንዘብ ቀልድ አያውቅም ። እንዲያውም ዘመዶቹ ፡ ' ከበደ በገንዘብ ነገር ጥብቅ ነው ' እንደሚሉ ያውቃል ። ጓደኞቹም ጠጅ ፡ ጠላ ፡ አረቄ ግዛልን ሲሉት በወትር ' ፍራንክ የለኝም ' ስለሚል ፡ ' ከበደ ገብጊ ' ይሉታል ። ይኸንንም ያውቃል ። ብቻ እሱ ' ሳይለ ግሙ ሠርቶ ማግኘት ፡ የሰው አለመፈለግ ፡ የራስንም አለመስጠት ነው ' ብሎ ያምናል ። ቀይ ቦልዱ አለ ምክንያት እንዲጠጣው አይ ፈቅድም ።

ብርቄ ይችን ሦስት ብር ከሰሙኒ ጉን ፡ ተነኝ ወዲያ አያለች እን ዳታስቀርበት ፈርቷል ። ዱሮውንም ገንዘብ ማበደር የሚጠላው ለዚህ ነበር ። ብድር ከሰው ያጣላል ፡ ያቀያይማል ።

ስለዚህ ፡ ብርቄ ትኬቱን እንደዚህ ስትጥለው ሲመለከት ፡ ገን ዘቡን በከፊል መመስሻ ዘዴ ያገኘ መሰለው ።

ከበደ ፡ በሕይወቱ ሎተሪ የሚባል ገዝቶ አያውቅም ። ' እኔ ለጣ ዕድል የለኝም ' ብሎ ያምናል ። ለዕቁብ እንኳ ዕጣ ሲወጣ ፡ አንድ ቀን ተሳስቶ ወደ መጀመሪያው ላይ ወጥቶለት ስለማያውቅ ፡ ሎተሪ መግዛትን በኪስ የያዙትን ገንዘብ አውጥቶ ፡ በከንቱ መንገድ ላይ እንደ መጣል ይቈጥረዋል ። ስለዚህ ሎተሪ አይገዛም ።

አሁን ግን ፡ ቲኬቱን ማግኘት ፡ ያበደረውን ገንዘብ ሙርሶ ከማ ጣቱ የተሻለ መሰለው ። ገንዘቡ ቀልጦ ከሚቀር ፡ ባይሆን እንኳ ዕድ ሉን ሞክሮ ቢያጣ ይሻላል ። ' እሺ ካለች መልካም ነው ' ብሎ በዚሁ ቆረጠ ። ከሐሳቡ ሲነቃ ፡ ወልደ ሥላሴ የሚያወራውን ማዳመጥ ጀመረ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ መሥሪያ ቤታችን ምስቅልቅሉ ወጥቷል ። ብዙ ገቅተኛ ጅማምንትና ሠራተኞች ወደ የጠቅላይ ግዛቱ ተመድበዋል ። አገር ይተራመሳል ። ግማሹ ብዙ ጎዝ አለኝ ይላል ። በሽተኛው ደሞ አበዛ ። ከሐኪም ርቆ መኖር አልችልም ባዩ በዝቷል ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

“ አባከህ እዚህ ከተማ ዳንሱ ይቀርብናል ብለው ነው ። ምቾት ይቀርብናል ብለው ነው ” አለች ብርቄ ።

“ አይ ፣ ገጠሩንስ የት ያውቁታል ? ችግር ነው ባካችሁ ፣ አት ፍረዱባቸው ! የባላገር ኑሮ እንኳን ለተማሩት ፣ ለኛ እንኳ አቅቶንና አስመርሮን አይደለም ከተማ የገባነው ? አይችሉትም ፣ ውነታቸ ውን ነው ። ውነታቸው ” አለ ከበደ ።

“ ባካችሁ ተውኝ ። የዘመኑ ሰው እጅግ ተለሳልሷል ። መከራ ቢመጣ አንድ ቀንም አያድር ። የዱሮዎቹ ሰዎች እንደ ዛሬዎቹ ቢሆኑ ኖሮ ፣ ይችኔ አንድም አገር አይቀና ነበር ። የዱሮዎቹ ወተው ወርደው ፣ ማስነው አንድ ያረገትን ፣ ሰላም ያረገትን ፣ በቅጥ በቅጡ ለማ ረግ ለምን ከከተማ እንወጣለን ይባላል ? ኧረ ! በዘመናችን ወንድ ወንዱ ቀርቶ ሴት ብቻ ሆኗል ማለት ነው የሚወለደው ” አለ ተሰማ፣ ተከዝ እያለ ።

“ እንዴት እንጀቴን አራሱኝ ! ! እስቲ ይኸ እንደ ሴት መቀ ባባት የለመደ አሞተቢስ ሁሉ ይሒድና ወንዶች የት እንደሚውሉ ይይ ። አይ ያባቴ አምላክ ፣ ፍርድህ አይጓደል ! ! እስቲ ሔደው ይቅ መሷት ! ! ” አለች ብርቄ ።

“ እኔ የማይገባኝ ያንቺ እንደዚህ መፈንደቅ ነው ። ምን ትጠ ቀሚያለሽ ? ማንስ ሔደ አልሔደ ላንቺ ምንሽ ነው ? ” አለ ከበደ ፣ በመገረም እራሱን እየነቀነቀ ።

“ እንዴት አያገባኝም እኔን ? እነሱ አይደሉም ፣ ‘ ከባላገር ሴቱ ባሉን እየፈታ እየመጣ ፣ በከተማ ሴትኛ አዳሪ በዛ ፣ ሴት ከባላገር ወደ ከተማ ይጕርፋል ፣ ሕግ ወጥቶ ይከልከሉ ’ እያሉ የሚጮሁ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

እነሱ አይደሉም ? እ ? ቃዲያ እስቲ እነሱ ይቅመሷትና ይይዋት ። ያኔ ከገሩናቸው ያገኟታል ” አለች ብርቄ ፡ እርር ድብን እያለች ።

“ ይኸንስ ቢሉ አንቺ ለሴትኛ አዳሪዎች ማን ጠበቃ ገዛሽ ?” አለ ከበደ ።

“ ማን ይከለክለኛል ማንንስ ባግዝ ። አንተ ደሞ ዘላለም ላለው ብቻ ነው የምታግዝ ። እንዴት ደሀ መጠጥ ሽጣ ብታድር ለምን ትሰደባለች ? ስንቱ ጨዋ መጠጥ ቤት ከፍቶ ይተዳደራል ” አለች ብርቄ ።

“ አይ መጠጥ ቤት ከፍቶ ጨዋነትን እንኳ አርሺው ” አለ ወልደ ሥላሴ ፡ በርጋታ ።

“ ለምን ? እኔ አሁን ገንዘብ አግኝቼ መጠጥ ቤት ብከፍት ጨዋ አይደለሽም ልትሉኝ ነው ? የንግድ ሥራ ነው እኮ - ምናል ባት ! ”

“ በየመጠጥ ቤት ወንድ ሁሉ የሚንጋጋው መጠጥ ፍለጋ ብቻ ነው ልትይኝ ነው ? መጠጥ ብቻ ከሆነ የሚፈልገው ፡ ገዝቶ እቤቱ አምጥቶ ሊጠጣ ይችላል ። ወጪውም ይቀንሳል ። ግን ይኸ አይደለም ፍላጐቱ ” አለ ወልደ ሥላሴ ፡ አሁንም ረጋ ብሎ ።

“ እዬ ! ? አንድ ወይ ሁለት መለኪያ ዐረቂ ገዝቶ በኪሱ ይዞ እቤቱ ይሒዳ ! ከዚህ የበለጠ መቼም ባንደዜ ብዙ ሰው መግዛት አይችልም ” አለች ብርቄ ፡ በፌዝ ።

“ አንቺ መቼም ድርቅ ካልሽ አትቻይም ። የወሩን እንጃ አንድ ጠርሙስ ገዝቶ እቤቱ አያረግም ! . . . ለማናቸውም በቃ ሌላ ወሬ አምጪ ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

“ እዎ ፤ ሌላ ጨዋታ አምጡ ” አለ ተሰማ ፡ ከተል አርጐ ። በልቡ ከብርቄ ጋር ይስማማል ። እርሱ መጠጥ ቤት የሚሔደው ጠጥቶ ከሰዎች ጋር ለመደሰት ነው ። የደራ ወሬና ጨዋታ ፍለጋ ነው ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምነው ፣ እርስዎ ደግሞ ? ለርስዎና ለብጤዎችዎ ስክራኪር። ሊሆን ማገዝ ነበረብዎ ” አለች ብርቄ ፣ ተሰማን እግድም እየተመለ ከተች ።

“ እኔ ጠበቃ አልወለድኩሽም ። ራስሽን ቻይ ቤትዬ ! ” አለ ተሰማ ቆጣ ብሎ ።

ከበደ ጠብ እንዳይነሣ ፈጠን ብሎ ፣ ወልደ ሥላሴን እያየ ፣ “ ይኸው የኛ አሳዳሪ ፣ ጋሼ ተበሩፉም ፣ መዛወራቸው ነው ” አለ ።

“ አዎ ። ለመሥሪያ ቤት ሁና ቢታችን አማካሪያችን ነበሩ ። በጣም እግዘውናል ። ስለዚህ ፣ መሰንባበቻ ግብዣ እናደርግልዎት ብለናቸው ነበር ። እምቢ አሉ ። ምንደኛ ናቸው እንጂ ፣ ብዙ ክፋት የላቸውም ። ግን ፣ በመሥሪያ ቤቱ ከትንሹ ፣ ከትልቁ ጋር ሁለም እንደ ተጋጩ ነበር ። በመሔዳቸው ብዙ ሰው ደስ ብሎታል ” አለ ወልደ ሥላሴ ። ሁሉም ጸጥ ብለው ያዳምጡት ጀመር ። “ የመዛወ ራቸው ዋናዉ ምክንያት መቼም ፣ እላቆማቸው ተንጠራርተው ከማይችሉት ባለሥልጣን መጋጨታቸው ነው ። ”

“ እዎ ጋሼ ተበሩፉ ቁጡ ናቸው እንጂ ፣ ክፋትና ተንኮል ያለ ባቸው አይደሉም ። ብቻ እንዲያው በትንሹ በትልቁ ቱግ ይላሉ” አለ ከበደ ።

“ ቃዲያ ቁጡ ሲሆኑ ቢውሉ ፣ ተንጠራርተው እለቃቸውን መቆጣት ይችላሉ ፣ ይገባቸዋል ? ይኸ ሥርዓት ማጣት ልክን አለ ማወቅ ነው ። ኧረ እንደሚባለውስ ከሆኑ ተሳድበዋል አሉ - ቀጥታ ! የሰማ ሁሉ በሳቸው ነው የፈረደው ። እንዲያውም ከሥራ ይወገ ዳሉ ተብሎ ነበር ። በኋላ ጠቅላይ ሹሙ ፣ ‘ በቅጣት ይብቃው ’ ብለው ነው የተዋቸው . . . የለም ! የለም ንቀት ያበዛሉ ! ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

“ አይ ኩራትስ የለባቸውም ። እንዲያው እየተቆጡ ሰው ያስ ቀይሙ ይሆናል እንጂ ” አለ ከበደ ፣ ወልደ ሥላሴን በመቃረን።

“ምን ነው ወዳጄ ! እኔ እኮ አቢር አብሪያቸው ነው የምውለው ! !” አለ ወልደ ሥላሴ ኮስተር ብሎ ፣ ከበደ ነገሩን መቃረኑን በመጥላት።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዝም አሉ ። ከበደም የወልደ ሥላሴ ድምፅ ቀየር በማለቱ ጥቂት ልቡ ቆጣ አለ ። ተሰማን ፤ “ ይኸን ወረቀት ‘ ለቤቱ ጌታ ይስጡ ’ ብለዋል ፤ ጋሼ አበራ ” አለውና ወረቀቱን ሰጠው ።

ሦስተኛው ቡና ተቀዳና ተጠጣ ። ከበደና ተሰማ ተያይዘው ወጡ ። ብርቄና ወልደ ሥላሴ ብቻቸውን ቀሩ ።

ወልደ ሥላሴ ከመቀመጫው ተነሥቶ ይቦርቅ ጀመር ። ብር ቄም እንደ ጉድ እየተመለከተችው ፤ “ ምን ሆነሃል ! አብደሃል እንዴ ? ” አለችው ።

“ እጅግ አለመጠን ደስ ብሎኛል ። ”

“ ምን አገኘህ ? ”

“ ወደ ጽፈት ሥራ ተዛወርኩ ። ዋናዉ መዝገብ ቤታችን ዶሴ አከናዋኝ ሆንኩ ! ” አለ በሙሉ ደስታ ።

“ እንኳን ደስ ያለህ ! . . . ሁልጊዜ ያንተና የኔ ዕድል ሆድና ጀርባ ናቸው ። እኔ መከራ ሲያገኘኝ አንተን ይቀናሃል ! ” አለችው ።

“ ምን መከራ አገኘሽ ? ” አለ ወልደ ሥላሴ ፣ ምናልባት እሱ የማያውቀው አዲስ የደረሰባት ነገር እንዳለ ብሎ ፣ ለመስማት በመ ጓጓት ።

“ ምነው አከታትሎ ባሳዳሪዎቼ ላይ የደረሰውን እያወቅህ እንዳዲስ ነገር ትጠይቀኛለህ ? ” አለች ብርቄ ፣ በስጨት ብላ ።

“ እ ! እሱ ነው እንዴ ! እኔ ደሞ ሌላ ነገር መሰሎኝ ። ለሱማ እኔ ብልሃት ሠርቼልሻለሁ ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

ብርቄ ፣ ገና እሷ ሳታዋየው አስቦ ለርሷ ሥራ መፈለጉ — ብልሃት ሠርቻለሁ ያለው ሌላ አይሆንምና — በጣም አስደሰታት ። ግን ፣ ለምን እንደዚሁ ውለታ እንደሚውልላት ፣ ለምን ዘወትር ከሥሯ እንደማይጠፋ እርግጠኛ ነገሩን አታውቅም ። የመጀመሪያ ባሏ ይሁን እንጂ ፣ የልጃገረድነት ባሏ እንኳ አይደለም ። እንዲያውም እንደ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ርቧ ምላስ ከሆነ ገና ዱሮ አርግፍ አርጐ ይተዋት ነበር ። መጀመሪያውንም ለፍቺ የበቁት ምላሷን መቻል አቅቶት ነበር ።

ምክንያቱን ፣ እንኳን ብርቴ ፣ ወልደ ሥላሴም ራሱም ቢሆን አል ተረዳውም ። ከንጭራሹ አስቦበትም አያውቅ ። እንዲያው ብቻ የብርቴ ነገር አይሆንለትም ። በነገር እንደማይችላት ፣ ደግሞ ያለ ልክ ግጋጣ መሆኗን ያውቃል ፤ ያምናል ። ግን ፣ ለጊዜው ቱግ ቢልም ፣ በጥፊ ወይም በምናምን ቢመታትም ፣ ትንሽ ቆይቶ መለስ ይላል ። እሷም ብትሆን ሌላው ቢቀር እንደማትጠላው ፣ እንደማ ትርቀው ያውቃል ። እጅግ ከምታከብረውና ለጥ ሰጥ ብላ ከምትገዛለት ፣ እቤት ካለችው ሚስቱ ፣ ከብራቱ የበለጠ የሚያስበውና የሚሽቆጠቆጠው ለብርቴ ነው . . . . .

ብሬቱ እውነተኛዋ የገጠር ሴት ናት ። ለቤቷ ለትዳሯ ደፋ ቀና ብላ ሴት ተንሥታ ፣ ሴት ተኝታ ፣ ደኸንኑ ኑሮ ብላ ፣ ተደስታ የምትኖር ናት ። ትዳሯን ለማሸነፍ ስትል ፣ አንድ ቀን ጉልበቷን ሳት ቆጥብ ፣ አንድ ቀን ሳታጉረመርም ፣ የወልደ ሥላሴን ማምሸትና ስካር ፣ ፀልፎ ፀልፎ ቁጣና ጥፊ ፣ ችላለች ። እሱ ልብስና ጫማ እያማረጠ ሲሽቀረቀር ፣ ብሬቱ ‘ ይገባዋል ፤ አለቃው ትልቅ የመንግሥት ሹም ስለሆኑ ፣ እሳቸው ፊት ቆሻሻ ለብሶ መቅረብ አይገባውም ’ ብላ ስለምታምን ፣ አንድ ጊዜ ‘ ለኔስ ’ ብላው አታውቅም ።

እንደ ጐረቤቶቿና ፣ ከተማ ተወልደው ከተማ ያደጉ ቡና አጣጪዎቿ ፣ ራሷን ሳትጠብቅ ፣ ያለ ዕድሜዋ ውድቃ ስትታይ ፤ አንዳንዶቹ ያዝኑላታል ፤ ሌሎቹ ይሣለቁባታል ። የሚያዝኑላት ፣ በየዋህነቷና ለትዳሯ ስትል ፣ እሷ ራሷን መጥቀሟ ቀርቶ ስትጐዳ ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፣ ባሏ በሙንደሩ ውስጥ ፣ ከብዙዎች የቡና ማኅበርተኞቿ ጋር መወሳሰሉን እየተመለከቱ ፣ እየታዘቡ ነው ። የሚሥቁባትም በበኩላቸው ፣ ሞኝነቷንና ፣ ባሏ እሬቷ ከስንቷ ሲዳራ እንዳላየ አይታ ዝም በማለቷና ፣ ምንም የማትጠረጥር ፣ የማታውቅ ስለሚ መስላቸው ነው ።

ብሬቱ ግን ፣ ‘ ቅዱስ ሚካኤል ፤ ሺ በክንፉ ሺ ባክናፉን ’ በሙሉ እምነት ተማጥና ፣ ‘ ትዳር ይበልጣል ’ ብላ ፣ ዝም ትላቸዋለች።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ስለ ጣውንቶቿም ስታ ስብ ፡ ‘ ባልንቱ ለኔ ፡ የትም ዋለ የትም እመሽ ፡ ተመልሶ የሚመጣው እኔጋ ነው ’ ብላ በልቧ ታስናብታቸዋለች። ወልዴ ሥላሴ ግን ፡ ብርቄን እስቲያገኝ መቆያ አርጎ ነው ፡ ብሬ ቱን የሚያስባት . . . . .

“ የምን ብልሃት ልጄ ? ” አለች ብርቄ ፡ ለስለስ ብላ ።

“ መሥሪያ ቤታችን ቡና ቤት ውስጥ ሥራ አገኝቼልሻለሁ” አለ ፡ ዝርዝር ውስጥ ሳይገባ ።

“ ስንት ሊከፍሉኝ ? ”

“ ሀርባ አምስት ብር ። ብቻ ፡ አማርኛንና አራት መደብ መግር አለብሽ—ቶሎ ቶሎ ። እኔ አሁንም ‘ ትችያለሽ ’ብያቸዋለሁ ።”

ብርቄ ከደስታና ከድንጋጤ ብዛት መሬት ለማይፍ ዞረባት ። ወዲያው ለመመለስ አቃታት ።

ወልዴ ሥላሴ ፡ ዝምታዋ ለጊዜው አልገባውም ። ሁኔታዋንም ልብ ብሎ አልተመለከተም ። እሱ ከደስታዋ ብዛት ፡ እንቃ ትስመ ኛለች ብሎ ገምቶ ነበር ። ግን ፡ ዝም አለች ። ግራ ገባው ። ሙንፈሱ ወደ መጣቀትና ወደ መናደድ አዘነበለ ። “ ምንው ? አንሰሽ ? ” አለ ፡ በምፀት ።

“ ምን ያንሰኛል ደሞ ! ባይሆን ይበዛብኝ እንደሆን ነው እንጂ!”

ወልዴ ሥላሴ በዚህ መልስ ወዲያው ተመለሰ ። እጅግ ደስ አለው ። “ ዋናው ነገር ትንሽ አማርኛና ቁጥር ለማወቅ መጣጣር አለብሽ። ”

“ የቡና ቤት ሒሳብ እስከዚህ የቱ ሆነና ነው ። በቃሌ እያ ቅተኝም ። ”

“ ማታት ፡ አያቅትሽም ። ብቻ ፡ እችላለሁ የሚል ሴላ ሲኖር ቁጥርና ትንሽ ጽፈት የማይችለውን ማይም አይቀጥሩም ። አሁን ለጽፈት ሥራ መዝገብ ቤት ቅጠሩኝ ሲባል ፡ ‘ ስንተኛ ደርሰ ሃል ? ’ ይላሉ ። ግን ፡ ዐሥራ ሁለተኛ እስቲጨርስ የሚማረው ለሥ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ራው አስፈላጊ ሆኖ አይደለም ። ግን ይጠይቃሉ ። በመሥሪያ ቤታችን ላለው ለብዙው ሥራ ፈረንጅ አገር ሔዶ መማር የሚያስፈልግ አይ ደለም ። ግን ይጠይቃሉ ። የምስክር ወረቀት የሚባል ነገር አምጡ ይላሉ . . . አንቺ ” አለ ፤ ወደ ብርቄ ዞር ብሎ ፤ “ ማታ ማታ ትንሽ ብትማሪ ምን ችገረሽ ? ”

“ ከእንግዲህ ተምሬ የት ልደርስ ? እባክህ ተወኝ ” አለች፤ በመሰልቸት ቁና እየተነፈሰች ።

“ እስከዚህ ብዙ አያስፈልግሽም እኮ ። ከዚህ ቀደም ደሞ ‘ ትንሽ ተምሬያለሁ ’ ትይ የለም ? ትንሽ አማርኛ ለስሙ ያህል ማል ገዝገዝ ነው ። ትንሽ ቁጥር ደሞ ። ”

“ ሥራውን እለዚህ አላገኘውም ማለት ነው ? ” አለች ትኩር ብላ ፤ እያየችው ።

“ አይ እሱስ ሥራው አለሽ ። ብቻ ፤ እኔ ቶሎ የቡና ቤቱን ገንዘብ ያገርነት ጠቅልለሽ እንድትወስጂ አስቤ ነበር ። ደሞዙም ያኔ እጥፍ ይሆናል ። ከኔ አዲስ ደሞዝ እኩል ሲሆን ምንም አይቀ ቀረው ብዬ ነው ። ”

ብርቄ በሐሳብ ባሕር ተዋጠች ። እውነት አልመሰላት አለ ። በወር እጥፍ ዐርባ አምስት ብር ማግኘት ! እዬ ፤ አይደረግም ! ግን የማታ ትምህርት ነገር የሚቻል አልመሰላት አለ ። ኧረ ዐርባ አም ስትስ ቢሆን የትና የት ነው ። ያውም እሳትና ጭስ ሳይነካት ! ዋናው እሱ ነው ። ከእሳትና ጭስ መገላገል ! አዲሱ ሥራዋ ቡናና ሻይ ማፍላት ቢሆንም እንኳ ጥሩ ነው ። በኮረንቲ ነው የሚፈላው ።

“ ከመቼ ጀምሮ ነው ያሰብከው ? ”

“ ምኑን ? ሥራ ፍለጋውን ነው ? ”

“ አይ ፤ የምጀምረው መቼ ነው ሥራውን ማለቴ ነው ። ”

“ እ ። በሚቀጥለው ሳምንት ውስጥም ልትጀምሪ ትችያለሽ፤ ከፈለግሽ ። ”

“ ጥሩ ። ለጌቶቼ ይኸንኑ እነግራቸውና መልሱን እነግርሃለሁ።”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" በዚሁ ቁጥር ብትደውይልኝ ታገኝኛለሽ ። " ብሎ የስልክ ቁጥር ነገራት ። " መደወል ትቺይ የለ ? " አላት ፣ በፌዝ ።

" ምነው እባክህ ! " ብላ ገላመጠችው ። ቀጥላ ፣ " አንተኮ እኔን ልክ እንደ ርጥብ ባላገር ነው ፣ የምትቆጥረኝ ! ብሪቱን መሰ ልኩህ እንዴ ! " አለችው ።

" ባክሽ ስቀልድ ነው ። ይልቅስ የማታ ተማሪ ቤቱን ነገር አስቢበት ። ቤት እኛ ሠፈር ከተከራየሽ እኔ ማታ እምማርበት ተማሪ ቤት ገብተሽ አብረን ልንመላለስ እንችላለን . . . እኔ ተማሪ ቤት ፣ ከፊደል ጀምረው ነው የሚያስተምሩ ፣ እስከ እንግሊዝኛ ድረስ " አለ ወልደ ሥላሴ ።

" እንግሊዝን እንኳ ተወው ። ምን ይፈጥርልኛል ለኔ ። "

" አይ ነገሩን አልኩሽ እንጂ ። "

" እስቲ ለሁሉም ገብሬል ይጨመርበት ። "

" አዎ ። ዋናው እሱ ነው ። የኛ ማሰብ መቼም እግዚአብሔር ካልተጨመረበት አይሆንም . . . ታዲያ " አለ ወልደ ሥላሴ ወደ ' ዋና ' ነገሩ ተመልሶ ፣ " ቤቱን ትፈልጊ እንደሆነ ፣ እኛ ጉረቤት በቅርቡ የሚለቀቅ አንድ ቤት አለ ። በወር ዐሥር ብር ነው የሚከ ራየው ። እሱን ልያዝልሽ ? "

" ባመትባል ምድር ቤቱን ማነው የሚለቀው ልጁ ? "

" አንዲት ጋለሞታ ነች ። ባል አግብታ መሔድዋ ነው ! ! "

" ገዳም ቤት ነዋ ! " አለች ብርቄ ፣ ሣቅ ብላ ።

" ምን ይታወቃል ፣ ! ከዚያ ወጥተሽ ቤትሽ ትመለሽ ይሆናል " አለ ወልደ ሥላሴ ፣ ስሜቷን ለመፈተን ።

ብርቄ ትኩር ብላ አየችውና ሐሳብ ገባት . . . ወልደ ሥላሴን የዛሬ ዐሥር ዓመት ስታገኘው ያሥራ ዘጠኝ ዓመት ጉልማሳ ነበር። ቁመናው ስቧት ወዳጅ ሆኑ ። ከጥቂት ወራት በኋላ ፣ ' ካላገባሁሽ ሞቼ እገኛለሁ ' ብሎ ወጥሮ ያዛት ። እሷም ልታገባው እጅግ ስትፈልግ'

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ግን ፣ የሀብት ዓመት ታናሽ መሆኑን በውቀ ይቅርብኝ ብሎ አስፈራራት ። ጥቂት ጊዜ ቆይታ ግን ፣ ወይናን ጨዋና እንግዶችውን ለመጀመሪያዉ ዓመት ጓሉማኛውን አዩ ።

በኋላ ፣ ብዙ ማምሸትና መጠጣት ጀመረ ። በቅናትና በንዴት ጠበሳት ። እሷም በጭቅጭቅና በነገር ፍዳውን አሳየችው ። ትል ያዩ ። በውጭ ሆነው ግን በወትሮ ይገናኛሉ ፤ ይጠያየቃሉ ፤ ይቀላ ሰባሉ ። ብሬቱን ያገባ ጊዜ ብርቄ ለምታ እጅግ ተበሳጭታ በድብት ወር ያህል አኩርፋው ነበር ። ለብርቄ ግን ፣ ወልደ ሥላሴ የመጀመሪያውም የመጨረሻውም ባል ነው ። እያሌ ሌሎች ወንዶች ከሱ በፊት ፣ ከሱ በኋላ ፣ አቢቱም ላለች ጭምር በውታልች ። ግን ፣ ቢሉ ላይ የመጀመሪያውን ሥፍራ የሚይዘው ወልደ ሥላሴ ነው ። ‘ምና ምን ሳያዞርብኝ አልቀረም’ ብላ የምትጠራጠርበት ጊዜም ብዙ ነው . . .

“ ባለ ሁለት ሚስት ለመሆን አማረህ እንዴ ? ”

“ ለምን ሁለት ሚስት ፣ የሚፈታ ይፈታል ። አንቺ ምን ጨነ ቀሽ ። ”

“ ይልቅስ ብሬቱ ትሻልሃለች ። በዕድሜ ታናሽህ ነች ። በዚህ ላይ በካርህንና ማምሸትህን ችላ ትኖራለች ። እንዳንተ ልዞር ፣ ልሽቀርቀር ብላ አታስቸግርህ ። ”

“ ጥሩ ነች ። ደግ ነች ፤ ብቻ ለኔ የምትሆነኝ አይደለችም ። እኔ አሁን የጀረት ሥራዬን ስጀምር ፣ መጠጥና ማምሸት ፣ ካጉል ጓደኛ ጋር መዋልን ጨርሼ ለመተው አስቤአለሁ ። ከእንግዲህ በርትቼ ማታ ማታ እማራለሁ ። ኑሮዬንም ለማሻሻል እቅጃለሁ ። ገንዘብም በመጠኑ አለኝ ። እቡና ቤቱ ውስጥ ካምስት እጅ ሁለቱ እጅ እኮ የኔ ነው ” አለ ወልደ ሥላሴ ።

ብርቄ በመገረም ፣ አፏን ከፍታ ታዳምጠው ጀመር ።

“ ያቅርታ አርጊልኝና ፣ ብሬቱ ጥሩ ባላገር ነች ። የከተማ ሰው አትያያለችም ። ለለዚህ ለማስበው ነገር ሁሉ ድጋፍ አትሆነኝም።”

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ብርቄ ታያት ! የቡና ቤቱ እመቤት ስትሆን ። በደስታና በሐሳብ ሰከረች ። “ እህል ወኃ ካለን መቼም አይቀርም ። እስቲ ለሁሉም ገብሬል ያውቃል ። ”

“ አስቢበት ፣ ሁሉንም ። በበኩሌ አስቤበት ጨርሻለሁ ።አብረን ከሆን ፣ ሥራም ትምህርትም አብረን ውለን እናመሻለን ። ትምህርቱንም እኔ አግዝሻለሁ . . . በይ አሁን ልሒድ ! ዕቁብ ዳኛ ዘንድ መሔድ አለብኝ ። ጉዳይ አለኝ ” ብሎ ተነሣ ። ብርቄም ብድግ አለች።

ወልደ ሥላሴ ወደ በሩ ሲሔድ ፣ ከበደ ከውጪ መጥቶ እበሩ ላይ ድቅን አለ ። “ ጋሼ ወልዴ ፣ ‘ እባክዎን ሥራ ይፈልጉልኝ ’ ብዬ ለመጠየቅ ነበር የመጣሁት ” አለ ከበደ ።

“ አሽከር የሚፈልጉ ሰዎች እንዳሉ እስቲ መሥሪያ ቤት አጠያይቅልሃለሁ ። ”

“ የመላላክ ሥራ እዚያ ቢገኝማ እንዴት ጥሩ ነበር ።”

ብርቄ በልቧ ከበደ እንዴት ወገኛ ነው ብላ ታዘበችው ። ወልደ ሥላሴ ግን ፣ “ አዬ ! እሱ የት ይቻላል ። አሁን ተላላኪነት የሚቀጠሩ ዘጠነኛና ዐሥረኛ የደረሱ ናቸው ። አንተን ግን እሺ ብሎ ይቀጥረኛል ብለህ ነው ” አለ ፣ ንቀቱን ለመሰወር እየሞከረ ። ከዚያ ወልደ ሥላሴ ወጥቶ ሔደ ።

ከበደ ብርቄን ፣ “ በያ ፍራንኬን ስጭኝ ” አላት ።

“ ምነው ምን አስቸኮለህ ? የት ይኸርብህ የምጠፋ መሰለህ?”

“ ለሱ አይደለም ። ወይም ይኸን እመሬት የጣልሽውን ሎተሪ ስጭኝና የቀረውን ሰሞኑን ትሰጭኛለሽ ” አለ ከበደ ።

“ እሱማ ጥሩ ። በል ውሰደው ። ብር ተስሙኒውን ሰሞኑን እስጥሃለሁ ።

ከበደ ሎተሪውን ይዞ ወጣ ። ብርቄ ስኒዎቿን ታጥብ ጀመር ። የቀን ሕልሟንም ጀመረች......

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዐሥራ ሁለት

ውሳኔ

አንድ ሰው ፈተና ሲገጥመው ፡ ዓለም በሙሉ ተሰብስባ አንድ ነጥብ ብቻ ትሆናለች ። አእምሮው ከዚያች ነጥብ ውጭ ምንም ነገር አይታየውም ፤ አይሰማውም ። ከትናንት ወዲያ ፣ ዐርብ ማታ ፣ አጐናፍርም ይህ ዕድል ገጠመው ፣ ዓለም በሙሉ ተሰብስባ አንድ ነጥብ ብቻ ሆነች—የታፈረች ወረቀትና የሠፈረባት መልእክት ። ከዚህ ውጭ ሌላ ነገር አልታየው አለ ። በሥራዉ የደረጃ ዕድገት ማግኘቱ ፣ ያባቱ ሕመም ፣ የልጁ ነገር ፣ ሌላው ቀርቶ ፣ ታፈረች ለለ ራሱ ፣ የጻፈላትን ስትመለከት ‘ ምን ተሰምቷት ይሆን ? ’ የሚል ሐሳብ እንኳ ጨርሶ ከአእምሮዉ ተሰወሩ ። ወረቀቷን አንብቦ እንደ ጨረሰ ፣ እንደ ዕብድ ከአዲስ አበባ የከንፈ ሞጆ አልቤርጐ ተከራ ይቶ እስከ ገባበት ጊዜ ድረስ ፤ የሐሳብ አጀብ በአእምሮው ውስጥ ተተራመሰ እንጂ አንድ ቁልጭ ያለ ነገር አላሰበም ነበር ። በኋላ ግን ፣ ቀልቡን ገዝቶ ነገሩን ለመተንተን ቻለ ።

አሁንም አፓርታማው ቁጭ ብሎ ፣ እንደ መጣ ለአድማሱ እንዲደውልለት የገፋፋውን ስሜቱን ገትቶ ፣ ከዐርብ ማታ አንሥቶ እስካሁን የደረሰውን በአእምሮው ይከልስ ጀመር . . . .

አሁን ቀልቡን ገዝቷል ። መንፈሱም ተረጋግቷል ። አእም ሮዉ የበላይ ሆኗል ። ዓለምም አንዲት ነጥብ ብቻ መሆኗ ቀርቷል።

ዓርብ ለት ማታ ግን ታፈረች ከበለጠ ጋር ፣ ታፈረች ከጆን ቴይለር ፣ በለጠ ወደ ታፈረች ሲገሠግሥ መኪና አደጋ እንዳገኘው፣ በርሷ ሳቢያ ባገኘው መኪና አደጋ ምክንያት መሞቱ ፤ እነዚህ ብቻ ነበሩ፣ ሕልዉናውን ቀስፈው፣ ግራና ቀኝ፣ ፊትና ኋላ እንዳይመለከት

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አድርገው ይዘውት የነበሩ ። አንድ መንገድ ብቻ እንዲታየው ፤ የቀረውን ሁሉ እስከ ውድቅት ዘግተው የያዙ . . . ' አብር እያግ ጓደ ኛው ፤ በለጠ ደበላ ሕይወቱን የሥዋላትን ? እንዴት አደርጉ ! ጅን ቴይለር የሚባል ቀድሞ ለየከፋትን ? እንዴት ተያርጉ ! በለጠ ደበላ ጓደኛዉ መሆኑን እያወቀች ፤ አንዱን ጓደኛ አሐድ ፤ ሌላዉን ቅዳሜ የምትቀጥር ! ዛሬ እንኳ ባለጠ ' የበመዶ ወዳጅ ነው ' እያለች የቀጠ ፈችውን ታፈረችን ? ምን ቢያገድ ! በዚህ ነገር ከዋሸች ፤ ካታለ ለች በሌላ በምን ትታመናለች ? በምንም !

' ዱሮውንስ ቢሆን ጨዋንት ከውበት ጋር አንድ ቤት ያድራሉ ብሎ ማሰብ ዘበት አይደለም ! ? ገና ማንነቷን ከተገነዘበችበት ጀምሮ የትንሽ የትልቁን ጉረምሳ ሆሆታ ፤ ' ወይድኩሽ ፤ ሞት ኩልሽ ' ማለትን እየተመለከተችና እየሰማች ፤ በወንዶች ላይ በምታስ ነሣው የስሜት ወረርሽኝ ' ልቧ አሳበጠም ፤ ናላዋ አልዞረም ' የሚል ማነው ? እንኳን ታፈረች ፤ የርዕሷ የበታች የበታች እንኳ ' ውበ ታችን ' በሚሉት ሲያብዱ ማየት የተለመደ ተራ ነገር ነው ።

' ይህን ሁሉ እያወቀ ታዲያ ፤ እንዴት ተባለለ ? ይች ልጅ እንደ ጭራ የሚጎተት ረጅም የቀድሞ ታሪክ አላት ማለት ነው ! እስከ ዛሬ ሲሸሽ የነበረው ፤ በመጨረሻም ሕይወቱን ሙሉ በወንደላ ጤንነት ለማሳለፍ አስወስኖት የነበረው ፤ መልክ መልከምም ሆነች መልከ ጥፉ የሕይወት ዜናዋ ብዙ መዝገብ የማይሞላ ፤ በዛሬዉ ጊዜ አትገኝም ። " ያገር ሚስት " ማን ያገባል ? እንደዚህ ወይንቷን ደፍሮ ይዞስ አደባባይ ማን ይወጣል ፤ ይታያል? ብሎ አልነበረም ? አሁን ታዲያ ምን ተለወጠ ? . . . " እሞራን ሲበዟት የጺር ዶሮ ይሏት " አይደለምን ? '

እስከ ውድቅት ድኽ ሁሉ ሲሜት በልቡ ሲጋልብ ቆይቶ ፤ በመ ጨረሻ አምርሮ ወሰነ ። " ታፈረች ትቅርብኝ ፤ አላገባትም " አለ ። በመወሰኑ ሰውነቱ ተዝናና ። መንፈሱ ተረጋጋ ። እንቅልፍ ወሰ ደው ።

ግን ፤ ሕልም አላስተኛ አለው ። ሕልሙም ቅዠቱም ስለ ታፈ ረች ብቻ ነበር ። አንዴ ብሜና ነጭ አበቦች ተቀይጠው አፈንዷበት ፤

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ለኖ ለሰ ሜዳ ላይ ፣ ከታፈረች ጋር ሲሯሯጡ ፣ ደርሶ ሲይዛት ፣ ዐውቆ እንድታመልጠው ላላ አርጎ ሲጨብጣት ፣ እምልጣ ስትሮጥ ፣ ደርሶ ሲይዛት ፣ በሣቅ ሲንከተከቱ ፣ ሲቦርቁ ፣ የተለቀቀው ጸጉሯ ስትሮጥ ከነፋሱ ጋር ሲጫወት ፣ ተዳክመው አበባው ላይ ተያይዘው ሲቀመጡ ፣ ሕልሞ ባነነ ። ሕልም መሆኑን ሲገነዘብ ተማቀቀ ። ተበሳጨ ። አዘነ ። ነፍስና ሥጋው ደክመው ስለ ነበር ፣ እንቅልፍ እንደገና ሸለብ አደረገው ። እንደ ውነቱ ከሆነ የወሰደው እንቅልፍ አልነበረም ። በመንቃትና በመተኛት መኻል ነበር የሚንሳፈፈው ። አሁንም ደግሞ አለመ ። ‘ ምን ቃጥር ይፋት ’ እንዲት ዳስ ወብጥ ብቻቸውን ቁጭ ብለው በዝርግ ሣህን ጥሬ ሥጋ ከምረው እየመተረ ሲያጐርሳት አየ ። ተራዋን እየመተረች እንድታጐርሰው ቢላዋዉን ሲሰጣት ባነነ . . . . .

ያባነነው ፣ ማልዶ አዲስ አበባ ለመድረስ የተነሣ ትልቅ የጭነት መኪና ጥሩምባ ነበር ። እንጕርጕር የምትጣፍጠውን ሕልም አቋርጦ በመንቃቱ አበሳጨው ። ጐሕ ቀዶ ስለነበረ ተመልሶ ለመተኛት አልቻለም ። ግን ሁሉመናው እንደ ደከመ ነበር ።

ይሁንና ፣ ሌሊት ጠሰኛት የነበረውን ነገር አሁን ፣ ሕልሙ አደፈረሰበት ። ስለ ታፈረች ያሰበውን ነገር ትክክለኛነትና ፣ ሊተዋት መወሰኑ ትክክለኛው መንገድ ፣ ተገቢው ውሳኔ መሆኑን ተጠራጠረ ። ሌሊት ለዐይኑ ሕሊናው ፍጹም ሰይጣን መስሎ ይታየው የነበረው የታፈረች ገጽ ፣ ተለወጠ ። ከፀሐይዋ ጋር ብርሃን መስሎ ወጣ ። በውኑም ፣ በሕልሙም ያየው ፊቷ እየገነነ ፣ ልቡንም ባር ባር እያለው ሔደ ። ውሳኔዉ ፈርሶ ማወላወል በቦታው ተተካ ።

ልቡ እሁለት ተከፈለ ። ሌሊት አይሎ በነበረው ወገኑ ላይ ተቃዋሚ ወገን ተነሣበት ። ክርክር ገጠሙ ። የእንጕርጕር ልብና አእምሮ የጦር ሜዳ ሆኑ ። ተጨነቀ ፣ ተቅበጠበጠ ። የሚይዘው ፣ የሚጨብጠው ጠፋው ። አንድ ወገኑ ፣ ‘ ወኔ ቢስ ደካማ አትሁን ! ወስኗል ፣ ’ በቃ ብሎ ሲመክር ፣ ሌላው ወገን ደግሞ ፣ ‘ ፍርደ - ገምድል አትሁን ! ሐቁን ነገር ተመልከት ፤ ያለ ጥፋቷ አትፍረድ ! ’ ባይ ሆነ። እንጕርጕርም እንደ ዶ ወዳንዱ ፣ እንደ ወደ ሌላው ወገን ያጋድል ጀመር ። በመጨረሻ ማኸል ቤት ይዋልል ጀመር . . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ድንገት ብድግ ብሎ ካሊጋው ወረደ ። በርግጥ ድንገት ስለ ነበረ ወደዚች ከተማ የመጣው ፤ ያደረው በውስጥ ቁምጣና ሸራቡ ነበርና ፤ እንደዚያው እንዳለ ፊቱን ሊመታጠብ ጓዳ ገባ ። የጥርሱን መፋቂያም ሆነ ጠጉሩን ማበጠሪያ አልነበረውም ። ደግነቱ ጠጉሩን በጣም አሳጥሮ ስለሆነ የሚስተካከለው ፤ የማበጠሪያዉ አለመኖር እስከዚህ አላጐደለውም ። አፉን ተጉመጥምጦ ከጨረሰ በኋላ ፤ ልብሱን ለበሰ ። አየሩ ጥቂት ለብ ያለ ቢሆንም ፤ ከሰውነቱ ግለት በቂ ሙቀት ነበረው ።

ጥቂት ሲቅበጠበጥ ቆየ ። በኋላ የአልቤርጐውን ሒሳብ ከፍሎ ፤ ላንጋኖ ካሉት ዳሶች አንድ ጠይቆ ስላገኘለት ፤ ምንም ሳይቀምስ ጉዞውን ቀጠለ ። የጃፓኖችን የሰው ሠራሽ - ጥጥ ፋብሪካ ሀልፎ ፤ ወደ አዋሳ አግጣጫ ፎክሳቫገኑን አንጣጣት ።

በውስጡ ከሚደረገው ጦርነት ፤ ላይሆንለት ለመሸሽ በመፈለግ ፤ በመንገድ ላይ ሐሳቡን የሚከፍልለት ነገር ለመሻት ዐይኖቹን አቅበዘበዘ ። አያሌ ኪሎ ሜትሮች ተጉዞ ፤ ሌላዉ ቀርቶ ሒያጅ ወይም ተመላሽ መኪና እንኳ አላየም ። በግራም በቀኝም የሚታየው ግራር ፤ ግራር ፤ ደግሞም ግራር ብቻ ሆኑ ፤ ፊት ለፊት ደግሞ ፤ መንገዱ ፤ በድርቆሽ ውስጥ እንዳለ ያይጥ መንገድ ፤ ቀጥኖና ለብዙ ኪሎ ሜትሮች ቀጥ ብሎ በግራሩ ማኸል ይታየዋል ።

መልኳና ድምጿ ፤ እመኪናው ውስጥ ሆነው ከሚከተሉት ፤ ከታፈረች ፤ ይኸ ትርዒት ለቅጽበት እንኳ ሊከልለው አልቻለም ።ታፈረችን የሚደግፈው ወገኑ እያየለ ፤ ክርክሩ እየጠነከረ ሔደ ። ተቃዋሚዋ ለሚያመለክተው ጉድለት ወይ ተቃራኒ ነገር ፤ አጥጋቢ ማፍረሻ ይገኝ ጀመር ። ‘ ስለ በለጠና ስለ ርቧ ጉዳይ አሁንስ ቢሆን ማን ጠይቋት ነው ? ሳትናገር ትችል አልነበረም ? ደግሞም ፤ በዘመዷ ስም አርጋ ብትናገርም ፤ “ በመጀመሪያ የተገናኙት የዳንሱ ዕለት ነው ” ብላ የለምን ? ስለዚህ ነገሩ አለቅጥ አልተጋነነም ? ’

‘ በለጠን ስትቀጥረው ፤ የመኪና አደጋ እንዲደርስበት ብላ ነበርን ? ታዲያ ሞቱ ለምን በሷ ይመካኛል ? አስቀድማ ለምን በለ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጠን ተዋወቀች የተባለ እንደሆነ ደግሞ ፣ አጉናፍርን እንደምታገኘውና እስከ ጋብቻ የሚያደርሱ መሆናቸውን ለማወቅ ጠንቋይ ትቀልብ ኖሯልን ? ’

‘ አጉናፍርስ ራሱ ከዶሪስ ቬለር ጋር ተዋውቆ ፣ ልጅ ወልዶ የለምን ? ታዲያ የታፈረች ልዩ ጥፋት የት ላይ ነው ያለው ? ’

‘ ጆን ቴይለርንስ ብታውቀው አልወለደችለት ። ያለፈ የሞተ ነገር ነው ። እሱስ ቢሆን ከማን ያንሳል ፣ ሰው አይደለም ? ወይስ የዶሪስ ዘመዶች ስለ አጉናፍር በልባቸው ያላደሩትን ነገር አጉናፍር ይቀበላል ? ሁለት ወዶ ኣይሆንንም ። አንዱን ከተቀበለ ፣ ሁለተኛውን እምቢ ማለት አይችልም ። ’

‘እስቲ ከርሱ ከራሱ የበለጠ ፤ ያደረገችው መጥፎ ነገር የታለ ? አንድም የለም ። « ረጅም የሕይወት ዜና » ያላት ሴት ማለት ምን ማለት ነው ? እሷ መጥፎ ከተባለች «ረጅም የሕይወት ዜና » ያለው ወንድስ መጥፎ የማይሆንበት ምክንያት ምንድር ነው ? ’ ‘ ወንድ መቼም ወንድ ነው ’ የሚለው አማርኛ ፣ ከንቱ ነገር አይደለምን ? አንድ ንጹሕና አንድ አዳፋ የኑሮ ጓደኞች ፣ ንጹሕ ቤተሰብ ለመመሥረት እንዴት ይችላሉ ? ሁለቱም ንጹሕ መሆን የለባቸውምን? አንዱ ከቆሸሸ ሁለተኛውም ቢቆሽሽ ነገሩ አይብስም ። አንድ ጉንጭ ወተትም ጠጡ አንድ አቦሬ ፣ ጾም መግደፍ መግደፍ ነው ። ቤትም ባንድ ግርግዳ አይሠራም ።

‘ስለዚህ ታፈረች በከንቱ ተወቀሰች ። እ ዲያውም የተበደለች እሷ ነች ። ዲቃላ መጣባት እንጂ እሷ አላመጣች . . . !’ እንዲህ እንዲህ እያለ ፣ ለታፈረች ጥብቅና የቆመው ወገኑ ፤ ተቃዋሚውን አላላውስ አለ ።

ላንጋኖ ሊደርስ አንድ ኻያ ኪሎ ሜትር ያህል ሲቀረው መኪናው ድምጿ ተለወጠና ፤ ወዲያው ሞተሩ ጠፋ ። ከሔደበት የሐሳብ ዓለም አጉናፍር ፈጥኖ ተመለሰ ። ሞተሩን ለማስነሣት ሞከረ ። ነገር ግን ፣ ከመንቋርቋር በቀር ምንም አልሆን አለ ። የባትሪ ጉዳይ አለመሆኑ ግልጽ ስለሆነ ፣ ‘የቤንዚን ጉዳይ ይሆናል ’ ብሎ በመገ

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

መት መጠባበቂያውን ከፈተ ። እንደገና ሞከረ ። ሞከረ ። በምስ ተኛዉ ሙከራ መኪናዋ ተንዛች ። ጉዞውን ቀጠለ ።

ከዋናዉ መንገድ ወደ ግራ ተጠምዝዞ ፤ ወደ ሳንጋና ሐይቅ ሲያመራ ፤ በስተቀኝ በኩል ፤ አንድ ስድስት የሚሆኑ ቅቤ የጠገቡ ቀዳ ልብሶች የለበሱ ቆነጃጅት ላይ ዐይኖቹ ዐረፉ ። እነሱም መኪናዋ አቧራዋን እያዘራች ስትመጣ አይተው ፤ አቧራው እንዳያለብሳቸው ሸሸት ብለው ቆመው ፤ ወደሱ እየተመለከቱ በፈገግታ አስ ደናቂ ጥርሶች እያሳዩ እጃቸውን አውለበለቡለት ። እሱም መኪናውን ዝግ አድርጎ ፤ አቧራውን ለመቀነስም ፤ ሰዉ ፤ ሠራሽ ቅባት ያልጠበሰወን የተፈጥሮ ውበት የተጐናጸፈ ገላ ለማድነቅም ፤ ሲል ነበር ፤ እግሩ ፍሬኑን ረገጥ ያደረገው ። ዝግ እያለ እየነዳ ፤ ፈገግታ እያሳየ ፤ እጁን ወደነሱ እያራገበ ፤ ሀለፍ ቢል እንደ መቅረብና እንደ መከተል ከጅለው ነበር ። ከመካከላቸው አንዲት ብስል ቀይ ሎጋ ላይ የእጐናፍር ዐይኖች ዐርፈው ጥቂት ተንቀዋለሉ ። ቆነጃጅ ቶቹ እየተንቻቹ ወደ ኋላ ቀሩ ። ‘አዲስ አበባ ቅቤ እንደዚያ አሳት ሆኖ ሳለ ፤ እዚህ እንኳን የለው ሆድ ፤ የክብት ቆዳው እንኳ ዐልፎለታል’ የሚለው ሐሳብ ሽው ብሎበት ፤ ዐልፎ ሔደ ።

ላንጋኖ ከታፈረች ትዝታ ጋር ውሎ አደረ ። በማግሥቱ እሑድ ፤ ዛሬ ጠዋትም ፤ ደገመ ። በዚህ ጊዜ ውስጥ በታፈረች ላይ ቀርቦ የነ በረው የሐሳብ ክስ ውድቅ ሆኖ ፤ ታፈረች እንደገና በሞላ ልቡ ነገሠች ። ዐልፎ ዐልፎ ‘ የበለጠን እርጎኛ መውረስ ’ የሚለው ስሜት ሲያገረሽም ፤ በሕሊና ክርክር እየተረታ ይጠፋ ጀመር . . .

ምሳውን መብላት አቃተው ። የታፈረች ያለህ ይል ጀመር ። እሷን አሁን በእካል ካላያት የሚያብድ መሰለው ። ስለዚህ ፤ ሁሉን ትቶ የምግቡንም የመኝታውንም ሒሳብ ከፍሎ ወደ አዲስ አበባ መገሥገሥ ጀመረ ። ቤንዚኑን ትናንት እንደ ደረሰ ቢያስሞላም ፤ ከሰዓት በኋላ ወደ ሻሸመኔ ሔዶ ተመልሶ ስለ ነበር የጐደለውን እን ደገና አስሞላ ።

ከዚያ ይከንፍ ጀመር ! ከመቼ አዲስ አበባ ደርሼ ብቻ ሆነ ሐሳቡ ። ግን የሚነዳው መኪና እንጂ ፤ አውሮፕላን ስላልሆነ ኪሎ ሜትር በኪሎ ሜትር እየቈጠረ መሔድ ተገደደ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዐርብለት ያደረገውን ነገር እንደ ሕፃን ሥራ ቆጠረው ። ሲፃ ሰብ በርሮ መምጣቱን አማረረ ። ትናንት ጠዋት ከሞጆ ወደ አዲስ አበባ በመመለስ ፋንታ የባሰውን ርቆ ወደ ባንጋና መምጣቱ ቆጨው ፤ ጸጸተው ፤ አናደደው ። ይኸ ሁሉ ምንም አለ መበጀቱን በመገንዘብ መኪናዋን በዘጠና አሮጣት ። ትራፊክ በመንገዱ ከትናንት የበለጠ አለ ። አብዛኛዉ ወደ አዲስ አበባ የሚጓዝ ስለሆነ ፤ አንዳንድ ጊዜ ብቻ ፤ ዝግ ብለው የሚነዱትን ለማለፍ ፍሬኑን መያዝ ይገደድ እንጂ ፤ ጉዞው የተፋጠነ ነበር ።

ሞጆ ሲደርስ ጥቂት ሲቀረው ፤ የነበረውን ጸጥታ በድንገት እንደ ነጐድጓድ ሰንጥቆ ፤ እንደ መብረቅ ብልጭ ድርግም ብሎ ፤ አንድ መኪና ባጠገቡ ዐለፈ ። መኪና መሆኑንም ያየው ከመ ፈቃደ ሕሊና መበርገጉ ካለፈለት በኋላ እንጂ ፤ በፊት ምን መጓት እንደሆን ቅጡ ጠፍቶት ነበር ። መኪናው ሰማያዊ መርቼዲስ መሆኑን ፤ ጥቂት ሔዶ ብሎ ሳይቆለቆል ፤ ለቅጽበት አይቶት ነበር ። ግን ፤ ያለፈው በጣም ተጠግቶት ስለ ነበርና ፤ አጐናፍር መስኮቶቹን ዝቅ አርጐ ስለነበር ፤ መርቼዲሱ ከመቶ በላይ ሲበር ያምታታው አየር በዘጠና የምትጋልበውን ፎክስቫገን እንገዳግዷት ፤ መንገድ እንዳትለቅ ሲታገል ፤ ያየውን አላጢነውም ነበር ። በኋላ ግን ፤ የታፈረች የዱሮ ዕጮኛ ፤ ባለ ሰማያዊ መርቼዲስ መሆኑ ትዝ አለው ። ተናደደ ! . . . ግን ፤ እሱ እንዳልሆነስ ? መምጣቱን የት ያውቃል ? አጋጣሚ ?

ከሞጆ አዲስ አበባ እስኪደርስ ፤ ‘ ልጁን ታፈረች ትቀበ ላለች ፤ አትቀበልም ? ’ የሚለው ሐሳብና ፤ አልፈልግም ባይዋ ታፈረች ልትሆን እንደምትችል ለመጀመሪያ ጊዜ ታሰበው ። ልቡ ተሸበረ ። እንደ ደረሰ ታፈረችን ለማየት ጓጉቶና ቸኩሎ የነበረው ሰው ፤ ልቡ ተከፈለ ። አመነታ ። እውነቱን ለማወቅ ፈራ ። ስለዚህ፤ ከታፈረች ጋር ከመገናኘቱ በፊት ፤ ከአድማሱ ጋር መወያየትን መረጠ ። ታፈረችን አግኝቶ ቁርጡን የሚያውቅበትን ጊዜ ለማራቅ ፤ ለማቆየት ቆረጠ . . .

እነሆ አሁን ፤ አፓርትመንቱ ቁጭ ብሎ ይህን ሁሉ ሲያስታውስ ፤ ለአድማሱ ገና አልደወለለትም ነበር ። ድንገት ተነሥቶ ደወለ ፤ “ አድማሱ አለ ? . . . ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" የት እንደ ሔደ ፣ ታውቃለህ ? . . . "
" መቼ ? . . . "

" ጥሩ ። የመጣ ወይም የደወለ እንደሆነ ፣ እቤት ነው ያለሁት በሉት . . . "

" እኔም እፈልገዋለሁ " ብሎ ፣ ስልኩን አስቀመጠና ወደ መኝታ ቤቱ ገባ ።

ልብሱን አወላልቆ ገላውን ለመታጠብ ሙቅ ውሃውን ለቀቀ። ዐርብ ለት ጠዋት ያያዘው ነው ። የማህን ጎንዳው እስቲሞላ የሦስት ቀን ጢሙን በጥንቃቄ ተላጨ፤ ውሃውን በርዞ ነፈር ሲል ገብቶ መታጠብ ጀመረ ። እንደ ወትሮው ለማፏጨትም ፣ ለማንጎራጎርም ሞከረ ። ከንቱ ሆነ ። መንፈሱ ተበጥብጧልና ሁኔታዉ ለዘፈን አልተመቸም . . .

ውሃውን ዳግመኛ ሞልቶ እንደገና ገባ ። ሦስተኛ ጊዜ ንጹሕ ውሃውን ሞልቶ ፣ ሳሙናውን መትቶ መታጠብ ፈራ ። ሲጨርስ የመታጠቢያ ማህኑን ካጠበ በኋላ ፣ ለቅንጦት አራተኛ ጊዜ ሞልቶ እንደ ገባ ፣ ስልኩ ተደወለ ።

በችኮላ ወጥቶ ውሃውን ወለሉ ላይ እያዝረበረበ ፣ ቴሌፎኑን አነሣ ። አድማሱ ነው ።

" ደኅና ። እንደምን ከረምክ . . . "
" ወደ ላንጋኖ ሔጀ ነበር — በድንገት . . . "

" የለም ። ማንንም አላገኘሁም ። ከመጣሁም ገና ላንተ ብቻ መደወሌ ነው . . . "

' የለም ፣ አልደወልኩም ። ለምን ? ደህና አደለችም እንዴ ?" አለ እየተርበደበደ ።

" መቼ ደውለህላት ነበር ? . . . "

" ትናንት ? ታዲያ አገኛሀት ? . . . ምናለች ? ድምጿ . . . እን ዴት ? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ፣ አሟት ነበር ? . . . "

" ለብርቱ ጉዳይ እፈልግሃለሁ ። ልትመጣ ትችላለህ ፣ አሁን?"

" መልካም ። እጠብቅሃለሁ " ብሎ ስልኩን ዘጋ ።

መታጠቢያ ቤት ገብቶ ፣ ተለቃልቆ ወጣ ። በችኮላ ልብሱን መልበስ ጀመረ ። ሸሚዙን እንደ ለበሰ መታጠቢያ ቤት ተመልሶ ጥርሱን ፋቀ ። በሸሚዙ ሳሎን ቁጭ ብሎ አድማሱን ይጠብቅ ጀመር ። ሰሞኑን ወስፋቱ ተዘግቶ እህል በደንብ ስላልተመገበ ፣ ገላውን ታጥቦ ሲወጣ ረኃብ ሞረሞረው ። በድንገት ብድግ ብሎ ምና ምን ፍለጋ ወጥ ቤት ገባ . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ዐሥራ ሦስት

ፈረስ

ወልደ ሥላሴ ቅዳሜ ማታ ጠጥቶና አምሽቶ ቤቱ ገባ ። ምክንያት ፈልጐ ፣ ጠብ አንሥቶ ብሪቱን ደበደባት ። ከወትሮው ጠንከር አርጐ ስለ ደቆሳት እሑድን ሙሉ ቀን ተኛች ።

እሱ ግን እሑድ ከቀትር በኋላ ብርቄን አምጥቶ ባቅራቢያው ያለውን ፣ ‘ይለቀቃል’ ያላትን ቤት ከውጭ አሳያት ። ባል አግብታ ቤቱን ለቃ ለመሔድ የምትዘጋጀውን ቤት ስለሚያውቃት ፣ ውስጡንም ብርቄን አስጐበኛት ። ብርቄ ሳታይ ፣ ሴትዮዋ ከወልደ ሥላሴ ጋር ተጠቃቀሱ ። ሙሉ ምስጢር ያለው ፈገግታ ፈገግ አሉ ።

ወልደ ሥላሴ ብርቄን ይዞ ከሔደ በኋላ ፣ የብሪቱ ቡና አጣጪ ወዳጆቿ እተኛችበት ሔደው ፣ ስለ ርሷ በመቆጨትና በመቆርቆር ስለ ወልደ ሥላሴና ስለ ብርቄ ነገሯት ። ከመካከላቸው ብርቄ ፣ የዱሮ ሚስቱ መሆኗንና ፣ ሊታረቃት ዘወትር የሚመኝ መሆኑን የሚያውቁ ነበሩ ። ብሪቱ ግን ምንም የቁጣ ቃል ባትናገርም ፣ ውስጥ ውስጡን አርራ ነበርና ፣ ይነዝራትና የቆሳሰለ የነበረውን ሰውነቷን ረስታ ፣ ብድግ ብላ አልጋዋ ላይ ተቀምጣ አዳመጠች ። እመት በለጥሻቸው የሚባሉት የቅርብ ጐረቤቷ ቡና ላፍላ ብለው እዚያው አፍልተው ፣ የቀሩት ጐረቤቶች ሁሉ ተጠርተው ሊጠጡ መጡ ። ከመካከላቸው ጣውንትነታቸው በግልጽ የታወቁትም እንኳ ሳይቀሩ ፣ ባንድ ቃል ለብሪቱ አዛኞች ሆኑ ።

ከዚህ ሁሉ ሐተታ ፣ ብሪቱ ልብ ውስጥ እንደማይፋቅ ሆኖ የተጻፈው ፣ ‘እሷን አባሮ ብርቄን ለመታረቅ’ አስቧል የሚባለው ነገር ነው ። ባሏን ሌሎች መጋራታቸውን ባትወድም ፣ አዲስ ልማድ አይ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ይለምና ትችለዋለች ። ሙሉ ልቧንና ጉልበቷን ያፈሰሰችበትን ጕጆና ጉልቻዋን መቀማትን ግን ፤ ገዛም ብላ የምታየው ነገር ሆኖ አላገኘ ችውም ። ስለዚህ ግታ ሲመጣ ነገሩን ከራሱ ለማግኘት ቆረጠች።

ግታ ሲመጣ ‘ አሞኛል ’ ብላ ፤ ምንም እራት ሳታዘጋጅ ጋደም ብላ ጠበቀችው ። እሱ ምንም እንኳ በልቶ ስለሆን የመጣው ምግብ ባይሻም ፤ ‘ እኔ እንቺን ጌዚህ አስተኝቼ ለመጦር አደለምና ያመ ጣሁሽ ፤ ቶሎ ! ዕቃሽን ጠቅልለሽ ከቤቴ ውጪ ’ ለማለት አፍታ አልፈጀበት ። ሴላም አስመርሮና አስፈርቶ የሚያባርር ትርፍ ቃል ሁሉ ተናገራት ። እንዲያውም ፤ ገና በንግግሩ ማልቀስ ባትጀምር ኖሮ ፤ እንደገና ለመደብደብና መቈረጡን ለማሳወቅ ከጅሎ ነበር።

ብሬቱ ችግሯ መድረሱ መሆኑን በውታ ተንሰቅስቃ ማልቀሱ እየለባት ። ወልደ ሥላሴ ፤ እማታቶም መሆኗን ጥቂት ጠብቆ ከተ ገነዘበ በኋላ ፤ “ እንደዚህ እየተነፋረቅሽ የማታስተኝኝ ከሆነ ፤ እኔ ሔጄ ውጪ እድራለሁ ። ነገ ግን ስመለስ ድራሽሽን እንዳላገኘው ” ብሎ ብድግ አለ ።

ብሬቱ እንዳይሔድ እግሩ ላይ ወድቃ ፤ ለትሶዋን እንደምታ ቆም ቃል ገብታ ፤ አስቀረችው ። ወልደ ሥላሴ ፤ ዛሬ ብዙ ስላል ጠጣ ፤ ስታለቅስ ማየት ስላቃተው ነበር እንጂ ፤ ብሬቱ እንደ ጠረጠረ ችው ሴላ ሴት ዘንድ ወይ ብርቄ ጋ ለመመለስ አልነበረም ።

ብሬቱ ጸጥ ስላለች ወልደ ሥላሴ ዕረፍትና ጸጥታ አግኝቶ እን ቅልፍ ያዘው ። ማኩረፍ ጀመረ ። ጥቂት ከቆየች በኋላ ፤ አፍጣ ትጠ ብቅ የነበረችው ብሬቱ ፤ እተኛበት እናቱን ተርከከው የለበሰችውን ጨርቅ ብቻ ይዛ ከቤቱ ተፈትልካ በረረች !!

ወልደ ሥላሴ ፤ ደንግጦና ባንኖ ከሊጋው ሲነሣ ደም አስክሮት ወደቀ ። ጭለማ ስለ ነበረ ፤ እያንራ ፤ “ ብሬቱ ! ብሬቱ ! ” እያለ ሲጣራ ፤ የቅርብ ጐረቤታቸው እመት በለየሻቸው ሰምተው ፤ ገድ ሏታል ብለው በመሥጋት የቀሩትን ጐረቤቶች ሰብስበው ‘ ክፈቱ ’ እያሉ በር ደበደቡ ። የሚያገኙት መልስ የወልደ ሥላሴ ማጓራት ብቻ ሆነ ። የሚከፍት ስለ ጠፋ ፤ ‘ በር ሰብረን እንግባ ’ ብሎ አንዱ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በትክሻው ሃይ ሲሰው ፣ ብሬቱ የወጣችበት ክፍት በር ወለል ሲል ሰውዬው እቤቱ ውስጥ ወለል ላይ ተዘረገፈ ! ሁሉም ለመድረስ ሲጣደፉ ሻማ ለመያዝ ያሰበ አልነበረምና ፡ ‘ መብራት ! መብራት !’ እያሉ ተጯጯሁ ። ካንዱ ቤት የጅ ባትሪ ተገኘ ። ከዚያ ፣ ወልደ ሥላሴን እንሥተው ደሙን ጠራርገው ፣ ፍንክቱን በሞራ ተኩሰው፣ በሻሽ አስረው አሳደሩት ።

በማግሥቱ ሆስፒታል ሒዶ ታከመ ። ለብርቄም ደውሎ ነገሩን በከፊል ነገራት ። ብሬቱ መሒዷን ስትሰማ ብርቄ ያንለቱኑ ማታ ወልደ ሥላሴ ቤት ገብታ አደረች ። በማግሥቱ ፡ ማክሰኞ ከወልደ ሥላሴ ጋር መሥሪያ ቤቱ ሒዳ አዲሱ ሥራዋንና ኑሮዋን ጀመረች . . .

የብርቄ መሒድ ለሷም ፣ ለቤተሰቡም ድንገተኛ ነበር ። እንደ ደንቡ ፣ እንጀራ ጋግራ ፣ ወጥ ሠርታ ትታ ስላልሔደች ፣ ተሰማና ከበደ ጥቂት ችግር ፈጠረባቸው ። ከበደ እንኳ እንደ ጌቶቹ የሰቅ ዳቦ በልቶ መቆየት ይችላል ። ተሰማ ግን ፣ የሰት ዳቦ በልተህ ዋል ቢባል ጠሙን ከዋለ ይቆጥረዋል ። ያለ እንጀራና ወጥ አይሆንለትም ።

ስለዚህ ፣ የብርቄ ድንገተኛ መሒድ አበሩን ስለ አፓርትመንቱ ጉዳይ በተጨማሪ ገፋፍቶት በዚያም በዚህ ብሎ ሐሙስ ጥር ስምንት የሚገባበት ፣ ባሳንድ መኝታ ቤት አገኘ ።

ተስፋዬም እስኪሔድ ደባል ሆኖ እንዲቀመጥ አበራ ያቀረበ ለትን ሐሳብ ባይቀበል ቀርቶ እቴጌ ሆቴል ቦታ ያዘ ።

ተስፋዬ ፣ ያሉት እያሌ የሱፍ ሙሉ ልብሶች ፣ ‘ እሚሔድበት አገር አያስፈልጉኝም ፣ በሳጥን ታሽገውም በክንቱ ብል በልቶ ይጨ ርሳቸዋልና ፣ እነከበደ ለብሰው ያጊጡባቸውና ይደሰቱ ’ ብሎ ፣ አንድ ሁለት ለተሰማ ፣ የቀሩትን ለወጣቱ እና ቅን ታዛዡ ፣ ለከበደ ፣ ለመስ ጠት አስቦ ነበር ። ዳሩ ግን ፣ ከበደ በቁመቱም ሆነ በወርዱ ከተስ ፋዬ በጣም ስለ በለጠ እንዱም የማይሆነው ሆነ ። ስለዚህ ሁሉም ለተሰማ ተሰጠ ።

ረቡዕ ዕለት ፣ ተሰማ ተጠርቶ ፣ የሦስት ወር ደሞዙንና የተስፋዬ ብዙ የሱፍ ሙሉ ልብሶች ተሰጥተውት ተሰናበተ ። የኪሱ ቦርሳ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በብር ፤ ሳጥኑ በሰፋ፡ ልብስ ታጭቆ እንዱን ሙሉ ልብስ ለብሶ የመንግሥት ሹም መስሎ ዶስ ብሎት ፤ ሎቢ እየመታ ወደ ቤት ልጁ ቤት ሄዶ ።

ከበደ ብዙ የቤት ዕቃ ወረሰ ። ተከፋዬ አንድም ነገር አልካፈል ብሎ እምቢ ስላለና ፤ አበራ የሚያስፈልገውን ዕቃ ወስዶ ፤ የቀረውን አስማምቶ መሸጡን ስለጠላ ፤ ቢፈልግ እንዲሸጠው ፤ ባይፈልግ ይዞ እንዲሔድ ለከበደ ሰጠው ። የማድቤቱን ኮተት ግን ተሰማ ፤ ለቤት ልጁ ስጦታ እንዲወስድ ተፈቅዶለት ነበርና ፤ ከዚያ የተረፈው ሁሉ የከበደ ንብረት ሆነ ።

ሐሙስ ለት አበራ አፓርታማው ፤ ተከፋዬ እሆቴሉ ፤ ተሰማ ከልጁ ባል ጋር መጥቶ የማድቤቱን ቅራንቅብ ይዞ እመጠሪያዉ ፤ ሔዱ ። ከበደ ግን ፤ ዕቃውንና ቤቱን ታቅፎ ቀረ ። ሆኖም ፤ አበራ ‘ሥራ አገኝልሃለሁና እንዳትጠፋ’ ብሎታልና እጅግ ተደሰተ ። ኪሱም ገንዘብ አለ ። ባለጠግነት ተሰማው ። ብርቱ የቀረችባትን ገንዘብ ሳትከፍል በመሔዷ ቢቆጭም ፤ ወልዶ ሥላሴ ዕቃውን እንዲያሻሽጠው ስለ ፈለገ ፤ ሊተዋት ቆረጠ .....

* * *

አድማሱ ደርሶ የአፓርትማውን በር መጥሪያ እንደ ደወለ ፤ አጕናፍር ወዲያው ከፈተለት ። ሲጨባበጡ አድማሱ ፤ “ በጣም አስደነገጥኸኝ እኮ ! የሔድክበትን የሚያውቅ አንድም ሰው አላጣ መሰለህ እንዴ ! ስንቴ እዚህ ደወልኩ ፤ ስንቴ መጣሁ መሰለህ! ”

“ ድንገተኛ ፤ ቅጽበታዊ ውሳኔ ሆኖብኝ ነው ። ጕዳዩም ከበድ ያለ ስለሆነ እንደዚህ ብተራብ እንጀት የሚጫወቱት ስላልሆነ አንድ ቦታ ሔደን ራታችንን እየበላን እናውጋው ። ”

“ እኔ ቤት ሔደን እዚያ እንብላ ። ጣይቱ በግ አርዳለች ። ” ጣይቱ ከባሏ ተኳርፋ ታላቅ ወንድሟ አድማሱ ቤት ተቀምጣለች ።

ተያይዘው ሔዱ ። በውስኪ አፋቸውን አሟሹና ውይይቱን አጕናፍር ጀመሩ ።

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

" ከታፈረች ጋር ክትናንት ወዲያ ማታ 'የመረጃ' ልውውጥ አደረግን " አለና ከውስኪው ጉንጬት አደረገ ፣ አጐናፍር ።

" አልገባኝም ። የምን 'መረጃ'?"

" ቸኮልክ . . . እኔ የምስጢር ታሪኬን አንድ ሳይቀር ፣ እርሷም እንደዚሁ በወረቀት ዘርዝረን ተለዋወጥን ማለቴ ነው ። "

" ይኸ አዲስ ነገር ነው ! "

" ዓላማችን ፣ 'በኋላ "የቀድሞ ታሪክ" መጥቶ ጋብቻችንን ከሚያናጋብን ፣ ሁለታችንም ዐውቀን ብንገባበት ወይም ቆርጠን ብንተወው ይሻላል' የሚል ነበር ። "

" ገባኝ " አለና አድማሱ ፣ ሐሳብ ገባው ። ዝግ ብሎ ፣ የውስኪ ብርጭቆውን አንሥቶ ተጐነጨ ። ለጥቂት ጊዜ ዝምታ ከሠፈነ በኋላ ፣ " ታዲያ 'መረጃውን' ካየህ በኋላ ውሳኔ ላይ ደረስክ?" ብሎ ፣ አጐናፍርን አትኩሮ ተመለከተው ።

" አንድ ነገር አረጋግጫለሁ ። ታፈረችን በጣም እወዳታለሁ!"

" ታዲያ ባንተ በኩል ለማግባት ችግር የለብህማ " ሲል አድማሱ ፣ የታጠፈ ወረቀት አውጥቶ አጐናፍር ሰጠውና ፣ ውስኪውን ጭልጥ አደረገ ። ጓደኛው ሲያነብም ፣ በፊቱ ላይ የሚነበብ ነገር ፍለጋ ትኩር ብሎ ያስተውለው ጀመር ።

" ታዲያስ? " አለው አድማሱ ፣ አንብቦ ጨረሰና ።

" ምን 'ታዲያስ' ትለኛለህ ፣ አነበብከው አደለም ታሪኳን !"

" በበኩሌ ጋብቻን ሊያግድ የሚችል ምንም ነገር አልታየኝም ። "

" የቴይለርስ ጉዳይ? የቀድሞ እጮኛዋስ ጉዳይ? "

" የዶሪስስ ጉዳይ? አፓርትመንትህ ያለው የሕፃን ልጅ ፎቶግራፍስ? ወይስ እኼህ ነጥቦች ለታፈረች እሰጠሃት ወረቀት ውስጥ አልተጠቀሱም!? "

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አጐናፍር በረጅሙ ተንፈሰና ፣ ወረቀቱን ከአድማሱ እጅ ወስዶ ኪሱ ውስጥ ከተተው ። " ያልተናዘዝኩላት እንዳችም ኃጢያት ስለሌለ በዚህ አትሥጋ ። የሆነው ሆኖ ፣ በበኩሌ ላገባት ቆርጫለሁ ። "

" እሺ ያለችህ እንደሆን ! " አለው አድማሱ ።

" አጐናፍር ውስኪ ቀድቶ አንዴ ጉንጨት ካለለት በኋላ ፣ " ከተገደድኩም ጠልፌ እወስዳታለሁ ! ! " አለ ፣ ቁርጠኛ በሆነ አነጋገር ።

አድማሱ የአጐናፍርን አባባልና አኳኋን ሲመለከት በሣቅ ተን ከተከተ ።

" የምሬን ነው የምልህ ! ! " አለ አጐናፍር ፣ በቁም ነገር ። " ደግሞ የሚያሥቅ ነገር አይመስለኝም ። "

" ሳትወድ በግድ ያገባሃት ሴት ምን ትረባሃለች ። "

" ሐሳብዋን ካልቀየረች ፣ ለመጋባትማ በመሠረቱ ተስማም ተን ነበር ። እኔ የእምልህ ፣ ሐሳቧን እንድትቀይር አልፈቅድላትም ነው ? "

" በፊት የተስማማችውማ ጉድህን ሳታውቅ ነው ። አሁን " ጉድህን ከእውነተኛዉ ምንጭ — ከራስህ — ፀውቃዋለች ። "

" ታዲያ ባለፈ ታሪክ ምክንያት ፣ ስንት ዘመን ተዳፍኖኖሮ፣ ዛሬ እንደበት ያገኘው ፍቅራችን እንደገና ይዳፈን እንዴ ?! "

" በል ፣ እራታችን ቀርቧል መሰለኝ ፣ በዚህ እንጣላ ። ሔደን እንብላ " ብሎ አድማሱ ፣ እጁን ለመታጠብ ተነሣ ፤ " ና ቅደም ' አለው ።

ራታቸውን በልተው ከጨረሱ በኋላ ትንሽ ተጨዋውተው ፣ አጐናፍር ድካም ስለ ተሰማው ፣ "እድርሰኝና በጊዜ ልተኛ" አለው ።

አድማሱም በጉዳዩ ፈጥኖ ተስማማ ። " እዎ ። ከጥቂት ጊዜ በፊት ነው ከመንገድ የገባኸው ። ነገ ደግሞ ፣ በጠዋት መነሣት ይኖርብሀ ይሆናል ። "

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

ከዚያ ተያይዘው በመኪና ወጡ ። መንገድ ላይ እንዳሉ ፣ "ሰሞኑን በስልክ ስታነጋግራት ፣ እንዴት ነበረች ? ከድምጿ ፣ የተቀየረች ትመስላለች ? " አለ አጐናፍር ።

' ከዐርባ ማታ ወዲህ ተገናኝታችኋል ወይ ? እኔ ፈልጌ ፈልጌ አጣሁት ' ስላት ትናንት ጠዋት ፣ የሥጋትና የፍርሃት ድምፅ ነው የአሰማችኝ — በስልክ ። ሆኖም ፣ ይኸ ለደህንነትህ ማሰቧን ያሳያል እንጂ ፣ ከነዲቃላህ ለማግባት ዝግጁ መሆኗን አያረጋግጥም ! "

" እሷስ ከጀን ቴይለር ልትደቅል ትችል አልነበረም ? ይኸ የአጋጣሚ ጉዳይ ነው ! "

" ያጋጣሚም ሆነ የሌላ ፣ አሁን ያለው እውነታ ፣ አንተ አንድ የአምስት ዓመት የጀርመን ክልስ ወንድ ልጅ አለህ ። ታፈረች ግን ምንም የጥቁር አሜሪካን ልጅ ዲቃላ የላትም ። ስለዚህ ፣ ውሳኔዋን እስክትሰማ መጠበቅ ብቻ ነው ያንተ ፋንታ " አለው አድማሱ ።

አጐናፍር ትንሽ በስጨት ብሎ ፣ " ልጁ ያለው ከናቱ ጋር ጀርመን አገር ። እንዴት እሱ 'በመካከላችን ሊመጣ ይችላል' ብላ ልትፈራ ወይም ልትሠጋ ትችላለች ? " አለ ።

በዚህን ጊዜ አጐናፍር አፓርተማ ሕንፃ ዘንድ ደረሱ ።

" ግባና አንድ ለመንገድ ብለህ ትሔዳለህ ። "

" መልካም . . . ! ታፈረች እስተዋይ መሆኗን አትዘንጋ ። የምታደርገውም ውሳኔ የበሰለ እንደሚሆን አትጠርጥር ። "

" ውሳኔዋ ብስልም ሆነ ጥሬ እኔ እሷን ማግባት ነው የምፈልገው ! ! "

" እንግዲህ ይኸን ሁለታችሁ ወስኑ ። እኔን ልቤን ባታደርቀኝ ደስ ይለኛል ። ይልቅ ሌላ ወሬ አምጣ ። "

" እኔ ሌላ ወሬ የለኝም ! "

' እንግዲያው ዝም እንበል ! ' አንድ ለመንገዱ ልጠጣና በሰላም ቤቴ ልሒድ . . . በነገራችን ላይ ፣ " እኛ በለጠ የዳጣቸው ሽማግሌ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

በጣም ተሸኗቸው ፤ ሳይፈቅድላቸው ‘ አሻፈረኝ ’ ብለው ከሆስ. ወጥተው ዐርብ ለት ወደ ሀገራቸው ሔዱ አሉ ” አለ አድማሱ ።

አገሩናፍር ምንም አስተያየት ሳይሰነዝር ፤ የአፓርትመንቱን በር ለመክፈት ቁልፉን ከሰካ በኋላ ፣ ዞር ብሎ ፤ “ በደንብ ! በደንብ ዷኑ ! ፣ ” አለ በመደነቅ ።

“ ሽማግሌዉ የዋዛ አልነበሩም ለካ ! ብረት ናቸው አሉ ። በደንብ እንኳ መዳናቸውን እንጃ ። ~~አለበለዚያ ይፈቅድላቸው ነበር~~ ። ግን እሳቸው ፣ ‘ ወደ ርስቴ ቶሎ መሔድ አለብኝ ’ አሉ አሉ ። ”

“ እንዴት ደኅና ተገላገለ አበራ ! ” ብሎ ደስ አለው ።

“ የአበራን ነገር ካነሣን ዘንድ ፤ በየዐሥሩ አምስቱ ቀን ታትሞ የሚወጣ የግል ጋዜጣ — ስሙን ሁሉ ነግረውኝ ነበር ፣ አሁን ሆዴ ገባ እንጂ ! — አውጥቷል ይሁን ሊያወጣ ነው አሉ ። ”

እንደገቡ ፣ አገሩናፍር ወደ ባኞ ቤቱ ሲገባ ፤ አድማሱ አገሩና ፍር መኝታ ቤት ገብቶ ስልክ መደወል ጀመረ . . .

አድማሱ የስልክ ንግግሩን ጨርሶ እግሩን ሲደርስ ፤ ጓደኛዉ ‘ አንድ ለመንገዱን ’ አዘጋጅቶ ለራሱም አንድ ቀድቶ ጠበ ቀው ። እሱ ማሉን ሲመጣ አገሩናፍር መኝታ ቤት ሔደ ። አድ ማሱ የልጁን ፎቶግራፍ አንሥቶ ልብ ብሎ አስተዋለው ። የውጭ ደም ያለበት መሆኑ በግልጽ ያስታውቅ እንጂ ፣ ቁርጥ አገሩናፍርን መሰለው ። ፎቶውን አቦታው መልሶ ወደ መቀመጫው ሲሔድ ፣ አገሩ ናፍር ፒጃማውን ለብሶ የጠዋት ልብሱን ደርቦ ብቅ አለ ።

“ ዘይደሃል ። በጊዜ መተኛቱ ጥሩ ነው ” አለና አድማሱ፤ “ ለጤንነታችን ” ብሎ ብርጭቆዉን አነሣ ።

“ ለጤንነታችን ” ብሎ አገሩናፍር አንሥቶ ተጐነጨና ፤ “ ጊዜው እንኳ በጣም ጊዜ ነው ። ገና ሦስት እንኳ የሞላ አይመስ ለኝም ። ” ሰዓቱን እየት እያደረገ ፤ “ ሆኖም ቀደም ብሎ መተኛቱ እንቅልፍ ከወሰደ ይጠቅማል እንጂ አይጐዳም ። ” ለታፈረች ‘ ልደ ውል አልደውል ’ የሚለው የሕሊና ሙግት ውሳኔ ገና አላገኘም ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

እድማሱ ድንገት ብድግ ብሎ ፣ “ በል ሲሒድ ፤ ደኅና እደር ” አለ ። ጓደኛው እንደ ሔደ ፣ እንግናኛር ወደ መኝታዉ አልሔደም ። ሣሎን ነገር ሲያሰላስል ትንሽ ቆየ ። በኋላ መኝታ ቤቱ ገብቶ ዉክና ለታፈረች ደወለላት ። ቤቷ አልነበረችም ። ተማቀቀ…

* * *

ታፈረች ባንኟው ፣ ከጓደኛዋ ከዘነመች ሲሳይ ጋር ማምሻ ውን ስትጫወት ቆይታ ቤቷ ስትመጣ ፣ ባንድ ነገር ተደሰታ ነበር ። ይኸውም ፣ ከእንግናኛር ጋር ቀጠሰችም አልቀጠሰች ፣ የቀድሞ ዕጮኛዋ የእንደሻህ ዘመዴ ጉዳይ በሰላም ማክተሙ ነው ። ነገሩን እንዴት እንደ ጨረሰች ስትነግራት ፣ ዘነመች ትሆን የነበረው ሁናቴ ፣ አሁንም ታፈረች ፊት መጥቶ ድቅን ይላል ።

‘ ሠራሁሊት እኔ ያንቺ እኅት ! ’ ትላለች እየተንከተከተች በሣቅ ። ‘ ፈርቶ ፣ ተንሸቅሽቆ ! ሞቶ ነበር ! ባለፉት ጥቂት ቀናት ውስጥ በተለይ ። ዋናዉ ነገር ፣ ትናንት ጠዋት ቢሮዬ ደውሎ ቀጠሮ ጠይቆኝ ፣ ከሰዓት በኋላ ከቀጠሮው ቀደም ብሎ ቤቴ መጥቶ ፣ “ ታፈ ረችን እንኳን አጠገቧ ልደርስ ፣ ባለፈችባትም መንገድ አላልፍ ። ይኸን ለትባሉት ሰዎች በቶሎ ደርሰ እንዲያውቁልኝ አድርጊልኝ፥ አደራሽን ! ! ” አይለኝ መሰለሽ እንዴ ! እኔም ፣ ጥሩ አደረግህ ። ለምን በማትፈልጋት ቤት ሳቢያ አደጋ ላይ ትወድቃለህ ? አልኩት ። “ እኔን እንኳ ማን አባቱ ይነካኛል ! ! በሌላ ሰዎች ላይ አደጋ ጥዬ ለምን ጣጣ ውስጥ ልግባ ብዬ ነው እንጂ ! ያውም በማትረባ መናኛ ሴት ምክንያት ! እነማን እንደሆኑ ዐላውቃቸውም ብለሽ ባትነ ግሪኝም ፣ እኛ ደርሰንባቸዋል ። እነማን መሆናቸውን ዐውቀናል። ብቻ እኛ ነገሩን ችላ ለማለት ፈቅደናል ” ብሎ ጉራውን አይነ ሰንስብኝም መሰለሽ ! ያኔኩት ሣቅ ሲያፈነዳኝ ደርሶ ነበር ። ደግሞ እነማን እንደሆኑ ዐውቀናል ! ታይልኛለሽ ውሸቱ ቆሞ ሲሔድ !! እንደምታውቂው ለማስፈራራት ብዬ እኔ ራሴ ፈጥሬ ነገርኩት እንጂ ፣ ምን ሰው አለና ነው ፣ ‘ እነማን መሆናቸውን ዐውቀናል ፣ የሚ ለው ? ’ ብላ በሣቅ ፍርስ አለች ። ‘ ምክንያቱ ምንም ይሁን ፣ ብቻ እንኳን እንቺን ሳለማስቸገር ልቡ ቆረጠ’ ብላ ደመደመች…

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ስለ ርሷና አጕናፍር ጉዳይ ዘነመች ፤ ‘ የምን ዲቃላ ነው እቴ!’ ብላታለች ። ስለዚህ ፡ ቃፈረች የአጕናፍርን ጉዳይ ከጓደኛዋ ጋር በሰፊው ለመወያየት አልፈቀደችም ። በመጀመሪያ ደረጃ የገዛ ራሷን ሐሳብ መወሰን አልቻለችም . . .

በዚያም ላይ ፡ ወረቀቷን ካነበበ በኋላ አጕናፍር ሐሳቡን ላለመቀየሩ ምንም ዐይነት ፍንጭ ስላላገኘች ፡ ስለ ወደፊቱ ኑሮዋ አካሔድ የቧም ሐሳብ ይዋልላል ። ልቧ ገና አንድ ነገር ላይ አልቆረጠም ። ይኸንኑ ስታሰላስል ጥቂት እንደ ቆየች ፤ ስልኩ ተደወለ ። “ ላንቺ ነው ” ስለ ተባለች ከመኝታ ቤቷ ሆና ተቀበለች ። ስልኩን እያዳመጠች ሰዓቷን አየች ። ፊቷ ላይ ምንም አይነበብም ። በጸጥታ ስታዳምጥ ቆይታ ፡ “ የት ? ” አለች በርጋታ ። አሁንም ጥቂት አዳምጣ ፤ “ እሺ ” ብላ ስልኩን ዘጋችው ። ለባብሳ ወጣች . . .

* * *

እድማሱ የነበረውን የግል ግምት ፤ የአጕናፍር አኳኋን አጠናከረለት ። በቃፈረች ፍቅር ፤ ያ ልዑ የምር መያዙን ፤ በማያሻማ አኳኋን አረጋገጠ ። በጣም ደስ አለው ። ምነው ቢሉ ፤ ‘ ስሜት የሌለው ድንጋይ ይሆን ? ’ የሚል ጥርጣሬ ፤ አንዳንዴ በጓደኞቹም ላይ ጭምር አጕናፍር ሳያሳድር አልቀረም ነበርና ነው ። ደግሞም ፤ እድማሱን ይበልጥ ያስፈነደቀው ፤ አጕናፍር ለመጀመሪያ ጊዜ ጥልቅ በሆነ ፍቅር መነደፉ ወይም የወደዳትን ለማግባት መቁረጡ ብቻ ሳይሆን ፤ ፍቅር እንደ ያዘው በይፋ አምኖ ፤ የሚያስፈልገውን እርምጃ ሊ ለመውሰድ የማያመነታ መሆኑን ፤ እድማሱ ራሱ ለማመን በመቻሉ ነው ።

ይኸን እያሰበ ፤ ወደ ቀጠሮዉ ቦታ እድማሱ ገሠገሠ . . . ደርሶ ጥቂት ቆም ብሎ እንደ ጠበቀ ፤ የቃፈረችን ፔጆ ስትመጣ በሩቅ አይቶ ፤ በመኪናው መብራት ምልክት አሳያት ። ቃፈረችም ዝግ አድርጋ አምጥታ ፤ እሱ መኪና ጐን ፔጆዋን አቁማ ወርዳ እሱ ፊያት ውስጥ ገባች . . . .

* * *

ከቃፈረች እንደ ተለያዩ ፤ ዘነመች ረዘም ላለ ጊዜ ብቻዋን እማሎና ሆና ፤ በሐሳብ ተውጣ ቆየች ። መጀመሪያ ፤ በቃፈረችና

@OLDBOOKSPDF

t.me/OLDBOOKSPDF

አጐናፍር ፍቅርና ጋብቻ ላይ ነበር ሐሳቧ ሲተላላ የቆየው ። ግን ፣ ይህ ነው የማትለው ነገር ልቧን ያስጨንቀው ስለ ነበር ፣ የነርሱን ነገር ትታ የጭንቀቷን ምንጭ ለማግኘት ማውጣት ማውረድ ቀጥላ ለች ። አቅበጠበጣት ። ተነሥታ ማርቲኒ ጨምራ ፣ ዊንስተን ሲጃ ራዋን ይዛ መኝታ ቤቷ ገባች ። አልጋዋ ላይ ተቀምጣ ከማርቲኒዋ ከተጐነጨች በኋላ ፣ አልጋዋ ውስጥ ለመግባት መዘጋጀት ጀመረች።

ገብታ እንደ ተኛች ፣ ሲጃራዋን አቀጣጥላ አንድ ጊዜ ሳበች ፣ መኝታ ቤቷ ኮርኒስ ላይ ቦዘዝ ያሉ ዐይኖቿን እንደ ጣለች ፣ የሐሳብ ጉዞ ጀመረ..... "ችታፈረች ቆርጣለች ። ለውዬዉ እሷ የምትለው ዐይ ነት ሰው እርግጥ ከሆነ ምናልባት ጋብቻቸው ሊሠምር ይችላል። እኔ ግን ለማመን ፣ ለውዬውን ማወቅና ፣ እሷ እንደምትለው መሆኑን ማረጋገጥ አለብኝ ። ቅድም ስንለያይ አስተዋወቂኝ ስላት ፣ ጥቂት ያመነታችና እርግጠኛ ያልሆነች መሰለኝ . . . ይሁንና ዋናው ቁም ነገር ፣ ታፈረች ከዚህ ቀደም ያለችው ነገር ነው — ስለ ሴትላ ጤንት ። ያኔ እኔ ባንድ ጆሮዬ ሰምቼ በሌላው አውጥቼ የጣልኩት መስሎኝ ነበር ። ግን ፣ “ ዓለም ወረተኛ ነች ። ነገ ሌላ ዘንመች ትፈልጋለች - . . . ያኔ ማን ቀሪ ዘመድ አለሽ ! ” ያለችው ነገር ፣ ልቤ ውስጥ ተሸንቅሮ ቀርቶ ነው ፣ አሁን እንደዚህ ሰላም የሚነ ሣኝ ። ምክንያቱም እውነትነቱን ለመካድ አልቻልኩምና ! ስለዚህ የዱሮውን ሐሳቤን ቀይሬ ፣ እኔ እንደምፈልገው ሆኘ ፣ እሷ የምት ለውም ነገር እዳይደርስብኝ ፣ ማድረግ ነው ። ይኸ እስከዚህ ከባድ አይደለም ። አሁን ካላገባሁሽ ከሚሉት ውስጥ እንዱን ፣ በሀብትና ንብረት የደረጀውን ፣ ግን ቀናተኛ ያልሆነውን መርጦ ማግባት ነው” ብላ ሐሳቧን ከደመደመች በኋላ ፣ ከአያሌ ወዳጆቿ መካል ፣ አንዳ ንዶቹ በዐይነ ሕሊናዋ እያለፉ ይጠኑ ጀመር . . . .

* * *

“ . . . እኔ እኮ ያንለት ገና እንደ ተገናኘን ስላባቱ ጉዳይ የነ ገርከኝን ነግሬው ቢሆን ኖሮ ለአባቱ ቀብር ይደርስ ነበር ! እኔ ግን ትንሽ ከተጫዋወትን በኋላ እነግረዋለሁ ብዬ ፣ ያው እንደ ነገርኩህ የቀረው ነገር ሁሉ ሆነ ፣ ሳልነግረው ተለያየን ። ይኸ ነው ፣ እን ዴት አድርጌ ዐይኑን እየዋለሁ የሚያሰኘኝ ! ” አለች ታፈረች ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

" ነገርኩሽ እኮ። እኔ 'አባቴ በሽታቸው ጠንቶባቸዋል' አልኩ እንጂ ፣ 'ዐርፈዋል' አላልኩሽም ነበር " አለ አድማሱ ።

" ቢሆንም ፣ መንገር ነበረብኝ ። "

" እኔም እስካሁን አልነገርኩትም እኮ ! ለዚህ ነው በአስቸ ኳይ አሁን እንገናኝ ብዬ ያስቸገርኩሽ ። ስለዚህ ፣ አብረን ሆነን ነገ ጠዋት እናርዳው ። "

ታፈረች፣'እሺም እንቢም' ለማለት ተቸገረች። አወላወለች ። አመነታች ። አድማሱም ለጊዜው የሚለው ስለ ጠፋው ዝም አለ ። ትንሽ አሰላስሎ፣ " እስካሁን ሁለታችንም አልነገርነውም ። እን ዲያውም እኔ ዛሬ ቤቱ ወስጄ ራት ሳበላው፣ እርሙን ያበላሁት ነበር የመሰለኝ ። ግን ፣ እንቺን ይህ ጉዳይ የቆጨሽ ስለ መሰለኝ፣ ብቻ ዬን ዛሬ ማታውኑ ሳረዳው አልፈለግሁም ። ደግሞም ትንሽ ጉስ ቁልቁል ብሏል — ቅድም ሳየው " አለ ።

" ምናልባት እሱ በኔ መገኘት ደስ አይለውም ይሆናል " አለች እያቅማማች ።

" ሰው እኮ በደስታውና በሐዘኑ ጊዜ አጠገቡ እንዲገኙ የሚ ፈልገው የሚወዳቸውንና የሚያቀርባቸውን ነው ። "

በግልጽ አብራርቶ ባይለውም ፣ ወዴት አግጣጫ እንደሚያ መራ ገብቶታል ። ግን ዝም አለች ።

" የኔ ሐሳብ ፣ ነገ አንድ ቦታ ተገናኝተን ፣ ልክ ከጠዋቱ በአ ንድ ሰዓት እሱ ዘንድ ለመድረስ ነው ። "

" እስከዚያስ በስልክ እንዴ ደውሎለት አባቱ መሞታቸውን ያወቀስ እንደሆን ? " የሚል ጥያቄ ሰነዘረች ።

" ውነትሽን ነው ። እስቲ ዘዴ እፈልጋለሁ . . . . . ታዲ ያስ ፣ ትመጫለሽ አብረሽኝ ፣ ነገ ጠዋት ? " ....

* * *

እጐናፍር የአፓርተማው ደወል ደጋግሞ ሲደውል ሰምቶ ነቃ። የራስጌ መብራቱን አብርቶ ሰዓቱን አየ ። ሳንድ ሰዓት ሰባት ደቂቃ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ጉዳይ ነው ! “ ማነው እሱ በዚህ ሰዓት እኔ ዘንድ የሚመጣ ? ደግ ሞስ ለምን ጉዳይ ? ” እያለ በልቡ ፤ ከአልጋው ወርዶ የጠዋት ልብሱን ደርቦ ወደ ሣሎን ሲሔድ ቢል ማታ የነቀለውን ስልክ አይቶ፥ ሰካውና ወደ ሣሎን ሔደ ። በሩን ትቶ ፤ አስቀድሞ የሣሎኑን መስኮት ብርግድ አድርጎ ከፈተው ። ፀሐይዋ ኳ ብላ ወጥታለች ። ቀዝቃዛ አየር ከበስተ ሰሜን ምሥራቅ በሚመጣው ነፋስ ጀርባ ታዝሎ ሣሎኑ ውስጥ ገባ ።

አጐናፍር በሩን ከፍቶ ወደ ኋላ ሲመለስ ፤ ታፈረች ቀድማ ዘው አለች ። ዐይን ላይን ግጥም ቢሉ ልቡ ስንጥቅ ሲል ተሰማው ። ሳያስበው ራመድ ብሎ እቅፍ አደረጋት ። ተቃቀፉ ። ዐይኑ ቢከፈት አድማሱ በሩን ዘግቶ ወደ ማቢል ሣሎን ውልብ ሲል ታየው። ዞር ሲል በተከፈተው መስኮት ወደ ውጭ ሲመለከት አየው ።ታፈረችን ባንድ እጅ እቀፍ አድርጎ ወደ ሶፋው እየመራት ፤ “ እንዴ ምን አደርክ አድሜ ” አለው ።

አድማሱ ዞር ብሎ ፤ “ እንደ ምን አደርክ አጐ ” አለውና ሊጨብጠው መጣ ።

ታፈረች እሶፋው ላይ እንደ ተቀመጠች ፤ ፊት ለፊቷ ያለው ቴሌቪዥን ላይ ፤ መስተዋት ውስጥ ያለ ፤ የአንድ ወንድ ልጅ ፎቶ አየች ። ድንግጥ አለ ሰውነቷ ። ልጁም በቀጥታ ወደ ርሷ ያያል ።

አጐናፍርም አጠገቧ ሶፋው ላይ ሲቀመጥ ፤ ዐይኗን ተከትሎ ፎቶውን እየት አድርጎ ፤ ወደ መሬት አቀረቀረ ።

አድማሱ የሁለቱንም አድራጐትና ሁናቴ ልብ ሳይል አልቀረም ። ሆኖም ፤ ድምፁን ትንሽ ከፍ አድርጎ ፤ “ አጐናፍር ! ! ” አለ ። ሁለቱም ወደ አድማሱ ይመለከቱ ጀመር ። “ ስሞኑን ስፈልግህ እንደነበር ነግሬሃለሁ ፤ ትናንት ሌሎች ከኔ ቀድመው ያገኙሃል ብዬም ሠግቼ ነበር ” አለ አድማሱ ፤ የነገሩ ሁሉ መላቅጡ እየጠፋው ።

“ አድማሱ ! ምን ለማለት ነው ? አልገባኝም ? ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

“ ማለቴ ስለ አባትህ - ” ሲል አጕናፍር ወደ ታፈረች ዞር አለ ። ለመጀመሪያ ጊዜ ጥቁር ሻሽ ማሰሯንና ጥቁር በጥቁር የለበሰች መሆኗን ተገነዘበ ። እንደገና ወደ አድማሱ ፊቱን አዞረ ። ጥቁር ክራባት ማሰሩን አስተዋለ ። አድማሱ መጨረስ አልነበረበትም ። አጕናፍር ሥቅሥቅ ብሎ ያለቅስ ጀመር ። ታፈረች ግራ ገብቷት ዝም አለች ። አድማሱም ትንሽ ይውጣለት ብሎ ተወዉ ። ተክዞ ቆሞ አለ ። ለጥቂት ጊዜ ካለቀሰ በኋላ አቆመ ። ጸጥ አለ ። ትዝታና ሐሳብ ባሕር ውስጥ ገባ ።

አድማሱ ፣ “ መቼም እንደምታውቀው ይኸ ነገር አዲስ አይደለም ። ይኸንን ሳንት እኔ አልነግርህም ” ብሎ ጀመረ ። “ ስለዚህ ዋናዉ ነገር መበርታት ነው ። ”

አጕናፍር አባቱ እንደ ተለመደው ፡ ‘ እንደ ዳኑ ፣ እንደ ሞቱ ’ እየተባለ የሚኖሩ እንጂ ፣ የሚሞቱ ፣ ጨርሶ አልመሰለውም ነበር ። ስለዚህ ፣ ሞታቸው ያልጠበቀው ነገር ሆነበት ። ይህን እያሰላሰለ ዝምታውን ቀጠለ ።

“ ደብረብ ሔደህ መቃብራቸው ላይ ቆመህ እርምህን ለማውጣት የምትሻ ከሆን ፣ ሳንዳንድ ቅርብ ጓደኞቻችን ልደውልና ማል ደን አሁኑኑ ብንሔድ ” ብሎ አድማሱ ፣ ሐሳብ አቀረበ ።

“ ምን ለመፍጠር ነው ደብረብ የምሔደው ! እኔ ከእንግዲህ ወዲያ እዚያች አገር በሕይወቴ ዝርም አልል ። ምን ወይም ማን ቀረኝ ብዬ ? ! ሁለተኛ ፣ ለአንድ ሰው ደውለህ ስለዚህ ጉዳይ እንዳ ትነግር ። እኔ በጭራሽ አልፈልግም ! ” አለ ነገሩን ቁርጥ አድርጎ ።

“ እንዳንድ ጓደኞችህ ሊቀየሙህ ይችላሉ ። ”

“ ሊቀየሙ ይችላሉ ፣ ለኔ ብለው ! ! ”

“ ዘመዶችህም ሐውልት ለማሠራት ያስቡ ይሆናልና ፣ ዝም ብለህ ከሁሉም ተለይተህ ፣ ‘ የግል ሐዘኔ ነው ’ ልትል አትችልም ። ”

“ ሰውን መጥቀም ከመሞቱ በፊት በሕይወቱ ሳለ ነው ። አሁን የተጠረበ ድንጋይ ቢከምሩባቸው ለአባቴ ምንም አይጠቅማቸውም ። ስለዚህ ተወኝ ! . . . ”

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ድንገት ብድግ ብሎ መኝታ ቤቱ ገብቶ ልብሱን ለባበሰ ። ወደ ሣሎን ሲመለስ አድማሱና ታፈረች የሉም ። ላንዳፍታ ግራ ገባው ። ወዲያው ከወደ ወጥ ቤቱ አግጣጫ ድምፅ ሰማ ። “ አድማሱ ! ምንድር ነው የምታደርጉት ? እኔ ቁርስ አልበላም ” አለ ።

አድማሱ ወደ ሣሎን እየመጣ፣ “ ቡና ለማፍላት ፈልጋ ነው፣ ታፈረች ” አለ ።

አጐናፍር ሶፋው ላይ ተቀምጦ ዝም አለ ።

ሦስት ሰዓት ላይ አድማሱ እሦስታቸውም ቢሮዎች ደውሎ፣ ለቅሶ ስላለባቸው እንደማይመጡና ምናልባትም ፣ ከከተማ ውጭ፣ የሚሔዱ መሆኑንም ጠቁሞ ሲጨርስ ፣ ስልኩን ነቀለው ። ሦስቱም አብረው ውለው ፣ ማታ ታፈረችን አድርሶ ፣ አድማሱ ወደ ቤቱ ሔደ ።

*　　*　　*

የአጐናፍር ሽማግሌዎች ቀጠሮ ተሰጧቸው እንደ ወጡ ፣ የታፈረች ወላጆችና የቅርብ ቤተ ዘመዶች በጉዳዩ በሰፊው ሲወያዩ ቆዩ . . .

“ ሰውዬው ፈት ነው ለካ ! ይኸም ብቻ አይደል ፣ ያቺው ፈረንጅ ሚስቱ ልጅ ወልዳታለች አሉ ። ወደ አገሩ ሲመጣ ነው ፈቷት የመጣ ! !

“ ታዲያ ፣ ለስንቱ የመኳንንትና የመሳፍንት ልጅ ልጃችንን እንድንድር ስንለመንና እኛም ብናግርጥ ኖረን ፣ አሁን ለዚህ ማን ነቱ ላልታወቀ ፈት ፣ እንደ ጋለሞታ ለሁለተኛ ሚስትነት ልጃችንን እንዳር ? ” አሉ የታፈረች የአባቷ ታላቅ ወንድም ። ለቤት አያቷ የበኵር ልጅ ፣ ለታፈረች አባት የሁለቱ ታላቅ ናቸው ።

“ ልጁ እዚያ እሰው አገር ለረጅም ጊዜ እየተማረ ሲኖር ስሕተት ሠርቶ ይሆናል ። ደቅሎም ይሆናል ። በወንድ ልጅ ላይ ሁሉ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

የሚያደርስ ነገር ነው ። እርግጥ ፣ ያ'ኸ ሆኖ ባያገኙ ኖሮ መልካም ነበር ። ነገር ግን ፣ የሆነም ከሆነ እንዲህ ሆኗል ። የፈሰሰ ውሃ አይታፈስ ነው ። ዋናው ቁም ነገር ፣ ታፈረች ሊታገባው መለማማድ የታወቀ መሆኑ ነው ። ስለዚህ ፣ ልጁ ሽማግሌ መላኩ ያቤተሰብን ምርቃት ለማግኘት እንጂ ፣ እንደውነቱ ከሆነ ጊዜን ለማግባት ፈቃድ አስፈልጎት አይደለም ” አሉ ፣ በዕድሜ የሁሉም ታናሽ የሆኑት የታፈረች ሴላዉ አጐት ።

“ አንተ ደግሞ ደርሶ ዘመናይ መሆን ትሞክራለህ ! ” አሉ ያባቷ ታላቅ ወንድም ፣ ታናሽ ወንድማቸውን በቁጣ ።

“ አንተ ደሞ ሁለዜ'እኔ ያልኩት ብቻ ካልሆነ' ትላለህ ! ሁሉም ሐሳቡን ይናገር ። ለመመካከር ነው እኮ ሁሉም እዚህ የተቀመ ጠው ” አሉ የታፈረች ሴት አያት የበኩር ልጃቸውን ።

“‘‘ ዱሮውኑም አሞላቀሽ እዚህ ያደረሰሻት አንቺ ነሽ ! አንቺ ፊት ባትሰጪያት ኖሮ ፣ ነገሩ እዚህም አይደርስ ነበር ! ” አሏቸው ፣ እናታቸውን ።

“ያኔ ፣ ያ ባንተ በኩል የመጣውን ልጅ ቀለበት አውልቃ ከጣ ለችለት ጊዜ እንዶሥቶ ፣ አንተ ልጄን ጥምድ አድርገህ ይዘሃታል ። ካንተ በቀር ፣ ያኔ ያደረገችው ትክክል መሆኑን አገር ነው ያመ ነው ። ልጁ ወሮበላና አምባጓሮኛ ነው ፣ መጀመሪያ እሺ ብላ የታ ጨችው የኛን ፈቃድ ለመፈጸም ብላ እንጂ እሱን ፈቅዳው እንዳ ልነበረ እኔ ዐውቃለሁ ። ስለዚህ ፣ የምትሰጠው ምክር እንዳለህ እሱን ተናገር ። ትርፍ ነገር አትናገረኝ ! ! ” አሉ የታፈረች አያት ተቆጥተው ።

ታናሽ ወንድምየውም ከናታቸው ለጠቅ አድርገው ፣ “ ከታ ፈረች ጋር በከንቱ እስከ ወዲያኛው እንቆራረጥ ካላልን በቀር ፣ ‘እምቢ’ ማለታችን ፣ እነርሱን ከመጋባት የሚያግዳቸው አይመስለ ኝም ። ያለ ወላጅ ፈቃድ ለመጋባት ዕድሜና ሕግ ይፈቅድላ ቸዋል ” አሉ ።

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

አብዛኛው ቤተ ዘመድ በዚህ ሐሳብ የሚስማማ መሰለ ። በዚ ህን ጊዜ ታላቅ ወንድምየው፤ "ነገሩን እዚህ ድረስ ካደረሳችሁት፣ እኔ የምቃወምበት ጥናና ከባድ ምክንያት አለኝ ። እስካሁን እንኳ ልናገረው አልፈለግሁም ነበር ። በዚያን ሰሞን አባቱ ሞተው፣ ' በእ ንቅብ ነው አሉ የተቀበሩት !" ሲሉ ቤቱን መብረቅ የወደቀበት ያህል ቤተ ዘመድ ክው ፤ ድርቅ አለ ። እንጋፋ ወንድም ንግግራ ቸው በፈጠረው ድንጋጤ ተደሰቱ ። " ልጂም በነገሩ ከማፈሩ ብዛት ቀብራቸው ላይ እንኳ አልተገኘም ። እንዲያውም ከከተማው ሦስት ቀን ያህል በር ጠፍቶ ነበር አሉ ፤ የከረመው ። እስካሁንም ድረስ ከጓደኞቹ ውስጥ ጉዳዩን የሰሙ እጅግ በጣም ጥቂቶቹ ብቻ ናቸው ! ! " አሉና ፤ ታላቅ ወንድም በረጅሙ ተነፈሱ ። ጉንጮ ቻቸውን በሁለት እጆቻቸው ይዘው እራሳቸውን ደፉ ፤ ጥልቅ ሐሳብ ውስጥ ያሉ መሰለው . . . . .

በቤቱ ውስጥ ዝምታው ሠፍና ጥቂት ጊዜ ቆየ ።

በኋላ ፤ ትንሽ ወንድም ፤ "የጠላት ወሬ እንደሆነስ ? ወሬዉ ትክክለኛ ለመሆኑ በምን ይታወቃል ? ይኸ ' አሉ - አሉ ' የሚ ለው አባባል ብዙ ጊዜ ስሕተት ላይ ይጥላል " አሉ ፤ ለስለስ ባለ አነጋገር ።

" ውሸታም ነህ ማለትህ ነው ? እንዴት ! እንዴት እባክህ!"

" የለም እኮ ጋሼዬ ። እኔ የምለው እኮ ለተንኮል የተነገረ ሊሆን ይችላል ነው ። ሌላ ማስረጃ ካላገኘን ማመን የለብንም ፣ እናጣራ ለማለት ነው ። "

" ትክክለኛ ነገር ነው ። ያገኘሁትም ጉዳዩን በቅርብ ተከታ ትለው ከሚያውቁ ከጥሩ ምንጭ ነው " አሉ አንጋፋ ወንድም ፤ በርግጠኛነት ።

" በቅርብ ተከታትለው ከሚያውቁ ? ያልከው አልገባኝም" ሲሉ ጠየቁ ትንሽ ወንድም ።

ታላቅ ወንድም በግልምጫ ሲገረምሟቸው አይተው ! የታ ፈረች አያት ከትንሹ ልጃቸው ቀበል አድርገው ፤ " ነገሩን የሚ

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

ከታተለው ያ የቀድሞ ዕጮኛዋ ወይም አባቱ እንዳይሆን ?! ”አሉ የበዙር ልጃቸውን አተኩረው እየተመለከቱ ።

“ እኔ አልታመንም ማለት ነዋ ! ” ብለው ራሳቸውን እየነቀነቁ ፣ ታላቅ ወንድም ዝም አሉ ።

በዚህን ጊዜ የታፈረች ትልቋ አክስት ፣ “ ሁሉም ይሁን በጀ ! ግን ፣ እቧ ሁሉንም ነገር ወውታ አገባዋለሁ ካለች ፣ እኛ ምን ኃይል አለን ለመከልከል ? እኛ እምቢ ብንል ከማግባት ልናግዳት እንችላለን ወይ ? ቅያሜ ብቻ አይሆንም ወይ ትርፉ ? ” አሉ ።

“ ‘ እንቢ ’ ብላን ፣ ከቃላችን ወጥታ ካገባችው ፣ ጋብቻዋ እንዲባረክ አለ መመረቅ ብቻ ሳይሆን ፣ ተወግዛ ከቤተ ዘመድ ማኅበር ትወጣለች ። በቅድሚያ ይኸን ማወቅ አለባት ” አሉ ታላቅ ወንድም ፣ ጥያቄውን ባለመመለስ መውጫ አግኝተው ።

ይኸ ሁሉ ሲሆን የታፈረች እናትና አባት የነርሱ ጉዳይ ያልሆነ ይመስል ፣ ምንም አስተያየት አልሰነዘሩም ። የታፈረች አባት ብዙ ጊዜ የታላቅ ወንድማቸውን ሐሳብ ይከተላሉ ። የታፈረች እናት ደግሞ የባላቸውን ።

የሆነው ሆኖ ፣ ታላቅ ወንድምየው አሁን ያሉትን ፣ የታፈረች ወላጆች የሚቀበሉት ለመሆናቸው ፣ እፊታቸው ላይ ምንም ምልክት አይታይም ።

ከጥቂት ደቂቃ ዝምታ በኋላ ፣ “ እኔ ልጄን በምንም ምክንያት ቢሆን ስረግም አልገኝም ። ጋብቻዋን እንኳን ማውገዝ ፣ አልቃወምም ” ብለው ፣ አያት ቆንጠር ቆንጠር እያሉ ወጡ ። የታፈረች እናትም ተከተሏቸው ። የቀሩት ተነሥተው ባይወጡም ፣ የብዙዎቹ ልብ ከአሮጊቷ ጋር ወጥቷል . . . .

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF

@OLDBOOKSPDF
t.me/OLDBOOKSPDF